

Acc. No: 7439

నమస్కరణ.

మాండలిక పదకోశము

కూర్పరి:

శ్రీ మరుపూరు కోదండరామ రెడ్డి

పరిశోధక సంఘము:

డాక్టర్ తూమాటి దొణప్ప,

ఎం. ఏ., పి. హెచ్. డి.

శ్రీ పురిపండా అప్పలస్వామి

శ్రీ గడియారం రామకృష్ణ శర్మ

శ్రీమతి ఊటుకూరు లక్ష్మీకాంతమ్మ

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

కళాభవన్ : : హైదరాబాదు

1970

(పథమ ముద్రణ : 1970

ప్రతులు : 1000

Acc No. 7437
494.8133
K00

వెల :

రూ. 7.50

పదముల నేకరించిన వివిధ ప్రాంతములవారు

1. శ్రీమాన్ వాసమామలై జగన్నాథాచార్యులు
— వేంకటేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి; కరీంనగరు
2. డాక్టర్ పాకాల యశోదారెడ్డి; ఎం. ఎ; పి. హెచ్. డి.
— రెసిడెన్సీ మహిళా కళాశాల; హైదరాబాదు
3. శ్రీ కె. సభా
— శారదాపీఠము; చిత్తూరు
4. శ్రీ ఎం. డి. వెంకటసుబ్బయ్య; ఎం. ఎ., బి. ఇడి.
— ఉస్మానియా కళాశాల; కర్నూలు
5. శ్రీ పురిపండా అప్పలస్వామి
— విశాఖపట్నము
6. డాక్టర్ తూమాటి దొణప్ప; ఎం. ఎ., పి. హెచ్. డి.
— ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ కాలేజి; వాల్తేరు
7. డాక్టర్ బి. రామరాజు; ఎం. ఏ., పి. హెచ్. డి.
— యూనివర్సిటీ కాలేజి; వరంగల్లు
8. శ్రీ ఎస్. గంగప్ప; ఎం. ఎ.
— ప్రభుత్వ కళాశాల; అనంతపురము
9. శ్రీ పువ్వుర రామాచార్యులు
— 'సాధన' సంపాదకులు; అనంతపురము
10. విద్యవాన్ కోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి
— రిటైర్డ్ టెనుగు పండితులు; నెల్లూరు
11. శ్రీ నేదునూరు గంగాధరం
— రాజమహేంద్రవరము
12. శ్రీ గోనెల వెంకట నరసింహారావు; ఎం. ఎ.; బి. ఎల్.
— రిటైర్డ్ డిప్యూటీ కలెక్టరు, ఆడ్వోకేట్, శ్రీకాకుళము

13. డాక్టర్ పల్లా దుర్గయ్య; ఎం. ఎ, విహెచ్
—యూనివర్సిటీ కాలేజి; హైదరాబాదు
14. విద్యా ఊటుకూరు లక్ష్మీకాంతమ్మ
—బాపట్ల
15. శ్రీ గడియారం రామకృష్ణశర్మ
—అలంపురము; మహబూబ్ నగర్
16. శ్రీ పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి
—చిత్తూరు
17. శ్రీ వీరంరెడ్డి ఉమామహేశ్వర రెడ్డి
—నూరాయపాలెం; అత్మహరు, నెల్లూరు
18. శ్రీ వనం శంకరయ్య
—‘హితవాద’ సంపాదకులు, పత్రికొండ; ఆనంతపురం
19. శ్రీ యరమాక ఆదిశేషారెడ్డి
—వావిళ్ల; నెల్లూరు

ఆంధ్రప్రభ - ఆదివార సంచికలనుండి

1949 లో ఆంధ్రప్రభ ఆదివార సంచికలందు, క్రిందివారు ప్రచురించిన మాండలికములు గ్రహింపబడినవి —

- సర్వశ్రీలు 1. తూమాటి దొణప్ప
— బళ్లారి - అనంతపురం
2. సోమరాజుపల్లె చెంచయ్య
— కందుకూరు, నెల్లూరు
3. వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
— కృష్ణ, గుంటూరు
4. రు. సుబ్బరామరాజు
— చెంగల్పట్టు.
5. శ్రీమతి నాయని కృష్ణకుమారి
— విశాఖపట్నము
6. విద్వాన్. ఎ. వెంకటరామరెడ్డి
— చిత్తూరు

- సర్వశ్రీలు 7. వేదాంతం గోపాలకృష్ణమాచార్యులు
— కృష్ణ; గుంటూరు
8. యడ్లపల్లి దేవయ్యచౌదరి
— గుంటూరు
9. బృందావనం రంగాచార్య
— గుంటూరు
10. భట్టి వెంకటసుబ్బయ్య
— కృష్ణ
11. విద్వాన్ శంకరప్రసాద్
— చిత్తూరు

12. శ్రీమతి ఎన్. రాజాబాయి
—విశాఖపట్టణ మన్యము
- సర్వశ్రీలు 13. యనమండ్ర రామమూర్తి
—సేలం
14. చిలకమర్తి సత్యనారాయణశాస్త్రి
—పశ్చిమ గోదావరి
15. సి. మునిరాజు.
—హోసూరు; సేలం
16. బండ్రపల్లి ఓబులురెడ్డి
—ఆనంతపురము
17. బులుసు వెంకటేశ్వర్లు
—గోదావరి
18. గారుపల్లి కోదండరామయ్య,
—హోసూరు
19. కె. జి. లక్ష్మీరెడ్డి,
—కర్నూలు
20. మంత్రి శంకర్.
—మదనపల్లి, చిత్తూరు
21. చెరుకుమిల్లి వెంకయ్యచౌదరి
—పశ్చిమ కృష్ణ
22. భట్టిప్రోలు కృష్ణమూర్తి
—గంజాం
23. భాషాప్రవీణ అడుసుమిల్లి రామచంద్రరావు;
—కృష్ణ
24. విద్వాక్ బిట్రా భావనారాయణ,
—గుంటూరు

సంకేతములు

గ—గంజాము

గ - మ—గంజాముజిల్లా మన్నెము

శ్రీ—శ్రీకావళిము

వి—విశాఖపట్టణము

తూ - గో—తూర్పుగోదావరి

ప - గో—పడమటి గోదావరి

కృ—కృష్ణ

గు—గుంటూరు

నె—నెల్లూరు

నె - మెట్ట—నెల్లూరు మెట్టప్రాంతములు

చి—చిత్తూరు

రా—రాయలసీమ

క—కడప

కర్నూ—కర్నూలు

అ—అనంతపురము

తె—తెలంగాణము

ఆ—ఆదిలాబాద్

కరీ—కరీంనగర్

నె—నె జామాబాదు

వ—వరంగల్లు

ఖ—ఖమ్మం

న—నల్లగొండ

హై—హైదరాబాదు

మ—మహాబాబ్ నగర్

చె—చెంగల్పట్టు

సే—సేలము - కృష్ణగిరి

హో—హోసూరు

బ—బల్లారి

ఆ - పె—అనంతపురం, పెనుగొండ

నె - పా—నెల్లూరు పొదిలి

హ—హాపాంతరము

((1); 2) — అర్థ శేదములు

(చూ) — చూడు

× — ఎదురుమాట.

అవతారిక

అప్పటమైన, కండగలిగిన తెనుగు మాటలు ఎన్నియో పల్లెలలో ఇంకను పుష్టితో విరివిగా ఉపయోగింపబడుచునే యున్నవి. ముఖ్యముగా రాయలసీమ, తెలంగాణము, నెల్లూరు ప్రాంతాలలో ఇవి వన్నెవాసి చెడక, అన్యభాషా సంపర్క దోషమును అంతగా పొందక ఎక్కువగా వ్యాపించియున్నవి. ఇందు నెల్లూరు తెలంగాణములకు సన్నిహితత్వము అగపడుట ఇంకొక విశేషము; దీనివెంట రాయలసీమ వచ్చును. భాష భేదించినదెల్ల సర్కారులలోనే!

గ్రంథముల కెక్కనంతమాత్రాన వీటిని గ్రామ్యములని త్రోసి పుచ్చుట అట్టి భాషావాదుల గ్రామ్యతనే తెలుపును. నిఘంటుకారులకు పల్లెలసంబంధము లేకపోవుటవల్లను, అప్పటికి తమ కందిన పుస్తకములను మాత్రమే ఉపయోగించుటచేతను యీ మాటలు ముందుకు రాలేదు. గ్రామీణసంబంధము కలిగిన కవుల రచనలే రాణకెక్కుచు వచ్చినవి. పట్టణవాస భాష, చెట్లను పెంచి ప్రోది చేయు కృత్రిమ వాతావరణము కలిగిన “అద్దాల ఇంటి” చెట్లవంటిది. ఇందలి సంకరము - వృద్ధి వాంఛనీయమే గాని, పల్లెల పెంపకమునకు వలె దీనికి స్వచ్ఛత, సహజ సౌభాగ్యము లేదు. భూతద్దమనే పదమును ఎవడు సృష్టించినాడోగాని, సంకరమైనా అర్థవంతముగా వాడుకలో నిలిచిపోయినది.

ఆనాడు వాడుకలో ఉండిన పదజాలమునే, అప్పటమైన పల్లె పదములనే అప్పటి కవులు తమ కృతులలో వాడినా రన్నది నూటికి నూరు నిజమైన మాట. ఇవి తిక్కన - శ్రీనాథుడు - పోతన మొదలగు లోక కవుల నాలుకలపై లాస్యమొనరించి, వారి కవితా వైభవమునకు ఉద్దీపనములై యున్నవి. మరికొన్ని జానపదుల నోళ్లలో తియ్యటి పలుకుబడులతో జాను తెనుగులై యున్నవి. వీటిని గ్రామ్యములనిన - గ్రామీణము లని అర్థము చేసికొనక, నింద్యములనుట భాషావేదులు సహించని వాదము.

తిక్కన: 1. తలపాలము=పాలిమేర; ఇది నెల్లూరు నాగర్ల నాడు కలూరున్న తలమనిషివంటిది; దీనికి సేద్యము చేయు మేస్త్రీ - Head Farm Servant అని అర్థము. (సా. రేగ నేని తలపాలమునగాని నిలువదు.)

2. దానికి=కొరకు; వచ్చేదానికి తీరలేదు.

3. అడుగుట (స్త్రీని)=సంపర్కమునకే.

4. కడుపుకూటికి పనిచేయు - మొదలగు ప్రయోగములు అన్యప్రాంతములవారికి క్రొత్తవైనను, నెల్లూరు లోనికి వాడుకమాటలు.

ఇట్లే శ్రీనాథుడు :

1. ఎడటము - భీమ - 2. ఆ - 88 - దీని రూపాంతరము ఏడటము, అనగా ఇబ్బంది. ఇచట నిఘంటువు లి. న- ఆట, విషయము అను అర్థములు అతుకవు.

2. దూబర తిండి - భీమ - 3 - ఆ - 210 = వితరణ కీని భోజనము.

3. నూకు - హర - 4 ఆ - 33 = నెట్టు (ఇతని మెట్టి నూకుండని) ఈ నూకు ఉత్తరాది "దొబ్బు" ల నానార్థములతో ఇప్పటికిని నెల్లూరులో వాడుక నున్నది; ఈ నూకులు నూకపు; నూకులు బెట్టినా లే; నూకినావులే మొదలగు అర్థము లున్నవి దీనికి. స్త్రీ నూకిన నూత్న కల ధాతమును బోలె - అని ఇ. క ప్రయోగము - భీమ - 4 ఆ - 129.

4. సరిగంచు = (జరీ అంచు)

5. కారుగోష్ఠి - కారుకూతలు - వలె.

ఇట్టి వాడుకమాటలను వీరందరు ఉపయోగించి యున్నారు. పోతన ఎక్కువగా స్థానికములనే ఉపయోగించినాడు. కాబట్టి ఇవి గ్రామ్యములు గావు - ఆర్వములే - శిష్టములే.

ఇక యీ రంగమున మిగిలిన పని ఇట్టివాటి నెల్ల వరి కూర్చుటే ?

పల్లెలవారు “రేపు-మాపు” అంటే, నాగరికుడు “ఉదయము-సాయంత్రము” అంటాడు. పల్లెకాపు “కూడు” అనగా, పట్నపు దొర “అన్నము, భోజనము” అనును. ఇట్లు తెనుగుమాటలు రానురాను మరుగైపోయి, తెనుగువారికి తూర్పు-పడమర అనునవి వాడుకలో నున్నను, ఉత్తర దక్షిణములకు సరియైన “పడ - తెన్ను” పదములు జీర్ణించిపోయినవి. “పడకు గుబ్బలి” అన్న దానికి, ఏ వ్యాకరణ సూత్రముగూడ సాధింపలేని ప్రేరణార్థమును అతికించి, పడకించు కొండ = మంచుకొండ అను అర్థమును నిఘంటువు కల్పించినది. దీనిక్రిందనే “పడకు త్రోవ”కు ఉత్తరాయణ మని అర్థము వ్రాసియున్నది. ఉత్తరాదికి “పడ నాడు” అనిన ప్రయోగము, పూర్వపు కవులవి కొన్నిగలవు (అయ్యనకోట పార్థసారథి శెట్టిగారి సత్యవిజయము).

దీపమునకు “తిల్లిక-తిర్లిక” అనే పదములు నెల్లూరు పల్లెలలో ఇంకను వాడుకలో నున్నవి. ఆంధ్రభాష వికృతి అనే గీర్వాణ వాదులు, దీపమునకు తెనుగుమాటే లేదని నిన్నమొన్నటివరకు చంకలు తట్టుకొనేవారు.

ఇట్టివి ఎన్నియో మారుమూలలందు నక్కొని యున్నవి.

ఒక పదమునకు ఎన్నియో పర్యాయపదములు, భిన్నార్థములు ఉండుట విభిన్న స్థానిక ప్రయోగములే కారణమగుచున్నవి. లేకున్న “అరిష్టము, హరి” మొదలగు పదములకు అన్నేసి అర్థములు ఎట్లు చేకూరి యుండగలవు ?

ఒకేమాటకు వ్యతిరేకార్థము గూడ ఇమిడియుండు ప్రయోగమే మూల మగుచున్నది. సంస్కృతమున - “ఆ
1. దగ్గర, 2. దూరము అనియు, “అర్దన” = 1. సు
2. కష్టపెట్టు అనియు (జనార్దన అనగా కృష్ణుడు - మొసలి)
లున్నవి.

ఈ గుణము, తెనుగుపదములలోను, మాండలికము విరివిగా నున్నదని యీ పదకోశము బయట బెట్టుచున్నది. చిక్కుడుకు ఎన్ని పేర్లు! వేరుశనగకు ఎన్ని పేర్లు! చిలగడ, ఎన్ని పేర్లు! ఇంతేగాదు, మానికోటప్రాంతములో (మహాబాదు) “కంద”యే యీ గణసుగడ్డ - యీ చిలగడ నెల్లూరువారి “సారకాయ”, ఉత్తరాదివారి “అనపా ప్రక్కప్రక్కనే ఉండిన నేగదా భాషావికాసమునకు ప్రోది. గుం వారి “ముట్టుకోక”ను నెల్లూరువారు “తాకబాక” అన సాగసున్నది. ఈ విభిన్నత్వమే భాషాదేవికి ఎనలేని అం సౌములను కూర్చిపెట్టగలదు. భాషను ఒకే అచ్చులో (కరు: బోసి, యిప్పుడు నిబంధించవలెననుట, భాషాభివృద్ధిని కాం: వారికి నచ్చేదికాదు; అప్పుడు ప్రతిభాషగూడ “బేసిక్ ఇంగ్లీషు గిటకబారి, మరుగుజ్జుగనే నిలిచిపోయి, తీరుతెన్నులు లే: పోగలదు. ఈ నిబంధన అధికసంఖ్యాకులకు మదికెక్కనిది అని వెలితిమాట కాదేమో!

పల్లెల పట్టణముల భాషల కలగలుపే ఏ భాషకుగాని బిగువు-సిరి. ఇక మాకారువారి అనంతరము, ఇప్పటివారికి నుడికారముయొక్క సంబంధము దూరమై, జాను తెనుగు కాల ములో మాటుమణిగి, క్రమేణా జీర్ణించిపోవునేమో అన్నభీతి మందికి కలుగుచున్నది.

అందుచేత, వీటిని వరికూర్చి ప్రకటించమని సాహిత్య అకాడమీవారిని కోరుచుంటిని. ఇప్పుడు ఆ పెద్దలు దీనికి అంగీకరించి, ఆ వరికూర్పుపనిలో పెత్తనము నాకే యిచ్చుట ఒక అద్భుతముగా భావించుచున్నాను.

జరిగిన పని

మొదట, రమారమి 2500 పదములు (నెల్లూరువి) ఒక ప్రాతిపదికప్రతిగా రూపొందించబడినది. తెనుగునాట, నాలుగు చెరగులలో ఉన్న పండితులకు దీనిప్రతులను పంపితిమి. పల్లెల సంబంధములేని, కేవల గ్రంథపాండిత్యము దీనికి అంతగా ఉపకరించదని గుర్తించబడినది.

నలుమూలలనుండి వచ్చినమాటలను, నిఘంటువులలో సరిచూచి, అందున్నవాటిని కొట్టివేసి, భిన్నవిశేషార్థము లున్నవాటిని అట్టిపెట్టి-ఇంకను కొన్ని తప్పించుకొని యిందు దూరి ఉండవచ్చును-నిలువ, నిగ్గు తేల్చబడినది.

1949 లో “ఆంధ్రప్రభ” ఆదివారపు సంచికలలో, వివిధ ప్రాంతములవారు-భాషాభిమానులు ప్రచురించిన మాటలనుగూడ గ్రహించినాము.

ఆవల ఒక సంపాదకవర్గము సమావేశమై, వీటిని పరిశీలించి, కోశనిర్మాణమునకు రూపురేఖలు నిర్ణయించినది. ఆ నిర్ణయము ప్రకారముగనే యీ ఆకృతి కల్పింపబడినది.

పెద్దల పని

ఇందు డాక్టర్ దొణప్పగారి తోడ్పాటు ఒత్తిబత్తి చెప్పదగినది; వారి శాస్త్రీయధోరణి ఎంతగానో యిందు పనికివచ్చినది,

ఇట్లే శ్రీ గోనెల వెంకటనరసింహారావుగారి సహాయము అమూల్యమైనది. వీరు డెప్యూటీ కలెక్టరుగా పనిచేసి విరమించినవారు;

ప్రస్తుతము శ్రీకాకుళమున అధివక్తలు, వీరు భాషాభిమాన ౩౬
ప్రతిప్రాంతపు పదజాలమును సేకరించి, కక్షములు (కాల
బడ వాటివాటి భిన్నత్వమును విశేషత్వమును ప్రాంతీ
వివరించుచు పంపినారు.

శ్రీమాన్ వానమామలై జగన్నాథాచార్యులు,
యశోదారెడ్డిగారలు, బాగా లెక్కకువచ్చినన్ని మాటలను.
శాఖలకు చెందినవాటిని సంతనచేసినారు. శ్రీ కె. సభా; శ్రీ ఎ
వెంకటసుబ్బయ్య, విద్వాన్ కోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారల వా
ఎన్నదగినది. ఇట్లని మిగతవారి పనిని కీతపరచుటగాదు.
చాలమంది పెద్దలు వన్నారు, ఆర్నూరుమాటలను ఇచ్చిఉన్నా

వీరికిని, మిగతవారికిని, అకాడమీపక్షాన, నా :
నెనరు తెలుపుచున్నాను.

ఇప్పటి ఈ ప్రయత్నము, ఒక పెద్దచెరువులో ఒకటి
అలలకు సమానమైనదని మాత్రమే సవినయముగ చెప్ప
చున్నాను. మున్నుండు ఈ రంగమున చేయవలసినపని
ఉన్నది. ఈ మొదటి మెట్టునుండి రెండోమెట్టును నిర్మించి
అకాడమీ పూనుకొనునుగాక.

ఈ పదములు, నుడికారము లెట్లు ఏర్పడినవో విచా
వలసినది భాషావేత్తలు-పరిశోధకులు. ఊడుదోక (పనికొ
కొయిలగోపి (పోకిరి) మొదలగునవి.

చివరకు ఈ పదకోశములన్నిటినిచేర్చి ఒకటిగ కూర్చిన
నేటి ఆంధ్రభాషకు ఒక సమగ్ర నిఘంటువు పుట్టగలదు. ఇప్పటి
జరిగినది పరిగ ఏరుకొనుటవంటిదే! వ్యుత్పత్త్యాదులనుగూర్చి
స్వరూపజ్ఞులు పరిశీలించి తోడ్పడగలరని ఉవ్విళ్ళూరుచున్నాను.

ఈ పెద్ద పూనికయందు తెలంగాణా వివిధోద్యమము
ఒకభూమిక - ఆంధ్రసారస్వతపరిషత్తు, అకాడమీల తలము;

సహృదయుడు, - శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగారు నాకు చేసిన ప్రోత్సాహము, చేసిన సహాయము మరువరానివి; వారికి నా హృదయ పూర్వక నమస్కారములు.

ఇట్లే మిగిలిన అకాడమీ పాలకులకును, ఇతర పండితులకును, మిత్రులకును కృతజ్ఞ తాపూర్వక వందనములు.

వ్రాతపనియందును అకారాదిగ ఏర్పరచుటయందును పూర్తిగా సహాయపడిన మిత్రుడు వేములచేడు వెంకయ్యనాయుడు గారికి కృతజ్ఞత.

అవర
జేమ్సుతోట
నెల్లూరు
15 జనవరి 1970.

మీ.
మరుపూరు కోదండరామరెడ్డి

మాంధలిక పదకోశము

౨

అంకణము = (1) వరుసల ప్రాంగణములు
గల ఇల్లు—రెండు అంకణముల ఇల్లు
[గు]

(2) మిదె ఇండ్లలో రెండు స్తంభములు
లేక, రెండు దూలముల మధ్య గల
భాగము—ఈ ఇల్లు మూడంకణాలున్నది
[చి: అ]

(3) వన్నెండు అడుగుల పొడవు, ఆరు
అడుగుల వెడల్పు గలిగి, 72 చదరపు
అడుగుల వైశాల్యము గలిగిన ఇండ్ల
అడుగు స్థలము లేక ఇండ్ల కట్టుబడి—
ఇది అంకణముల ఇల్లు; ఇరవై అంకణ
ముల చోడు [నె]

అంకపాంకాలు = జ్వరమువలన రోగికి
కలుగు శారీరకబాధలు [చె]

అంకమ్మ = అంకాకమ్మ [గు]

అంకమ్మసోకాలు = పెద్ద పెట్టిన ఏడ్పుటలు
[కృ]

అంకసిరి = అరువది సంవత్సరములు నిండి
నప్పుడు కలుగు ఒక జబ్బు (మృత్యువు)
[నె - పొ]

అంకాతాపా = కోవతాపము [వి]

అంకిళ్లువడు = నక్కిళ్లువడు [న]

అంకు = అంకె - ఒకటి రెండు మొదలగు
సంఖ్య—అంకులు లెక్కబెట్టు [కరీ: న]

అంకుట = స్వాధీనముగట; అబ్బుట—
అంకన చోడును తీసికొనుట మంచిది
[కరీ: న]

అంకువలు = తాలువులు; అంకిళ్లు [నె - పొ]

అంకె = (1) మా అనికె [నె]

(2) స్వాధీనము—అంకెకు రాని మనిషి
[కర్నూ]

(3) లొంగుబాటు—వాడు అంకెకు రాడు
[గు: తె]

అంకెము = (1) పొగాకుకట్టిన పెద్దకట్ట; బేర
[నె]

(2) కాశీబస్తా [నె: వ]

(3) గోనె; గోతాము [శ్రీ: ఉ - గో]

(4) నలభై మానికల మనవరిమాణము
[గు]

(5) రెండుబస్తాలుకలిపికట్టినది—గోనెకి
అంకెలు లాభం చేశాడు [వి]

(6) ఎద్దు మొదలగువానిమీద వేయు
గోతాము—అంకెండ్లు (బహువచనము)
[అ]

అంకెళ్లు = గొరిచెక్కలకు తగిలించియుండు
కొక్కెకములు [నె - పొ]

అంగ = అచ్చంగా [వి]

అంగముదప్పు = సిగ్గు, భీతి మొదలగువాటిని
వదలు [అ - బ]

అంగడము = నేర్పు లేనివాడు—వాడు
ఒక అంగడం [కరీ]

అంగడాలు = పశువులు [శ్రీ]

అంగడాలుగా = పోకిరిగా; హద్దులేకుండా
[గు]

అంగడి = అలరి—పిల్లలు అంగడి చేశారు
[కరీ: మ]

అంగడిలెట్టుకు = అటు ఇటు పరపకు
[మ]

అంగమణి = వివాహసమయములో వరుని
విడిది ఇంటికి పంపు వధార్థములు, పాత్ర
[అ]

అంగము = (1) చిత్తూరు, కడప మండలము
లలో చెల్లు కాదు మొదటికారు ఫలింపు.
ఇచట పండ్లచెల్లు ముంగారు పంట
నిచ్చును. రెండవకాపు—గైరంగము;
మూడవది ఎడకారు [క - చి]

(2) (రూ) హంగం, అను ఉర్దూ పదము నుండి వచ్చినది. అనగా పంటకాలము; గైరంగము అనగా ఆకాలములో వచ్చునది [తె]

అంగరంగ వైభవము = ఒంటికి ఇంటికి చేయు అలంకారము [అ]

అంగరిల్లు = తలుపులు, తాళములు వగయిరాలు లేని గృహము [నె]

అంగలపంగలు = చాలా తొందరగా వచ్చుట [గు]

అంగలము = ముంగిలి [తె]

అంగామా = గలబా — అక్కడ చాలా అంగామా జరుగుచున్నది [తె]

అంగామీ = వరములు ఎక్కువగా కురిసిన సంవత్సరము × గైరంగామీ = వటపు సంవత్సరము — అనగా చెరువులు కంటలు నిండని యేడు. దీనినే అంగామి - గైరంగామి అనియు నందురు [కరీ]

అంగాము = (1) నూర్పిడుల కాలము; తాత్కాలికమైనది [తె; మ]

(2) (రూ) హంగము — కోతలకాలము [కర్నూ]

అంగారు = చాదు; బొట్టు పెట్టుకొను నల్లటి పదార్థం [గ; శ్రీ; వి]

అంగీ = కాళ్లవఱకు పొడవుగల చొక్కాయి [శ్రీ]

అంగు-హంగు = (1) పద్ధతి, (2) స్వాధీనము — వాని హంగులోలేను [అ; వి]

(3) వీలు, ఉపాయము — అమెజ అంగుడు లేదు, వానికి వనిని సాధించెడి అంగులు తెలియవు [కరీ]

అంగుడుముల్లు = సిల్ల అమెలకు కట్టు ఒక నగ [వి]

అంగుణనె = ఊరకనే [వి]

అంగులు = డబ్బు [గు]

అంగే = ఓసీ — నీవశ్రీని పిలుచుట [తె. గద్వాల]

అంగోస్త్రపుపొట్టు = ఎంతవిననను బయటకు పొట్టు [కృ]

అంచ = (1) మెట్టు, పడికట్టు [చి]

(2) ఆగుట [కృ]

అంచనాలు = పంటలు పరిమితాన్ని నూ పని [శ్రీ]

అంచిన = తరువాతకి [చి]

అంచుకట్టు, అంచుగట్టు = (1) అను

మగు — అ విషయము అంచుగట్టు

వస్తున్నది [నె]

(2) కురుపు చెక్కుగట్టి, మానబ [నె; తె]

(3) ముగియు, తుదముట్టు — వాని అంచు కట్టుకొని వచ్చుచున్నది.

(4) వ్యాపించు — వుండు (లేదా) అంచు కట్టుచున్నది [అ]

(5) బుట్టులు, చాపలు మొదలైన చేయు ముగింపు అల్లిక [గో]

(6) అధికమగు — మేఘము అంచు కొనినది [అ-పె]

అంచీలు = మెట్లు; చీడలు; తాపలు; సోములు

అంచున = సమీపమున; వద్ద — నా అంచుమీలేదు [కర్నూ]

అంచెబుట్టి = ఎక్కువతోతు లేక వెడల అల్లిన బుట్ట (బుట్టి) [మ]

అంచెలు = వరుసలు [అ]

అంచోడించు = ముందు వెనకలాడు [

అంజ = ఒక కాలి అడుగునకు, ౭

రెండవ కాలి అడుగునకు మధ

దూరము; అంగ [అ]

అంజనకప్పు = తమలపాకుపై కాటు

గూడ విషయములను కనుగొన

మాంత్రికులు చేయుపని; అంజన

వేయుట [చి]

అంజలు = దూరముగా పొదములనుంచి నడచుట; అంగలు [చెం]

అంజి - అమిజి = (1) గ్రామ ఉమ్మడి పనికి, భూమి దామాషాప్రకారము వచ్చి చేయు పని [నె]

(2) వంతు, వర్యాయము [తె]

(3) పాదాభరణం [గో]

(4) ఉచితము; అనాయాసము—పేనా అంజిగా నచ్చినది [చి]

అంట-అంటు = కుట్టిన చిన్న విస్తర—విస్తరఅంటు [కర్నూ]; విస్తర అంటు కట్టినది [కర్నీ] - అంటు

అంటుకుపోవు = బాగా చిక్కి పోవు [వి]

అంటబెరుకు = (1) కాలితో తన్ను

(2) తీవ్రముగా మాట్లాడు

(3) తాకు ఆను అర్థములో

(4) బంక [తె]

అంటలు = (1) విస్తరంబులు

(2) జడగా పెనుసుకొనిన వెండ్రుకలు [నె-పొ]

అంటి = అరటి (చి)

అంటించింది = కుట్టించి—తేలు బాగా అంటించింది [చి; నె]

అంటించు = (1) కొట్టు

(2) అగ్గిపెట్టు

(3) కొండెములుచెప్పు [తె]

(4) దెబ్బలువేయు [గు]

అంటింపించు = అతికించు [ఉ-గో; శ్రీ]

అంటు-అంటు = (1) విస్తరగతుట్టిన మోదుగ, మట్టి మొదలగు ఆకులు [నె; కర్నీ; న]

(2) అశాశ్రీయ శ్రీ పురుష సంబంధము—దానికి వాడికి అంటు [నె]

(3) బంక [కర్నూ]

(4) పాలపిడతలో అడుగంటిన తెల్లని పిప్పిలాంటిది [కృ]

(5) మెతుకులు

(6) కూరగాయలు లేదా మాంసము వండిన తరువాత ఆ కూరతో కలిసియుండు రసము; ద్రవపదార్థము—దీనినే షోర్బా షోర్బా అందుదు [వ]

(7) శ్రీలంకపిష్ట

అంటుజోడు = (1) మగవారు ధరించు కర్ణ భూషణము x అడువారిది కమ్మ [నె; అ; తె; చి]

(2) శ్రీలు ధరించు కర్ణభూషణము [తూ-గో, గు]

అంటుడుగాడు = తల్లిని విడవకుండా కలుసుకొని ఉండు బాలుడు [గు]

అంటుతిరుగలి - తిరుగలి = అట్లు వినరుటకుగా, రెండు రాళ్లకు బురద అలికి, అరబెట్టిన తిరుగలి [నె-మె]

అంటుపడు = (1) బహిష్టఅగు—నా భార్య అంటుపడినది [అ]

(2) ఎంగిలినడు; తిను [వి]

అంటుపోగు = చెవి కమ్మ — పురుషులు ధరించునది [చి, నె]

అంటుముట్టు = మైల—అంటుముట్టు తగలరాదు [చి]

అండ-అండా-అండి- (రూ) హండా =

(1) నీళ్లుపోసిపెట్టుకొనుటకు, స్నానము చేయుటకు ఉపయోగించు వెడల్పు మూతిగల లోహ పాత్ర, గంగాళము [నె; కర్నూ; అ; తె]

(2) మకాము, లేక ఆశ్రయము—అయ్యో అండా పెట్టినాడు. (ఈ ప్రయోగము అడ్డాయను పదమునకు అవత్రంశము) [కర్నీ]

(3) వెడల్పైన గని మను చక్కగా చెక్కుట—అండ చెక్కినారు [చి]

(4) బావి వెడల్పుగా త్రవ్వనపుడు ముందు తంతెగానుంచి త్రవ్వనది (రూ) ఇండె—పెద్ద అండ బెట్టికే తవ్వము; చిన్న అండ బెట్టి తవ్వ [నె-పొ]

అండ్రి = (మా) అంద

అండ్రి - అండ్రి = లోహపాత్ర విశేషము [వి]

అండ్రిలు = వీధిబడిలో పిల్లల హాజరు
క్రమాన్ని సూచించు పట్టీ—సిరి, చుక్క,
ఒకటి, రెండు, ఇట్లా వ్రాసి ఆయా
అంతెం క్రమంలో పిల్లలను అన్నేసి
దెబ్బలు బెత్తంతో చేతిమీద కొట్టుదురు
[అ]

అండెము = (1) అంతెము (పొగాకు, మిరప
కాయలు, చింతపండు, కట్టుమూటలు
మాత్రం)

(2) 40 మానికెల ధాన్యము [గు]

అండెన దండెన = అదుపూ, ఆజా—దాని
కేమీ అండెన దండెన లేదు [గు]

అంతకము = (1) వట్టుదల—పిల్లవాడు అంత
కముచేస్తున్నాడు—(రూ) అంతుకం [వ]

(2) పిల్లలు మారాము చేయుట—మా
పిల్ల అంతకము పెట్టినది—మీ పిల్లవాడు
అంతకపు పిల్లవాడు [కరీ]

అంతకము = సాధారణముగ మూడేండ్ల
కొకమారుగాని, అనుకొనిన కుష్కాలము
నకుగాని, అప్పు మొత్తమునకు వడ్డీ
రెక్కించి, దానిని ఆసలు మొత్తములో
చేర్చు పద్ధతి (Resting of Interest)—
ఏదేమో అంతకము; తీర్పు [నె]

అంతన పొంతన = మర్యాద — అంతన
పొంతనలేని మాటన్నాడు [కరీ]

అంతరకొట్టు = కల, క్రిందుగాచేసి నీటిలోనికి
దుముకుట [అ; బ]; పిల్లెదగంతువేయు
(సమ్మర్ సాట్) [నె]

అంతరగంగ = అంతరతామర [కర్నూ;
అ]

అంతరదామర = చిన్న చిన్న కుదురులుగా
నీటిపై తేలియారు చిన్న ఆకుతామర—
రూ. అంతరగంగ [తె; నె; అ]

అంతరపల్లిటీ = దేహమును వలయముగా
త్రిప్పుచు క్రిందికి దూకుట [నె]

అంతరాళము కట్టుబడి = నగలకు
వనిచేయునప్పుడు, వెనుకభాగమున
వెలితికించి వెనుకకూడా రాళ్లు క
నట్లు కట్టు వని

అంతల పొంతల = (1) ఏమీ సంబం
లేని

(2) ప్రాణం పోవునంత క్రమ—
నెరవేర్చడానికి అంతల పొంతలై
[గో]

అంతల పొంతలగాడు = దూరపు చు,
[తీ]

అంతల మందల = సాలు మూల—అ
మందల లేనివని [గు; తూ. గో]

అంతలు పొంతలు = అనుకోకు
జ్వరము ఒక్కమాటుగా హెచ్చిపో
[గు]

అంతు = (1) మొత్తము; కుల్లు [చి]

(2) లోమర్మము — అంతు పట్టియై
[నె; కర్నూ]

(3) చివర [తె]

(4) చివర హద్దు — అంతులేని పా
త్యము [కర]

(5) ఇంకి [నె]

అంతుకట్టు = అప్పుమీద వడ్డీకట్టి, ఆ
యలో చేర్చు (Resting of Interest)
అంతకం కట్టు [గు]

అంతుదేల్చు = (1) శిక్షించు—వాని అం
దేలుస్తాను [అ-పె]

(2) విషయము తిరుగులేకుండా పరిష్క
రించు—ఆ సంగతి అంతు తేల్చివేస్తా
[నె]

అంతు పొంతు = జాడ—దాని అంతు
పొంతు లేదు [నె; కర్నూ; వ]

అంతూ = మొత్తముమీద [అ]

అంత్రము = తాయెత్తులోపెట్టు రక్కరేఖ [చి
నె]

అందనక } ఈలాగే; అప్పుడు; అంత
అందాక } = వరకు [శ్రీ]

అందని పొందని = అసాధ్యములగు —
అందని పొందని యూహలు [కరీ-న]

అందాజు = రమారమి, సుమారు, ఉరా
మరిక; అందాదు [అ; బ]

అందాదు = అందాజు, ఉజ్జాయింపు, ఉరా
మరిక [కర్నూ]

అందిగ = అందియ; అందె [అ]

అందిపుచ్చుకొన్నట్లున్నది = సమీపమున
నున్నది—ఇక్కడికి ఆ హేరు అందిపుచ్చు
కొన్నట్లున్నది [నె-పొ]

అందిరాని = సాధ్యపడని — అం ది రా ని
పనులు నేయుట రోత [కరీ]

అందుకని = అందుకుగా; దానికిగా [నె;
కర్నూ; అ, తె]

అందుకు = రహస్యకారణము — ఒక
అందుకు అదిచేసినా [నె]

అందుగడి = అందుబాటు [చి]

అందుబడి = (1) ఆనుకూలము [అ]

(2) అందుబాటు, అందుకొనుటకు వీలై
నది [నె]

అందెబొందె = సంబంధము — వా డా
యూరిలో అందె బొందె లేకుండా
ఉన్నాడు [నె-పొ]

అందెము = పొగాకు అందెము, కట్ట—
పొగాకందెములు కట్టిరి [కరీ; న]

అంపకము - అంపకాలు = (1) క్రొత్తగా
పెండ్లి అయిన ఆడుబిడ్డను, సారెతో
మొదటిసారి కోటిరికమునకు పంపుట.

(2) ఒకడిని వనినుండి నిలిపివేయుట—
వాడికి అంపకాలు అయినవి [నె; తె, వ]

(3) ఇంటికి వచ్చిన బంధువులకు విందు
చేసి వీడ్కొలుపుట [కర్నూ]

అంపుదోడు = ఒకరివెంట వెళ్లువాడు, అను
కరించువాడు—అంపుదోళ్ళ వెధవ [చి]

అంబటా(పే)ళ = పొలములో పనిజేసే
కాపులు, అంబలిత్రాగువేళ (మధ్యాహ్న
సమయము)—అంబటాళకు పోతినీ [వ;
మ] కాపుకూటి ప్రొద్దు (వేళ)

అంబటిగానము = కొంత నగడు, రెండు
పూటల అన్నం, సంవత్సరానికి ఒక
గొంగడి, చెప్పలజక, రోజూ చుట్టకు
పొగాకు ఇచ్చి కుదుర్చుకున్న పనివాడు
[తె; మ] జీతగాడు; కడుపుకూటిగాడు

అంబటిచేయి = కుడిచేయి [కర్నూ]

అంబటిపొద్దు = వగలు 10 గంటలప్రాంతం;

అంబటివేళ; అంబటిలు [కర్నూ; అ]

అంబటిపొచ్చమ్మ = గవ్వలంత పొక్కులు
(బొగ్గులు) ఒంటిపై మారదూరముగా లేచెడి
ఒకరికపు మకూచికవ్యాధి [కరీ]

అంబటిలు = ప్రొద్దున అంబలి త్రాగువేళ [అ]

అంబ లంబలిగా = కొంచెము జాటుగా,
రవంత చిక్కగా (అనుకనుకుగా)—

అమె బజ్జీలసిండినీ అంబలంబలిగా కలిపి
యించినది [కరీ; నె]

అంబలి = చోడిసిండితో చేసిన ద్రవపదార్థము.

ఇందులో గట్టిగా ముద్దవలె చేసిన దానిని

‘తోప’ అందురు [శ్రీ; గు; నె, అ, కృ]

అంబాజీపేట ఆముదము = గొప్ప

మోసము, కుంబకోణమన్నట్లు [ఉ-గో]

అంబాడు = గెంతు, దేకు [కరీ]

అంబారీలు = ఒకవిధమైన గోమార్లు [వ-
గో]

అంబారుకాణాలు = మట్టిలో నుండే చిన్న
పురుగులు. ఇవి కుట్టును [నె-పొ]

అంబాలీన్ - అంబాలో = (1) పిల్లకాయలు
ఆటమధ్య విరామముకోరుచు ఆను మాట

(2) చేయవలసిన పనిని ఎగగొట్టుట—

ఆ పనికి వాడు అంబాలీన్ అన్నాడు

[నె] అంబాలు; అంబేలు

అంబు = (1) శుభసందర్భాల్లో దీపమునకు నూనెవేయు చొప్పునందు [మ]

(2) బలవపు కడ్డి [కృ]

అంబున గొట్టినట్లు మాట్లాడుట = సూటిగా కచ్చితముగా మాట్లాడుట [గు]

అంబేలు - అంబాలు = ఆటలలో విందుము కోరుట—అంబాలీసు [చి]

అంబోదరగిడ్డడు = గజకొంగ—(చిత్తూరు జిల్లాలో 1930 నుండి 1940 వరకు పెద్ద దొంగతనములు చేసినవాడు. దాన కట్టడని గూడ పేరుమోసినవాడు, పేదలను పెండ్లిండ్లు చేసినవాడు) [చి]

అంబ్యాద } = అమాయకుడు (రాలు)
అంబేద } = [మ; నె]

అంశం = చనపు [చి]

అంస = తెల్లని కోడిపుంజు (కోడిపందెపువారి పరిభాష) [నె-పొ]

అకటావికటము = (1) వేళాకోళం [చి]

(2) సామర్థ్యము [నె]

అకము = అధికారము—అకము మించిన పనిచేయుట రోత; అకడు అకము మించినపని చేయసాగెను [కరీ]

అకారతుగా = నిష్కారణంగా [చి]

అక్కరి = గర్వాధానము [కృ]

అక్కఱ = శుభకార్యము [గు]

అక్కలముత్రయిదువు = కొన్ని బ్రాహ్మణ కుటుంబములలో పెండ్లికూతురు ఆత్మవారింటికి మొదట వచ్చినప్పుడు, ఆరాధించు దేవతలు. వీరు పూర్వము యీ కుటుంబమున కన్యలుగా ఉండి పాత్రివక్య మహిమతో వెలిసిపోయినవారు. ఇట్లే పెండ్లి కొమారుని ఇంట జేయు సాంగెమును గురునాథపొంగలి అందురు [నె]

అక్కలి } = అక్కళ్లు [తె]

అక్కడి } = అక్కడ [తె]

అక్కల్ల = అక్కయ్యా అనుటకు [ని]

అక్కించుకొను = అనుభవించు [కర్నూ]

అక్కుపక్షి = (1) బలహీనుడు [ఉ-గ]

(2) దిక్కుచాలినవాడు [చి]

(3) తెలివితేనివాడు—ఓయీ అక్క [నె]

అక్కెడబెట్టు = మెట్టపాలములో ఉన్న మొదలగు పెరులనుద్ర్య వేరువేరుచాకంది మొదలగు వేరు పెరును బెట్టు X ఎదబెట్టు = ఒకేజాతి వంటను [అక్కెడవేయు [నె-మె]

అక్కెడవేయు = (చూ) అక్కెడ [అ-పె]

అక్షంతముండ్లు = బియ్యపు గింజ ఉండి, బట్టలకు అంటుకొనునవి [తె]

అక్షరాల = తప్పునినరిగా, రూడిగా—రాల నెడవ [వి; నె]

అక్షింతగడ్డి = కాడలు కాడలుగా ఎదుగ గడ్డి; దీని చివరన వేసిన కంకి న గలిగి. గుడ్డలను అంజుకొనును కర్నూ]

అక్షింతలప్పుగును = కాకరత్తిగకు పనుపునపు పురుగు [గు]

అఖిలాండం = నలుబది రోజులు ఆరక వెలిగెడు దీపము. మొక్కుబడి వారు దేవాలయములందు వెలిగించు [చి]

అగచాం = గ్రహచారం [చి]

అగడ = సంవకారము; సంవకరపు; అ

అగడాబగడా = కొద్దిగా పక్కనుగుట

అగడు - అగడు = (1) అధికమైన ఆమరీ అంత అగడు పనికిరాదు;—అ అగడు;—అగడుబడిన పోవమ్మ మె మింగి పెట్టెను. అగుడు

(2) అగ్గినెగ, ఎండవేడిమి [తె; ప;

అగడువరచు = బెడరించు — అ

అగడువరచట [అ]

అగపడు = కనబడు [శ్రీ; పె]

అగాయి = తుపాకిదెబ్బ గాలిలో గురిలేకుండా
వదలుట; భయపెట్టుటకై విడిచే దెబ్బలు
[వ]

అగావ = దబాయంపు — అగావ చేస్తావే ?
[కర్నూ]

అగావు = (1) ముందుగా చెల్లించుధనము —
భూమి గుత్త సంవత్సరారంభములో
అగావు ఈవలెను; నంచకరువు [తె; ఆ]

(2) అప్రయత్నముగా లభించునది —
అగావుగా వచ్చినది [నె]

(3) వాయదా మానివేయు [కృ]

(4) అన్యాయముగా లభించునది [ఆ]

అగావు బగావు = లదికారంతో కూడిన
చెలాయంపు [గు]

అగుడుచేయు = అల్లరి బట్టించు [తె] —
అగుడు మొగుడిది, అనుభవం లోపలది

అగుబడి = సంసారిత్వరేనివాడు, బోగుబడి
[నె]

అగులుబుగులు = ఆందోళన — అ త నీ కి
నిన్నటినుండి మనసుతో అగులుబుగులు
అగుచున్నది [కరీ]

అగో = అదిగో [కీ]

అగోరించు = (1) మిడుకు [కరీ]
(2) ఏడ్చు (వ్యంగ్యముగా) అగోరించి
నావులే; అగోరించు [తె; నె]

అగ్గగు - (అగ్గి + అగు) = కోపపడు;
అదికమైన కోపమును చెందు — వాడు
మాట విని అగ్గయినాడు — అగ్గి అయి
నాడు [ఆ]

అగ్గనగండ్లు = కష్టకాలములు; కరువుకాల
ములు — అగ్గనగండ్లలో ఈ ఖర్చులు
భరింప వశముగాదు [కరీ]

అగ్గారు - (అగ్గి + అరు) = నశించు — నీ
దంతా అగ్గార అని, శ్రీల తిట్టు [నె]

అగ్గారు = చెరువుకట్టమీద నిర్మించిన ఏడు
మట్టి గుఱ్ఱములు — ఇవే సప్త కన్నెలు;
కన్నికలు; కట్టమీద కన్నెలగుడి [చి]

అగ్గారుపూజ = అగ్గారుకు (సప్తకన్యలకు,
కన్నికలకు) పచ్చరంగుపూసి పాల
పొంగలి, బలి ఇత్యాదులు ఇచ్చుట [చి]

అగ్గి = ఎండ [గుం]

అగ్గిగురియు = కరువు పెరిగి ధరలు మండి
పడు — అగ్గి వరుసున్న ఈ రోజులలో
వీడి కొనజాలము [కరీ]

అగ్గిచూచు = కోపగించు [వి]

అగ్గిదాకు = (1) ఆకలిఅగు — బిడ్డలు అగ్గి
దాకినాదు [నె]

(2) ముఖము వాడుట [నె-మె]

అగ్గిదాహం = ఎక్కువ దప్పిక [నె]

అగ్గినిప్పు = అగ్నికణము [వి]

అగ్గిపంతులు = మహాకోపిష్టి [కరీ]

అగ్గిపిండము = తీక్షణప్రకృతిగలవాడు; ఉక్తు
పిండం [క]

అగ్గిపిడుగు = చాల గట్టివాడు [చి]

అగ్గిపెట్టు = జగదంపెట్టు [వి]

అగ్గియగు = ఆగ్రహించు, అగ్గగు [తె]

అగ్గిరాముడు = (1) కోపిష్టి [నె]

(2) చెడచేయుటలో సమర్థుడు; మైరా
ముడు [వి; నె]

అగ్గివేయు = వంట ఆరంభించు [వి]

అగ్గురారం = అగ్రహారము [తె]

అఘముడి = మొదలియార్లలో ఒక తెగ;
వీరు మాంసాహారులు [చి]

అచ్చంగా = (1) స్పష్టముగా — అచ్చంగా
అది ఇది

(2) యథార్థంగా — అట్లే — వీడు అచ్చం
గా నీలాగే ఉన్నాడు [నె; వి; ఆ-వె]

(3) స్వయముగా — అచ్చంగా నేనే
ఇచ్చినా [నె]

అచ్చనగాయలు = చిన్న చిన్న రాళ్ళతో
ఆడు ఆట, దోసిటరాళ్ళను పైకివేసి, చేయి
త్రిప్పి పట్టి, నిలిచినవాటిని పైకివేసి పట్టు
కొనుట; పల్లంచి [చి]

అచ్చరాలు } = శిశువులకు కంఠములో
అక్షరాలు } కలుగు జబ్బు [నె-పొ]
అచిత్తు - అసిత్తు = రోగముచే ఏర్పడిన
దొర్బల్యము—వాడు అసిత్తు అయినాడు
[నె]

అచ్చివచ్చు = లాభించు; కూడివచ్చు; ఆచ్చు
దల [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

అచ్చింతల } = అక్షంతల [కరీ]
అచ్చెంతలు }

అచ్చు = (1) త్రిప్పటకుగా తిరుగలిరాతికి
వేయు గట్టిమేకు; తిరుగలి త్రిప్పటకు
వేసిన గుంజ; పిడి [ఆ; చి]

(2) నేతకై నూలుపోగులు అతికినది
[చెం]

అచ్చుకట్టుగా = దిద్దితీర్చినట్లు — అమె
ఏ వనిని చేసినా అచ్చుకట్టుగా చేయును
[తె]

అచ్చుకొను = (1) చెలించు—వడ్డీ అచ్చు
కొన్నా [ఆ; వి; నె]

(2) ఒకడీయవలసిన బాకీని ఇంకొకరు
యిచ్చెదనని ఒప్పుకొను, అవార్తావదు
[గు]

(3) బాకీవదు [వి]

అచ్చుపాటు = (1) కుదురుపాటు; అచ్చు
బాటు [ఆ - పె; ప; నె]

(2) కలసివచ్చు — అది అచ్చు పాటు
కాలేదు [నె]

అచ్చుపాలు = అనుకూలము [గు]

అచ్చుబాటు = అచ్చివచ్చు; అచ్చుపాటు
[గు; నె]

అచ్చుబోయు = చక్కగాచేయు [తె]

అచ్చుబోసిన అబోతు = స్వేచ్ఛగా తిరుగు
వాడు; అచ్చువేసిన ఆపరెడ్డు [కృ]

అచ్చుమాను = భూమిని చదరపెట్టి కయ్య
లగా చేయు సాధనము [శ్రీ]

అచ్చువేయు = (1) వెంకటేశ్వరునిపేర,
మంచి కోడెమాడను, జొచ్చినై గుర్తులు

కాల్చి, ఆవులనుదాటుటకు వదలివే
(చూ) ఆపరెడ్డు, అబోతెడ్డు

(2) ఒకవ్యక్తి అడ్డుపడ్డు లేకుండా
రెంచుట—వాడిని అచ్చువేసి ప
ట్టున్నది [నె]

అచ్చువేసిన అబోతు = అనగా దే
బనపెడ్డు; (చూ) ఆపరెడ్డు [చి]

అచ్చుకాలు = కల్తీలేని విత్తులు [ఆ;]

అచ్చుకాలు బుచ్చుకాలు = పరస్పర
కూలతలు — వారిద్దరిలో అచ్చ
బుచ్చుకాలు చాలా సాగుచున్నవి [

అచ్చురు = గంజివార్యని యన్నమువ
అతైనరు—పిల్లలకు ప్రొద్దుననే అ
బ్బెరి [కరీ]

అజ గజాంతరము = వరింప నలవిక
పూహింపరానిది; చాలా యె తైనది; :
మళకాంతరమువలె. (అజము = మే
గజము = ఏనుగుకుగల అం త ర
[ఆ; బ]

అజలేదు = లక్ష్యములేదు [గు]

అజాపజా = జాడ—అతని అజాపజా
[చి; గు]

అజీలుగా = సర్వదా, ఎల్ల కాలము [
అజీలుగా [నె]

అజ్జా = అంచనా [వి]

అజ్జాయిండు-అర్జాయిండు = (1) ము
వెనుకలాడు [నె]

(2) ఓర్పుకొను [గు]

అజ్జి = మొండి [అ]

అజ అయిపు = జాడ—వాడు ఎటుబో
నో అజా అయిపూ తెలియలేదు [తె]

అజము = సదా; తరచుగ—అయన అజం
ఇక్కడికి వస్తుంటాడు [నె]

అటక-అటవ-అట్టవ = ఇంటిలో సామా
లకుగా దూలములపై అడ్డుముగా చక్క

పేర్ని అమర్చిన వనతి. అట్టవమీద సామాను. మచ్చు; అటుకు; అట్టక: అట్టడి [నె; కర్నూ]

(2) గాడిపాటిమీద మేకపెట్టుటకు కట్టినది [అ]

అటకాయించు = (1) ఎదిరించు [చి]

(2) అడ్డగించు—వచ్చే బంధను అటకాయించినాడు [కర్నూ; నె; తె]

అటావల ఎల్లుండి = (1) ఈనాటికి ఐదవ నాడు [కూ-నో; గు]

అటావలెల్లుండి = (1) ఆవలయెల్లుండి తరువాత వచ్చు దినము [వ]

అటోక - అటోకె = వెడల్పు మూతిగలిగి, కూరలు వండుటకు ఉపయోగించు మట్టి పాత్ర; చట్టి [తె; నె; కర్నూ]—అటోకెల బెట్టి ఫుట్టెల వెడకినట్లు [వ]

అటోక = (చూ) అటక [అ-నె]

అటోక = ఎసల [అ]

అటోకమామిడాకు = ఒకవిధమగు ఆకు కూర [నె-పో; చి]

అటోకలు = కుండలు [శ్రీ]

అటుకాసి ఇటుకాసి = ఈలాగు, ఆదిక్కు, ఈదిక్కు [శ్రీ]

అటుకు = అట్టవ-అటువ-అటక [వ; అ; నె]

అటుకుమామిడి = పసిఆకుచెట్టు [చి]

అటుకుల గొలుసు = అటుకులవలె బంగారంతో చిన్నబిళ్ళలుచేసి తయారుచేసిన కంఠహారము [నర్సా]

అటువ = అటక, అట్టవ [అ-నె]

అటూటు = అవతలికి [కర్నూ]

అట్టు = (1) నందులేకుండా లేచిన పుండు, చెమటకాయలు—అట్టుగా పేలినది; అట్టు అట్టుగా లేచినట్లునది [నె; కర్నూ]

(2) పుస్తకమున కిరువైపుల బైండు చేయునప్పుడు వేయ దళసరికాగితము—అట్టవేసినా [అ; నె; వ; తె; కర్నూ]

(3) అట్టలుగా ఏర్పడినది—చెంపమీద బదువేళ్లు అట్టులు కట్టినవి [తె; వ]

(4) తల మురికితో పేరుకోవడం—తల అట్టుకట్టింది [వి; నె]

అట్టక = సామానులందు చోటు; దూలము లపై కఱ్ఱతో చెక్కతో వాసాలతో పేర్చి కట్టిన స్థలము; అటక, అటవ; అట్టడి [చి]

అట్టడి = అటక; అట్టవ [తె]

అట్టది = ఇంటిలో సామానుల వేసికొనుటకు పైన కట్టినది; అటక [తె]

అట్టవ = బైలాట అడుటకు వేయ వేదిక; మచ్చు [కర్నూ-వత్తికొండ]

అట్టవేయు = భద్రతకై పుస్తకమునకు వేరొక దళసరి కాగితముతో కప్ప వేయుట [అ; నె]

అట్టాము = బండిమీద అమర్చిన కంప మోపులు. క్రింద యీడ్పించుకొనిపోవు కంపమోపును తొడుగు అందురు [నె-ఆత్మకూరు]

అట్టిట్టుసేయు = ఉపేక్షించు—అతడా పనిని అట్టిట్టుసేయడు [కరీ]

అట్టిపెట్టుకొను = (1) గట్టిగా ఊనుకొను [నె; వి]

(2) కావలసినంతమటుకు వస్తువును తన దగ్గర నిలిపిపెట్టుకొను—నాదగ్గర పది పావులు అట్టిపెట్టుకొన్నా [నె]

అట్టు = (1) బియ్యము మున్నగు వాని పిండితో దోసెగా పోసినది—పెనరట్టు; అట్లతదియ గౌరమ్మ పండుగ [తె-నర్సా]

(2) హఠము అను అర్థమునందును వాడుక కలదు—అతడు చాల అట్టుమనిషి (రూ) హట్టు [తె; వ]

(3) కోడిగుడ్డుతో దోసెగా పోసినది; ఆంబెట్ [నె]

(4) తెంపులేకుండ ఒకటిగా ఏర్పడినది—
అట్టు కట్టుకొనిపోయినది;—అట్టు తింటే
పాట్లు పెరుగుతది—సామెత [వ]

(5) పిండిని బెల్లముతో నూనెతో వేయించిన వంటకము; ఆ తిరనము వంటిది
(అట్టు, అట్లు - బహు) [అ]

అట్టుడికినట్లు = తీవ్రవేదనబడుట — నా
మనస్సు అట్టు ఉడికినట్టు ఉడికిపోయింది
[నె; వి]

అట్టుడుకు = అంకట మెండుకొను; పెద్దగా
సంక్షోభించు—అబాలగోపాలము అట్టు
డికిపోవుచున్నారు [కరీ]

అట్టుప్పు = పశువులు త్రాగు నీళ్ళలో కలుపు
ఉప్పు; మేలైనది కాదు—వానికి ఈ
డోళ్లో అట్టుప్పుగూడ పుట్టదు [తె]

అట్టులెక్కు = నాటకములో నటించుట—
వాడు అట్టులెక్కునాడు [అ-ఉరవకొండ]

అట్టువ = (1) నాటకరంగము [అ - ఉరవ
కొండ]

(2) అల్మేరాలో (పీరువా) వేయ అంతస్తు
పలక [అ]

అట్టెడ = వంటెన [నె]

అట్టెము = రాతివిగ్రహాలు కదలకుండ లక్క-
మొదలైనవానితో చేసిన బంధము [తె]

అట్లు = అరినెలు [అ]

అడ = (1) రేగువండ్లు మొదలగు వానిని
ఉప్పుతో కలిపి త్రొక్కి గారెవలె
తయారుచేసి యెండబెట్టబడినది [నె]

(2) బెల్లం కలిపి చేసిన లావుదోనె;
చాపటి [అ]

అడంగు = మూలస్థానము—రైలు బయలు
దేరిన అడంగులో ఎక్కితే స్థలం
ఉంటుంది [తూ-గో]

అడంగులు = రోపల; తెలియనిస్థితి—అ
కాగితము అడంగుల్లో పడినది [అ-పె]

అడకొత్తు = అడక తైర; వక్క-క తైర; అడ
కత్తి

అడగారు - అణగారు = అడుగంట
[నె; గు; అ; వి]

అడప = (1) ఒకవిధముగు వాసముల
[కవి]

(2) బరువైనది [నె]

అడపదడప - అడపాదడప = (1) డ
డప్పుడు [నె; కర్నూ]

(2) పనిని వక్కలముక్కలచేయు-
పనిని అడపదడప చేసిపోయి
[నె; వి; వ; అ]

(3) పలుమారు [అ]

అడపము = మంగలి కత్తుల నంచి చె
అడపాదడపా = అప్పడప్పుడు [శ్రీ; :
అడపాను = చెప్పలతోడు [వి]

అడపాను పెధప = చెప్పలకుకూడ నె
రాని అప్రయోజకుడు [వి]

అడపాడ = జాడ—దాని యడ పొడ లేది
అడా పొడా [గు]

అడభంగరము = అక్రమము—అ మని
అడభంగరము మనిషి [కరీ]

అడమానము = తనఖా; తనఖాఅంటే అన
అర్థము జీమని; సర్కారు లో
Mortgage అనే అర్థంలో వాడబడు
చున్నది. అడమానము [వి]

అడమానముకూలి = (చూ) అధీనంకూ
[అ]

అడలు = ముద్దగట్టిన చింతవండు [గు]

అడలుగట్టుట = జబ్బు చేసినపుడు జబ్బు
కాయకొనిపోవుట; అడవగట్టుట [గు]

అడవ = (1) కిరుగు, మేలైనదికానిది; వ్యర్థ
మైనది—అడవనరకు వసూలుకాక నిలిచి
పోయినది; అడవబారు [అ]

(2) వీధిభాగవతములో భామవేషముచేయు
లాస్యము—భాగా అడవదొక్కింది [నె]

(3) పరున, ముసుము—అ డ వ బెట్టి
తప్పు [తె]

(4) అడవనమున్నవాడు; ఎందుకూ కొరగనివాడు [చి]
 అడవ=(1) రానివాకీలు [కర్నూ - పత్తి కొండ]
 (2) లొంగినది [చి]
 (3) ప్రాశది—అది అడవనరుకు
 (4) మితికి మించినది [నె-పొ]
 అడవందరము=దిక్కు మొక్కులేని—
 అమె బ్రతుకు అడవందరపు బ్రతుకు;
 అనాథ జీవితము; అబందర [కరీ]
 అడవాబడుట=బాకీరాకుండా మొండి వడుట [గు]
 అడవానరుకు - అడవారతం = పనికిమాలిన సరుకు; అడవాజాతి [తూ-గో; గు]
 అడావా=భాతాలోని జమాఖప్పులను సరిచూచి దేనికి దానిని వేర్వేరుగా ఎత్తుట;
 అసామివారి లెక్క—మా నెట్టి నానా గురించిన అడావా ఎత్తి వ్రాసెను [కరీ]
 అడాపుడి - హడాపుడి = తొందరపాటు [తె; నె]
 అడాసు = పాదనై వనికీమాలినది — అది అడాసు బండి [నె]
 అడి=ఎద్దును, కుక్కను తోలునప్పు డువయోగించెడి ధ్వని [వ]
 అడిగంట్లు=మెట్టగ్రామాలలో కాపుపాతళ్ళలో నీడు దిగినపుడు చెడిపోయిన అడుగు ఛాన్యము [నె-పొ]
 అడిగట్టి=పూరిండ్ల కప్పునకు అడుగున నుంచు ఆకుకట్టలు, బందెనాకు మొదలగునవి [నె-పొ]
 అడిదెక్కిచ్చిన=ఉత్తపుణ్యానికివచ్చిన[సు]
 అడివాకు (అడవి+ఆకు)=పొలమునకు ఎరువుగా వేయు వచ్చిఆకు [చి]
 అడివితల=అడవిప్రాంతము, అడవికల—
 ఆ ఊరు దాటితే అంతా అడివితల [నె]

అడు=కొట్టు; అంగడి [అ]
 అడుక్కొన్నవాడు } =భిక్షకుడు [త్రీ; నె]
 అడుక్కొన్నాడు }
 అడుగంటు=(1) నాశనమగు
 (2) మాడు [తె; నె]
 అడుగడుగుదండాలవాడు=(1) శ్రీ వెంకటేశ్వరుడు, (2) పలుమారు ముతించవలసిన వ్యక్తి
 అడుగవచ్చు = మనువు నిశ్చయించుటకు వచ్చుట—మా అమ్మాయిని అడుగవచ్చు నాడు [కరీ; నె]
 అడుగు=ప్రాద్దు నీడ, నేలమీద ఒకఅడుగు దూరము ప్రాకుటకు వట్టుకాలము—ఒక అడుగు ముందు రానిదేమీ? [నె]
 అడుగు = (1) గౌరవించు — అతనిని వక్కులుగూడ అడుగవు [కరీ]
 (2) చిందు, లేదా, నృత్యవిశేషము [వ; నె]
 అడుగుట=(1) శ్రీని సంభోగమునకై అనుమతించమని కోరుట—అయన నిచ్చు అడుగమన్నాడు-ఇది తిక్కనప్రయోగము గూడ [నె]
 (2) క్షేమము విచారించుట — మనవారి నందరిని అడిగినానని చెప్పు [వి; నె]
 అడుగునబడు = వెనుకబడు; ఉపేక్షించబడు [తె; నె]
 అడుగుపడు=పాత్రలకు అడుగున రంధ్రమువడు [నె]
 అడుగుబొడుగు=శేషము; పాత్రలో అడుగున శేషించినది. అడుగుబొడుగుబాట్టి పెట్టినాడు [కరీ; నె; గు]
 అడుగుమట్ట=కట్టకడవటి క్రింది ప్రదేశము [నె-పొ]
 అడుగులకుబోయు=రాగిసిండితో సంతటి వాడునపుడు ముందుగా నూకలుపోయుట (బియ్యము, జొన్న, పద్ద, నూకలు) [అ-నె]
 అడుగులకు మడుపులెత్తు=అతీతనముగా సేవించు—అడుగులకు మడుపు లెత్తినా

అయినకు దయ కలుగలేదు—(చూ) మడుపులెత్తు [నె]

అడుగులు=(1) రాగిపిండి నంకటిచేయు నప్పుడు అందులో కలిపి వండు బియ్యము, జొన్నలు మొదలగు ధాన్యపు నూకలు [అ; తె; నె]

(2) కళ్ళంలోగాని, ఇంట్లోగాని చివరకు మిగిలే గింజలు [వ]

అడుగులు = గంజికండలో క్రిందచేరిన మెతుకులు; వంటలో మాడి క్రింద చేరి నవి [నె-మెట్టు]

అడుగువేయు=(1) ముందుకు నడుచు

(2) నాట్యముచేయు [తె; నె]

అడుగోలు=ఓవుండము; అడుగోలు [చి]

అడుదిడ్డగ=క్రమము లేకుండా మాట్లాడు [శ్రీ]

అడుమానము=అ నీని తాకట్టు బెట్టుట; గుర్తి; తనఖా. (ఎ) స్వాధీనాడుమానము.

(బి) చూపుడు అనుమానము. స్వాధీన అడుమానమున అప్పిచ్చినవారే ఆ నీని అనుభవించురు, దీనికి వడ్డి లేదు. చూపుడు అనుమానమున వడ్డి ఉన్నది, అనుభవించే హక్కు లేదు; ఆడమానము; అడు మానము [చి; నె]

అడుపు=(1) దట్టము, సాంద్రము—పైరు అడువైనది [అ]

(2) బలమైన [అ-బిళ్ళారి]

అడుసుపుండు=కాలిప్రేళ్ళుమధ్య బురదలో తిరుగాడినపుడు ఏర్పడు పుండు; నీటి చిలువలు [చి; నె]

అడుసుపుల్లలు=మడికొసినవెనుక దున్ని నపుడు లేచెడి పుల్లలు (ఆకు త్రొక్కినపుడు రెమ్మలతో త్రొక్కివేయుదురు; ఆకు కళ్ళి ఎరువై పోగా ఈ పుల్లలుండును) [చి]

అడుసువేయు=మట్టి మిదైలకు పై భాగ మున బంకమట్టితో పేముట [నె-పొ]

అడేజావ్ బడేజావ్=(1) ఏమీ లక్ష కుండుట—వాడి వనంతా అడే! బడేజావ్ [గు]

(2) దర్పము; ప్రేభవము—అతని లో అడేజాపు బడేజాపు సాగుతు, [కరీ]

అడ్డ=వకుపులు, బండ్లు నిలిచియుండు చి (Stand) [పైద; వ]

అడ్డ=(1) రెండు మానికలు; కుంచము సగము (కొలత) [గు]

(2) పాత్ర విశేషము

(3) బండి పట్టా ఆకులకు మధ్య ను; కొయ్య [నె, గు]

(4) బండి ఇరుసుమీద అడముగా బిగించిన పెద్ద కొయ్య మొద్దు [నె]

(5) కట్ట—కాలువకు అడ్డవేసినారు [చి; నె]

(6) దున్నిన తరువాత చదరముచేయ నాధనము—ఆ చేను దున్ని అడ్డదో, నాము [నె-పొ]

అడ్డంగ అయినపు = లావుగ అయినాడ అనుట [మ]

అడ్డకట్టు=(1) కట్టువంచను తమిళులవలె గోచిలేకుండ చుట్టుచుట్టినది; దట్టి; బ్రహ్మ చారికట్టు [నె; కర్నూ; తె]

(2) వికతువులుకట్టు తీరునుకూడా అడ కట్టు అంటారు [సర్కా; గు; తూ గో]

అడ్డకట్టు=వరిమళ్ళలో నీరు నిల్చుటకు వేయు చిన్న మట్టి గట్టు [అ]

అడ్డకట్టుపంచె=వికతువులు కట్టుకొను పత్రం; సాధారణంగా తెలుపురంగే కట్టె దరు [సర్కా]

అడ్డకాలు=అబంకము—అ వనికే అడ్డ కాలు బడినది [కరీ]

అడ్డగ=రెండు అజలు; బేడ [కర్నూ-మార్కా; చి]

అడ్డగట్ట=(చూ) ఒడినెగడ్డ; సుఖవ్యాధి
విశేషము [సర్కా; చి]

అడ్డగలకలో బుడ్డగలక=ఒక యిబ్బం
దిరో మరొక యిబ్బంది [కరీ]

అడ్డగాడిద=(') ఊరికే పూరిపనిచేయు
వాడు—అడ్డగాడిద కొలుపు [అ]

(2) పనిలేక ఊరక తీరుగాడువాడు [నె;
అ]

అడ్డగొడ్డు=(1) అంగసౌష్ఠవముతో తీరుగా
బుట్టిన వనరము [నె]

(2) జంపును నిలుపుగలిగి భుజిబలము
లేని వకుపు [నె-పొ]

అడ్డగోలు=(1) తెలివికక్కువగా పనులు
చెడగొట్టుకొనువాడు—వాడు ఒట్టి అడ్డ
గోలు [గు]

(2) క్రమముకప్ప—అడ్డగోలుగా మాట్లా
డినాడు [తె]

అడ్డచాకిరి=వివరీతమైనపని; అరవచాకిరి
[తె]

అడ్డదిడ్డము - అడ్డాదిడ్డము=(1) అటు
ఇటు గాకుండ; వరుసలేకుండ పేర్చుట.

(2) వ్యతిరేకముగా మాట్లాడుట—అయిన
అడ్డదిడ్డముగానే మాట్లాడును [నె;
కర్నూ; అ; గు]

అడ్డధోవతి=బంగీ; అడ్డపంచె [అ]

అడ్డపడుట=అడుకొనుట [కరీ]

అడ్డపాటు=నివారణము; విఘాతము [కరీ]

అడ్డపైన=శరీరములో సగభాగము—అడ్డ
పైన నీళ్లుబోసి కడుగుకొన్నాను. పంగి
మొలగుడ కడువకుండా వీపు - రొమ్ము
తడియునట్లు నీళ్లతో కడుగుకొనుట [నె]

అడ్డపొగ=చుట్టను అగ్గివైపు నోటపెట్టుకుని
విడుచు పొగ [వి]

అడ్డపొతు=నురిసిన వెంటనే గలపొట్టుతో
గూడ చేర్చి పొడవుగా పోసిన రాన్యపు
రాశి; అద్రాసి (తూర్పునబుట్టినవాటిని
గుండ్రముగా పోయుదురు) [నె]

అడ్డబాలు=అడ్డపాప [నె]

అడ్డబాస=(చూ) ముంగర; ముక్కునగ
[గో; ఓ]

అడ్డమాలినవాడు = ఎందుకూ కొఱగాని
వాడు [శ్రీ]

అడ్డము ఆపు - అడ్డమాపు లేక = క్రమ.
శిక్షణ యందుంచువారు లేకపోవుట.

అడ్డము పెట్టు=తాకట్టుపెట్టు, కుదువయిదు.
[కరీ]

అడ్డమైనవాడు=ఎవడో పేరు ఊరు లేని
వాడు; అన్యుడు [మ; నె]

అడ్డవేలు=బొట్టనవేలు [కరీ-న]

అడ్డసరిగడ్డలు=గెజ్జలలో పుట్టు మేహపు.
గడ్డలు; అడ్డకట్టు [కరీ]

అడ్డాదిడ్డము=(చూ) అడ్డదిడ్డము [అ]

అడ్డాల=దోగారు పాప—ఈ పిల్ల అడ్డాల.
బాల అయింది [తె]

అడ్డాలబిడ్డ=పాలుతాగుబిడ్డ [చెం]

అడ్డాలు=చాచిన తొడలు—అడ్డాల్లో బిడ్డ
[వి]

అడ్డిగ=త్రీలు మెడలో ధరించు సగ—
రాళ్లఅడ్డిగ [నె; కర్నూ; తె; అ-పె]

అడ్డిగ=జిగినీగొలును [చి]

అడ్డిగలము = ఒకవిధమైన అలముకొను.
గడ్డి [అ-పె]

అడ్డిసేరు=రెండుసేర్లనర; రెండన్నరసేరు
[కరీ]

అడ్డి=పొలములో గనుము (గనిమి, గట్టు).
తెగినపుడు వేయ అడ్డు [గు]

అడ్డిగలు=(చూ) అడ్డిగ [అ]

అడ్డుట=బదులుగా నుంచుట; తాకట్టుడుట—
బుణముక్రింద నాచే నడ్డితిని [కరీ]

అడ్డుపడు=మధ్యపడు—అవదలో నన్న
వానికి అడ్డుపడి రక్షించు [శ్రీ]

అడ్డుపుల్ల=(1) ఒకపని జరుగకుండుటకై
చెప్పు కారణాలు [గో]

(2) కార్యముపట్ల కల్పించు ఆవరోధము
—వాడు ఆ పనికి అడ్డువుల వేసినాడు
[నె]

అద్వైతముపద్యము=వరివెన్ను వెరిగి వ్రాలుట
[అ]

అద్రాసి=అడ్డముగా పోసిన పెద్ద ధాన్యపు
రాసి; అడ్డపోతు [అ-పె]

అడ్లు=ధాన్యము; వడ్లు (వాడు) అనుటకు
ఆడు అన్నట్లు [వి]

అణక=(1) పసరముయొక్క ముందటి
జబ్బు [కరి]

(2) (మా) అనికె [చి]

అణపు=సాకు—వారు తప్పక రాకుండా
అణపువేసినారు [కరి]

అణుకు-అనుకు=దబ్బటి; ద్రవము ఎక్కు
వైనస్థితి—నంకటి, పిండిచాలక అన్నకై
నది [అ]

అణ్ణ=కండ్ర; అణ్ణ: అయ్య [అ-దక్షిణము]

అతంత్రము=(1) బలహీనము [అ]

(2) స్వాతంత్ర్యములేమి:—వాడిది అతం
త్రపు బ్రతుకు [నె]

అతక=బాగుగా అరిగిపోయిన చెప్ప [నె-
మెట్ట]

అతకరించు=(1) ఎట్లనో సరిపెట్టు
(2) వదలు వదలుగా ముడివేయు [నె]

అతకలుచచ్చినవాడు=శక్తికడిగినవాడు;
ఏమిచేయనివాడు [నె]

అతగాడు=ఆయన [శ్రీ; ఉ-గో]

అతల కుతలము=(1) చిందర వందరగా,
క్రిందికి పైకి కలగలుపు అగుట [నె]

(2) ఎక్కువ పొంగుగా—అతలతలంగా
జ్వరం పచ్చినది [కర్నూ; తె]

(3) కల్లోలము [అ]

(4) ఆయాసము [నె-పా]

(5) మనోవాచల్యము [కర్నూ - పత్తి
కొండ]

అతిగడియు = జవదాలు — వాడు
మాటకు అతిగడియడు [శ్రీ]

అతిమాత్ర = ఎక్కువగా మాట్లాడు
అధికప్రసంగి; మాటకారి; వాయాడి
తె; నె]

అతుకు = కలిసియుండు—వాడు ఎక్క
లతకడు [తె; నె]

అతుకులబొంత = అప్పటికి ఎట్లో స
కొనినది—వాని సంసారము అత
బొంతగా అన్నది [తె]

అతుకులు=లోపాలు—అతుకులబొంత
లోపాలపుట్ట [వి]

అతులం కుతులము=బండి ఎత్తువల్లా
నుండి పోవునవ్వుడు శరీరం బాగా
యటవలన కలిగే అలసట; అకలకుత
[మ]

అత్తపత్తి=కాకిన ముడుచుకొను ఓషధి.
హస్తభీతి [నె-పా; చి]

అత్తపుత్త=(1) వచ్చిరాని జిలిబిలి :
కులు—ఆ అమ్మాయి అత్తపుత్త మాడ
మాట్లాడును [కరి]

(2) హస్తభీతి ఆకు [నె]

అత్తము=అరటి గొలలోని కాయల వరు
జీమ [గో]

అత్తారుబతంగా = జాగ్రత్తగా, భద్రం
[కృ]

అత్తిరసము=అత్రెసము [కర్నూ]; అ
రసము, నివ్పటి; అరినె

అత్తోడి (హతోడి)=చోతుకు, అధీన
—అమె ఎవ్వరి అత్తోడిలో లేదు [క
అదనా=హీనము [తె]

అదనాలు=సేద్యపు పనులలో నెలజీతగా
ద్రుతిగాక దినకూలీల రెక్క; హాజరువు
—అదనాలు వ్రాయింబినాడు [నె-దెల్లా
అదము - (రూ)అజము=మదము, పొగరు
అదరిపాటు, దుడుకుదనము [కృ]

అదర గొట్టు = (1) నోరు మూయించు—వాణ్ణి
అదర గొట్టి పంపితిని [అ; నె]

(2) దులుపుట; రాలగొట్టుట — చింత
కాయల అదర గొట్టు [అ-పె]

అదరబదర = త్వరత్వరగా, ఆదరాబదరా,
ఆదరాబదరా [నె; తె]

అదరబదరచేయు = బాగుగా చేయకుండా
పోవు; అందకుతులుగా చేయు—వా రా
పని అదరబదరచేసి పోయినాడు [అ-పె; నె]

అబరాబదరా - అదరాబాదరా = త్వరిత
ముగ [చి; వి; శ్రీ; నె; తె; కర్నూ; అ]

అదరు = కదలు — నా భుజము అదరు
చున్నది [తె; నె]

(2) చూడు అదురు

అదరు మ్రాకు = మోటుబావిపై బిగించిన అడ్డ
మ్రాకు [కరీ]

అదలుబదలు = చూర్చుకొనుట — తన
అస్తులను అదలుబదలుచేసికొనిరి [కరీ]

అదవ = (1) హీనము—దొంగిలించేటంత
దొరతనముండగా అడుక్కొనినెటంత
అదవబతుట ఎందుకు [నె]

(2) కుంటి—గుడ్డి [కర్నూ-పత్తికొండ]

అదవమనిషి = (1) పనికిమాలినవాడు [నె]

(2) శక్తిహీనుడు, అంగవైకల్యము గల
వాడు [అ; కర్నూ, తె]

అదాటుగా = వాతాత్మక [వ; నె]

అదాటున = (1) ఆకస్మికముగా [అ; నె]

(2) రోగి [ప]

అదాటుపడు = అనుకోకుండా మార్గమధ్య
మున ఎదురుపడు [నె; కర్నూ, అ; తె]

అదిన = పదిన [వి]

అదుపు = పరిమితులకు లోబడియుండు—
అదుపులో నుంచుకో [తె; నె; అ]

అదురు = (1) ప్రకంపనము (వైబ్రేషన్)

(2) గని సొరంగములలో మందు బెటి
కాల్చిన తర్వాత కదలబారిని భూభాగము
—అదురంతా తీసివేసినాడు [నె]

అదురేటు - (రూ) అదురుచేటు = ఉన్నట్టు
ఉండి అదురునట్లు (భయపటునట్లు) కొట్టుట
[నె]

అదువు = లోకువ, బలహీనమైన [అ]

అద్ద = పరికుప్పను మొనతేల్చుటకు ముందు
(గోపురాకృతిగ) క్రింద వేయు, వృక్షకాండ
మువంటి మొదలు—చప్ప అద్ద అయినది
[నె]

అద్దలము = నాటకములందు ముఖమునకు
వేయురంగు; హరిదళము—అద్దలంపున
వేషవేస్తే చాలు; [చి; నె]

అద్దలా = పగాని [వి]

అడ్డు = (1) ఒకటి ఇంకొకదానిలో ఇముడు;
ఒకటి ఇంకొకదానిలో మిళితమైవు—
అబ్బొక్క అతనికి అడ్డినట్లున్నది [కరీ]

(2) రవి; గుడ్డ [వి]

అడ్డుగోడ = చిన్నగోడ; అడ్డుగోడ [చి]

అడ్డుడుకాగితము = బ్లాటింగ్ పేపరు
(Blotting Paper) [కరీ; నె]

అడ్డుపడ్డు = నియమము — అడ్డు పడ్డు
లేకుండా వెరిగినాడు; అడ్డుపాడ్డు; పాడ్డు
పడ్డా [నె; కర్నూ; అ; తె]

అడ్డులుబెట్టు = చాకలితో మంగలితో మాటా
డక, చీపురు చేట ముట్టక నియము
పాటించునది. [చి]

అద్వైతము = మంచి చెడు తెలియని అవివేక;
యథావతం [గు]

అన = (1) బుట్ట; సంచి మొదలగునవి అల్లు
టను ఏర్పరచిన మొదటియాకృతి—నీవు
అనవేసి యిమ్ము, నేను బుట్టంతా అల్లు
తాను [నె-పొ]

(2) ప్రారంభమునవేయు నూలు, లేక
సులకపోగు—మంచమల్లుటకు అన వేసి
నాడు [కర్నూ]

అనక = (మా, అనిక — ఎద్దు అనక బెట్టింది;
అనక వేసింది [ఁ]

అనకాసారి = వెనుకసారి; తర్వాత; అంకా
సారి [అ, ఐ.

అనకొన = మొరలుకుద; వికరణ — అన
కొనలేనివని; అనగొన [నె]

అనకొన తెలియదు = ఇగురేదో, కొన
ఏదో తెలిసికోలేనిస్థితి [నె]

అనప = (1) అనపకాయ; (2) అనుములు [చి]

అనాక = తర్వాత, పిదప [చెం]

అనాద = చేతగాని, అనాథ [అ]

అనామత్తు = (1) అమానత్తు.

(2) పూర్తిగా — పైరు అనామత్తు పాడయి
నది [నె]

(3) చెబుదులవలె, తాత్కాలికమైన లెక్క
— అనామత్తులో (వాని డబ్బు తీసుకో) [నె]

అనాన = అనారసవండు [చి]

అని = (1) దారి, సుముఖము — ఆ విషయము
ఒక అనికొరలేదు. [నె]

(2) పరిష్కారము — అని కదురలేదు [నె]

(3) దారపుకండెకొన; అల్లిక [అ]

అనిక = (1) ఎదురు తిరుగుట;

(2) ఎద్దు మెడమీద కాడిని క్రింతుత్రోసి
వేసి అడ్డము తిరిగి నిలచుట — ఎద్దు
అనిక వేసినది; అనక; అంతె [నె]

(3) పనిచేయనిరాకరించుట; వాడు అనిక
వేసినాడు [నె-డెల్లా; తె]

అనిపించుకొను = నిందింపబడు — ఒకరి
చేత అనిపించుకొనడం ఎందుకు? [నె;
అ; గు; తె]

అనిలి = పిచ్చి, అమాయకపు [అ]

అనుపు = శాలుగుదారులు కలియుకేంద్రము;
కూడలి [ఁ]

అనుమాయితి = సంప్రదాయం [వి]

అనుము = తాళము, (బీగము) మున్నగు
వానిలోని మర — అనుము చెడినది. [వ]

అనువు = (1) అలిపు — అనుభవచ్చేవ

(2) లోకువ; హీనమైపోవు [శ్రీ]

అనువుకట్టు = లోకువచేయు — అనువు
పెళ్లాము డోరందరికీ వదిని [ఁ]

అన్న = తండ్రి [చి-పుంగనూరు] &
[ఁ]

అన్నకావడి = (1) తిండిపోతు — అత
కావడి, ఎందుకూ కొరగాడు (కొ
నన్యాసులు కావడికట్టి బిచ్చమునకు
అలవాటు గలదు) [చి]

(2) ఇంటింట కవళమెత్తుకొని పొట్ట
కొనువాడు; అన్నపూర్ణ కావడి [నె]

అన్నకుత్తి = అన్నము వడించు సాధ
[చి]

అన్నన్నగతికులు = కూటికి అంగల
వారు [కరీ]

అన్నన్నా = జాలితో అనుట, లేక పొ
చేసినపనికి వచ్చావపపడుట [గో]

అన్నశుద్ధి = నెయ్యి [గు]

అన్నా! = కోపముతో అదలుచుట [గో]

అన్నా! పన్నా! = దండుగ, ద్రోహ
లేనిది [కరీ]

అన్నాబత్తి = ఊడువత్తి; సాంబాశీకట్టి
అన్నాత్తుడు = కేవలము అప్రయోజక
[నె]

అన్యాలము = అన్యాయము [కర్నూ]

అపరాధి = అర్థరాత్రి; & వరాతిరి [శ్రీ; :

అపరాలు = (1) కాయదాన్యాదులు; ప
దినుసులు [సర్కా; గు]

(2) అపరకర్మలు [కర్నూ; నె]

అపసవ్యం = ప్రతికూలము [శ్రీ]

అపిని = (1) చెడ్డ అలవాటుకు ఎక్కువ
తొంగిపోయి ఉండుట.

(2) ఎక్కువ అభిలాష — వాడికి అదం
ఒకే అపిని; (అభిని = సలహాండు తి
వానిస్థితి అని కాబోయి) [నె]

(3) తృప్తి కాకుండుట [నె.పొ]

అపరితిపిరియగు = తట్టుకోలేక ఉక్కిరి
బిక్కిరగు [గు]

అపూటముగా = బొత్తిగా [అ.పె]

అపూట = స్వచ్ఛము, — అపూటసారాయి
[కరీ]

అప్ప = (1) అక్క — కనకప్ప [శ్రీ: గో:
నె; అ]

(2) పిండివంట, (అప్పచ్చిరూపాంతరము)
[ఃరూ]

(3) అయ్య అనుట (నంబుడితో) — వీరుప్ప
[అ]

(4) తండ్రి [రా]

అప్పకేదేడివాడు = అప్రయోజకుడు —
అపజ్ఞవాడప్పకేదేడివాడు [కరీ]

అప్పచ్చి = అప్పన్నదేవుడిపేరు విశాఖ
జిల్లాలో శ్రీలకూ పురుషులకూ కూడా
పెట్టు పేరు.

(2) పిండి, బెల్లము, ఉప్పు, నూనె కలిపి
రేకులుగా బొగ్గులమీద కాల్చి పిండివంట
[వి]

(3) భక్తివిశేషము [శ్రీ]

(4) నిప్పటి (అరినె); వడ మొదలగు
తినుబండంము [నె]

అప్పటము = కల్లిలేని; స్వచ్ఛము [తె; నె;
అ]

అప్పడూ = కూతురినైనా, కొడుకునైనా
పిలుచుకొనే ముద్దుపిల్లవు — అప్పడూ
ఇటురా [వి]

అప్పనంగ = ఉచితంగ [శ్రీ]

అప్పనాలబావ = అవ్యక్తుడు; అప్రయోజ
కుడు — మావాడు అప్పనాలబావ [కరీ]

అప్పన్న = సింహపాలదేవుడు [వి]

అప్పయ = పిల్లవాడు [అ]

అప్పయ్య = (1) నెట్టి (వైశ్యుల) బిడ్డలు చిన్నా
యనను పిలుచు మర్యాద [కరీ]

(2) అబ్బాయి [అ]

అప్పలస్వామి = సింహాద్రి నరసింహస్వామి
[వి]

అప్పసము = (1) పొలములోని నీరు క్రిందకు
జారిపోకుండా అడ్డువెసిన మట్టిపెళ్ళ [శ్రీ]

(2) దోడెలనడిమి చిరుకాలువ; యారాము
[వి]

అప్పసము = ఖద్దన, స్వయముగా — అశ
దాపెను అప్పసంగా ఉంచుకొన్నాడు.
[కర్నూ]

అప్పశముగా = (1) సులభముగా

(2) సంపూర్ణముగా

(3) అనువుగా — అది అప్పశభగ నరి
పోయింది. [నె]

అప్పాయిలు = అప్పచ్చులు (పిండితో చేయునవి)

అప్పిశము = ఎల్లప్పుడు, అజంగా [నె.
అశ్వకూరు]

అప్పదిద్దు = అప్పదీర్పు [శ్రీ]

అప్పసప్ప = ఋణముగనో, చేబదులుగనో
సంపాదించుడిబ్బు; (జంటవస్తువు) - అప్పు
నప్పుచేసి పని పూర్తిచేసినా [నె; తె:
అ, కర్నూ]

అఫము = అభము, శుభమునకు వ్యతిరేకము
[కరీ]

అబము సుబము = అశుభము శుభము —
వాడు అబము సుబము ఎరుగడు పాపము;
అన్నెము పున్నెము [నె. పొ]

అబాపురి = (1) అలాటప్ప

(2) దబ్బు ఎగవేయుట [గు]

అబోరు = కూన్యం; నిర్లిప్తత [అ; బ] —
ఇల్లంతా అబోరుమంటున్నది.

అబ్బిక్క = ఆశ్చర్యార్థకము [కరీ]

అబ్బిగాళ్లు = పశువులకు, దున్నీ దున్నీ
పుండువడినకాళ్ళు; మెత్తకాళ్ళు - అయెద్ద
అబ్బిగాళ్ళపై నడుస్తుంది [కరీ]

అబ్బిదాలు = అబ్బకు + అలు అనుట;—

శ్రీలు వాడే ఒక తిట్టు;—ఓనీ, నీ అబ్బి
దాలో [నె: కర్నూ - గిద్దలూరు]

అబ్బినాకారం = అర్థంలేని గారాం [తూ-
గో]

అబ్బియ్య(అబ్బయ) = (1) బాచని పిలుచు
నపుడు వాడే పదం. [నె]

(2) పిల్లవాడు [చి]

అబ్బిరాంతము = అపూర్వము — అబ్బిరాం
తపుబిడ్డ పుట్టినాడు, గడ్డపాఠశాల
చెవులు పట్టుదాము [కర్నూ]

అబ్బిరానిగడ్డపాఠ = అలవిగానివాడు [నె]

అబ్బిరింత = (1) ఒక పక్షి (బెదురుపక్షి)

(2) వ్యంగ్యముగా బెదిరిబోవు ఆడుది—
అబ్బిరింతట్లాడది [ఆ-పె]

అబ్బిరికం = కాబోవు పెండ్లిజంటలకుచేయు
అభ్యంగనకర్మ [కరీ]

అబ్బానల్లకాలము = చాల పురాతనమైన
కాలము: అబ్బాన్ అల ఉదయగిరి నబా
బుగా పూర్వము పేర్కొనినాడు; ఓబాయ
కాలము [నె-అత్మకూయ]

అబ్బి = (1) అతడు అనుట; ముఖ్యముగా
ఆడువారు వాడుదురు - అ అబ్బితో చెప్పు
[నె]

(2) అబ్బాయి — అ అబ్బిని చూడు
[కర్నూ; ఉ. గో]

(3) పురుషవాచకము - వంకాయలబ్బి:-
ఓ యీ అనుమాటకు సరిపోయినది - ఓ
అబ్బి వచ్చినావా? [నె]

(4) కొడుకు [శ్రీ]

(5) పిల్లవాడు [అ]

(6) బిడ్డ [చి]

అబ్బిగాడు = (1) చిన్నవయస్సులో ఉన్న
కొడుకు నుద్దెంచి పట్టునట్టిమాట

(2) ఎఱుగని ముద్దరాలు [శ్రీ]

(3) కుఱ్ఱవాడు [ఉ-గో]

అబ్బిళ్లుగరము = బాధ

[నె-అత్మ]

అబ్బిడ్డు = అబ్బాయి;

అబ్బిప్రాయము = మన
అభిప్రాయం కలిగించు

అమందస్తా = తాంబూ
చికికొట్టుకొనుట

అమానుడస్తా [శ్రీ]

అమక్కము = అత్త
కక్కంగా జరిగింది

అమగము = అసహ్యము
గిద్దలూరు]

అమడకాయ = ఒకజాతి

అమరిక = కుదిరిక, ఒక

అమరు = (1) ఒప్పినది;
నది [అ; నె]

(2) కుదురు—పని

[తె]

(3) దెబ్బలు తగులు
నట దాగా అమరిన

అమలు = మత్తు; మెత్తి
చుటవల్ల అతనికి

హమలు (అన్యదేశీయం)

అమాంతము = (1) పూ
లాగుకొన్నాడు [నె; తె]

(2) హతాత్తుగా లేక

అమాంతము = అమా
పూర్తినెల (అమ + అ)

అమాంబాపత్తు = అన్నీ;

అమాన్ దస్తా = వక్క

అమాలి = మాటలు మో

[వి; అ]

అమిజి = (మా) (1) అం
—అది అమిజి అయిన

అమిరిచ్చుకొను = ఇది
కొను [మ]

అమిసిన(అమియు) = సిద్ధమైన - అమిసిన
దానిపై అయ్యవారిచేయి [కరీ]

అమీ తుమీ = అయ్యేది కానిదీ; అవుగాములు
— అమీ తమీ తేల్చునుకో [చి; నె-పో]

అముజు = ఒక రక — అముజు కడుక్కొనిరా
[నె-కినిగిరి]

అమురు = పట్టువడు; ఇముడు — ఆమ్రాను
చేతికి అమరదు [కరీ]

అమ్మ = స్తనము; చమ్మ — చంటిపావకు
అమ్మనోటిలో పెట్టుము; ఆ పావ అమ్మ
జీవకులేదు [కరీ]

అమ్మకో డమ్మకో = మోసము [కరీ]

అమ్మక్క = పెద్దయి, తల్లియక్క [కరీ]

అమ్మజూపు = ఒక వస్తువును అమ్ముదునని
ప్రకటించు — ఇంటిని అమ్మజూపినాడు
[నె; కర్నూ; తె; అ]

అమ్మడు = (1) అబ్బాయి, చిన్నపిల్లవాడు
[చి; వి]

(2) కూతురుని ముచ్చట పాటుగా పిలుచు
గారాబపు పిల్లు [వి]

అమ్మణ్ణి = (1) దేవి [నె]

(2) చిన్నపిల్ల [అ]

(3) అమ్మాయి; ఎందుకూ కొరగానివాడు
— వాడు అమ్మణ్ణిగదా [చి]

అమ్మతల్లి = (1) దేవతవలె పూజింపవగినది.

(గోవులవల్ల త్రీలవల్ల దీనిని వాడుదురు)
[గు]

(2) అందమైన కుదిరిక గల గోవు [గు]

(3) స్పోటకము [కరీ]

(4) వసినిల్లలను పిలుచు ముద్దుపేరు [నే]

అమ్మమ్మ = (1) తల్లి [పర్కా]

(2) అవ్వ, మాతామహి [నె]

అమ్మమొగుడా = ఒక తిట్లు [అ]

అమ్మలక్కలు = (1) ఇరుగుపొరుగు ఆడు
వారు — అమ్మలక్కల మాటలు [నె; అ;
తె]

(2) అక్కాతమ్ముడు [తూ-గో]

అమ్మలు = త్రీలు [వి]

(3) కూతురు — మా అమ్మల మంచిపిల్ల;
అమ్మలు [కరీ]

అమ్మవారిపొంగు = మళూచి చిడుములు
(పొక్కలు కట్టినదళ) [చి]

అమ్మవారు = (1) పోలేరమ్మ; స్పోటకము;
మళూచికము.

(2) దేవి — అమ్మవారిగుడి [నె; కర్నూ,
ప, అ]

(3) గడుసు త్రీ [అ-పె]

(4) బ్రాహ్మణత్రీ [తె]; అమ్మోరు [నె]

అమ్మాడమ్మా = చాతాభాసి; పుక్కిటి
పురాణం; లోకాభిమానము [కరీ]

అమ్మి = (1) బాలిక; అమ్మాయి (ఇది ప్రితి
వాచకము) — మా అమ్మి [ఉ; గో; నె; అ]

(2) కూతురు [తె; శ్రీ]

అమ్మున వేసినట్లు = చక్కగా, మాటిగా —
అమ్మున వేసినట్లు గీత గీచినాడు [కరీ;
నె]

అమ్మువేయు = మాతావేయు; ది వాణ పు
అమ్మవారువేయు (వేక్కినేషన్) [అ-పె]

అమ్మేసినట్లు — అమ్ము + ఏసినట్లు =
చక్కటి చాలుగానుండుట — ఆచెట్టు
అమ్మేసినట్లు పైకిపోయింది [నె]

అమ్మోరు = (1) బ్రాహ్మణత్రీ

(2) స్పోటకము [నె; చి]

అయ్ = తండ్రి [నె]

అయిచ్చు = (1) రొవ్వ

(2) బండితోలు — ఆ చెడ్డును అయిచ్చుము
[కరీ]

అయినకాడికి = వచ్చినంతవరకు — అయిన
కాడికి అమ్మేసిరా [చి; నె]

అయినవారు = కావలసినవారు — అయిన
వారికి ఆటలోనూ, కానివారికి కంఠా
ల్లోను [చి; నె]

అయిన్లు = ఇంట్లో దేవుడిగది [వి]
 అయిన్లేడు = జాడలేదు; అయివులేడు [గు]
 అయిలు సయిలు = మంచి చెడ్డ; ముద్దూ
 ముచ్చట [మ]
 అయిలేడి = (చూ) ఆరివేణి, అవిలేణి
 అయిలు = తిక్క — వానికి అయిలు బట్టి
 నది [ఆ-వె]
 అయివచ్చుట = అచ్చివచ్చుట — మాట వ్రత
 ములు అయిరావు [కరీ]
 అయివేణి = (1) రాబడి [తె]
 (2) ధనస్తోమతి — మాట అయివోజు
 తక్కువ [నె; కర్నూ; తూ-గో, ఆ]
 (3) బ్రాహ్మణుడు [కర్నూ]
 (4) వంటకూమిస్తోమక [తూ-గో]
 అయివేజు = (చూ) అయివేణి
 అయివోజు = (చూ) అయివేణి [నె; ఆదోని]
 అయిసా పయిసా = (1) త్వరలో తెగిం
 చుట, తెచ్చుకొనుట; — ఇంతనేపా,
 వేపైతే అయిసాపయిసా తేల్చేస్తాము
 [గు]
 (2) అటో ఇటో తేల్చు [నె]
 అయోమయం = (1) చుట్టూ యేమీ కానరా
 నంత సముద్ర మధ్యభాగం [గు]
 (2) ఏమీ అర్థముగాని స్థితి (ఇనుముతో
 చేసిన దానివలె) [నె]
 అయ్య = (1) తండ్రి; నాయన; నాన్న
 [కీ-గో]
 (2) జంగమయ్య [కరీ]
 (3) వ్యంగ్యముగా నిందమోపునపుడు
 అనుమాట-ఆ అయ్యకు అంతా తెలుసు [నె]
 అయ్యగారిచేను = మాన్యము; అగ్రహారము;
 అయ్యగారివల్లె [చి]
 అయ్యగారు = (1) పూజారి [మ]
 (2) పురోహితుడు [తె]
 (3) గౌరవవాచకము [నె]

అయ్యడు = (1) పూజ్యుడు [కరీ]
 (2) ఒక మగవాడు — ఆ అయ్య
 అంతా తెలుసు [కరీ]
 అయ్యలు = గురువులు; అయ్యవ
 — అయ్యలు వచ్చినారు [నె]
 అయ్యవారి తలవాకిలి = సంసారము
 బములకు లక్షణములైన గొప్పగోడ;
 శుభముగా నుండుట; వ్యంగ్యముగా కూ
 మనుట — ఇది అయ్యవారి (బ్రాహ్మ
 ణుని) తలవాకిలివలె నున్నది [నె
 అయ్యగారి మట్టిలు [తె]
 అయ్యవారి నట్టిలు = ఇంట నేమియు లే
 ఇది వైష్ణవ గురువులవారి ఆచారము;
 దినమున కొ దినమే శిష్యులంపిన సంధ
 ములతో ఆ దినమే వ దివేసి మర్నాడు
 ఏమియు పాచిద్రవ్యము లేకుండ జేద
 నది; అయ్యవారి తలవాకిలి [గో; తె]
 అయ్యవారు = (1) శిష్యాధ్యాయుడు — అయ
 వారికిజాలు బిరుద పరహాలు [నె]
 (2) బ్రాహ్మణుడు x అమ్మోరు, అమ
 వారు — పంచాంగం అయ్యవారు [క
 నె; ఆ]
 (3) సాతాని [వి]
 (4) శ్రీ వైష్ణవుడు [కరీ; వ]
 అర = (1) గది — అరలో వండుకో [నె; చి
 (2) పెటెలో ఒకభాగం — అరలో దా
 పెట్టు [ఆ; నె; వ] అజ్ఞ
 (3) కపటము — వాడెప్పుడుగూడా నాతో
 అరలేకుండా మాట్లాడి యిరుగుడు.
 అరంగము = చెట్టు, ఆ ఏట కా యు మొదటి
 కాపు; రెండవది గైరంగము; మూడవది
 ఎడకారందురు, (చిత్తూరుజిల్లాలో, మరి
 కారులోవలె మామిడి మొదలగునవి
 ముక్కారు కాయును) [చి; క]
 అరంటు = అక్షంత గడ్డి [తె]
 అరక = మడక; నాగలి — అరక అరిగిన
 గరిసె విరుగును [చి; నె; గు; వ]

అరక = (1) బండి మొదలగునవి లాగు నపుడు కలుగు ముందుబరువు—బండి అరకై నది \times లేపు, లేవడి [నె, కర్నూ, అ, శ్రీ, తె]

(2) అరక = కాడి—పది అరకల సేద్యము [కర్నూ]

అరకంతము = చలికాలమున పిల్లలకు కంతముచుట్టు గట్టిన చలివస్త్రము [కరీ]

అరకట్టు = సేద్యపు పశువులచేత ఒక ఇడి (పూట) మాత్రమే పని చేయించుట [నె-మెట్టి]

అరకనేల = ఒక అరక (నాగేటి) తో చేయు పనికి తగినంతటి సేద్యపు భూమి: 10-12 ఎకరముల మెట్టభూమి కలిగినది— ఇది ఒక అరక తోట [నె-మెట్టి; వ]

అరకాయ = పరి మున్నగు ధాన్య జాతిలో సగము మాత్రమే గింజ బిట్టినది

అరకు = (1) ద్రావకము—అతడు ద్రావల నుండి అరకు తీసెను [కరీ]

(2) పలుచని బిళ్ళ

అరకొరలు = (1) సగము సగము చేసిన పని, వక్కలు ముక్కలు, అరగొరలు [నె; ప; అ-పె]

(2) తక్కువలు,

(3) మనస్తాపములు [అ]

(4) రోపము

(5) సందేహము [నె-ప్రా]

అరగడము = అజీరము—అతనికి అరగడము బట్టెను [కరీ]

అరగొత్తు = సగము కడుపునకే చాలిన తిండి—అతడు అరగొత్తు భోజనము చేసెను [కరీ]

అరజాయిించు = వెనుదీయు, వెనుక ముందాడు—అ వనికి బలే అరజాయిస్తున్నాడు అర్జాయిించు; అజ్జాయిించు [నె]

అరడ = తరిమిన బిట్టిన చిన్న కొయ్య భాగము, వీటితో ఉయ్యలతోటి ప్రక్కలు,

పెద్ద మంచముల తలదాపులు, కాళ్ళ తట్టులలో చటములు చేయుదురు—అర డాల తొట్టి [నె]

(2) పడమటింటిలో (గది) దేవుని వీత మునకు పైన మేల్కొట్టుగా, వెదురు దబ్బలతో అమర్చి ప్రేలాడగట్టినది.

అరడు = వ్యాపించు [నె]

అరదండి = కఱ్ఱతో చేయబడు అర్గళము [కరీ]

అరదట్టు = అరదట్టిలు (Cut drawer) [గు]

అరదట్టు = నీటికొరక, ఎద్దడి [నె]

అరదడి పొలము = తోటపైరుచేయు నేల;

అప్పుడప్పుడు నీళ్లుగట్టు పొలము [తె]

అరదుడ్డు = రెండు పైసలు, దుగ్గటి [చ]

అరప = పొలములలో కాపుండుటకు, పిట్టలను తోలుటకు ఎత్తుగా వేసిన పందిలి వంటిది, మంచె [శ్రీ]

అరపు = అధికమైన—వాడు మనకు అరిపే మనిషికాడు [గు; నె]

అరపువేట = పెద్ద గోలచేయుచు అడవి జంతువులను ఆడువేట, వరవదోలు వేట [నె, శ్రీ]

అరప్పనములు = కట్నాలు, కాన్కలు [కరీ]

అరబందరము = అబందరము [గు]

అరబ్బులబాకీ = నిర్బంధముగ వసూలుచేయబడనది; కాబూలువాని బాకీ, ఆగని బాకీ [కరీ]

అరమరికలేక = భేదములేక; అస్మియతగా [తె, శ్రీ, నె]

అరవ = (1) మాళెము (మచ్చిక) గాని ఆవు [నె]

(2) అర్థముగానిది—అరవగోడు చింత గుగ్గిళ్లు [నె; కర్నూ]

అరవంకాలు = చేతియొక్క పై భాగమున (రెట్టకు) పెట్టునగ [నర్సా]

అరవందము = దిక్కులేని—అమెది అరవం
దపు బ్రతుకు [కరి]

అరవకట్టు = దట్టికట్టు, అడ్డకట్టు [నె]

అరవచాకిరి = (1) తమిళ వైష్ణవులకు
మంగలి చేయు సర్వాంగ జ్యోతిషము [నె]

(2) హీనమైన నేవ, చాకిరి

(3) ఎక్కువ కష్టమైన పని [అ]

(4) ఊరకచేయి పని [అ]

అరవటిక = జాతరలలో వడపప్పు, పాన
కము యిచ్చుచోటు [నే]

అరవడి = బావిని మరింత వెడల్పుగా శ్రవ్యట
—మా బావిని అరవడి బట్టించినాము
[కరి]

అరవముసలి = పండు ముసలి [కరి]

అరవమొత్తుకోలు = అర్థంకాని ఛాష [చి]

అరవాసి = (1) సగము

(2) అర్థం ఏర్పడిన కాయలు—అరవాసి
కాయలు [చి]

అరసి = వివరము తెలిసికొని — అరసికోని
రా [తె]

అరాకు పరాకులు = చీకాకులు [కరి]

అరాకొరా = శేషము — అ పనిని అరా
కొరా లేకుండా పూర్తి చేసిరా [చి; గు]

అరాబు = తడిగలపస్తువులను క్రిందపెట్టి
నపుడు ఆ పస్తు వున్నంతమేరా నేలపై
ఏర్పడిన తడిగుర్తులు [గు]

అరాము = దొంగ [చి], హరాము

(2) నిషేధము

అరాయిండుకొను = జీర్ణించుకొను; —
వాడు యితరుల ఆస్తిని అరాయిండుకొలేడు.

హరాహించుకొను [నె; కర్నూ; అ;
తె; వ]

అరావిడి = గిన్నెలో పాలు మొదలైనవి కాచి
నప్పుడు ఆ గిన్నెలో చుట్టూ పడే మరక
[గు]

అరిగిండ్లు = కుంగబడపై మనుష్యుల
సరకులను దాటించు పెద్ద తోలుబుట్ట
హరిగిలి; పుట్టి [కర్నూ]

అరిగిలి = ఏరుదాటుటకు తోలుకుట్టిన గం
పుట్టి [తె]

అరిఘోష = మిక్కిలి కష్టము [కరి]

అరిణ = నీళ్లు పారించుటకు ఉపయోగిం
పెద్ద దోనె; అరిణి [నె]

అరిణి = దోనె, అరిణ [నె]

అరితి = అరుత, అణ్ణు, మెడ—అరితి

మోసివాడు [నె; అ]

అరితి కాకలవాడు = ఏపనినిగాని తుదము
కొన సాగించకనే నడుమ వదలివేడ
వాడు; మెడ వేడి ఎక్కుటచే అనుట [నె]

అరిపి = బక్కపలచన, నన్నము; అరి
[గం]

అరిపేద = (1) మిక్కిలిపేద; దొర్బాగ్గుడ
[నె]

(2) బలహీనుడు, బక్కచిక్కినవాడు [నె
హా; గా]

అరిబరి = కొఱత [గు]

అరిబువ్వ = పరిఅన్నము [చి]

అరిమెన = (చూ) అరివేణి; బచ్చెనకుండ
[చి]

అరిల్లా = సనేమి; బొత్తుగా—అరిల్లా అ
డాపనిచేయడు [కరి]

అరిల్లు (అర + ఇల్లు) = ఇంటిలోపలి గ
—పెట్టి అరిల్లో బెట్టు [నె]

అరివాణము = సంధ్యవార్షుకొను పల్లెమ
[గు]

అరివేణి = పెండ్లి సమయములలో ఉపయో
గించు పెద్దబాసలు—వీటిని రంగులతో
చిత్రింతురు. వీటి మూతిపైన పెద్ద
పెయ్డెదలో తుళసమయమున దీపారాధన
గావించుదు; ఆయిరేడి, అవిరేణి [నె]

అరుగులు దాటని = కొరగని — అశని
అలోపనలు అరుగులు దాటనివి [కరీ]

అరుట్టా = శ్రీ జ్యోతి రామలింగస్వామి
తత్త్వములు [చి]

అరుట్టాలై = గోదాదేవి సూక్తులు; ఆంధ్రా
శమ్మ పాటలు [చి]

అరుపు = అభ్యంతరము — వానికేమీ అరుపు
లేదు [నె]

అరుపునొరుపు = అల్లరి, గడబిడ — అరుపు
పోరుపు లేకుండా ఆ కాపురము సాగిపోతు
న్నది [కరీ]

అరుబు = లేవడి; లేపు × అరక [గు]

అరులు = దయ, వాత్సల్యము — గేదెకు
దూడపై అరులుపోగెను [కరీ]

అరువు = (1) క్రమము — సంసారం అరువు
లేదు [నె]

(2) వివేకము — అరువు లేని పునిషి;
అరువు తెరువు లేనోడు [చి; నె; అ]

(3) ఒడ్దిక — ఇంట్లో అరువులేదు [నె]

(4) తగిన — అరుచైనది

(5) జీమము — అరువుగా పోయిరా [నె; తె]

(6) ఉపాయము — దీని కేదైన అరువు
చెప్పు [అ-పె]

అరుసోజ్జము = ఆశ్చర్యము [నె-పొ]

అరే యప్పా యను = బ్రతిమాలికొను —
అరేయప్పాయని ఎదుటివారితో పనితీసు
కొనెను [కరీ]

అర్థఅస్తమానము = ప్రొద్దుకుంకుటకు
ముందు కాలము; అసలు సంజె [నె]

అర్చకుడు = చేతగానివాడు, బాటదనుట [తె]

అట్టు కడుగు = (1) బాగా పనిచేసిన ఎద్దు
మునలిదైనప్పుడు, మెడను పాలతో
కడిగి పనిచేయించకుండా వవలిపేసి మేపు
చునే యుండుట — కవీలబద్ధుడు అట్టు
కడిగినాడు [నె]

(2) వయసు చెల్లినవారికి పనినుండి
విశ్రాంతినిచ్చుట [గు; నె]

అట్టుగు = ఎద్దు, దున్న మొదలగు నేద్యపు
వసరములకు మెడనలిగి, కాయగాది కాడి
మోయుటకు అనువగు — కోడెకు ఇంకా
అట్టుకాలేదు [నె; తె; ప; అ]

అట్టువంచు = (1) వరిగింజలు బాగుగవండి,
వెన్నువంగుట — పై దుఅట్టు వంచినది [నె]

(2) తోబడు

(3) ఓసికచూపు

(4) విదేయతజూపు [నె-పొ; అ-నె]

అట్టెము = ఆడపిల్ల ఆటలలో ఆరవ దిన
సము; ఆనాడు ఆట మానుదురు [కరీ]

అట్టోడు = (1) దుర్బలస్థితి; అనీతు — అది
అట్టోడుగా నున్నది [నె]

(2) పాదయిపోవు [అ-పె]

అలంగం తొక్కు = ఆవేశమునకు తోబడ
కుండా ఉండుట [గో]

అలకన = (1) పలుచన, గుడ్డలో నేతనూలు
తక్కువగుట. [నె]

(2) బరువు తక్కువైనది; తేలిక [తె; అ]

అలకలతోపు = దేవుని తిరునాళ్లలో పార్వేట
నాటి (చివరదినము) ఉత్సవము. స్వామి
గుఱ్ఱపువాహనం మీద వేటకు పోయిరాగా,
అమ్మవారు అలిగి తలుపు బిగించుకొని
అర్చకులచేత బ్రతిమాలించుకొని తలుపు
తీయును [నె]

అలకా = హీనకులము [నె]

అలగము = వరికుప్ప చుట్టు, నురుచుటకు వరి
కట్టలు యమర్చినది — ఈ అలగము
చక్కగా మెదిగినది; వడ్లు బొత్తుగా రాలి
నవి; పడుగు [కరీ]

అలగాజనము = (1) నన్నకులములవారు;
కృషికులుతప్ప యితరకులాలు [నె-పొ]

(2) నీచులు [తె]

(3) కూలినారి చేపకొని బ్రతుకువారు;
అలకా [గు]

అలగు = చిక్కటిపేడసిళ్లతో కళ్లము అలు
కుట [చెం]

అలవటించు = ఎక్కువగా దుఃఖించు—
వాడు దానికి అలవటించిపోయినాడు;
అలవటించు [కర్నూ]

అలపాలి = ఒకంతట; ఒకమాయన; ఒక
లాగున—వాడు అలపాలిరాడు [శ్రీ]

అలబడి = గ్రామములో తక్కువకులము వీధి
వాండ్లు; అలగాజనము; అలబరి [నె]

అలబడినోరు = బూతుబండు మాట్లాడేవాడు
[నె]

అలబడి శాదవ = వరువు తక్కువవని [నె]

అలబొడ్డు = సూర్యాస్తమాన మగుటకు
ముందు సమయము. ఈ సమయమపుడు
రైంతాగము అన్నముతందురు — అల
బొడ్డులో అన్నము తిన్నాము; అర్ధాస్త
మానము; అలబొడ్డు [శ్రీ]

అలమటించు = పరికపించు, అలవటించు
[తె, అ; వె]

అలమరగు = కలిసిమెలిసియుండు అలవాటు
[నె-అత్యకూరు]

అలరాయి : జలాశయములలో కట్టలలోపలి
తట్టు అలరి తాకిడికి కట్టదెబ్బ తినకుండా
పరువున విగించురాయి; రోడారాయి;
రివెల్ మెంట్ [నె]

అలవటించు = (మా) అలవటించు [నె; అ]

అలవరించు = అలవాటుచేయు [నె-పొ]

అలవరితనము = అంగదపు తనము—
మాయమ్మాయిలో అలవరితన మెక్కువ
[కరీ]

అలసంద పట్నాలు = ఉప్పుకారము పెట్టి
వేయించిన అలసందులు [అ]

అలాకు = సులభము, కష్టములేమి —
అ వస్తువు అలాటగా దొరికినది [అ-పె]

అలాకుఅగు = వృథాయగు; చెడరిపోవు
[అ]

అలాకు పలాకు = (1) చెల్లాచెదరగు —
అ కుటుంబము అలాటపలాకై పోయింది
[నె]

(2) చాలతేలిక [గు]

(3) వ్యర్థము [అ]

అలాగా = సులభముగా — వాడు

వస్తేనా అలాగాచేస్తాడు [తె]

అలాల్ టప్పా = అటాఅటలు; నీలివా

అలావు = పీర్ల వండుగరోజున పా

అడుగువేయుటను అలావు తొక

అందురు [అ]

అలావుసంత = (గుండము) అలావుతొ

ప్రదేశము; అగ్నిగుండము [అ]

అలికిడి = (1) అస్పృటము—అ సంగతి
కిడిగా తెలిసినది [కర్నూ; నె]

(2) స్వల్పద్రవ్యము—అలుకుతే నది [కరు]

అలికిడిలేదు = కనుపించలేదు [శ్రీ]

అలిగిరి = దొంగ [చి]

అలిపి = అలసట [చి]

అలిపిరి = ఏడుకొండలదారిలో ఏకాంతమ
వము [చి]

అలుకు = (1) నేరిపై పేదతోరాచట.
ఇల్లు అలుకుము

(2) వరి నాటకుముందు మడిని చడు
చేయుట

(3) వరినాటు—వరిమొలక అలుకు
అయినది; ఊడ్చు [మ; వ]

అలుకుచల్లుట = పేదనీళ్లు చల్లుట [మ]

అలుకుడు సేయు = పొలములో విత్తన;
చల్లు [కరీ]

అలుగు = (1) ఇనుపమొన, ములికి—
సాన అలుగు [అ; నె]

(2) బాణము [అ]

అల్పము = పిల్లలు ఎవరైన ఇంటికి వది
నవ్వడు ఎక్కువ గౌరవము చేయు
[మ]

అల్లకము = (1) అలిసది

(2) పన్నాగము [నె, కర్నూ, వ, అ]

అల్లడి తల్లడియగు = అంగారుపడిపోవు [గు]

అల్లను = ఒడ్డు (ఒల్లను) [వి]

అల్లరాయి = హద్దురాయి (అల్లరాయి) [చె]

అల్లరికము = అల్లడు అత్త వారింటిలో నుండుట; ఇల్లితీకము [చి]

అల్లలిబుచ్చి = ప్రతి చిన్నవిషయానికి వెకిలిగా ఆర్పాటము చేయువాడు [తూ-గో]

అల్లాటప్పయ్య = (1) తెలివిమాలినవాడు, అసయోజకుడు [వి; అ]

(2) తోలుబొమ్మలాటలో హాస్యగాడు (కేతిగాడు)

(3) పనిలేక తిరుగువాడు; సోమారి; సోంబేరి [వి]

అల్లాటప్పా = (1) మాట నిలకడలేని [నె]

(2) సామాన్యమైన—అల్లాటప్పా మనిషి [అ; బ]

(3) యోగ్యతలేని; నమ్మదగనివాడు—అల్లాటప్పావాడు [నె]

(4) పనిబాటలేక తిరుగువాడు [గు]

అల్లాటప్పాలు = వట్టి ఆదంబరములు [చి]

అల్లిక = (చూ) అల్లకము [నె; కర్నూ]

అల్లికారు = మైలవన్నె ఎద్దులు; ఇవి సూరు జాతికి చెందినవి [చె]

అల్లికాయ = బలవము [వి]

అల్లి దర్బారు = కఠినమైన అధికారము, అరుసుడు అల్లి దర్బారు అధికారమునకు గురియై ఆమెను వివాహమాడినాడు ఈ నాటకము ప్రసిద్ధమైనది [చి]

అల్లిబిల్లి = సరియైన ఒకదారి లేకుండుట [గో]

(2) పిల్లకాయలు జొంగరముపరె తిరుగు ఆట [గో; నె; వ]

అల్లిముక్కు = రక్తము స్రవించు ముక్కు—అల్పాయికి అల్లిముక్కు త్రుక్కొన్నది [చి]

అల్పి = గుండునూది [గం]

అల్లిబిల్లి = నిలువబడి దేహము గుండ్రముగా త్రిప్పునది—పిల్లలు అల్లిబిల్లి తిరుగుచు ఆడుకొంటున్నారు. అల్లి బిల్లి [నె]

అల్లు = (1) నేతకు పూర్వము చిక్కును విడదీయుట [చె]

(2) పిరికి [అ]

అల్లుండ్రపండుగు = దీపావళి [కరీ]

అల్లుడు = తీగలు అల్లుకొనుటకు అనువుగా ఏర్పరచిన మండలు—చెట్టపాదికి అల్లుడు బెట్టినాడు; మారాకు; పందిరి [నె]

అల్లు పెట్టు = తీగ అల్లుకొనుటకు ఏర్పరిచిన మండలు; పందిలి [గు; నె]

అల్లువ = తీగలుబారే కూరగాయచెట్లకు పెట్టు పందిరి; అల్లుడు [అ]

అల్లె = ఎల్లగట్టు—అల్లెపీడ నిలుపు [నె; పొ]

అవ = వ్యయము — అంతా అవచేసినాడు [గో]

అవతల (1) అటువైపు [శ్రీ]

(2) తర్వాత [నె]

అవతారము = అణకువ, మంచి వేషభాషణములు గుణములు కలవాడు [అ]

అవదు = కాదు—ఈ పని నాచేత అవదు [కర్నూ-పత్తికొండ; నె; వి]

అవవాయి = హేళన [అ]

అవసరము = కష్టనిసరిగ—అవసరంగా రా [శ్రీ; నె]

అవస్థ = ప్రేమచూపు [శ్రీ]

అవాకు చెవాకు-అవ్వాకు చెవ్వాకు = (1) లేనిపోని మాటలు; అది ఇది [నె - కర్నూ]

(2) చెప్పరానివి, వినరానివి [అ]

(3) చేసినదానిని నమ్మించుకొనుమాటలు—అవాటలు చెవాటలు చెప్పి పోయినారు [నె; అ]

అవాటము = చిక్కు, అనందరృము — అన్నీ అవాటములే సంభవించెను [కరీ]

అవాయి = (1) పుకారు, పినికిడి—ఆ సంగతి అవాయి అయింది [నె]

(2) దుష్ప్రచారము—అవాయి రేపినారు [నె]

(3) వేగముగా వ్యాపించునది, వ్యాప్తి,
అవాలా చువ్వలు [కర్నూ]

(4) పరిహాసము [అ]

అవాలా పడు = ఒకరి బాకిని చెల్లించుటకు
ఇంకొకరు అంగీకరించు; పూచీపడు [నె]

అవి టవిటికి = మాటిమాటికి (శ్రీ)

అవిపిరికి = బలహీనుడు — వాడు అసలే
అవిపిరికి, దానికి దోడు ఈ జరుపు
మోయుటా : [నె-పొ]

అవిరేణి = (చూ) అరివేణి [వ]

అవిరి = కన్ను యెఱువడు జబ్బు. దీనికి
బంగారుతో తుడుపు చికిత్స [నె-పొ]

అవియులు = మలబారువారు నాలుగైదు రక
ముల కూరగాయలువేసి, కొబ్బరిచము
రుతోచేసిన గుఱ్ఱకూర. అరవల కూటులో
కొబ్బరి చమురుండదు.

అవియు = (1) కుళ్లి పోవు [నె-పొ; వ]

(2) చెడిపోవు — కూర అవినిపోయింది
[చి]

(3) నెగకు కమలిపోవు [నె]

అవు = బొనా? (వ్రక్కార్థకము) [కరీ]

అవుగూడు కాయ = బొమాటో; టక్కురపు
వంకాయ [అ]

అవుతారము = (1) లేనిపోనిచేష్ట, కొంచె
తనం

(2) వ్యర్థప్రయత్నము [అ-బిక్కారి]

అవుతారుడు = (1) పనికిమాలినవాడు,
విష్టువు అనతార మెంతమనమో, యిత
డంత హీనమనుట — వాడొట్టి అవుతా
రుడు [నె]

(2) అందము లేనివాడు

(3) బలహీనుడు [తె; అ]

అవురు = (1) బలహీనము, లోపములుకలిగిన
వాడు [గు]

(2) అవిరి — నీటిపదను, పొలముపదను
అపురారిపోయినది [కరీ]

అవులు = అటుకులు [చి]

అవుసలి = బంగారుపనిచేయు కంసాలి; క
సాలి; అగసాలి [తె]

అవ్యక్తుడు = (1) వెఱ్ఱివాడు — వాడు ఎ
అవ్యక్తుడు [నె; కర్నూ]

(2) మూగవాడు [గో]

అవ్వ = అమ్మ [వి]

అవ్వవిద్ద = అచ్చము అవ్వగుణములే క
కూతురు [కరీ]

అవ్వబువ్వగూడు = అనమర్థుడు [కరీ]

అవ్వల్లో = అమ్మబాబో అనుట [వి]

అవ్వాయి చువ్వాయి = బాగా చురుకై
వాడు [గు]

అష్టమదరిద్రుడు = ఎనిమిదివిధాల ద
ద్రుడు, అనగా అత్యంత దొర్నాగు
డనుట — అష్టవిశ్వరూములకు కేవలమ
వ్యతిరేకమైనమాట — వాడు వట్టి అష్ట
దరిద్రుడు [నె]

అసంటు = అవతల — అసంటు జరుగు [నె
మెట్ట; గు]

అసద్ద = అశ్రద్ధ [శ్రీ]

అసనాటు = సరియగు స్థితిలో లేకపోవుట
— అల్లెడు కదిలించక, అది అసలే అస
నాటుగా ఉన్నది; అసిత్తు [గు]

అసలసందగూక = సంధ్యవేళ; అసలుసందె;
మునిమాపు; అసురసంధ్య [చి]

అసలు = ఇల్లు పూయటకు మట్టిని పేడ,
బూడిదవేసి బాగా తొక్కిన బురద

(2) మట్టిని ఇల్లకట్టుట కనువుగతొక్కి
మెత్తగచేసినది; అసట

అసలుసందె = మునిమాపు [నె]

అసింట = ఆనైవుకు, — కొంచెం అసింట
జరగవయ్య [తె]

అసిత్తు = (1) నిన్నుత్తువ [అ]

(2) దీర్ఘకోగము [నె-పో]

(3) వ్యాధిచే ఏర్పడిన దొర్బల్యము—
వాడు అసిత్తు అయినాడు; అచిత్తు; అన
నాటు [నె]

అసినిత్రా = చెడుకు ఉపయోగించు పదము
[కరీ]

అసినుసి = మంచీచెడ్డ—అసినుసి శాలియని
యజ్ఞులు [కరీ]

అసినేటు = జాటువేటు; బాగా తగులనిదెబ్బ;
అనేటు

అసిపి = ఎద్దులమీద వేయుటకు కుట్టినగోనె
నంచి, అసిమినంచి [అ: బ]

అసిపోవు = దెబ్బ తప్పిపోవు, బాగుగ తగు
లకపోవు—తేలుకాటు అసిపోయింది [నె]

అసిరమ్మ = సోపుటకము. అమ్మవారు [శ్రీ]

అసుంటు = దూరముగా తప్పుకొనుట [కృ]

అసుకు = కొంతకడిగా కొంతపొడిగా
ఉండుట—పిండిలో ఇంక కొంతనీరు
పోయి లేకున్న అనుకనుకుగా ఉంటుంది
[కరీ]

అసు రుసురు = అలసిపోవుట [గు]

అసేటు = తేలికగా తగులు. (కత్తి మొదలగు
వాటి వేటు) అసిపోవు [చె: నె]

అస్తమానం = ఎల్లప్పుడు; ప్రొద్దుగూకులు
[శ్రీ: నె]

(2) అస్తమయము—అస్తమానంతో గూడ
ఇల్లచేరినాము [చి: నె]

అస్తర్కార్ = బిల్లింగు గోడలపై చేయు
సునుపు గిలాబా; (పూత) ఈ పనిని మిగడ
సున్నముతో చేయుదురు [కరీ]

దుబార్ (దోబార్ అని కాబోలు) [నె]

అస్కాచక్కెర = (1) అస్కా—గంజాం
జిల్లాలో తయారయ్యే చక్కెర [వి]

(2) తెల్లటి బరకచక్కెర, (పంచదార) ×
బూరాచక్కెర (నె)

(3) బూరాచక్కెర [అ]

అస్తాయిస్తము - అస్తావ్యస్తము = మతి
చెడుట — వాడికి అస్తాయిస్తం [నె;
కర్నూ]

అస్మాకము = ఉంపుడుకత్తె—అయనకాక
అస్మాకం [అ: నె]

అస్కింత = ఏదో పెట్టి కొద్దిగా మిగిల్చినది
[మ]

అస్తిభారము = పునాది; అస్తిభారము —
అ ఇంటికి అస్తిభారం బాగా లేదు [నె;
కర్నూ; తూ-గో]

అస్తువారుటు = (1) చచ్చుట, ఒక విధమైన
తిట్టు

(2) దహనం అయిన తర్వాత పాలతో
కాష్టమును ఎముకలను ఆర్పుట [నె]

అహై = కుడిచేతివక్కు ఎద్దుకు పేరు (రూ)
అహా, [కృ]

అశస్తిగా = బాగుగా [నే]

అశస్త్రి = విశాలము; — ఇల్లు అశస్త్రిగా
వుంది [చి]

అకువుపీటీ = శ్రేష్ఠమైన వక్కు [గు]

అంజనేయుతోక = ఎడతెగనది, తుదిలేనిది,
లంకలో తోకకు గుడ్డలుచుట్టి తగులబెట్ట
ప్రయత్నించినప్పుడు హనుమంతుడు
తోకను పెంచినది ఇందు స్ఫురించు
చున్నది: రావణాసురకాష్టం [చి]

అండ్ = (చూ) అండ్ [మ; నె; కరీ, వర]

అండా-హండా = (చూ) అండ్ [అన-రాయ
దుర్గ]

అందెబ్బగా = విచ్ఛలవిడిగా [వి]

అంబోతు = ఆబోతు, ఆపరెడ్డు; దేవరెడ్డు;
అబ్బోసిన ఎడ్డు; వెంకటేశ్వరుని ఎడ్డు.

ఆక = పిమ్మట - ఎచ్చాక, తిన్నాక [వర్గా]

ఆకంబునీళ్లు ఈకంబుకిపోయు = మిక్కిలి
ఏడ్చించు [కర్నూ]

ఆకట్టు = (1) వలె; పోలె - నీయాకట్టు
ఎవరూ లేదు

(2) ఆక్రమించు [కరీ]

ఆకట్టుకొను = తన పైపునకు మరల్చుకొను
[శ్రీ]

ఆకప్ప = పచ్చిఆకులను మీదయుంచి, నివ్వు
లపై యుడికించు అప్ప (అప్పచ్చి); దారి
రొడ్దె [కరీ]

ఆకము = అధికారము - అతడాకము మించిన
పనిచేసెను [కరీ]

ఆకర = ఆకురాయి, రోహమును అరిగ
డియు సాధనము - ఆకరో పోకరో పట్టు
కరా [చి]

ఆకాడికి = అప్పటికి - ఆకాడికి నేనెంతో
చెప్పిచూచాను, వింటేగా [నె]

ఆకాశచివ = ఆకాశువ్వు [అ]

ఆకాశచువ్వులు = ఆకాశువ్వు; తారాశువ్వు;
ఆకాశచివ [చి]

ఆకు = (1) వంతు - నీ అకు పైకొన్నది
[నె]

(2) బండిచక్రమునందలి స్పోక్కు
నిలువుపట్టలు

(3) తమలపాకు [నె; వ; తె; చి; గ]

(4) మసాలా వస్తువులలో నిచ్చు
[చి]

(5) వ్రాసికొనిన పత్రము [గో]

ఆకుఅలము = జంటమాట, గడ్డిగారము
[నె; కర్నూ; తె; అ]

ఆకుకీ పోకకీ చెందని (పొందని) మాట
ఎందుకూ పనికిరానిమాట [వి; నె]

ఆకుకూర = (1) కూరగాయలు, అన్న
నకు వలసిన వ్యంజనము [అ]

(2) మెంతి, తోటకూర మొదలగువ
ఆకుతో చేయు కూర [నె]

ఆకుకొబ్బి = క్యాబేజీ; గోసుగడ్డ [శ్రీ]

ఆకు గొడ్డలి = సన్నటి వెడల్పు వాదరగ
గొడ్డలి; తేలిక అయిన గండ్రగొడ్డ
[నె; వ]

ఆకుచాటు పిందె = తండ్రిఆజ్ఞలో ఉండ
బిడ్డ [గు]

ఆకుచెప్పలు = సన్నని చెప్పలు [నె - పొ
వ]

ఆకుత్రొక్కు = పరికయ్యలో చెట్ల ఆకు,
వెంపలి మొలలగు పచ్చిఆకును ఎరువుగా
ద్రొక్కుట [నె; పొ; చి]

ఆకుపూజ = తమలపాకు మడుపులతో దేవు
నికి చుట్టును అలంకరించునది - హను
మంతరాయనికి ఆకుపూజచేయించినా [అ]

ఆకులు = బారెడు జోళ్లుదుత్తులు [కరీ]

ఆకులు పోకలు = పెండ్లిలో వధూవరులు
ఒకరి వొక్కరు అందుకొనిన ఎంగిలి
తాంబూలములు - అ వధూవరు లాటలు
పోకలందుకొనిరి [కరీ]

ఆకులోటా = రేకులోటా [నె-పొ; నె]

అక్షరాలు = హండాలు ఇరువైపులనుంచి
కొహపు రింగులు (చెవులు) [శ్రీ]

అగండాలు = అబద్ధాలు—వీర్లు అటలతో
అన్నీ అగండాలే [కరీ]

అగడప = చేను అక్కడా అక్కడా తడి
యట [గు]

అగడము = కొంచెమును పెద్దగాచేసి గోల
చేయట—దానికి పెద్ద అగడం చేసి
నాడు [నె, కర్నూ]

(2) అల్లరి [వి]

(3) అన్యాయము [నె-పా]

(4) వ్యర్థముగా వినియోగించు, చుర్వక
యము చేయు [అ]

(5) పెద్దల బయటకులులేకుండ స్వేచ్ఛగా
చేసేదారుల దిరుగు అలవాటు

() గరవము [గో]

అగడించు = అన్యాయముచేయు [నె-పా]

అగతి = అహతి [నె-అత్తకూరు]

అగము = (1) గలబా; అల్లరి—వీర్లు కాయలు
అగం చేస్తున్నారు [నె; గు]

() శాశము—వనంతా అగంచేసినాడు
[తె]

అగలించు = అవులించు [శ్రీ]

అగమ్మపక్షి = అనాథ పక్షి; ఎటుగాని
బ్రతుకు—అతడు అగమ్మ పక్షియై
తిరుగుచున్నాడు [కరీ]

అగాకర = అకు పచ్చని రంగుతో ముల్లు
ముల్లుగా ఉండు గుండ్రని ఆకారము [శ్రీ]

అగాతమృ = అహయిత్యము చేయునీర్లు
[గు]

అగారము = (1) దేవికి ఇచ్చుబలి [చి]

(2) ఆహారము [కరీ]

అగావు = ముందుగా దొరికినది—అ గావు
గుత్త [కర్నూ]

అగిత్తము = మూర్ఖపువట్టు; అగాయిత్యము
[గు]

(2) అల్లరి; అర్పాటము [నె]

అగు = నిర్దించు—తెల్లగుడ్డ మాపుట
(మాముటకు) అగదు [నె; అ]

అగుబ్బు = రహస్యముగా జరిగిన అధర్మ
వర్తనము బయటబడి లోకులనోళ్ళబడి.
విమర్శించబడునది—అ సంగతి ఎంతో
అగుబ్బుగా చెప్పుకొంటున్నారు [గో]

అఘమేఘాలుమీద = అతిత్వరగా—వాడు
అఘమేఘాలమీద వచ్చాడు [వి]

అచ్చనగిల్లులు = గచ్చకాయలు [ము]

అచ్చి = (1) మంచి

(2) వేరొక ప్రదేశము; చిన్న పిల్లలను
బులిపించుటకు పెద్దలందురు—నేను
అచ్చిపోతున్నాను [వ]

అచేడు = పశువులను పొలములో పేదవేయు
టకు కట్టివేయట; మందకిట్టుట [శ్రీ]

అజీలుగా = ఎల్ల కాలమూ; ఆరు గాలమూ;
సర్వదా;—అజీలుగా వస్తూంటారు [నె;
అ; బ]

అటకాయ = సోమరి; క్షీడాపక్తుడు [నె]

అటపాటలుగా = అనాయాసముగ [కరీ]

అటలపాటల తల్లి = పలుచేపలుచగా, అందా
కటి ఇంకొకటిగా తేలిప సోపటకపు
బొగ్గులు [కరీ]

అటలు = ఎత్తులు—నా దగ్గర నీ అటలు
సాగవు [తె; నె]

అటవిడుపు = (1) బాధ్యతారహితము [గో]

(2) బడికి నెలపు [నె; చి; అ]

అడవిడుపు పద్యము = నెలపులలో విద్యార్థి
కంఠస్థము చేయవలసిన పద్యము [చి;
నె]

అటివచ్చు = తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ
వినియోగము కల్గు [నరా-]

అటు = సముద్రపు నీరు సూర్యు చంద్రో
దయములకు ఎక్కి తగ్గిపోవుట (పోటు)
[నె]

అటూపోటు = (1) తగుమొగులు, ఎప్పు
తక్కువలు—అటూపోటులేని జీరము.

(2) సముద్రము ఉబ్బితగుట (తైద)
[నె]

(3) అధికబాధ—కంటే అటూపోటుతో
బాధపడినా [కర్నూ; గు]

(4) చెవిలో పుండు అగు [అ; కర్నూ-
సత్తికొండ]

(5) విచారము [గు]

అటూబడి = అలకూడు; అగుట; సరి
పోవుట—అటూబడికి రాలేదు; మూట
బియ్యం వారానికే అటూబడికి రాలేదు
[చ]

అటూమూట = కాళ్లు చేతులు కట్టివేయుట—
అటూమూటగా కట్టి బావిలో వేసినారు.
[కరీ]

అటోపము = అదుపు—వాడు ఒకరి అటో
పములో పెరిగినవాడు కాదు [తె]

అట్రై = అధికముగా—అట్రై లేవే [కృ]

అడ = అక్కడ (అడుండు) [కర్నూ; నె;
తె]

(2) చింతపండు బుట్టనుండి తీయుట
[ప. గో]

అడంగి = అడుదాని స్వభావంగల మగవాడు
[శ్రీ]

అడంగి డవ్వా = (1) అడువారివలె మాటలు
చేతలు గలవాడు

(2) అవ్రయోజకుడు; అడంగిరేకులవాడు
[గు]

అడంగిరేకులు = పేడితనపు రూపము;
కొజ్జాతనము; అడుమగ రూపముల కల
గలుపుగ, అడువారి చేష్టలు గల పురు
షుడు; అడపోకళ్లు—అడంగి రేకుల
బిత్తయ్య [నె]

అడకము = గానుగను అడి చ ము రు
తీయుట—నూనె అడకం ఎంతయ్యింది
[చ]

అడపాప = జమీందారుల నగళ్లలో ప
దాసీలు; వీరు పెండి చేసికొ
కన్యలుగానే ఉండువారు; కాసాప
నగిరి పిల్లవాడు. అడుపాప; అ
అడబాల [నె; ప]

అడబాల = (చూ) అడపాప [అ]

అడమానము = స్థిరాస్థిని గుర్విబెట్టుట
గేడ) అడుమానము [నె; కర్నూ;

అడామూడా = వరిలో ఒకరకము [చ]

అడారి సత్తెప్ప = నపుంసకుడు; అ
రేకులవాడు [వి]

అడితి = (1) కొలక.

(2) మాదిరిగా ఇచ్చు వస్తువు. . .
అళిని; అడి [అ]

అడిదవాళ్లు = ఇతరులు [మ]

అడిపాడిపోవు = మండిగా మాట్లాడ
వనులు చేయుచునే చచ్చుట—అ
అడి పాడిపోయినాడు.

(2) అకస్మాత్తుగ మరణించు [కరీ]

అడిపోసుకొను = నిందించు [శ్రీ; నె]

అడివాప = దాసీపుత్రి; అడపాప [మ]

అడు = (1) రక్షణ—తోటకు అడు కావడ
[గు]

(2) వాడు [సర్కా; తె]

(3) పనిచేయు [తె]

(4) తిరుగు [తె]

(5) మిట్టనడు [తె]

అడుకొత్తు బాగాలు = వక్కలు [తె]

అడుగుట్టలు = చేనిలో అక్కడక్కడ పడ
వలుచగా నుండిన పైరుమొక్కలు [గ
అడుగొప్పు = మిరపమొక్కలు మొదల,
వాని గొప్పు [వి]

అడుగోలు = ఒప్పందము [నె-దక్షిణము]

అడుపాప = (చూ) అడపాప [చ]

అడుబిడ్డ = భర్త తోబుట్టువు; అడుపడు;
[నె]

ఆడుబొడ్డు = ఆడవడుచు: చుగనితోబుట్టువు;
ఆడుబిడ్డ [గం]

ఆణిముత్యము = ముత్యపుచివ్వతో బుట్టిన
స్వప్నమైన చుక్కము; నీపెముక్కము;
ఆనలుముక్కము. ఇవి గుండ్రముగా
నుండుట అరుదు [గో; నె]

ఆణెము = (1) మంచివంశము; సౌరబడి
(2) పశువులు మొదలగు వాటి మంచి
సంప్రదాయము; మంచి కులము
(Pedigree) — ఆణెపె అపు [నె]

ఆతట్టు = ఆవైపు [నె; తె; అ]

ఆత్రము = (1) పేరాస — ఆత్రగానికీ బుద్ధి
మట్టు; ఆత్రంతో తిన్నాడు [నె]

(2) అవసరము [కర్నూ-పత్తికొండ]

ఆత్రెనలు = అరినెలు; నివ్వుట్లు [మ]

ఆద = (1) ఆదాయము; రాబడి; లాభము
[నె; కర్నూ]

(2) చింత — ఆదమరచి నిద్రించినాడు;
ఆదా [అ]

ఆదమరపు = అన్యవృద్ధి; నిర్లక్ష్యము; మర
చుట [నె]

ఆదరా దాదరా = త్వరత్వరగా — ఆదరా
దాదరా పోయినాడు; అదరాబదరా [నె;
కర్నూ, సర్కా, అ]

ఆదరుపు = (1) అనుపానము — అన్నము
లోనికి ఆదరుపు లేదు [అ]

(2) ఆధారము — ఆతడికి ఆదర వావరూ
లేదు [త్రీ; నె]

ఆది = (1) గుడ్డలు కుట్టుటకు, నగలు చేయు
టకు కొలతలను సూచించుచు, మొదట
మాదిరికి యిచ్చు వస్తువు — ఆదిచొక్కా;
ఆత్తి; ఆశితి; ఆశి [నె; అ]

(2) కొలత [తె]

ఆదీకము = లాభము [చి]

ఆదీనంకూలి = ముందుగా ధనమో,
దాన్యమో తీసికొని, పనిబడినప్పుడు

ముందే నిర్ణయించుకొనిన కూలికే పని
చేయువాడు; ఆదీనంకూలి [నె]

ఆదీనం తప్పినది = భర్త చనిపోయిన స్త్రీ;
వికంభపు [గో]

ఆదూడ = కట్టుకారు పెయ్య [కరీ]

ఆదోకగా = అవుతోకవరె ఎక్కి తగుట;
గోవుచ్చాకృతి; ఆదోకగా [నె; ప]

ఆదోకుగా = (దూ) ఆదోకుగా [గో]

ఆదో యాదో = లాభమో నష్టమో — అచ్చ
బోకి పోవుచున్నాను కాని ఆపని ఆదో
ఋదో [గో]

ఆద్రగాణము = (1) పెద్దగా అరచి మోస
గించుట

(2) అన్యాయము [మ]

ఆన = (1) నీటికి అడ్డముగా వేయుకట్ట; ఆన
[నె]

(2) వరకు — గుండె ఆన [నె, అ-పె]

ఆనంగ = అటునుండి [వ]

ఆనక = తరువాత [త్రీ]

ఆనగపు కాయ = సౌరకాయ; ఆనబకాయ;
ఆనపకాయ [తె; ప]

ఆనబ = సౌరకాయ, ఆనపకాయ [చి]

ఆనమాలు = (1) ఒకరికి మాటచెప్పి పంపు
నప్పుడు, పంపేవ్యక్తి తనవస్తువును దేని
నైనా ఒకదానిని సాక్ష్యముగా యిచ్చి
పంపుట — ఆయన తనజేనాను ఆన
మాలుగా పంచినాడు. (నీతమ్మ ముద్రి
కను హనుమంతునికి ఇచ్చినట్లు) ఆన
వాలు

(2) గుర్తు [కర్నూ]

ఆనవాయి = పరంపరగా వచ్చు ఆచారము;
ఆనువాయి; ఆనువాయిత్తి [గు; వి]

ఆనవాలు = నమ్ముటకు యిచ్చు గుఱుతు;
ఆనమాలు [నె; తె; అ; గో]

(2) నానబోసిన బియ్యములో బెల్లము
కలిపినది; నానబియ్యము [నె; గో]

(3) గుర్తు—అయన నన్ను అనవాలు
వట్టలేదు; [తె; నె; అ]

అనిక=(1) అనుకొను సాదనము; అండ—
నిచ్చెనట అనిక లేదు [చి; నె]

(2) సరియైన గురి [శ్రీ]

అనికీ=కర్వాక; అనక [కృ]

అనిపోవు=తెంపులేకుండా వరుసగా నిలిచి
పోవు—బండ్లు అనిపోయినవి; జనం
కిటకిట అనిపోయినారు [నె; అ]

అనిక=ఆ తరువాత; అనిక [తె]

అనుగట్టులు=ఎద్దులను విడిచినదివలన బండి
నొగలను మీదికి ఎత్తియుంచుటకు
అనుగా నుండునట్టి త్రాటిచే జర చేయ
బడిన నిలుపు కట్టులు [వ]

అనుపానాలు=(1) అండ చూచుకొని
చేయదగిన పని [నె-పా]

(2) గుట్టుపట్టులు [చి]

(3) పూర్వపరము; సర్వవిషయములు
[గు]

అనువాయి=పరంపరగా వచ్చు ఆచారము,
సాంగము, అనవాయి [గు]

అనువాయితీ=(చూ) అనవాయి [గు]

అనె=అరికాలులో యెదుగు కండరము,
ముల్లు గుచ్చుకొనినచోటగూడ ఇది
పుట్టును—అనెలు పెరిగినవి [నె; అ]

అపటెద్దు=ఆవులను దాటుటకు, వెంక
చేళ్ళయని పేర అచ్చువేసి వవలివేయు
మేలుకాతికోడె (Stud bull) ఈ అచ్చు
వేయుట—వృషోత్సర్జనము. - ఒక పెద్ద
తంతు ఆవర క్రియలోను, పెండ్లిండ్ల
లోను ఆయా పండిత యందె, వేంకచే
శ్వరస్వామిపేర ఒక్క ఆటెపు [జాతిగల]
ఆవుకోడెను పూజించి, దాని జొబ్బమీద
గుండముగా వాతవేసి (అచ్చువేసి) మంత్ర
సహితముగా వవలివేయుదురు. అప్పుడు
దానికి దేవబ్రాహ్మణ మాన్యములను తాక
వలదని హితోపదేశము గావించురు.

[గ్రామములలో దీనికి మంచిబెట్టు,
వము. దీనిని కొట్టరు, దొడ్డికి
తోలరు; యథేచ్ఛగా అన్ని పొలము
తీరుగాడుచు, ఆవులు దాటుచు కా
గడుపుచుండును. ఇది చనిపోయినతర
గూడ, బండిమీదబెట్టి, పెద్ద ఉత్సవము
తీసికొనిపోయి సమాధి చేయుదురు. దీ
అచ్చువేసిన ఎద్దు అందురు. దక్షిణ
మున దీనిని పెరుమాళ్ళ మాడు అని
వింతురు.—అటోతెద్దు; గూళి; నిమా
రప్పన్న; జన్నెకు విడిచిన పశువు; ఎ
కట్టిన పశువు [నె]

అపడంగా=అట్లనె; [గో]

అపళంగా, అపాళంగా [వి]

అపదమొక్కు=(1) అర్థిలో మొక్కు
కొని, దేవునికి ముడుపులు కట్టియిం
నది.

(2) అపదసమయములో చేసి చెల్లించ
వాగ్దానములు, ఎన్నికలలో చెప్పుమాట
యీ అపద మొక్కులు ఎంటివి [నె
కర్నూ; అ; తె]

అపద మొక్కులవాడు= శ్రీవిడుకొండ
వెంకచేళ్ళయరు [చి]

అపసోపాలు=(1) శ్రీమంతులు స్వల్ప వి
యములకుగూడ కష్టపడునట్లు ప్రవర్తిం
చుట—అపె అపసోపాలు పడుతున్నది.
[నె; తె; కర్నూ]

(2) అల్పశ్రమకు గూడ పొడచూపు అల
సట చిహ్నములు [అ]

(3) మితిమీరి భుజించిన సిమ్మట పడే
భుక్తాయాసాదిబాదలు [గో]

(4) దుఃఖము, దిక్కు తోచకుండుట
[కర్నూ-పత్తికొండ]

(5) అలసిపోవు [శ్రీ]

అపళాన=ఆ విధముగా [కృ]

అపాట=(1) అకర్వాక,

(2) ఉన్నట్టుండి; అట్లనే — అపొటినే
పోయినాడు; ఆమాయన [నె]

అపొట్టు = అలాగుననే, ఉన్నట్టుండి—
ఉన్నవాళ్లు అపొట్టు లేచి వెళ్లినాడు [గు]

అపొట్టు = ఆ సమయమున — నన్ను ఏమో
అన్నాడు, నేను ఆ పొట్టు నోటిమీద కొట్టి
నాను [నె-పొ]

అప్యాయనత = అత్యయత [తూ-గో; గు]

అపు = (1) మేకు

(2) నెలపు — రేపు అపు; మానకము [చి]

(3) అండ — దానికి అపులేదు [ఆ; నె]

అపుచేయు = నిలుపుచేయు [శ్రీ]

అపుగోర = రెండు అంతస్తులు కలిగినట్టుల
చేసిన కంచుపాత్ర [శ్రీ]

అపురు = ప్రాణము — నీ అపురువెళ్లిస్తా [నె]

అపోవు = తీరిపోవు; అణగిపోవు — దప్పి
అపోవడం లేదు [నె]

అబ = దురాశ [గం]

అబీ = మాగాణి; X తాబీ [కరీ]

అబురు = గొరవము — ఆ సమయాన మీ
రాదుకొనుటచే నా అబురు దక్కినది;
అబోరు [కరీ]

అబెయ్య (అపు + పెయ్య) = అపు, అడ
దూడ. మగదూడ — తోడె [నె; తె]

అబోరు = పరువు; మర్యాద — అబోరు
దక్కించుకో; అబురు [గో; వి]

అమంద = అమాత్రము — వాడు అమందము
నేర్చుకన్నాడు [తె]

అమవడ = (1) పెరుగువడ, తైరువడ [నె;
దక్షి; రా]

(2) పెనగవప్పుతో చేసినవడ. [తె]

అమదము = యెడుగబిరుపు; అమదము
— అదృశ్య అమదం [నె; గు]

అమాయన = (1) ఆ తర్వాత, అపొట

(2) అట్లనే; తటాలున-అమాయన చెప్ప
బండా పోయినాడు [నె]

(3) ఒకే పోకగా పోవుట [తె]

(4) అవిధముగా [అ]

అము = వశపు ఒకానొక రేత చొప్పుదంటు
తినగా వచ్చు రోగము — అది అము
గొన్నది; (మా) నాము; నాగు [తె]

అముదం = అనవసరముగా తగులు వ్యయము
— ఇదౌత అముదమైంది; అమదం [నె;
కర్నూ; గో; గు]

అమెత = (1) పెండిలో చివర దినమున
పెట్టు విందు [శ్రీ]

(2) విందు.

అమొయిన = అపొట్టు; ఆ తర్వాత [గు]

అమైన = ఆ తర్వాత; అమొయిన; అమ
యిన [కర్నూ]

అమ్మ = పెత్తల్లి; దొడ్డమ్మ; పెద్దమ్మ.

అయం సాయం = అండదండ; రక్షణ [మ]

అయకం దారు = నీటిపారుదల హక్కున్న
వాడు [చి]

అయక్కల్ల = అక్కడ, ఆ ప్రదేశంలో
[కరీ; మ]

అయగాండ్లు = గ్రామోద్యోగులు [అ]

అయగాడు = గ్రామములో నిర్ణీతవృత్తి
చేయువాడు [తె]

అయకుడుము = అవిరికుడుము; అయి
కుడుము [వి]

అయకుడుము = అవిరి కుడుము; అవి
కుడుము [అ]

అయిటికి = కాలానికి; సంవత్సరానికి; అవి
టికి [నె; మ]

అయినోళ్లు = (1) ఉన్నవాళ్లు.

(2) తిగినవాళ్లు [మ]

(3) చుట్టూ; అయినోళ్లు [నె]

అయివెట్టు = కుడుములు మొదలగునవి ఉడి
కించునప్పుడు, ఒక కుండ్లో నీళ్లు పోసి
బట్టగట్టి, దానిపై ఇవి పెట్టి తిరిగి మూత
పెట్టి ఉడికించు; అవిచెట్టు [నె]

ఆరబైలు = వైకప్పు లేని బైట్ ప్రదేశము
(Open Air); ఆరబైలు [కర్నూ]

ఆరి = కోడిపుంజుకు మీగాలువైన మొలచు
పంకర కూచిగోరు; పెట్టకు ఇది చిన్న
దిగా నుండును—ఆరెతో కొట్టినది;
ఆరె [నె]

ఆరింద = ఒక వృత్తిలో నైపుణ్యము గడించినవాడు [శ్రీ; వి; తె]

ఆరిక్కమ్మరి = (చూ) బయటి కమ్మరి
[గ]

ఆరిమాని గంగమ్మ = ఒక గ్రామదేవత;
బండేరుమండలంతోనే గుడికట్టుదురు [చ]

ఆరిసీ పారిసీ = దుర్బలమైన కాయము—
ఇదేమి ఆరిసా పారిసా.

ఆరుగాలము = (1) ఏడాది పొడవున.

(2) ఎల్లకాలము—ఆరుగాలం కనిపెట్టు
కొని ఉండినా [నె - ఆత్మకూరు; అ;
కరీ]

ఆరున్నొక (క్క)టి = ఏడు, ఎం చు
నప్పుడు, కొంచునప్పుడు ఏడు అనుట
రోదనమును సూచించునని, ఆరు - ఆరు
నొక్కటి - ఎనిమిది అని తెలియకుదు.

ఆరుపోరు = (1) ప్రస్తావన—దాని అదూ
పోరు లేదు [నె]

(2) ఇబ్బంది—అడవిదళ అదూ పోదూ
లేదు [కర్నూ]

(3) రగడ; చిత్తహింసలు—ఆ కోడలికి
అదూ పోరు లేక హాయిగా ఉన్నది [తె;
అ]

ఆరుబుట్టుల కంపెనీ = దివాలా కోరు ముతా.
ఆర్ బిఎన్ అను మదరాసు విదేశీయ
బ్యాంకు దివాలాతీసి అలజడిని రేపినది.
ఈ దుర్బలన తర్వాతనే ఇండియన్
బ్యాంకు బోటి స్వదేశీ బ్యాంకులు నెల
కొల్పబడినవి. ఇది ఈ శతాబ్ది ఆదిలో
జరిగినది [కృ]

ఆరుబైలు = (చూ) ఆరబైలు—అదూ
పండుకొన్నాడు; ఆరబయలు [నె]

ఆరుమున్నూరు కాలము = ఎల్లప్పుడూ
చె]

ఆరుముళ్లు = (1) కష్టములు, చిక్కులు
(2) వ్యర్థము [గు]

ఆరుమూడు = చెడుట, వ్యర్థమగుట
మూడుగా తగిలిపోవుట—అదంతా
మూడైంది [నె; వ]

ఆరుమూడుగాని మూడారుగాని
ఎట్లయినను సరే ఆ పని చేసి తీరు
అనుట [ఆ; నె]

ఆరుమెడయిచ్చు = (1) ఓపి పరుగెత్తు
వాడు అరు మెడ యిచ్చినాడు.

(2) ఎద్దులు పోట్లాడుకొనుచుండి, ఆ
ఒకటి మెడత్రిప్పి పరుగెత్తిపోవుట

ఆరువాని = కొంత మేలురకము [చ]

ఆరుళ్లు = ఉడకవేసి ఆరబెట్టిన వడ్లు (ఆర
బడినవి అనుట) [చెం]

ఆరె = (1) బండిగీఱబుడికిని (కుండ) చు
కును (పూటిలకు) నడుచునుండు నిల
గజ్జలు (అకు) [కరీ]

(2) ఒకానొక చెట్టుపేరు; ఆరెనార [

(3) కోడిపుంజు కాలివైన మొలచే పం;
కూచిగోరు; ఆరి [నె; అ]

ఆరెమరాటీలు = బొమ్మలాటలాడువారు. (బొమ్మరిజాతి, వీరు మహారాష్ట్ర దేశీయు
[నె-పొ]

ఆరేకలు = ధాన్యము [చ]

ఆరేటిబాతు = వయవస్థలు గలిగిన చిన
అందమైన నీటిబాతు. ఇది బాగా ఎగు
గలదు. ఇది ఋతువులనుబట్టి కోవే
స్వాతికొంగ మొదలగు వాటివలె చా
దూరదూర దేశములకు గుంపుగట్టిపోం
తిరుగాడుచుండును (Climate changin
Bird) తెలుగునాట దీనిని నవంబరులో
చెఱువులలో చూడనగును.

ఆరేరు = దున్నుచున్న నాగేళ్ళ చాలుతో రెం
డవ నాగలి; మొదటిది—ముందేరు [నె]

అల = పేళ—నిన్నుటాలనుండి నిద్రరాదు
[అ; నె]

అలకూడు = కలసివచ్చు—సంసారం చాల
అలకూడి వస్తున్నది [నె]

అలగోడు = పకువుల కష్టము [అ]

అలతి = (చూ) అడితి; అళితి [అ]

అలాకు = వ్యర్థము (Wastage) — వాడు
దానిని అలాకు చేసినాడు; అలాకు [అ]

అలాజాలము = (1) చీక చింత లేకుండుట;

(2) సంతోషాతిశయముతో కలసిమెలసి
యుండుట — అయిన అలాజాలంగా
వుంటాడు [నె]

(3) ఆడుకొంటూ పాడుకొంటూ ఉండుట

(4) కలుపుకోలుకనము — అయిన అలా
జాలవు మనిషి [నె]

అలాపన = (1) ఒక విషయమును గూర్చిన
ఎడతెగని ఆలోచన—అదే అలాపనగా
ఉన్నాడు

(2) జ్వరములో పలువరించుట [నె; వ]

అలిమీద = రెండవపెండ్లి [అ]

అల్లి = కొలత నమూనా; అడి [కర్నూ]

అలు = నూలును పడుగు చేసెడి సాధనము
[చెం]

అలుగడ్డ = ఉర్లగడ్డ; బంగళాదుంప; అలు
డుంప [తె]

అలేకాగు = క్రిందమంట పెట్టుటకు గూడు
గల తిన్నెలో బిగించియుండు వేడిసిగ్గ
కుండ [అ]

అల్లె = వరలే (సాదృశ్యము) — వాడు
నీయాల్లె ఉన్నాడు - అలనే [తె; నె]

అళితి = కుట్టుటకు ఇచ్చిన కొలత నమూనా
వస్తువు; అడి; అశీకేచ్చాను; అళి [అ]

అళ్యారుగడ్డ = (1) చిలగడదుంప; గణును
గడ్డ [చి]

(2) పెండలమువంటిగడ్డ; దీని పిండితో
సగ్గవియ్యము చేయుదురు [నె-దక్షిణము]

అవ = గడ్డివామి; మేట [వ-గో]

అవగించు = (1) అవపెట్టు; కూరలకు అవ
రుబ్బి పెట్టు [తూ-గో]

(2) మాంసాడలను కనుపు ఉప్పుతో
కలియరుద్ది చెడిపోకుండ వుంచుట; ఈ
కండలను ఎండబెట్టుదురు; అవటిల్ల బెట్టు
[నె]

అవటాయి = దొంగ్రాగి [కరీ]

అవటిల్లబెట్టు = పచ్చిమాంసము మొదలగు
వానిని చెడకుండా నిలువకించు; అవగించు
[కరీ]

అవడి = (1) అవకిర్రెవ్యాప్తి— దానిసంగతి
అవడి అయింది

(2) రచ్చ [నె]

(3) వదంతి, పుకారు [నె]

అవల మలేస్తారు = ధర్మరాజుల తిరునాళ్లలో
పవసుమాను అనే గోగ్రహణోత్సవము.
చుట్టుపట్ల గ్రామాల పకువులను చేర్చి
అర్చన వేసవారి పీఠిని తోలి మలవేయును.
[నె; చి]

అవల యెల్లుండి = (1) ఈ దినము మొదలు
నాల్గవనాడు—రేపు, ఎల్లండి, అవలెల్లుండి
[నె; కర్నూ; వ]

(2) మర్నాడు [నె] ఆ మర్నాడు, అవ
లెల్లుండి [అ; తె; చి]

అవలిమొన్న = నేటికి మూడుదినములు
ముందు (క్రితము) [కరీ]

అవికుడుము = (చూ) అయికుడుము [అ]

అవిటిమూను = వర్షముతువు ప్రారంభమగు

అవిబట్టు = అవిరికి ఉండు; ఉడికించు [అ]

అవిబెట్టు = అవిరికి ఉడుకబెట్టు [నె పొ]

అవిరికుడుము = (1) అవిరితో వండిన
వియ్యపుపిండికుండ [నె; కర్నూ; తె]

(2) ఉండ్రాళ్లు

అవిరిలాడు = కలచినపని తీరువఅను అదే
వనిగా తొందరపడు [గు]

అవిరిల్లు = కలతజెందు — అవిరిల్లి పోయి
నాడు [నె; అ]

అవుదూడ = అవుకు పుట్టిన అదుదూడ ×
కోడె [శ్రీ]

అవునోటివాడు = రహస్యమును దాచని
వాడు [చ]

అవు రావురను = (1) అదేవనిగా రోదించు
[చ]

(2) జబ్బుపడి లేచినతర్వాత అన్నము
తినవలెనని తొందరపడు [గు]

అవురుకొను = చేసినపదార్థము మెల్లగా
ఉమ్మగిలు; అమరుకొను [గు]

అవురుమను = దుఃఖమయములో ప్రేమ
కలవారు తమ దుఃఖమును ఒక్కమాటగా
వెళ్లబోసుకొను [గు]

అవులలో అపఠెద్దు పడినట్లు = గందర
గోళముగా నుండుట [నె] — అవులలో
అంబోతు, మేకలలో చింబోతు [గో]

అశేగాడు = హాస్యము చేయువారు × అశే
గెత్తి [మ]

అషాడభూతిగాడు = మోసగాడు [వి; నె]

అసము = బియ్యపుపిండితో చట్టితోకాల్పిన
దోసెపంటి తినబందారము. ఇది మధ్య
రావుగా నుండును, ఆపము [నె; చ]

అసాది = జాతరలు ముగిసిన తర్వాత గ్రామ
దేవతలను ఎల్లనంపు (ఎల్లమీదికి అంపు)
నప్పుడు, బూతులు తిట్టుచు వెంటవచ్చు
మాలలో ఒకతెగ [నె; తె]

అసాదించు = చక్కగ అలంకరించి ని
చేయు [కర్నూ]

అసాదికూతలు = అనభ్యుపకూతలు; ఆ
అను మాలవారు జాతరలో అడు బ
మాటలు [నె; అ; తె]

అసాదివాడు = అంతిమజాతిలో శవస్థ
జరిపించువాడు [అ]

అసామి = శ్రీమంతుడు [చ]

అసించు = కలుగు, సోకు [నె-పొ]

అసికింత = కొంచెము [న]

అసిగము = హాస్యము [వి]

అను = (1) నూలును వడుగుచేసెడి సాధన

(2) చేపలుపట్టునది [చె]

అనుపోసినట్లు = యోచన కుదురక, e
నిటు తిరుగాడుచుండుట, నూలును e
మానుకు పోసినట్లు — అయన అనుప
నట్లు తిరిగినాడు [నె; అ; తె]

అనెగాడు = హాస్యగాడు [మ]

అసోది = గ్రామదేవతను స్తుతించు
(తిట్టువారు) అసాది [చ]

అస్తీ = ఆశ, ఇష్టము, ఆసక్తి — భన
మీద వానికి చెప్పరాని అస్తీ; ఇంత ఆ
వనికిరాదు; నేనంటే అయినను వాలఅ
[తె; వ]

అస్తీగా = తరచుగా — అయన ఇక్కడ
అస్తీగా వస్తుంటాడు [నె]

అస్మాన్ గిరి = పసిపిల్లల ఉయ్యలకొట్టెల
పైన బిట్టకు చిటికలు, పూలుచెండ్లు, రం,
రంగుబిట్టలు కుట్టి అలంకరింతురు. ప
సిల్లలు అవి కదలునప్పుడు చూచి అ
కొందురు; చక్క [మ]

ఇంగ=ఇంక [అ]

ఇంగడించు=(1) నర్దు; ఏర్పరచు [అ]

(2) చేయు [చి]

ఇంగరా=ఇలారా; ఇట్లారా [వి]

ఇంగింత=ఇంకనూ, యింత [అ]

ఇంగిలికాయలు=చిన్న మంచిసీటిచేపలు [ఉ. గో]

ఇంగివాయి=మత్స్యవిశేషము [కృ]

ఇంగిలీకము=(1) చాల మెత్తగ ఉండి, ముందు రెండు ముండ్లవంటి మీసములు గల చేప

(2) ఒకచోట నిలువని స్త్రీ [మ]

ఇంచేత=ఇందుచేత [వి]

ఇంజు=చిక్కుదీయు; చీల్చు—నారయింజు [అ-పె]

ఇంటాతగాడు = ఇంటి యజమాని, భర్త [కర్నూ]

ఇంటాయన=(1) ఇంటి యజమాని

(2) భర్త—మా యింటాయన [నె; అ; వ]

ఇంటావంటా=ఏమాత్రముగాని; ఎందుగాని ఆ పద్ధతి మా ఇంటావంటా లేదు [చి; నె]

ఇంటిలిదబ్బు=(చూ) వింటిలిదబ్బు; ఉండేలిదబ్బు [నె]

ఇంటియలపాది=ఇంటిలోఉన్న వారందరు —ఇంటి యలపాది పెండ్లికి వచ్చినారు;

ఇంటెడిరాజులు [నె; తె]

ఇంటియెలపాది=ఇంటిల్లపాది [గో]

ఇంటిల్లపాది=కుటుంబము ఆంకా [శ్రీ; అ]

ఇంటెడిరాజులు=ఇంటిలోని వారందఱు;

ఇండెడరాజులు; ఇంటియలపాది;

ఇంటిల్లపాది [కరీ; వ]

ఇంటెల్లపాది=(చూ) ఇంటిల్లపాది [గు]

ఇంట్లోది=భార్య — చూ ఇంట్లోది ఊరికి పోయింది [చి]

ఇండి=వామిగడ్డి పెరుకుటలోను, నేల త్రవ్వట మొదలగు పనులలో, పనికివీలుగా ఏర్పరచుకొనిన మట్టనమైన భాగము; పరిశోతలో మలుమువలె — గడ్డివామిలో ఇండిబెట్టి పెరుకు; ఇందు [నె]

(2) పశువులకాళ్లు బెనుకుట — ఆ యెద్దుకాలు ఇండిపోయింది [అ]

ఇండె=(చూ) ఇండి—కట్టెలు ఇండెలుబెట్టి చీల్చు [తె]

ఇండె=తొడ, జొబ్బకీలు—చెట్టుమీదనుండి పడి ఇండె తొలిగింది [నె]

ఇండిక్కు = ఆబోకును పోరాటమునకు ఎగగొల్పు సంజ్ఞ [నె-ఆత్మకూరు]

ఇండ్లఅడుగు = గృహనివేశన స్థలము; ఇండ్లు కట్టుకొనుటకు పనికివచ్చుచోటు —ఇండ్ల అడుగులన్నీ అమ్మివేసినాడు [చి]

ఇంతంతోడు=పుటికుడు [మ]

ఇంతక్రితము=కొంచెముకాలము క్రిందట [గో]

ఇంతల=కాల పరిమాణమును తెలుపు పదము—పగటింతల [నె; తె; అ]

ఇందము=విధము—రెండింటా చెడ్డాడు; రెండంటా [వి]

ఇందనక=ఇప్పుడు, ఇంకనుముందు, ఇంక పఱకు [శ్రీ]

ఇందలమందల=(1) ఉన్న విషయముల స్థితి

(2) క్రమమైనపనితెన్ను—వాడికిఇందలమందల లేదు [నె]

ఇందాక = (1) ఇంతకుముందు — ఆయన
ఇందాకనే వచ్చిపోయినాడు [నె: కర్నూ: తె]
సర్కా: తె]

ఇందావ నెల = అశ్వయుజమాసము [చ]

ఇందు = (1) తినినది లోపల ఇముడు—
మందు ఇందలేదు [నె: కర్నూ: అ: తె]

(2) ఎముకగూడు దొలగుట [అ]

(3) గడ్డివామిని గడ్డి పెరుగుటకు వామి
వైచాగమున కొంతగడ్డి ఎత్తివేసి గడ్డిని
పెరుకుట—ఇందు పెట్టి పెరకరా; ఇందె
[నె]

ఇందె = (1) ఒడలు

(2) ఏకకటముగానున్న ఆభరణాలు
దరించుటవలన దేహముమీద ఏర్పడు
నొప్పు: గుర్తు: — చేతిమీద ఇందె
వడింది [తె]

(3) త్రాడు మున్నగువానితో కట్టినచోట
ఒత్తుకొని పడు గుర్తు [కరీ]

ఇంపతం = (1) సువాసన; ఇంపితము

(2) ఇంపు అయినది [అ-నె]

ఇగటం = హాస్యం [శ్రీ]

ఇగిరించు = (1) కూరను ఇగురజెట్టు

(2) వంటకమును ముద్దగా చేయు [నె:
తె: అ: శ్రీ]

(3) ఇగురజెట్టు; ఇగుర్పు [కర్నూ]

ఇగురగట్టు = తిండిలేకుండాచేయు [వి]

ఇగులవట్టు = చిక్కిపోవు [మ]

ఇగో = ఈలాగే; ఇదిగో [శ్రీ]

ఇగ్గామొగ్గా = సమృద్ధిగా ఉండుట [గు]

ఇగ్గించు = ప్రోత్సహించు [అ-పె]

ఇగ్గు = (1) అధికముగా సంతోషపడు [అ-పె]

(2) లాగు, కదిలించు [అ: నె-కెగిరి]

(3) గర్వము, బిడాయి [అ]

ఇగ్గుమొగ్గు = (1) మనిషిని అటునిటు కది
లించినేయు

(2) త్రొక్కుట

(3) చీకాకుపెట్టుట— ఇగ్గుమొగ్గుచేసి
[నె]

ఇగ్గులాట = (1) ఇగ్గు, గుంజు, లాగు

(2) వ్యభిచారమునకే బలవంతముచే.
నది [వ]

ఇగ్గులాట = (1) ప్రయాస—దానితో
లాడుచున్నాను

(2) వివాదము [నె: కర్నూ: అ: తె]

ఇగ్గుళ్లు = అప్పులు మొదలగువానివలని
దాలు [కరీ]

ఇచ్చారచ్చ = యథేచ్ఛగా; ఇష్టానుసార:
—అవిడ యిచ్చారచ్చగా తిరుగును
ఇచ్చారచ్చ [కరీ: అ]

ఇచ్చిత్రం పచ్చిపులుసు = ఒక సామె.
విచిత్రవిషయములను గూర్చి ఉపదె
గించునది [చ]—ఇచ్చిత్రంకూర ఇ.
రను ప్రింగిందంట [నె]

ఇచ్చిపెట్టిన సొమ్ము = అప్పుగా యిచ్చి
సొమ్ము [చ]

ఇచ్చిరూపాయ = వెండిరూపాయ [వి]

ఇచ్చుకత్తె = (1) తనకుతానే సంతోషపడునది
(2) అల్లుసంతోషి [నె]

(3) ఒరదీసినకత్తి [అ]

ఇచ్చుకొను = (1) తనకుతానే సంతోషపడు
—అతడు బలే ఇచ్చుకొంటున్నాడు [నె:
కర్నూ: తె: అ]

(2) విడిపోవు—శరణు ఇచ్చుకొని దూడ
పారిపోయినది [అ]

(3) చీలిపోవు, —గోడ ఇచ్చుకొనిపోయి
నది; ఇటుక ఇచ్చుకొని పోయినది;
తుండ ఇచ్చుకొని పోయినది [అ-పె]

(4) దెబ్బలుగొట్టు [అ]

ఇజారా = జాగీరుకన్న చిన్నది [మ]

ఇజారు = చల్లదము, లాగు [అ: నె]

ఇజాలు = వృషజాలు [అ]
 ఇటుకాసి = ఈ దిక్కుగా [శ్రీ]
 ఇట్టగరిసె = తిరుగరినియించి పిండి వినరెడు
 పెడల్కుంప, లేక చేట [నే]
 ఇట్టట్టుగు = (1) తలక్రిందగు;
 (2) ప్రమాదముచేయు
 (3) కలకపెట్టు [నే-పొ]
 ఇడత = సారి; తొలిడత అన్నము, మలి
 డత అన్నము [చి; నె]
 ఇడవలి-విడవలి = చెరువుతొట్టులలో గంట
 కట్టి గుబురుగా ఎదుగు బిరుసుగడ్డి
 — దర్భ, దీనితో ఇండ్లకు కప్పువేయు
 దురు. వీటిలో నువానన ప్రేళ్లగలది
 వట్టివేరు (KUSKUS) [నె]
 ఇడి = ఒకపూట, అర్పదినభాగము—అది ఒక
 ఇడివని [నె]
 ఇడివసులు = వ్యవసాయమునకుగాని, పాడికి
 గాని ఉపయోగపడనివి [అ]
 ఇడిపోవు = తోట మొదలగునవి కాపు ఉడిగి
 పోవు; ఈటువోవు; ఈటివోవు [నే; వ; అ]
 ఇడిముడి = దిగుముడి, నులభముగా విడి
 పించుకోగల ముడి [అ]
 ఇడిముళ్లు = (1) ఇబ్బందులు
 (2) నిరోధములు
 (3) వివాదములు—ఇడిముళ్లు పెట్టినారు
 [నే; తె]
 ఇడియాప్పు = కొబ్బరిపాలు కలిపి చేసిన
 దోళ [చి]
 ఇడి = పూర్తి—ఇడి అదోనంతా వెదకినా
 [కర్నూ]
 ఇడుగు = తొలిడుక్కి; అనగా తొలిసారి
 దున్నినది—అతడు పొలము ఇడుగుశెట్టి
 నాడు [కరీ]
 ఇడుగు = విచ్చుట; పెట్టపొదిగిపిల్లలుచేయుట
 —కోడి వదిపిల్లల్నిడిగింది; విడుగు[చి]

ఇడుగుతొడుగు = ఎచ్చుతక్కువలు; ఇడుగు
 దొడుగు; ఇడుగుబడుగు—ఇడుగుతొడుగు
 గుట వనివచ్చింది [నే; కరీ]
 ఇడుపు = ఒకపూట దున్నదగినభూమి—
 అచేను రెండు ఇడుపులకు ముగియును;
 విడుపు [నే; పొ; అ]
 ఇడుబాటు = తీరిక [చి]
 ఇత్తగిల్పు = ఇష్టములేకున్నను ఇచ్చివేయు
 [అ-పె]
 ఇత్తికట్టు = మగవారు మెడలో వేసుకొను
 వెండికంటె [శ్రీ]
 ఇత్తు = వృషజములోనుండు బీజము —
 ఇత్తులుగొట్టిన కోడె; విత్తు [నే]
 ఇత్తులు దులుపుకొన్నప్పటి నుండి =
 వివాహమైననాటినుండి [మ]
 ఇత్తర్థముచేసికొను = స్పష్టపరచుకొను
 [తె]
 ఇది = వరుసలు—రామయ్యకు ఇది పోయి
 వచ్చాను [చి]
 ఇదిరిచ్చు = (1) దులుపు; విదిలించు
 (2) తిరస్కరించు
 (3) తోజనము ఇష్టములేక పెట్టు [మ]
 ఇద్దులాట = (1) వృథాగా కాలము గడుపుట
 [వి; అ; శ్రీ]
 (2) మనయట [వి]
 ఇద్దోట = కాపు ఆగిపోయిన తోట; ఈటు
 తోయిన తోట; ఇడిపోయిన తోట [చి]
 ఇనమాటు = రెండుసార్లు [శ్రీ]
 ఇనమారు = పొలమును అడ్డముగా, విలు
 వుగాను రెండుమార్లు దున్నెట; మడక
 చేయు [వి; గో]
 ఇనిమనమడు = మునుమనమని మనమడు
 ఇనిమనమరాలు = మును మనుమరాలు
 ఇనుప గజ్జెల తల్లి = దారిద్ర్యదేవత; పెద్దమ్మ
 —ఇనుపగజ్జెలతల్లి ఇల్లుచేర
 ఇనుప తొడుగు = గట్టిమకూచి [వి]

ఇప్పట్ల = ఈ రోజులో; ఈ మధ్య [కరీ; నె]
 ఇబాచారి = వ్యతిచారిణి [నె]
 ఇబ్బంది = సంకరము — ఇబ్బందిగండు,
 సింహమనుట [నె; కర్నూ; అ; తె; శ్రీ]
 ఇబ్బందిగండు = సింహము — అసలు సింహ
 ములు లేవని ఇప్పటిని సంకరజాతివన్న
 నమ్మకంతో అను మాట ఇది [నె]
 ఇబ్బట్టు = లోకవిరుద్ధము; జగుప్పాకరము
 — ఈ పని చాల ఇబ్బట్టువని [కరీ]
 ఇబ్బడి = ఒత్తిడి [వి]
 ఇబ్బళిగె = దాన్యమును కొలుచుపాత్ర [అ;
 పె; నే]
 ఇమకబడు = వానచేత నేల చేపెక్కు; చిత
 చితలాడు; ఇవకబడు [నె]
 ఇమడిక = (చూ) ఇమిడిక [తె]
 ఇమిడిక = (1) సంగ్రహము — ఇమిడికగా
 చెప్పు (ఇముడునట్లు)
 (2) ఒడ్డిక = వాళ్లకి ఇమిడికలేదు [నె]
 ఇమిరిపోవు = నీరు ఆవిరియైపోవు [తె]
 ఇరక = (1) ముక్క (Piece) [అ-పె]
 (2) ఇరుకునందు [శ్రీ]
 ఇరకం = ఒకకులమును తెలుపు పదము—
 కావీరకము; పంటిరకము [వ; నె]
 ఇరమైల కాలము = పుమారుగా ఆ సమ
 యంలో అనుట [అ-పె]
 ఇరస = రెండుకుంచాచు, తూములో సగము
 [నె; తె]
 (2) ఐదుకుంచాచు [కృ]
 ఇరకటము = (చూ) ఇరకాటము [కర్నూ]
 ఇరకాటము = (1) అవస్థ; కిష్టపరిస్థితి
 — నేను ఇరకాటములోపడినా; ఇల్లు
 ఇరకటము, అలు మరకటము [నె; తె]
 (2) సంకోచస్థలము; ఇరుకట్టు [అ]
 ఇరగ వల = తెప్పలమీద నముద్రంలోపలి
 భాగానికి వెళ్లి చేపలవేట చేయునప్పుడు
 వాడే వల. దీనిలో మొయ్యి, టేకి, చావడా

మొదలై న పెద్దచేపలు పక్షను [గ
 బావట్ల]
 ఇరాటము = కమీషను (విశ్వబ్రాహ్మణుల
 వాడుదురు) [వి]
 ఇరుకంత = (చూ) ఇరుకకంత; ఇరుక్కంఠ
 [తె]
 ఇరుకారు = రెండుకారులు, రెండుపంటలు.
 ఇట్లే ముక్కారు? [నె; కర్నూ; అ]
 ఇరుకు = చోటులేకుండుట—ఇల్లు ఇరుక్త
 నది; ఇరకాటము [నె]
 ఇరుకుకంత = కరగోడలో, మనిషి దాటి
 పోవుటకుమాత్రము అమర్చినదారి. దీనికి
 సాధారణముగా ఒక పంగాలుకొయ్యను
 నాటియుంతురు; ఇరుకుమాను [నె; అ]
 ఇరుకుమాను = (చూ) ఇరుకుకంత [నె-
 మెట్ల]
 (2) పంగల (పంగాల) కట్ట [వ]
 ఇరుకువాకిలి = (చూ) ఇరుకుకంత [అ-పె]
 ఇరుక్కొను = చోటుచాలనందున ఒదిగి
 ముడుచుకొను — బండిలో ఇరుక్కొని
 కూర్చున్నా [నె]
 ఇరుగారు = (చూ) ఇరుకారు [తె; అ]
 ఇరుతట్టు = (చూ) ఇరకాటము [వి]
 ఇరుతడి = బెట్టనేలకు మొదటికడి(కడుపుట)
 వెంటనే రెండవమారు వీడుకట్టినది [నె;
 అ-పె; తె]
 ఇరుబురి = (1) మందల దప్పుట
 (2) రెండుపురులుకలది; ఇట్లే ముప్పురి
 [నె-పొ]
 ఇరువారం = రెండువైపులనుండి [శ్రీ]
 ఇరువు = సౌకర్యము—వాడికి ఆయింట్లో
 ఇరువులేదు; అరువు [గో]
 ఇరుస = దాన్యపుకొలత; ఇరస [మ]
 ఇరుసు = వీధిబడులలో విద్యార్థులకునేర్పించు
 కూడిక తీసివేతల రెక్కల ప్రకారము—

పుట్టి ఇరుసు; దూపాయల ఇరుసు;
నెరుసు [నె]

ఇరుసుకట్టు = ఉదయము ఒకజత పశువు
లతోను, మధ్యాహ్నము మరియొక జత
తోను పనిచేయుచునది [నె]

ఇరుసుకట్టు = (1) రెండిడుపులు; రెండు
పూటలు.

(2) పడిచికట్టు [గో]

ఇరుసుకొను = ఎక్కువగా గంతులువేయు;
చెప్పినమాట వినకుండు [అ-నె]

ఇరుసుమరుసు = (1) అటునిటు కదలించి
వేయుట

(2) చిందరవందర — ఇరుసుమరుసు చేసి
నాడు [నె; తె]

ఇర్ల = ఒకకులము [చి]

ఇలపీట = కత్తిపీట [వ]

ఇలవరస = (1) ఇంటివంతు — ఇలవరసన
అన్నానికి వీలచినాడు [నె]

(2) వంశక్రమము [నె; తె; అ]

(3) సంప్రదాయము; ఇలవరుసు; ఇలు
వరుస [కర్నూ]

ఇలా = ధ్యాస; చింత, — ఒక పనిలో మన
సును లగ్నంచేయుట — మావానికి బాగు
పడాలనే యిలా నే లేదు [అ]

ఇలాకా = చట్టసమ్మతంకాని స్త్రీ సంబంధం
[గో]

ఇలాతికాయ = పేరు తెనగకాయ; పల్లికాయ;
నేలకనగ; ఐర్ల [మ]

ఇలాయి = గుడ్డపేలికల చుట్టలనుగాని, సిడక
లనుగాని చమురులో తడిసి వెలిగించు
దివిటీకట్టె; ఇలాలు [నె; తె; అ]

ఇలాయి జులాయి = బాధ్యతలేకుండా సోమ
రిగా తిరుగువాడు — ఇలాయి జులాయిగా
తిరుగాడు [గు]

ఇలారము = గవాక్షిని కప్పవస్తువు; గంప
[కర్నూ-వత్తికొండ]

ఇలారము = (1) సిడకలకుచ్చెలవైన వేయు
గుండ్రటిపైకప్పు; ఇది కుచ్చిలికి అనదు

(2) గుండ్రని పూరిగుడిసె [నె; శ్రీ; వ]

(3) ఇంటిపైకప్పు; ఇలారు [గో]

ఇలారు = (చూ) ఇలారం [అ]

ఇలాలు = (చూ) ఇలాయి [కర్నూ]

ఇలాసము = భేదికి వేసికొనుట [నె-పొ]

ఇలీ బలీలేని విస్తరాకు = పరుగున పెట్టని
వాడు; లోభి [కృ]

ఇలుకు = నరముబెణికి వట్టిన నొప్పి —
కాలు ఇలుకుపట్టండి [చి; వి; తె]

ఇలుకూచి = ఇల్లు విడువనిది [వి]

ఇలుదీర్థం = ఇంటెల్లిపాడీ, ఆబాలగోపా
లము తిరుమలకు చేయుయాత్ర — ఇల్లు
తీర్థము; వారు ఇల్లుతీర్థం వెళ్లారు [చి;
అ]

ఇలువరుస = (1) వంశాచారము [కరి; అ]

(2) ఇంటికి ఒకరు వంతున — ఇలువర
సన అన్నానికి వీలచినాడు [నె]

ఇలోనారాయణమ్మ = ఎవరికి బెట్టనిది [వ-
గో]

ఇల్ల = లేదు [కరి]

ఇల్లటము = అత్తవారింటనే ఉండుట [కర్నూ]

ఇల్లరకము; ఇల్లరికము [అ] ఇల్లింటము

ఇల్లింటము, ఇల్లిరికము [నె]

ఇల్లరి = (1) ఇంటిపై పన్ను — ఇల్లరిపుల్లరి
లేని వారు (పుల్లరి, పులవరి = గడ్డిపన్ను;
మేతపన్ను)

(2) పనిబాటలవాళ్లు [నె-పొ]

ఇల్లా = ఒక ఆటగెలుపు [కృ]

ఇల్లాకత్తల = పెరటిలో (పెరడు) [శ్రీ]

ఇల్లాకావల = ఇంటిపెనుక పెరటిలో నందు
[నె; వి]

ఇల్లాకు = పెరడు; దొడ్డి [శ్రీ]

ఇల్లామల్లిసుద్దులు = లేనిపోనిమాటలు [అ]

ఇల్లారము = సిదకలగుచ్చెవైకప్పుపైకప్పు;
ఇలారము [కరీ]
ఇల్లారు = గవాక్షిని మూయుగంప [అ]
ఇల్లింపులు (ఇల్ + నింపులు) = వధూవరుల
గుహప్రవేశము [అ]
ఇల్లీనింది = (ఇల్ల + ఈనింది) ఇంట్లో పిల్లలు
చాలమంది ఉన్నారు అనుటకు [మ]
ఇల్లు తెల్లి = ఇక్కడినుండి [వ]
ఇల్లు పీకి పందిరిపెట్టు = వర్ణమగుకార్యము
లనుచేయు [కరీ; నె]
ఇల్లు వెడలనంప దొంతులు సవరించు =
మూర్ఖులగురించి యనుమాట [కరీ]
ఇల్లెడపెట్టు = న్యాయముగ ఉంచు [మ]
ఇల్లెలకాతం = ఇంటిపెనుక [వి]
ఇవకబడు = వానవలన నేలకడిసి జోడెక్కు;
ఇనుకబడు [నె]
ఇవకువ = లేమ, చెమ్మగిలుట, నెమ్మునేల;
ఈకువ [గు]
ఇవతల = ఈవక్క—ఈవైపు × అవతల
[కపో; నె; తె; శ్రీ]
ఇవాయి = వికారపు చేష్టలు [చి]
ఇవ్వేశ = నేడు, ఇవ్వేశ్శ [కరీ; నె]
ఇషంటు = ఇటువేపు [వి]
ఇసంటు = ఈ ప్రక్క, ఇవతల [గు; ఉ-గో]
ఇసగడ = వినుగు [గు]
ఇసపుగోళ్లు = ఒకరకపు వెచ్చపుడినును
[కరీ]
ఇనింత = ఈకొంచెము [తె]
ఇనికమ్మోరు = ఇనుకవలె పొంగు అమ్మ
వారు; గవదలమ్మోరు [చి]
ఇనుకదండు = గోడును వర్ణమయినచేప
[గు] ఇనుకపుట్టి, ఇనుకదొందు [నె]

ఇనుకదొందు = చేపలో ఒకరకము [చి; నె]
ఇనుకదొంతులు = తెల్లని చిన్న మంచినీటి
చేపలు [శ్రీ]
ఇనుకపాతలు = (1) దాన్యము లేక ఇను
కతో మాత్రమే నిండిన పాతర—ఫలిత
వివస్థని ప్రయత్నము
(2) ఎంత క్రవ్వినను తుదముట్టనిది,
వృథాప్రయాస, అంతులేనిది [నె; ప; ఆ;
తె]
(3) ఎంతచెప్పినా తరగని గొడవ [గో]
ఇనుకపాతలు = ఆ కృత్రిమములగు
దాన్యపు నిల్వలు [కరీ]
ఇనుకపుట్టె = మట్టగుడిసె జాతికి చెందిన
తెల్లటి చిన్న మంచినీటిచేప [నె; ప]
ఇనురు = (1) పొడవు ఆ యెద్దుకు కాలు
యినదు [నె-పొ]
(2) వైశాల్యము
(3) దూరము—ఆ దారికాస్త ఇనురు [నె]
ఇనుళ్లు = (మా) ఇనుళ్ళపుట్ట
ఉనుళ్లు [నె; తె; అ]
ఇనుళ్ళపుట్ట = ఎడతెరిసిలేకుండావచ్చు జన
సమూహము, నేలయిననట్లు అనుట;
ఇనుళ్లు = రెక్కలు గలిగిన చీమజాతి
పురుగులు. చలికాలము పుట్టనుండి బయ
టికివచ్చును; వీటిని వేయించుకొని తిను
వారును గలరు [నె; గో; ఆ; తె; ప]
ఇనుక్కుడు = నలిగిపోవుట; వినుగుడు [మ]
ఇస్కోలుమళ = స్కూగల మేకు; మరచిల
[అ]
ఇస్ట్రాయము = వికాలము—ఇల్లు ఇస్ట్రాయ
ముగా ఉంది [చి]
ఇస్ = నిర్లక్ష్యమును వ్యక్తపరచుటకు అను
నట్టిమాట [తె]

ఈకిరి = కృశించిన దేహాస్థి; సన్నటి
—వాడు ఈకిరి ఈకిరిమని ఉన్నాడు;
ఈసురు [నే]

ఈకు=వావి [ఉత్తర-వి]

ఈకువ=లేడు [గు]

ఈగపోటు = ఈగలవలన కలుగు నష్టము

ఈచపోవు=(చూ) ఈచకపోవు; ఈతేసుక
పోవు [తె]

ఈచకపోవు=(1) కాళ్లచేతులు కృశించి
పీలగాపోవు

(2) చెట్లుకావు ఉడిగిపోవు [నే]

(3) పచ్చినదూడను ఈను; గర్భము దుసి
పోవు [అ; గో; నె-పొ; గు; కరీ; న]

(4) పాలు పిండుటమాని పశువు పట్టిపోవు
—ఈచకపోవు [అ; పె; నె]

ఈచుకపోవు = పశుగర్భము చెడిపోవు;
ఈచపోవు; ఈచపోవు; ఈతేసుకపోవు;
ఈచకపోవు [తె; నె; గు; కరీ]

ఈటి=ఈటుదొయినది (చూ) ఈటుదొవు
[వ]

ఈటుదొవు = (1) చెట్లు తోటకావు ఉడిగి
పోవు; పిలిచిపోవు; ఇడి దొవు [నె;
కర్నూ; తె]

(2) వ్యర్థమగు

(3) మీరప మొదలగు తోటలను కావును
కొనుకొని చివరిన పదలివేయు [నె;
కర్నూ; గు; తె]

ఈటెసాని=గెడసాని — గెడపై సాము
చేయు (దొమ్మరి) ప్రి [వి]

ఈడ=ఈత [నే]

ఈడవ=(1) వేరు వేరు ప్రదేశములందున్న
ఒకేభాష్యామియొక్క నేడవుకమతము.
భూమి. — వాళ్లది మూడు ఈడవల
నేడ్యము [నే]

(2) మూడువిండ్లకాలము [నె-వింజమూరు]

(3) వంశపుత్రు; ఈడువ [నె - అత్త
కూరు]

ఈడువ=(చూ) ఈడవ [నె - పొ]

ఈడిక=(1) ఈడ్యబడినట్లుగా పని కష్ట
మనిపించు — సులూచనాలు లేకుంటే
పదుపు ఈడిక అనిపిస్తుంది [నే]

(2) చాలా బరువైనది; పెద్దది [నే]

(3) ఈడిగవారు [సర్కా]

ఈడిగలబడు=బలహీనమై కూలబడు —
ఎద్దు ఈడిగలబడింది; ఈడెలవడు
[నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) పోవుటకు ఇష్టములేక, ఈడ్పుకొని
పోవువానికి పశముగానట్లు కూలబడుట
[అ]

(3) మొండికెత్తు [క్రి]

(4) కాళ్లుచాచి నేలమీద కూలబడుట [గో]

ఈడు=రెడ్డు మొదలగువారి పెండ్లిండ్లలో,
వచ్చిన చుట్టములు, ప్రతివారు పెండ్లి
చేసినవారికి ఒక్కొక్కరూపాయ యిచ్చు
ఆచారము—ఈడు శబ్ద ప్రాయంచినా
[నె; వి]

ఈడు=యుక్తవయసు — ఈడువచ్చినవిల్ల
[నె; గో]

ఈడుచదివించు = పెండ్లిలో కట్టుము
చదివించు [వి]

ఈడుపులు=చెవులకు వేసుకొను సొమ్ములు
[చి]

ఈడుపోతలు=బాదలు [క్రి]

ఈడుపోవు=(1) వయస్సు ఉడుగు; కాన్ను
కాతగినకాలము దాటిపోవు; ముట్లుడుగు
[తె; ప]

(2) బట్టెలు మున్నగునవి ఒక సంవత్స
రము కట్టకుండుట [గు]

ఈదెలపడు = లేచుటకు శక్తిలేక కూలబడు;

ఈడిగిలబడు [మ]

ఈదెలపడ్డ = చేతగాకుండ ఆగుట [మ]

ఈడేరు = రజస్వలయగు [తె]

ఈడ్డు = (చూ) ఈపె [వ]

ఈత = (1) పశువు రెండవకాన్ను [చి]

(2) నీళ్లలో ఈడుట — ఈతతమించిన లోబలేడు [నె]

(3) పశువు దూడను ఈడుట — ఇది మూడు ఈతలబట్టె [నె]

ఈతనబడుట = చేలలో వైరుకు కంకి పైకి వచ్చుట [గు]

ఈతూకు = ఈసారి (నింద్యగ్రామ్యము); ఈతూరికి [కరీ]

ఈతేనుకపోవు = చూ ఈచకపోవు [తె]

ఈదపోవు = కంకిలో విత్తులు లేకుండా పోవుట — మాచేను ఈదవోయినది; తాలుబోవు [కరీ]

ఈదులు = ఈకచెట్లందు ప్రదేశము [నె; తె; అ]

(2) బుట్ట లల్లుటకు ఉపయోగించు ఈత మెలికలు; మెల్లలు [చి]

ఈనంగ = ఇలువైపు, ఇలునుండి [వ]

ఈనపుల్ల = సన్నబడుటను సూచించుపదము — ఈనపుల్ల అయినాడు [గో; నె]

ఈనపుల్ల = (1) విస్తరితులుటకు పనికివచ్చు నట్లు గున్నగా చీల్చిన తొన్నడంటువుల్ల [అ; తె]

(2) గుండ్రటి ఒకజాతి గట్టి గడ్డిపుల; చీపురుపుల్ల. దీనిని చీల్చి విస్తళ్లకుట్టుదురు; చీల్చిక కనుపూడుటకు ఉపయోగింతురు [నె]

ఈను = (1) పరికోతకు సిద్ధమగు [తె]

(2) పరి, దాన్యపు కంకులను వెలువరించు [కృ]

ఈనె = నాచిమొదలు గుడసానమువరకు నూగారు ననుసరించియుండు నరము

(2) నరము — ఈనె పగలినది [నె-పొ]

ఈనెలు = ఈరికలు [చి]

ఈపి = (చూ) ఈపె [నె; తె]

ఈపె = (1) చిన్నపేనుగుడ్డు, ఈపి; ఈదు; ఈడ్డు [నె; తె; చి]

(2) పుండు బాగా కుళ్ళిన తరువాత వచ్చే పురుగులగుడ్డు [వ]

ఈపెట్టు = పుండు కుళ్ళినచోటు [చి]

ఈబరిగొట్టు = నిశ్చయోజకుడు [శ్రీ]

ఈబలు = తరకలు (చూ) లీబలు; [నె-ఆత్మ కూరు]

ఈమిరి = (1) నెమ్ముఆరని నేల

(2) ఎక్కువతడి; ఈమురు [నె; చి]

ఈమురు = (చూ) ఈమిరి [అ]

ఈరంగము = (1) పెద్దగోల — ఇక్కడి పెద్ద ఈరంగము సాగినది; వీరంగము

(2) కొమ్ముగాండ్రు జమిడుకులవాయిం చుచు చేయు వీరన్యత్యము [కరీ; నె]

ఈరకడియము = వీరకడియము; దీని వీరులు ఎడమచేతికి పెట్టుకొనేరు [చి]

ఈరకతై = ఈవరాలు [చి]

ఈరవాని = ఈళ్లనీడ్చి దువ్వెడి సాదనము. ఈరి; ఈర్పెన [అ]

ఈరిబాన = పేలు ఈపెని చంపుటకు ఉపయోగించు కొయ్యసాదనము. ఈర్పెన; ఈరిపెన [చి]

ఈరు = (చూ) ఈపె [వ]

ఈరుపన్నె = (చూ) ఈరివాని [గో]

ఈరుబానె = (చూ) ఈరిబాన [చి]

ఈర్లు = పేనుగుడ్డు; ఈపి [శ్రీ]

ఈర్పెన = (చూ) ఈరివాన, ఈర్వాణి, [వ; నె]

ఈర్వాణి = (చూ) ఈర్పెన; ఈర్వాచి [అ]

ఈలకత్తి = కత్తిపీట; ఈలపీట [అ]

ఈలగణము = ప్రాణావళిపై భయపడి నోరు విగబట్టియుండుస్థితి [అ]

ఈలపీట = [చూ] కత్తిపీట [అ-పె]
 ఈలపురుగు = రాత్రులందు పైరుపొలము
 లలో నిరంకరాయముగ రొదచేయుచుండు
 చిన్నపురుగు; కీమరాయి [కర్నూ]
 ఈలిక = గుడ్డపేలిక [వి]
 ఈనం = ఒక అణా (పీసము) [వి]
 ఈనకపోవు = (చూ) ఈచకపోవు [నె;
 కర్నూ; అ; తె]
 ఈనబడి = గ్రామస్థులందరికి ఉమ్మడిగా భాగ
 ములు గలిగిన పశువుల వీధు మొదలగు
 భూములు — మాకు వది ఈనబడి భాగము
 లన్నవి [నె; అ]
 ఈనర = అధికము [నె]

ఈనరబాసర = నోరికి వచ్చినట్లు — అత
 డామెను ఈనరబాసర వదలెను [కరీ]
 ఈసుట్లు = ఉసుళ్లు; ఇసుళ్లు, వానకాలము
 నందు పుట్టలనుండి బయటికి లేచు రెక్క
 పురుగులు, వీటిని వేయించి మసాలా
 కలిపి తిందురు [ఁ]
 ఈసుకపోవు = (చూ) ఈనకపోవు [వ; నె]
 ఈసురు = మిక్కిలి కృశించియుండు —
 మా అబ్బాయి ఈసురో అని ఉండును;
 ఈకిరి [కరీ]
 ఈసుళ్లు = (చూ) ఇసుళ్లు [నె; వి]
 ఈవలి = దాహము [గ]
 ఈవిరి (చూ) ఈమిరి [కర్నూ]

ఉంగ

ఉండేలిదబ్బ

ఉంగ = (1) పసిబిడ్డలకు పోయు ఉగు [క్రీ]
 (2) చంటిపావలకు పోయు పాలు [కరీ]
 ఉంగటము = కాలిబొటనవేలను దూర్చు
 కొనుటకు చెప్పులో అమర్చియుండు ఉంగ
 రము [అ; నె-పొ]
 ఉంగిడి = కంకితీయసి కొన్ని జొన్నదంటకు
 ఎక్కియుండు విషమును తినిన పశువులకు
 తగులువ్యాధి; నాము; నాగు [నె-మెట్ట]
 ఉంచు = వడించు — అన్నం ఉంచు [నె-
 వైళ్ళులు]
 ఉంచుకొను = (1) ఒకడు ఒక లంఘను
 పెట్టుకొను — దానిని వాడు ఉంచు
 కొన్నాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 (2) అట్టిపెట్టుకొను [గో]
 ఉంట్లు = ఉండలు [నే]
 ఉండ = చక్రము; గాలు; కల్లు — బంధుండ
 [వి]
 ఉండబట్టక = అనవసరముగ — ఉండ
 బట్టక వాడు యీ పని పెట్టుకొన్నాడు;
 గాడుబట్టి [తె; నె]

ఉండిఉండి = (1) అప్పుడప్పుడు [వి]
 (2) మధ్యమధ్య విరామములతో — వాడికి
 ఉండిఉండి వీల్చిలేగుచుండి [నె]
 ఉండిగ = లక్కగూడు. కమ్మలు మొదలగు
 నగలలో రాక్షు బిగించుటకు, ఒక చిన్న
 వెడరుపుల్ల ఒక చివరన లక్క అం
 దించి గూడు (కుదురు) గాచేసి అందులో
 నగను బిగించునది [గు]
 ఉండిలేములు = మధ్యరకపు స్థితులు [కరీ]
 ఉండు = తప్పుకో; ప్రక్కకు తొలగు —
 ఉండు నాయనా [నె]
 ఉండూరు = నివసించు గ్రామము; స్వస్థలము
 — ఉన్నమాట అంటే ఉండూరు అచ్చిరాదు
 [నే; నె]
 ఉండెము = చిన్న బురుజు [కరీ]
 ఉండేలు = పిట్టలను గురిబెట్టి కొట్టు సాద
 నము (చూ) వింటిలిదప్ప — వీలవారికేమి
 తెలుసు ఉండేలుదెబ్బ [చి; కర్నూ]
 ఉండేలిదబ్బ = (చూ) ఇంచెలిదబ్బ [వి]

ఉజాదు = సిగ్గుపడిచిన — వాడు వట్టి
ఉజాదువాడు [నె]

ఉజ్జ = ఉద్ది [అ]

ఉజ్జి = కుక్కపిల్ల [చి]

ఉటాగ = ఎత్తుగ — మావాడు ఇంతకంటె
ఉటాగా ఉన్నాడు; ఉటాను [నె-పొ]

ఉటాను = ఎత్తు — ఉటాను మనిషి; ఉటాపు
[నె]

ఉటింగించు = తగించు; హ్రస్వముచేయు;
దాటవేయు [అ]

ఉట్టితిరుక్కాళ్ళ = గోకుల్లావ్వుమినాడు జరుగు
ఉత్సవము. నునుపైన స్తంభముకొనలో
రూకలనంచు నుంతురు. దానిని ఎక్కితీసి
కొనగలిగిన వ్యక్తిదే అసౌతు. కాని
అతడు పైకెక్కుటను నిరోధించుచు,
వనంతపునీళ్లు అతనిపై చల్లుచుందురు
[చి-నె]

ఉట్టు = బొట్టుబొట్టుగా గొల మొదలగువాటి
నుండి స్రవించు—కల్లు ఉట్టివది [నె; తె]

ఉట్ట ఉడియము = (1) సులభసూక్ష్మము—
ఉట్టఉడియంగా కొట్టివేసినాడు [నె]

(2) హతాత్తుగా [నె]

ఉట్టక్కెక్క = అబద్ధము; ఉళక్కి

ఉతావు = పొడవు; ఉటాను

ఉడకబెట్టు = ఎక్కువ ఎండ తాపముచేత
ఉక్కబోసి కష్టపెట్టు—గాలి బిగించి
ఉడకబెట్టుచున్నది; ఉడుకబెట్టు [నె]

ఉడకాడించు = మనస్సులో ఉడుకునట్లు
చేయు, కష్టపెట్టు—నా పుస్తకం తీసికొని
నన్ను కొంతసేపు ఉడకాడించినాడు;
ఉడకాయించు [నె]

ఉడకాయించు = (చూ) ఉడకాడించు [నె]

ఉడసైనాడు = వెళ్లిపోయినాడు [చి]

ఉడాను = దాంభికపుమాటలతో చేయుప్రయ
త్నము—ఒక్క ఉడాను కొట్టినాడు—
Bluff [నె; వ]

ఉదాయంచు = (1) పారిపోవు — వాడు
పిల్లను తీసుకొని ఉదాయించినాడు [చి]

(2) చెప్పకుండా వెళ్లిపోవు [గు; నె]

ఉడి = అబద్ధము అను అర్థమున వాడబడు
జాతీయము [కరీ]

ఉడుకపోత = గాలిలేక వేడిగా [ఉక్క-గా]
నుండుట; ఉడుకపోయి [వ]

ఉడుకులు = గుడ్డకు చాయవేయుటకు రంగు
వేసి ఉడకబెట్టిన వర్ణాయములు—అది
మూడుడుకులచాయ; (ఎగతాళిగా) ఆయనది
రెండడుకుల నలుపు [నె]

ఉడుగుబాటుపిందె = (చూ) ఉడుబోతుపిందె
[తె]

ఉడుబోతుపిందె = (1) చెట్టుకాపు ఉడుగు
బోవు సమయములో వేసిన బలహీనమైన
పిందె, కడవటిపిందె

(2) చివరిసంతానము; ఉడుకుబాటుపిందె
—వాడు ఉడుబోతునిదెగా పుట్టినాడు
[నె]

ఉడుముపట్టు = అటునుట కదలనియకుండా
గట్టిగా పట్టుకొనినది; భల్లూకపు పట్టువంటి
మాట;—ఉడుముపట్టువట్టినాడు; ఉడము
ఒక పెద్దబల్లివలె మెట్టనేల బొరియలలో
నుండును. అది దేనినిగాని కాళ్ళతో కరచు
కొనినచో లాగి వదలించుట ఏనుగులచేత
గూడ కానివని అందురు. పూర్వము ఉడు
ముల నడుములకు మోకుగట్టి, కోట
బురుజులపైకి వినరి అది వట్టు చిక్కించు
కొనినతర్వాత, వ్రేలాడు మోకులు బట్టు
కొని నైనికులు కోటగోడలపైకి ప్రాకి
ఎక్కెడివారు [నె; అ; తె]

ఉడును = బలవత్తరము; తరతమ భేదమును
తెలుపువదము—అకోడకంటె ఇది కొం
చెము ఉడును [నె-పొ]

ఉదైయారు = కుమ్మరవారిపేరు చివరన
ఉంచుకొను కలబిరుదము; రాజశ్రేష్ఠుడు
[చి]

ఉద్ద = (1) కుప్ప [నే: నె]

(2) నాగు [చి: అ]

ఉద్దాముగ్గురు = (1) ఏనుగుడు; (4+3)

(2) కొంకమంది [అ]

ఉద్దాలు = ఒకే విధమైన వస్తువుల రెండు
చూడింట కుప్ప—ఉబ్బును ఉడ్డలుగా
బెట్టు [నే-పొ]

ఉద్దోలం = ఆశ్చర్యం [వి]

ఉత్తక = తలుపును ద్వారమునకు బంధించిన
సీల; బంధు [గు]

ఉతాయింపు = రమరమి; సుమారు [గు]

ఉతారా = మతింప;—ఉతారావేసి చెప్పు
[చి]

ఉతారాదారు = కల్లు దిగుబడిని రోజూ
లెక్కచూచువాడు [చి]

ఉతారు = ఊహ; ఉద్దేశము; [అ]

ఉతుకు = చాకలిగడ్డలు ఉతికిన ఒక్కొక్క
మారు—ఈనెలకు అది మూడో ఉతుకు
[నే]

ఉత్కలాడు = వ్రసవించు; ఉదకాలాడు;
ఉకకాలాడు [మ]

ఉతుకులు = దుస్తులు, ఉతికినవి [మ]

ఉత్తపుణ్యానికి = తెగతేరకు; ఊరకే [నే;
కర్నూ; గో: తె: అ]

ఉత్తబిత్తలు = (1) నగ్నంగా; దినమొలగా

(2) వట్టిచేతులతో; ఉత్తలబిత్తల [అ]

ఉత్తచేతులత్త = నిరర్థకవ్యక్తి [కరీ]

ఉత్తది = (1) బొల్లది; అనక్కమైనది

(2) వ్యర్థము—వాడు ఉత్తోడు [నే]

ఉత్పాతం = పెంకితనము; పొగరు [శ్రీ]

ఉత్తువు = కబడ్డి; చెడుగుడు ఆట [మ]

ఉత్తుత్త = హాళక్కి; అబద్ధము; అంతా ఉత్తు
త్తదే—ఉత్తుత్తమాటలు చెప్పట [వ; నె;
పొ]

ఉత్సగీతగాడు = ఒకరుచెప్పు ప్రతిమాటకు
తల ఊచువాడు; తథాస్తు అనువాడు [శ్రీ]

ఉదరగొట్టు = (1) పశువులను భయపెట్టి
చిల్లవల్లా పరుగెత్తజేయు

(2) ఎదుటివానిని మాట్లాడకుండజేయు—
వాడిని ఉదరగొట్టి వేసినాడు; అదర
గొట్టు, [నే: అ: తె]

ఉదరము = పొట్ట ఉబ్బియుండుట [అ]

ఉదరాయించు = (చూ) ఉదరగొట్టు; ఉది
రించు [కర్నూ]

ఉదాశనము = నీచము అను దూషణము—

పెద్దరికానికే పెనలవప్పు, కమ్మదనానికే
కందివప్పు, ఉదాశనానికే ఉలవవప్పు
[నే-పొ]

ఉద్దము = (1) పశువుల ముంగడికాళ్ళ
క్రిందటి శరీరము

(2) పొడవు [కరీ]

ఉద్దరము = మూడు; (విశ్వబ్రాహ్మణులువాడు
వచము) [వి]

ఉద్దరిణచప్పుడు = నటన— పూజచేసినట్లు
ఉద్దరిణ చప్పుడుచేయుట [వి]

ఉద్దానము = ఫలవృక్షదులతో కూడుకొనిన
వనము [శ్రీ]

ఉద్ది = (1) మిట్టపొలములకు నీరు పారించు
టకు పోసిన ఎత్తుకోవ, బోదె.

(2) మినుములు - ఉద్దివప్పు; ఉద్దిబేడలు

(3) ఒకజట్టుకు పెద్ద, నాయకుడు

(4) జట్టు

(5) సమానము—వాడికి వీడు ఉద్ది [నే;
కర్నూ; అ]

ఉద్ది = బావి మొదలైనవానినుండి నీరు తోడు
టకై బిళ్ళవేయుటకుగాను కట్టినట్టిది [తె]

ఉద్దీలు = ఇంచుమించు [గో]

ఉద్దులు = బండిపై చట్టమునకుఇరుప్రక్కలా
అమర్చిన దట్టమైన పొడవు కొయ్యలు;
వరములు. [శ్రీ]

ఉద్దెర = అప్పుగ వస్తువులిచ్చుట; ఉద్దర[మ]
ఉద్దోగం = () చాకలిగుడ్డలు ఉతుకుటకు
రేవుకు(నీటిదరికి, బొవుట—వాల్ల ఉద్దో
గానికి పోయినారు

(2) చాకలి ఇట్టిజేసిన దుస్తులను సొంత
వారికి చేర్చుట—ఇది రెండోఉద్దోగం;
ఉద్దాగం; రెండో ఉతుకు [నె]

ఉనుక = పరిపాటు, ఊక [వ]

ఉన్న = తవుడు (సన్న పరిపాటు) కలిసినది;
చిట్టు [మ]

ఉన్నరగా = నేర్పుతో; పరుగా [అ]

ఉన్నవాడు = కలిగినవాడు; ధనవంతుడు
[వి; నె]

ఉపకారి = భర్తీబండిని నిలుపుటకై నొగల
క్రిందజేర్చు అనుగట్టు [కరీ]

ఉపద్ర = ప్లేగు మొదలగు అంటువ్యాధి;
ఉపద్రము [అ]

ఉపము = ఉపాయము [నె-పొ]

ఉపరసము = బోవదాదులయం దనుపాసము
[నె; కృ; గు]

ఉపరాగా = కష్టపడకుండానే; ఉపరిగా [అ]

ఉపరాలు = ఉచితము [చి]

ఉపరి = చేసినదానికి తోడుగా ఇంకొకటి
చేయండి — గుట్టుం పడద్రోసిందిగాక
ఉపరిగా గుంట త్రవ్వినట్లు [నె]

ఉపాది = ఇబ్బంది—పన్ను ఎగవేస్తే ఉపాది
వస్తుంది [నె-పొ]

ఉపారము = పప్పు, అన్నము, మూడుపిండి
వంటలతో అమ్మవారికిపెట్టు నైవేద్యము
[శ్రీ]

ఉప్పవప్పన = రుచి హీనమైన [కరీ]

(2) ఉప్పరహితమైన [నె]

ఉప్పత్తి = దృష్టిదోషము [గు]

ఉప్పత్తులు = (1) పోటాపోటీలు

(2) ఒకరు ఒకటిచేయగా ఇంకొకరు
ప్రతిక్రియగా ఇంకొకటిచేసి నష్టము కలి

గింతుట—ఉప్పత్తుల కావరం ముందరికి
రాదు;—అన్నగారు పది కర్బుచేస్తే
తమ్ముడు యిరవైచేశాడు [నె-పొ]

ఉప్పదన = అసూయతోడి పొగడిక — ఈ
ఉప్పదన మెందుకూ ? [నె-పొ]

ఉప్పనచేప = ఉప్పువేసిన పెండుచేప; కర
వాడ [నె; వి]

ఉప్పనపట్టె = పెన్నెలలో ఆడు ఒక ఆట
[నే]

ఉప్పనపరిగె = ఉప్పుచేప; ఉప్పనచేప;
కంవాడ [వి]

ఉప్పరతట్టు = మట్టిమోయుటకు, గుంట
పల్లెము (టకారం) వలె అల్లిన ఈకపేళ్ళ
తట్టె. ఉప్పరవాళ్లు (పడ్డెలవలె ఒక పనిబాటల
కలము) సాధారణముగ వాడు ఉట్ట [నె]

ఉప్పలాయి = (1) ప్రళయము; పొగాలము
[కృ]

(2) కీడు [కరీ]

ఉప్పలి = బూమిలో మొలచు పుట్టగొడుగు
వంటిది; పరకురామహస్తము [కరీ]

ఉప్పొంసులు = పచ్చిమాంసమును చిన్న
తునకలుగాకోసి ఉప్పు పసుపు కలిపి ఆప
గించి ఎండబెట్టినవి; ఉప్పొంసులు; ఉప్పు
కండలు [నె; ప]

ఉప్పాడు = (చూ) ఉప్పురియు [అ-పె]

ఉప్పిడి = ఉప్పులేని ఉపవాసము — ఉప్పిడి
ఉపవాసాలతో తెల్లవాలువున్నది [కరీ]

ఉప్పుకండలు = (చూ) ఉప్పొంసులు; ఉప్పు
తునకలు [నె]

ఉప్పుకళం = ఉప్పు ఎక్కువైన కూరమొద
లైనది; ఉప్పుకనిం [నె-పొ]

ఉప్పుగడ్డి = ఒకవిధమైన గడ్డి, ఇది ఉప్పుగా
ఉండును. రాగి వెన్నువలె, దానికి పూ
వుండును [అ-పె]

ఉప్పుగెడ్డ = ఉప్పు ఎక్కువైనది; ఉప్పని;
ఉప్పుకనిము [చి]

ఉప్పుచెక్క = (1) ఎద్దులకు బలమునకై నేయు మందుచెక్క [చి]

(2) వరిపండితో ఉప్పువేసి పెనములో చమురుతోకాల్చిన గట్టి పిండివంట [నె]

ఉప్పుచేప = (చూ) కరవాడ [చి]

ఉప్పుతునకలు = (చూ) ఉప్పాంసులు [చి]

ఉప్పుదన = దిప్తి [గు]

ఉప్పుదేలు = (చూ) ఉప్పెల్లు [చి]

ఉప్పునేల = చవిటినేల [చి]

ఉప్పుమిరపకాయలు = మజ్జిగలో ఉప్పువేసి ఊరవేసి ఎండించిన మిరపకాయలు. వీనిని నేయించి భోజనసమయమున కొరికి తిందురు [ఆ; నె]

ఉప్పురియు = ముఖ్యముగా మట్టిగోడలక్రింది భాగము ఉప్పు మట్టిగామారి క్రమేణారాలి పోవుట; చివిటిమట్టిగా మారుట [నె; కర్నూ; తె; ఆ]

ఉప్పెల్లు = పొలములు సవర (చవుడు) దేలి పోవు; ఉప్పుదేలు; ఉప్పురియు [నె; కర్నూ]

ఉప్పేసిపోవు = పొలములు ఉప్పువడు [గు]

ఉబిద్ర = ఇబ్బంది; పోడు—వాడిది మాకు పెద్ద ఉబిద్ర [నె]

ఉబల = శక్తి లేని బలుపు; బలములేనిబలుపు; ఉడుబలుపు [శ్రీ]

ఉబాలు = పైరునాట; ఉర్పు; ఉడ్పు; ఉభా [శ్రీ]

ఉబ్బ = చాకిలివాడు బట్టలు ఉతుకుటకై ఉడికించుట (అ)

(2) చాకిరేవువద్ద బట్టలను ఉడికించు పొయ్యి, బాస [చి]

(3) ఎండవేడిమిలో గాలి వీచనందున ఏర్పడిన ఉక్క [నె]

ఉబ్బకము = కాలవలు మొదలగువాటి నీరు క్రిందికి పారిపోయి నిలిచి, ఉబ్బి ఎగదన్నది [నె]

ఉబ్బగట్టుట = ఆనకట్టవేయుట [కరీ]

ఉబ్బడాలు = దారిలో ఏర్పడిన గుంటలు కనుబడకుండ బురదతో నిండియుండుట [కర్నూ-పత్తికొండ]

ఉబ్బడాలు = (1) వచ్చి ఆరని ధాన్యము [నె]

(2) గింజపట్టని ధాన్యము [నె]

(3) మెట్టగ్రామాలలో కావుపాతలలోనికి నీరుదిగి ఉబ్బిన ధాన్యము [నె-పొ]

ఉబ్బన్న = నుబ్బన్న [నే]

ఉబ్బర = ఊరకే—ఉబ్బరగా వచ్చింది [చి]

ఉబ్బరపోవు = ఎండదెబ్బకు దాహమెత్తి ఆరాటపడు; వడదెబ్బదగులు [నె]

ఉబ్బరము = (1) ఉక్క [వ, కరీ]

(2) ఉబ్బట—కడుపు ఉబ్బరంగా ఉంది [నె]

ఉబ్బరింత = ఉక్కగానుండుట; ఉడుకపోత [వ]

ఉబ్బర్లు = ఇతరులు [గు]

ఉబ్బల = చిన్నపొగడలకేపొంగిపోవువ్యక్తి; ఉబ్బలమారి; ఉబ్బలు [నె]

ఉబ్బలాంకొడి = ఉబ్బినవ్యాధిని నివారించు ఆకుతీగ. పిల్లలకు ఈ ఆకురసమును పోయుదురు, తీగెను మొలకు కట్టుదురు [చి]

ఉబ్బాచక = ఉబ్బుపట్టజాలక [కరీ]

ఉబ్బి = బురదమడుగు—ఉబ్బిలోబడి పెద్దలదలంపు; ఉబ్బిలి; ఉమ్మలి (Quick Sands)

ఉబ్బుకొని = మూతివిగించి [అ]

ఉబ్బులు = పొగడలకు పొంగిపోవువాడు; ఉబ్బలకారి; ఉబ్బలమారి; ఉబ్బల [నె]

ఉబ్బెత్తు = సమతలముమీద పైకి ఉబ్బిన ఆకారము (Emboss) [నె; తె]

ఉభా = పొలముఉడ్పుట; నారువేయుట; ఉబాలు [ఉత్తర-వి]

ఉమాదము = వెణ్ణిబోగలకనము; పిచ్చినందు
—వాటికి వట్టి ఉమాదం; ఉన్మాదం
[నె; అ]

ఉమ్మ = నోటినుండి కారు ఒకవిధముగు
ఉమ్మి—ఉమ్మకారేడు; ఎద్దు ఉమ్మలు
కారేసింది [గో]

ఉమ్మకాపు = అదనుకప్పించి కాయ
మామిడి మొదలగు చెట్టుకాపు—ఉమ్మ
కాపు కాయ [నె]

ఉమ్మగిల్లు = అన్నము, గంజి వార్చినకర్నాక
తేమ బిగుసుకొనుట; అమరుకొను [అ]

ఉమ్మనము = పొగరు [వ గో]

ఉమ్మరము = (1) అధికము; ముమ్మరము—
వాన ఉమ్మరమైంది [నె; వ]

(2) ఉక్కపోత [తె]

ఉమ్మాయిము త్రెము = (నకిలీ) కృత్రిమ
మోక్షము [కరి]

ఉమ్మనీరు = తల్లిగర్భమునుండి బయటికి
వచ్చునప్పుడు శుభపు లోపల త్రాగి ఉండు
నీరు (గర్భజరాయ జలము) [నె-పొ]

ఉమ్మిరి = హెచ్చు; ఎక్కువ; ఉమ్మరము
—కాయపూరలు ఉమ్మిరిగా వస్తున్నవి
[శ్రీ]

ఉమ్మ = పొయ్యిలో ఆరుతున్న నిప్పులు;
కుమ్మ [చ]

(2) ఎంగిలి ఉమియు [అ]

ఉమ్మకొను = ఉమ్మివేయు [నె-పొ]

ఉరక = మేక, గొట్టె మొదలగు వన్నజీవాలు
ముందరికాళ్ల ఎత్తి వెనుకకాళ్లపై నిల
బడుట—మేక ఉరకవేసింది [నె]

(2) నీరూరుట [కృ]

ఉరకలు = (1) తొందరతొందరగా వసులు
చేయుట [గో]

(2) పరుగులు [గో; నె]

ఉరకాబరకా = అధికంగా — వాడు ఉరకా
బరకా తిన్నాడు [వి]

ఉరడా = పచ్చిరాగులతో చేయు పాకపు
ముద్దలు, బాలరకు ప్రీతిఅయినవి [నె-పొ]

ఉరదాట్లు = గ్రామదేవక ప్రీతిగా భక్తులు
మెడకు వేసికొను త్రాడు [నె-పొ]

ఉరామరిక = రమారమి; ఉరమరిక [నె]

ఉరిడి = (1) చూమిలో వుండే పురుగు
[ఉత్తర-వి]

(2) కుమ్మరి పురుగు [శ్రీ]

ఉరిడెపోటు = తలవెంట్రుకలు ఊడిపోవు
రోగము; పేనుకొరుతుడు [వి]

ఉరిమంటలు = కోపంతో ఆపాదము స్తకము
వేడెక్కి పుట్టుమంటలు [చ]

ఉరుకాల్వ = (1) చేనిలోనికి ప్రవేశించు చిన్న
సొంత పాపదలకాల్వ [నె]

(2) ఊరునీటికై తీయు వన్నకాల్వ [చ]

ఉరుకు = పరుగెత్తు [నె; కర్నూ; తె; అ]

ఉరుకు = (1) గంతువేయు,

(2) ఎత్తునుండి క్రిందకు దుముకు [గో]

(3) దూకు—గోదావరిలో ఉరుకినాడు
[నె-పొ]

(4) ఆలోచన కుదరక తలను క్రిందికి
పైకి ఆడించు; ఉంకించు [వి]

ఉరుకుడుబొడ్డు = అణగక ఎత్తుగానుండు
బొడ్డు [చ]

ఉరుకు పెరుమాళ్లు = ధనుర్మాసములో,
నెత్తిన రాగిచెంబుతో, పాడుచు పరుగెత్తి
భిక్షమెత్తు సాతాని జియ్యరు [దక్షి]

ఉరుటు = ఇంటి పిల్ల దూలములకు (మేలు
దూలములకు) వేయు కొయ్య [చ]

ఉరుబోతునుడి = ఎద్దునుడి; చాలచెడ్డదని
నమ్మకము [చ]

ఉరుపు = కూరలోని ఊట (రసము) [నె]

ఉరుము = (1) గద్దించు — వాడు ఉరిమాడు
[వి]

(2) స్వరూపము — ఉరుము గల్గెంత;
స్వరూపమే కనవడకపోవు [గు]

ఉరువు = (1) ఉనికి: మొదలు — మనిషి ఉరువే లేదు; ఉరువుకే మోసము [నె; రా; చి]

(2) బరువు; పెద్దదైన — ఉరువైన కాయ [నె]

(3) వస్తువు — ఎన్ని ఉరువులు [గు; నె; కర్నూ; చి; వి]

(4) జాడ — ఉరువులేదు [అ; నె]

(5) అనలుకే; మొదటికే — ఉరువురాలేదు [రా; నె]

ఉరువు లేకుండపోవు = కనువడకపోవు [నె; చి]

ఉర్లగడ్డ = పొటాబో [నె; రా; సి]

బంగళాదుంప [సర్కా]

అలుగడ్డ [తె]

ఉర్లాంపడ్డు = సన్మానంపొందిన పండితుడు శ్రీకాకుళంజిల్లాలో ఉర్లాంసంస్థానములో అరితేరిన పండితులకు సన్మానం జరిగేది; అందుకని అక్కడ సన్మానం పొందిన పండితుని ఉర్లాంపడ్డు అంటారు. [వి]

ఉర్లిపడు = ఉప్పిరిసిపోవు; గోడలమెత్తులు (పూతలు) రాలిపోవు [కర్నూ]

ఉర్లిపోవు = (చూ) ఉర్లి పడు [కర్నూ]

ఉణ్ణుకణ్ణు = అరరుపాయ (విశ్వబ్రాహ్మణులు భాష) [వి]

ఉలకాలు = అంటుజాడ్యము; దీని నొకటిట్టు క్రింద వాడుదురు.

ఉలవ = లోన నల్లమందు ఉంచబడి ఉలవ గింజవలె నుండునది, దీనిని నేలపైగీచి విడిచిన చిటపటలాడుచు మండును; చిట పటాలు [చి]

ఉలవరించు = (1) నేల పలుమారు తడిసి ఎండి బొదబొదగా (వదలు వదలుగా) పోవు

(2) సక్తవ ఎక్కువైనను పొలముగూడ ఉలవరించును [నె]

ఉలవాయి = బండిచక్రపు రంధ్రములో, ఇరుసు అడలకు బిగించు ఇసువ వలయము (బేరింగువంటిది); బళ [నె; వ; చె]

ఉలవేగలి = ఒక్కసారి సాగైన భూమి [అ]

ఉలస = చిన్న మంచినీటిచేప [నె; రా; శ్రీ; వి]

(2) వీటిగడ్డి [నె-అత్తకూరు]

(3) వాకచేను; వెల్లువతిగులుచేను; పడవ; వాడ; బాడవ [నె-అత్తకూరు]

(4) ఉలిపి [వ]

ఉలారం = (1) తడిలో తిరిగినపుడు కాళ్లు పాచి, జలబొబ్బలు లేచినపుడు కల్లు దురద

(2) తలచుకొన్నవని అగువఱకు ఊర కుండలేక వెట్టెత్తిపోయిన ఆతురక [గు]

ఉలింత = (చూ) వలంక [నె-అత్తకూరు]

ఉలిపి = (1) కొయ్యలో పురుగు తొలుచు నపుడు రాలుపోడి; కొయ్య మెత్తబడుట, ఒలిపి [నె]

(2) వకువుల దేహంపై నుండు బొలి వంటి మచ్చలు; ఇవి ఉన్న వకువు ఎండకు ఓర్పుకోలేదు — అ కోడెకు ఉలిపి ఉండ

బట్టె ధర తగ్గింది [నె-పొ]

ఉలిపిక్వటె = అందరికంటె వేరుమార్గమున నడచువాడు; పెడద్రుడు; ఎవ్వరితోను పొసగనివాడు — ఊరీదంతా ఒకదారి.

ఉలివీకట్టెది ఇంకొకదారి [నె; తె; గు]

ఉలిపాటు = నిద్రముగా నుండు నరుకుడు మొదలగునవి. వద్రంగి ఉలితో వాలులేని వాదరవైపుతో నరికినప్పుడు ఏర్పడిన నిద్రపుఅంచువంటిది - అనుట (Step) [నె]

ఉలిపిరికాయ = దుడుకునిల్లవాడు [తె]

ఉలుకు = కామోత్సాహము — ఉలుకు తగ్గించుకో [కర్నూ]

ఉలుకుబట్టు = కొయ్య పాతది అగుకొలది
సన్నపురుగులచే తొలువబడి బిగువువీడు;
ఉలిపిబట్టు [నె]

ఉలుకూడు = పరిపైరుకు తగలెడు ఒక
తెగులు—పరిపైరు ఉలుకూడినది [అ-
పె]

ఉలుకూ పలుకూలేదు = సవ్వడిలేదు [వి]
ఉలో ఉలోయనియమ్ము = బజారులో పరు
వమ్ముకొను [కరీ]

ఉల్లక్కి = ఉత్తతి, ఉళక్కి [నె]

ఉల్లాకు = బంగారము పరీక్షచేసి వికరము విర్ణ
యించుట, ఇది ప్రత్యేకమైనవిద్య [వి]

ఉల్లాము = చెరువు మొదలగు జలాశయము
లలో దరులవెంబడి, అరగాణిలోను ఏర్ప
డిన చిన్న నదియ

(2) చేపలువచ్చి చేరుటకు త్రవ్విన చిన్న
గుంట; మరుగుగా ఉండుటకు ఇందు
పాచిని వేయించురు [నె]

ఉల్లారు = పులుపు పచ్చి తొలగుట; కొంచెము
అరుట [కరీ]

ఉల్లిగడ్డ = ఎఱ్ఱగడ్డ; ఉల్లిపాయ [అ]

ఉల్లిడి = (చూ) ఉల్లెడ [అ]

ఉల్లిపావని = ఒకరకము పొడలపాము [వి]

ఉల్లుకృక్క = హళక్కి [అ]

ఉల్లారుగా = పదలువదలుగా; ఉల్లుకుగా
[కరీ]

ఉల్లెక్కమాటులు = అబద్ధాలు [మ]

ఉల్లెడ = వివాహాది కుభాకార్యములలో పెండ్లి
వారు అరివేటి మొదలగునవి తెచ్చు
నప్పుడు, తెల్లదుప్పటిని, నలుగురు
నాలుగు మూలల బట్టుకొని ఇంకొకరు
కట్టుతో నడుమ ఎత్తి దేరావలె జేసిన మేలు
కట్టు, ముత్తయిదుపులు దీనిక్రిందనే నడ
తురు; ఉల్లిడి [నె; వ]

ఉల్లెడగట్టు = ఇంటికి, సంస్కారము లేక
బూజుపట్టు [మ]

ఉల్లెబట్టు = భవ్యములుచేయు పట్టు సొజెను
గోధుమసిండిలో పొడుపుట (పొడుపుట)

[శ్రీ]

ఉల్పర = భయము — ఉల్పరపోయాడు
పావం : [వి]

ఉసక = ఇసుక [అ]

ఉసలా = అవకాశము—అవనికి నాకు ఉసలా
దొరుకలేదు; ఎసిలిక [కర్నూ]

ఉసలాయించు = ప్రయత్నముతో సమ
కూర్చు—పైకం ఉసలాయించు [నె-పొ]

ఉసి = (1) ప్రేరణ; కుక్కను ఉసిగొల్పినాడు
(2) దూకుటకుగా వెనుకకుపోయి పరు
గెత్తి శక్తిని పెంచుకొనునది—వెనుకకు
పోయి ఉసిదీసుకో [నె; వ]

(3) పొడవు—అ దూలము ఉసెత్తువ
[అ]

(4) ఉత్సాహము; సహాయము—మావీల
వాడుంటే నాకు ఉసిగా ఉండును [నె-పొ]

(5) సందు; విరామము,

(6) వీలు; అవకాశము — దానికి ఉసి
లేదు [అ]

ఉసికొయ్య = బండికి ఎద్దులు కట్టకుండా
ఉన్నప్పుడు, బండి నొగను ఎద్దుల
మెడపై ఉన్నట్లు ఎత్తి ఉంచుటకు ఉప
యోగించు ఉపకృత్యము [తె]

ఉసిపాటు = అంగభూతమగు గానము—
తందానతాన మొదలగునవి [కర్నూ; నె]

ఉసిపెట్టు = ఉడికించు — కుక్కని ఉసి
పెట్టాడు [వి]

ఉసిపెట్టు = ప్రేరేపించు, ఉసిగొల్పు [తె]

ఉసురు = (1) శిశువు [నె]

(2) ప్రాణము [నె; అ; ఎ]

(3) అన్యాయముగా ఒకనిని కష్టపెట్టి
నందుకు కలిగే పాపఫలము—వాడిఉసురు
తగిలంది [గో; నె]

ఉసురుగొట్టె = పరులబాధించినందుల హాని కలుగు [నె-పొ]
 ఉసురుతగులు = పాపఫలము — అపె
 ఉసురు నీట ౮ గిలినది [కరీ; వి; నె]
 ఉసురుబోసుకొను = ఒకరిని బాధించి పాపము గట్టుకొను [వ; నె; అ]
 ఉసురుముట్టు = ఒకరిని బాధించినప్పుడు ఆతని ఘోషతగులు [మ]

ఉసుళ్లు = (చూ) ఇసుళ్లు పుట్ట: [కర్నూ; అ; వి]
 ఉసురుమను = కలిగించినబాధకు సంకట పడు; దుఃఖించు—నీవీడ వాడు ఉసురు ముండున్నాడు [నె; కర్నూ; తె; శ్రీ; వి]
 ఉస్త్రీ = సహాయము; తోడు; ఆసర [కర్నూ -వత్తికొండ]
 ఉల్లేక్కదొడ్డము = అంకా అబద్ధము [కరీ]

ఉరి

ఉరికదంపు

ఉరిటగారిపోయినది.

ఉరికదంపు = లేనిపోని మాటలుచెప్పుట;
 వ్యర్థప్రసంగము [గో]
 ఉరిగడు వేగడు = ఎంతమాత్రము చలించడు [కరీ]
 ఉరిగు = సంభోగించు [వ]
 ఉరిగులాట = (1) అనిశ్చితమైన మానసిక స్థితి; దోలాయమానము.
 (2) బ్రతిమలాడు—అయినను బట్టుకొని ఎందుకు ఉరిగులాటం [నె; వ; అ; తె]
 ఉరిచే = (1) ముదిరిన జొన్నలోనగు వాటి దంటు.
 (2) బండికి కట్టిన పన్నటిబొంగులు [అ]
 (3) బాణము [నె-పొ]
 (4) కృశించినది [తె; నె]
 (5) తీగవంటి పన్నని కడ్డి — కట్టికో ఉరిచలు [గో]
 ఉరిచేకాళ్లు = ఉరిచవంటి పన్ననికాళ్లు [వ; నె]
 ఉరిచేకోత = చాలామందిని ఒకేమారు అతి ఘోరంగా కోసివేయుట; సంఘాతహత్య
 ఉరిచేసినములు = మంచిచెడ్డలు [కరీ]
 ఉరిచేపోవు = (చూ) ఈచుకపోవు [తె]

ఉరిచేబియ్యము = లేతజొన్న కంకిని ఉరిచతో గొట్టి తీసిన పాలజొన్నలు—పొట్టకరుకు దిన్నవారికి ఉరిచేబియ్యమెక్కడిది [నె-పొ]
 ఉరిచివలుకు = గట్టిగా నొక్కి ఉచ్చరించు [కరీ]
 ఉరిజ = (చూ) ఉరిజా [శ్రీ]
 ఉరిజా = మరచెంబు [నె]
 ఉరిజి = (1) గూళి, (చూ) ఉరిత [శ్రీ]
 (2) చిన్న కోడిపిల్లలను కప్పిపెట్టుగూడు; జాబు [శ్రీ; నె-మెట్ట]
 ఉరిట = (1) ఏదైనా వస్తువును (కరక్కాయ మొదలగునవి) నీటబోసి ఉరితెట్టి, వేడి చేయని రసము; అరిష్టము.
 (2) గుంటలో ఏర్పడిన నీటిసెల — బావిలో మంచి ఉరిట ఉన్నది [నె; తె; అ]
 (3) మామిడి మొదలగు పుల్లనికాయలను ముక్కలుగాకోసి ఉప్పుకలిపి కుండలో బోసి యంచగా ఉరిటననీరు [గో]
 ఉరిటకాల్య = ఏటిలో ఇసుకనత్తి గుంట చేయగా దానినుండి సాగించు కాల్య; సొనకాలవ [చి]
 ఉరిటగారిపోయినది = బొంగవడి మడిలోని నీరు బయటికి పోయినది [శ్రీ]

హిట్టి = నెలగలు వేయు గట్టిపాటి అడవి చెట్లు; వీటి మెల్లలను ముల్లకజ్జలకు ఉపయోగింతురు [నె]

హిటు = (1) తడిచే చితచితలాడి, నెమ్ముపై కెక్కుట—ఇట్లు హిటుకొనది.

(2) నీరు హిరేకాటవ—హిటుకాలువ.

(3) నోటితో నీరు మొదలగు వాటిని ఎగ పీల్చుకొనును—గంజి హిటుకో [నె]

(4) పసిపిల్లలు వలుచగా నీళ్లనీళ్లుగా కొద్దిగా బయటకు పోవునది [వ; గు]

(5) అప్రయత్నముగ రోగమువలనగాని భయమువలన గాని గుడస్తారము నుండి ప్రవించునీరు — వానికి హిటుకారు చున్నది [నె-పా; నె; తె; వ]

హిటుకారిపోవు = (1) నిర్వీర్యముగు—అయినట్ల హిటుకారిపోయింది [నె; ; తె; వ]

(2) కాలక్రమేణ ఒక వ్యవహారము దిగజారి అంతరించిపోవు [గో]

హిటుకార్చు = సన్నపిల్లలు తెలియకనే కొద్ది కొద్ది మలము వదలుట [కర్నూ; గో]

హిటుగార్చుకొను = భయపడు — నాపేరు వింటే హిటుకార్చుకుంటాడు [వ]

హిటుదాకుడు = (చూ) హిడుదోక; హిడదోక [అ-పె]

హిడదోకలోడు = అప్రయోజకుడు; హిడుదోక; హిటుదాకుడు; ఉడ్డోకు [అ]

హిడు = నాలుకొను, (హిడుకొనినదే హిడ) మట్టిహిడ [గు]

హిడుదోక = పనికిమాలిన — వాడు నట్టి హిడుదోకవాడు; హిటుదాకుడు; హిడ్డోకు [నె; అ]

హిడ్డోకు = (చూ) హిడుదోక [చ]

హిత = విండిపట్టుటకు వెదురుబద్దలతోనల్లిన జల్లెడపంటి వస్తువిశేషము [వ. గో]

హితవృం = (1) పులికొంగరము.

(2) మరాలావేసి, దోసెవరెగాక లావుగా పోసిన తినుబంతారము [నె; చ]

హితాని = నడువలేనివాడు [చ]

హిదగాలి = తూర్పునుండి వచ్చేగాలి; పైరుగాలి; పైరగాలి [గు]

హిదర = (1) ఎలుకల, పందికొక్కల కలుగు బోనికి, ఒక ద్వారముగుండా గడ్డిపొగ హిది, హిపిరి అడనీయక చంపివేయు విధము—పందికొక్కలకు హిదరబెట్టు.

(2) కష్టపెట్టు—హిరకే హిదరబెట్టవేసి నాడు [కర్నూ; నె; అ; తె]

(3) పనికిరానిగడ్డి దాన్యము, ఇది బాగా వడ్లలో కలిసిపోవును; ఒడిసిట్ట [నె]

హిదరకాయ = పొగతో ముక్కించిన అరటి కాయ; పొగవేసినకాయ [చ]

హిదరగొట్టు = (1) అరటిగలలను ఒక గదిలో పేర్చి వానిమీద వట్టి (ఎండు) గడ్డికప్పి, ఆ పైనబంపవూసి, ఉదయా స్వయములందు ఒక్కొక్కగుంటసేపు వట్టిగడ్డికి నివృంఠించి మంటరాకుండ పొగవేయ్యునట్లు చేసి, ఆ పొగను హిది ఆ అరటిగలలలోకి జోరుగా పోపునట్లు చేయునది. ఇట్లు చేసినవో రెండు రోజులలో ఆ పచ్చి అరటిగలలన్నీ (మక్కును) ముగ్గును. [గో]

(2) గాలికోట్టు [చ]

(3) రెచ్చగొట్టు [చ]

హిదా = (1) వంగపండురంగు

(2) నీలివన్నె; నీలము—బ్లూ [నె; తె]

(3) నేరేడువన్నె—Violet [అ]

(4) అసూయవల్ల కలుగుబాధ — నేను ప్యూనె నానని వాడు హిది పట్టలే కన్నాడు [నె-పా]

హిదిపండు = విభూతిపండు [మ; న; కరీ]

హిదు = (1) బంగారము వెండి-యందలి మాలిన్యమును కాకలతో తొలగించు [కర్నూ; గు]

(2) జలాశయములలో, ముఖ్యముగా హికతో చేపలుపట్టుట [నె; వ]

(3) రహస్య విషయములను మెరిగి చెప్పుచెప్పి ప్రోత్సహించు — వీధో చేవిలో ఊడి పోయినాడు [నె]

(4) దేహము నీరక్తి ఉబ్బుట — వాడు ఊదెక్కినాడు [నె; తె; అ]

ఉదుకడ్డి = ఉదొర్తి; సాంబ్రాణికడ్డి; అగరు వత్తి [అ; నె]

ఉదువత్తులు = సాంబ్రాణికడ్డిలు [నె]

ఉదుగింజు = పశువులచేత నీకు తోడించు నపుడునయోగించు సానము [నె]

ఉదుబలుపు = చూడ బల [నె]

ఉదువాసన = మజ్జిగ, పెరుగులకు కలిగెడు ఒక చెడ్డవాసన — బూజువాసన; ఫులన రపు వాసన [అ; నె]

ఉనాక = బలహీనమైన; ఉనాకి [అ]

ఉనాపి = (1) శక్తిహీనుడు [వి]

(2) వికలాంగుడు [అ]

ఉంప = నపుంసకుడు; ఉంబ

ఉంపట్టు = ప్రోత్సాహం; బెదిరించు [అ]

ఉంపిరితీయ = బాధించు; బలవంతముచేయు — డబ్బిమ్మని నా ఊపిరితీస్తున్నాడు [నె]

ఉంపిరిపోసుకొను = బ్రతుకు, [తె; నె]

ఉంపు = భయ పెట్టు [వ]

ఉంపురము = ఎద్దు మూపురము; చెండు [కరీ]

ఉంబగడ్డి = (1) ఒకవిధమైన అడవిగడ్డి; ఉంబచెత్త [నె-పొ]

(2) ముండ్లగలగడ్డి [అ; ఎ]

(3) మేకకు పనికిరానిగడ్డి, దీనితో పొర కలు చేయుదురు; చీపురుగడ్డి [అ; నె; తె]

ఉంబచెత్త = (1) పనికిమాలిన లావాటి శరీరము [కరీ]

(2) ఉంబగడ్డి [నె-పొ]

ఉంబి = చాలలోతుగావున్న మెత్తటి బంద నేల. ఇందులో దిగబడిపోయినచో లాగు

కొని బయటబడుట కష్టము; ఇది ప్రాణాంతకమైన తడినేల, ఉమ్మలి; ఉబ్బలి (Quick Sands) [గో]

ఉంరకాడు = (1) బాపమరడి; వీరగాడు, (2) వియ్యమందినవాడు [కరీ]

ఉంరముత్తయిదువ = స్వైరిణి [కరీ]

ఉంరబావి = (1) గ్రామమున కంతటికీ త్రాగు నీటికి ఉపయోగించు ఉమ్మడినూయి [కర్నూ; నె; తె; అ]

(2) అడుగుని వానిది పాపముగా అందరి తోను వ్యభివరించు త్రీ [గో]

ఉంరబ్బునారబ్బు = ఎక్కువ గలాటా [అ-పె]

ఉంరవాకిలి = గ్రామములముందు ఉండు ప్రవేశద్వారము; గవని, గమిడి [కర్నూ]

ఉంరవిందు = గ్రామములలో కార్యములవట ఊరి ఇండ్లవారిని పిలిచి పెట్టు భోజనము — ఊర విందు చేసినారు [నె; తె; వ]

ఉంరాయూరెడు = ఊరిలోనుండు వారందరు [కరీ]

ఉంరించు = ఆశబెట్టు — నోటిని ఊరించు అని — ఇస్తాను ఇస్తానని ఊరించినాడు [నె; తె; అ]

ఉంరిదేవర = గ్రామజాతిర [అ]

ఉంరినపు = లావుగ అయినపు అనుట; ఊరి నాపు [మ; నె]

ఉంరివిందు = (చూ) ఉంరవిందు [అ]

ఉంరీలు = పుల్లటి పదార్థములు తినునపుడును, తినుచుండిగా చూచునపుడును నోటిలో ఉండు నీరు; నోరు — అతనికి ఊరీలు వస్తున్నవి [వ]

ఉంరీలుగొట్టు = లొట్టకలువేయు; లొట్టలు వేయు [వ]

ఉంరుకాలవ = (1) పల్లపు పొలమునందు, వచ్చి లొట్టపైరులకు చల్లుటకు ముందు అందలి నీరుపోవుటకు ముందుగా తీయు చిన్నకావ [నె]

(2) చిన్న కాలవ: ఊరుగాయవ: ఊరు కాల్య [చి]
 ఊరుకోవట్టుదు=ఊరకే ఉండదు — కత్తి
 పున్న వాడిచెయ్యి, కంపశన్న వాడి
 చెయ్యి, ఊరుకోవట్టుదు [వి]
 ఊరుకోవెట్టు=ఊరక కూర్చుండబెట్టు; పని
 లేకుండాజేయు — వాడిని ఊరుకోవెట్ట
 జీతంబుచ్చినా [నె]
 ఊరుబిండి=(1) బండపై నూరిన పచ్చడి
 [నె-మెట్టు; రా; వ]
 (2) తొక్కిన పచ్చడి [తె]
 (3) తెలకపిండి నానవేసే చేసిన పచ్చడి
 [శ్రీ]
 (4) వడియములనిమిత్తము కలుపు మిను
 ములపిండి [వ-గో]
 ఊరుబిండివడియము = ఊరవేసిన వడి
 యము [వి]
 ఊరుమిండి=(1) పచ్చడి; ఊరుబిండి
 (2) ఊరవేసినదాని నిలువతో చేసినది.—
 మామిడికాయ ఊరుమిండిపెట్టినా [కర్నూ;
 అ]
 ఊరుపుహము=గ్రామమందలిజనసమూహ
 మంతయు [కృ; గం]
 ఊరేగు=(వ్యంగ్యముగా) చెడ్డను ప్రద
 ర్శించుకొను; వివాహ ఉత్సవములోవలె
 తిరుగాడు; ఇది ముఖ్యముగా ఆడువారి
 తిట్లు—నీడలతా ఊరేగగదరా [నె]
 ఊర్పు=అడుగుర్చిన యెటు; మైలపాత్ర
 [కరీ]
 ఊలపుట్టు=సంకల్పము పుట్టినప్పుడు — అత
 నికే వారందరిని చూచి ఊలపుట్టినది
 [కరీ]

ఊలబడు=కాయవలలో చిన్న కంత లేర్పడి
 నీరు బయటికిపోవు; బొంగబడు [గు]
 ఊల=(1) చప్పు; బలహీనత — వానెత్
 ఊలపుట్టింది [అ; కర్నూ]
 (2) కృశించు-వాడు ఊలపోయినాడు [నె]
 (3) నక్కకూత; ఊళ [వ]
 ఊలబొక్క=నీటి కద్దముగా గట్టిన గట్టులో
 (ఏర్పడిన) వడిన సన్నని రంధ్రము; దీని
 గుండా నీరు కారిపోవుచు, క్రమముగా
 రంధ్రము పెద్దదై తుదకు గండిపడును;
 బొగడ [గో]
 ఊళ=నక్కకూత—గుంతనక్క ఊళ
 వేసింది; ఊల [చి]
 ఊస=నూలును చుట్టుకొను చిన్న కొయ్య
 సాధనము [చెం]
 ఊసిపోవు=(1) చెడిపోవు; పాచిపట్టు [చి]
 (2) జబ్బుచేత కలవెండ్రుకలు ఊడిపోవు
 —తలంతా ఊసిపోయినది
 (3) కుక్కించు [నె; అ; తె]
 (4) రాన్యము రాలిపోవు [కర్నూ - పత్తి
 కొండ]
 (5) చొయ మాసిపోవు; ఎక్కువగా రంగు
 పోవు—చీర ఊసిపోయింది [నె]
 (6) సంబంధము తెగిపోవు—ఆ తాత్కాల్యము
 ఊసిపోయినది [అ-పె]
 ఊసు=(1) బలహీనమైన [అ]
 (2) పెళువుల చర్మములను చెడిపోకుండా
 తయారుచేయుట; ఊసు [నె]
 ఊసుతోవు = సన్నబడు — ఊసుపిట్టల
 వాడు.
 (2) దుర్బలమగు ; ఊలపోవు [నె-పొ]
 ఊష్ణము=జ్వరము [వి]

ఎంకమ్మ = పిన్నమ్మ [వి]
 ఎంగిలి = రెండు అడుగులు పొడవున ముల్లు
 గల చేప [శ్రీ]
 ఎంగిలిచుడుము = గుండ్రని బిళ్ళగా పిచ్చుడు
 గజ్జివంటి చర్మవ్యాధి; ఎంగిలిచుటుకు;
 ఎంగిలిచుడు [నె; తె]
 ఎంగిలిచుటుకు = (చూ) ఎంగిలిచుడుము
 [అ; తె]
 ఎంగిలిచురుడు = (చూ) ఎంగిలిచుడుము
 [కర్నూ]
 ఎంగిలిచేయు = (1) అన్వయత తరువాత
 మొదటపారిగా అన్నముతను; పథ్యము
 చెట్టు [నె; అ]
 (2) తిను; ఎంగిలివడు [వ]
 ఎంగిలివడు = (చూ) ఎంగిలిచేయు [తె;
 కర్నూ]
 (2) తిను [వి]
 ఎంగిలిబంటి = క్రొత్త పెండ్లిజంట ఒకరి
 వి సరిలో మరొకరు అన్నకబళముల
 ఎక్కుకొనుట [కరీ]
 ఎంచు = (1) చూపించు [తె]
 (2) విమర్శించు [నె]
 ఎంటవ = ఒక ముంగిసజాతి, చెరకుతోటలం
 దుండును; మెంటవ [చి]
 ఎంటవ = ఉడుముజాతిలో భేదము. దీనిని
 పట్టి వండి తిందురు [నె-పొ]
 ఎంటి = గడ్డితో ఒకేపురిగా పేసిన (పట్టిన)
 మోకు; వెంటి [నె; అ; తె; చె]
 ఎంటు = పరిగడ్డి పురికితాడు; ఎంటి; వెంటి
 [చె]
 ఎంటె = చెరకుగడల ఆకులను పెణుసు
 (పెసవేయు) తీరు [చె]
 ఎండబడు = ప్రొద్దుకుక్క — ఎండబడి శోచి
 నాడు [నె; కర్నూ; తె; అ]

ఎండవ = ధన్యాదులను ఎండబెట్టు పర్యా
 యము — రెండు ఎండవలై నవి; ఎండుగు.
 [నె]
 ఎండిపోవు = కృశించు — బిడ్డ రోజువరోజు
 ఎండిపోతున్నాడు [నె-పొ]
 (2) పశువు పాలిచ్చుకాలము సమాప్త
 మగు; వట్టిపోవు [నె; అ]
 ఎండుగు = ధన్యమెండబోయుట; ఎండవ
 [కరీ]
 ఎండె = (చూ) ఇండె [నె]
 ఎండెక్కు = (చూ) ఎండబడు [అ]
 ఎండేయు = ఒకనిని మాయచేసి వస్తువులు
 తీసుకొను [శ్రీ]
 ఎంతో అంత = (1) కొంతఅయినా,
 (2) అధికము — ఎంతో అంత ఇష్టంబడి;
 అది ఎంతో అంత గొప్పగా ఉంది [వి]
 ఎందుకు = ఎక్కడకు — ఎందుకు పోతావు
 [సే]
 ఎంపగొడ్డు = బట్టె; గేడి; ఎనుము [కర్నూ]
 ఎంపిక = ఎన్నిక [వి]
 ఎంబ = చీకాకు; కష్టపరిస్థితి — ఇంట్లో చాల
 ఎంబగా వున్నది [నె; తె]
 ఎకటాయించు = ఎదిరించు; నిర్లక్ష్యము
 చేయు — వాడు నామాట ఎకటాయించి
 నాడు [నె]
 ఎకసికము = ఎగతాళి; చాల్చి — అంతా ఎక
 సికము పడుతున్నావే; ఎకసక్యము;
 ఎగసికము [నె; గో; తె]
 ఎకాయికి = (1) నేరుగా; తిన్నగా [గు]
 (2) త్వరగా [నె]
 (3) ఒంటరిగా; ఎకాయెకి.
 ఎకిలి = (చూ) సగిలి [అ]
 ఎకిలి = అవివేకి — వాడు ఎకిలి వెధవ [తె]

ఎక్క-బెట్టు = (1) ప్రోత్సహించు - తేనిపోనిని చెప్పి ఎక్కబెట్టినాడు [నె-పొ]

(2) లేని అధిక్యము కల్పించు—వాడిని బాగా ఎక్కబెట్టి నెత్తికి దెచ్చుకొన్నాడు [నె]

ఎక్కలాగు = త్రుంచివేయు [శ్రీ]

ఎక్కవేయు = (1) దీపపువత్తిని పైకిత్రోయు — ఆ దీపాన్ని ఎక్కవేయి [నె]

(2) నీకుతగిన సమయములో కాలువ నీరు దూరమునుంచి నడిపించుకొనివచ్చు — తోటకు నీళ్లు ఎక్కవేసినా [నె]

ఎత్తళ్లు = సాహకారువద్దచిన్నకుండతోకొలిచి తీసికొని, పెద్దకుండతో దాన్యము కొలిచి తిరిగి చెల్లించునది; నాము; నాగు [కరీ]

ఎక్తా = కందిలిబుగ్గ [కరీ]

ఎక్తాచిక్కుం = అర్థంకాని స్థితి. ఆ లెక్క అన్న ఎక్తాచిక్కుంగా ఉన్నవి [చి]

ఎక్కించు = ఊరక ఒకనిని గొప్పచేయు; ఎత్తిపెట్టు [తె]

ఎక్కిడి = ఒక పనిని చేయించుకొనుటలో చూపు శ్రద్ధ; తీవ్రప్రయత్నము; ఆతురత — ఎక్కిడిచేసి పని నెరవేర్చుకొన్నాడు [శ్రీ]

ఎక్కితక్కి = చాల సమృద్ధిగా నుండుట; ఎక్కితొక్కి [గు; తూ-గో]

ఎక్కితొక్కి = చాలఎక్కువ — అన్నం ఎక్కితొక్కినట్లుండినది; ఎక్కితక్కి [నె]

ఎక్కుడు = దారిలో మిట్టగానుండి ఎక్కువలసిన (కష్టముతో సడవలసిన) ప్రదేశము; చదాపు; ఎగమారు x దిగుడు—

ఇట్లు ఎక్కుడులో నున్నది [నె; అ; వ]

ఎగఊపిరి = (1) అవసానకాలస్థితి—వానికి ఎగఊపిరి వుట్టింది [తె]

(2) సరుగెత్తుటలో ఏర్పడిన అలపుతో గూడిన రొప్పు — వాడు ఎగఊపిరితో వచ్చినాడు [నె]

ఎగగొట్టు = (1) ఎగవేయు; ఇవ్వవలసిన దానిని ఇవ్వకుండుట; ఎగనూకు; ఎగబెట్టు; ఎగ్గొట్టు [కర్నూ; నె]

(2) పని మాను [అ]

ఎగజెప్పు = లేనిది యున్నది కలియపేసి చెప్పు [కరీ]

ఎగజేదు = ప్రక్కలు (దొక్కలు) క్రిందికి మీదికి ఊరక చలించజేయు [కరీ]

ఎగజేపు = (1) పొడిపకువు పాలుఇవ్వకుండ ఎగగొట్టు.

(2) సహాయము చేయక నిరాకరించు [నె; అ; తె]

ఎగదట్టు = పొగరెక్కు—వాడిశండ్లకు ఎగదట్టింది [నె]

ఎగదన్ను = కాలువనీరు అడ్డగించబడి, ఉబ్బి పైకి ఎగబ్రాకు — కాలువ ఎగదన్నునది [నె; కర్నూ; వ; అ]

ఎగదోకు = ఎక్కివచ్చు [గు]

ఎగదోచుకొను = కష్టమునులెక్క-బెట్టుకుండ ప్రవర్తించు — జ్వరం వచ్చినా ఎగదోచుకుంటూ వచ్చినాడు [నె]

ఎగదోలు = (1) బీటిగడ్డిని సొంతపకువులు మేసివేసిన తర్వాత, ఇతరుల పకువులకు పదలివేయు [నె]

(2) ఒకరిని ఇంకొకరిపైకి పురికొల్పు [నె; వ]

(3) పకువులను మోటదారిలో పైకిత్రోయి [అ]

ఎగద్రోయు = (1) పనిలో సహాయపడు — అయిన ఆపని యీవని ఎగద్రోసినాడు

(2) లెక్క-బెట్టుకుండ ఉపేక్షించు—జబ్బును ఎగద్రోచుకొంటూ వచ్చినా [నె]

ఎగనామంబెట్టు = (1) ఇవ్వవలసిన ఋణమును ఎగవేయు [నె; కర్నూ; తె]

(2) మోసగించు [అ]

(3) చేసినమేలు మరచు [అ]

ఎగనెత్తు = క్రిందికి పైకి కలియబెట్టు—
గింజలు బాగా ఎగనెత్తు [నె]

ఎగపొంటె = ఒకేపూట నాగలికి కట్టిన
ఎద్దులజత [మ]

ఎగబడు = (1) పైకిలేచు [కఠీ]

(2) ముందుకు నెట్టుకొనిపోవు — దానికి
జనం ఎగబడినాడు [నె]

(3) గద్దించు [వ]

(4) తొందరతో గూడిన ఆస్తు [శ్రీ]

ఎగబెట్టు = (1) చేయవలసిన పనిని చేయక
మానుకొను [నె-పొ]

(2) ఋణాదుల ఎగవేయు [తె]

ఎగబోయు = (1) రాశిలో దాస్యమును పైకి
నెట్టిపోయు [నె]

(2) ఆయాసపడు; భుక్త్యాసము చెందు
—ఎగబోసుకుంటున్నాడు [అ; కర్నూ]

(3) ఆయాసముతో ఎక్కువ గాలి పీల్చు
కొను [తె]

(4) ఏడ్చు — ఎక్కెక్కె ఎగబోస్తు
న్నది [వ]

ఎగబోసుకొను = ఎగశ్వాసతో బాధపడు—
బతికలమటుకు దిసి, ఎగబోసుకుంటు
న్నాడు [నె-పొ]

ఎగమారు = (చూ) ఎక్కుడు; చెడావు [తె]

ఎగర = కోడి [వి]

ఎగరవేయు = (1) తూర్పువైపు [శ్రీ]

(2) తిరుగబడు — నన్ను ఎగరవేసి
పోయినాడు; ఎగరవేయు

(3) తిరస్కరించు—నామాట ఎగరవేసి
నాడు [నె]

ఎగవెట్టు = పనికిరాకుండా ఉండు [మ]

ఎగరోప్పు = అసిసానముతో బుట్టు ఎగశ్వాస
—ఎగరొప్పుపడింది ఇక బ్రతకడు
[నె-పొ]

ఎగవేయు = (1) పారుదల నీరు తక్కువై
నప్పుడు, దూరమునుండి నీటిని మల్లించు
కొనుచు వచ్చి, కావలసిన కాబవగుండా

పొరించుకొను — దూరంనుండి ఎగవేసి
కొనిరా: ఎక్క-వేయు [నె]

(2) ఎగగొట్టు [కర్నూ; నె]

(3) వడ్డు దంచినప్పుడు బయటికి వచ్చు
గింజలను రోటికి చేర్చు — దాన్యం ఎగ
వేస్తున్నారు [వి]

(4) చెదరిపేయు పకువులను దూరం
నుండి ఒకటిగా (మందగా) చేర్చుకొనుచు
వచ్చు [వ]

(5) ఒకత్రీని లేవదీసుకొనిపోవు [వ]

(6) అప్పతీర్చుకుండు [అ; నె]

ఎగనపద్రోయు = పీపము వత్తిని పైకిలాగు;
ఎగదోయు [కఠీ]

ఎగసిపోత = పొగరు; అహంకారము —
ఇంత ఎగసిపోతబాడదు [వ]

ఎగాదిగా = (1) ఎగువకు దిగువకు; పైకి
క్రిందికి—ఎగాదిగా చూచినాడు

(2) క్రమములేకుండా చేయు; పని చెరచు
—పనినంతా ఎగాదిగా చేసినాడు

(3) ఆశ్చర్యముతో చూచు [నె; కర్నూ;
అ; తె]

ఎగాదిగా మాటలాడు = అగౌరవముగ
మాటలాడు [నె]

ఎగిరింతఎద్దు = మనిషి ఎక్కిపోవుటకు
మచ్చిక వడిన ఎద్దు [నె]

ఎగిరిపాటు = మిడినివడుట; మిట్టివడుట
[గో]

ఎగుజెమ్మ = సులభముగా పైకిప్రాకు చెమ్మ
(తేమ) గలప్రదేశము — ఎగుజెమ్మనేల
[నె; తె]

ఎగుడు = (చూ) ఎక్కుడు × దిగుడు [కర్నూ]

ఎగుదల = (1) పైవైపు; పైకట్టు; ఎగుదాల
[నె; కర్నూ; అ-పె]

(2) అభివృద్ధి—వాని సంసారము ఎగుద
లలో ఉన్నది; ఎగసాన [రా]

ఎగుడుదిగుడు = (1) మిట్టవల్లము,

(2) సరళమైన నడనడికలేని — వాడు
ఎగుడు దిగుడు మనిషి; దారి ఎగుడుదిగు
డుగా నున్నది [నె; కర్నూ; తె; అ]

(3) పెద్దచిన్న గురించకుండుట—ఎగుడు
దిగుడులుగా మాట్లాడితే తప్పులు తగులు
తాయి [గో]

ఎగుపొగరు = ఊరకే త్రుళ్లి పడుచుండుట
— వాడు ఎగుపొగరుమనిషి [నె; అ-పె]

ఎగుబున = ప్రాణము పోవునయములోని
స్థితి; ఎగశ్వాన [తె]

ఎగురవేయు = (చూ) ఎగరవేయు [నె]

ఎగురుగాఉండు = మేలుగానుండు — కోడ
కంటె గిత్తే ఎగురుగా ఉన్నది [నె-అత్త
కూరు]

ఎగూపగూ = హెచ్చుతక్కువలు [చి]

ఎగ్గలితనము = వెంగలితనము [కరీ]

ఎగ్గామగ్గా = ఇష్టం వచ్చినట్లు—ఎగ్గా మగ్గా
తీంటున్నారు [చి]

ఎగ్గు = భేదభావము; అధిక్యము — ఆయన
ఎగ్గులేని మరాఠా [తె; నె]

ఎగ్గువగ్గు = భేదభావము—ఎగ్గువగ్గు లేని
వాడు [చి]

ఎగ్గొట్టు = పొడివకువు పాలివ్వకుండా ఎగ
వేయు; ఎగగొట్టు [కర్నూ]

ఎగ్గోపు = వేళాకోళము [అ]

ఎగ్గోలు = ఎనిమిదికాళ్ల విషకీటకము [చి]

ఎచ్చం = కూరల మసాలా—ఎచ్చం కాను
క్కొనిరా; వెచ్చం [మ]

ఎచ్చ = చిన్నసిల్లలు చేయుచేషలు — వాడికి
ఇంకా ఎచ్చపోలేదు [శ్రీ]

ఎచ్చలకారిపిందె = కన్నతాను ఎక్కువజేసి
కొని ప్రవర్తించువాడు—ఆయన బలే
ఎచ్చలకారిపిందె; జంబాలకారి [నె]

ఎచ్చలకారి = దాంభికడు; జంబాలకారి [నె]

ఎచ్చిడి = (1) లేనిగొప్పలు [మ; కరీ]

ఎచ్చిపచ్చి = (1) సరిగా పక్కమునకురాని

(2) కాలికాలని [నె]

ఎటకాయించు = అటకాయించు [వ; అ]

ఎటుమటుము = (1) విశేషము

(2) పాకగుట

(3) ఇటువి అటు, అటువి ఇటు చేయుట
[మ]

ఎటామొటి = అసమృతితో ముక్తసరిగా
మాట్లాడుట; ఎటామొటి—వాడు చన
పుగా ఉండక ఎటామొటిగా ఉంటాడు
[గో]

ఎటుకు = ఎంకవరకు [కరీ]

ఎటుబట్టి = ఏ విధముననైన [కరీ]

ఎట్టు = వేడి — ఎట్టు చేసింది [తె]

ఎట్టుముగొట్టు = ఈడ్చుకొనిపోవు [కరీ]

ఎట్టామొట్టి = (చూ) ఎటామొటి

ఎట్టి = (1) గ్రామములో పెద్దరైతుకు చిల్లర
రైతులు చేయు కూలీలేనిపని- ఇది
ఏటా కొన్ని దినములు చేయుటగలదు;
ఎట్టుకూ; వెట్టి.

(2) ఊరకే, నిర్లక్ష్యముగ—దానిని ఎట్టికి
పొరవేసిరాదు [నె; కర్నూ; అ]

(3) కర్చులేనిది; వెట్టి [వ]

ఎట్టు = నాణేములను అచ్చువేయు మాన
[చి]

ఎట్టుకూలి = ఉచితశ్రమ

ఊరిపెద్దకు కూలీలు ఉచితంగా పడుశ్రమ;

ఎట్టుమడకలు; వెట్టి [చి]

ఎడ = (1) సాధారణమైన ఋతువుకప్పిచేయు
సేద్యము—ఎడకాదుపైరు [నె; వ; అ]

(2) చెట్టుకాయ మూడవకాపు—ఎడకాపు
[చి]

ఎడ = నై వేద్యము [అ; మ]

ఎడకట్టు = కురుపుచుట్టును గుల్లలు పగులు
[అ]

ఎడకాల్య = నీరు వలచబడినకాల్య; నీళ్లు పారుట నిల్పిపోయిన కాలపు — అది ఎడకాలప వడిపోయింది [చి]

ఎడతెగు = (1) పూర్తిఅగు
(2) పరిష్కారముగు, వగతెగు—అ పని ఎడతెగలేదు [నె; వ; అ]

ఎడతెరిపి = విరామము—ఎడతెరిపి లేనివని [నె; కర్పూ; వ; అ]

ఎడవడు = మధ్య వ్యవధినిచ్చు [కరీ]

ఎడపిల్ల = తల్లికి మరొక సంతానం కలిగిన తర్వాత, ఆ మొదటిపిల్ల రెండవవిడ్డను ఎత్తుకోగల యిడుగులపిల్ల [మ]

ఎడపెడ = అటుఇటు; రెండుప్రక్కలా — ఎడపెడ చెంపలు వాయించినాడు [నె]

ఎడపెడగా = సందులుండురితిగా [అ]

ఎడమకుడి = (1) కొంత మంచి కొంత చెడ్డగా [కరీ]
(2) స్వల్పమైన భేదము—వాటికి ఎడమ కుడిభేదం [నె]

ఎడమచేయిచూపు = (1) డబ్బు ఎగగొట్టు
(2) సాయమునిరాకరించు, వామహస్తము చూపినా డనుటవంటిది [వ]

ఎడమొగము పెడమొగము = విముఖము; విరోధం [కరీ]

ఎడవాపులు = కొంచెము పెద్దదిఅయి తల్లిని విడిచి తిరుగు కోడిపిల్లలు; ఎడలు [మ]

ఎడిగల = వేరే [కర్పూ]

ఎడిగలబోవు = వేరువడు [కర్పూ]

ఎడివ = మొరటువాడు; ఎడ్డె [తె]

ఎడివి = తట్టుకొనివడుట—వాడు రాయి ఎడివినాడు [తె]

ఎడుపు = ఎడముచేయు [నె]

ఎడుపువేయు = పలుచనగానున్న పైరులో నడుమ నడుమ పైరునాటి ఒత్తుచేయు [నె]

ఎడ్డి = (1) మోటు—ఎడ్డెమనుష్యుడేమెరుగు [అ; నె]
(2) మురికి
(3) చెడ్డ—ఎడ్డిపని [కృ]

ఎడ్డిమడ్డి = మొరటు—ఎడ్డి మడ్డి తిండి [నె; తె; అ]

ఎడ్డెమంటే తెడ్డెమను = అవునంటే కాదను [నె-పొ]

ఎడ్డెమడ్డె = మొరటు; ఎడ్డిమడ్డి [కర్పూ]

ఎత్తక తిను = యాదించి పొట్టపోసుకొను, ఎత్తుకతిను, అడుక్కతిను [నె; కర్పూ]

ఎత్తడి = (1) ఎత్తైన — అతడు నాకంటె ఎత్తడి మనిషి [కరీ]
(2) చేలకు తోలిన క్రొత్తమన్ను—ఎత్తడి తోట [అ]

ఎత్తలి = ప్రహళమువలన పొలములలో పెట్టిన ఇసుకడుబ్బలు; మీట [నె]

ఎత్తించు = ప్రతము మున్నగునవి పూర్తి అయిన తర్వాత ఉద్వాసన జేయించు [కరీ]

ఎత్తికొనివెళ్లు = దొంగిలించు
పట్టుకొనివెళ్లు [దివి-తాలుకా-కృ]

ఎత్తిడి = చేపలు పట్టుటకు ఉపయోగించు, పొడవు వలయాకారపు వల; ఇది మూతి వలయమునుండి చివరికి పోసుపోను సన్న గిలిపోవును; ఎత్తిలి [శ్రీ]

ఎత్తిర = అత్యంతముతగిన—అపనికిఅయిన ఎత్తినవాడు [నె; అ]

ఎత్తినచేయి = పేరు మోసినవాడు; మిక్కిలి సమర్థుడు [కర్పూ; అ; తె]

ఎత్తిపంపు = కొనిన సకలసామగ్రిని కట్టి, కొనినవారి యింటి కప్పగించు [కరీ]

ఎత్తిపెట్టు = (1) ఒకరిని అనవసరముగా పెద్దజేయు—అయనను ఎత్తిపెట్టి దాని ఫలితం అనుభవించినాడు [నె]

- (2) కట్టిపెట్టు—నీవు ఆ విషయములపై పెట్టు [అ-పె]
- (3) చేస్తూచేస్తూ వున్నవనిని మధ్యలో మూనివేయు [గో]
- (4) నిందించు [అ]
- (5) అన్నీ పూర్తిచేయు [శ్రీ]
- (6) అగిపోవు—అమ్మకాల పత్తిపెట్టాయి [వి]
- (7) కాత్కాలిఃముగ చాలించు—అవని యే తిపెట్టి, ఇది ప్రారంభించావా [నె-పొ]
- ఎత్తిపోత, దించిపోత = సేతబడిని మాన్పుటకు చేయు కార్యక్రమము [కరీ]
- ఎత్తిపోతల = జలపాతముయొక్క దార్లు
- ఎత్తిపోయు = తిట్లు, నిందించు—ఇది వాడు నింటే పేమేమో చేసితిమని మమ్ము ఎత్తిపోస్తాడు [నె-పొ]
- ఎత్తిపోవు (1) అత్యధికముగా రాజించు—అనగలతో ఆమె ఎత్తిపోయింది
- (2) చల్లిన విత్తనములు మొలవకుండా పోవు—చల్లకం ఎత్తిపోయింది [నె]
- (3) దివాలాడీయు—వాని సంసారము ఎత్తిపోయింది [తె]
- (4) తీరిపోవు; పూర్తియగు—దానితో అప్పు ఎత్తిపోయింది [తూ-గో]
- ఎత్తిరిల్లు = (1) వికసించు
- (2) అభివృద్ధిజెందు—ఆ యిల్లు ఎత్తిరిల్లింది [శ్రీ]
- ఎత్తిలి = సంచితలెనుండు చిన్నచేపల పల; ఎత్తిడి; ఎత్తెల [నె]
- ఎత్తివచ్చి నోళ్లు = చెడివచ్చి పేరుగ్రామము చేరినవారు [చి; నె]
- ఎత్తివచ్చు = ఒకచోటినుండి మరొకచోటు జేరు [తె]
- ఎత్తివేయు = అవసరముగా ఒకరిని పెద్ద చేయు [గు; సర్కా]

- ఎత్తు = (1) ఒకటిన్నరపీత — 60 నలములు [చి]
- (2) ఒక మానిక [అ]
- (3) బయపు (లేక) రెండుపీసెల ప్రమాణము—పావలాభ మూడెత్తుల పొంగికాయ [నె-పొ]
- ఎత్తుకట్టిన పశువు = దేవునిపేర అచ్చువేసి, పశువుల దాటుటకు వదలిపెట్టిన ఎద్దు; ఆవపెద్దు; ఆబోతెద్దు; అచ్చువేసినఎద్దు; జన్నెకు విడిచినఎద్దు [మ]
- ఎత్తుగట్టు = ఒక కొలపాత్రకు లేక యొక కొలమానమునకు సరిపోవు తూకమును గట్టుట, వడిగట్టు [కరీ]
- ఎత్తుగాలి = పెద్దగాలి; పోరుగాలి [నె; తె]
- ఎత్తుచెడు = పనిరేవు చెడిపోవు [కరీ]
- ఎత్తుడుకాపురము = చోటుచూరుచుండు కాపురము [నె-పొ]
- ఎత్తుదప్పినపని = రేవు కావులేనిపని [కరీ]
- ఎత్తుబడి = (1) శవమును ఇంటినుండి శ్మశానమునకు కదలించుట—ఎత్తుబడి అయినది [నె]
- (2) యాచన [కరూ]
- (3) ఒకని సహాయమునకై చందాలు పనులుచేయుట [తె; అ]
- (4) ఎత్తదగినది [చి]
- (5) బిక్కదేరు; నిస్సత్తువగు—ఎద్దు ఎత్తుబడిపోయింది [గో; నె]
- (6) చావ సిద్ధమగు—మన గొడలు ఎత్తుబడినవి [కరీ; నె]
- (7) జబ్బుపడి కోలుకొనకుండుట; ఎదుగుబాటు లేకుండుట [నె]
- (8) ఆర్థికముగా దెబ్బతిను—అసంసారం ఎత్తుబడినది [నె]
- ఎత్తుబాటు = దూరప్రదేశములకు ప్రత్యేకించి వెళ్లుట [వ-గో]

ఎత్తుబారం = (1) పెత్తనము వహించినవానికి
యచ్చు భక్త్యము; ఎత్తుబారము [వ.గో]

(2) అవకతవకగా నుండుట;— వాడివని
ఎత్తుబారముగా నున్నది - ఎత్తుబారము
సంజెప్పికటి [నె]

(3) వ్యర్థముగా మోయవలసి వచ్చినది
[చ]

(4) బూడిద; ఇది తిట్టులోమాత్రం వాడు
దురు—నీయెత్తుబారం—నాయెత్తుబారం
[కృ]

(5) పీనుగును మోయుట [చ]

(6) చెడినది — అవని ఎత్తుబారమైనది
ఎత్తుమరుగుట = చంటిపిల్లలు ఎప్పుడును
ఒకరి చంకలో నుండుట కలవాలువడుట
[నె; కరీ]

ఎత్తుమానము = ప్రయత్నము; ఎత్తుగడ;
యత్వారి [కర్నూ]

ఎత్తురేవు = కర్మాంతరముతో చివరిదినమున
ఎటికిగాని, చెరువుకుగాని పోయినప్పుడు.
ఇవట కర్మకలాపము జరిగినకర్మాంతర
కర్మచేసినవ్యక్తికి ఆదరింపుగా, మామ
వరుసవారు కొత్తగర్వలు కప్పదురు [నె]

ఎత్తులు = దండలు [అ]

ఎత్తువారిచేతిబిడ్డ = (1) ఎవరిదగర నుండిన,
వారిమాట వినువ్యక్తి; బిడ్డ మామఎత్తు
కొని యున్నప్పుడు నాయనను కన్నేకాలు
చూపును; ఇట్లే నాయన చంకనున్నప్పుడు
మామను తన్నుటకు అదేకాలు చూపును
[నె; తె]

(2) ఎవరివద్దకైనను మాలిమిగా పెళ్ళ
బిడ్డడు; క్రొత్తలేనివాడు; [అ; తె]

ఎత్తెత్తుబంగారం = అల్లారముట్టు [మ]

ఎత్తెల = సంభవలెనుండు చిన్నచేపలవల;
ఎత్తిలి [చ]

ఎత్వొన్నము = ప్రయత్నము; ఎత్వాన్నము;
ఎత్తుమానము [కర్నూ]

ఎత్వాన్నము = ఎత్తుగడ; ఎత్వారి [నె;
కర్నూ]

ఎత్వారము = ప్రయత్నము— మంచిఎత్వొ
రంపీడ నున్నాడు [నె]

ఎదగాచల్లు = విత్తులు ఎడమెడముగా బడు
నట్లు పలుచగా చల్లు; ఎదబెట్టు [గో]

ఎదగు = (మా) ఎదవేయు; ఎదబెట్టు [అ]

ఎదచల్లు = రాన్యముచల్లు [శ్రీ; వి]

ఎదబెట్టు = జొన్న మొదలగు పైరులను
ఇతరపైరులతో కలవకుండా చల్లుట—
(జొన్న ఎదబెట్టిరి) అక్కడ బెట్టు (మా)
ఎదగు, ఎదగాచల్లు x నడబోయి [నె-మె]

ఎదబెట్టు = ఆవుపాలు యివ్వక ఒడ్డుపోవుట
[గో]

ఎదరపుతాడు = కపిల (మోట) బానతోండము
తాటికి ప్రక్కనే కట్టిన నన్నటి మోకు
[నె-మెట్టు]

ఎదర్పు = (1) రావలసిన సొమ్మును రాబట్టు
కొనుటకుగా మరల ఋణస్థునికి చేయు
ఎదురునహాయము — అతనికి ఎదర్పు
పెట్టవలసినవని.

(2) ఆదుకొను—అడుబిడ్డ సంసారానికి
ఎదర్పు పెట్టలేకపోతున్నా [నె]

ఎదాళము = ఎదుట — అయిన ఎదాళానికి
పోలేదు [నె]

ఎదిగివచ్చు = చేతిక్రిందకువచ్చు; చేతికిఅంది
వచ్చు—నిల్లవాడు ఎదిగివచ్చినాడు

(2) వృద్ధిఅగు — అమె వడ్డీపై ఎదిగి
వస్తది [మ]

ఎదుగు = నమర్రాదు— అపిల్ల ఎదిగింది [చి;
వి; నె; శ్రీ]

ఎదురీగము = పైరమీదవడి నిలిచిన మంచ
చినుకులు [కర్నూ]

ఎదురు కుతికలు = పిల్లలకు కుతికకు ప్రక్క
గలువావు (టాన్ సిల్వి) [నె]

ఎదురుకోళ్లు = పెండ్లికొడుకు పెండ్లి ఇంటికి
చేరుటకుముందు, పిల్ల పెప్పవారు వెళ్ళి
ఎదుర్కొని మేళతాళముతో తీసికొనివచ్చి
విడిచిచేర్చుట; ఎదురుకోలు; ఎదురుకోవలు
[ను]

ఎదురుకోవలు = (చూ) ఎదురుకోళ్లు [నె]
ఎదురు = (1) కలియబెట్టు; లొడబెట్టు—

అవిడట ఈ దుఃఖ నన్ని వేశముతో కడు
పెదిరినట్లయినది [కరీ]

(2) వఱచిన ధన్యము మున్నగువానిని
దగ్గఱకుజేయు [కరీ]

ఎదురువారు = చెప్పనకు పైదాగమును మీ
గాలికి బిగువుగా నుంచు చర్మం; గూడు
[నె-పొ]

ఎదేవ = ఎగతాళి [గు]

ఎద్దుముక్కుపాము = వానపాము

ఎనకలియు = ఒక ద్రవపదార్థముతో నొక
ఘనపదార్థము (ఉప్పు, చక్కెర) కలిపి
పోవు [కరీ]

ఎనకాపల = వెనుక [ఓ]

ఎనమలుపెట్టు = తప్పులపట్టు [గు]

ఎనలు = స్త్రీలు మెడతో ధరించు బంగారు
ఘాసలు [కరీ]

ఎనించు = ముద్దకవ్వముతో కూరలను ఇణ్ణిగా
(ముద్దగా) రుద్దు; ఎనంచు [నె; వ; ఆ]

ఎనిపేటి = ఇఱ్ఱ; గేదె [చెం]

ఎనుచు = (చూ) ఎనించు [కర్నూ]

ఎనుపు = (చూ) ఎనించు [తె; ఆ; నె]

ఎనుముగొడ్డు = గేదె. (ఎనుమును గొడ్డును
కలిపిపోయినది) [ఆ]

ఎన్నవ = దెప్పుచు ఏడ్చుట—ఎన్నవ అబ్బె
బిడ్డినది [నె]

ఎన్ని = దూడలు అప్యాయంగాతిను ఒక ఆకు
మొక్క [చి]

ఎన్ను = (1) మగగురి

(2) పొగరు

(3) దూపించు [తె]

ఎన్నుకట్టు = జొన్నకంకివేయు; వెన్నుకట్టు
[సు]

ఎన్నోఅన్ని = అధికము — వాడు ఎన్నో
అన్ని మాటలన్నాడు [వి]

ఎప్పేయు = చేమిరివేయు; తోడుబెట్టు
ఎప్పేవేయు; [అ-రాయదుర్గం తాలూకా]

ఎబ్బెట్టు = రోత [ఆ]

ఎబ్బెరికము = భేదభావము [తె]

ఎబ్రాసి = రోకగలవాడు, అనన్యము [గు]

ఎరనూగులు = శ్రేష్ఠమైన, రుచికరమైన
నూపులు; [ఓ]

ఎరమరికం = అరసురలేకుండుట; ఎరబరికం
[శ్రీ]

ఎరవలి = ఇకదలసొమ్ము—ఎరవలసొమ్ము
బరువులవేటు; ఎరువు, ఆరువు [చి]

ఎరుకలేదా = సంగతితెలియదా; [తె]

ఎరుపు డాళు = లేత ఎఱుపుడాయ [నె]

ఎరుసు = (1) గుణకారపులెక్కలు; (చూ)
ఇరుసు; వెరుసు [కరీ]

(2) భిన్నాభిప్రాయమును ఉండుట [శ్రీ]

ఎఱగడ్డ = సిరులిపాయ; ఎఱగడ్డ [నె; చి;
క; తె; నే; ఆ; గు]

ఎఱగడ్డచూపు = ఎగవేయు; చేయవలసిన
సహాయము చేయకపోవు — చివరకు
అయిన ఎఱగడ్డ చూసినాడు [నె; తె]

ఎఱెము = తెగమాదిగకు, వడ్లకమ్మరులకు
బెట్టు బిచ్చము [కరీ]

ఎఱ్ఱగాజు = మాంసము [నె-కలువాయి]

ఎఱ్ఱపొద్దు = సంజ [వి]

ఎఱ్ఱిచెరుకు = నిరుపయోగకరమైన చెరుకు,
ఎవరూ తినరు; వెఱ్ఱిచెరుకు [చి]

ఎఱ్ఱిపుచ్చకాయ = పాపకాయ, ఈకాయను
తీన్న పిచ్చియెక్కును; వెఱ్ఱిపుచ్చ [చి]

ఎఱ్ఱిబాగులు = అమాయకుడు; వెఱ్ఱిబాగులు
[తె]

పట్టినందు = బాలగ్రహసంధి [అ-పె]

ఎలంబరము = విశాలము — ఎలంబరమైన
ప్రదేశంలో చేరినాడు [నె]

ఎలచివందు = రేగిపండు; రేగుపండు [నే]

ఎలపన = ఎక్కువవైశాల్యము ఆక్రమించు
కొనునట్లు; ఎలపాన [అ: నె]

ఎలపల = (1) బయట

(2) కుడిప్రక్క; వెలుపల [నె; వ; అ]

ఎలపాది = అందరు; అంతా—ఇంటిఎలపాది
వచ్చినాడు [నె]

ఎలపాన = (1) చదరముగా అంతటనుబాగుగ
వ్యాపించు—నీళ్లు కయ్యి ఎలపాన పారి
నవి; ఎలవన; ఎలపాది [నె]

ఎలవరపోవు = వరివెన్ను గింజపట్టకుండా
పోవు; తాలువడు [నె; అ]

(2) తెల్లబోవు; వివర్ణమగు—అయన ఆది
విని ఎలవరపోయినాడు [నె]

ఎలవాడు = గ్రామబంత్రాదు; సుంకరి [కరీ]

ఎలికంజేవు = చేలలో రాళ్లప్రక్కనమొలచు
మొక్క; దీని వచ్చడి రుచికరము,

ఆరోగ్యప్రదము; జీర్ణశక్తి నిచ్చును [చి]

ఎలిగడ = (చూ) వెలిగడ [నె]

ఎలిదుక్కి = తడిలేనిదుక్కి; ఎలిగడ; వెలి
దుక్కి [చి]

ఎలిపిండివడు = మంటచాలక రొట్టెతెల్లనగు
[తె]

ఎలిపైరు = మెట్టపైరు; వర్షారపుపైరు [చి]

ఎలివిరి = ఒంటిపేట్రాడు [కృ]

ఎలిసిపోవు = (1) వానకురియుట నిలిచిపోవు;
వెలిసిపోవు [నె; తె]

(2) ఓడిపోవు — ఆ పోరాటములో ఇది
వెలిసిపోయింది [నె-పొ]

(3) కొత్తకుండలో పోసిననీరు, దాని
సూక్ష్మరంధ్రముల గుండా వెలుపలకు
ప్రవించు [గో; నె; అ]

(4) రంగువిడుచు; చాయబోవు — వీర
ఎలిసిపోయింది [నె]

(5) శరీరమునడలిపోవు—ఒక్కకాన్పుతో
మనిషంత ఎలిసిపోయింది; వెలిసిపోవు
[వ]

ఎలుగు = (1) ఇంటిచుట్టూ కలుచడి [వి]

(2) నాగటికాడిని దూరముగా నొగ
చివరకు జరిపికట్టుట; ఎలుపు [కరీ]

ఎలుగొడ్డు = ఎలుగుబంటి; కల్తేగొడ్డు; కళి;
కరిడి,

ఎలుచు = క్రొత్తకుండనుండి నీరుబయటికి
ఉట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

ఎలుపు = (1) ఏడ్చుటలో మధ్యనిలిపి మరల
ఎత్తుకొనుట—రెండు ఎలుపులు ఏడ్చినది,

(2) నాగలినొగకు (ఎడికోలకు) కాడిని
దూరముగ (కొనను) వన్నుట (కట్టుట)

దీనివలన లాగుట భారమగును × వచ్చు;
ఎలుగు [నె; అ; వ]

ఎల్ల = (1) సున్నము; వెల్ల [వి]

(2) తెల్లన, ఇది యెడ్లకుమాత్రమువయో
గింతురు—ఎల్ల .

(3) కూర కొనుటకు వేయు పిడికెడు
బియ్యము — నేను మూడెల్లలు వేసినా
[నె-పొ]

ఎల్లదోడు = నూతులలో పేరిన పూడికతీయ
[గు]

ఎల్లనీడు = (1) కష్టములను గడచిపోవు—
అదంతా ఎల్ల నీడినాడు.

(2) గట్టుచేర ఈడు [నె; తె; అ]

ఎల్లబడు = వశవు ఈను [గు]

ఎల్లాపి = (1) ఎల్లమీదనిలిపి దోచువాడు

(2) చాతుర్యముగలవాడు — వాడు వడ్డీ
ఎల్లాపి [నె]

(3) దొంగలలో మిన్న [నె-పొ]

(4) తలారి [తె]

(5) పనికిమాలినవాడు [అ-పె]

(6) కూలిజనము [అ]
 ఎల్లాపులు = ఒకరకపు తెగవారు; తెలంగాలలో
 చేరినవారు [కరీ]
 ఎల్లాయి = (1) చాకలి ఉతికినగుడ్డలకు ఆవిరి
 బెట్టుటకు కట్టినపొయ్యి—ఎల్లాయికి వేసి
 నాడు [నె; కర్నూ]
 (2) చాకలి ఆవిరికి బాసకుచుట్టిన గుడ్డలు
 [నె-పొ]
 (3) ఉబ్బి [చి]
 ఎల్లిపాయ = వెల్లుల్లి; తెల్లబాయ [కర్నూ]
 ఎల్లిపోవు = పరిశుష్టను మరుచుట పూర్తి
 మగు—అ బప్ప ఎల్లిపోయింది [నె]
 ఎల్లికొల్ల = ఏక్కువగా నుండుట—వాళ్ళకు
 పాడి ఎల్లికొల్ల [గు; నె]
 ఎల్లెలుకలవడు = చేతగానివాడగు [మ]
 ఎవకల = వేకువ [చి]

ఎసరుబెట్టు = (1) పన్నాగముపన్ను—వాడు
 పెద్దింటి తనదు పెట్టాడు [చి]
 (2) ముప్పుదెచ్చు; ఎసరుబెట్టు [నె; తె; అ]
 ఎసలిక = వెనులుబాటు; అవకాశము; విరా
 మము; ఎసిలిక [తె; నె]
 ఎసళ్ళుపొద్దు = సాయంసమయము; వంటకు
 ఎసురు పెట్టువేళ అనుట [వ]
 ఎసి = (1) రెంటి మధ్యగలచోటు,
 (2) కట్టుటలో ఒకరాయి ఇంకొకరాయికి
 నడుమగలచోటు — సున్నముతో ఎసి
 బూయి [నె]
 ఎసిలిక = అవకాశము, తీరుబడి — ఎసిలిక
 చూచుకొనినస్తా; ఎసలిక, వెసిలిక [నె]
 ఎసుగు = వృద్ధిజెందు [కరీ]
 ఎళ్ళనీదు = దాటు; ఎల్లనీదు [కర్నూ]
 ఎళ్ళికాయ = దబ్బుపండు [అ]

ఏ

ఏంటికి

ఏగాని

ఏంటికి = ఎందుకు [కర్నూ]
 ఏందివే = ఏమిటే [చి]
 ఏకటాకి = ఒకే యొకడు [కరీ]
 ఏకరువుబెట్టు = చేసినపనిని, తప్పును పదే
 పదే చెప్పి [నె; కర్నూ; అ-పె]
 (2) కంతతాపచ్చినదానికి చదువు [నె-
 మెట్ట]
 ఏకనశెట్టి కొంకణబారు = ఒకడేయుండి
 గొప్పగా శ్రీమంతము గోరువాడు. నిరంధి
 పురుషుడు [కరీ]
 ఏకసంత = ఒకేసారివిని గ్రహించుట—ఏక
 సంత గ్రాహి [నె; కర్నూ; తె; అ]—
 ఏకసంధా [నర్కా]
 ఏకసా = ఎప్పుడూ [తె]
 ఏకాండి = ఒకఅందెము గలఇల్లు [కరీ]
 ఏకారు = దైన్యముతో బాధపడు [అ-పె]

ఏకాణము = పూర్తిగా; అంతటికి — అ
 దూలము ఏ కాణానికి ఒకే లావుగా
 ఉన్నది [నె]
 ఏకివేయు = తీవ్రంగా విమర్శించు—అయిన
 సంగతులు ఏకివేసినారు [నె]
 ఏకులొడుకు = చిక్కిపోవు [మ]
 ఏకెలమ = వెలమలలో ఒకతెగ x రాచ
 వెలము [కరీ]
 ఏకిరిచీకిరి = అనాగరికుడు — ఏకిరిచీకిరి
 గాడు [చి]
 ఏకిరిదొరలు = పాశాణాండ్రకులము [చి]
 ఏకిలి = (చూ) ఎత్తలి [అ-పె]
 ఏకోరు = మిక్కిలిగా కోరు [అ]
 ఏక్కిరి = అసహ్యపూచకము [గో]
 ఏగాని = రెండుదమ్మిడిలు; దుగ్గాణి [శ్రీ]

ఏగిర పెట్టు = తొందర చేయు; వేగిర పెట్టు
[కరీ]

ఏగిలి = (1) ఒకయేడు వీధుబెట్టి రెండవ ఏడు
దున్నినపొలము; చెలిక

(2) మెట్టభూమి [అ. పె]

ఏగిలి = ఎక్కువగా దున్నినందున బొదబొద
లాడే దుక్కి—పొలం ఏగిలిపారింది [నె]

ఏగిలిపారు = (1) సత్తువ ఎక్కువై పొలము
దొలదొల అయిపోవు; ఉలవరపోవు.
ఇది మిరప పొగాకు మొదలగునవి పండిన
తర్వాత గూడ జరుగును [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) మనక మనకగా తెల్లవారు —
ఏగిలిపారింది; ఏగిలిపారంగ నిద్రలేచి
నాను; వేగిలివారు [వ]

ఏగిరా = ఇష్టములేకనే రమ్మనుట — ఏగి
రావయ్య [ఆ; నె]

ఏగుట = ఓర్పుకొనుట; భరించుట — నీతో
నేను ఏగలేను [కర్నూ; నె; అ]

ఏగేనక్కపోకు = చెప్పక చేయక పోకు [మ]

ఏచికాల్పు = ఎక్కువగా కష్టపెట్టు—అయిన
మమ్ము ఏచికాల్పుస్తన్నాదు? వేచికాల్పు
[నె]

ఏచ = యాచ—యాచ [అ; నె; తె]

ఏటకట్టు = గెంటి; చలికి రెండుపంకల
క్రిందుగ ముడిపేసికట్టిన ఉత్తరీయపు
కట్టు [వి]

ఏటి = ఏమిటి? [వి]

ఏటిపుచ్చ = చేదుపుచ్చ; వెట్టిపుచ్చ; పాపట
కాయ; ఇంద్రవారుణి [చె]

ఏటిబట్టి = ఏటికాయ [శ్రీ]

ఏటిరింత = ఒక చిన్నపిట్ట; భరద్వాజపక్షి;
ఏత్రింత, [శ్రీ]

ఏటుబెట్టు = ప్రయోగముచేయు; (చాకబడి)
సంపుజేయు [నె-పా]

ఏడాటము = ఇబ్బంది — ఏడాటంపెట్టవద్దు
[నె; అ]

ఏడిక = ప్రత్యేకముగా పెరువులపెంట మేపు
ఒక గొట్టెగాని మేకగాని [కరీ]

ఏడిడి = అబ్ధికము—ఏడిడి బెట్టలేదు [నె]

ఏడికోల = నాగలికి బిగించునాగ [నె]

ఏడుగళ్లు = పల్లవపుడు [వ-కల్ప]

ఏడుగాడు = చెడుపు—పంతా ఏడుగాడు
అయింది; అది ఏడుగాడు చేసినాడు [నె;
అ]

ఏడె = జడుము [చి]

ఏడ్పర్లం = ఒకటిన్నర సంవత్సరం [నె;
వ; కర్నూ]

ఏతావాతా = ఇంతకు [గో]

ఏతిరెంచు = సర్దన్నపనికి పదేపదే చేయు
[శ్రీ]

ఏదారి కోదారి = అవుననేన కాదనుట—
ఆయన ఏదారంటే కోదారంటాడు [నె]

ఏదుము = (1) ఐదు తూములు కొలత [నె;
కర్నూ]

ఇద్దుము = 2 తూములు

ముత్తుము = 3 తూములు

నల్లుము = 4 తూములు

ఏదుము = 5 తూములు

ఆర్దుము = 6 తూములు

ఎద్దుము = 7 తూములు

ఎనమందుము = 8 తూములు

తొమ్మందుము = 9 తూములు

పందుము = 10 తూములు

పదకొల్లుము = 11 తూములు

పదకొండ్డుము = 11 తూములు [కర్నూ]

పన్నిద్దుము = 12 తూములు

పదముత్తుము = 13 తూములు

పర్నల్లుము = 14 తూములు

పదఏదుము; పదేదుము = 15 తూములు

వదార్దము=16 తూములు [నె;కర్నూ]

వదేద్దము=17 తూములు

చదైనమందుము } =18 తూములు
సజ్జనమందుము }

పందొమ్మందుము=19 తూములు

నెలగ=20 తూములు; పుట్టి[నె; కర్నూ]

ఏదుము=(2) పంచకం; ఐదుతూములు [వ]

(3) అరువదితూములు [కృ; గు]

ఏదురువాసన=ఒకవిధమగుదుర్గంధము —

బొప్పాయిపండు ఏదురువాసన [నె]

ఏదోమిడ్కు=ఏదోకానియ్యి; లావుగ అయి నావు అనుటకు వాడుమాట [మ]

ఏనంగ=ఎటువంటి [వ]

ఏనాదము = గుర్తించరానిధ్వని [కర్నూ-వ త్తికొండ]

ఏనాళ్లు=ఒక వివాహపుతంతు; మనుగుడు పుట [గ]

ఏనె=(1) చిన్నకొండ; తిప్ప [నె-పొ]

(2) రాళ్ళగడ్డ [కరీ]

ఏబులము=(1) 30 తులములు [శ్రీ]

(2) 10 వలములు, యాబులము, యాబులము [నె]

ఏబ్రాసి=దొర్నాగ్గుడు [తె]

ఏమార్పు = మోసముచేయు — నన్ను ఏమార్చినారు [నె; దక్షి]

ఏమిచేసి=ఏది ఏమైనప్పటికీ (కష్టక అని భావము) [తె]

ఏమెరుగనిపెల్లిపాయ=సుదృఢాస [మ]

ఏరడి=పేలుగా తీసినది [కరీ]

ఏరు=(1) మడక [అ]

(2) దున్నుటకు వన్నిన (కాడి అమర్చి కట్టిన) నాగలి

ఏరునుగ్గులు=ఏరుపిడకలు [అ]

ఏరుపడు=కుటుంబవిభాగమగు; ఏరుపోవు; వేరుపడు [కర్నూ]

ఏరుపాటు=పరిచయము [కరీ]

ఏరుపిడక=పొలములో మేస్తూ పశువులు వేసిన పేడకడి ఎండిన కర్మాక విడకగా ఉపయోగించుటకు ఏరిపెట్టినది; ఏరుడు పిడక; ఏరునుగు [వ; అ; నె]

ఏరు - మామిడికాలువ పొందు = కలిగి కలుగక ముందే ఎడబాటుగు స్నేహము; పొందిక. కోట సమీపమున గూడలి సంగముదగర స్వర్ణముఖిలో మామిడి కాలువ సంగమించి, వెంటనే నూరు బారల దూరమున చల్లకాలువగా చీలిక ఏర్పడిపోవుచున్నది. దీనివిభజ్జి ఈ చాటవ ఏర్పడినది [నె-కోట]

ఏరువచ్చింది=ఏటికీ కొత్తగా నీరుతగిలినవి [కర్నూ; నె; తె;]

ఏరువాకపున్నము=ఆషాడపూర్ణిమ.

ఏరుసావు=పొడుగుగాండి కాలు ఈడ్చు కొనుచు నజీచేవాడు [మ]

ఏర్లుపోవు=అన్నదమ్ములు విభాగమగు [నె]

ఏఱగట్ట సామాను=వ్యవసాయంలో అరక కట్టుటకు ఉపయోగించుసామానులు; (కాడి, మేడి, మోకు, ఎద్దులచిక్కలు, ఎద్దుల సిగమార్లు, పగాలు, కొమ్ముల కుచ్చులు మొదలగునవి) [గు]

ఏలపదము=జానపదులపాట; యాలపదము; (ఇందు బూతువక్కువ) [నె; అ; వ]

ఏలపాటు=(చూ) ఏలపదము [వి]

ఏలపాము=చిన్నబిడ్డల ప్రేవులలో ఉత్పత్తియగు పొడుగాటి పురుగు; ఏలికపాము [చి]

ఏలికపాము=మలములో (పిల్లల) వచ్చు పామువంటి పురుగు [నె; చె]

ఏలినోడు=శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు [చి]

ఏవ=(1) ఒక విషయమునుగూర్చి అత్యంత మైన ఆసక్తి.

(2) విషయతొల్యము; కామాతురత—
ఆయన ఒలే ఏవమనిషి; యావ[నె; తె; ఆ]
ఏవది=ఏది [నే]
ఏవె=పచ్చిరొట్ట (అకు) ఎరువు [నె]
ఏన=పైత్యము—నీతేమి ఏనయా [కరి; వ]
ఏనమాటలు=సి త్రప్రకోవపు మాటలు [కరి]
ఏసిక=తాటిమట్టను మానుకు ఆతికించు
పెట్టు గట్టి ఈనె; ఏనె [నె]

ఏసికి=ముంగారు తరువాతినయము; యా
సిక [అ-పె]
ఏనుకొనుట=కొట్టుట; వేనుకొనుట [కరి]
ఏనె=గట్టియానె; ఏసిక [గు]
ఏళ్లసరవ=చిన్నపిల్లలకు సంవత్సరములు
మారునపుడు వచ్చు జబ్బు; సంది [చి]
ఏళ్లూరు=ఏడువందలు; ఏడ్వూర్లు [చి]

వి

వికోలు

విసాపైసా

వికోలు=సరిపడునను భావం [అ]
వితికాడు=వీలుకాదు [శ్రీ]
విస=సంవన్నమైన—వారిది విససంసారం
[వ]
విసవాడు=కావలసినవాడు; బంధువు X కాని
వాడు [వ; గో; నె; అ]
వినారు=ఉక్కిరి బిక్కిరి [గు]
వినిల్లు=మంచిఇల్లు [గో]
విపు=(1) జాడ; ఉండుచోటు—ఇంకా వాడి
బిళ్ళా పుచ్చా ఎక్కడా లేదు; పోబిడి
[గో; చి; వ; నె; గు; అ]
(2) అంగనిర్మాణములో తోవము; కుంటి
—బిళ్ళకాలు; అయిపు [నె]

విపుట్టిన=ప్రతిది [అ]
విమూల=(1) మూలవాటు
(2) మూలతోకూడుకొనిన ఇల్లు; ఇది
దోషము [శ్రీ]
(3) ఈశాన్యదిక్కు; కారైమూల—ఐశూ
అగా పుట్టులేచింది, వానతప్పదు [నె]
విరా=నెవాష్, బలే, అని అర్థము—విరా,
చిన్నావరెడ్డి, నీవేరే బంగారవకట్టి [చి]
విరెన్లు=(మా) అరివేణి [మ]
విసాపైసా=ఏదోఒకటి తేచ్చుకొను
ఆయన విసాపైసామనిషి [అ; నె]

బి

బంకాము

బంకెము

బంకాము=(1) పంగాలుగా చీలినది.
(2) పంగాలుగా చీలిన కొయ్యభాగము;
గడ్డివి కడిలించుటకు కుప్పనురిపిడులలో
చీనిన వాడుడు; బంకు
(3) కొక్కెము; బంకెము [నె]

బంకి=(మా) బంకాము [తె]
బంకిలు=శ్రీల రెట్టసొమ్ములు [నె-పొ; నె]
బంకు=బంకి; బంకాము [మ]
బంకె=చొక్కా-తగిలించు కొక్కెము [చి]
బంకెము=గోడకు కొట్టుమేకు; బంకె [నె]

ఒంగిడి = చిన్న చిన్న చినుకులు; తుప్పర—

ఈ దినమంతా ఒంగిడే [నె-తూర్పునాడు]

ఒంటిడికిపిరివాడు = దుర్బలుడు; ఒంటూ పిరివాడు [నె; కర్నూ; అ; నె]

ఒంటికాలిమీద నిలుచు = (1) లెక్కచేయ కుండు

(2) ఒంటికాలిమీద నిలువబడి తపస్సు చేసినట్లు బలవంతముతో (ఒత్తిడిచేసి) వని చేయించుకొను — ఒంటికాలిమీద నిలిచి డబ్బుతీసుకొన్నాడు [అ-పె; నె]

ఒంటిజోడు = ఎవరైన చనిపోయినప్పుడు వారివారలకు ఇచ్చునట్లుపంటి ఒక చోపతి రెక్కగాని, రవికలేని చీరగాని [మ]

ఒంటిపిండి = పైపిండి [పె]

ఒంటు = ఇముడు; సరివ; ఇందు—అవటి నీరు నాకొంటలేదు; మందు ఒంటినది [కరీ]

ఒంటుకొను = (1) విభజించిన భాగములలో తన కిష్టమనదానిని కోరుకొను — చిట్ట చేను అన్న ఒంటుకొన్నాడు [నె]

(2) అకుకుకొను [చి]

ఒంటెత్తు = పంటరి [అ]

ఒంటెత్తుతనము = స్వార్థము [తూ-గో]

ఒంటెద్దు = పందిమువేయు ఎద్దు [అ]

ఒంటెద్దు గాండ్లవారు = ఒకే ఎద్దుతో గాను గను లాగించు గాండ్లవారు; అరవదేశంలో గానుగకు రెండెద్దులు కట్టుదురు; వీరిని నూనె గనుళ్లవారందురు; తిలమాతకులు [చి; నె]

ఒంటేలు = అల్పావమానము; మూత్రము; బడిలో పిల్లలు ఈపనికి ఒకప్లేటనే - ముఖ్యముగ చూపుదువేలునే చూపుదురు. x రెండేళ్లు; అధికావమానము రెంటికి [నె; కర్నూ; తె; అ]

ఒండకొచ్చింది = కన్నె రజస్వల అయినది. ఈ సందర్భము బంధుమిత్రులు ఆ కన్య కకు ఫలహారాలు తెచ్చిపెట్టుట [చి]

ఒండెలుగ = బ్రాహ్మి; సరస్వతిఆకు [నే]

ఒంబాయిపట్టు = (1) ఎక్కువగా ప్రశంసించు;

బ్రహ్మరథం బట్టు [గో]

(2) నేవలుజేయు. వలకిని, మేనాను మాయ బొయలు “ఒంబాయ్-ఒంబాయ్” అని ఉనిమాట అంటూ మోసికొని పోవు దురు. అట్లే నేవించుట, ఊరేగించుట అని [నె]

ఒక ఒకట్లు ఒకటి = ఆ ఇద్దరూ ఒకటే అనుట [నె]

ఒక ఇరుసున నడుచు = అందరు సయ్యోధ్య తగా మెలగు [నె]

ఒకకొలికినబడు = (1) ఒకవనిని ప్రయత్నము మీద అనుకూలముగ ముగింపు నకు తెచ్చుట — ఇప్పటికి అది ఒక కొలికికి వచ్చినది; ఒక ఇరుసన నడచు [తె]

(2) వ్యవహారము పరిష్కార మగుటకు ఒకదారికి వచ్చుట, అనగా యిరువక్షముల వారును ఒకమాటకు కట్టుబడుట(కొలికి = హారమును కలుపు చివరి కొక్కెము (Hook) [గో; నె; అ]

(3) ఒక స్వరూపమునకు వచ్చు—వసులన్నీ ఇప్పుడొక కొలికికివచ్చినవి[వ]

ఒకటి నగంగా = అసంపూర్ణముగ [చి]

ఒకతాయం = ఒకవిధంగాకాని; అతియైన; అసాధ్యమైన [అ]

ఒకతాయాన = (చూ) ఒకలాగు లాగాన; ఒక రాగాన [వ]

ఒకరాగాన = (చూ) ఒకలాగు లాగాన [తె]

ఒకలాగులాగాన = (1) గట్టిప్రయత్నము; కష్టముతో కూడినది—అవని ఒకలాగు లాగానగాని కాలేదు [నె]

(2) సక్రమముగా — వాడు ఒకలాగు లాగాన కొంచెదనా; ఒకతాయాన; ఒక రాగాన [తె]

ఒడిసెల = రాయి బెట్టి త్రిప్పి, ఒక కొనను వదిలి రాయిని విసరివేయు తాడు. దీనికి మధ్య రాయి పెట్టుటకు వెడల్పు అల్లక ముండును; వడిసెల; ఒడిశావ [నె]

ఒడుగు = (మందిగా) చేరి నిద్రించు [అ]

ఒడుదల = సమాప్తి [కరీ]

ఒడుదుడుకు = (1) మిట్టపల్లము. అసమ తలము.

(2) అస్థిరస్థితి — ఆ విషయం ఒడు దుడుకుగా నున్నది.

(3) దూకుడు [నె; కర్నూ.]

(4) తొందరపాటు — ఆయన ఒడుదుడుకు మనిషి; ఒడిదుడుకు; ఒడుదొడుకు [నె; గో; తె; అ]

ఒడుదొడుకు = (మా) ఒడుదుడుకు [నె; కర్నూ; వ]

ఒడువ = (1) ఒకతిట్టు.

(2) ఆకు పూతలేక ఎండిపోయిన చెట్టు [ము]

ఒడుపు = (1) లాఘవము — ఒడుపుగా పట్టు కొనినాడు

(2) అనర్హమైన లాభము; చాన్సువంటిది — ఒక ఒడుపుగొట్టినాడు; వడుపు [నె; కర్నూ; తె]

(3) వరిపొలమునందలి ఎక్కువ తేమగల ప్రదేశము; ఇది కొన్ని గ్రామములలో మాత్రమే వాడుకలోనున్నది [నె]

(4) దట్టము — పైరు ఒడుపుగానున్నది [అ]

ఒడుపుకత్తె = సమయమునకు తగినట్లు నడుచుకొనునది [వి]

ఒడును = (1) దట్టము — పైరు ఒడునైనది [అ-పె]

(2) నీరుకారు; సరిగా నీరుపండక ఆరవేసిన బట్టనుండి దొట్లురాలాట — గుడ్డనీళ్ల ఒడుస్తున్నది [తె; నె]

ఒడుసుగడ్డ = ఒక సుఖరోగము: అడ్డగట్టు; ఒడిసెగడ్డ [నె; కర్నూ; తె]

ఒడుసుపోవు = గుడ్డతో నూలు తక్కువై ఉతుకగా కుదించుకొని తెల్లలు ఏర్పడు — చీర ఒడుసుపోయింది; దుస్తులుపోవు [నె]

ఒడ్డాణబ్బండి = బాలక్రీడ; రెండుచేతులు ప్రక్కకు చాచి కనులు మూసికొని గుండ్రముగా తిరుగునది; ఒడ్డాలబండి [వ; కరీ]

ఒడ్డారము = (1) లక్ష్యము లేకుండుట

(2) మూర్ఖపుపట్టు — వాడు ఒడ్డారపు పిల్ల వాడు [అ-పె; నె]

ఒడ్డాలబండి = పిల్లలాడుకొను నొక క్రీడా విశేషము; ఒడ్డాణబ్బండి [కరీ]

ఒడ్డిగలు = (మా) ఒడ్డిగిలు [అ]

ఒడ్డిగలుపడు = అశక్తతతో ఉండు — వాడు రోగమువచ్చి పూర్తిగా ఒడ్డిగిల పడినాడు [తె]

ఒడ్డిగిలబెట్టు = గిన్నె మొదలగువానిని గోడ చేర్చుతో ఒకవైపు ఆనునట్లు పెట్టు [గు]

ఒడ్డిగిలు = ప్రక్కపాటు; ఒడ్డిగిలు — ఒడ్డిగిలవండుకో [నె; గు; వ; అ]

ఒడ్డిబుడ్డి = మూఢత్వము [వి]

ఒడ్డు = (1) లావైన — ఒడ్డుపొడవుమనిషి [నె; కర్నూ]

(2) అడ్డకట్ట — మిట్టకు ఒడ్డువేసినా [నె; అ]

(3) ఒంటుకొను, కోరుకొను — ఆ యిల్లు నేను ఒడ్డుకొన్నా [నె; కర్నూ; తె]

ఒడ్డుకట్టుచేను = ఒడ్డు ఆడ్డముగా వేసి నీరు పారించవలసిన పొలము; మిట్టచేను [నె]

ఒడ్డుగట్టు = గుణకారములోని ఒకవదతి [కరీ]

ఒడ్డుబెట్టు = చేనికి గట్టు నిర్మించు [కరీ]

ఒడ్డులు = వంతులు [నే]

ఒడ్డెము ఓడము

ఒడ్డోరుగు = ప్రజలెల్లరు మూగిపైకొను—
 జాతరప జనం ఒడ్డోరిగినారు [కరీ]
 ఒత్తనాడివాడు = బలహీనుడు [చి]
 ఒత్తాలు పెట్టుట = బియ్యము పోటీపెట్టుట
 [వి]
 ఒత్తిచెప్పు = గట్టిగాచెప్పు [వ; నె]
 ఒత్తు = (1) తాటి, ఈతమట్టను నారదీయుటకు
 దాని మొదలు కత్తితో నన్నటి పట్టుగా
 చీల్చు [నె]
 (2) నమ్మదీ—కడుపులో ఒత్తులేదు [నె]
 (3) ప్రాయుటకు అనువుగా క్రింద పెట్టు
 కొనిన అట్ట మొదలగునవి — ఒత్తుబెట్టు
 కొని ప్రాయము [నె; కర్నూ; అ; వ]
 (4) పడిన నీటిని గుడ్డతో అడ్డు [తె]
 (5) దట్టము—ఒత్తు వొత్తుగా వుండి;
 వైరు ఒత్తుగా ఉన్నది [నె]
 (6) అత్తకోడండ్రకు కలిగించు అన్యాయపు బాధ [గో]
 ఒత్తుడుకాగితము = అడ్డుడు కాగితము;
 బ్లాటింగు [వ]
 ఒత్తుకొను = (1) చేసినపనిని సమర్థించు
 కొనుచు, మాట్లాడు-చేతులు ఒత్తుకొనుచు
 అనుట— చాలా ఒత్తుకొంటూ మాట్లాడి
 నాడు [నె; వ]
 (2) పెరిగివచ్చు; అదిమివచ్చు [అ]
 (3) త్రోసికొనివచ్చు [చి]
 (4) పొత్తులో పెట్టుకొని విషయమును
 (అనూయను) బహిర్గతము చేయకుండు
 [కరీ]
 ఒత్తులు = (1) కాపులు; మురుగుడు
 (2) నన్నటితీగతోచేసిన బంగారుగాజులు
 [నె]
 (3) చంటిపిల్లలకు చేతులకు వేయు
 బంగారు కడియాలు [కరీ; నె]
 (4) పలుచని బద్దపాయగాచేసిన త్రీలు చేతికి
 ధరించు గాజులవంటివి [శ్రీ]

ఒదలు = బిగువుకానిది (Loose) × గుత్తము;
 ఒదులు × బిగువు [వ; నె]
 ఒదిపి = (1) పశువుల ప్రేగులలో పూర్తిగా
 జీర్ణముగాని మేత—ఒదిపికత్తినిది [నె]
 (2) కరుసు [అ-వె]
 ఒదిలిపోవు = కృశించిపోవు [శ్రీ]
 ఒదివేయు = గడ్డపారతో గ్రుచ్చి నేలతీరును
 చూచు [నె-పొ]
 ఒదుగు = కూడివచ్చు—అన్నం బాగా ఒదిగి
 వచ్చినది [నె; అ; వ; కర్నూ]
 (2) సంగీతములో పలుకు సంగతులు.
 (3) ముడగదీసికొని కూర్చుండు [నె]
 (4) ఎక్కువ — ఈ బియ్యం ఒదుగు
 [కర్నూ]
 (5) వినయముతోనుండు — ఒదిగిమదిగి
 ఉండు [గో; తె]
 ఒదుపు = క్రిక్కిరిసినట్లు కూర్చు [అ]
 ఒద్దికలు చూచుకొను = కలిసిచేయుపనికి,
 ముందుగా తోడు కుదురునట్లు సరిచూచు
 కొను [నె; కర్నూ; అ; తె]
 ఒనకులు = వల్లకాడు [అ]
 ఒప్పగించు = రాజేసిన (కంఠస్థముచేసిన)
 పర్యములను చూడకుండచెప్పు — పాశం
 ఒప్పగించినారు [నె]
 ఒప్పమి = అననుకూలక [నె; తె]
 ఒప్పారుచుట్టాలు = అన్యకులమందలి
 స్నేహితులు [చి]
 ఒప్పు = బద్ద; ముక్క; చెక్క—చెంకాయ
 ఒప్పు [నే; అ]
 ఒబ్బిట్లు = బొబ్బిట్లు [నే]
 ఒబ్బిడి = (1) ఏకాంతము — ఒబ్బిడిగాతిను;
 ఒబ్బిడి చిక్కలేదు [అ-వె]
 (2) శుభ్రము [నె]
 (3) పూర్తి [చి]
 (4) గింజలు రాలినవెనుక కళ్ళమును
 ఉడుపుట [చి]

(5) జాగ్రత్త [శ్రీ]

(8) అధికము [నె-పొ]

ఒమ్మి = అచ్చువాటు — మాట ఆ సంబంధము

ఒమ్మిరాదు [నె-పొ; గు]

ఒమ్ము = (1) ఎక్కువ దట్టము — పైరు
ఒమ్ముగానున్నది [నె]

(2) కుదురుగా నుండుట [గో]

ఒమ్మితారము = వయ్యారము [అ-పె]

ఒర = దిండు, వరువు మొదలగువాటి గలిటు;
ముసుగుగడ్డ [చి; నె]

ఒరక = ఏటవాలుగట్టు [వి]

ఒరకటము = ఇబ్బంది; వరకాటము [కరీ]

ఒరకట్టు = కోసినజొన్న మొదలగు వాటి
దంటును కంకులు ఒకప్రక్కకే వచ్చు
నట్లు పేర్చికట్టువిధము [తూ-గో]

ఒరకాటము = (1) నిట్రముగానున్నచరియ;
నిట్రపుటంచు — ఒరకాటంలో నీలు
చున్నాడు [నె]

(2) ఇబ్బంది; ఒరకటము; వరకాటము
[అ; కరీ]

ఒరగడ్డము = (1) స్థిమితములేనిస్థితి — వాడిది
ఒరగడ్డపు బ్రతుకై నది; ఒఱగొడ్డము [నె;
అత్తుకూరు]

(2) చరియప్రదేశము, నిట్రముగా నున్న
రాతి పైభాగము; ఒరకాటము [నె]

(3) కొనఅంచు — పిల్లవాడు బావితో ఒర
గడ్డాన ఉన్నాడు [తె]

ఒరటు = మోటు, మొండి; వరటు; — ఒరటు
చునీది [అ; సే]

ఒరబెట్టు = (1) రాసిడిజేయ

(2) బంగారము మొదలగువానిని ఒక
రాయిపై గీచి బాగోగులు నిర్ణయించుట;
వరపువేయ [కరీ]

ఒరలు = వదరు — అత డెక్కవగా ఒర
లును [కరీ]

ఒరవడి = (1) వేగము — వీటిఒరవడి; వరవడి
[నె; అ; తె]

(2) ఆదర్శము [వి]

ఒరవడి = (1) కాపీవ్రాతకుపై న వ్రాసిన బంతి
— తావీలకు ఒరవడి పెట్టికన్పండి; మానా

(2) యథాతథం; [గో; నె; తె; అ]

ఒరసందు = రెండుఇంద్ల సూరులు క్రిందకు
దిగిన గొందిచోటు; సూర్లసందు [నె; వ]
ఒరిణి = నాలుగు మూలలను చలుగుచు పట్టు
కొని గింజలను జలించుట కువయోగించు
వెదురు బద్దలతో చేయబడిన సాధనము
[అ-పె]

ఒరువు = తగు సూచన [సే]

ఒర్లు = రాబడి; ఆదాయము — ఆయనకు ఒలే
ఒర్లు ఉన్నది [నె-పొ]

ఒఱగొడ్డము = నిట్రముగా నుండునట్టు; వర
గడ్డము [చి]

ఒఱ్ఱి = ఆటలలో ఎవరిని రెచ్చగొట్టు పదము
— ఒఱ్ఱి ఒఱ్ఱి ఒఱ్ఱిఒఱ్ఱి [చి]

ఒలకిల = వల్లకాడు; ఒలికిలి [చి]

ఒలపక్షము = పక్షపాతము; వలపక్షము
[నె; తె]

ఒలకబోసియెత్తుకొను = (1) ఎన్నోకష్ట
ములుపడి అనుభవము సంపాదించుకొను

(2) వర్తకములో లాభము వచ్చునట్లు
వ్యవహరించు [తె]

(3) తప్పుచేసి దిద్దుకొను [గో]

ఒలికితట్టు = పెద్దదినమునాడు (అవరక్రియ
లలో చివరిదినము) ప్రేతపిండమును
కొనిపోవుటకు మాచిగ అల్లితెచ్చు కొత్త
పేళ్ళ బుట్ట; చిన్నదినమునాడు (మొదటి
దినమునాడు) దీనిని ఎరుకలవాడు అల్లి
తెచ్చును — వాతబియ్యములేవు, ఒలికి
తటలేని వెధవ [నె-అత్తుకూరు]

ఒలిపి = (చూ) ఉలిపి [అ-పె]

ఓలుకబోసికొను = మధురానుమాతిపొందు,
[కరి]

ఓలుకు = వయ్యారంగా నడిచే త్రీ [గో]

ఓలుకులగడ్డ = (చూ) ఓలుకులమిట్ట [అ]

ఓలుకులుమిట్ట = వల్ల కాడు [అ-పె; నె]

ఓలుచు = (1) ఉన్నడంతా సంగ్రహించు;
లాగివేయు—అయనను ఒలిచివేసినాడు
[నె]

(2) వేరునెనగకాయ మొదలగువానిపై
తొక్కతీయు [అ; నె]

ఓలుపు = (1) ఉనికిక మొదలగు కాయలగుజ్జ
తీసి ఎండబెట్టిన పలుకులు; వరుగులు
[నె; వ]

(2) సాదించు [అ]

(3) చేవునికి పూసినగంధమును (సింహాచల
నారసింహునికి) ఓలుచుట లేక తీయుట;
ఇది చేయు దినమును గంధము అమా
వాస్య అందురు [గో]

ఓలులు = గడ్డికుప్ప వేసేటప్పుడు చేయు
చాగాలు [గు]

ఓలుపు = కొత్తగా బావులుత్రవ్వటకుముందు
నీటినుట్టము, జాలు, రుచి మొదలగువాటిని
తెలిసికొనుటకు మొదటవేయు కొద్దిపాటి
వైశాల్యముగల గుంట (Trail pit)
ఒళుపు — ఓలుపులో మంచినీళ్లు పడ్డవి
[నె; వ]

ఓలును = తప్పకొను [శ్రీ]

ఓలునుగా = ఒడులుగా [శ్రీ]

ఓల్లి = బక్కపలచన—ఒల్లాడు [అ]

ఓల్లె = (1) రోవతి

(2) పైవంచను ఒల్లెవాటుగా వేసికొనినది
[అ]

(3) చిన్నకొక [కరి]

ఓనురు = (1) తప్పకొను

(2) వదులుగా నుండు [శ్రీ]

ఓనులు = బిగువు లేకుండుట; వదలు [గం]

ఓళిపు = (1) ఉపాయము — ఒళిపుగా పని
చేయి

(2) దక్షత—అపనిలో అయనకు మంచి
ఒళిపు ఉన్నది [నె]

ఓళుపు = (1) ఉపాయము; లాఘవము,
ఒలుపు; ఒళిపు [నె; చి; వ]

(2) పరిచయము — ఒళుపు చూచుకొని
దొంగతనము జరిగినది

(3) దొంగలకు సూచనలిచ్చు (స్థానికుడు)
[నె-పొ]

(4) లోబడియుండుట — దానికి ఒళువై
నాడు [అ]

ఓళ్లక్కదొడ్డము = అబద్ధాల ఆర్పాటము
[కరి]

ఓళ్లుచేయు = (1) వంటిబిడ్డలు ఎదుగునప్పుడు
బాగుగ శరీరము పెరుగు—బిడ్డ బాగా
ఒళ్లుచేసింది [నె; తె; కర్నూ; వి; అ; చి]

(2) కొట్టు; తాకు—ఒళ్లు చేసుకోవద్దురా,
కొట్టవద్దని అర్థము [చి]

ఓళ్లుదాచుకొను = దేహశక్తిని పూర్తిగా
ఉపయోగించి పనిచేయకుండుట [నె;
కర్నూ; తె; వి; అ]

ఓళ్లునిండినది = దేవత పూనినది [అ]

ఓళ్లుబెట్టుట = (చూ) ఒళ్లుచేయుట [కరి]

ఓళ్లువిరుచుకొను = (1) బద్దకము తీర్చుకొను

(2) ఎక్కువగా కష్టపడి పనిచేయు [వి; నె]

ఓళ్లువొంచడు = పనిచేయడు [వి; నె]

ఓకు = (1) తోపము; హాని; అశుభము [నె-పొ]
 (2) చీట్లాటలో (పేకాట) ఉపయోగించు
 కార్డు—మంచి ఓటలు పడలేదు [సర్కా]
 ఓగు = (చూ) ఓవు [నె]
 ఓగులు = ఓదెలు [శ్రీ]
 ఓగోడు = తిండిపోతు; పనికిమాలినవాడు,
 బలహీనుడు [చి; నె]
 ఓటం = కట్టుము; వట్టం [నే]
 ఓటారు = బాగా ఎండిపోవు — చుడి ఓటారి
 పోయింది [అ]
 ఓటిపోవు = సగిలిపోవు — ఆ వండ ఓటి
 పోయింది; ఓడుదోయి [అ-పె]
 ఓటివాడు = చుర్చులుడు [వి]
 ఓట్రంపు = (1) నిరసనముగా వెక్కిరించుట
 (2) ఎదిరించుట [కో]
 ఓడి = ఒడి—అవిడ ఓడిచావుకొని నిల్చెను
 [కరీ]
 ఓడిక = తిన్నెలలికి పెట్టు మ్రుగులు, బొట్టు
 మొదలగునవి; ఓడిగ [కరీ]
 ఓడిగ = పల్లపుపొలము; తాగేడు [నె-ఉదయ
 గిరి]
 ఓడిగలు = తిన్నెలు, గోడ అడుగులు అలికిన
 తరువాత అలంకారముగా పెట్టు సన్నపు
 బొట్టు; ఓడికలు [వ]
 ఓడిగలేపు = అల్లరిపెట్టు; లేవిడిగొట్టు [మ; తె]
 ఓడు = పరుగెత్తు—ఓడిరా [అ]
 ఓడుబిల్లు = ఇంటికప్పున కుపయోగించెడి
 పెంకు.
 ఓడ్డుకొనివచ్చు = నీరు పూర్తిగా ఒడ్డిగిలి
 వచ్చు [గు]
 ఓణి = (1) కన్నెపిల్లలు కట్టుబట్ట.
 (2) ఉత్తరీయం [వి]
 (3) పెద్దబాట [నే]
 (4) పైట, వాణీ
 ఓడము = కందకము [కరీ]

ఓదులయ్య = ఉపాధ్యాయుడు; ఆయ్యవాడు.
 ఓదుడు = ఒడ్డెవాడు [శ్రీ]
 ఓనగాయ = రేతలంక కాయలు [కరీ]
 ఓని = దొంక; ఓణి [అ]
 ఓనెకట్టు = (1) ఎడారి
 (2) దొంగలు దోచుకొనుటకు అనువైన.
 చోటు [నె-పొ]
 ఓవరికం = ఓరు, శ్రద్ధ [అ]
 ఓవలేనిమనిషి = గర్భవతి [కరీ]
 ఓబయ్య కాలము = చాలా పురాతనకాలము.
 —అది ఓబయ్యకాలపునంగతి; ఓబీయ.
 కాలము [నే; నె]
 ఓబినాటి కాలం = చాలపాతకాలం [చి]
 ఓమి వాడుకొను = పొదుపుచేయు [కరీ]
 ఓరడి = తేడా; వ్యత్యాసము; ఓరబాటు;
 వారడి; వార [కరీ]
 ఓరపాక = ఓరగా వేసినపాక [అ]
 ఓరబాటు = తేడా [కరీ]
 ఓరవాకిలి = సగము మూయబడిన తలుపు.
 —ఓరవాకిలివేయ [నె; తె; అ]
 ఓరసారములు = వ్యత్యాసములు [కరీ]
 ఓరుగాలి = పెద్దగాలి; పోరుగాలి [శ్రీ]
 ఓరెడ్డెము = ఎకసక్కము; ఎగతాళి [కరీ]
 ఓలి = కన్యాశుల్కము—ఓలితత్కృతని గుడ్డి
 దానిని తెచ్చుకొంటే, దొంతివండలన్నీ
 వగులగొట్టినట్లు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 ఓలిఆట = సిటిలో పడుగురు కలిసి ఆడు
 ఆట; ఓలఆట [చి; నె]
 ఓలిపాట = కుప్పనురిసిడి సమయములో,
 పశువులను తోడుచు పాడు ఏలవడము
 “ఓలి ఓలన్నా ఓలో” అన్నది దీనికి
 మకుటము, మధ్యమధ్య కిలారించురు;
 పొలిపాట [నె; అ]
 ఓవు = కోసినపైరును పొలములో బారులుగా
 పడవేసినది; ఓడే; ఓడి; ఓగు [శ్రీ]
 ఓసినోటివాడు = వట్టి మాటలాడువాడు [గు]
 ఓశిగలు = పోశీలు; బొట్టు; బబ్బట్టు

బొడుకొను = పరిచాన్యపుగింజలకు పాలు
వట్టు

బొతారము = (1) లేనిపోనిచేష్టలు — బొతా
రచి పడవద్దు; ఏమి బొ బొతారము;
ఆవతారము [అ]

(2) అప్రయోజకుడు—వాడు వట్టి బొతా
రుడు; అవుతారుడు [నె]

బొనప్ప = (1) అన్నింటికీ 'బొనప్ప' అని ఊ
కొట్టువాడు; దృఢనిశ్చయము లేనివాడు;
తథాస్తు దేవత.

(2) పనికిరానివాడు [అ]

క

కంక

కంచువట్టలది

కంక = వెదురు [కరీ]

కంకణాయి = (1) గట్టిగా కూతవేయు ఒక
చిన్నపిట్ట.

(2) దిగ్గరగా, స్ఫుటముగా మాట్లాడుట—
కంకణాయి పలికినట్లు పలికినాడు [నె]

కంకాళం = పెద్దఆకారము [చి]

కంకి = (1) బలవంతముగా గుంజితిచ్చుట—
వాడిదగ్గరనుంచి కంకితెచ్చాడు [గో]

కంకు = (1) నోటిలో బెట్టికొని వళ్ళతో
కఱచి తినుట—అతడు మొక్కకంకిని
కంకతూ ఉన్నాడు [కరీ]

(2) తిట్టు [కరీ]

కంకెడు = కమికెడు [కరీ]

కంకోష్టము = కొలుకరానికొయ్య [కరీ]

కంగలు = వేయించిన (వేసిన) శనగలు [శ్రీ]

కంగాణము చేయు = ధాన్యమునురుచు
[అ-పె]

కంగాలు = (1) చెడినది [కరీ]

(2) సీచము—వాడు వట్టి కంగాలోడు
[తె]

కంగాళి = అల్లరి [ఉత్తర-వి]

కంగించు = (1) గుట్టు బైటికి లాగయత్నించు
[వి]

(2) కదలించు, ప్రోత్సహించు; కోపించ
జేయు [నె-పో]

కంగు = (1) సరిహద్దు—కంగుదాటితేకాళ్ళ
నరుటతా, జాగ్రత్త [చి]

(2) మడక

(3) ఉగ్గు [గో]

కంచరబండి = కంచరసామాను (ఇత్తడి
పాత్రలు) పెట్టుకొని, అమ్ముటకు ఊరు
ఊరు తిరుగుబండి [కర్నూ; నె]

కంచి = కంచె [తె; నె]

కంచిఇడ్డి = మసాలావేసిన వండిన పెద్దఇడ్డి
[చి; నె]

కంచిమేక = మేకలలో మంచితెగ, పొట్టివి.
ఈతకు రెండుపిల్లలు ఈనును.

కంచుగంటవలె = రావులేనికంఠధ్వనితో—
వాడు కంచు గంటవలె పలుకుతాడు
[కర్నూ; నె]

కంచుడి = అన్నముతిను పాత్ర [చి]

కంచుడు = మట్టిగిన్నె; మూకుడు [కరీ]

కంచుపదును = సున్నితము [కరీ]

కంచుపట్టలది = (1) పనిలోను పెత్తనము
లోను మగవారితో సమానమైన గడుసరి
ఆరుది; గయ్యాళి; నెలకాణ [నె]

(2) రతిలో ఎంతైన అపనిపోవని అడుది
[వి]
కంచుపట్టలవాడు = దైవ్యశాలి; బలవంతుడు
[అ]
కంజాయింపు = లోటులేకుండా చక్కగా
నిర్వహించుట [తూ-గో]
కంజీమంచము = పేసబె త్రము చీల్చిన పోగు
లతో అల్చిన మంచము; కమిజీమంచము
[నె; కర్నూ]
కంజు = చేనిచుట్టూ వుంచు రాతిగోడ; కంచె
గోడ [అ]
కంటసరి = మెడలో ధరించుకంటె [నె-పొ]
కంటికి అను = ఒకవ్యక్తి దర్శనీయుడై
గౌరవమును పురిగొల్ప గలిగి యుండుట
—అయన కంటికి అనలేదు [నె; గు;
తూ-గో]
కంటినిరుట్టుడును = (1) ఊరడించు, ఉవశ
మింపజేయు (కన్నీళ్లుతుడుచు) [అ]
(2) వట్టివట్టి ఊరడింపుచేయు
—అయన అదుకోకపోయినా కంటినిళ్లు
తుడిచిపోయినాడు [నె]
కంటినిరుపోయుట = అవరక్రియలతో, కర్త
చేసినవానిని ఓదార్చుటకు పందిరిలో నిలి
పిన శిలలపై (కొయ్యమేకులు) పగోత్రులు
నీరుపోయుట [నె]
కంటిపులి = ఎదుకు కంటిదగ్గరనుండు నుడి
— కంటిపులినుడి ఉంటే ఇంటిపులి
చస్తాడు [చి]
కంటిబెదురు = కొట్టక పిల్లలను కన్నుతోనే
బెదిరించుట [సర్కా]
కంటిలో కారముచల్లు = మోసగించు [తె]
కంట్లపునూనె = గానుగలోనుండి అప్పుడే
తీసిన కొత్తనూనె [కరీ]
కంటాము = 64 (అరవైనాలుగు) పీతెలు [శ్రీ]
కండ = (1) సత్తవ — కండగలనెల [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) శిశువు — కండనీకుండ చేశాము;
చిన్నవాణ్ణి పెద్దవానిగా చేశాము అనుట
[చి]
కండ = శ్రీ ఋతుర క్రము; ముట్టుబట్టు
అన్నట్లు — నీనోట్లో నాకండలు అని
నీచులతిట్టు [వ]
కండసక్కిరి = కలకండ [అ]
కండ్ర = కనరు; కరుడు [గు; తూ-గో]
కండ్ల వెణ్ణు = అకర్షకము — అవేషం కండ్లి
వెణ్ణిగానున్నది [నె-పొ]
కండ్లుకుట్టు = కండ్ల కలక [అ]
కండ్లుబైర్లు గమ్మినవి = కండ్లు కనపడ
కుండ అయినవి [మ]
కంత = (1) బొక్క
(2) కంచెలోనున్న చిన్న ఇరుకుదారి
[నె; కర్నూ; తె]
(3) పెండ్లియందు ఉప్పు పప్పు బియ్యము
పెట్టిలో ఉంచి తీసికొనిపోయి పెండ్లివారి
కిచ్చునది [చి]
(4) కణత, కన్ను ప్రక్కభాగం [వ; కరీ]
కంతరిస = పెద్ద అరిస; పెద్దనిప్పటి [చి]
కంతి = దెబ్బకగిలి ఏర్పడినబొప్పి; కణితి;
గంతి [కర్నూ; వ; కరీ; చి]
కంతిరిగ = తేనెటీగ, మధువము; కందిరిగ;
కందురిగ [నె]
కంత్రి = (1) నకలు
(2) బజారురకము; (అతి సామాన్య
మైనది)
(3) బలహీనమైనది
(4) మోసము [అ]
(5) సంకరము — కంత్రిదార = అంగ్లో
ఇండియన్ [నె]
కంతు = వాయదా — కంతులు కంతులుగా
డబ్బుకట్టాడు [చి]
కంద = గణుసుగడ్డ; చిలగడదుంప; రత్న
పురిగడ్డ [తె-మానికోట; వ]

కందకందయైనది = మెత్తగాయైనది [కరీ]

కందకము = పొలమునందలి నీరు బయటికి పోవుటకు తీయు కాలువ [నె-మెట్ట]

కందపెట్టె = పెండ్లిలో, పెండ్లికొడుకు వెంట ఒకరు మోసికొనిపోవు పేసపేము (Rattan) పెట్టె. ఇందు ఒక కందగడ్డపెట్టి యుంతురు. ఈ కందవలె కొత్తదాంపత్యము పిల్లలు బెట్టి సుసారము చుట్టికావలెనను శుభకాంక్షను తెలుపు సాంగము [నె]

కందమ్మ = బత్తులలోని శిశువు [అ]

కందమూలము = చిలకడదుంప; గణుసు గడ్డ [గం]

కందాయము = బూమినిస్తు [అ-మె]

కందిము = పందిటిగుంజ; బాజా [గు]

కందిరీగ = కేసెటిగ; కంతిరీగ; కందురీగ [కర్నూ; అ; ప; గో]

కందిలి = ల్యాంట్‌; లాందరు కందిలి [తె]

కందిలు = లాందరు; కందిలి [నె]

కందురీగ = (చూ) కంతిరీగ, కందిరీగ [నె]

కందూరి = పీర్లపండుగలో పీర్లకు డక్తులు నివేదించు మాంసభోజనము; ఆవలచేయు ఉత్సవము [గు; అ; నె; మ]

కందెనబెట్టు = (1) సప్తపతయ; మోసగించు — అతడు నాకు లెన్నగా కందెనబెట్టెన [కరీ]

(2) పనిచేయుచుకొనుటకు చేయు సదుపాయము — ఇరుస కందెనబెట్టక కర మేల్వారుబండియైన పాదరు

కంబారి = (1) పనివాడు; నిత్యనేపకుడు

(2) పొలములలోను ఇంటిలోను పనిచేయు వాడు [శ్రీ; గు]

(3) జీతగాండ్రు; కమతగాండ్రు [శ్రీ] (బహువచనం — కంబారులు)

కంది = కమ్మి; కక్కువ [నే]

కంబోరు = కమ్మివారు [కరీ]

కక్కనీళ్లు = బియ్యముకడిగిననీళ్లు; కుడితి[చ]

కక్క = (1) పినకండ్రీ; చిన్నాయన

(2) పాయసం [నే]

(3) నంకటి [చ]

(4) పాదె — కక్కగజ్జ [గం]

కక్కగట్టు = ఒకతిట్టు; — పాదెగట అనుట [గం]

కక్కరాలు = గోధుమపిండి, బెల్లము కలిపి పాకంపట్టి కొబ్బరి కోరు పూర్ణముపెట్టిన పిండినంట [వి; శ్రీ; గం]

కక్కనము = తప్పనిసరి — అతడు తాళకక్కనముగా నన్ను నిలబెట్టి డబ్బు పుచ్చుకొనెను [కరీ]

కక్కను = మరుగుదొడ్డి [చ; నె]

కక్కాయి = పినకండ్రీ; కక్క

కక్కర = చిప్పచిన్న మచ్చలుగలిగిన కోడి పుంజు; పొడకోడి, పెద్దమచ్చలది [నె; ఆత్మకూరు]

కక్కు = (1) పనికిలిబండకు తిరుగలిరాళ్లు కలిపాదరకు (ముఖ్యముగా కొడవలికొ) పదును ఎక్కుటకుగా కొట్టు చిన్నగట్టు — కళ్ళకొట్టినారు; కొడవలికి కళ్ళకోసినారు [నె; అ]

(2) గంట్లు [వి]

(3) ముల్లుపోయుట [అ]

(4) బిచ్చగ్లాలో ఒకజాతి [గో]

కక్కుటాకు = పసిబిడ్డలు పాలు కక్కుచుండగా, వ్రేలికి తొడుగు నన్నటి ఉంగరము [నె]

కక్కురి = తగనిపనికి పాలుడుట [తె; నె]

కక్కుతు = కక్కురి [అ]

కచిక = పేడపిడక కార్చిన బూడిదవిళ్ళ; కచ్చిక [నె]

కచ్చు = (1) నాలు, మొరలు — కచ్చారోడు [తె]

(2) పగ; కక్ష [కర్నూ]

కచ్చపోతు = (చూ) కచ్చిపోతు [నె]
 కచ్చిపోయు = గోచిపెట్టు [తె]
 కచ్చివిగించు = పోరుకు సిద్ధముగు; పంచ
 ఎగగట్టు [కరీ; వి]
 కచ్చిలుగిల్లేవాడు = విరోధాలు కల్పించే
 వ్యక్తి [అ]
 కచ్చిపచ్చి = తెగతెంపులు — కచ్చి
 పచ్చిగా మాట్లాడివేసినాడు [నె]
 కచ్చి = పోట్లాడు స్వభావముగల [అ]
 కచ్చిపోతు = (1) పగసాధించువాడు
 (2) కుళ్లబోతు [నె]
 కచ్చు = (1) గుడ్డలు కలిపి కుట్టునపుడు,
 లోపలికి పోనిచ్చిన ఎక్కువగుడ్డ [గు;
 అ-పెను]
 (2) గుడ్డ నేసినప్పుడు రెండుమూరలకు
 మధ్య పేక దారం లేకుండా ఛాళిగా అట్టి
 పెట్టినది (చింపి వేరుచేయుటకు) [గు]
 కచ్చు = (1) గోచి;
 (2) గోడకచ్చు; కీలు [కరీ ;వ]
 (3) దెబ్బ
 (4) ముక్కు (కచ్చుపెట్టు)
 (5) పేసిన మోతులపై న బయటికి వెళ్లు
 కొని వచ్చిన మోసులు — కచ్చుకోసిన
 మోతు [నె]
 (6) కాలు [తె]
 కచ్చె = కక్ష; పగ; కచ్చెపోతు; కచ్చి
 [చి; వ]
 కచ్చెపోవు = అశ్వర్యపడిపోవు [శ్రీ]
 కచ్చే = తమలపాకుల చిన్నకట్ట; పిడి [కరీ]
 కజ్జ = పోరుకు సిద్ధము [కరీ]
 కజ్జకాయ = (1) కరిబెల్లలు [వ]
 (2) చూ) కజ్జికాయ [నె]
 కజ్జా = కొట్లాట, దెబ్బలాట [శ్రీ]
 కజ్జాయము = తురిమిన కొబ్బెర, చక్కెర
 కలిపిన తినుబండారము; పంచకజ్జాయము
 [కర్నూ; నె]

కజ్జాయాలు = నిప్పట్లు; అరినెలు [నే]
 కజ్జికాయ = కొబ్బెరతురుము (సన్నగా తురిమి
 నది) చక్కెరగాని, పప్పులపొడి బెల్లము
 గాని లోపలపెట్టి గోదుముపిండి పూరిలో
 పొదిపించేసిన తినుబండారము; తీసిపోమాన్సి,
 కర్జకాయ [తె; నె; అ; కర్నూ]
 కజ్జెము = పప్పుబెల్లము కలిపిన చిరుతిండి
 [కరీ]
 కటంబలి = జొన్ననూకలతో వండిన
 అన్నము; జొన్నన్నము [కర్నూ]
 కటకటను = జనము క్రిక్కిరిసి దట్టముగా
 మూగు; కిటికీ అను [నె]
 కటప = (1) చిన్నతిప్ప
 (2) గడ్డిపేయుటకై ప్రత్యేకించినచోటు [చి]
 కటాంజనము = కటకటాలు [అ]
 కటాకటి = (1) కచ్చితముగా [కరీ]
 (2) అతికష్టము — కటాకటిమీద ఆ వని
 అయినది [నె]
 కటామణి = నూర్పిడి; కుప్పలు నురుచుట [అ]
 కటికనిషేకము = నమ్రాడని వివాహిత
 కన్యతో భర్తను కలుపుట [గు]
 కటికముక్కులవాడు = కఠినాత్ముడు [వి]
 కటిక్కన = (1) గట్టిగా — కటిక్కన
 తుమ్మునాడు
 (2) మొగమాటము లేకుండా — కటి
 క్కన లేదన్నాడు [నె]
 కటుకు = కఠినము [కరీ]
 కటేకారుడు = హాస్యగాడు, విదూషకుడు,
 అరవభారతనాటకములందలి విదూషకుడు
 [చి]
 కట్ట = (1) ఇంటిముందరి అరుగు; తిన్నె
 (2) వడ్లకట్టలు (మూటలు) — కట్టలున్న
 కొంపవ, పుట్టలున్న మడికి చెడుపులేదు [వి]
 కట్టకము = కట్టినభవనము; కట్టడము
 [కర్నూ]

కట్టుకొమ్మ = ఏరు కాలవ లోనికి మళ్ళించుటకు ఏటిహాయకు అడ్డముగా వేసిన అన

(కట్ట); కట్టుకొమ్మ [కర్నూ]

కట్టగట్టి = (1) సిద్ధమయి; [కరీ];

(2) అందిరు పెకమై [కరీ; నె]

(3) వరుసగా మూగి [కరీ]

కట్టడము = కట్టినభవనము; కట్టకము [నె; పె]

కట్టపెట్టు = బలవంతపు పెండ్లి; కట్టిపెట్టు [కర్నూ; నె]

కట్టరాయి = ఆయుర్వేద వైద్యులు సిద్ధము చేసి పెట్టచున్న వంశానుగతమైన మందు

(కోపు). రాతివలెనుండు ఈ వైషధమును

పాచి యిత్తురు; కుప్పికట్టు [చి]

కట్టాయం = (1) దివ్యస్థలములలో దేవునకు చేసినమహానివేదనమును పూజారులందరూ పంచుకొనునది. దానినే వారు యాత్రికులు

అటు ఆమ్మచురు [గో]

(2) విశ్వయము — కట్టాయంగా రావాల

[నె; చి]

కట్టిపెట్టు = (1) బలవంతముగా పెండ్లి చేయు — నాడికి వడ్డనెకొంది అపెను కట్టిపెట్టి నాడు

(2) ఇక చాలించు అనుట — ఇక నీ అటలు

కట్టిపెట్టు [నె; తె; అ]

(3) అప్పుగించు — దానిని కట్టిపెట్టినా

[నె.పా]

కట్టిమోత = పరి, చొప్పు మొదలగువానిని కట్టలుగట్టి మోయుట; పనమోక [కరీ]

కట్టు = (1) కులకట్టుబాటు

(2) మంత్రించి విషకీటకముల విషము

పెక్క-కుండా అరికట్టనది — కట్టుచేసి

నాడు.

(3) కందులు మొదలగువాటి కషాయము

— ఉలవ కట్టువారు

(4) కట్టుకు విగించిన లోహవలయము.

(5) రేఖామాత్రముగ ఏర్పడిన మీసము — ఇప్పుడే మీసకట్టు ఏర్పడుచున్నది

(6) ఇంద్రజాలములో భ్రమ — కనుకట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

కట్టు = (1) తీవ్రము; గాఢము [గు]

(2) విరేచనములందు చివరనపడు కల్మ

షము [చి]

(3) అదుపు; నిర్బంధము — కట్టులోబెట్టు

[న]

కట్టుకొల్ప = చెరువునకు ఏటినుండి నీటిని మళ్ళించు కొల్ప; వరవ కాలవ [చి]

కట్టుకున్నది = భార్య [వి]

కట్టుకొంగు = నడుమునకు కట్టిన చీరకొంగు × వెటకొంగు [తె; నె; అ]

కట్టుకొను = పెండ్లాడు — కట్టుకొన్న పెండ్లాము × ఉంచుకొనినముండ [నె]

కట్టుకొమ్మ = (చూ) కట్టుకొమ్మ [నె; అ-పె]

కట్టుకోక = పలుమారు ధరించు చీర × దాపుడుకోక. [నె; కర్నూ]

(2) ధరించువస్త్రము — యాచమ నాయని త్యాగము గోమలకేగాక కట్టుకోక అ

కగునా? [తె; నె; అ]

(3) ధరించిఉన్నచీర — కట్టుకోకతోవచ్చేసింది [చి; నె]

కట్టుగాడి విగువు = స్థానబలము; పెంట బిట్టు. గింజపొగరు అన్నట్లు [నె]

కట్టుగొయ్య = (కట్టు + కొయ్య) పశువులను కట్టివేయు గుంజ; గూటాము [కర్]

కట్టుపంచ = భోవతి; మొలపంచ; అంత రీయము [నె]

కట్టుబడి = (1) ఒక మాన్యమునకు కట్టవలసిన పన్ను — కట్టుబడిమాన్యం [శ్రీ; నె; తె; అ]

(2) చేసినపనికి చెల్లించవలసిన మొత్తము

(3) భవన నిర్మాణ పరిమితి — అది పది

అంకణముల కట్టుబడి [నె; అ; తె]

(4) గ్రామోద్యోగుల దగ్గర పనిచేయు
బంట్రోతు; తలారి [కర్నూ]

కట్టుబడివాడు = తలారి [తె]

కట్టుబోతు = మంత్రాలమారి; మంత్రగాడు;

కట్టుమోతు [కరీ; వ]

కట్టుమట్టు = (1) పశువులు కట్టివేయుకొట్టము
; లేక పెంట [నె]

(2) కుప్పనురిపిడిలో చిట్టచివరి పడుగులో
గింజలపై నిలిచినగడ్డి [నె - ఆత్మకూరు]

కట్టుముడి = నిబంధన [కరీ]

కట్టుమోతు = (చూ) తోడుబోతు; మాంత్రి
కుడు; మంత్రాలమారి

కట్టువ = (1) పొలము సరిహద్దులలో నిర్మిం
చిన రాతికట్టడము

(2) వంకలకు అడ్డముగా వేసినకట్టలు

(3) చిన్నగుట్ట [అ]

(4) రెండుచేల మధ్యనుండు ఎత్తైన
గట్టు, కత్తువ [నె-పొ]

(5) ఎల్ల కంచ — కట్టువవల్లి [నె-దక్షి
ణము]

కట్టె = వంటచెఱుకు; కట్ట[నె; కర్నూ; అ; తె]

కట్టెగొట్టినట్టు = ఖండితముగా, కట్టె విరచి
నట్లు [కరీ]

కట్టెపండు = గింజలతోను; ఉట్టెలతోను
ఉండు చింతపండు [నె; కర్నూ; అ; తె]

కట్టెపొంగలి = బియ్యము పెనలవప్పుతో
పాలుపోయక వండినపొంగలి [నె-పొ]

కట్టెలు = (1) పుల్లలు

(2) కలప [తూ-గో]

కట్టెచరచుకొనిపోవు = (1) కట్టెవలె గట్టిగా
నగు—కాళ్ళచేతులు చల్లబడి కట్టెచరచు
కొనిపోయినవి [వ]

కట్టెపారు = (1) కట్టెవలె పొడవుగా గట్టిగా
ఉండుట—కట్టెపారుమనిషి [నె]

(2) కొయ్యబారు [వ]

కట్టెపిట్ట = బక్కచిక్కినవ్యక్తి; కట్టెపారు
మనిషి

కట్టెలోపెట్టుట = భైదలోనుంచుట [అ]

కట్టెవాలు = బిట్టబిగియు [కరీ]

కట్టెవిరచి పొయిలోబెట్టినట్లు = నిర్మోగ
మాటముగా, బెట్టిగా మాట్లాడుట [నె]

కట్టెసామాను = గృహనిర్మాణమునకు వల
సిన కలపసామాను [అ]

కట్టెత = భర్తపోయిన స్త్రీని మరొకనికిచ్చి
చేయు పెండ్లి; మారుమనుము [గో]

కట్నాలు = (1) సోపానములు; మెట్లు; —
కట్నాలబావి [న]

(2) నిషేకముపూర్వము [నె]

కట్నాడ = కట్టుకొయ్య; గుంజ — బట్టె

కట్నాడచుట్టూ తిరుగుతున్నది [వ-గో]

కట్టపాము = కట్టుకట్టుగా చారలుండు పన్న
పాము, దీనికి విషమెక్కువ [చి]

కట్టపొడి = బీదలు వక్కాకుతో వేసికొను
పొగకు పుల్లలపొడి; కడ్లపుడి [అ]

కట్టా = వివాదము; కలహము [అ]

కట్టు = బండిచక్రపు పట్టాలు, నేములు [చెం]

కడ = (1) దగ్గర [నె; కర్నూ; అ]

(2) పశువుల చివరి ప్రక్కవన్ను—అది

కడలువోసినకోడె [నె; వ]

(3) ప్రక్క—కడతొలుగు [వ]

కడంచిల్ల = (చూ) కడచీల [అ]

కడంచున = కట్టకడపట [అ]

కడంతరకాలము = జీవితాంతము — కడం

తరకాలము మరచేమాట యిది? [చి]

కడంతల = (చూ) కడకంతలు [తె]

కడకంతలు = దూరముగనుండు ప్రదేశము

—కడకంతల వల్లె [నె]

కడకళ్ళము = కళ్ళముయొక్క అంచులు
[కరీ]

కడకాలు = గోడకట్టుటకు క్రవ్విన లోతు
గాడి; గుణావర్తము; గుణావర్తనము, గుణాది,
కడగాలు [నె; అ; చ]

కడగ = (1) బయటచేరుట; బహిష్కరణగుట;
కడగ — కడగడన్నను తాకట
[కర్నూ]

(2) అవకల; — కడగాపోరా [ఁ; నె]

కడచిల్ల = (చూ) కడచిల; కడసిల్ల, కడం
చిల్ల [అ-నె]

కడచిల = బండిచక్రము ఇరుసుకు బయట
బిగించు ఇసువచిల; కడచిల్ల [నె; వ]

కడజేయు = అలక్ష్యముచేయు — నన్ను కడ
జేసినారు [నె-పొ]

కడవ = (1) ఇంటిసింహద్వారపు క్రిందవద్దె
— కడవమీద కూర్చోట; నా కడవ
దొక్కట; గడవ [నె; కర్నూ; చ; వ]

(2) ఇల్లు — అ పూరి కడవలంత [మ; నె]

కడవదండాలు = (1) వాకిలిముందు సాగిల
బడుట.

(2) పీచస్థితికి దిగుట [కఠి]

కడవపూజ పెట్టు = (చూ) కడవముగ్గుపెట్టు
[నె]

కడవబండలు = నావరాళ్లు, కడవరాళ్లు
[కర్నూ; నె]

కడవమాను = దేహః; కడవ [అ]

కడవముగ్గుపెట్టు = కార్కారము ఒకరిఇంటి
చుట్టు వలుమారు తిరుగుట [నె; వ]

కడమ = మిగత; కడిమ్మా [చ; వి, నె]

కడముంత = చిన్నచెంబువంటి మట్టిపాత్ర
— కడముంతతోగూడ నీళ్లు ఇవ్వలేదు
[నె; తె]

కడలకడల = చూరంచూరముగ — కడల
కడల నిలబడినారు [నె; అ; వ]

కడలు = (కడల) చివరనుండు పశువులదంత
ములు; ఇవి వయస్సు దెల్పువండు —
ఈ కోడె కడలేసింది [నె; మ]

కడలేయు = గొంగడ అంచులుగట్టు [నె]

కడవ = (1) తలుముకు (పెతము) పీరు ఎత్తు
టకు బిగించు లోహపుబాన [నె]

(2) చిన్నమూతిగల కుండ [కర్నూ;
సర్కా]

(3) బిందె — ఇనపకడవ [అ]

(4) మట్టికుండ [తె]

(5) పెద్దమూతిగలకుండ; [అ; మ]

(6) 8 3/4 శేర్ల కొలగారపుకుండ [అ]

కడసి = కడవటి [నె]

కడసీల = బండిఇరుసు చివరన వేసిన చీల
[నె]

కడన = చివరన — అయన కడన వచ్చి
నాడు; కడన; [నె; కర్నూ; వ; అ; తె]

కడాణి = బండిఇరుసు [నె]

కడాని = బండికడచీల [చ]

కడి = భోజనపుముద్ద [తె]

కడితి = (చూ) కణితి [నె]

కడిద = నలగాజేసి, దానిపైన పిండి బలవ
ముతో ప్రాయుటకు వీలైన కాగితము.
ఇది పూర్వపు లేఖక సాధనములలో
ఒకటి

కడిదొబ్బు = (సిద్ధార్థములో) పెద్దపెద్ద
ముద్దలుచేసి మింగు [నె- మెట్ట]

కడిపోవు = (1) చెట్లకొమ్మలు ఆకులు చిగి
రింపక ఎండిపోవు

(2) పాదగు; కడబోవు [అ]

కడిమి = పరికపుల సురిసిడులలో త్రొక్కి
నలిగిన గడ్డిని కల్లము చుట్టువేసిన తాతా-
లికమైనపోగు; మెడివామి; కడెము [నె]

కడియం = (చూ) కడిమి [సర్కా]

కడియాలు = (1) స్త్రీల కాళ్ళకు పెట్టుకొను
పెండి వలయములు — కాళ్ళ కడియాలు;
కడెము [నె; మ]

(2) చేతులకు ధరించు వలయములు —
దండకడెము [కర్నూ]

(2) (హస్తా) ముంజేతికంకణములు — బంగారుకడియాలవారు; మురుగులు [నె-దక్షిణం; వ; అ]

ఓడుగు = బియ్యము కడిగిన నీరు; ఇది పులిసిన కుడితి అగును, గంజిలో కలిపిన దానిని కలి అందురు [నె]

ఓడుచిల్లలు = బండిచక్రాలకడనుండు చీలలు; కడచీలలు [అ]

ఓడుపాత్రం = (1) కడుపుకక్కుర్తి—కడు పాత్రంలో అవని చేసినాడు [నె; కర్నూ చి; తె; అ]

(2) రక్తసంబంధము [కర్నూ]

ఓడుపుకుట్టు = కడుపుమంట; ఓర్వలేని తనము—కడుపుకుట్టుతనము [వ; నె]

ఓడుపుకూటివాడు = అన్నవత్తములతోనే ఇంటివని, నేద్యపుపని చేయు పనివాడు; వేరేజీకములేదు. (తిక్కన వ్రాసదిచేక యీమాట అనిపించినాడు) [నె; వ]

ఓడుపుకోత = పుత్రకోతము [తె]

ఓడుపుగొట్టు = (1) ఎక్కువగా విరేచనాలగు [కరీ]

(2) జీవనోపాధిని తొలగించు—కడుపు గొట్టడం [నె]

ఓడుపుసెగ = నీటిచురుకు వ్యాధి (గనోరియా) [చి]

ఓడుపుబ్బరము = ఓర్వలేనితనము; కడుపు ఉబ్బరము [నె]

ఓడుపూదరబట్టు = చంటిపిల్లలు ఏడ్చిఏడ్చి, సహించరాని దుఃఖపుటావిరితో బాధపడు [కరీ]

ఓడుపోడు = తిండిపోతు; (కడుపువాడు) [చి; నె]

ఓడ్కిపోవు = తపించిపోవు — ప్రాణం కఠేక్కిపోయింది [చి]

ఓడుము = పలయాకారముగా వేసిన నిలువెత్తు గడ్డికుప్ప; కడిమి [సర్కా]

కడొత్తు = (కడబత్తు) ఇంటికప్పు క్రింద చివరనవేసి విగించు అడ్డవాసము —

కడొత్తు సరిగాలేక నూరు వాలింది [నె]

కడ్డాయము = నిర్బంధము; బలవంకము— అవని చేయవలెనని కడ్డాయమా ? [తె; నె; కర్నూ; అ]

కడ్డీఅంచు = సాధారణముగా సరిగతో వెడల్పుగా పూజలు లేకుండా సాదాగా నేయు అంచు— వెంకట గిరికడ్డీ అంచు పై వంచ [నె; అ; తె]

కడ్డీపుల్ల = ఊదునీటి; సాంధ్రాణికడ్డీ [చి]

కడ్డీలు = దూలములపై పేర్చు వాసములు [అ]

కడ్డు = మొరటు; హఠము; నట్టుదల [అ; చి]

కడ్లపుడి = పొగాకుకాడల చిన్నతునకలు; కట్టపొడి [నె]

కణము = (హ) కఠేము; లోగాడిపుల్ల [వ]

కణయి = నూనెకాయకొను పాత్ర; కళాయి [శ్రీ]

కణిక = పొడుగాటి తీరుమణి, బలవపు ఖండి కలు—బలవపుకణికలు; కోపు [కరీ]

కణిజము = ధన్యముకొట్టు [చి]

కణితి = (1) దెబ్బకలి రేహముమీద ఏర్పడిన మోద; బొప్పి

(2) అవువలెనుండు పెద్దకాతిజింక; కంతి; గంతి [నె]

కణినించు = గమనించు; గుర్తించు — కణినించి పోయినాడు [నె]

కణుజు = కుక్కులకు పట్టు పురుగు [తూ-గో]

కఠేము = (1) బండికాడికి ఇరుప్రక్కల నుండు రంధ్రములలో దిగవేయు కొయ్య చీలలు; లోగాడిపుల్ల; కణము [వ]

(2) చెరుకుగానుగలోని చెరుకుల నలుపు గుండ్రని ఇరుసులు [చి]

కఠేయించు = కదలక కూర్చుండు [చి]

కతకతఅని = అయినదంతే, అయినదని
నట్లుగా వివాహాది కార్యములుచేయుట[మ]

కతకతఅని = సందులేకుంటూ దట్టముగా
జనము మూగియుండు—అక్కడ జనం
కతకత అనిపోయింది; కటకటఅను[నె]

కతలుచేయు = వికారపుచేష్టలుచేయు —
ఏమంతా కతలు చెస్తున్నారో [వ]—
కతలుపడు [నె]

కతలుపడు = వికారపుచేష్టలుచేయు;నటించు,
—అయిన కతలు పడుచున్నాడు [నె]

కతుకు = గుర్తు; కత్తితోనరికిన ఏర్పడిన
గాయపుగుర్తు [చి]

కత్తవ = (1) క్రవ్యుటకు, ముఖ్యముగా చేల
మడవలు తీయుటకు ఉపయోగించు
వెడల్పు ఇనుమకాగము చివరన గలిగిన
కట్టె [నె]

(2) కొండలచునకు అడ్డముగా తిరిగి
యున్న కొండకోటలు — చుల్లెకొండ
కత్తవ [నె]

(3) ఏటిసీరు ప్రక్కకు మళ్ళించుటకు అడ్డ
ముగా వేసిన అన—కన్నెకల కత్తవ
నె—ఉదయగిరి]

(4) చేనుచుట్టు కట్టినగోడ; కరగోడ[తె]

(5) సీటిని, పారుదల కాలువలకు, భూ
విస్తీర్ణమునుబట్టి పంచిపెట్టు తూముల కల
యిక; చిన్నయాగర (Small Regula-
tor) [నె]

కత్తాయి = కరబంద; కలబంద [చి]

కత్తిగట్టు = విరోధము ప్రకటించు—అయిన
నామీద కత్తిగట్టినాడు; కోడిపుంజుకు
కాలిక కత్తిగట్టి పందెమునకు వదలుటను
బట్టి వచ్చినమాటగా ఉండనోపు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

కత్తిరవడ్లు = కృత్రికకారెతో అరికిన
(నాటివ) పరిపైరు పండు ధాన్యము;
కత్తిరవడ్లు [హై]

కత్తిరిగాపు = కట్టబాట [వ-కృ]

కత్తిపీట = (1) కూరగాయల తరుగుటకుగా—
కత్తిని నిలుపుకు బిగించియుండు పీట
[నె; కర్నూ; శ్రీ; తె; కృ]

(2) చెట్టు గీయు గముడు తన కత్తులను
ఉంచుకొనుపెట్టెవంటిది [నె-ఆత్మకూరు]

(3) ఒకఆట [కృ]

కత్తు = (1) తీరు; సక్రమవిధానము—అవని
కత్తుగా చేసినాడు [వి; నె]

(2) ప్రాయము; జోడు — ఆకత్తువీల్లలు,

(3) కత్తిగీత [కరీ]

(4) శత్రువక్షము [నె-పా]

కత్తువ = ఏటికి అడ్డముగా కట్టిన అడ్డకట్ట :-
అన; కత్తవ [కర్నూ]

కత్తిరవడ్లు = (చూ) కత్తిరవడ్లు

కదంబము = (1) వివిధరకముల కూర
గాయలు వేసి వండిన పప్పుపులును;
దప్పకం [అ]

(2) పలువన్నెల పూలతో కట్టినచండ[నె].

కదబడు = (1) అన్నము ఉడుకునపుడు
పొంగులుతగ్గి నడియైన ఉడుకునచ్చి
కుదురుకొను [గు]

(2) తడిసినప్పుడు గుడ్డ నేత మొదలగు
నవి దగ్గతై దట్టబడు [గు; నె]

(3) దట్టమగు [నె]

కదలిక = ఉత్సాహము—దానిపై ఇంకా కద
లిక ఏర్పడలేదు [నె; తె]

కదమ = తక్కినది; మిగిలినది; కడము—
కదమవాటిని చూడు [అ; నె]

కదవారు = మిగిలినవారు [అ]

కదుపు = (1) కదలించు, అటునిటు ఊగించు.
[నె-దక్షి]

(2) ఒకేజాతి పశువులగుంపు [నె; తె]

(3) జ్ఞాపకముచేయు; కదపు [అ]

కదుము = (1) రక్తము గడ్డగట్టిన మోద—
కదుముగట్టినది

(2) నెట్టు; గదుము [నె]

కదులు = పర్యాయము [గు]

కద్దు = సబబు; సరి [వ.కృ]

కనకపిల్లే = కరణము; కురికర్ణి; పట్నారి;
శాసభోగు

కనప్పండుగ = పశువులపండుగ; కనుము
[నె]

కనమ = గాయంతగిలి మానినగుర్తు [చ]

కనరు = (1) వంశాయ మొదలగునవి బద్ద
లుగా కోపినతర్వాక నీళ్లలో పేయకుండిన
కలుగు అరుచి; నల్లబడు; కరుణ [కర్నూ]

(2) పొగరు; మదము — వాడు కనరు
మీడి [కర్ణి]

కనాకష్టం = చాలాకష్టం [అ; నె]

కనాలు = (చూ) లోగాడి; వెలిగాడిపుల్లులు
[కర్ణి]

కనికని చీకటి = వస్తువులు కనిపించి కను
పించని చీకటి (ఉదయమునగాని సాయం
త్రముగాని) — కనికని చీకటితో బయలు
దేరితే జాముప్రొద్దు ఎక్కువరికి చేరు
తాను; కనుచీకటి [నె]

కనితెడు = (చూ) కమితెడు; కంతెడు [తె]

కనిపించి = (1) అభిమానముతో చూచి; కని
పించిపో [అ]

(2) బాగోగులు నిర్ణయించి [నె]

కనివాడు = భట్రాశు — కని సుబ్బరాజు [నె]

కనుకొరుకు = నిద్రకుగా కనుమూయు —
శివుడే కాస్త కనుకొరికినా [నె; తె; అ]

కనుగప్పరగాడు = గచ్చిలము [అ]

కనుగూర్కు = (చూ) కనుకొరుకు [తె]

కనుగొట్టు = కనునైగచేయు, కన్నుగిలుపు;
కామార్థము కంటితోచేయు సంకేతము;
— దాన్నిచూచి కనుగొట్టెడు; కన్ను
గొట్టు [ప్ర; నె]

కనుచీకటి = సాయంకాలమున వస్తువులు
చూడగలిగినంత చీకటి — మేము అక్క
డికి చేరు నరికి కనుచీకటి పడింది; కని
కని చీకటి [నె]

కనుచూపులు దొరకపు = అవసానకాలము
సమీపించినది [కర్ణి]

కనుతాలు = కంటికి గురుత్వముగా
కాన్పించు; గణనకువచ్చు; చూపుకు అను
— అయిన ఎవరికి కనుతాలలేదు [నె;
అ; తె]

కనుపిరికి = కొత్తదానిని చూచినప్పుడెల్ల
బెదురుగుణము — అది కనుపిరికెట్లు;
గోవ [నె; తె]

కనుమ = సంక్రాంతిపండుగు, కనప్పండుగ;
[వ]

కనుమ = కొండలలో ఉండు వచ్చికబీడు —
పశువులకనుమకు దోలినారు [నె; అ; తె]

కనుమరుగు = (1) చూపుకు తగలకుండా
పోవు — వాడు కనుమరిగిపోయినాడు [నె;
తె]

(2) చూపుకు అడ్డము; చాటు — తల్లికై న
కనుమరు గుండాల [నె; అ]

కనుమసక = కొంచెము మసకచీకటి [కర్ణి]

కనుమూయు = మరణించు [కర్నూ; నె]

కనురు = (చూ) కరుణ [తె]

కన్న = (1) నానరకాలు - కన్నకూళ్లుగుడిచి;
కన్నవారికాళ్లుబట్టి [తె]

(2) కనుపించినదెల్ల

కన్నది = భోగముసాని; కన్నెడి [చ]

కన్నెట్టు = నేద్యపు పసరమునకు మెడనై
విర్పడిన చిన్న నలుగుడు చర్మము x
తెంపట్టు [నె]

కన్నవాని = కన్పించినవాని; విలుని [చ]

కన్నాకు = (1) తమలపాకులపిడికి (చిన్న
కట్టకు) పైన కనుతాలునట్లు పెట్టి కట్ట
మేలుతకు

(2) శ్రేష్ఠము; ముఖ్యుడు [నె; తె; అ]

(3) తాటకులపుస్తకంలో మొదటి-చివరి
అకు [వ]

(4) చెట్టుయొక్క చివరి అకు; కోటాకు
[గో]

కన్నానదు = (1) కంటికి ఇంపుగొల్పడు
(2) కనకన్న అధికముగా కానరాదు [మ]

కన్నిడుచు = తాటికాయలలోనుంజె (ముంజు)
రేర్పడు; సీతాఫలాలలో కనురేర్పడు [చ]

కన్నికలు = సప్తకన్య; చెరువుకట్టపై
ఏర్పరచిన ఏడు మట్టిగుఱ్ఱములు; వీటిని
కన్యదేవతలుగా పూజించురు. ముదురు
పచ్చ వన్నె వీటికి వేయదురు. వీటికి
పొంగళ్లు పెట్టగనే వరం వచ్చి చెరువు
నిండునని నమ్మకము; అగారు [చ]

కన్నిరికము = (1) వెలయాలు రజస్వల
అయినకర్మాక కానున్న విలుడుచేయు
ప్రథమ సంవర్కము—అయిన అనెక
కన్నిరకము పెట్టినాడు [నె]

(2) వేశ్యకు ప్రథమముగా విలుడుకచ్చు
కన్యాకులము. కన్నిరీకము; కన్నెర
కము [నె-అత్తకూరు]

(3) కన్యగానుండు వేశ్యను స్థిరముగా
ఉంచుకొనుట [గో]

కన్నిరీకము = (చూ) కన్నెరకము; కన్నె
రకము [తె; అ]

కన్ను = (1) చెరువు తూమురంద్రము [చ]

(2) రంద్రము—పెద్ద కన్ను చేసినాడు
[నె]

(3) చెఱకు గణపులోని కన్ను; కందలోని
కన్ను; [అ]

(4) పైరుకంకి [నె]

(5) పాదమునకు ఇరుప్రక్కలా ఉండు
గుడువలు; (బుడుపులు) [నె]

కన్నుంచు = కనిపెట్టు [చ]

కన్నుకురుకు = (చూ) కనుకొరుకు [తూ-
గో; గు]

కన్నుచెడు = పొంగనును చూచివలచు [కరీ]

కన్నుమప్పు = మోసగించు; కన్నుగప్పు
[కరీ]

కన్నుమునగ = సమ్మదిగా [గు]

కన్నువేయు = (1) ఆశవడు — అవస్తువు
మీద కన్నువేసినాడు

(2) వలపుగొను — అవేమీద కన్నువేసి
నాడు [నె; ఆ; వ]

కన్నె = (1) పజపు; (పశువులను కట్టివేయు
నది) బంధము [కరీ; శ్రీ]

(2) స్వచ్ఛము; తేట — అనేది కన్నెగ
ఉన్నది [అ]

(3) మొదటిది—కన్నెకయ్యము (Mai-
den battle)

కన్నెచెఱు = (1) కన్నెరికమునుబంధము [కరీ]

(2) పెండ్లి కాకుండా అట్లే కన్యగా ఉం
చుట—కన్నెచెర తగదురా [చ]

కన్నెరకము = (చూ) కన్నెరకము [తె; అ]

కన్నెఱికం = కన్యకాపుండు వేన్యను స్థిరంగా
ఉంచుకొనుట (చూ)-కన్నెరకము [శ్రీ]

కన్నేయు = (చూ) కన్నువేయు [కర్నూ; నె]

కన్నోడు = (1) ఎవడో ఒకడు

(2) ప్రతివాడు, తిరస్కారములో —
కన్నోడికొళ్ల తావట్టుకొని (కనినవాడు)
[మ]

కపాడి = (చూ) కపాది

కపాది = ఎద్దుమీదగాని, గొడ్డు ఆవుమీదగాని
మోతగా రెండుప్రక్కలా వేయు బరువు.
ఈ కపాదిలు అమ్మి జీవించేవాళ్లు, కబాడీ
లేక కపాడివారు. వీరు మాలలు; అయి
నను గోమాంసము తినరు. వీరిపూర్వులు
తెలంగాణమున నైవికులుగానుండి, నెల్లూ
రుకు వచ్చిరి. వీరిని దండువాళ్లు అని
గూడ అందురు. కబాడీ—కపాదిపాశము
[నె]

కపిల = మోట; కపిలి; కపిలె [నె; కర్నూ;
అ; తె]

కపిలి = కపిల; మోట; కపిలె [అ]

కపిల గురుజులు = చొరుపుపై కపిల అమ
ర్పులకు విగించిన రెండు నిలువుకొయ్యలు
[చ]

కపిలదాన = మోట నీరెత్తుట ఉపయోగించు పెద్దపాత్ర. ఇది ఎక్కువగా తోలుతోకుట్ట బడియుండును. దీనినుండి నీరు బయటకు వచ్చుట ఒకపొడవు తోలునంది— తొండమువలె నుండునది అమర్చి యుండును. దీనికి తొండమనియే పేరు.

[నె; కర్నూ; తె; అ]

కపిలవేళ = మధ్యాహ్నము; మూడుగంటలు [చి]

కపిల = కపిల; మోట [అ]

కపిలబిళ్ళ = మోటతోలుట కుపయోగించు కొయ్యచక్రము; గిలకచక్రము [నె-పొ]

కప్ప = (1) తాళపుబుట్టు; కప్పతాళము; లప్ప [చి]

(2) యోని [వ]

కప్పకురుపు = గుడికాలపై లేచు పొరల కురుపు [చి]

కప్పగుల్ల = అరికాలలో లేచు పొరల కురుపు; కప్పకురుపు; దీనికి మంటలకువ [నె; కర్నూ; అ; తె]

కప్పడము = కప్పకొనునది—దుప్పటి [చి]

కప్పరచీకటి = తెల్లబడజొచ్చిన పేగుచీకటి — కప్పరకప్పర చీకటిలో బయలుదేరినా [నె]

కప్పతాళము = పెద్దతాళపుబుట్టు [నె; తె; వి]

కప్పతేలు = పెద్ద లావాటి తేలు; మంట్రగట్టు [కరీ]

కప్పదాటు = (1) వరుసలో చేయవలసిన వాటిని కట్టమైనవాటిని మధ్య వదలి చేయటం [నె]

(2) వనిన నడుమ వదలినతరువాత మరల ప్రారంభించు—వాడు ఈ పని కప్పదాటుగా చేసెను [నె-పొ]

కప్పదాటులు = చేసిన నేలమును చేయలేదని నమ్మించుటకు చెప్ప ఎన్నోకప్పడుకారణములు

(2) ఒక విషయము మధ్యవదలి, పేరు విషయముల ఏర్పట, [గో]

కప్పనాగులు = గొంతుదగ్గల ఏర్పడి చనిపోవు కంఠవ్యాధి—అతనికి కప్పనాగులు వచ్చినవి [కరీ]

కప్పల తక్కిడ = అనైక్యము [కరీ; నె]

కప్పా = చొక్కా; కవినె [అ]

కప్పి = మన్నపురాయి కార్చినతరువాత అందు నిలిచిపోవు చిన్నముడిరాయి [నె; కర్నూ; అ]

కప్పిరచీకటి = (మా) కప్పరచీకటి

కప్పు = ఇంటికప్పును తాటిఆకుతో మూత వేయుట — ఇల్లకప్పీనాదు; తుంగతో యీ పని చేసిన నేయుట అందురు [నె]

కప్పుకాలువ = (మా) సవ్య [అ]

కప్పుకాలువ = (మా) యారాము [అ-పె]

కప్పులు = ఏతమునకు రెండువైపులా కాళ్లు పెట్టుకొనుటకు ఆమెరు పొడవైన పలక పంటి కొయ్యలు [చె]

కప్పువేయు = పకుపురు సాధారణముగా జబ్బుచేత నలుపు వన్నెబెట్టు—అపుతప్పు వేసింది [నె; తె; అ]

(2) తీవకళ తగ్గు [నె-పొ]

(3) జలుబులు పొవడానికై వేసికొను నల్లని చూర్ణము [గో]

(4) మడ్లకు దాసెనరాసి వేసికొనినరంగు [వ]

కప్పువేసినట్లు = కొంచెము కొనప్రాణముతో ఉన్నప్పుడు వాడుకొను జాతీయము; — చైన కప్పు వేసినట్లున్నాడు [కరీ]

కప్పురాలు = మేకపట్టు [చి]

కప్పెర = (1) జులపాలజుట్టు [కర్నూ]

(2) ప్రాసమైన పొడవు మెంట్రికలజుట్టుకు ప్రక్కన కంఠవలె దీర్చు పొట్టి మెంట్రికలరేక; కప్పెరజుట్టు [కర్నూ; నె-పొ]

కప్పెరచాప=వానకు తడియకుండ ఉవయో
గించుగొడుగువంటి చాప [కరీ]

కబచ=చొక్కాయ; కప్పా [నే]

కబాడి=(మా) కపాడి; కపాడి [నె]

కబోడినాటకము=(1) ఒకేవ్యక్తి చీకటింట
జేరి, పలువురు మాట్లాడినట్లును, వివిధ
ధ్వనులతోను సాగించు ఒక నాటక ప్రద
ర్శనము

దీనిని చీకటిలో చేయు ఏక పాత్రాభినయ
మననమృదు. దీనిని మహాప్రజ్ఞతో, ఒక
కళగా ప్రదర్శించువారు గ్రామములలో
చాలమందిగలరు [నె]

(2) గుడ్డివాడు చేయువని—ఆదంతా ఒక
కబోడినాటకం [నె]

కబ్బా=నిశ్చేష్టక; ఆశ్చర్యము — కబ్బా
అయిపోయాడు [గం]

కబ్బిగా=గంభీరంగా; గబ్బిగా [అ]

కబ్బెల్లి=దయ్యం; పిల్లలను భయపెట్టుటకు
గాను 'దెయ్యంవస్తుంది' అనే అర్థంతో
కబ్బెల్లివస్తామనుమా అంటారు; కబ్బెల్లి
గాను; గబ్బెల్లిగాను [అ]

కబ్బెల్లిగాడు=దయ్యము; పిల్లల పరిభాషలో
బూది [అ]

కమచీమంచము = (మా) కంక్షీమంచము

కమటము = కంసాలివారి కుంపటినుత్తి
దాకలిమొదలగుసామగ్రి—నేను కమటము
పెట్టను; కమ్మరికొలిమిమంటిది [నె-పొ]

కమతము=(1) ఒకపెద్దభూములలో ఒక
భాగము; ఈడవ—వాళ్ళది పెద్ద కమతం
[నె; తె; అ]

(2) జమీందారుల సొంతభూములు, రైతు
భూములు కానివి — కమతం భూములు
[కృ]

(3) ఉమ్మడివ్యవసాయము [తెం]

(4) ఒకరైతుయొక్క వ్యవసాయం [కృ]

కమరు=(1) వెంట్రుకలు కాలి కొట్టు గబ్బు
[నె; కర్నూ; అ]

(2) గుడ్డలుకాలిన వానన—కమరుకంపు
[వ]

కమలా తొన=నారింజతొన (బద్ద) [వి]

కమలాపండు=నారింజపండు [అ; నె]

కమాను=ఇంటికి కట్టిన ఆర్పు [నె; కర్నూ;
అ; తె]

కమానుబెట్టు=(1) అదుపు — కమాను
బెట్టును చెడగొట్టుటన్నాడు [నె]

(2) పనులకు తన మాటమీదగల లక్ష్యము
[నె-పొ]

కమామిషు=వ్యవహారం [తూ-గో; నె]

కమాలు=ఎగతాళి; వేళాకోళము—అకమాలు
నంతా కట్టిపెట్టు [చి]

కమితెడు = ప్రేళ్లు ముడువని పెద్దసిడికెడు
—కమితెడు అన్నంబెట్టు; కనికెడు [నె;
కర్నూ; తె]

కమిచి-కమ్మి=గుఱ్ఱమునుతోలు చిన్న సన్న
కొరడా [నె; కర్నూ; తె; అ]

కమిజీమంచము=(మా)కంక్షీమంచము [నె]

కముజు=గువ్వజాతిలో చేరిన అడవి పూరి
పిట్ట; కవుజా, కౌజా

కమురు=(మా) కమరు [నె; కర్నూ; అ]

కమ్మంచుచీర=గోరంచుచీర [అ]

కమ్మ = ఎండిన తాటిఆకుమట్ట ఇరిక
[నక్కా]

కమ్మలకత్తి=పొడుగు గడకు కొనన కట్టిన
కొడవలిసరె ఉండుకత్తి; కత్తికోటి [మ,
శ్రీ]

కమ్మచ్చుతీసినట్లు = సవరముగా ఒకేవిధ
మైన ఆకృతితోనుండుట — వ్రాతకమ్మె
చ్చు తీసినట్లున్నది; కంసాలి తీగను
చేయుటకు రంధ్రములుగల ఇనుపుపల్లె
బొక్కలగుండా లాగి పొడవుచేయును.

ఈ తీగవలె ఒకేలావుగా నుండుట అనుట;
కమ్మెచ్చు తీసినట్లు [నె; అ]
కమ్మబ్రాహ్మణులు = తెలుగుబ్రాహ్మణులు
[శ్రీ; గం]
కమ్మరగట్టు = నూగులు బెల్లంపాగుతో
చేసిన ఉండ [చి]
కమ్మలు = చెబుదట్లు — రాళ్లకమ్మలు
[అ; నె]
కమ్నాటి = పల్లెటూరివాడు — పోరా
కమ్నాటి; కామాటి [నె; దక్షి]
కమ్మి = (1) పంచెకు నేసిన వెడల్పు దట్టమైన
అంచు [గో]
(2) బండిచక్రమునకు తొడిగే ఇనుప
కమ్మి; పట్టా; నేమి [వ]
(3) ముక్కున పెట్టుకొను నగ [వి]
కమ్మి = కక్కున — డబ్బు కమ్మి అయినది
[నె; కర్నూ; అ]
కమ్మించు = ఉసికొల్పు [అ; నె; మెట్ట]
కమ్మిటబెట్టు = దాచు; గూఢముగా నుంచు
[కరీ]
కమ్మి తీశాడు = పారిపోయినాడు — వాడు
చెప్పకనే కమ్మి తీశాడు [చి; నె]
కమ్మి నేటి = దొంగ (తిట్టవదము) కమ్నాటి
[చి]
కమ్మ = బండిపట్టా; నేమి; కమ్మి [అ]
కమ్మ కపిల = బాసనీటిని పూర్తిగా వెలువ
రించుమోట [నె. పొ]
కమ్మడు = నీరు కాలువగుండా సాగిరాకుండ
అడ్డగించు నిరోధము; అడ్డంకి (కమ్మినది)
— కాలవ కమ్మడువల్ల పొలిం పారుట
లేదు [కరీ]
కమ్మలు = చేపలు (విశ్వబ్రాహ్మణులు) [వి]
కమ్మెచ్చు = (1) లోయ; లేదా భూమిలో
వానకు ఏర్పడిన కోక [వ]
(2) (చూ) కమ్మెచ్చు [అ; తె]

కమ్మెదీయు = చెప్పకుండా వెళ్లి పోవు —
అయిన కమ్మెదీసినాడు - కమ్మెదీయు [నె]
కమ్మెరి = (1) అధికారవాంఛ
(2) తాను ఇతరులకు తక్కువగాను, అన్న
అహంభావము. ఒక కార్యమునకువచ్చిన
వారందరు తమ సమత్వమును దెలుపుటకు
ఒకే మంచముమీద కూర్చుండి దానిని
విరుగద్రొక్కినారట — కమ్మెరి మంచం
నిదుగద్రొక్కింది; కమ్మెట్టి [చి]
కమ్మెట్టి = (చూ) కమ్మెరి [చి]
కమ్మెలు = నియోగిబ్రాహ్మణులలో ఇంకొ
కటి; ప్రథమశాఖ
కమ్మెక్లదంటు = తోటకూర [చి]
కయాలు = అస్థిరచిత్తము — అయిన
కయాలు పునిషి [తె; నె]
కయికాడి = నిండుబండిని ఎత్తులకు కట్టినట్లే
నిలుపుటకు వెనుకచట్టమునకు పోటిబెట్టు
నిలుపుకొయ్య; ఇట్లే ముందుంచు మరి
యొక కొయ్యకు బంటుగూటం అనిపేరు
[నె-మెట్ట]
కయిలుగింజలు = పనిబాటలవారికి ఏటేటా
ఇచ్చు మేరగింజలు [నె - కందుకూరు]
కయ్య = మాగాణీచేను; చేను; మడికాలు;
దొయ్య [నె; వ]
(2) ఉప్పువండించు పాది [నె]
(3) దంతెవంటి పొడవుకొయ్య; దబ్బు —
తాటికయ్యలు [చి]
(4) నీటిప్రవాహముచేత భూమిలో కోయ
బడిన గయి (గుంట); లొయ్య — కాల
కయ్యలో పడింది, ఇండుబారింది [తె]
(5) పరిమడిలో నీరు నిల్చుటకు వేసిన
మడప [అ]
కయ్యలెత్తు = చిట్టికోళ్ల పేటకు ఉరులను
పన్నునపుడు గడులు ఏర్పరచుట [చి]
కయ్యలోబడు = అపదలో మునుగు;
బొందలోబడు [కరీ]

కయ్యారము = కుదవన (రొంపిగా) దున్నిన
కయ్యారో గనిమలను (గట్టు) పారతో
నరికి సరిచేయుట; చెంగోవ [నె-మెట్ట]

కయ్యికుయ్యి = (1) పెద్దకబుర్లు [వి]
(2) నోరెత్తకుండుట — కయ్యికుయ్యి అన
బండా ఉండినా [నె]

కయ్యి = వండినపంటను సరిజేసి, కొలిచి
పెట్టుకొనుట [శ్రీ]

కర = (1) పొలముచుట్టు వేసినకంచ; వెలుగు
(2) పైరుదంట — వరికరలు వాగున్నవి;
కట్ట [నె; తె; అ]

(3) కంటికి పోగులు పైకిరాకుండా రెండు
అంచులయందు ఉన్న దారముతో కట్టిన
అంచు — కంటికి కర కట్టించినారు

(4) వదునుచేయు — తోళ్లు కరవేసినారు
(అ)

కరకర = నిండాచుగా ప్రొద్దుపొడుచునప్పటి
ద్వస్వసుకరణము — కరకర ప్రొద్దుపొడి
చినది [నె; వి]

— కరకర ఎండబెక్కింది [కరీ; నె]

కరకు = పైరు వెన్నుచూపుటకు ముందువున్న
పూవుదళ — వరిపైరు కరకుతో ఉన్నది;
కాల్చిక మాసానికి కరకు; కరుగు; కరువు
[అ; నె]

కరుట్లు = ఉప్పుకారంకలిపి ఎండబెట్టిన
మాంసపు ముక్కలు; ఉప్పునలు; ఉప్పు
కండలు [చి]

కరదాబట్టులు = సారెవారు [గు]

కరడి = ఎలుగుబంటి; కరిడి [నె]

కరణకమ్మలు = శ్రీకాకుళం ప్రాంతములో
నున్న ఒకతెగ బ్రాహ్మణులు; కరణీకం
చేయువాడు; నియోగులతో వియ్యమందు
దురు.

కరణపుకచ్చ = (1) మీదికి దోవని కచ్చా
(దోవతి అంచు)

(2) విరోధము [వి]

కరదూపము = ఇంటికప్పుకు పొగ మొద
లగు వానివలన వడ్డెడుబూజు; కరదూపు
[వ; వి]

కరబుచ్చ = (చూ) కరబూజు [అ]

కరబూజు = ఏటి ఇసుకలో చెట్టుపెంచి కాయం
చు మేలుజాతి దోసకాయ; సిద్ధపటందోస;
కరబూజు; కరబుచ్చ [నె; అ]

కరబూజు = (చూ) కరబూజు [అ; తె]

కరవాక = (1) సముద్రము [శ్రీ]

(2) సముద్రతీరప్రాంతము; వాగర్త; కరాక
[నె-కావలి]

(3) తాటి ఈతచెట్ల తోపులతో దట్టమైన
నీటిదరి [నె-అల్లూరు]

కరవాకలవాడు = సముద్రతీరాన నివసించే
వల్లెవాడు; వట్టపువాడు [శ్రీ]

కరవాడ = ఉప్పురాని ఎండబెట్టిన సము
ద్రపుచేప; ఇట్టి మంచినీటిచేపను వట్టిచేప
అందురు [నె]

కరాక = సముద్రతీరప్రాంతము; వాగర్త
(చూ) కరవాక [నె; కావలి]

కరాటము = ఔషధములు దాచి ఉంచు పరి
కరము [శ్రీ]

కరాపాకు = కరింపాకు; కల్వామాకు [వె]

కరింపాకు = కరివేపాకు, కరియపాకు;
కరేపాకు [అ; తె నె]

కరిఎక్కుట (కరెక్కుట) = తాడు పేను
నప్పుడు విగియుట; పురిఎక్కుట [కరీ]

కరిడి = ఎలుగుబంటి; కళ్ళి; ఎలుగొడ్డు; కరడి
[అ]

కరిణి = తబలా మ్రోగు తోలు ఛాగాముపై
కల్పించిన నలుపువలయుము [అ]

కరిణె = (చూ) కనరు [చి]

కరిదూపము = (చూ) కరదూపము [సర్గా]

కరిపించు = (1) అతికించు — బంతో కరి
పించు [నె; అ; తె]

(2) ఇగుపజ్జలను కయ్యమునకై ప్రోత్సహించుట [గో]

కరిమి = అవులు, గేదెలు మొదలగు వశువులలో అడువానిగుఱి (యోని); మడి—అయావు కరిమివాచింది [గో]

కరియపాకు = కరింపాకు

కరివేపాకు = కరింపాకు; కరేపాకు

కరుణ = కనరు—నంతాయ కరుణ ఎక్కొంది కండ్ర; కనురు [నె; అ; తె]

కరుణు = కనరు; కరుణ [చి; నె]

కరుదుపు = ఇంటివాసములకు పట్టు బూజు [చి]

కరుదువ్వ = పొగమారి ఏర్పడిన నల్లటి దుమ్ము; కరిదువ్వ; కరమాసము [నె; అ]

కరుధూపము = కరుదువ్వ [కరీ]

కరుబూజు = పువ్వుకాయ [చి]

కరువు = పరిపైరు మొక్క గర్భపువ్వుము—
ఏరికజ్జలు కరువులకున్నవి: కరుగు;
కరుకు; కరుకు [కరీ]

కరెము = వశువులకు ఏర్పడిన ఎక్కువ ధర—ఈ యెద్దు ధర కరెము [కరీ]

కరేపాకు = కరింపాకు [అ]

కర్ణకాయ = (చూ) కజ్జికాయ; కర్ణికాయ [కర్నూ; అ]

కర్ణపోతు = పినుగుల తిను జంతువు [చి]

కర్ణవ = పైనుండి వేలాడునునీ—కర్ణవరాల్చి
నున్నంతొట్టాల; కర్ణవ [చి]

కర్మకాయ = దబ్బికాయ [కర్నూ]

కర్మంతరాలు = అపరక్రియలు; ఉత్తక్రియలు [నె]

కర్మంతరాల దీపము చూచినట్లు = ఒక కార్యముపట్ల పట్టిపట్టనట్లు ప్రవర్తించుట, అన కిని చూపకుండుట—అయన అవని మందలకు కర్మంతరాలదీపం చూచిపోయినట్లు వచ్చిపోయినాడు, (బ్రాహ్మణేతరుల అపరక్రియలలో చివరినాడు రేవుకుపోయి

వచ్చిన చుట్టాలు మృతుని ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, పడమటింట్లో వెలిగించి ఉంచిన తిల్లి కనుచూచి, ఎవరితోను వలుకక ఎవరి పాటికి వారు వెదలిపోదురు; అట్లేకనుట) [నె]

కర్మాంతము = అపరక్రియలు; తీరాలు; కర్మాంతరము [నె; గో]

కర్మాంతరము = (చూ) కర్మాంతము [తె; నె; గో; గు]

కర్మికాయ = (చూ) గజనివృత్తి [రా]

కర్మకిచ్చు = కన్ను; కొట్టు [కర్నూ]

కర్పూరహ్నిగ = అరటికాయలకు వేయూ కర్పూరపుహ్నిగ. ఇది బట్టిన కాయలు పరిమళించి త్వరగా మూసిపోవుచు [చి]

కజ్జ = (1) దంటు — జొన్నకజ్జ; నజ్జకజ్జ [అ; తె]

(2) మరక — గుడ్డ కజ్జ గట్టినది; కర [చి; అ]

(3) పొగరుబోతు [ఎ]

(4) చేతబట్టు దండము; చేతికజ్జ—కజ్జతో కొట్టినాడు [నె; కర్నూ]

(5) కొయ్య (Wood) [సర్కా]

కజ్జపుట్ట = చిలికినకజ్జలో (కొయ్యలో) లేచు పుట్టగొడుగు [వి]

కజ్జపెత్తనము = తానుచేయక ఇతరులచేత పనిచేయించు పెత్తనము—అయనదంతా కజ్జపెత్తనమే [నె; కర్నూ; తె; వి]

(2) అధికారము చలాయించు [అ]

కలం ముట్టినగుర్తు = చదువురానివారు పత్రములు వ్రాయించి యుచ్చనప్పుడు, తమ చేత్రాలుకు మారుగా పేనాను ముట్టి వ్రాతగానిచేత నిశాని (గుర్తు) అని వ్రాయించి పత్రమును అంగీకరింతురు. దీనినే కలం ముట్టినగుర్తు (నిశాని) అందురు. కొందరు అంటరానివారు అంగీకారసూచకముగా నేలమీద ఒకగీత గీయుదురు; నిశాని చేయు [చి; నె]

కలక = (1) చేపలు అప్పుడప్పుడు పైకి ఎగిరి పడుట

(2) ఎవరై నా అప్పుడప్పుడు వచ్చి ముఖము చూపించి పరోక్షముగా సంగతులు తెలిసికొనిపోవుట — అయనవచ్చి ఒక కలక వేసిపోయినాడు [నె]

(3) వరదకు వచ్చినవీరు పాతనీటితో కలియుట [గో; ఆ; తె]

కలక = (చూ) కలగరి; కలకరి [నె; ఆత్మ]

కలకండ = (1) పటికబెల్లము [నె; చి; రా; తె]

(2) నగుబోతు, నోబోతు [వ]

కలకబారు = బెణుకులేక గాయము కదిలి నొప్పి ఎక్కువ అగు — బెణుకు కలక పాలింది [నె; గో; అ]

కలగలుపు = (1) అన్నీ కలిపివేయు; కరె గలుపు [నె; వ; అ]

(2) అనోన్యముగ తిరుగు గుణముగల — కలగలుపుమనిషి; కలుపుగోలు మనిషి [కర్నూ; అ]

కలగా = (1) హెచ్చుగా

(2) ప్రత్యేకము — దానిని కలగా ఎత్తి పెట్టు [నె]

కలగానుగు = చిత్రపథ (విశ్వబ్రాహ్మణులు) [చి]

కలగాపులగము = కలగలుపు [తె]

కలగుమ్మటం = అన్నిటిని ఒకటిగా బాగా కలిపివేయుట — కలగుమ్మటం చేసివేసి నాడు [నె; వ]

కలగూర = (1) పప్పు, కూరగాయలుకలిపి వండినకూర; కలుసుకూర [కర్నూ]

(2) తోటలతో మొలుచు ఒకరకపు కూర [కరీ]

కలజోడాకులు = తెల్లని వలువటి ఆకులు [అ]

కలదెలిసికొను = ఒక వ్యవహారం కొంత సాగినతర్వాత, నిజము తెలిసికొనుట — కలదెలిసికొని బయటపడినా [నె]

కలనెత్తు = (1) క్రిందిది పైది బాగా కలసిపోవు నట్లు కలియబెట్టు [గు; నె]

(2) గుదిగుచ్చు [సర్కా]

కలప = కొయ్యసామాను [నె; కర్నూ; న; వి-తె]

(2) కొయ్యలు అమ్ముఅంగడి, అడితి [సర్కా]

(3) నేడవుసామాను — కలపకొట్టు [నె]

(4) మంగలి తనకత్తి మొదలగువానిని పెట్టుకొను చిన్ననందుగు (పెద్దల); పొది [కరీ; వ]

కలబంద = చేలకరలలో వేయు లావుపట్టు గల గుబురుచెట్టు. దీనినార చాలపొడవుగా గట్టిగా నుండును; కరబంద [నె]

(2) చిన్నజాతిదానిని బెషధాల్లోకివయోగించురు. గుజ్జతో పచ్చడి చేయుదురు [నె; ఆ; తె]

కలమంద = (చూ) కలబంద [కర్నూ]

కలమాగు = పండు బాగుగా పక్వమగు; మదరమాగు [అ]

కలము = ఇరవైనాలుగు శేర్లు [చి]

కలమువేయు = గండివడు — చెరువు కలము వేసినది [వి]

కలి = (1) పులియబెట్టిన గంజిని కలిపి వండిన కొఱ్ఱనంకటి; ఇది నాలుగు రోజులైనా చెడదు [అ]

(2) బియ్యము కడిగిన (కడుగు) నీటిని, గంజినికలిపి ఉంచిననీరు. దీనితో చారు వంటి దానిని చేయుదురు; తరవాణి [నె]

కలికలియగు = పీరగు; ద్రవించు — మన నంత కలికలయింది [వ]

కలికుండ = తరవాణి [నె; తె]

కలిపట్టుట = విడపుట్టగానే ఆ విడపై నీరు చల్లుట [కరీ]

కలిజెం = ధాన్యమును దాచిపెట్టుటకు ఆర గుడిసెవలె ఇంటిలోగిరో కట్టబడియుండు గది; వడ్లకొట్ట [చి]

కలిజేడాకు = కారముగానుండు తమలపాకులు; కమ్మేరాకు; కుంబకోణం ఆకు [చి]

కలినేత = రెండురంగులనూలు కలిపినేసినది; కలినేత [మ; నె]

కలిమట్టు = బాగుగా కలియబెట్టుట—వడుగు గడ్డిని బాగా కలిమటువేసినాడు [నె]

కలిమట్టు = బాగుగా కలియబెట్టుట—వడుగు గడ్డిని బాగా కలిమటువేసినాడు [నె]

కలిమట్టుగడ్డి = కుప్పనురిసిదిలో ధాన్యము రాలినతర్వాత, బాగా పంకములతోకలియబెట్టి, విడలించి ఏ తి, బయట కడిమిగా (కుప్పగా) వేసిన తొక్కినగడ్డి; మట్టగడ్డి [నె]

కలిమికాయ = నేరేడుకాయ పరిమాణమున పుల్లగానుండుకాయ; ఇది ఊరగాయకు శ్రేష్ఠము [చి]

కలియూమాకు = కలివేపాకుచెట్టు [కరీ]

కలివి = తెలివి — అపిలవాడు చాల కలివి మాటలాడేవాడు [చి]

కలివిడి = (1) ఆనందము — ఆ మనిషి కలివిడిగా కనుపడలేదు

(2) నందడి — అయింటిలో కలివిడిగా లేదు [శ్రీ; వి]

కలిసిగుడ్డులు = రెండుపొట్టెళను మధ్య విడదీయకుండా పొట్టాడపెట్ట వందెము [శ్రీ]

కలుజు = (1) స్వర్ణకారుడు [వ]

(2) అలగు [నె]

కలుపుకూర = కలగూర [తె]

కలుపుగోలు = కలిసి మెలిసి యుండుట (Social) — అయన మంచి కలుపుగోలు మనిషి [నె; తె; అ]

కలువాయిబ్రహ్మజ్ఞానం = (మా) కలువాయి వేదాంతము [తె]

కలువాయివేదాంతము = మెట్టవేదాంతము.

నీతులుమాత్రంచెప్పి ఆచరణలేనిమాటలు;

కలువాయి నెల్లారు మండలములో వెలి

గొండలదగ్గఱఉన్న పెద్దగ్రామము; కలు

వాయి శతకముని ఒక శృంగారశతకము

గలదు; కలువాయి బ్రహ్మజ్ఞానము [నె]

కలుసుకూర = (1) వప్పులు, కూరగాయలు కలిపి చేసినకూర; కలగూర [నె]

(2) పులుసువేయని తీయకూర [చి]

(3) పుల్లగూర [అ]

కలెంగిడికాయ = పుచ్చకాయ [అ]

కలెగలుపు = (1) కలిసిపోవునట్లు కలుపు

(2) అరమరలేకఉండుట; కలగలుపు [మ]

కలొత్తుడు = కాలికి రాయి గ్రుచ్చిన బాద [కరీ]

కల్లంలో కొలుచుకపోవు = చేసినవయ

త్నము చివరకు ఏమీ లాభింపకపోవుట;

వచ్చినఫలితము చేసినకష్టమునకు, పెట్టిన

పెట్టుబడికి చాలకపోయి కష్టమేమిగులుట.

(పండించినధాన్యము కర్వులకు అప్పులకు

కల్లముతోనే సరిపోయి, ఇంటికి తోలు

కొని వచ్చుటకు మిగలక పోవుట—

అనుట) — ధ్వంసం నారాయణుడు కమతం

చేస్తే పాలికి పండుము, పల్లెదుకాయలు—

అన్నట్లు.

కల్ల = (1) కంచె; తెట్టు—కల్ల కంపలుకొట్టు కరా [చి; అ]

(2) కంపకల్ల; కల్లె [తె]

కల్లచాలు = ముండ్లకంపతో వేసిన కంచె వరుస; ముండ్లకంచె [అ]

కల్లవాపు = నొప్పిలేనివాపు, ఒకచోట వాయుటకు బదులు ఇంకొకచోట ఏర్పడి

నది [నె; కర్నూ; తె]

కల్యామాకు = కరింపాకు [వ]

కల్లాపు = కలయంపి, పేడకలిపిన నీరు; కళ్లేవ

[చి]

కల్లి=(1) ఒకవిధమైన కలబందజాతి చెట్టు.
ఒక విధమైన బంక గలిగిన పాలుగారుసు;
వీనిని కంచెలుగా వేయుదురు [అ.పె]

(2) వెలుగు; కంచె; కల్లె [చె]

కల్లి=(1) గ్రామ దేవతల కొలువులలో (సల్మా
టీపీఠాల తిరునాళ్ళు) నిప్పులగుండమునకు
బదులు భక్తులు త్రొక్కుటకు పరచిపెట్టిన
ముడిముండ [ప్రోగు — కల్లి దొక్కినారు
[గు]

(2) కష్టమైనపని నెరవేర్చుట — కల్లి
దొక్కినట్లు చేసినారు [నె.-మెట్ట]

(3) అల్లరి—వీమిటి కల్లిపాటు [నె.-పొ]
కల్లిచేష్టలు = చిన్నపిల్ల కాయలచేయు తెలి
వైన ముచ్చటచేష్టలు — అది వట్టి కల్లి
ముండ, అని గారాబముతో అనుమాట
[నె; అ]

కల్లుకూర = పలుకములకాయలతో వండిన
కూర; కలుసుకూర [చి]

కల్లు = కత్తి మొదలగు వాటి వాదరలో ఏర్ప
డినచిన్నగండి — కత్తి కల్లుబోయింది;
కల్లె [నె]

కల్లుగడవ = కొబ్బరికాయ [కృ]

కల్లుప్పు = పెద్దపెద్దకణములుగానుండుఉప్పు;
(నైంధవలవణముకాదు) [నె; తె; అ]

కల్లురేగు = పశువులు మిక్కిలి కలకబడు
— మాయెదు కల్లురేగి గుంజ విరుచుకొని
వరిగెత్తింది [నె.-పొ]

కల్లుట = అప్పుడప్పుడూ ఆగి వచ్చు (కల్లు
వలె) ఊటుబొట్లు [చి]

కల్లె = మొక్క — ఆ గొడ్డలి కల్లెబోయింది;
కల్లె; కల్లు [నె.-పొ]

కల్లెగొడ్డు = ఎలుగొడ్డు; ఎలుగుబంటి; కరిడి;
కళ్ళి

కల్లాట్లు = అగచాట్లు; ప్రయాసలు — దానికి
ఎన్నో కల్లాట్లు వడవలసివచ్చినది [నె]

కవట = (1) లేత తమలపాకు

(2) ఇగుళ్ళతోనున్న లేతకొమ్మ; కవులు
[నె; అ; తె]

కవట = ఇటుకలమలో రాళ్లు బాగా కాలక
బోవుట — తవతేనుట బోయింది [గో]

కవర = కొత్తరంగుగుడ్డ నీళ్ళలో పెట్టినపుడు
కొద్దిగా రంగు తరుగుట — కవర దిగింది;
గవర; [గు]

కవర = బలిజకులము — కవరవేట [నె.-
దక్షి]

కవరబారు = పురికొల్పకయే ఒకరిపై కిపోవు
[నె.-అత్మకూరు]

కవళము = యాచించిపెట్టించుకొను కూటి
ముద్ద — కవళం బెట్టమో, అని కేక
[నె; చి]

కవళికలు = (1) మొక్కలు; కవిళికలు —
మేనల్ల కవళికలు [నె]

(2) మార్పులు [గో]

కవలకట్ట = (1) తాటకుల లెక్కపుస్తకము;
కవలి [చి]

(2) లెక్కపుస్తకము — అయనకు లక్ష
రూపాయల కవల (కట్ట) ఉన్నది [నె]

కవలగుట్ట = కవలతో నీళ్ళతోడుటకు వీలుగా
బావికమర్చినగుడ్డు [అ]

కవలతూము = మారెళ్ళ (దర్పి-పొదిలి)
నీరుతో వాడుకరోనున్న పెద్దకొలక
తూము. దీనికంటె చిన్నదిసింగంతూము,
దీనిని సింగమరాజు అవట ప్రవేశపెట్టి
నాడు [నె]

కవలెలు = పూర్వము లెక్కలనో చరిత్రనో
వ్రాసి, బట్టి అతికించిన కాగితపు చుట్టలు
[అ]

కవినె = చొక్కా; కప్పా [అ]

కవిళికలు = పోలికలు; కవళికలు [నె]

కవులు = (1) కష్టములు [శ్రీ]

(2) ఇబ్బందులు [చి]

(3) పసిపిల్లలు [మ]

జు = గువ్వజాతిలో చేరిన అడవి పూరి
 సీట్ట; కముజు; కొజు [నె; కర్నూ]
 టు = (1) (హ) కవట [అ]
 (2) మురిగిన కుళ్లునీళ్లు; కవుసు [కరీ]
 టుగుల్ల = పశువులగిట్టలోని పుండు
 [నె-పొ]
 రు = (1) జలిజకులము; కవర—కవురు
 గుంట [నె]
 (2) గుడ్డకు కొత్తగా వేసిన ఎక్కువైన
 ముదురు చాయ—కవురు విడిచింది [నె;
 వ; అ]
 (3) ఎఱునిరంగు—పడమర ఆకాశము
 కరువు గచ్చినది; ఇది వర్షసూచకము
 [అ]
 (4) స్తంభము [చి]
 సు = మురిగినకుళ్లునీరు; కవుటు [కరీ]
 (2) మాంసాహారము—ఈదినం కవుసు
 దినము [నె]
 (3) నీచవాసన—కవుసుకంపు [నె]
 ఫిగిగ = 50 ఆకులుగల తమలపాకులకట్ట;
 పిడి [నే]
 వ్వలు = గింజలులేని ధాన్యము; తరక;
 పొలుగింజ [శ్రీ]
 వ్వళ్లు = మూడునాలుగు అంగుళములు పరి
 మాణంకలిగిన చిన్న మంచినీటిచేపలు
 [శ్రీ]
 సక్కన = గట్టిగా ఉన్నట్లుండి — కాల
 కనక్కన తొక్కినాడు [నె]
 సరు = (1) వసిపిలు బయటికిపోవు ఆకు
 పచ్చ మలము [మ]
 (2) పొట్టలో బాగా జీరముగాని ఆహారము;
 ఒదిపి; కసురు [కరీ]
 సరు = తీవ్రమైనగాలి; కొద్దివరముతో కూడిన
 వాతావరణం; కసురు [గు]
 సవు = (1) ఇంట్లో చిమ్మినపెంట; కసువు
 —కనపూడ్చినావా [నె]

(2) గడ్డి—బజ్జెకు కనవెయ్యి; కసువు
 [చి; కర్నూ]
 కసాయి = జేబు; కీసాయి [అ-పె]
 కసాల = (1) ధబ్బుకు ఇబ్బంది —ఇప్పుడు
 చాలా కసాలాగా ఉన్నది [నె; కర్నూ;
 తె; అ]
 (2) చిక్కులు [చి]
 కసింకాలవ = ఊటకాలవ [చి]
 కసింత = కొంచెము; రవంత; కాసింత [తె;చి]
 కసి = (1) పగ—కసిదీనుకొన్నాడు [నె;
 కర్నూ; అ]
 (2) వచ్చిది; లేకది; కసిగాయ; కసికందు
 [అ]
 కసికిపోవు = క్రమేణా తరిగిపోవు; గసికి
 పోవు [తూ-గో]
 కసిదుక్కి = నీళ్లలో గడ్డలు బాగా కరిగి
 పోయి బురదగునట్లు దున్నిన దుక్కి [నె]
 కసిబిసి = (1) మనస్సులోని బాధ ఓర్వలేక
 పోవుట
 (2) కష్టముచూచి నహించకపోవుట [మ]
 (3) చిల్లావల్లా — కసిబిసిగా వుస్తూలు
 పారబేసినాడు [నె]
 కసిలాడు = కదలు; చలించు — అగుంజ
 కొంచెం కసిలాడుచున్నది [నె-పొ]
 కసుమూలము = అనవ్యము; కల్మషము;
 కసుమాలము [చె]
 కసురు = (1) పశువులపేగుల్లో ఉండే
 మాలిన్యం, పూర్తిగా జీర్ణంకాని గడ్డి మొద
 లైనవి; ఒదిపి [న; అ]
 (2) పశువుల మూలమలము; కనరు [నె-
 పొ]
 (3) చీటిడబ్బు కట్టగా మిగిలినపైకము.
 ఈ పైకమును మరల ఏలం పాటపెట్టి
 ఎక్కువవడ్డి యిచ్చువారి కీర్తురు—కసు
 రెత్తినాడు; కసురే ఇరవై బాటించి [చి]

కనుదు = (1) సముద్రము రేగి చేయు ధ్వని
— ఈదినం సముద్రం బలకనుదుగా
ఉన్నది [నె]

(2) పొగరు — తలకనుదు [నె-కలువాయి]

(3) చీదరించుకొను [అ]

(4) పిందె — కాయకనుదు [అ]

కనురుకొను = (1) చీదరించు [తె]

(2) పకుపు కొమ్ముతో పొడవబోవు [నె-పొ]

(3) కోపంతో మందలించు — కొడుకును
బాగా కసిరి కొట్టినాడు [నె]

కనువు = చెత్త [అ; తె; నె]

కస్తీ = (1) అప్పు వసూలుచేయుటలో చేయు
ఒత్తిడి — బలకస్తీచేసినాడు [నె; కర్నూ]

(2) అధికము — వానికి ఇంట్లో పని కస్తీ
అయింది [తె]

(3) కష్టము [చి; గు]

కస్తూరిపట్టె = (1) ద్వారబంధమునకు ఇరు
ప్రక్కల గోడలో బిగించియుండు నిలుపు
కొయ్యలు

(2) గుఱ్ఱపుతుండ్లు (గుఱ్ఱపుమెడ ఆకృతిలో
చెక్కి ద్వారబంధమునకు పైన ఇరు
ప్రక్కలా గోడలో అలంకారముగ
బిగించిన కొయ్యతుండ్లు.)

కస్సుమును = కోపగించు [తె; నె]

కళంగిడి = పుచ్చకాయ; కళంగిరి [కర్నూ]

కళంగిరి = పుచ్చకాయ; కళంగిడి [కర్నూ]

కళపెళ = బాగా కాగుట — నీళ్లు కళపెళ

కాగినవి; కలపెళ [కర్నూ; నె]

కళవళిక = పోలిక [తె; నె]

కళాచికలు = నాట్యభంగిమలు [కరీ]

కళాయి = నీలిమందు మొదలగునవి కాకు
పెద్ద బాణలివంటి లోతైన లోహపుకొట్టి
[నె]

(2) బాణలి, బాండీ

కళి = సంకటి — జొన్నకళి, రాగికళి; కలి
[అ]

కళింగళం = అనకట్ట [వి; గో]

కళిక = దీపజ్వాల [నె; తె; అ]

కళిపెళ = (చూ) కళపెళ [నె; గో; తె; అ]

కళ్లి = ఎలుగుబంటి; కరిడి; కల్లేగొడ్డు; ఎలు
గొడ్డు

కళ్లి = రాసి; ప్రోగు [గం]

కళ్లె = ఉమ్మి; తెమడ; గళ్ల [కరీ]

కళ్ళేప = ఉదయముపూట తలవాకిటజల్లు పేడ
నీళ్లు; కళ్యాపి [చెం; నె]

కా

కాండ్రెల్లు

కాకిగోల

కాండ్రెల్లు = నేల బీటలువారుట [నె]

కాక = చిన్నాయన [కరీ]

కాకరకాయపడును = పెంకి [వి]

కాకలుతీరిన = అరితేరిన; ముక్కాకలుతీరిన;

గడిదేరిన [నె; రా; తె; గో; అ]

కాకా = కార్యసాధనకై చేయు హీనమైన

ఉడిగము, — కాకా బట్టినాడు [చి; నె]

కాకి = పల్లటి వన్నెగలిగిన పందెపుకొడి

పుంజ [నె; గు]

కాకి ఎంగిలి = చిన్నపిల్లలు గుడ్డలోపెట్టి, తిను
బండారమును కొటికి, ఆ తినుబండారము
నకు “ఎంగిలి లేదులే తిను” అని ఇచ్చె
దరు; దానిని కాకిఎంగిలి అందురు
[సర్కా]

కాకిగోల = (1) కాకులసంగమము చూచిన
వానికి దోషము తగులునని దాని పరిహా
రార్థముగ, వాడు చచ్చెనని బంధువులకు

దెల్చి దుఃఖింపజేయుదురు. ఈ చెడ్డవార
ఓని చుట్టములు చేయుగోల—కాకిగోల;
వెంటనే విజముచెప్పి, ఈ ఓదార్చి దోష
మును పారదోలుదురు [నె-పొ]

(2) కాకుల అరుపులవలె చేయు గలబా;
రొద—అక్కడ కాకిగోల రేగింది [నె;
కర్నూ; గు; అ; తె]

కాకిచూపు = ప్రక్కకు చూచుటకు, తలద్రిప్పి
గాని చూడలేనట్టిచూపు; కాకిగూడ ఇట్లే
చూచును. వీరికి గుడ్లు అటునిటు తిరు
గవు [నె; తె; అ; గు]

కాకిచెమ్మలమనిషి = అడ్డరపుమనిషి; విడ్డూ
రపుమనిషి, [వి]

కాకిబంగారు = (1) అభ్రకము; మైకా [నె
కర్నూ; అ]

(2) బంగారంపంటి రంగుకిందే పూసలు
[తె]

కాకిబంగారమగు = కనిపించకపోవు [శ్రీ]

కాకిబలగము = ఎక్కడెక్కడివారో కలిసిన
బంధువుల సమాహమ [కరీ]

కాకిబొంతరాయి = ఇటుక కాల్పుటలో
మంట ఎక్కువై చిల్లెముగట్టిన నల్లటి
రాయి [నె]

కాకిబొచ్చు = నల్ల గాకిండు బొచ్చుచేప [ఉ-
గో]

కాకిరెల్లు = శరము; రెల్లు; కాకివెదురు [నె;
వ]

కాకిఠక్కలు = ఒకరకపు ధాన్యవిశేషము
[కరీ]

కాకివెదురు = కాకిరెల్లు; రెల్లు [చి]

కాకిసొమ్ములు = మూర్చురోగము [వ; కరీ]

కాకిసోపాలు = మూర్చులు; కాకిసొమ్ములు
[వ]

కాకిసోమాలు = (1) వెట్టిమొట్టితనము, పిచ్చి
సంచు; వెట్టిబోగలతనము—వాడిదంతా
కాకిసోమాలు [నె]

(2) ఒకవ్యాధి; కాకిసొమ్ములు [తె]

కాగడా = వాననలేని బెంగుకూరు మల్లెపువ్వు
[నె]

కాగితం = ఉత్తరము; జాబు — కాగితం
సచ్చింది [నె]

కాగు = (1) నీళ్లు కాచుకొనుటకు ఉపయో
గించు పెద్దలోహ పాత్ర [నె; కర్నూ;
అ; తె]

(2) ధాన్యమును పోయు, రొమ్ములెత్తు
మట్టికుండ [చి]

కాచిపోయు = అరసికొను; ఆపదలో ఆదు
కొను [కరీ]

కాచు = గొరవించు; లక్ష్యపెట్టు — అతడు
కాచడు [కరీ]

కాజేయు = (1) చంపు — వాడిని కాస్త
కాజేసినాడు [నె; కర్నూ]

(2) అపహరించు [నె; కర్నూ; సర్కా;
న; అ]

(3) తినివేయు; ఖాజేయు [అ]

కాట = (1) అంబలి; కొర [నె-పొ]

(2) గంజి — మాట కాటకానిపోనే
వారెవరు [నె-పొ]

(3) తొందర [నె]

(4) పోకిరి—కాటావాడు [అ]

కాటడుబూటడు = పనికిచాలినవాడు [చి]

కాటావేయు = రంధ్రముచేయు; గుమ్మడి.
కరిబూజమొదలైన కాయలకు కాటావేసి
పండినదోలేదో చూచెదరు; కాటు [చి;
నె; తె]

కాటికలుపోవు = జొన్నకంకి నలుపెక్కు
[మ]

కాటిపాపడు = నల్లగా ముటికి అగుట—
కాటికి అట్లా పూసుకున్నపు కాటిపాపని
వలె [కరీ]

(2) వల్ల కాటిలో కావలి ఉండినవాడు [నె]

కాటు = (1) దోప మొదలగు వాటిగుణమును
తెలిసికొనుటకు (చేదో, తీపో అని) మొదట

చాకుతో వేసిన చిన్న బెజ్జము. ఈరంధ్రమున బిచ్చుదీసి కాయగుణమును తెలిసికొందురు; కాటా [అ; తె]

(2) కొరికినది—దోషకాటు

(3) కొట్టినదెల్చి—పులికాటు [నె]

కాటుకాటుగ = రుచి భంగముగ (వంటకము కాటుబోయి వాసనగొట్టుట) [కరీ]

కాటుగలియు = పెద్ద జననమూహములో పిల్లలు తప్పిపోవు—మా అమ్మాయి కాటుగలిసిపోయినది [కరీ]

కాటుబొగులు = వండివండని స్థితి [గు]

కాటుమరుగు = పులి మొదలగు అడవిమ్మగములు ఊరిపశువులను చంపుటను అలవాటుపడు; మరుగు — కోనపులి కాటుమరిగినది [నె; వ]

కాపేరి = (1) త్రీలకు మైల అగుచుండు వ్యాధి [నె]

(2) త్రీలకు పూను ఒక గ్రామకర్త [నె; చ]

(3) గయ్యాశి—అది కాపేరివంటిది [అ]

కాపేరికోక = నలటిబెద్ది అంచులతో నేయించిన ముతకచీర; దీనిని కట్టుకొని దానమిచ్చిన కాపేరివ్యాధి నయమగునని నమ్మకము [నె]

కాట్కుడు = కఠినుడు [మ]

కాట్టెడుపు చీర = కాపేరిచీర [గు]

కాట్టెమారి = కయ్యాలమారి [కరీ]

కాడ = దగర—నాకాడ లేదు [కర్నూ; నె; అ; తె]

కాడిక్రిందకువచ్చు = ఎదు కట్టబడుటకు కాడిక్రిందకు వచ్చినట్లే ఒకవ్యక్తి ఇంకొకనికి రోబడుట [నె; అ; తె; గు]

కాడికొండె = కాడిమధ్య విగించియుండు వంకీచీల [చ]

కాడిగట్లనుండు = ప్రక్కననుండు — మీ చేను మాచేను రెండు కాడిగట్ల వుంటాయి [నె.పా]

కాడితగిలించు = జతకూర్చు; పెండి చేయ — కాడితగిలస్తే వదిలిపోతాడు [చ]

కాడితాకించు = కోడెను నేద్యమునకు మరపుటను శుభముచూరమున అటుకు కాడితాకించి ప్రారంభించు; కాణిగరచు [నె; తె; గు]

కాడుబీడు = వ్యర్థము — అవని కాడుబీడు అయినది (వల్లకాడువలె, వచ్చికబీటి పొలమువలె అగుట అనుట) [నె; అ]

కాడువడు = దారితెలియకపోవు [మ]

కాణి = బండికాడి [తె]

కాణిగరచు = కాణి తాకిదీనేయు; కాడితాకించు [కరీ]

కాత = చెట్టు కాచినది; కాపు; ఫలింపు — ఈసారి తోటకాత బాగావున్నది [చ]

కాదు = సరిపడదు—వాడికినాశ కాదు [నె కర్నూ; వ]

(2) విరోధము [గు]

కాదుపోదను = అంగీకరించకుండు [కరీ]

కానగచెట్టు = కానుగచెట్టు; గానుగచెట్టు; — కానగచెట్టుగాలి మంచిది [నె; కర్నూ; అ; తె]

కానడు = గౌరవించడు — వారియింటివాడు నన్ను కానడు [కరీ]

కానము = మనకు కనుపించదు; చూడలేము ఎవ్వరూ కానమే [చ; నె-దక్షిణ]

కాని = రెండుఎకరములనేల; (అరకాని; కాలుకాని)—జతఎద్దులు, రెండుకాన్ల నేద్యం; జతఎద్దులు దున్నగలిగిన భూమి అనుట; కాడి [చ]

కాని = (1) సరిపడని; చెడ్డ.

(2) నెరవేరని — కానివనకి కష్టమెండు [నె; కర్నూ; గు; తె]

కానికపెట్టు = గుడికివెళ్లి దేవునికి అర్పించే మొదటిపూజ [న]

కానిచ్చు = పని సాగనిచ్చు — కానివయ్య [నె; కర్నూ; తె; అ]

కానిచ్చుకో = సరే కాని [వి]

కానిపోని = అనవసరపు [కఠి; నె]

కాపది = పనిమనిషి; కూద్రత్రీ; కాపుది [గ]

కాపాయము = పొదుపు — అమె సంసారం
కాపాయముగ జేస్తున్నది; కాపేయము
[కఠి; వ]

కాపు = (1) రెడ్డి — పంటకాపు; మోటాబీకాపు
[నె]

(2) వ్యవసాయకులు; సంసారులు —
కాపులు కరణాలు [నె; కర్నూ; న; అ]

(3) బలిజవారు [కృ]

కాపుకూలి = పకుపులను కాచినకూలి [కఠి]

కాపుదనము = (1) కాపులపై తనము; కాపి
రకము

(2) గ్రామపై తనము [నె]

(3) కత్తకజాతి [కఠి]

కాపుదారి = కాపల; రక్షణ — అతోటకు కాపు
దారిలేదు [గు; నె]

కాపున్యాయం = రైతున్యాయము; సంసారి
ధర్మము [చి]

కాపురానికిపంపు = కోటరికమునకు పంపు
[నె; కర్నూ; తె; అ]

కాపురానికివచ్చు = పెద్దదగు; రజన్వల
యగు — అమె కాపురానికి వచ్చింది [కఠి]

కాపులు = (1) చిన్నపిల్లలకు చేతులకు ఉంచు
కడియాలు [అ]

(2) ముంజేతికి పెట్టుకొను ఆభరణములు
[రా; మ]

(3) మురుగులు [నె - దక్షిణ; కర్నూ]

(4) గజులు [చి]

కాపెట్టుకొని = దారిగానియుండి; ఎదురు
తెన్నులు చూచుచుండి [కఠి]

కాపేయము = పొదుపరికనము; కాపాయము
[కఠి]

కాబట్టు = అనవసరము — అది వాడికి కాబట్టి
తేగా [వి; నె]

కాబూని = పిల్లలను భయపెట్టుటకు “కాబూ
ని” పేరు ఉచ్చరిస్తారు. పరాసు “బుస్సీ”
దొర’ బూనిబూచి అయినాడట [అ]

కామ = కద్దె; కాడ — గొడ్డలికామ [కఠి]

కామంకూతు = కాముని దహనము అను ఒక
నాటకము. ఈ ప్రదర్శనమున కాముని
చిత్రమును దహింతురు. ఢిల్లీలో రామ
శీల వంటిది, కాని అందు రావణుని
దొమ్మికాల్తురు. [చి]

కామక = తప్పకుండా — కామకా రావాల [నె;
అ; గు; రా]

కామాటము = నేద్యముగాని, ఇతరపనులు
గాని పెద్దపత్తున చేయుట — అదంతా పెద్ద
కామాటం [నె; కర్నూ; తె; అ]

కామాటకము = (చూ) కామాటము [నె;
కర్నూ]

కామాటీలు = (1) తమిళనాడునుండి నెల్లూరు
వచ్చిచేరిన అగ్నికులక్షత్రియులు. వీరు
ధర్మరాజుల తిరునాళ్ల చేయుదురు. వీరు
కర్మకారులు — కామాటీనీది.

(2) బొంబాయిలోనున్న తెనుగువారు —
కామాటీపుర [నె; ప; గు]

(3) పోకిరి [అ]

కామణ్ణ = మన్మథుడు; కాముడు — కామణ్ణ
పండుగ [అ]

కామాపుచేయు = జరిగిన సంఘటనను
తెలియకుండచేయు — మానీ కామాపు
చేశారు [వి]

కామాల = కాబోలు, కావాల [నె; ప-గో]

కామాల = కామెర్ల రోగము [చి]

కాముక = తప్పక; కామక [ప; కఠి]

కామునిపున్నమ = ఫాల్గుణపౌర్ణమి, హోలీ

కామోసు = కాబోలు; కామాల [వి; ప; గో]

కాయ = (1) సీసా — రెండుకాయల కిలో
సి ౯ తీసికొనిరా [నె]

(2) కల్లులోటీ — కాయడు కల్లు [నె]

కాయకము = మోసము [గు]

కాయకాలు = బూటకము; కల్పన [వ-కృ]

కాయతరక = సగమే పాలుబోసి గింజపట్టిన దాన్యము, పూర్తిగా తరకబోసిది [నె; అ-పె]

కాయతాలు = (చూ) కాయతరక [నె. అక్క కూరు; కరీ]

కాయప్పొడి = బాలింతలకిప్పు పళ్ళపు పొడి [చి; గో]

కాయము = (1) గుఱ్ఱము మొదలగువాటికి బెట్టు మందు [నె]

(2) బాలింతకు బెట్టు మందు దినుసులు [కర్నూ; గో; వ]

కాయవాలు = వరిగింజ ముదిరి పెన్నువాలుట [చి]

కాయాపండా = కార్యమేమైనది? అని ప్రశ్నించుట [చి; నె]

కారం = పురిటిబిడ్డలకు పోయ టొషడము [చి; నె; అ]

కారంచుట్లు = చక్కిలాలు; జంతుకలు [అ]

కారకము = ఒళ్లు వేడెక్కుట [అ]

కారపాకులు = కారముగలిగిన తమల పాకులు; కమ్మేరాకులు; కుంబకోణపు ఆకులు [అ]

కారము = గురివిందగింజలు నీళ్లతో బండపై సాది చేసినజిగురు — గురిగింజకారము [గు]

కారాకు = పండుటాకు — కారాకులు డొల్లి నట్లు కర్మము డూలుకా [వ]

కారాలు = మురుకులు; భక్ష్యవిశేషము [చె]

కారికము = కోరాగుడ్డ [గు; నె]

కారిమడి = చవిటిపొలము [శ్రీ]

కారు = (1) రెండవపారి బెట్టుపెరు; మొక్కదుగు; ఇది నెలలుకక్కువ వైరు [నె]

(2) మన్నము, పొగాకు మొదలగువాటి పూటు — మన్నంలో కాదుపోయింది [నె]

(3) పొగరు — కాదుబాటలు [నె]

(4) తక్కువ — కుంభకారు ఇద్దము, (కుంభ తక్కువగా ఇద్దము) [నె]

(5) ఆరుమాసములు

(6) అదును — అనగా ఒక ఏడాది-కోడ మూడుకారులది; దుక్కులు అనునది గూడ ఇదే అర్థము [అ; నె]

(7) ఒకపాటి — నన్నకారు; రైతులు [తె; నె]

(8) ఎక్కువ — కాదుబాట (కారు = అదనునందు ఏర్పడిన తక్కువ వెల) [తె; నె]

(9) మడకకు వేయులోహపుమేకు; కఱ్ఱ [చి]

కారుకూత = వయసుకు వచ్చిన ఎడకోడి పుంజు వేయు అరకొరలకూత [నె]

(2) నీవపుమాట; పొగరుకూత [తె; నె; గో]

(3) నోటికివచ్చినకూత [అ]

(4) దబ్బరలు [అ]

కారుపాయాలు = కృత్రిమోపాయములు [కరీ]

కారుసు = పూటు [అ]

కారెలు = బలసినందున తెల్లపశువులకు, ముఖ్యముగా ఎద్దులకు (ముందు-వెనుక) ఎడజొబ్బలమీద ఏర్పడు నలుపు — కారెలు దీరిన ఎద్దు [నె]

కారొడ్డము = అధిక్షేపము — అతడు కారొడ్డములో రెడ్డములు పలుకున [కరీ]

కారైమూల = వర్షముతువులో మబ్బు తేలి పచ్చు ఈశాన్యదిక్కు; కృత్తికానక్షత్రము నకు జెందినదిక్కు — కారైమూల మబ్బు వీలింది [నె]

కార్యము = గర్భాధానము — కోడలి కార్యం నిర్వయించినారు. [నర్కా; నె]

కాల గంజి ఒలుకు = పెద్ద యిచ్చిందికలుగు [కరీ]

కాలగణ్ఠు = మడికట్టులో (దున్నునప్పుడు)
ఎదుకాలికి కణ్ఠు గ్రుచ్చుట; కాలిలో
కట్టెక్కు [కరీ]

కాలటవ = గొజెల రప్పములో (దొడ్డి) వేసిన
అటవ [అ-వె]

కాలజా = పాతపైన; చినడబ్బు; కాని [నె;
దక్ష]

కాలారు = పశువులు దొడ్డిలో ఉండి ఉండి,
బయటకిపోయి తిరిగివచ్చుట (కాళ్లగుదులు
తీరునట్లు) — గొడ్డు కాలారా తిరిగివచ్చి
నని [నె; గో; అ; తె]

కాలికింద నిప్పులుతోయు = తొందరపెట్టు
[తె]

కాలికి బలపం కట్టుకొను = ఒకేసనిమీద
అదేవనిగా తీరుగు [చి; నె]

కాలికొంది = నడచుటలోను; పరుగెత్తుట
లోను కాలిలోకిన్న శక్తివంతయు ఉప
యోగించగలిగినంత; కాలికొంది — కాలి
కొంది నడిచిరా [నె; తె]

కాలికొద్ది = (చూ) కాలికొంది [కర్నూ; అ]

కాలిగుంజ = (1) ఇండ్లకు ఒకప్రక్కగా
దించిన వసారాకు ఆధారభూతమైన
కొయ్యకంబము [కృ]

(2) పశువులను పడపుతో కట్టివేయుటకు
నాటిన చిన్నగుంజ, లేక గూటము; మేకు

కాలిపొటు = పశువులకాళ్ళ సౌష్ఠవము,
పొంకము — కొడె కాలిపొటు బాగున్నది
[నె; గు]

కాలు = పొలము — మీదుకాలు; పొగాకుకాలు
[తె]

కాలుకక్కనముగ = నిక్కచ్చిగా [కరీ]

కాలుజాచు = (1) చొరబడియల్పించు

(2) సిద్ధమగు — కాటికి కాలవాచి కూర్చు
న్నారు.

(3) వ్యతిరేకించు [కరీ; నె]

కాలుద్రొక్కు = యువతీయువకులు కూడు
కొను [కరీ]

కాలుబట్టు = కోడె, కుజులకు వట్టలుగొట్టు

— అదికాలుబట్టిన కోడె [నె]

కాలు = పాతిక; పొపు [అ; నె]

కాలుబోసుకొను = కోలుకొను [నె-పొ]

కాలుమడి = ఒంటెలు [తె; అ; నె]

కాలుమడచు = అల్పాచమానముచేయు —

కాలు మడచుకొని వచ్చినా [కర్నూ; నె;

వ; అ]

కాలుముడుచు = (చూ) కాలుమడచు [నె;

అ; తె; గు]

కాలువకుంట్లు = గ్రామసమస్తీ కాలవ క్రవ్వు

టలో విధింపబడిన జరిమానాలు [అ]

కాలువపంపు = కాల్యపారకపు పొలము;

కాలువక్రింద నీరు పారు పొలము [కరీ]

కాలువకుబోవు = బహిర్భూమికిపోవు; కాలవ

తట్టుపోవు [అ; నె]

కాలుసాగు = పశువులను కాలుసాగుటకు

విడుచుట — కట్టుమట్టున బడివుంటే కాలు

సాగుదు [నె-పొ]

కాలెత్తు = చెడిపోవు — ఆవ్యవహారం కాలె

త్తింది [తె]

కాల్చి గంపలకెత్తు = ఎక్కువగా బాధించు

— అయిన మమ్మల్ని కాల్చి గంపలకెత్తి

నాడు [నె; అ]

కాల్చు = వడలు మొదలగువాటిని బాంధలిలో

చమురుబోసివంతు — వడలు కాల్చినారు

[నె; తె; అ] వడలు వండినారు [నర్సా]

కాల్చు = వాతవేయు; రక్షపెట్టు — ఎద్దకు

మక్కె కాల్చినారు [నె-పొ]

కాల్చుకొనితిను = వేధించు — వాడు నన్ను

కాల్చుకొని తింటున్నాడు [వ; నె]

కాల్తట్టు = బహిర్భూమికి, కాలవతట్టు

పెళ్లట మామూలుగనుక, (కాలువతట్టు -

కాల్తట్టుగా మారినది) బయటికిపోవు [అ]

కాల్పడి = మూత్రము (తక్కువజాతు లువ

యోగించుమాట); కాలుమడి [నె; మ; అ]

కావక = నిష్ప్రయోజనము [చి]

కావటి = కావడి [కీ]

కావడి పెట్టె = బోషాణంవలె చిన్నదిగా ఉండు
కొయ్యపెట్టె [గు]

కావేయు = మామిడిపండు మున్నగునవి
పండుటకు గడ్డిలో బెట్టి మక్కవేయు;
మాగవేయు [సర్కా]

కావాల = అవసరము [నె], కావాలి [సర్కా]
కావాలె [తె; రా]

కావారి = పొగక్రమి నట్లుండునది [చ]

కావిలిగడ్డ = చిలగడదుంపజాతికి చెందినది,
దీనిని ఆకుతోటలలో (ఆకుతోట = తమల
పాకుతోట) పెరుచేయుదురు [చ]

కావు = (1) నేలపాకరకు కట్టు రాతికట్టడం
[నె-పొ]

(2) కాయలను మక్కబెట్టుట; కావ
[సర్కా]

(3) నలుపు [చ]

(4) బలిగొను; గావు [చి; నె]

కావుగప్పు = అంకట గప్పికొనిపోవు —
గొర్రుపంద కావురుగప్పె; కావురుగప్పు
[కరీ]

కావుపాతర = (1) భూమిలో చుట్టు రాళ్లుగట్టి;
గింజలు పోసికొనుటకు ఉపయోగించు
గుంట;

(2) భూమిలోంచి ఉంచి, ధాన్యముపోసి
పెట్టుకొనుటకు ఉపయోగించు పెద్ద మట్టి
బాన్.

(3) బలియిచ్చిన వస్తువులను పాతిపెట్టినది
—కావుపాతర బెట్టినాడు; గావు [నె]

(4) పొగాకుకు నీరు వేయుటకై క్రవ్విస
గొయ్యి [గో]

(5) నేలపాకర [అ]

కావురు = (1) రాత్రులందు క్రింది వెలుతురు
కాని ఆకాశములోనికి వ్యాపించినకాంతి
(Glare) [నె; అ; తె]

(2) సంధ్యలలో సూర్యుని కిరణములచేత
మేఘములో ఏర్పడు ఎఱుంగు [అ]

కావురుగప్పు = (చూ) కావుగప్పు [కరీ]

కావురుగమ్ము = ఎఱుముబ్బువేసి ఎఱుగా
కాంతివచ్చుట [గు]

కాశిగడ్డి = (చూ) పుసుక (గడ్డి) [అ-పె]

కాసంత = రవ్వంత; కాసింత [నె; కర్నూ;
చి; వి; అ]

కాసరికుండలు = పెండ్లిలో పెట్టె సగము
బరేని; (8 కుండలు) [మ]

కాసి = (1) పొడవైన కొండగడ్డి; కొటముల
పైకప్పు కప్పుట కు పయోగింతురు
[అ-పె]

(2) పిల్లిని, చిన్నపిల్లలు పిలిచేవదతి;
పెద్దలు పైకం పిల్లిని కా-అ-అ-ని అని
పిలుతురు [అ]

కాసింత = కొంచెము; కాసంత [తె; చి; వి;
నె; కర్నూ]

కాసికోక = మొలచుట్టు బెలువలె పూర్వం
చుట్టుకొనుచుండిన పొడవైనపట్ల, ముఖ్య
ముగా దీనిని వీరులు ధరించెడివారు—వీర
కానె గట్టినాడు;—గోచీవడల్పి కొంగుల
వీర కానెగట్టిన అనపోతభీరుని తవస్సు;
కానెకోక [నె; గు; కర్నూ]

కాసిని = కొన్ని; కాసిన్ని [చి; వి]

కాసిళ్లు = సజ్జ, తయిద, జొన్న, వీటి పచ్చి
కంకులు కాల్చి నలిపిన వచ్చు గింజలు;
వీటిని నువ్వులతో కలిపి తిందురు [మ]

కాసివాళ్లు = రాతివనివారు [అ]

కాసు = (1) సవర; సవరను [తూ-గో; గు]

(2) డబ్బు—కాసులు గలవాడు [చ]

కాసెకోక = (చూ) కాసికోక [తె]

కాసెగట్టు = భరతనాట్యము నభ్యసించుటకు
ప్రారంభించు; గజ్జిగట్టు [అ]

కాసెపోసికట్టు = విశంతువులు చీరను తల
క్రిందులుగాత్రిప్పి అడ్డవేసి పెట్టి (గోచీ)
కట్టినకట్టు [సర్కా]

కాసెబూయ = సన్నద్దుడగు; సన్నద్దుడగు
టకు గుర్త ఒకతీరుగా కట్టుట [వ]

కాళంజి = పిల్లలు గచ్చకాయలాట లాడు
నవుడు ఉడ్డలు ఉడ్డలుగా ఉంచిన గచ్చ
కాయలను; మొదట ప్రత్యేకముగా పెట్టు
పెద్ద ఉడ్డ. ఈ ఉడ్డను చెదరగొట్టిన అన్ని
ఉడ్డలను చెదరగొట్టినట్లే లెక్క; ఉడ్డ
అనగా నాలుగు గచ్చకాయలు [చి]

కాళ్ళకుపోవు = మలవిసర్జనకు పోవు [తె]

కాళ్ళకుబెట్టు = విరేచనములగు [తె]

కాళ్ళగొళ్ళు = గర్భాదానము [కరీ]

కాళ్ళబాతు = అధోకాయము నిడుపైనవ్యక్తి
—వాడు కాళ్ళబాతు [నె]

కాళ్ళబేరము = దిక్కిరించి చివరకు లొంగి
బ్రతిమలాడుట — వాడు కాళ్ళబేరానికి
వచ్చినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

కాళ్ళమీదిగొడ్డు = కాళ్ళ పొడవగు వకువు,
బరువు లాగలేనిది [నె-పొ]

కాళ్ళవేళ్ళబడు = కడుదీనముగా వేడికొను—
వాడు కాళ్ళ వేళ్ళ బడినాడు [నె; కర్నూ;
తె; అ]

కాళ్ళాడకపోవు = ఏమిచేయను తోవకపోవు
[వి; నె]

కాళ్ళగుంజు = కాళ్ళతీయ; కాళ్ళ నొప్పి పుట్టు
[వ]

కాళ్ళతీపి = రోగబాధవలన కలుగు తీపులు
[అ; నె]

కాళ్ళతీయ = ఎక్కువ పనివలనగాని,
దూరము నడచుటచేతగాని కాళ్ళ నొప్పి
పుట్టుట—కాళ్ళ తీస్తున్నది [నె; కర్నూ; తె]

౨

కింక

కిరింజి

కింక = (1) పీడ — పట్టినకింక వదిలితే
చాలు [చి]

(2) గట్టిపట్టు

(3) విడువని ఏడ్పు

కింకలు = చంటిపిల్లలకు వచ్చు క్రిమివ్యాధి
[కరీ]

కింకిరి = (1) కప్పఅటలు ఆడువాడు [శ్రీ]

(2) అమేధ్యము [కరీ]

కింగిరి = నీచముగా ఉండువాడు [శ్రీ]

కిండలు = దురుద్దేశముతో చేయు ఎకకాళి;
ఎకనక్యము — ఎంతా కిండలు వడు
తున్నావే [నె]

కిగ్గు = జంతు [గు]

కిచ్చిడి = కమలాకాయ; కిచ్చిలి; కిచ్చిడి [నే]

కిచ్చపెట్టు = గిల్లిపెట్టు [చి]

కిచ్చిలిపండు = (1) నారింజపండు; ఆరంజి
[చి]

(2) తీపిపెద్దనిమ్మ — పడ్లపూడికీచ్చిలి;
కిచ్చిడి; లెమన్ [వర్కా; నె]

కిటికీగజాలు = కిటికీకమ్ములు; కిటికీచువ్వలు
కిటుకు = వన్నాగము; ఎక్కుగడ—ఒకకిటుకు
చేసినాడు [నె; తె; అ]

కిట్టు = రెండుకొయ్యలనుచేర్చి వేసి జిగిం
చిన ముడి [చి]

కిత్తడు = కృష్ణుడు; కిచ్చయ్య [వి]

కిత్తనార = (చూ) కలబంద [గో]

కిత్తా = (1) పర్యాయము; విభాగము [గు; నె]
(2) పరిమాణము — మోయన—ఈ వామి
మా బండికి మూడుకిత్తాలు వచ్చును; కిత్త
పొ]

కిత్తిలిపండు = నారింజపండు [నే]

కిమ్మ = రహస్యం [అ]

కిమ్మను = నోరెత్తు [వి]

కిరింజి = చినాలి రంగు [నే]

కిరుగు = (చూ) అడవ [చి]
 కిరుడు = నాసిరకం [అ]
 కిరునాలుక = కొండనాఁక; చిరునాలుక
 కిర్దు = తక్కువరకము [తె]
 కిట్టుచెప్పలు = కిట్టుకిట్టుమనునట్లు తయారు చేసిన చెప్పలు [అ; నె]
 కిర్లుకొను = తెవ్వుమని కేకవేయ [అ]
 కిలాడి = నేర్పరి (ఖిలాడి అనే ఉరుదూ పదమునకు అటగాడు అని అర్థము) [నె; కర్నూ]
 (2) కగవులు బెట్టువాడు [కర్నూ - పత్తి కొండ; అ; తె]
 (3) రంకులాడి [వ]

(4) మోసగాడు [గు; గో]
 కిల్లాయి = చాడి; కొందెము—కిల్లాయి నూరి నాడు [నె - ఆత్మకూరు]
 కిల్లాయిలమారి = తాఁట్లుమారి [నె-ఆత్మ కూరు]
 కిల్లేగి త్తిరిగాడు = (1) తోలుబొమ్మలాటలో హాస్యగానిపాత్ర; కంబాలమారి; జుట్టు పోలుగాడు [అ-సె]
 (2) తంటాలమనిషి [తె]
 కిసాయి = జేబు; కిసిరి; కీస [నే; అ]
 కిసికింత = కొంచెము; కొసికింత [మ]
 కిసిరి = జేబు; కీస; కిసాయి [అ]
 కిళ్ళ కేతుడు = కుచ్చేష్ట చేయువాడు [నే]

క్రి

కిండ

కిలారి

కిండ = ఎక్కువగా నీరు పీల్చెడి బెట్టనేల [నె]
 కీచురాయి = రాత్రులలో పొలములందు తెంపులేని రోదచేయు చిన్నపురుగు; ఈల పురుగు [నె; అ; వ]
 కీచులాట = వివాదము; రెట్టింనుకొనుట [నె, కర్నూ; అ; తె]
 కీజీకటి = క్రిందిచీకటి; క్రిపిడ [కరి]
 కీటకుడు = విషబుద్ధిగలవాడు [కర్నూ]
 కీటు = (1) చీలిక; పగులు — కీటుబానింది [నె-బా; రా]
 (2) మట్టిగోడ పెట్టునప్పుడు చుట్టూ ఒక్కొక్క అడుగు ఎత్తున పెట్టుకొంటూ వచ్చు గోడ భాగము [నె]
 కీడిశ = (చూ) కీడిన [నె]
 కీడిస = సగము పాలుబోసి గింజబట్టిన దాన్యపుగింజ, కాయతరక — పంట కీడిన పోయింది; కీడిశ [నె]

కీడు = కత్తివడును; దాళు—కత్తికీడుపెట్టు [క్రి]
 కీడుతీయు = చెడుముహూర్తంలో నమర్చి దీన పిల్ల కన్నెరికము జరుపు [వి]
 కీటు = (1) పెంకాయ ఆకులచాప — పెంకాయ కీటులగుడిసె [చి]
 (2) అల్లిన పెంకాయమట్ట [చె]
 కీదొడ = పల్చగా నేసినబట్టకు నేకగాళ్ళ పరి పిండి పలుచగా ఉడికించి పూయునది [గో]
 (2) రోదాడ; రోకొడ [నె; వ]
 కీసీరు = భూమిపై ననే ఉండు ఊటనీరు — అది కీసీరుబావి; కీసీరు [నె]
 కీసెలుదీసిఅలుకు = చక్కనిగీతలుపడునట్లు పంకరపోకండ ఇంటినేలను అలుకు [మ]
 కీసేరుబావి = మంచిఊటబావి; కీసీరుబావి [చి]
 కీరకాయలు = పందిరిదోసకాయలు [చి]
 కీలగొంతు = నన్నటి రాపుడు గొంతు [నె]
 కీలారి = గొల్ల; కోనారి

కీలుబొమ్మ = అన్వతంత్రుడు [నె; తె]

కీలుమండి = (1) కీలు లేదా అవయవ సందిలో పుట్టే కురుపు [నె; తె]

(2) క్యాన్సర్ వంటి రోగం అని తెలంగాణలో అర్థం [వ]

(3) అవయవములు కలియు గూడు (సంది) [నె. కర్నూ]

[4] మోకాటిలో బుట్టు ప్రణామము—కీలు మందె లేబంది [నె. హొ]

కీలుముడి = వెంట్రుకలు జారుగా వేసిన ముడి; కీలుగంటు; విడిగంటి [అ]

కీలెరిగిన వాత = తగిన ప్రతికారము [తె; నె]

కీస = (1) ఇంచుక, కొంచెము — కీసంత నేభు; కీసలో గురితప్పినది

(2) జేబు—అంగీ కీసాలో డబ్బులున్నవి కీసా; కీసర; కీసాయి [తె]

కీసర = జేబు, కీసాయి; కీసర [అ. వె]

కీసా = జేబు కీసర; కీసాయి [కరీ]

కీసాయి = జేబు; కీసాయి; కీసర [అ. పె; మ]

కీశేరు = చెరువు కట్ట క్రింద పాగుబడియగు భూమి [నే]

కు

కుంక

కుంటు దినము

కుంక = కుక్క [చి]

కుంకుడుకాయ = తల పులుముటకు ఉపయోగపడు కాయ, ఈ కాయను నలగగొట్టి నీటిలో వేసిన నురుగు వచ్చును [చి; నె]

కుంచము = (1) చెరువు తూముల నుండి నీరు బయటికి వచ్చు రంధ్రము; కావలసినప్పుడు కప్పిపెట్టుటకు ఉపయోగించు బరువైన కొయ్య మొద్దు [నె-మెట్ట]

(2) ధాన్యపుకొలత పాత్ర. తూములో నాలవ వంతు, ఇరుసలో (ఇరస) సగము; కుంచము [నె; కర్నూ; అ; తె]

(3) చెరువునుండి ఇవతలికి నీరు వచ్చే తూము

(4) గొడ్డలి తూము (రంధ్రము) [వ]

కుంపు సెగ = పడిశనివారణకు వట్టు సెగ. ఉడికిన వడ్డలో ఇటుకవేసి దుప్పటి కప్పకొని ఆ సెగ వట్టిన చెమటలు వట్టి జలుబు విడుచును [చి]

కుంచము = (హా) కుంచము [చి]

కుంచెలు = (1) పశువుల పండుగ; కనుము [వి]

(2) పంచె కొంగులు [చి]

కుంట = (1) పాతిక సెంటు భూమి [గు]

(2) అర యకరము [కృ]

కుంటించు = చేయగూడని పనిని చేయించు — వాడు వాణ్ణి కంటించినాడు [అ. పె]

కుంటికట్ట = గడ్డిని ఎగదోయు కట్ట [శ్రీ]

కుంటి కున్నిష్ఠ = వికలాంగులు [నె]

కుంటి కూనాక్షి = (1) కుంటివానిని ఎగ తాళిచేయు మాట

(2) చేతగానివాడు; పనికిమాలినవాడు [వ]

కుంటు = ఉమ్మడి పనికి పోకుండినవాడు చెల్లింపవలసిన జరిమానా [అ]

(2) కూలివాడు గాని జీతగాడు గాని పనిలోనికి రాని దినము; నిలవ; కుందకము [అ]

కుంటు దినము = జీతగాడు పనిలోకి రాని దినము—నీ కుంట్లు వట్టుకొని జీత మిస్తాడు; నిలువ [తె]

కుంటెన = కాడికి కట్టిన వారైకు (కాడికట్టు మోకు) కగిలిండు లావైన త్రాటి వలయము; పొడిగింప వలసినపుడు కుంటెన వాడుదురు [నె.పొ]

కుంటెన దూలము = దూలముపైన చిన్న దూలము; గుంట దూలము; మేలుదూలము [కరీ]

కుంటెన పాము = పెనవేసికొన్న పెను బాము జంటను రక్షించుటకు కనిపెట్టి యుండు పాము [నె.పొ]

కుండ = బండి ఇరుసును చక్రములోనికి దూర్చుటకు ఏర్పరచిన గుండ్రటి మూలము; చక్ర కేంద్రము [చి; నె]

కుండ పులి = గుంటనక్కల భయపెట్టుటకు ఉపయోగించు దిప్పి బొమ్మ [చి]

కుండ మార్పు = (1) ఒక ఇంటి ఆడు పడుచును పెండ్లి చేసికొని, యీ యింటి ఆడు బిడ్డను మరల మొదటి యింటివారి వరునికి పెండ్లికి యిచ్చుట; ఒక వధువు అన్నకు ఎదిరి ఆడబిడ్డను యిచ్చి పెండ్లి చేయుట [నె; కర్నూ]

(2) ఒకటిచ్చి మరియొకటి తీసుకొనుట [కీ]

కుండలో గుట్టాలు దోలు = ఇల్లు వెడల కుండులు — పొద్దుగూఢము; వండలో గుట్టాలు దోలడమేనా [నె.పొ]

కుండలలోకి తీసికొనివచ్చుట = రజస్వలా స్నానమైన వెనుక, ఆడవలను ఇంట్లోకి తీసుకొని వచ్చుట; వంటలోనికి తీసికొని వచ్చుట [నె; గు]

కుందకము = (1) కుందిచుకొని పోయినది, కగ్గినది

(2) పనివాడు పనికి రాని దినము; నిలువ; కంట [నె]

(3) పనిచేటు [చి]

(4) త్రవ్వినది [చి]

(5) నష్టము — నీవల్ల నాపని వందక

(6) ఆటంకము; కుండు — పని వందకము [అ]

కుందనము = పెండికి ముందు ముత్తైదువులు వడ్లు దంచుట [అ-పె]

కుందా = తుపాకి మొదలు [కరీ]

కుందాపన = మనస్సులో తపన [కరీ]

కుందాయి = కుందా (తుపాకి మొదలు) వేసినట్లున్న త్రీ; అడ్డబలుపుతో పొట్టిగానుండు ఆడుది [కరీ]

కుంది = కుందిన; కుందెన [గు]

కుందిన = రోటిపైన దంచునపుడు అమర్చు భాగము, ఇది రాతిలో మలవబడి యుండును; కుంది; కుందెన.

కుందు = (1) పశురోగము [అ]

(2) (చూ) కుందకము [అ]

(3) మాంసమును కీమా (కైమా) చేయుట [నె]

(4) చిదురు చిదురుగా నరుకు [నె; గు]

కుందెన = వెదురుతో గాని; ఇనుపరేకులతో గాని చేయించబడిన కుదురు వంటి వస్తువు [తె]

(2) (చూ) కుందిన [నె; కర్నూ; చె; అ]

(3) ప్రమిద [గో]

కుంపటి = నిత్యవ్యవహారము — ఈ కుంపటి నాకు పెట్టి నాడు [కరీ; నె]; గుండెలమీద కుంపటి [వి]

కుంపటెక్కింది = కోడి పొదుగు ప్రారంభించింది [మ]

కుంపు = (1) ఎడతెగని దుఃఖము

(2) క్రంగి పోయిన లేక, కుంచబడిన భూభాగము [నె; కరీ]

కుంబకోణము = మోసము

కుంబీలు = పిట్టగోడలు; కుంటలు; కుమ్ములు

కుంటలు = పిట్టగోడలు; కుమ్ములు; కుమ్మీలు; కుంబీలు

కుంభము = దేవతకు వండిపోసిన అన్నపు
రాసి—పోలేరమ్మకు కుంభం పోసినారు
[నె]

కుక్కనెత్తిమీది పెంకాయ = అస్థిర
విషయము [అ]

కుక్కనోమ = పైరు మొక్కలలో ఒక
విధమైన కలుపు మొక్క [వి]

కుక్క పీకులాట = (1) ఒకటి చేయబోయి
అవస్థలో ఇరుకుకొనుట [వ]

(2) సుఖము నులభమనినించి కష్టముల
పాలేయనది.

కుక్కి = (1) పాకదై వదలెక్కినది —
నుంచవు వక్కి; బండి వక్కి [కర్నూ;
నె; అ]

(2) ముసలది—ఎద్దు వక్కి; బట్టెకుక్కి
[వ]

కుక్కినపేను = ప్రతిక్రియ లేకుండా అణగి
ఉండు; చెప్ప క్రింద తేలు—వక్కిన
పేనుమాదిరి వడి ఉండినాడు [నె]

కుక్కిరి = (చూ) జల్లు; మక్కిరి [అ-పె]

కుచ్చ = బాలికల చింతగింజల ఆటలో
రెండు పుంజీలు; కుచ్చి [గో]

కుచ్చము = నాలుగు పైసలు (వెనుకటి
నాలుగు కాణలు) [మ; కరి]

కుచ్చిలు = (చూ) కుచ్చిలి; కుచ్చెలి [నె; అ;
తె]

కుచ్చీలు = (1) చింతగింజల ఆటలో
నాలుగు గింజల పోగు [వి; తూ-గో]

(2) కుచ్చిళ్లు; మడుపులు [శ్రీ]

కుచ్చె = (చూ) కుచ్చెలి [నె-మెట్ట]

కుచ్చెలి = (1) పిడకలు పేర్చినగుట్ట

(2) కోసినకొన్నదంబును కంకితోగూడ
తాత్కాలికముగా వేసినగూడు [నె]

(3) చిన్నబాలికలు మొలకు కట్టుకొను
వస్త్రము.

కుట్టు = (1) పొయ్యిలోనుండు వేడిబూడిద;
కుమ్ము [నె; కర్నూ; తె]

(2) పగ; ద్వేషము—కడుపుకట్టు; కడుపు
మంట [నె; అ]

కుడుపు = విందుభోజనము [మ]

కుడుమాయ = కుండ [గ]

కుడుము = (1) తీపిపూర్ణములోన నుంచి
చేసిన భక్ష్యము—వడాలు బహువచనము
[అ; తె]

(2) పూర్ణములేనిది; ఉండ్రాయి [నె]

కుడుమురొట్టె = అవిరికుడుము; గుంత
పొంగలి.

కుతి = ఉత్కంఠ; ఆరాటము [గు]

కుతికెనవేసుకొను = ఇష్టములేక పోయినను
సహించు [నె-పొ]

కుతిగంటు = మెడకు అనుకొని ఉండు కంఠ
హారము; అడ్డిగ [గో]

కుతిగాఉండు = ప్రియమైన వస్తువుకొనుట,
ప్రియమైన మనిషికొనుట తహతహపడు
[గు]

కుతుంబిల్లు = కొత్తిమెరలు, ధనియాలు [నే]

కుత్తిగంటు = కంఠమునకు దిగిసికట్టినవడ్డెడ
నగ; పల్లెడ [శ్రీ]

కుత్తెకవడ్డది = పొరపోయింది [మ]

కుత్తెము = పిక్కటము [కరి]

కుదవ = కంటిలో ఒకకొలికిలో ఏర్పడిన
దుర్మాంసము [నె; తె]

కుదరవేయు = పొలములో వశువులను మం
దగాదోలి విశ్రాంతినిచ్చు — చిట్ట చేలో
వదరవేసినా [నె]

(2) సమ్మతించజేయు [అ-పె]

కుదవ = వశువులమేత గడ్డికె ప్రత్యేకించిన
పొలము; దీనిని సూచించుటకు ఈత

కంపలు (మెల్లెలు) అటసటనేలపై గుచ్చి
యుంతురు; పొలము మలదోలుట;

చదువులగొట్టు; కుదువ [చ]

కుదిచ్చు = (1) కగ్గించు; కుదించు
 (3) సరిగావట్టెట్లు ఇటు అటు కదిలించు
 కుదించు [మ]
 కుదిరిక = స్థిరపడిన రూపము — ఇంకా కని
 రిక వర్షడలేదు [నె; అ; తె]
 కుదిరిచ్చు = (1) కుదుర్చు; ఏర్పాటుచేయు;
 [నె]
 (2) బ్రాండుచేయు; సరిచేయు [మ]
 కుదుపు = (1) ఆయాసము [కరీ]
 (2) కదలించు [శ్రీ; నె]
 కుదురు = (1) వడ్లు చంచుటకు రోలుపై
 నుంచు వెదురుబట్ట. ఇది రోలువెడల్పుతో
 ప్రారంభమై పోనుపోను వెడల్పు ఎక్కు
 వగానుండును; పేళ్ళకుందెన [ఓ; క; అ]
 (2) నెమ్మది—బదురుగాడండు [గో; నె]
 (3) స్థిమితము; క్షేమము — బదురుగా
 డండనీయలేదు; [నె]
 (4) పాత్రలు నిలుచుటకు క్రిందబెట్టు
 చుటకుదురు [కర్నూ; నె; తె; అ]
 (5) ఆచారము — ఈ సంశంబునతెల్ల
 నీవ బదురు [అ; నె]
 కుదురుకొను = చక్కబడు — వాని సంసా
 రము ఇప్పుడిప్పుడే బదురుకొంటున్నది
 [తె; నె]
 కుదువవేయు = (చూ) చదువులగొట్టు; మల
 గొట్టు; కుదవ [చి]
 కుద్దు = రెండుఅడుగులు పొడవు 3 అంగుళ
 ములు కైవారముకలిగిన రోకలి, దీనికి
 వన్నుకుండదు. [క-పి; శ్రీ]
 కుని = (1) వీధిమలుపు; తిరుగడు; మూల
 [నె; గు]
 (2) చేనిలో నలుచదరపు గట్టకు (గనిమ
 లకు) మీదయున్న చాగము [నె-మెట్ట]
 (3) ఇంటిస్థలములో చతురస్రముగాక ఒక
 మూల ఎక్కువగా ఉండుట [తె]
 కునిచుట్టు = (చూ) కుని [అ]

కున్ని = చిన్నది — కున్ని ముండ. వయస్సుకు
 మించిన మాటలు వసులు గలది [నె-పొ]
 కున్నె = ముక్క; తుంట — విడక కున్నె
 [కరీ]
 కుప్ప = (1) కోసినపైరును నుడుచుటకు
 ముందు అమర్చిన ప్రోగు [నె; కర్నూ;
 తె; అ; గు; తూ-గో]
 (2) ఒక చిన్నభాగము [గో]
 కుప్పమీదకూర్చుండు = మేలుస్థితిలో
 నుండు; భద్రముగానుండు; [కరీ]
 కుప్పికట్టు = ఆయుర్వేదవైద్యులు కోపు
 లుగాచేసి పెట్టుకొనిన వంశానుగతమైన
 రహస్యపుమందు. దీనిని సాది, అనుపాన
 భేదములతో చాల జబ్బులకు యిచ్చు
 చుందురు; కుప్పెకట్టు [నె; తె]
 కుప్పిదొల్లి = పెద్దగంప [చి]
 కుప్పు = దారములతో కూర్చి బిగించిన కట్టు
 [వ]
 కుప్పె = (1) బంగారు మొదలగువానిని
 కరుగు చిన్న మట్టిపాత్ర; మూస [కరీ]
 (2) గాజుబుడ్డి — గాజుకుప్పెలోన కడ
 గుచు దీపంబు [అ; మ]
 (3) కత్తి మొదలగువాటి విడి
 (4) ఉండ (ఎక్కువగా బొషధములతోవాడు
 మాట) కుప్పెకట్టు [గో]
 కుప్పెకట్టు = (చూ) కుప్పికట్టు [కర్నూ]
 కుముటోసన = చెడవసన [అ]
 కుములు = (1) పైకి మంటరాకుండ లోపలనే
 కుమ్మరిఅవము (అమ్మ) పతి రాజి
 మండు [కర్నూ; నె; అ; తె]
 (2) లోలోప బాధపడు — అయిన కమిలి
 పోతున్నాడు [నె]
 కుమ్మక్క = (1) కుట్ర
 (2) లోబడుట
 (3) తోడ్పాటు [అ]
 (4) ప్రోత్సాహముచేయుట [తె; నె]

కుమ్మరపొయ్యి = కుమ్మరిచేసిన గుండ్రని
వంటపొయ్యి, ఎక్కడబడితే అక్కడ
పెట్టుకొన వీలగును [చి; నె]

కుమ్మి = గొబ్బిళ్లు [చి]

కుమ్మిలు = పిట్టగోడలు; కుంబీలు; కుంబులు

కుమ్ము = (1) ఇబ్బంది; అవస్థ — అది ఒక
వమ్మయింది; మావ వమ్మ దుమ్ముగా
ఉన్నది [నె]

(2) వేడిబూడిద [నె]

కుమ్మువచ్చడి = వంకాయను పొయ్యికుమ్ము
(వేడిబూడిద)లో బెట్టి కాల్చి పిసికిచేసిన
ఉరుబింది [నె; తె]

కుమ్ములు = పిట్టగోడలు, కుంబీలు; కుమ్మిలు

కుమ్ముసుద్దం = (1) తీవ్రమైన వ్యతిరేకత,
నిష్పాకు ఉష్ణవలె — వాల్లెద్దరికి వమ్ము
సుద్దంగా ఉన్నది [నె]

(2) దుర్మార్గము

(3) వేడిబూడిద [నె-దక్షిణ]

కుయిలు = కిటికీ, వాకిలివట్టములు బిగించు
టకు వాటికాయ్యలకు చివరనవేయు తొలి;

కూరు; [అ]

కుయ్యన్న = పనికిమాలినవాడు [చి]

కురజాలు = పురుషావయవత్రయము
బిరజాలు [శ్రీ]

కురదల = తక్కువ — అది కాస్త కురదల
[కూ-గో; నె]

కురదూడ = (1) కోడెదూడ [అ]

(2) బత్తెమగదూడ × వడ్డ; కుట్టదూడ [నె]

కురపగొట్టె = దంటంగ పొడవైన రోమములు
గల గొట్టె; కురపొట్టెలు [నె-పొ]

కురపొట్టెలు = గొట్టెపోతులలో బలిష్ఠము
లైన జాతికి చెందినది; దీనికి బొచ్చు
ఎక్కువ [చి; నె]

కురబ = ఒక అడవిజాతివారు; కురవ. [చి]

కురమ = (మా) కురవ [వ]

కురవ = (1) గొట్టెలకాసరి; గొల్లవాడు

(2) కంబళనేయు ఒకజాతి; కురబ;
కురమ [త్ర; వ; చి]

కురవదారం = ఉన్నితోచేసినదారం [అ; మ]

కురాకు = (1) మాంసము

(2) ఆకుకూర; కూరాకు [అ-ఉరవకొండ]

కురికుడుము = కజ్జికాయ [నే]

కురిడి = (1) నీచులేని ఎండుకొబ్బరి [శ్రీ]

(2) కోడెలకు ప్రత్యేకముగా అందముగా
నుండుటకు చేయు సన్నచారలు కలిగిన
తోలు [నె; శ్రీ]

కురిపె = శ్రవ్యుటకు ఉపయోగించు చిన్న
పనిముట్టు [కరీ]

కురు = చిన్న (మా) కుట్టు [నె]

కురుగు = తొడ

కురుజు = చిన్నది; కూన — కూనకరుజు [నె]

కురుపుకురుపుగా = అతి ఆయాసముతో —

నిండుమాలలు వరుపు వరుపుగానున్నది;
— ఈరోజు నాజిల్లు వరుపుగా నున్నది
[కరీ]

కురుమాడు = ఇంటికప్పసు, ప్రక్క రెట్ట
గోడమీద పెన్నుపట్టన నిలువక, క్రిందికి
వాటముగా సూరుచినది; ఇందు సూరు
నాలుగుప్రక్కలా ఒకే మట్టములో నుం
డును — వరుమాడు దించిన ఇల్లు [నె]

కురుమాపు = సగము మాసినది; పాతది;
కొద్దిగా మాసినది (మా-కురు) [అ]

కుట్టు = ఎద్దుకు బాల్యమునందలి పేరు; గూళి
కుట్టు — అవులను దాటుటకై వదలినవట్టు;
అదొక [అ]

కుట్టు = బత్తెమగదూడ × వడ్డ అడుది. (ఇట్లే
ఆవు మగదూడ కోడె, అడుది వెయ్యి)

కుట్టి = అవు [వ]

కుట్టు = (1) ఎత్తు ఎదుగని పుట్టల చొరచి
— ముతహారు వట్టు [నె]

(2) కోపము; గుట్టు — వాడికి నామీద
వట్టు [వ; కరీ]

(3) గర్వంతోకూడిన కవటం [వ]
 (4) మగగురి [వ]
 కుట్టలు = గిత్తలు
 కులకర్ణి = కరణము ; శానభోగం; పట్వారి
 కులకులలాడు = జ్వరముకగులుటకుముందు
 వచ్చు గగుర్పాటు; కులకరించు [నె-పొ]
 కులాకరము = అసహ్యము [నే]
 కులాలవాళ్లు = హీనజాతులవాళ్లు [నె-పొ; నె]
 కులాయించు = అభివృద్ధిపొందు — వాని
 దశ కులాయించింది [తె]
 కులికిద్రం = నికృష్టము [వి]
 కుల్లు లోతోడు = ఓర్వలేనివాడు [మ]
 కుల్లేరు = సిమెంటుపూయు పనిముట్టు [చె]
 కువాడము = (1) హాస్యము; పరియాచకము
 [కర్నూ]
 (2) కుచ్చేష్ట; వెక్కిరింక [తె]
 కువ్వనేల = కువకువలాడు నేల [చి]
 కువ్వాడము = (చూ) కువాడము [కర్నూ]
 కువ్వెన = పొన్నలు; గరాటు; వాళిగి (Funnel)
 కుళాల = ఉల్లసము — కళాలైన వీల్లవాడు;
 కుళాలు [నె; కర్నూ; తె; అ]

కుసంది = ఇరుకు; కుసందు; [నె]
 కుసందు = ఇరుకు — అది కుసందు గొంది
 [నె. పొ]
 కుసి = ఒకదానిని ఇంకొక దాని రంధ్ర
 ములో బిగించుటకు ఇరుప్రక్కలా చెక్కి-
 చేసిన పొడవు భాగము; సిసి — మంచపు
 తోడు కుసిలోకి విరిగింది [కర్నూ; కరీ;
 నె-పొ]
 కుసిద్దము = అసూయ [అ-పె]
 కుసినివాడు = దొరల దగ్గర పంటచేయు
 వాడు; బట్లరు [శ్రీ]
 కుసిలింపు = (1) మెల్లగా ఏడ్చు; కుసిలిచ్చు.
 (2) కుంటు [అ]
 కుళాయి = (1) బోసి
 (2) నల్ల; Tap; కొళాయి [నె]
 కుళాయి = (చూ) కుళాయి [కర్నూ; అ]
 కుళ్ళిపోవు = మాసిపోవు — కళ్ళిన గుడ్డలు
 చాకలికి వేయి [శ్రీ]
 కుళ్ళు = ఎదుటవారి సంపదకు లోపల అసూయ
 పడు; చూడలేని తనము [నె; కర్నూ;
 అ]
 కుళ్ళుబోతు = ఓర్వలేని వాడు [చె; నె]

కూ

కూకుడు

కూటి కలబంద

కూకుడు = (1) కూర్చో; కూర్చుండు [చి]
 (2) అస్తమయము — చుక్క కూకుడు
 [చి]
 కూచంటి = మిక్కిలి చంటి [కరీ]
 కూచము = (1) మంచపు పద్దె.
 (2) అగ్ర భాగాలు, (స్తంభం చివరలు)
 మరొక దానిలోనికి దూర్చుటకు చెక్కిన
 భాగం; కుసి; సిసి [వ]

(3) ఇంటికివేసిన కొయ్య కంటము (వంది
 లికి వేసినది గుంజ) [నె; అ-పె]
 (4) రాతి కంటము [నే]
 (5) స్తంభము; కూసము [చి]
 కూచీలుగు = విచ్చుకపోవు [కరీ]
 కూచుకో = కూర్చో [నే]
 కూటి కలబంద = కళనొప్పికి వనికివచ్చు
 చిన్న కలబంద జాతి ఓషది; ఇండ్లలో
 వ్రేలాడదీసిన దోమలు చేరవు [చి]

సూటి కునుకు = భోజనాయాసముతో వట్టు నిద్ర [వి]

సూటి ముచ్చు = బహు తిండిపోతు [తె]

సూటి ముత్తము = కల్ల మత్తము [నె]

సూటి = చిలుక కొయ్య [కరీ]

సూటు = (1) పెక్కు కూరగాయలు కలిపి చేయు ముద్ద పులుసు [దక్షిణాది]

(2) మొదట ఏ తిన మొదలక [కరీ]

కూటు పుట్టకెక్కు = ఇసుకలో లేచు చిన్న రకము పుట్ట గొడుగు; పుట్టకొక్కు [వి]

కూడబలుకు = ముందుగా అనుకొని నిరయించుకొను—కూడబలుకొనే అపని చేసినారు [శ్రీ; నె]

కూడలి = (1) నదీ సంగమము—గూడలి

(2) వీధులు కలియుచోటు [నె; వ; అ]

కూతకొచ్చినకోడి = వయస్సు వచ్చిన మగ కోడి; అరకోడి [గు]

కూతదూరం = పిలిచిన వినబడునంత దూరము; కూతవేటు దూరము [చి]

కూతవేటు దూరము = కూత వినవడునంత దూరము; కూా దూరము; పిలుపుమేర [నె-పో]

కూతు = వీధిభాగవతము [చి]

కూనము = చొక్కా [వి]

కూనము = జ్ఞాపకము—మేము మీకు కూన మున్నామా? [తె]

కూనరాగము = (1) పిల్ల రాగము, లోలో పలనే పాడుకొనునది; [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) సంతోషముతో ఏకంతమున వారిలో వారు తీయు రాగము; కూనిరాగము [నె-పో]

కూన రొయ్య = చాల చిన్నపాటి సముద్రపు రొయ్య, ఎండబెటి వాడుకొందురు; రొయ్య పొట్టు [నె]

కూనలు = పిల్లలకు కండ్లలో పెరుగు దుర్మాంసము [తె]

కూనారి = దిట్టతనము కలిగియు, పైకి ఏమియు తెలియని దానివలె నుండునది [వి]

కూవారిల్లు = పూర్తిగా దుర్బలమగు [నె-అత్తకూరు]

కూనిరాగము = (మా) కూనరాగము [అ; త]

కూను = (1) చెవిటిది

(2) నిండుగా: పూర్తిగా — కూనులకాన తిన్నాడు [అ-వె]

కూపి = జూడ—కూపి తీశావా? [చి; వి; శ్రీ]

కూబి = ఏమీ తెలియని వ్యక్తి [గో]

కూర = మాంసము (తక్కువ కులాల వాళ్లే ఈ అర్థంలో వాడుదురు; పైకులాల వాళ్లు మాంసాన్ని శాఖం అంటారు) [వ; నె; అ;]

కూరాకు = (1) వండిన శాకము—కూరాకు పెట్టు. [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) మాంసము [అ]

కూరాడు = ప్రతినిత్యము బియ్యం కడిగిన కడుగు, కలిపోయు కుండ; కలి కుండ; తరవాణి. ప్రతి శుభకార్యంలో పండుగు దినములలో తప్పక మాంస రహితమైన నైవేద్యము దీనికి పెట్టు ఆచారం; నూతన గృహప్రవేశ శుభ సమయమున ఇంటి ఆడవడుచు (సోదరి) ఈ కుండ ఎత్తుకొని వచ్చి కట్నం తీసుకొనును [మ; కరీ; వ; నిజా]

(2) ఈ కలి కుండకు ప్రతిదినము పసుపు బూసి కుంకుమ బొట్టు బెట్టి పవిత్రముగ జూతురు [నె]

కూరు = కిటికీలు వాకిండ్లు చటము బిగించుటకు కత్తె వేయు తొలి; కులులు; కొట్ల [అ]

కూరేగంట్లు = చీరపోతులు [అ-వె]

కూలు = మొదట—కూలులోనే [అ]

కూస = ముక్కు పొడుంచేసుకొను మట్టి పాత్ర [వ-గో]

కూసంత=కొంచము; కీసంత; కొసంత [వ]
 కూసము=(1) కొయ్య కంబమునకు చివ
 రన తొలిచిన సన్నని తొలుపు; కూచము
 [కరీ]
 (2) ఇంటికి వుపయోగించు కొయ్య
 స్తంభము [చె; నె]

కూసి=(1) చిన్నపిల్ల [శ్రీ]
 (2) కూచి—నూదిమొన కూసిగాఢన్నది;
 కూసిరాయి [నె]
 కూసు = చిన్న—అభ్యాసం కూసువిద్య [వి]
 కూసులు=బండి పారులపై (వరములపై)
 బిగించు, చిన్న నిలుపులు; గుజ్జలు [చి]

కృ

కృష్ణకొండి

కృష్ణమూర్తి

కృష్ణకొండి=కృష్ణుడు పింఛమును ధరించు
 ముడి [చి]
 కృష్ణసీలాలు=వరి ధాన్యములో ఒకరకము,

సన్నని వరి [చి]
 కృష్ణమూర్తి=రసికుడు — వాడు కృష్ణ
 మూర్తిరా [వి]

కె

కెంపు

కె

కెంపు=(1) సారాయి [వ]
 (2) కంకరకెగులు [గో]
 కెంపెక్కు=వండబారు—మిరపకెంపెక్కు
 తున్నది (ఎఱ్ఱబడుచున్నదనుట) [నె]
 కెంపువచ్చు=మామిడికాయలు రంగుమారి
 పండుటకు సిద్ధమగు [మ]
 కెకమ కెకవుడు=మూర్ఖుడు [అ-పె]

కెచ్చుల=తెలివికక్కు వకనము [శ్రీ]
 కెచ్చు=పారతో పెళ్లగాతీసిన మచ్చు; పెళ్ల
 [శ్రీ]
 కెదకు=పెల్ల గించు [నే]
 కెల్ల=నుండి, నుంచి — అడికెల్ల, అక్కడి
 కెల్ల, ఇక్కడికెల్ల [తె]

కే

కేక

కేడి

కేక=మాలలు ముడిగలు చిందుక్రొక్కుచు
 పేయుకేక [నె-పొ]
 కేకపేయు=పిలుచుకొనివచ్చు—రావయ్య
 ను కేకపేసిరా [శ్రీ]
 కేటు=(1) అనలుమర్మము

(2) లోపలివేరు మొదలు—పెరికేతే కేటు
 లేకుండా వచ్చినది [కరీ]
 కేడి=(1) ఒకజాతి ధాన్యములో కలిసిన
 అన్యజాతిగింజ; బెరుకులు — మొలగొలు
 వలో ఇననకొర కేడి

(2) అన్యడు; కే [నె]
 (3) నమ్మరానివాడు [అ]
 కేతిగాడు = తోలుబొమ్మలాటలో ప్రధానమైన హాస్యాస్పదపాత్ర. వీనికి బుద్ధ ఉండుటచే బుద్ధకేతిగాడని అనిపించుకొని, జుట్టు పోలుగాడను ఇంకొకమాటకారి అయిన విమాషకునిచేత గేలికొట్టించుకొనుచు ప్రేక్షలకు నవ్వుపుట్టించుచుండును. వీరం డరు సరసములాడుటకు వాడవదినె — బంగారక్కగలదు; ఈ ముగ్గురును అం ద్రుల ప్రత్యేకతను వెల్లడించుపాత్రలై శాశ్వతమార్తులై యున్నారు. తోలుబొమ్మ లాట, ఆరెలు — మరాఠీలసొమ్ము. తెర వెనుకచేరి తెరపై ఆడించు యీకళ తమిళనాడులోను, ఇండోనేషియాలోను ప్రసిద్ధము. ముఖ్యముగ రామాయణ భారతకథలనే ఆడుదురు; కేదరిగాడు [నె]
 కేదరి = ఏటవాలుగా వేసిన మడవ. (మడవ = ఒకకయ్యనుండి ఇంకొక కయ్యకు నీరు పారుటకు గనిమలో చేసినగండ్డి) కయ్యలు సమతలములో లేకుండినచో, నీరు దూకి నప్పుడు గుంటవడకుండుటకుగా ఏటవా లుగా మడవను వేయుదురు; చాచుమడవ; మేను [నె]
 కేదరివాటు = కేదరి మడవవలె ఏటవాలుగా నుండునది; బారివాటము; క్యాదరి [నె; వ]

కేదగిబిళ్ల = మొగలిరేకు ఆకృతిగల శిరో భూషణము [అ]
 కేదరిగాడు = (చూ) కేతిగాడు; గంకోళిగాడు
 కేపు = (1) మోసము — వాడు కేపు చేసి పోయినాడు; కేపుమారి [చి; నె]
 (2) దొంగతనము [వ]
 (3) గింజలు పుచ్చుట (ప్రారంభించు [గో]
 కేపుకొట్టాడు = పారిపోయాడు [చి]
 కేపుమారి = దోపీలు మార్చువాడు; మోస గాడు; కేప్పారి [చి; నె]
 కేప్పారి = వంచకుడు; కేపుమారి [కర్నూ]
 కేరణాలు = కేరింతలు [కరీ]
 కేరాకు = పొగుకులో నాచిరకపు టాకు; పనికి రాని అకు [కరీ]
 కేరింతలు = సంతోషముతో చేయుగోల [కరీ]
 కేరు = కోడిపెట్ట గ్రుద్దుపెట్టుటకుముందు వేయు పొడికూత — పెట్ట కేరుతున్నది; కొక్కుబట్ట [నె; గు; ప; అ]
 కేపు = తెలివికలుగుట; మెలకువ గలుగుట [కే]
 కేపుకు రాడు = దారికిరాడు; రేపుకురాడు [నె]
 కేశవ = (1) అల్లరి — దానికింత కేశవ అవు తుందనుకోలేదు [నె-ఆత్మకూరు]
 (2) వేళకోళపుతనము — నాడంతా కేశ వులు (కేశవలు) మాలోడు [నె]
 కేళి = (చూ) కేడి [గో]

క్ర

క్రైతంకర్యము

క్రైతి

క్రైతంకర్యము = అపహరణము — దానిని వాడు క్రైతంకర్యము చేసినాడు [నె; శ్రీ]
 క్రైతలవాడు = (1) బిట్టలనేయు భూద్ర జాతి వాడు; వీరు బేలుబారి పని కూడా చేయు దురు; క్రైతలవాడు; క్రైకులవాడు [నై]

(2) వద్యసాలి [చి]
 క్రైకలు = కూలి; క్రైలు [నై-బూదక]
 క్రైకాలవాడు = (చూ) క్రైకలవాడు
 క్రైకిలి = (1) ఓనకూలి [కరీ]
 (2) అదనము [నె]

(3) త్రైకూలి; చేతిపని కూలి; కూలివాడు [వ]
 త్రైకోలువాడు = బట్టలనేయు కూద్రజాతి,
 త్రైకాలవాడు [చి]
 త్రైగ = (1) బాగుగ,
 (2) పొడుపుగ
 (3) తగురితిగ
 (4) రుచిగ [వ]
 త్రైజారు = (1) చిన్న తెడ్డు;
 (2) కిణ్ఱు;
 (3) గరితె [కరీ]
 త్రైతములు = సాకులు [కరీ]
 త్రైసీద = త్రీసీద [కరీ]
 త్రైరతు = చతురోపాయము [కరీ]

త్రైరా = తెల్లని పావురము
 త్రైలాటము = జగదము, కౌట్లాట [వ]
 త్రైలాటకాటు = జగదాలమారి [వ]
 త్రైలాటి = చిమాషా, త్రైలాటగాడు [అ]
 త్రైలు = కూలి; త్రైకలు (నై - బూదక)
 త్రైలుచేయు = దాన్యమును సంజగొట్టి (పిడి
 వాటు గొట్టి) తూర్పారబట్టి నిద్దవరచు
 [కరీ]
 త్రైవాటుట = వండిన చేనుపైరు భూమిపై
 వ్రాటట; మళ్లబడట; నేల గజచుట [గు]
 త్రైవాసము = దాన్యాదులు యొక్క గాదెలు
 వరమునకు తడిసిపోకుండుటకై ఇంటికి
 వలె యేర్పరచు ఇలారం యొక్క వాస
 ము [నె]

కొ

కొంక

కొంటుబీ

కొంక = బెత్తమునకు మొదటగల వంక;
 కొంగ; కొంకి [కరీ; అ]
 కొంకల్లపోవు = (చూ)కొంగల్లపోవు [తె; అ]
 కొంకి = (1) వెదురుకొనను తగిలించుకత్తి;
 కొంకిగడ; కత్తివోటి [చి]
 (2) చేతికట్టుకు చివరనుండు వంకరకొంకి
 [నె.పా]
 కొంకిగడె = వాసము [చి]
 కొంకిబద్ద = గొడ్లకావరులు చేతపట్టుకొను
 కట్ట [గు]
 కొంకిమాను = చెఱకు గానుగను త్రిప్పు
 చూసు [చి]
 కొంకప్పులు = బద్దకొమ్ము తుప్పెలు [అ]
 కొంగ = (చూ) కొంక [అ]
 కొంగతంత్రము = కార్యపాదనకు చాలని
 ఉపాయము [నె.పా]
 కొంగపార = కొంగమూతవలె పొడవుగా
 నుండు పార [నె.పా]

కొంగల్లపోవు = చలివలనగాని, వాతమువల
 గని అంగములు వంకరజోవు [నె; కర్నూ]
 కొంగవాడు = పొడవైన నన్నునివాడు; కొంగ
 కాళ్ళోడు; కొంగోడు [నె.పా]
 కొంగాలుకత్తి = ఒక విధమైన వంకరకత్తి;
 జాతరలలో దీనిని పైకివెత్తి చూపుచు
 చిందులు వేయుదురు. ఈ నృత్యము కొన్ని
 జాతులవారికి గిట్టదు [నె]
 కొంగిరిచేష్టులు = కొంఠెతనముగా చేయు
 పనులు [కర్నూ]
 కొంగు బంగారము = తన స్వాధీనములో
 నున్న అర్థము; సులభసాధ్యమైనది [అ]
 కొంగు ముడిచేయు = (1) పెండ్లిచేయు
 (2) గట్టిగా వదిలవరచు [నె; కర్నూ; తె;
 అ]
 (3) బాధ్యతల కలిసి అతిగా తిరుగు
 [గు]
 కొంటుబీ = తీసుకపో [చి]

కొంఠె = కులిపి; చెడ్డకలంపులేని అల్లరి
తనము; పోకిరి [నె; కర్నూ; తె; అ]

కొంఠెకాసులు = కాసుల దండగా జేయుటకు
వీలుగా కొండిలు అతికి చేసిన కాసులు
[తూ-గో]

కొంఠేగాలము = పోకిరి వాడు [చి]

కొండక = తెమ్ము; తీసికొనిరా; కొండ్రా [చి]

కొండకాసులు = కొండకల అనగా, తిరుమలకు
కట్టిన మొక్కు బళ్ళ ముడుపులు. కొండ
కాసులువాడు వెంకటేశ్వరుడు; కొండె
కాసులు [అ]

కొండతెదిరిచూచు = నిరంతరము నిరీక్షించు
[కరీ]

కొండచీపురు = ఏజన్సీలో దొరుకు ఒకజాతి
చీపురుగడ్డి [చి]

కొండచుట్టుతిరునాళ్లు = దేవునికొండచుట్టూ
చేయు ఊరేగింపు. ఇది రథవస్త్రమినాడు
జరుగును; గిరిచిదక్షిణము [చి]

కొండజ్వరము = మలేరియాజ్వరము; మన్య
జ్వరము [చి]

కొండనాల్క = నాల్కపై నెగల చిన్ననాలుక
ఉబ్బి నొప్పిబుట్టుట. చిరునాలుక;
కిరునాల్క [కరీ; నె]

కొండన్న = తేలు; కొండెన్ని [చి]

కొండపండు = అపురూపము [కరీ]

కొండమంగలి = చక్కగా ఔరము చేయలేని
మంగలి; అరకొరలవని. పూర్వం తిరుపతి
కొండమీద, మంగళ్లు ఒకరికి సగంపని
చేసి నడుమలలిపి, ఇంకొకనికి గొరికి
మరల మొదటికవచ్చి, అరకొరగా, ఎగా
దిగా మొక్కుబడిఔరం చేసేవారు—వాడి
దంతా కొండమంగలివని.

కొండి = రెక్కగాని, తోకగాని లేకుండునది.
అపక్క తోక కొండి; మొండి—మొండి
తోక [శ్రీ]

కొండికాసు = ప్రతి శనివారము భజన
బృందము ఊరుచుట్టునపుడు గరుడ
శంఖంలోవేయు నాడెము [చి]

కొండిచీల = బండినొగ వెనుకభాగమున
బిగించి, మోకును కట్టుట కువయోగించు
ఇనువచీల [చి]

కొండిజడ = చిన్నపిల్లలకు ముందర జడవేసి,
కొండివలె చుట్టినది [వ]

కొండిమిల్లి = చిన్నమిల్లి; ప్రక్కకు గొట్టము
గల ముక్కు-చెంబు [మ]

కొండిమొల = నాగలికి కట్టును పట్టియుంచు
మొల [కరీ]

కొండెంగ = మూతి నల్లగానుండు కోతిజాతి
విశేషము [కరీ]

కొండెకాసులు = కొన్ని పెద్ద విష్ణుదేవా
లయములలో, ప్రత్యేకముగా వెలిగించి
యుండు ఒకదీపపు పెద్ద ప్రెమ్మెదలో,
తేలు మొదలగు విషకీటకములు కుట్ట
కుండా చేయమని వేడుకొనుచు వేయు
చిల్లరకాసులు, నాడెములు; కొండకాసులు
[నె]

కొండెక్కు = అరిపోవు—దీపముకొండెక్కు
నది [కర్నూ; తె]

కొండల = తెల్లటి మంచినీటిచేప [రా]

కొందు = (మా) కుందు [చి]

కొక్కి = చొక్కాలు తగిలించు వంకరచీల;
చిలుకు [అ; చి; నె]

కొక్కిరించుకొను = (1) ముడుగు దీసికొని
కూర్చుండు

(2) వ్యాధిచే దుర్బలమై పోవు—కొక్కి
రించుకొని పోయినాడు [నె; వ]

(3) వెక్కిరించు; మాటకుమాట రెట్టించు
[గు]

కొక్కుబట్టు = కోడి గ్రద్దు బెట్టుటకు ముందు
కోకో యనుచు ఇటునటు గుడ్డు బెట్టు
స్థానమునకై వెదకికొనుట; కేరు [కరీ]

కొక్కువట్టింది = కోడిపెట్ట పొదుగుచునే
మధ్య గుడ్డు పెట్టుచుండుట [మ]

కొక్కెరతెవులు = కోళ్ళకు వచ్చురోగము
[నె]

కొటాయి = (1) అలంకరింపబడిన పెద్ద
పెండ్లిపందిలి; పెండాలు [నె]

(2) కొత్తము [చి]

(3) సినిమా థియేటరు పంటిడి—అ కొటాయలో ఏమిటా? [చి]

కొటారము = పేర్చిన దొంతుల వరుస [కరీ]

కొటారు = (1) ఉప్పును పెద్ద కువ్వలుగా
నిలువచేసి యుండుచోటు (కయ్యలలో)
[నె]

(2) దాన్యపుకొట్టు [గో; అ]

(3) దాన్యపురాశి [చి]

(4) కొట్టకొన; చివర — చిలుకకొటారు
కొమ్మనడంది [తె; నె]

కొట్టము = ఓరపాక, వసారా [అ]

కొట్టి కొలారముచేయు = అనవసరమైన
ఆర్పాటముచేయు [నె; గు]

కొట్టినపిండి = బాగా తెలిసియుండువిషయము;
పరిజ్ఞానము — వానికావని కొట్టినపిండి
[తె]

కొట్టిపెట్టు = ఖండించు [కరీ]

కొట్టిపోయు = మిక్కిలి ఎక్కువగా మాట్లాడు
[తూ.గో]

కొట్టు = (1) గది; కొట్టెడి;—కొట్టోశెట్టు
(2) చెరపాల—కొట్టో కొట్టినారు [నె;
కర్నూ]

(3) అంగడి—కొట్టుకపోయినారు [కప]

(4) వినాశము—అవని చేసిన నీకు కొట్టు
వచ్చు [కరీ]

కొట్టెడి = గది; కొట్టు [తె]

కొట్టుము = వడ్డు దంచుటకు కూలిగవిర్పాటు
చేసికొనిన బియ్యము; ఇన్నిశేర కిన్నిశేర
బియ్యము అను ఒప్పందము [అ]

కొట్రు = (1) ఉడికిన సంగటి పాకములో
తలుపు నూక.

(2) ఉడుకు సంతటి [నె]

కొట్టాట = కొట్టుకొనుట; దెబ్బలాట [నె; తె;
కర్నూ; అ]

కొడ = స్వర్గ [కరీ]

కొడమ = చేపలుపట్టు సాధనం; కొడమ
[ఁ; నె]

కొడవటిపూజ్యము = పైరుకోయవలసిన
అగత్యము లేకుండానే ఎండిపోవుట —
ఈ వీడు కొడవటి పూజ్యమైనది [నె]

కొడి = (1) పతాకము [నె; తె]

(2) బ్రహ్మాత్మవమునకు చేయు ద్వజా
రోహణము.—యూదీనం కొడి [నె]

(3) నిలుకడలేని చిత్తము; పొల్లు [గో]

(4) శిఖరము [అ]

కొడిగట్టు = (1) తిరునాళ్ల ప్రారంభించుటకు
ద్వజారోహణము చేయు — ఈ దినం
కొడి గట్టినారు [నె]

(2) ప్రయత్నం ఫలించు—అవని కొడి
గట్టినప్పుడా మాట [చి]

కొడితి = పిడిగల చిన్న కట్టదిమ్మ (దీనితో
ఉలి మొదలైన వానిపై కొట్టుదురు)
దిమ్మైన [అ-పె]

కొడివళ్లు = పిండి వంటలు

కొడిసె పొరక = దూలములపై వేయు
దంతి; వావిలి పొరక [కరీ]

కొడుపు = (1) పరి వెన్నుకు బదులుగా
పుట్టు ఒక తెల్లటి కొడ; ఇది ఒక తెగులు
—చేను కొడుపు ఈనింది [నె]

(2) నిచ్చెనకు అడ్డముగా వేయు మెట్టు
పుల్ల [అ]

(3) అప్పడములు మొదలగునవి ఒత్తుటకు
ఉపయోగించు గుండ్రని కొయ్య [నె; వ;
అ]

కొడుపుకొను = రాల్చుకొను—కంకి కొడిపి
గింజలు తిన్నాడు (అ)

కొడుపులు = పశువులకు వాతలు వేయు ఇనుప కమ్ములు; కొఱుపులు; కొడుపులు [నె]
 కొడె = గొడుగు [హోసూరు]
 కొడెక్కింది = దేవాలయమున ఉత్సవము ప్రారంభమైనది; కొడి గట్టినారు [చి]
 కొడెము = బండి పరముల చివర కొమ్ము—
 కొడెం మీద కూర్చో [నె-పో]
 కొణతము = చేతులకు వేయు సంకెలలు [కరీ]
 కొణతాము = పెద్ద తాళపు చెవి [వి]
 కొణుజు = మట్టిలో నుండు నన్నటి పురుగు, ఇవి కుట్టును [నె-పో]
 కొణుపు = పశువులను వాతజెట్టు ఇనుప శలాక; కొడుపు; కొడుపు [కరీ]
 కొత్తలెట్టుట = కొత్త వస్త్ర దంచి, ఇంట్లో వాడుటకు ముందు చేయు మంగళారంభము [మ]
 కొత్తామాసా = (కొత్త అమావాస్య) ఉగాది [శ్రీ]
 కొత్తాము = మెడి వెనుక భాగము; కొత్తెము; మెడ [వి]
 కొత్తి = మడిగట్టు [వి]
 కొత్తిని = (మా) పుత్తెము [గో]
 కొత్తి పోళ్ళు = అడవి ప్రాంతములలో కొత్తగా సాగుచేయు భూములు [కృ]
 కొత్తెము = కల వెనుక భాగము; ముచ్చిన గుంట [శ్రీ]
 కొదమ = (1) మిగిలిన, తక్కువ వారు—
 కొదమ వారికి ఏదైనా ఇప్పుడు; కదమ
 (2) మేకపిల్ల [నె; కర్నూ; తె; అ]
 (3) లేక పిల్ల [చి]
 (4) చేపలను పట్టుటకు వెదురు బద్దలతో కట్టిన సాధనము; కొదమ
 కొదుకు = సత్తిగా పలుకు; కొతుకు [కరీ]
 కొదుపులు = (మా) కొణుపులు [వ]

కొద్దుడ్డి = నాలుగు పైసలు (దమ్మిడిలు); డబ్బు [చి]
 కొన చిటుకులు = చేపని పొడి పశువుల వల్ల లభించిన కొద్ది పాలు [నె-పో]
 కొనవేయు = చిన్న మేకపిల్లకు గాని, గొత్త పిల్లకు గాని, తల్లి రొమ్ము పట్టి పాలు కుడిపించు—అది కొన వేస్తేనే గాని తాగ లేకన్నది [నె; అ-పె]
 కొనా మొదటికి = చివరనుంటి మొదటికి; ఏకాడానికి [నె]
 (2) తెంపు లేని—ఇండ్లు కొనా మొదటికి ఒకటిగానే ఉన్నవి [గు; నె]
 కొనుబడి = కొనుగోలు [శ్రీ]
 కొనేరు = వాడిపోవు [వి]
 కొన్నకాంత = భార్య [చి]
 కొప్పరము = (మా) కొప్పెర [అ]
 కొప్పిరిగి = కంటికి లేక గోనె నందితో వేసు కొను ముసుగు [అ]
 కొప్పు = (1) స్త్రీలు వెంట్రుకలను దూముడిగా వేసి, కలలో పాయచీసి దానిలో చెక్కిన ముడి; ఎడమ కొప్పు, పైకుల ముల వారు మాత్రమే వేయుదురు × మగ వారు వేయు వెంట్రుకల ముడిని పిడి గంట అందుడ.
 (2) ఇంటి కప్పులో వెన్నుగాడి భాగము—ఇంటి నడికొప్పున [నె; కర్నూ; తె; అ]
 (3) గోనినంచి రెండు కొనలను ఒక చోట చేర్చి వర్షములో తడవకుండా నెత్తి మీద వేసుకొను గూడ వంటిది; కొప్పెర; కొప్పరము [అ-పె]
 (4) పర్వతశిఖరము [అ]
 (5) కల [వి]
 కొప్పు గొలుసులు = చెవినుండి వెనుక కొప్పుకు కలిగించు గొలుసు నగ [గు]
 కొప్పులో కొఱవి = మహాదుష్టుడు [కరీ]

కొప్పెర = పెద్ద ఇత్తడి పాత్ర; కప్పెర
[కరీ; మ]

(2) (చూ) కొప్పరము [అ-పె]

(3) గొంగడి ముసుగు [మ]

కొప్రము = నిండా; కొప్పరము [కరీ]

కొమ్మరిటి = పచ్చరిటి [వి]

కొమ్ము = (1) అల్లము మొదలగు వాటి
ముక్క—అల్లపుకొమ్ము [నె; గో]

(2) చెరువుకట్ట మొదలగు వాని కొన
అంచు

(3) శిఖరం [కరీ]

(4) వసనాభి (మందు నాభిని రాత్రి పూట
కొమ్ము అంచురు) [గు]

(5) మాచిగెలు ఊరేగింపులలో ఊడునట్టి
అర వలయాకారపు ఇత్తడి వాద్యము
[తె; నె]

కొమ్ము గొడిసె = పశువులకు కొమ్ములో
పుట్టు ప్రణమ [నె-పొ]

కొమ్ముల గొట్టె = అరుదుగా కొమ్ములు
మొలిచిన గొట్టె, అపూర్వవిషయం [నె-పొ]

కొయికాలు = (చూ) కొయ్యకాలు

కొయితా = ఒక రకమైన పొడుగాటి కామ
గల వేట కొడవటి [అ]

కొయిలగోపి = పెడకట్ట మనిషి—వాడు
పట్టి కొయిలగోపి [నె; కర్నూ]

కొయ్య = చెట్ల కొయ్యకు సంబంధించిన
వ్రతి ధాగము — కొయ్య సాహస;
కొయ్యల అంగడి (Wood); కట్ట [నె;
కర్నూ; అ]

కొయ్యకాలు = (1) జాతరలలోను ఇతర
ఉత్సవములలోను చేయు నృత్యములలో
కారికి గట్టుకొను చిన్న కొయ్య చట్ట
ములు. వీటిపై నుండి ఆడుదురు; మరు
కాలు [చ]

(2) చెరుకు తోటను మొదలసారి కొట్టి
వేసిన తరువాత, సరికిన ముద్దెలనుండి

(కుదుళ్ళయందు) మొలచిన గడలు [అ-
పె]

(3) జొన్న, పరి మొదలగునవి కోసిన
తర్వాత కయ్యలో నిలిచియున్న అడుగు
మొక్కలు [తె; నె; అ]

(4) మడిలో పైరుకోతలు—అ చాటువు
క్రింద కొయ్య కాలు ముగిసినవి; కోతలు
[అ]

కొయ్యగూర = (చూ) పెరుగకు [అ]

కొయ్యగెనుసు = ఒకరకమైన గడ్డ. తూర
లకు ఉపయోగింతురు; చిలకడ లులవలె
ఉడికించి తిందురు.

కొయ్యలగోపి = పెడకట్ట; కొయ్యలగోపి
[నె]

(2) ప్రాధాంగన [చ]

కొయ్యలపూటీ = గొడ్లు ఈని బలహీనమై
నప్పటి స్థితి

కొయ్యలు = (1) నోటిపండ్లు [అ]

(2) పశువులపండ్లు; దంతములు—రెండు
కొయ్యలందు [నె-పొ]

కొయ్యపండు = జామపండు; గొయ్య
పండు

కొరకంచు = కొరవి [శ్రీ]

కొరకచ్చు = సగము కాలిన కట్టబొగ్గు [కరీ]

కొరకరానికొయ్య = (1) లొంగుబాటుగాని
వ్యక్తి; అలవిగానిది [నె; కర్నూ; తె]

(2) మూర్ఖుడు [అ]

కొరకూత = వయస్సువచ్చు సమయములో
కోడిపుంజు వేయకూత [నె]

కొరకొర = ఎడతెగని తగవులాట [కరీ]

కొరకొరలు = కొరకొరలాడుతూ చూచుట;

క్రొధకషాయపుమాపు [గో; అ]

(2) అసంపూర్తిగా చేసినవి; అరకొరలు
[నె]

కొరజా = ఒక ఇంటి వాటికి ఆవరణమున్న
చిన్నయిల్లు (Out house) [శ్రీ]

కొరట = బియ్యపు సన్ననుక ఉడుకబెట్టిన
సంకటివంటిది; దీనిని దోసెపిండితో
మెదుపు (మెత్తనను మిచ్చుటకు చేర్చు
వదార్థము) గా చేర్చురు [నె. ఆత్మకూరు]

(2) అంబలి; కాట [నె. పొ]

కొరదా = మిగతా [శ్రీ]

కొరమీను = ఒకజాతి మంచినీటిచేస [నె. అ]

కొరవ = మిగిలినది; తిరువాయి — ఆకాస్త
సనిలో కొరవబెట్టి నాడు [నె. కర్నూ; అ;
తె]

కొరవ సరవ = మిగిలినది — కొరవ సరవ
ఇట్లావేయి [నె]

కొరవి కారము = మిరపపండ్లచింకపండుతో
చేర్చి తొక్కిపెట్టిన వచ్చడి; ఇది ఏదాది
పొడుగున నిలువకుండు ఉరగాను
వంటిది [గు]

కొరసలు = ఉప్పువ్యాపారము చేయువారు
[చి]

కొరితి = బొండ్లకాయ్య; బండకాయ్య [కరీ]

కొరిపె = ఒకరకపు చేప; కురిపె [కరీ]

కొరివి = ఒకతట్టు మంచుచున్న కొయ్యపుల్ల
— కొరివితో తల గోతున్నట్లు [కర్నూ;
నె; తె; అ]

కొరుకు = కాలిన కట్టుముక్క [కరీ]

కొర్త = ఒక పెద్దరకం చేప [చి]

కొర్ని = దుక్కిచేయకుండా వదలిపెసిన
పొలము; కొర్ను [శ్రీ]

కొర్ను = దున్ననిభూమి; కొర్ని; వీడుబెట్టిన
పొలము; వడియ — అది కొర్నుగా ఉన్నది
[శ్రీ]

కొట్టచుట్ట = (చూ) చుట్టగుడిశ [వ]

(2) కొట్టమీను [మ; కరీ]

కొట్టాయి = (చూ) కొరకచ్చు [వ]

కొట్టు = (1) కాయచున్నపుల్ల — పొయిలో
కొట్టు ఎగవేయి [నె; వ]

(2) చెట్టుపైన ఎండి, సగము విరిగి మిగి
లిన కట్టె; ఎండిన కొమ్మ [నె - మెట్ట; అ]

(3) ఇనువకట్టి [కర్నూ]

(4) ఇంద్రదనుస్సు — తూర్పున కొట్టు
వేసింది [చి; వ]

(5) ముండుకగులుకొని గుడ్డతో ఏర్పడిన
చినుగు [చి; గో; నె]

(6) మరణశిక్ష — కొట్టువేసాడు [చి]

కొలకుండ = దాన్యమును కొలుచు మట్టిబాన;
కొలబాన [నె. పొ]

కొలగారం = (1) దాన్యము (అమ్ముటకు)
కొలుచుట [వ. గో; నె]

(2) అమ్మిన దాన్యమును కొలుచుటకు
ఇచ్చుకూలి [శ్రీ]

కొలబాన = దాన్యము కొలుచు కుండ. సాధా
రణంగా ఇది తూమెదుగా నుండును;
కొలకుండ [నె. పొ]

కొలలు = చెంచువాళ్లు పికాచముల కొలుచుట
[నె. పొ]

కొలికి = (1) కొన వంగినది

(2) సురక్షితస్థానము — అంతా ఒకకొలికికి
వచ్చింది [చి; నె; తె]

కొలికికివచ్చు = (1) సమాప్తికివచ్చు.

(2) సుముఖమగు [కరీ; చి; నె]

కొలికిడి = రెండుకొనలను కలుపుముడి [కరీ]

కొలికిలు = మున్నూరు కుంచములు, లేక
అరగరినె [శ్రీ]

కొలికెడు = $1\frac{1}{2}$ బండిదాన్యము [శ్రీ]

కొలిమి = సంభోగము (విశ్వబ్రాహ్మణులు
[చి]

కొలుగుంట = అప్పుడే జన్మించినవిడ్డకు
పురిటి దినములయందు నీరు పోయుట
కువయోగించు మురికినీటి గుంట; కొల్లు
[నె]

కొలుపు = (1) గ్రామదేవతలకు గొల్లలుచేయు
తిరునాళ్లు, ఇందు జంతుబలి ఉండదు.

(పోలేరమ్మ) జాతరలలో దున్నపోతును నరుకుదురు.
 (2) పెద్దరచ్చ; వివాదము—దానికేగా ఒక కొలుపుచేసినాడు [నె]
 (3) అమ్మవారిని కొలుచుట
 (4) ఎడతెగని సంభాషణము, లేక ప్రసంగము—గంటనుండి ఒకపే కొలుపు [వ]
 కొలుపులు=మొక్కుబడులు [కరీ]
 కొలుము=వద్రంగికొలిమి [చి]
 కొలును=చాకళ్ల సంక్రాంతి తరువాత, తాము ఉత్తుకు కుటుంబాలవద్ద ఏకేటా దండుకొను మేర—భోగిగొలును ఎత్తనిదే ఉద్యోగం (ఉత్తపట) లేదు [నె]
 కొల్ల=అధికము—కొల్లగా ఉన్నది; కొళ్ల [నె]
 కొల్లడుచు=(1) వండిన ఒక వంటను వీలైన మటుకు కోసకొని, మిగతను వదలివేయు
 (2) చేపలు బట్టుకొని చెరువును కొలడు స్వారు; కాయల కోసినదే తోటను కొల్లడుస్తారు—కొల్ల బోయినకొంప; కొల్ల; కొల్లవిడిచు; ఈటుబోవు [చి]
 కొల్లాపురము=(1) లేనిపోని జంజాటము.
 (2) పెద్దరంగము [కరీ]
 కొల్లికూర=తోటకూర [శ్రీ]
 కొల్లు=పురిటిపీళ్ల వడుటకు తవ్వివగుంట; కొలుగుంట [గు]

కొల్లుపోతు = (1) పెద్దజాతి దున్నపోతు (కొల్లుసీమనుండి వచ్చినది) [నె]
 (2) ఎడ్డిమడ్డిమనిషి—వాడొక కొల్లుపోతు [నె]
 కొవ్వొత్తులు=మైనపు వత్తులు; క్యాండిల్లు; మోంబొత్తులు
 కొశాకు=బాగుగా, గుబురుగా ఎదుగు బీటి గడ్డి [నె]
 కొస=(1) జడ చివర పేయపేలిక [వి]
 (2) పురు(రి) కొన [నె; గో; తె]
 కొసి=(1) ఏదైనా స్థలములోకాని, పొలాలలో కాని ఒకమూలకు హెచ్చుగాఉన్న స్థలము [గు]
 (2) వాడి—నూది కొసిగాఉన్నది [అ]
 కొసికింత=కొంచెము; కిసికింత [మ]
 కొసెట్టి=(1) ముక్కోపి [చె]
 (2) కాస్త వెట్టిబోగల తనము—అయిన కొసెట్టి మనిషి [నె]
 (3) చపలచిత్తము [నె]
 కొస్సెగా=పొడవుగా [మ]
 కొళబె=లోపల బోలుగలకొయ్య [నే]
 కొళాయి=పీళ్లవచ్చేసల; Tap — కొళాయిలో నీళ్లరాతేదు; కళాయి [నె; కర్నూ; తె; గో; గు]
 కొళ్ల=అధికము; కొల్ల [నే]
 కొళ్లు=(చూ) కుయలు [అ]

క్రో

క్రో

క్రో

క్రో=తీసుకో — క్రోకిల తనకేమిధనము
 క్రోకొమ్మెనెనా? (క్రవికర్ణ రసాయనము)
 క్రోకొల్లులు=బాగా నమ్మదీగ ఉండు [తూ-గో]
 క్రోగిరి=గుట్టముమీది పలుచపలుపు [కరీ]

క్రోగిరి భర్త=మోయదగినంత బరువు [కరీ]
 క్రోచ= (1) నిరికితనము; పెట్టవాడు; క్రోస [అ-పె; నె]
 (2) ముక్కుపొడుము నూరుకొనే మట్టి; పాత్ర [గో]

కోవీలు = రెట్ట కడియములు [శ్రీ]

కోచెము = మంచి రుచిగల చిన్నచేవ, వంజరి వంటి చిన్నచేవ [శ్రీ]

కోటలో పాగావేయు = కార్యము సాధించు [వి]

కోట విడిచినపొద్దు = ఓడిపోయి నిస్సహాయుడగు ఆర్కాటు నవాబు, కోటను కైవుకు అప్పగించి, వగలు 11 గంటలకు బయటకుపోయిన సమయము; అనగా, వగలు పదకొండు గంటలు ఇది మహమ్మదీయులకు ఆశుభ సమయము [చి]

కోటవిడుపుకాలము = దుర్ముహూర్తము (హా) కోటవిడిచినప్రొద్దు [చి]

కోటాకు = (హా) పోటాకు [గో]

కోటాకు = (1) లేతఅకు; కవటాకు.

(2) చెట్టుకొమ్మ చివరి ఆకు [గో]

కోపేరు వేసినట్లు = వంపుతిరిగి, అది మొదలు సూటిగానుండు ఆకారము. కోపేరువేసిన (కొడిపై తిప్పించి కట్టి పొలమునకు తీసికొనిపోవు నాగేలు) నాగలి ఆకారములో నుండునది — వాశిముక్కు కోపేరు వేసినట్లున్నది [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

కోట్రము = కోటిరకము, కోడరికము

కోడంటికము = కోటరికము [కరీ]

కోడండ్రము = కోటిరకము. కోడరికము

కోడరికము = కోటిరకము; కోట్రము, కోడండ్రము

కోడాలు = కచ్చెలనుచీల్చు గొడ్డలివంటి పరికరము [చ]

కోడి = చెఱువు అలుగు; కలుజు—తూర్పు కోడివల్లె; మరవ [అ]

కోడి నిదుర = (1) నిదురపోయినట్లుండు; అదకొరనిదుర [నె; ఆ; తె]

(2) పలుమారు నిద్రలో మేల్కొనుట [అ]

కోడిపెట్టలు = బండిఇరుసకు ఉద్దికి (అడ్డ) మధ్యనుండుకట్టు [శ్రీ]

కోడిపేను = చిక్కిపోయిన దూడలకు బట్టుపేలు; కోడిగోమారి [నె. పొ]

కోడివేడి = చప్పునవచ్చు కొవము [వి]

కోడు = (1) విశ్వంకోడు అను బాలుర ఆటలో విశ్వను (ఒకవైపు కూచిచేసిన చిన్నకొయ్య కునక) కొట్టుట కువయోగించు పొట్టికట్టు [నె]

(2) చేటతో ధాన్యం ఒకతీరుగా చెరుగుట [అ; వ; కరీ; తె]

(3) పొలాలలో అధికమైన వాననీరు నిల్చి యుండే నిడుపైన పల్లము; ఇండు: ఎప్పుడు నీరుంటుంది; వాడపొలము; పడవ; బాడవ [గో]

కోడుంబిళ్లు = చేగోడీలు అను భక్త్యములు [నే]

కోడుపోయింది = మొరవపాగింది — చెరువు కోడుపోయింది [చి]

కోడుబళ్లు = పెద్దవగు చక్కిలాలు (చేతితో చేయుదురు [అ]

కోడెకాటు = జన్మనము; కోడెప్రాయము [కరీ]

కోడెలబేరము = మంచికోడెలను స్థానిక ముగా కొనుగోలుచేసి, దూరప్రాంతములకు; ముఖ్యముగా పడమట హుబ్బళ్ళి, దార్వాడా ప్రాంతములకు తోలుకొనిపోయి. అప్పుకు అమ్మివచ్చి మరుసటి ఏట పసాలు చేసి కొను వ్యాపారము; ఒక్కొక్కజట్టుకు గుంపు అని అందురు. ఇది నెల్లూరులో ఎన్నదగిన వ్యాపారము [నె; ఆ; తె]

కోణము = మన్నుశ్రవులకు ఉపయోగించు సాధనము [శ్రీ]

కోత = ఎడతెగనిబాధ; రాసిడి—నాకెప్పటికీ నీతో కోతవచ్చదు [కరీ]

కోతపదవు = పైరువండి కోతకు సిద్దమైన
స్థితి—ఆకయ్య కోతపదవుత వచ్చింది;

అది కోతపదవు తప్పింది [నె; అ; తె]

కోరబడు = మిసహవడు [కరీ]

కోతలు = (1) ప్రగల్భములు — ఊరకే
కోతలు కోసినాడు; కోతలరాయడు [నె]

(2) అబద్ధాలు [వి]

కోతికొమ్మించి = నిల్వకాయలతట; ఒక చెట్టు
క్రింద గిరిలో ఒక చిన్నకఱ్ఱనుబెట్టి,
ఒకడు కాపాడుచుండగా, పైకొమ్మలమీద
ఉంచువారు ఆ కఱ్ఱను లాగుకొనుటకు
ప్రయత్నించుచుండురు. కావలావాడు
సమీపించిన చెట్టుపైకి ఎక్కుదురు; క్రింద
ఉన్నప్పుడు తాకితేనే దొంగ అగును.
ఇట్లు తాకుడు పడినవాడు గిరిని రక్షించ
వలెను. [నె; తె; గో; అ]

కోతికొమ్మచ్చి = (చూ) కోతికొమ్మించి
[కరూ; అ; వ]

కోదంచముపట్టించు = వీడివిడులలో శిక్ష
విధాన; పైన ప్రేలాడగట్టి క్రింద ముక్కు
మొదలగునవి పెట్టునది [నె]

కోగంగి = గంగిరెద్దుల అలతో హాస్యగాడు
[చ]

కోన = కొండమూలలో నీరు ప్రవహించు
చోటు [అ]

కోనయ అనేబోళ్లలేరు = పల్కరించే
చిక్కులేదు; అడుకొనేవారు లేరు [చ]

కోనారి = గొట్టెలను మేపుగొల్ల; కిలారి [వి;
శ్రీ]

కోనేరు = దేవుని తెప్ప తిరునాళ్ళచేయుటకు
త్రిప్పి, చుట్టు నాడుగ్రక్కల మెట్లు
గట్టిన చదరపు చెరువు; తెప్పాకుళం [నె;
చి; కిట్నూ; వ; అ]

(2) త్రాగుట కుపయోగించే మంచినీటి
చెరువు; బావు [శ్రీ]

(3) రోలునకు చుట్టును ఉబ్బెత్తుగా చెక్కి-
నప్పుడు ఏర్పడు చదరము — కోనేరు
తొలచవలెను [అ]

కోవలు = (చూ) నుచ్చుపాతలు, నుచ్చు
(మూత్రము, మన్ను) కలిపిన పేలికలు;
మేకలు, గొర్రెల చన్నులకు పిల్లలు
త్రాగకుండా వీటినిచుట్టి అంటింతురు
[అ-వె]

కోపు = (1) అదను—ముందర కోపుపైరు

(2) బాగుగ ఎదుగుట — మంచికోపుగా
వచ్చినాడు [నె]

(3) కోలాటంలో ఎదురు నడక [చి; వ;
గో]

(4) కొడములకు చేవలెక్కతీరు.

(5) మదము—కో పెక్కింది [చ]

కోపు = (1) రోడ్డు పోయటకు కొలత ప్రకా-
రము, మొరముత్రవ్విన గోతులు [వ]

(2) చెరువుత్రవ్వినప్పుడు, కాలువలుత్రవ్వి
నప్పుడు వచ్చేగుంటల లెక్కలు [వ; కరీ]

(3) ఒకకొన లావుగను, రెండవకొన
కూచిగను ఉండునది—బలవత్ కోపు; అరు
మణికోపు [అ; నె]

(4) పట్టినచేపలను ఒకదానికి గుదిగ్రుచ్చి
నది [గో]

(5) ఒకేపక్షమున సమర్థించుట—వాడిని
కోపువోసికొని వచ్చినాడు [గో]

(6) పక్షబలగము [అ]

(7) వైపు—ముందుకోపు [నె]

కోపులువేయు = ఒకరిపేరు పెత్తనమును
వరోక్షముగా విమర్శించు — అయిన
కోపులు వేస్తున్నాడే [నె-ఆత్మకూరు]

కోబలి = పంటకోయటకుముందు పొలములో
ఇచ్చుబలి [వి]

కోమటివెంకమ్మకొలుపు = లాభములేని నేవ
[వి]

కోయుటాకు = (చూ) పెరుగుకు [అ]

కోర = (1) బకెట్ [నె-బాదన్]

(2) చెంబు

(3) ముంక [అ]

కోరకొప్పు = ఓరగా నుండు అట్టవకొప్పు
[అ]కోరచెప్పులు = ముందు కోరగా వచ్చునట్లు
చేసిన చెప్పులు [అ]కోరజీవములు = కోరలుగల కూరమృగ
ములు; కోరమెకములు [కరీ]

కోరడ = పెండె; కోరడి [ప]

కోరడి = కంచెనరె చుట్టూ వేయునది

కోరణాలు = పిల్లల జబ్బులు [కరీ]

కోరవాటము = (చూ) కోరాటము [చి]

కోరాటము = (1) ఒకజాతిగడ్డ. కీసిని వండి
తీందురు; నిమ్మటాయి గడ్డ జాతిది [నె-
అశ్వకూరు](2) ఇంటికప్పుకుగల ఏటవాలు తనము;
వాటము—దానికి కోరాటము తగ్గింది
[నె]

కోరిందదగ్గు = (చూ) కోరికదగ్గు [నె-పొ]

కోరికదగ్గు = కక్కాయదగ్గు; పిల్లలకువచ్చు
దగ్గు. దీనికి కోరిందనారతెచ్చి త్రాడు
పేని మెడకుకట్టుదురు (గవ్వచెట్టు వంటిది)
యీ దగ్గుకు కానుగ కాయలను దండగా
కట్టి మెడలో వేయుదురు; కొరిందదగ్గు;
కక్కాయదగ్గు; కక్కాయదగ్గు [నె-పొ]కోరుగట్టు = కురువు అంచుబెట్టు; మానుకొని
వచ్చు—గడ్డవుండు కోరుగట్టినది [కరీ]కోర్కాలు = కొత్తగుడ్డల మడుపులు —
కోర్కాల తెచ్చియిచ్చినావా [నె-పొ]కోర్కాయి = ఒకవిధమైన ఆడవిచెట్టు; దీని
దుంపను తిందురు; గనుసుగడ్డవంటిది
[నె-పొ]కోల = కొంచెము పొడవైన అండాకారము
—కోలమొగము; కోలనిమ్మ [కరీ; నె]కోలకొక్కరాయి = రెండు మణికట్లనుకట్టి
వేసి, మోకాళ్లమీదుగా దూర్చి, అద్దముగాకట్టకొపి వెనుకకుకోయ శిక్ష విధానము,
ఇది పీడిబడునవదంతి (కోల కట్ట) [నె]కోలనిమ్మ = కోలగా (కొంచెము పొడవుగా)
వుండి ఊరగాయకు చూస్తేనే ఉపయోగ
వలె నమ్మ; దానినిమ్మ [నె]కోలు = మోటబావులకు మొత్తం అనుకొని
ఒకమూలన త్రవ్వ చిన్నబావి—కోలు
త్రవ్విన తరువాత అబాయిలో నీరు
బాగుంది; పిల్లబావి [నె-పొ]కోలుకాడు = వసచేయు కూలీలమీది పెద్ద;
మేస్త్రీ; రలమనిషి [అ]

కోలువేయు = చిగిరించు; పూతబట్టు [కరీ]

కోలె = కోయగా మిగిలినది; కొయ్యకాలు
[చి]కోవ = (1) కాలునపెద్దగట్టు — కాలవ కోవ
దారి [నె]

(2) వైపు

(3) వాలమితాయి—పాలకోవా

కోవాలుబెట్టుట = వశవులకుకొడుపులవంటి
వానితో కాలుట; వాతలుబెట్టుట [కరీ]

కోసు = (1) కూచిగా ఏర్పడినది [నె]

(2) పొగరు — వాడికి కోసెక్కింది
[కర్నూ](3) రోవము ఎంచు — పెళ్లికి తనను
ముందుగా పిలవలేదని ఒకకోసు దీశాడు
[గో](4) వంకరగా వచ్చిన భూభాగము లేక
బట్ట మొదలగునవి—కోశెరగు [వ; కరీ;
గు; నె]

(5) కొద్దిపాటి మైల [కరీ]

కోసుగడ్డ = క్యాబేజ్; కోసుపువ్వు [నె;
కర్నూ; అ]

కోసుపువ్వు = క్యాబేజ్; కోసుగడ్డ [గు]

కోస్సెగ = కోసుగా; కూచిగా [కర్నూ]

కోళ్లగమ్మకు = బండికి కట్టి ఉన్నప్పుడు
ఎద్దుకాలు దుసికి వదులు [మ]

కోళ్లునుగొట్టిన కోడి = అతినమర్చుడు [నె]

కాజు=(చూ) కముజు; కవుజు; కాంచు
[నె; కర్ము; తె]

కాటిగుల్ల = తెల్లవనరముల గిట్టలనందున
లేచు గుల్లకురుపు; కవుటిగుల్ల [నె]

కాటు=లేత నన; కవటు

కాడ=వదుకు సాధనము [కరీ]

కాడు = కవటము—కాడులేని ఎద్దు [చ]

కాదారి=కవుజుపిట్ట [చ]

కారు=(1) ఎఱ్ఱనిరంగు—అకాశముకాదుగా
నున్నది [అ]

(2) కొత్తగుడ్డతోనుండి విడిచిన ఎక్కు
చాయ—చీర కాదు విడిచింది; కవురు
[నె]

కొలు=పిల్లల ఆటయందు తీసికొనునెలపు;
విరామము [అ-పె]

క్యాదరి=(చూ) కేదరివాటు [వ]

క్రియలేదు=(1) ప్రయోజనము లేదు—నీళ్లు
చేనే ననివల్ల క్రియలేదు [నె; తె]

(2) చేసిన ఉపకారము మరచుట—క్రియ
లేనివాడు [అ]

క్షేత్రము=ఉపవాసము [తె]

ఖి

ఖందా

ఖానా

ఖందా=పెద్దకుటుంబాలలోను, జమీందారుల
నగళ్లలోను చేయు ఉమ్మడి పెద్దవంట;
కందా [వి]

ఖందారాజు=వంటచేయు క్షేత్రియుడు [వి]

ఖందాయిల్లు=వంటిల్లు [వి]

ఖానా=తూము [వి]

ఖి

ఖుల్లా

ఖుష్కి

ఖుల్లా=వివరాలు [అ]

ఖుష్కి=మెట్టభూమి [తె]

గ

గంగ

గంగానమ్మ

గంగ=బొత్తుగా — వాడు నామాట గంగా
ఎనడు [గు]

గంగపెట్టె = విరదాళ్లు ఉంచి కొలుపులలో
పూజించు, పుల్లలతో అర్చనపెట్టె (చూ)
విరదాళ్లు [నె]

గంగ భరాయించు=కట్టత్రాగు [వి]

గంగిరేగిచెట్టు=పెద్దకాయలు కాయలు రేగి
(రేగు) [క్రీ]

గంగవెణులు=మితములేనంత తీవ్రత [గు]

గంగానమ్మ=గయ్యాళి; గంపగంగానమ్మ
[గు]

గంగాళము=(మా) అండ [నె]
 గంగాళము=అండ అను దానికి వేరైనది
 [కరి; ప; నె]
 గంగ్గా=కొబ్బటి — ఆయన గంగ్గా ఒప్పు
 కొన్నా [నె]
 గంజమ్మవారు=పెద్దబొబ్బలులేచు పోచుట
 కమువంటి వ్యాధి [చి; నె]
 గంజలము=పంచితము [నే]
 గంజాం ముసలమ్మ=మహామారి [వి]
 గంజి కావడి = కుట్టవానిని ఇద్దరు చెకోరెక్క
 బట్టకొని ఎత్తుకొనుట [పె-గో]
 గంజు=(1) వెడల్పు మూతిగల ఇత్తడిగిన్నె
 [తె]
 (2) పెద్దపాత్ర [వి]
 (3) పశుమూత్రము [చి]
 గంటు=పరి, గడ్డి మొదలగునవి ప్రక్కన
 బెట్టు మొక్కల గుంపు — చైరు బాగా
 గంటుగట్టింది [నె; వ]
 (2) ఏమి లేకుండుట, రిక్తక — వాడి
 దగ్గర గంటువున్నది.
 గంటుకొట్టాడు=చనిపోయినాడు [చి]
 గంటు పగిలినది=చీలినది [అ]
 గంటు=(1) కణుపు
 (2) సాము
 (3) ముల్లె [మ]
 (4) గాయము—పెద్ద గంటు పడింది [వ]
 (5) వ్యవహారం; జగడము — గంటు
 పడింది [చి]
 (6) పేచి; వివాదము [అ]
 (7) దెబ్బతగిలి ఏర్పడిన కుడుము లేక
 కాయ (బొప్పి) — దెబ్బతగిలి గంటు
 కట్టింది [అ]
 (8) ముడి—త్రాడు గంటువేయుము [అ]
 గంటునొప్పి=ముతుకూల [వి]

గంటుబడు=(1) పని సాఫిగా జరుగకుండా
 పాడయిపోవు; ముడిబడు; ప్రతిబంధకము
 ఏర్పడు [మ]
 (2) వెంటబడు [మ]
 గంపెలు=నజలు; కంబులు
 గంట్లు=(1) తునకలు
 (2) కుచ్చుగ బిగించుటలు [మ]
 గండ=మిండగాడు (తీటు) [శ్రీ]
 గండాగొండి = అరితేరిన దిట — వాడు
 గండా గొండివాడు [చి; నె]
 గండాపిండి=అనవసర ప్రయాస [గ]
 గండి(డె) = కొండకనుము — పెన్న గండి
 చేసిన చోటు [అ]
 గండికట్టు=అత్తెనరుపెట్టు [కృ]
 గండిపడు=నష్టమువచ్చు — శోపారములో
 గండి పడింది; తూలుపడు [వ]
 గండుమీను=కొఱమీనువలె నుండు పెద్ద
 చేప [పె-గో]
 గండె=మంచినీటి పెద్దచేప [రా; నె]
 గంతి=బొప్పి; కణితి; కంతి [కర్నా]
 గంతుకొట్టినాడు=చచ్చినాడు [గ. మ]
 గంతు పంగనము= (మా) పులి బొంగరము
 [అ]
 గంతెడ్డు=సామానుమోసెడి ఎడ్డు; గంతెడ్డు
 [నె; తె; అ]
 గందపువ్వు=ద్వారబంధముపైన వేసెడు
 అడ్డకొయ్య, లింట్ వంటిది; గందవాటి
 [నె; అ]
 గందపడి=సుగంధ ద్రవ్యములపొడి, పెండి
 మొదలగు కుభకార్యములలో చల్లుకొన్న
 నది; గందపుపొడి [నె; కర్నా; అ]
 గందవాటి=(మా) గందపు పత్తె[తె]
 గందిక=సందడి; కొలాహలము [వి; శ్రీ]
 గందోడి=(మా) గందపడి [అ]
 గంతోళిగాడు=(మా) కేతిగాడు; కేదరిగాడు
 [రా]
 గంపకౌల=గంపెడు [కరి]

గంపగుత్త = లాభనష్టములతో సంబంధము లేకుండా ఇచ్చుటకు నిర్ణయించుకొనిన మొత్తము, లేక పరిమాణము; కంట్రాక్టు మొత్తము [కరీ]

గంపగంగమ్మ = (1) శబ్దబోధించి, తలపైన బెట్టుకొని ఊహార ఊరేగించుచు వేసక. ఈమె పేర బిక్షమెత్తుకొందురు.

(2) ఊరకే తిరుగుచుండు స్త్రీ—ఊరకే గంపగంగమ్మమాదిరి తిరుగుతుంది. [నె; అ; తె]

గంపగంగానమ్మ = గయ్యాళి; గంపలమ్మ [గు]

గంపజాతర = శ్రావణపాద్రప మాసాలలో గంపలో వంటసామాను తీసుకొని చుట్టు ప్రక్కల ఉన్నగుట్టలకు వెళ్లి, అక్కడే గొట్టె, కోడికోసి వండుకొని తిని, ఉయ్యాల లూగవచ్చు వండుగ; దీనినే నాగరికులు వనభోజనాలు అందురు [మ]

గంపనబెట్టు = (చూ) బుట్టలోబెట్టు [అ]

గంపనుడి = పరికి తగులు ఒకరకపుతెగులు [కరీ]

గంపపంపుట = గర్భిణీస్త్రీకి మొదటి సారి (సారె) గా ఫలహారములు పంపుట (తక్కువ జాతులు వాడుదురు); సారి (సారె) పంపుట [మ]

గంపలమ్మ = (1) గయ్యాళి; గంగానమ్మ; గంపగంగానమ్మ [గు]

(2) దద్దులుగాలేచు ఒక విధమైన మసూచి వ్యాధి [నె]

గంపరము = గంభీరము [కరీ]

గక్కడ = అక్కడ [వ]

గగ్గ = చెవిదగ్గరలేచు కురుపు [శ్రీ]

గచ్చు = (1) అబద్ధము [చి]

(2) నీళ్లు నిలువజేయుటకు కట్టినకొట్టి [కర్నూ]

(3) గారవేసిన నేల [అ; వ; నె]

గజనిమ్మ = కడవలో చీని అను మేఘజాతి తియ్య నిమ్మ. పట్రువగా, తోలు సన్నగా

నున్నగా నుండుటచే మన కవులు స్త్రీ స్తనములను గజనిమ్మతో పోల్చిరి. తమిళ నాట దీనిని సాకుడి అని, సర్కారు లలో బత్తాయి అని పిలువదు [నె]

(2) పెద్ద పులుసునిమ్మ; దూదినిమ్మ. ఇవి వెలగ కాయలైన పెద్దవి [అ]

(3) పెద్ద నిమ్మకాయ; కర్పూకాయ [రా; వ]

(4) పొడమైన నిమ్మ; కోలనిమ్మ [చి]

(5) పొడవుగా ఉండి పుల్లగా చేదుగా ఉండు నిమ్మ [తూ-గో]

గజాలు = దవడకీళ్లు

గజిబిజి = (1) చిక్కరబిక్కరగా చిక్కుబడి నది.

(2) సంకులము [నె; కర్నూ; తె; అ]

గజ్జికట్టు = నట్టము నేర్చుకొనుటను ప్రారంభించు—అ నీలకు గజ్జికట్టినాదు; గజ్జికట్టు; కానెగట్టు [నె]

గజ్జికాయ = (చూ) కజ్జికాయ [గో]

గజ్జిగాడు = వదలక వెంట తగులువాడు [మ]

గజ్జాన = భయముచే వణకునప్పటి ధ్వన్యను కరణము—వాడు గజ్జాన వణకిపోయినాడు [వ]

గజ్జామను = భయపడు [కరీ]

గజ్జెలగుఱ్ఱం = తెగతిరిగెడు భోగంసాని [చి]

(2) ఎవరిని లెక్కనేయక మాట్లాడు స్త్రీ [కరీ]

(3) నందడిచేయు వ్యక్తి; గలగల మాట్లాడు వ్యక్తి [గు]

గజ్జెలపట్టెడ = స్త్రీలు మెడకు గుత్తముగా దరించు నగ; దీనికి చివరభాగములలో చిన్న మువ్వలుండును [నర్కా; నె]

గటక = జొన్న అన్నము [వి; కరీ]

గటు = అటు; అతట్టు; ఆత్మేపు [వ]

గట్టాలు = బెల్లపు సాకముతో చేసిన తినుబం

దారము—పప్పులగట్టా; బుడ్డలగట్టా;

ఉండలు [కర్నూ]

గట్టిపిండి = పైపిండి [మ; కరీ]

గట్టిపెట్టు = శరీరమునకు నలుగుపెట్టు [మ]

గట్టు = (1) చిన్నతిప్ప—నల్లరాళ్ల గట్టు [చి; తె]

(2) చేనిగనిమ; కట్ట [నర్కా]

గట్టుపట్టు = పాదయిపోవు [అ]

గట్టు = మొదలైన—గింజ గట్టు [శీ; నె]

గట్ట = అట్ట; అటుల; అలా [వ]

గడ = (1) పెడురుబొంగు; పొడవైన నన్నటి కట్ట

(2) పొడవుకట్ట; చెరకుగడ [అ; నె; వ]

(3) పెద్ద నిడుపాటి గుండు దూలము—
దొమ్మరిగడ (ఎకి - అడునసి) [అ; నె]

గడంచు = (చూ) గడమంచ [తె]

గడగంచ = (చూ) గడమంచ [కర్నూ]

గడగట్టు = జండాకట్టు [గో]

గడచిట్రతుకు = జీవితాంశమువరకు ఎగుడు
దిగుడు లేకుండా జీవించు—గడచి బ్రతి
కిన దెవరు :

—గడచి బ్రతికినాక గండడు మీద
దాచి [నె; కర్నూ]

(2) ఇతరుల సహాయములేకనే బ్రదికి
పొగురుబడు—గడచి బ్రతికిన మాటలు
[అ]

గడవ = (1) వాచు — వాకిలి తగిలి తల
గడవకట్టినది [అ]

(2) ద్వారబంధమునకు క్రిందవుండేబురద
గమిలి; కొయ్యపట్టి; కడవ [గో; నె]

(3) బండిఇరుసు చివరన వెయ్యచీల; కడ
చీల; చాయమేకు [గు]

గడబద్ధకం = కష్టము—చాల గడబద్ధకంగా
ఉన్నది; గడబద్ధకం, [నె; తె]

గడమంచ = (1) బరువుమూటలు బెట్టుకొను
ఒక చేసిన గట్టిపొట్టి బలంపీట, చట్టము
[నె; అ; వి]

(2) చిన్నమంచము [వ]

(3) చెక్కలువేసి ఎత్తుగా చేసిన బెంచి
వంటి చట్టము [గు]

గడవంచి = గడమంచి; గడంచ

గడసాని = ఈడెసాని [వి]

గడము = చిన్నగునపము (త్రవ్వనది) [నే]

గడన = త్వరగా [అ]

గడారం కాయలు = పుల్లదబ్బ (నిమ్మ)
కాయలు [చి]

గడార = గడ్డపార; పలుగు [అ]

గడి (1) పశువులకాళ్ళకు కట్టు పలుపు—
అభులకు గట్టవేసినా [నె]

(2) తలుపు విగించు అడ్డకోల, గడియ
[నె; తె; అ]

(3) ముడి; (ఎదురుగట్ట) మారుగట్ట
వేసిన అంచె, వ్యవహారము తేలి
నికుండా తికతికమకలు పెరకాదు అని
భావము [గో]

గడి కుడుకలు = వివాహాదులలో ఉపయో
గించు బరేని కుండలుకాక మిగిలిన
కుండలు. వీనికి సున్నమురాసి, పైన
గుడ్డకప్పుదురు. పెండ్లితరువాత తుమ్ములు
కాకిముందే దీనిలో బియ్యము పోయ
వలెను [కరీ]

గడిగ - ఒకపాటి మట్టికుండ — గడిగతో
నీళ్లతెచ్చినా [నె; తె; అ]

గడిమి = కడవ [గో]

గడియలుపడు = మూసికొనిపోవు—చెవులు
గడియలు పడినవి; గడెలు [వ]

గడుగ్గాయ = పుటికుడు; గడుసుకాయ [కరీ]

గడుగు = చిన్నపాత్ర [కరీ]

గడె = గడ

గడెమంచం = పరుపులు మెత్తలు దప్పట్లు
పెట్టే మంచం; గడమంచ; గడవంచ [మ;
న]

గదెమాను = ప్రధానద్వారానికి లోపై పున
అడ్డంగా వేయు రోకలివంటికొయ్యిగడియ
[అ; కర్నూ; మ]

గదెముకొట్టు = మెట్టపాలమును నాగేశ్వతో
దున్నుట × గొట్టుకొట్టు = గొట్టుతో
దున్ను [నె.మెట్ట; కర్నూ]

గదెముట్లు = వ్యవసాయ పరికరములు;
సేద్యపుపనిముట్లు [తె]

గదెలువడు = వినబడకపోవు — చెవుల
గడలు వడినవి; గడ్లు [మ]

గడ్డ = (1) కందమూలము; దుంప — చేప
గడ్డ [నె; రాయ; తె]

(2) నేలపెళ్ళు; గట్టు — గడ్డదంచి మట్టి
నడుట [నె; అ; తె]

(3) ప్రాంతము — ఈ గడ్డన అంతటి
వాడు లేడు [నె; కర్నూ]

(4) గట్టు; ఒడ్డు [అ]

(5) కురుపు — నెత్తురుగడ్డ [అ; నె]

(6) వాగు; చిన్నవిరు [గ; శ్రీ]

గడ్డగుడ్డ = అన్నవత్తములు [కరీ]

గడ్డనడుండు = (1) మంచి మేలునీతిలోనుండు

(2) అంటకుండాఉండు [కరీ]

గడ్డపార = పలుగు; గునపము [నె; కర్నూ;
తె; అ; శ్రీ; గు]

గడ్డపారఈత = ఈత రాకుండుటచే, నీట
గడ్డపారవలె మునిగిపోవుట — నాట గడ్డ
పార ఈతవచ్చును [వ; నె]

గడ్డబలిసినది = బాగా బలపడిపోయినది
[కరీ]

గడ్డలలో కలుపుట = వెలిగడదున్ని (నీరు
బెట్టక దున్ని) అగడ్డలలోనే విత్తనములు
చల్లుట; ఇవి రాచినుకుకు, పోచినుకుకు
కడిసి పైరగును; వెలిగడవల్లుట [నె]

గడ్డాలబాబు = మోస; సన్నాసి [కరీ]

గడ్డికట్టలు = ఎండుగడ్డి × గడ్డిపరకలు =
పచ్చిగడ్డి [శ్రీ]

గడ్డిగాదము = గడ్డి మొదలగువి; ఇది ఆకు
అలమువంటి జంటపదము — గడ్డిగాదము
వేయి [నె; కర్నూ; తె; అ]

గడ్డిచుట్ట = నిప్పుచేయుటకై, ముందుగా అం
టింబుచు చుట్టగాచుట్టినగడ్డి [కృ]

గడ్డిసూనె = కిరోసిన్ ఆయిల్; మంటిసూనె
[కర్నూ]

గడ్డిపరకలు = గడ్డికాడలు; గడ్డిరోచలు (పచ్చి
దైనను ఎండుదైనను [తె; నె]

గడ్డిపరకలు = పచ్చిగడ్డి × గడ్డికట్టలు =
ఎండుగడ్డి [శ్రీ]

గడ్డిబెండు = గడ్డికట్ట [శ్రీ]

గడ్డిబొద్దు = పెద్దగడ్డిమోపు [వ; నె]

గడ్డు = గట్టు; ఒడ్డు [అ; బ]

గణాకు = చుక్కాకు; ఒక ఆకుకూర [గు]

గణాచారి = (1) దయ్యము; లేక క్షుద్ర దేవ
తలు పూనినవాడు, (2) వేశించినవాడు —

వాడికి గణాచారి పూనింది [నె; కర్నూ]

(2) దయ్యమును వెడలగొట్టెడువాడు [చి]

(3) శ్రీపురు

(4) నాయకుడు [వ]

గణుపు = చెరుకు పరి జొన్న వెదురు మొద
లగువాటి కాడలో (కాండము) ఏర్పడిన
ముడి; గుండ్రటిబోదె; గెబుపు; పర్వము
[నె; అ]

గణుపుగాని తోలుగాడు = తొప్పె — [నె -
అత్మకూరు]

గణుసుగడ్డ = చిలగడదుంప; గెబుసుగడ్డ;
తెలగడదుంప; రత్నపురిగడ్డ; మొరుంగడ్డ;
గనుసుగడ్డ; మొగరముగడ్డ; కందగడ్డ
[నె; అ; కర్నూ; తె]

గతుక్కుమను = చచ్చు; గుటుక్కుమను
[వ]

గత్తర = (1) కలరావంటి అంటువ్యాధి; ఉప
ద్రవము [అ; వ; మ; నె-మెట్ట; వి]

(2) గలబా — ఇక్కడ గత్తరగాడన్నది
[నె]

(3) తీరికిలేని సమయము — ఈ గత్తర
అలోకాదు మరల రా [నె-పొ]
(4) దొంగతనము జరుగుట [గో]
గదగలమ్మ = గవదల వాచే సోకుడువ్యాధి;
అజలమ్మ, పిటలమ్మవలె [కర్నూ]
గది = అది — అద్దది [వ]
గది = (చూ) అంకణము [అ]
గది = పొడవు — గదిచాల ఎద్దు [నె]
గదికురుచు = నడుము కిక్కువ, పొడవు
తక్కువ — అది గదికురుచు పసరము [నె]
గదుము = (1) దద్దు — గదుములు కట్టింది
[చి]
(2) నెట్టు; ఒత్తు [నె]
గదుముకొను = క్రమేణా ఆక్రమించుకొను
— అయిన ఆ దొంగనంతా గదుము
కొన్నాడు [నె-అత్తుకూరు]
గదురుప్పిల్ల = వదెండ్లలోపు బాలిక [కర్నూ]
గదువ = గవద [వ]
గద్దకూర్చుండు = చెంకాయ, చెట్టుమీదనే
సీరులేకుండ పోవు; గువ్వకూర్చుండు;
గూబదాకు [నె-కలవాయి]
గద్దచూపు = (1) గురికప్పని చూపు [కరీ]
(2) పైనుండి విశాలవ్రదేశమును చూచుట;
Bird's eye-view [నె]
గద్దరి = చాలా తగని మనిషి [గు]
గద్దరించు = (1) పైత్యపుదద్దులు ఏర్పడి
దేహము ఉబ్బు; గాద ఏర్పడు [నె; అ-
పె]
(2) కేకలిడు; గదిమిపెట్టు [కరీ]
గద్దవ = గవద [అ-పె]
గని = వంశము — ఇది మంచి గనిగల గోవు,
పాలు బాగాశిచ్చును; అజెము: [అ]
గనిము = పొలమును కయ్యలుగా (మట్లగా)
ఏర్పరచుటకు వేసినకట్ట; గట్ట; గనిమి;
గనిమె; గనుము [నె; కర్నూ; తె; అ]
గనిమి = (చూ) గనిమ [నె]

గనిమె = (చూ) గనిమ [చె]
గనుము = (చూ) గనిమి; గట్టు [కృ]
గనుసుగడ్డ = చిల్లగడదుంప; తెలగడదుంప
[చె]
గన్న = అగత్యము; అవసరము — గన్న
వచ్చి వడిందని నేను వస్తానా? [కరీ]
గన్నట్లు = (చూ) ఎదురుకుతికల [మ]
గవద = చెంప [చె]
గవ్ చిప్ గా = (1) నిశ్శబ్దముగా [నె; అ; తె]
(2) ఎవరికిని తెలియకుండా [గో]
గవ్ చిప్ సాంబారుబుడ్డి = ఊరకుండుము
అనుట [కర్నూ]
గబాన = త్వరగా [నె]
గబాలున = (చూ) గబాన.
గబాల్న = త్వరగా; గబాన [నె]
గబుక్కుని = త్వరగా; గబాన [కృ]
గబేలున = (1) తటాలున
(2) భయముతో అదరునట్లు — గుండె
గబేలుమన్నది; గబాలున [నె; అ; తె]
గబ్బంతాడు = మోట (కప్పి)కు లోపల
నుండు లావు ఇరుపురితాడు [నె-పొ]
గబ్బగీము = కాచచీకటి — గబ్బగీము
రేయిలో పోయినా [నె]
గబ్బి = (1) తొణకకుండుట; కలకజెంద
కుండుట — గబ్బిగా ఉండినాడు;
(2) ఉబ్బినది [చి]
గబ్బిగా = ఏమీ బయటపడకుండా, గంభీర
ముగా — అయిన గబ్బిగా ఉండినాడు [నె]
గబ్బు = మురికి; చెడ్డ; మొరటు — వాడు
గబ్బోడు [అ; బ]
గబ్బుకొమ్మ = వజ్రకొమ్మ [అ]
గబ్బునాయాలు = పరిహాసముగా అనెడి
మాట [అ; నె]
గబ్బునూనె = కిరవనాయిలు; సీమనూనె [అ]

గబ్బుగడుగు = అనమానించు; Washing
the dirty Linen అనుటవంటిది

గబ్బులేపు = చెరచు (మానభంగముచేయు)
—వాదామెను గబ్బులేపినాడు [అ]

(2) వరువుదీయు [ఆ; నె]

(3) అల్లరిపెట్టు [తె]

గమతము = పకువులమేత [నె]

గమనము — జ్ఞాపకము — ఆ సంగతి గమ
నలేదు [నె; అ]

గమనించు = (1) శ్రద్ధగా గుఱించు;

(2) కఠినపెట్టియుండు — వాడిని గమనిస్తూ
ఉండు [నె; అ]

గమళ్ల = కలుగియవారు; గాండళ్ల; గముడు
[నె; అ]

గమిడి = ఊరిగవను — గమిడి దాటకముందే
(గమిల్లోనే) కనుపించినాడు [నె]

గమిడిగేదె = జంగిడిగేదె [తూ-గో]

గముడు = గమళ్ల [నె-అత్తకూరు]

గమ్మన = ఊరక; విశ్వబ్రహ్మ — గమ్మన
ఉండు [రా; నె]

(2) గంభీరంగా [కరీ]

గయగొట్టు = చచ్చు; మరణించు — వాడు
గయగొట్టెండు [వ]

గయి = (1) గుంట; గుంత; గవి, [నె; మ;
[తె]

(2) పెద్దకట్ట; పెడురుబొంగు [వ]

(3) లక్ష్యము; మాన్యవరము; దీనిని
వ్యతిరేకార్థముననే వాడుదురు — నామాట
వాడికి గయిలేదు [గో]

గరండాలు = (1) వంతెన, (Girders) ఇనుప
దూలములు (గర్డర్సు) వేసికట్టిన రైలు
వంతెన [కర్నూ; నె]

(2) ఇనుపదూలాలు [అ]

గరగు = (1) రెండుకొండల నడుమ ఏర్పడిన
ఇరుకు కనుమ; నరస [నె-ఉడయగిరి]

(2) ఎఱునిమట్టి — గరగునేఱ; గరుగు
[అ-పె]

గరాకు = పరిపైరు మితిమీరి పెరిగిన కొవ
అక; గరియాకు [నె-పొ]

గరాటు — పొన్నలు (ఫన్నెల్) కు చెల్లెన;
వాళి

గరిగెబుడ్డి = చందనపుబుడ్డి; పెండ్లి కరువాత
దీనితో పనుపు పోయిదురు [మ]

గరియాకు = (మా) గరాకు [నె-పొ]

గరిళ = (మా) గరినె [చి]

గరిసె = (1) 3 పుట్ల పరిమాణము [నె]

(2) ఆరు (600) కుంచములకొలత
[శ్రీ; గో]

(3) ధాన్యం నిలువకంచు పెద్ద మట్టికొన
[నె-ఆత్మకూరు; ఁ; అ]

(4) ఉప్పుకొలతలో పుట్టి [నె]

(5) ధాన్యాదులు నిలువచేయుటకు ఉపయోగ
గించు గది లేదా, తీగలతో అల్లిన గుమ్మ; గాదె
[వ]

(6) ధాన్యముపోయి చిన్నగుడిసె [చి]

(7) ధాన్యము నిల్వయుంచు గాదెవంటిది;
ఇది అడుగులేనిది [అ]

(8) జొన్న కంకులుకోసి, తాత్కాలికముగ
పోసిపెట్టిన గాదెవంటిది — జొన్న గాదె సె;
కరిళ [గో]

గరిసెలిల్లు = ధాన్యాదులు నిలువచేయుటకు
[వత్సేకించిన ఇల్లు; వడ్లకొట్ట [మ]

గరుగు = తెల్లని పొడిరాయి ఉండునేల [తె]

గరేకుండ = ఇత్తడి, రేక రాగికుండ [శ్రీ]

గణివోపు = నానబోసిన వడ్లు మొలకరాక
అట్లే నిలిచిపోవు [కరీ]

గణువునేల = ఇనుకభూమి — గణువు
మాగాణి; ఇనుకకరనేల [గు]

గణ్ణు = గర్వము; పొగరు [శ్రీ; కరీ]

గలగలలాడు = పోట్లాడు [కృ; గుం]

గలబరించు = (1) వక్కలముక్కలా నమలి, నీళ్లుబోసికొని మ్రింగు; గులకరించి మ్రింగు [నె]

(2) కలగలుపుచేయు; మురికిచేయు — నీళ్లు గలబరించవద్దు [కర్నూ]

(3) నోటిలో నీళ్లుపోసికొని గొంతువరకు పుక్కిలించు

(4) కుండలో నీరువేసి త్రిప్పి పారవేయు; గలవరించ [అ పె]

(5) బట్టను నీటిలో ఆడించు [తె]

గలస = గులక ఇనుక కలిసిన ఒడులునోల — అది గలసపొలము [నె]

గలటా = (1) గోల; అల్లరిలు — హిందు ముస్లిం గలటాలలో [తూ-గో: నె]

(2) అంటువ్యాధి విస్తరించుట [అ; తూ: గో]

గలీమ = పరుపు ముసుగు గుడ్డ; పరుపు వర; గోశన; గలేమ [నె; తె; అ; గు; తూ-గో: వి]

గలుసు = ద్వారము [కరీ]

గలువరించు = నీళ్లుపోసి దేవు [కరీ]

గలుసు = గులకరాతి భూమి; గలన [నె]

గలేకుండ = బిందె; బింది [గ]

గలేబ = (చూ) గలీబ [మ]

గల్ల = (1) ధాన్యములో గింజపట్టిన తరక, గడ్డి నలిగిన దుగ్గు కలిసిన పొట్టు — గల్ల పొట్టు [నె]

(2) పశువుల చర్మముల ఊరవేయుట కుసయోగించు తొట్టి [నె]

(3) ధాన్యము; గల్లా [తె]

(4) ధబ్బులువేయ పెట్టె — గల్లాపెట్టె [గో: నె]

గల్లా = ధాన్యము — పుట్టెడు గల్లా నిలువ ఉన్నది [వ]

గల్లాపెట్టె = అంగడిలో బేరపు ధబ్బు పెట్టు కొను చిన్న అరలపెట్టె; గల్ల [నె; కర్నూ: తె; అ]

గల్లు = (1) తూకు (ఊరి) దీయు మాను; ఊరి కంటము — వానిని గల్లుకు వేసినాడు [నె-దక్షిణము; కర్నూ: తె]

(2) మరణదండన [అ]

గల్తోడు = తొంకతిరుగుడు [కరీ]

గవక్క = (చూ) పీటివక్క [అ]

గవద = చెంపక్రింది బాగము — గవదవాచింది గవుర; గొద; గద్దవ [నె; కర్నూ: అ]

గవదలమ్మ = (చూ) గదగలమ్మ [నె; తె; అ]

గవాక్షి = మట్టిమిద్దెలలో గోడలో ఎత్తున బెట్టిన చిన్నరంధ్రము; ఎత్తుకీటికి; గవా సీలి [కర్నూ: అ]

గవాటా = (1) అల్లరి; గలాటా

(2) అంటువ్యాధి విశేషంగా ప్రబలుట [అ; బ]

గవాసిలి = మిద్దెఇండ్లలోని గవాక్షము; గవాక్షి [అ; బ]

గవి = గుహ [అ]

గవి = (చూ) గయి [అ]

గవిని = కోట ముఖద్వారము; ఊరి వీధి చివర; గమిడి [నె; మ]

గవినెన = (చూ) గలీబ; దిండుముసుగు; గవునెన [అ]

గవురువాసన = పాలుపొంగి పొయ్యిలో పడి నప్పుడు కొట్టు వాసన [శ్రీ]

గవునెన = దిండుముసుగు; గవినెన [మ]

గస = (1) దగురాక, ఊపిరిఆడక గొంతులో పుట్టు బాధ [నె; తె]

(2) పరుగెత్తుటలో కలిగిన ఆయాసము [అ]

గసాలు = గనగసాలు [నె; శ్రీ]

గసి = (1) వెన్నకాయగా క్రింద ఏర్పడిన మాడు [నె; కర్నూ: తె]

(2) చమురు అడుగున తేలు మద్ది [అ; సర్కా]

(3) గానుగు అడినతర్వాత మిగిలిన మట్టి;
 నూనె గని [వ]
 గనక = తడిసిన నేలను త్రవ్వటకు కొన
 కూచిగా చేసిన గట్టికట్టు; ఎక్కువగా దీనిని
 యానాదులు కలుగులు త్రవ్వటకు ఉపయో
 గింతురు [నె]
 గనక = కుచ్చికలు [అ]
 గనకిపోవు = తెలియకుండా ఊజించు; తగ్గి
 పోవు—వాడి డబ్బాంతా ఎట్లనో గనకి
 పోయింది; గనకిపోవు [నె]
 గనగిపోవు = (చూ) గనకిపోవు [నె]

గనిపిండి = అప్పుడప్పుడే విసిరిన మెత్తని
 తెలకపిండి [కరీ]
 గనిపోసికొను = అయాసపడు [కర్నూ]
 గనుకు = గెంటు; కదిలియాడు — వీట
 గనుకుతున్నది [అ]
 గళబద్ధం = కష్టము; గడబద్ధకం [తె]
 గళబద్ధకం = కష్టము; గడిబద్ధకము [కర్నూ]
 గళబద్ధము = (1) ఆపత్తు; గడబద్ధం
 (2) గొంతుపట్టుకొనుట
 (3) ప్రాణముమీదికి వచ్చువని [అ]
 గళ్ళ = చర్మము నానవేయుపాత్ర; గల్ల [నె-
 పొ]
 గళ్ళచీర = (గడులచీర) మళ్ళచీర [మ; నె]

గా

గాండీవము అడ్డుపెట్టు

గాడి

గాండీవము అడ్డుపెట్టు = ఒక వ్యక్తిని
 అడ్డుపెట్టుటకు సామర్థ్యమును చూపు—
 అందుకు గాండీవము అడ్డుపెట్టినాను [అ-
 పె]
 గాండీవానికి వచ్చు = కష్టసాధ్యమగు —
 అపని గాండీవానికి వచ్చింది [నె]
 గాంధారి = నోరుగల్గి ప్రీ; బాగా జగడమాడ
 గలది; గాంధారి [చి]
 గాకున్నది = సులభముగా నున్నది [నె]
 గాగర = సావధ [శ్రీ]
 గాజు = గింజలుపోసిపెట్టుకొను పెద్దకొట్టు;
 గాజె; [కర్నూ; కరీ; అ]
 గాజెలు = గాదెలు [అ]
 గాటాలు = అనుభవాలు; దెబ్బలు — మంచి
 గాటాలు తిన్నవాడు; మాటిలు [నె]
 గాటిబిగువు = స్థానబలము — గాటిబిగువు
 చూచుకొని కోడె బసబెట్టుతున్నది [నె]

గాటిమేపు = పశువులకు గడ్డిని గాటిలోవేసి
 మేపబెట్టినది. (పొలములలో తిరిగి మేయ
 కుండా) [నె]
 గాటు = (1) విగ్రహముల పోతకు నిద్రము
 చేసిన అచ్చు [గో]
 (2) కాటు [అ]
 (3) బెబ్బగురు; గాయము; కాయ—కత్తి
 గాటు [నె]
 గాడ = ఆడ; అక్కడ [వ]
 గాడి = (1) పశువులకు గడ్డివేయుకొట్టి—గాటి
 లోనితక్కు తానుతినదు, పశువును తిన
 నీయదు
 (2) పొలములో పశువులకు నీటికిగా కట్టిన
 పొడవుతొట్టి—పశులను నీటికి గాటికి
 తోలు [నె]
 (3) పొడవుగా లోతుగా క్రవ్విన నేలగుంట
 —గాడిచేసినారు; గాడిపొయ్యి

(4) కొయ్యచట్టములలో (తలుపులకు) మల
పినగుంట—గాడిదీని చెక్క ఎక్కించు
[నె; ప; అ]

(5) బండ్లు నడచి చక్రములు ఎర్పరచిన
బాట—గాలు గాడి తప్పింది [నె]

(6) బావి (గిలకలు) బిళ్ళలు మొదలగు
వానిలో త్రాడు తిరుగుటకు మలచిన (చేసిన)
కాలువ—చేంత్రాడు గాడి తప్పినది [అ]

గాడికడుగ=ఒక సామాన్యమైన తిట్టు—
ఒరి నీగాడి తడగ [తె]

గాడిపట్టు=నివాసస్థలము; కొట్టము—ఎడ్డు
గాడిపట్టు వదలనేలేదు; గాడి పాలు
[కర్నూ]

గాడిపాలు=(చూ) గాడిపట్టు [కర్నూ]

గాడిపొయ్యి=గుంటచేసి, నాలుగైదు కుండ
లకు ఒకేసారి కాగునట్లు చేసినపొయ్యి;
పెద్ద ఎత్తు వంటలలో దీనిని క్రవ్వుదురు.
[నె; కర్నూ; అ; మ; ప]

గాడు=(1) తినినపొగరు — తిన్నగాడు;
గాడుబట్టి ఎగిరినాడు [నె; కర్నూ]

(2) దూసిపోవు [కరీ]

(3) అంగపిచ్చి; దుర్మదము—అది గాడు
పటిస మనిషి; గాడుపట్టి చేసినపని [అ;
నె]

గాడుపు=కలరా [వి]

గాడెము=బండ్లునడచిన మెదుగుడు దారి—
ఎడ్డు గాడెము తప్పి పోయినది; గాడి [కరీ]

గాణి=గానుగ [నే]

గాతము=(1) గుంజ (కంఠము) నాలుకుకు
క్రవ్విన గుంట [కర్నూ; నె]

(2) గడ్డపారతో నేలను పొడిచి ఏర్పరచు
నన్నటి లోతుగుంట—రెండుచోట్ల రెండు
గాతములు వేయి; గాతము [చి; నె; అ]

గాతాము=(చూ) గాతము, [అ; నె]

(2) శవాలను పూర్చుటకు క్రవ్విన గుంట
వంటిది [గో]

గాతాలుపొంగు=చెరకుపాలు కాచినప్పుడు
వచ్చు చివరిపొంగు (పెట్టగా పాగు దళతో
గాతాలు (బెజ్జములు) పడినట్లుండును) [చి]

గాతు = గద్దింపు — గాతేస్తేచాలు గవ్
చివ్ గా ఉండిపోతాడు [చి]

గాత్రము=(1) గంభీరము; చూపుకుఎక్కి-
నది;దర్శనీయము—అది చాలా గాత్రంగా
నున్నది [నె; కర్నూ]

(2) లావు; మందము [అ]

గాథ=గొడవ—అదంతా ఒక పెద్ద గాథ
[అ; నె]

గాద=పైత్యపు దద్దులు — గాద తేచింది
[నె; ప]

గాది=ధన్యముపోయుటకు గుండ్రముగా,
పెద్దదిగా నిర్మించిన శాశ్వతమైన గట్టి కట్ట
డము. తాత్కాలికముగా కూలులోను(పురి)
పాతరలోను గింజలు పోయుదురు. గాదె;
గాజ [నె; కర్నూ]

గాదిరి=దేవదారు; జాజి చెట్టు లేక కొయ్య
[అ-పె]

గాన-కాన=అయితే; కనుక—నేనే గాన
వస్తినా చూడు; [నె; కర్నూ; అ; ప]

గానుగచెక్క=ఎల్ల నూనెగింజలతో తీసిన
పిప్పి [అ]

గానుగపిండి=(1) గానుగలో చమురుతీసిన
సువ్యులపిండి చక్కలు [నె; కర్నూ; ప]

(2) చమురుతీసిన వేరుశనగపిండి [అ]

గావతాడు = కపిల (మోట) బొక్కెన
తొండపు తాడు [చె]

గాబ=(1) చెవిగూబ — దెబ్బకు గూబ
గాబెట్ట ఎగిరినవి [నె]

(2) కలుపుగిడ్డి [అ-పె; నె]

గాబు=(1) కలుపు; పొలములోని పిచ్చిచెట్లు
వగైరా [ప. గో. శ్రీ]

(2) పిల్లంచుకొను బాస; కొప్పెర [శ్రీ]

గాయకం=(1) ప్రియము; ఎక్కువవెల[శ్రీ]
(2) లోకజ్ఞక

గార = (1) గడ్డు.

(2) మరక — శమలపాతతో పండ్లు గార బట్టినవి [నె; కర్నూ; తె; అ]

గారకాళ్లు = మేక, పొచ్చెళ్లు మోకాటికింది కాళ్లు. జబ్బుపడి లేచినవారికి ఈ ఎముకల సారమును పొంగించి యిత్తురు; గేరకాళ్లు [ఓ; నె]

గార్వము = గారాబము [తె]

గారె = మోటగీర; బారి [కరీ]

గాలప్రోగగు = అన్ని అనుకూలించి వచ్చు [కరీ]

గాలి = దయ్యము — గాలి సోకింది; దయ్యము వట్టింది [నె]

(2) చులకదనము — ఈ పని గాలికి లేదు [నె-పొ]

గాలించు = (1) తీవ్రవయస్కుముతో వెదకు — గాలించి వెదకినా.

(2) బియ్యము నీళ్లలో తాసి. పాత్రను అటునిటు ఆడించుచు, అరచేతితో నీళ్ళలోని గింజలు వచ్చునట్లు చేయుట. దీనివల్ల రాళ్లు క్రిందకు దిగిపోవును. [నె; కర్నూ; తె]

(3) వత్తగాళితము (పొడిని పాత్రమీద కట్టిన బట్టగుండా జారునట్లు రుద్దుట) [అ]

గాలిఅమ్మవారు = ఎద్దులకాళ్ళకు నోటికి పోకు అమ్మవారు; గాలికుంటు [చి]

గాలికడుపు = గర్భముగా వచ్చినట్లు కనుపించి, పిండములేనిది; బల్ల [నె]

గాలికుంటు = పశువుల కాళ్ళకు నోటికి తగులు ప్రణవ్యాది; గాలిఅమ్మవారు; గిరపకాయ [నె]

గాలికుండలు = ఒకజాతి పొంగు రోగము. ఇది కూడ అమ్మవారి విశేషమే [గో]

గాలిగంత = గుడ్డనేయు మగ్గును దగ్గర నుండు గోడకంత [నె-పొ]

గాలిగవాడి = చెఱకుపాలు కాగు పొయ్యికి బూడిద రాలించుట [చి]

గాలిగాడి = గాడిద

గాలిగుడి = చంద్రునిచుట్టు దూరముగ పెద్ద దిగ వేయగుడి; పరివేషము. దీనివల్ల త్వరలో వానలేదని తెలిసికొందురు [నె; తె; అ]

గాలిగుడ్డు = పుంజు తొక్కకనే పెట్టె బెట్టు గుడ్డు; ఊబగుడ్డు (Vegetable Egg) [నె]

గాలిగుమ్మటము = గాలి బాగుగా వచ్చునట్లు ఎత్తుగా కట్టిన గోపురము [వ]

గాలిజల్లు = చిన్న స్పృహకము; ఆటలమ్మ [శ్రీ]

గాలితెగులు = (చూ) గాలికుంటు [చి]

గాలిపోసింది = మహుచి సోకింది [వి]

గాలిమాటు = నీలివార్త; పుకారు; అవాయ; వినికిడి.

గాలివాటు = (1) గాలిపీచు దిక్కు.

(2) అకస్మాత్తుగా దొరకు అవకాశము [నె]

గాలు = (1) బండిచక్రము; రోడి; కల్లు

(2) బండిచక్రములు ఏర్పరచినబాట — గాలులోనే పోనీ [నె; తె; అ]

గావు = (1) తూర్పు ఎత్తునపుడు గాలికివేరగు పొల్లగడ్డి మొదలగునవి [అ]

(2) నోటితో కారికి చంపవలసిన బలి పశువు [తె]

(3) బలి — ఇంటికి గావు యిచ్చినారు [నె]

గావుకేతలు = వెట్టెత్తిన వానివలె పెద్ద గొంతుతో అరుట [గో; వి]

గావుగుండె = ధైర్యము కలవాడు [అ]

గావుతీయు = కలుపుతీయు [శ్రీ]

గావుబట్టు = పండ్లతో కొటికి చంపు [కరీ]

గాసగాడు - (1) కోడెల బేరములో దబ్బు పసూలు చేసికొని వచ్చుటకు నియమించబడినవాడు (చూ) కోడెలబేరము [నె]

(2) అప్పటి కప్పటి సేద్యపు సేవకుడు; జీతగాడు [కర్నూ; తె]
 (3) ఏడాది సరి కూలివాడు; సంజళగాడు [అ]
 గానము = ధన్యరూపముతో చెల్లించు నెల, లేక సంవత్సరజీతము (గానము)

(2) తిండిగింజలు—ఈ పూటకు గానము లేదు [తె. అ]
 గానము అయిపోవు = అయివు ముగిసి పోవు; గింజలు తీరిపోవు [వ]
 గాళ్లు = గోడలు కట్టటకై త్రవ్వు గుంటలు; కడగాళ్లు; గోడకాళ్లు [ఓ; నె]

గి

గింగిరాలు

గిరక

గింగిరాలు = (1) గుండ్రముగా తిరుగుటలు
 (2) కొట్టిన చెబ్బకు తల తిరుగుట — గింగిరాలు తిరిగేటట్లు కొట్టుతా; గింగిర్లు [నె.పా]
 గింగిర్లు = (చూ) గింగిరాలు [తె]
 గింజపొగరు = (1) చిన్న మొలకలకు దాని విత్తనము జీర్ణించి పోవునంతవరకు చూపు పోడి—పైరు గింజ పొగరుమీద ఉన్నది [నె]
 (2) యౌవనము — అయ్య గింజ పొగరు మీద ఉన్నాడు [నె]
 గింజలు తీరిపోవు = చనిపోవు; గానము అయిపోవు
 గింజా గిరువు = ధన్యము [కరీ]
 గింజెలు = అనుములు [సే]
 గింది = మోసము; గిందిరి [గం]
 గిందిరి = మోసము; దొంగవని; గింది [గం]
 గిక్కడ = ఇక్కడ [వ]
 గిగిరెట్లు కొమ్ము కుప్పలపై (కుప్పెలు) తగిలించు గజ్జెలు [చి]
 గిజరు = దోసకాయ మొదలగు వానిలోని గింజలతో కూడిన గుజ్జు; గుజ్జరు [నె]
 గిటకబారు = (1) ఎదుగకుండ ముడిరిపోవు; గిటుకుబారు; గిడనబారు; నరిగెపారు [నె; కర్నూ]

(2) రోపలనే ఎండినది—గిటక కొబ్బెర [అ]
 గిటక = ఎందు కొబ్బెరచిప్ప [అ]
 గిటిక = ఎండిన కొబ్బిరి [సే]
 గిటికె = కుండపిడక [సే]
 గిటు = ఇటు [వ]
 గిటుకు = పొట్టి; గిటక [అ; బ]
 గిట్టిగడ్డ = చెరువులు, మడుగులు మొదలగు జలాశయములలో పెరుగు ఒక దినుసు గడ్డ, దీనిని ఉడుకబెట్టి తిందురు. [నె]
 గిట్ల = ఇటుల; ఈలాగున [వ]
 గిడనబారు = (చూ) గిటకబారు [గు; గో]
 గిడనవల = మంచినీళ్ల చేపల వేటలో పారు దలకు అడ్డంబెట్టు వెదురు పేళ్లబుట్టలు; మాపులు [గు-బాపట్ల]
 గిత్త = కాలుబట్టిన (వట్టగొట్టిన) మట్టనమైన కోడె [నె; కర్నూ; ప; తె]
 గిత్తూడు = గిడ్డమనిషి; గిత్తోడు [అ]
 గిడ్డ = (1) సోలలో నాణవనాగము
 (2) 8 కుంచాల కొలమానం [కరీ]
 గిర = చక్రము; గిర [కరీ]
 గిరక = బానిసరు చేదుటకు ఉపయోగించు చక్రము; పుల్లి; గిలక [కరీ]

చేసినది; దీనిని ఉడుకబెట్టకనే తిందురు.
 గీచిన చెక్క [నె]
 గీట్లు = చదువు సంధ్యలు [అ]
 గీడ = ఇక్కడ [వ]
 గీత = చెట్లను కట్టుకుగా కోసి ఉట్టజేయుట—
 కల్లగీత [కర్నూ; నె]
 గీతాకు = మడిద్రొక్కని కోసిన తాటిఆకు
 (మడిద్రొక్క = అణగవేయు) [నె]
 గీత గీయువారు = ఈడిగవారు; మాకు
 లెక్కువారు [చి; నె]
 గీనంగ = ఇటునుండి [వ]
 గీపెట్టు = (1) గట్టిగా ఏడ్చుట—ఎంత
 గీపెట్టినా ఇవ్వలేదు [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) చెవులు గింగురు మనేలాగ అరచు
 [గో]
 గీమాలు = బ్రతిమాలు.—అతడు నన్ను
 గీమాలెను [కరీ; వ]
 గీర = (1) గర్వము [వ; గో]
 (2) చక్రము; గిర [కరీ]
 (3) వీరసము [ఉ; వి]
 గీరు = (1) పాలు పూర్తిగా పితుకు—వాళ్లు
 లేగవ లేవండా పాలుగీదుకొన్నాడు [కరీ]
 (2) మట్టిని కదిలించు [అ; మ]
 గీర్వాణము = గర్వము; బెక్కు [సర్కా]
 గీస = సగటాలు; వాటా [కర్నూ]
 గీసుకత్తి = (1) చిన్నకత్తి, వంగి ఉండునది.
 (2) మల్లి ముల్ల [చి]

గు

గుంగురు

గుండావర్తం

గుంగురు = చిన్నమువ్వ [కరీ]
 గుంజ = (1) వందిలికివేయు కొయ్య నిలుపు
 కంటము; (ఇండ్లకు వేయునది కూచము)
 [నె; కర్నూ; అ; తె]
 (2) గూటము [కృ]
 గుంజమ్మ = ఒక తిట్టు [వ]
 గుంజాటన = ఆవేదన; ఆరాటము [వ]
 గుంజాటము = లంపట; కలము [కరీ]
 గుంజిగాడు = వ్యర్థుడు; పనికిమాలిన వాడు
 [శ్రీ]
 గుంజు = గుఱ్ఱ—తాటిగుంజు [నె; తె; అ]
 గుంజుకొను = (1) రోషపడు—వీమిగుంజు
 కొంటున్నావు [నె]
 గుంటు = ఎటు పడకొండు గజాల కొలక గల
 చచ్చవకపు నేల [కరీ]

గుంటదూలము = ఇంటి పెద్దదూలముపైన
 అడ్డముగావేయు చిన్నదూలము; కుంట
 దూలము; మేలుదూలము [నె; వ]
 గుంటి = నీటిపారకమునకై (పారుటకై)
 వీలుగా ఏర్పరచుకొన్న కొంత భూభాగము
 [కరీ]
 గుంటుకు = నేలను చదునుజేయు కృషిసాధ
 నము; గుంటక [కరీ]
 గుంటుకుగొట్టు = (వ్యంగ్యముగా) నశించు;
 నశింపజేయు—వానికొంప గుంటుకుగొట్టి
 నది; గుంటకు (గుంటక అను సాధన
 ముతో చేసు చదరము చేసినట్లు) [కరీ]
 గుండము = పెద్దనున్న—అతడు గుండము
 చుట్టినాడు [తె]
 గుండారు = చీర [వి]
 గుండావర్తం = గుణవర్తం; గోడకాలు [అ]

గుండి=చిన్నమూతిగిన్నె; ఒక వంటపాత్ర
[వ]
గుండిక=పెద్దబిందె [శ్రీ]
గుండిగె=గొంతు [కరీ]
గుండి=(1) గుండ్రవి వంటపాత్ర [కరీ]
(2) చొక్కాబొత్తము [కరీ; నె]
గుండుజల్ల=వెదురువల్బలతో అలిస గుం
డ్రవి పెద్దకట్ట. బండిజల్ల [నె.పొ]
గుండ్రలు=విత్తనాలకై వ్రత్యేకించి పెట్టిన
వేరుశనగ గింజలు [న]
గుండ్రాళ్లు=(1) జొన్నలు నానవేసి దంచిన
తర్వాత నిలబడు గట్టిగింజలు [నె]
(2) బెల్లము మొదలగునవి పొడిగా దం
చుటకు ఉపయోగించు రాళ్లు; నకిలరాళ్లు
[అ]
గుంతపొంగలి = ఆవిరికుడుము; కుడుము
రాష్ట్ర.
గుంయ్యమను=(1) పొమ్మసిల్లు
(2) అధికారం తగ్గు [వి]
గుక్కబట్టు=పిల్లలు ఎక్కువగ తెంపు లేక
ఏడ్చినప్పుడు ఊసిరాడకుండుట [అ; నె]
గుజగుజలుపోవు=(చూ) గుబులువడు [అ.
పె]
గుజినివేళ=నలుగురు ఒకచోటచేరు సమ
యము [నె.పొ]
గుజిరీ=(చూ) గుజిరి [కర్నూ]
గుజిలిబజారు=అనుదినావసరములకు కావల
సిన సామాను అమ్ము అంగళ్ళుబారు [నె.
దక్షిణ; తె]
గుజారు=గుజ్జ; గిజరు; గుంజు.
గుజ్జు=(1) గుంజు
(2) బండిప్రక్క వరములమీద సాల్కా
నిలువున గుచ్చిపెట్టు పొట్టికొయ్య; ఇది
జల్లకుగాని, వేసిన మూటకుగాని అనుగా,
(అండగా) ఉండును—గుజ్జలు శేకుండా
జల్లపెట్టట [నె; కర్నూ; అ]

(3) మొరలు పొట్టిబడిక—గుజ్జతోకాట్ట
నాడు [నె]
గుజ్జెన=అకులబుట్టి [మ]
గుటగుట=అవమానము [కరీ]
గుటిక=(చూ) బుటక [అ]
గుటుక్కుమన్నడు = మృతిబొందినాడు
[మ; నె]
గుట్టకూలు=(1) పూత్తిగా వడిపోవు.
(2) పాడుచేయు—వాడిగుట్ట హుల్లినాడు
[నె; తె]
గుడబండి=పిల్లలు అడుకొనేబండి [వి]
గుడాంబ=బెల్లము, పొగాకు మొదలగునవి
దంచి ముద్దగాచేసి హుక్కాత్రాగుటకు
ఉపయోగించునవి [కరీ]
గుడాకు=తంబాకు; పొగాకు [శ్రీ]
గుడాటికాపు = కాపులలో (రెడ్లలో) ఒక
తెగ; గొనెకాపు; కమ్మకాపు; మొటాటి
కాపు; వంటకాపు; దేహూరుకాపు; పాకనాటి
కాపు; వెలనాటి కాపు మొదలగునవి
[కరీ]
గుడాణము=చిన్నమూతిగలపెద్దకడవ[నే]
గుడాలు=గుడ్డిళ్లు; చుండలు [మ]
గుడి=పాతకాలి—దేవాలయాలే వల్లెటూరి
వంతులయ్య పాతకాలలుగా వుంటూవచ్చి
నవి [అ; బ]
గుడికట్టు=(1) దేవాలయములలో ధన విజే
వములన్నచోట్లు తెలుపు పుస్తకము [తె]
(2) దేవాలయమునకు సంబంధించిన
నియమములు.
(3) గుడిసేవకులు [అ]
(4) ఉమ్మడి [శ్రీ]
గుడిగ=చిన్నమట్టిపాత్ర [అ]
గుడిగి=నిక్కరు; బ్రవుజరు [కర్నూ]
గుడిగె=దొంగపెద్దకు మెడలో వేసే కట్టు
బందము; గుడికొయ్య [మ]

గుడిదొమ్మలు = వాలగవంటి చిన్న మంచి నీటి చేపలు [క గో]

గుడిపల్లికూటము = పాతకాల, బడి [వి]

గుడిపాము = ఇల్లవవలి బెటికి వెళ్ళనివ్యక్తి (కూపస్వపందూకము అనుట) [గో]

గుడిశెన గుళ్లు = దేవుని ఉభయాత్ర ఉత్సవము ముగిసిన తర్వాత ఉత్సవమూర్తిని వేంచేయుచు జేసి వదిలినము తుంచు మంచరములు [గ; వి]

గుడిసెలోకూచున్నది = రజస్వలమైనది [వి]

గుడిసెవేటు = నీచపులంజ; గుడిసేటి [చి]

గుడిసేటి = (1) గుడికిచేటి, దాని = దేవదాని.
(2) లంజ — అది గుడిసేటిముండ [నె; కర్నూ; సర్కా; అ]

గుడుగు = కరుము [నే]

గుడుగుడుగుంచెము = అంకర్ రహస్యము [కరీ]

గుడుగుడుగుండం = (1) విల్లలాడుకొను అట.

(2) స్థలాంకరము నెఱుగకుండుట—నీవు మీ డేశ్లో గుడుగుడుగుండంగావుంటే నీకు తోకము ఎట్లు తెలుసును [నె.పొ]

గుడుగునాట = చెడుగుడు (గుడుగుడుమని శబ్దంచేయుచు ఆడుదురు) కబాడి; బలిగుడు [అ; బ]

గుడుగుడుపంచె = పిల్లలందరు కూర్చొని ఒకరి పిడికిలిపై ఒకరు పిడికిలి పెట్టి “గుడుపంచె గుండేరాం” అని పాడి “చేతు లెక్కడపోయినవని” అడిగి సమాధానం పొందుచు ఆడు పిల్లల అట [మ]

గుడ్డు - ముట్టుగుడ్డు అన్న బూతుమాట; బట్ట [గో]

గుడ్డు = వస్త్రము [నె; రా] బట్ట [సర్కా] నెల్లూరులో బట్ట అనిన తిట్లు; నాముట్టు బట్ట-అని. సర్కారులతో దీనినే గుడ్డు అందురు

గుడ్డము = చేనివంపు [కరీ]

గుడ్డికుంకాళ్ళమ్మతిరునాళ్లు = మట్టు చినుకు లతో మూగామువేసియుండుట—ఇప్పుడు గుడ్డికుంకాళ్ళమ్మ తిరునాళ్లుగా ఉన్నదే ఈమె లేబూరుగ్రామదేవత (ఈమె తిరునాళ్లు సాచారణముగా మంచి వరముకు పురో జరుగుచుండుటచే యీ సామెత వచ్చినది) [నె]

గుడ్డియంత్రము = అసాధ్యమైన పదకము. [కరీ]

గుడ్డుబెట్టు = (1) అకస్మాత్తుగా చనిపోవు, పీడపడినదని భావముతో అంచురు — వాడు గుడ్డుబెట్టినాడు [నె; కర్నూ; అ]
(2) పరీక్ష మొదలగువానిలో తప్పు.

(3) పని చెడిపోవు [వ]

(4) ఆరిపోవు—దీపము గుడ్డుబెట్టినది [అ]

(5) సున్నాబెట్టు; ఇయ్యవలసినది ఇవ్వకుండా ఎగవేయు

గుడ్డెంగలము = కొంచెము వెడల్పుగానుండి ఎక్కువ ముల్లగలిగిన చిన్నచేప; గుడ్డెంగళ్లు [చీ]

గుణావర్తము = గోడలుకట్టుటకు తూమిలో తీసిన గాతులతో గట్టిగా కంకరతో దట్టించినది; గుణాది; అస్త్రభారము; పునాది; గుణావర్తము — అయితే గుణావర్తం బాగాలేదు [నె]

గుణాది = (హ) గుణావర్తనము; అ స్త్రభారము గుణావర్తము = పునాది; అ స్త్రభారము; గుణావర్తము [చి]

గుణిసింపు = లోపలి ఉద్దేశమును బయటపెట్టు కుండ ప్రతివానికి అర్థముచెప్పుచు చేయు సణుగు; బులిసింపు [గో]

గుణుపు = (హ) గుణిసింపు [గో]

గుతుప కత్తె = దుడ్డుకత్తె; బడితె [మ]

గుత్తము = బిగువు × ఒడలు [వ]

గుత్తా = బట్టి [కరీ]

గుత్తి = పప్పును పాము (ఎనించు) గుండ్రని
కొయ్య. చివ్వనంటిది చివరన విగింపన
కొయ్య; ముద్దకమ్మము [ఓ]

(2) కాలిమొదలు [కరీ]

గుత్తికాయ = వేరుశనగకాయ; బుడ్డలు;
గుత్తి పెనగ [కరీ]

గుత్తి సెనగ = వేరుశనగ [కరీ]

గుత్తు = (1) గెల,

(2) తాళంచెవుల గుత్తి [చి]

(3) శిస్తు [అ]

గుత్తులుగున్నాయి = త్రీల ఆభరణ విశే-
షము [కరీ]

గుది = (1) గోవపకువులు బెదిరి పరుగెత్తి
పోకుండా అడ్డుపడుటకు మెడలో జార
విడిచి కట్టిన లావు పొడవు కొయ్యకుంట
— గుదికట్టిన ఆవు; గుదిపెండెము;
గుదిమాను [నె]

(2) చేరిక; గుత్తి [కరీ]

గుదికట్టె = గుదిమాను(చూ) గుది [అ]

గుదిగాళ్లు = సరిగా నడువరాకపోవుట (పకు
వులకు మందగుది అందురు) [నె; మ]

గుదిగ్రుచ్చినట్లు = దట్టముగా పేర్చబడి
యిండు [కరీ]

గుదిపి = చేతికట్టె; గుదియ [చి]

గుదిపెండెము = (చూ) గుది—అపెయ్యక
గుదిపెండెము కట్టపప్పు [నె]

గుదులుకట్టు = కీళ్లనొప్పిపుట్టు—నిలుచుని,
నిలుచుని కాళ్లు గుదులు కట్టుకొనిపోయి
నవ.

గుదులుగుదులు = గుంపులు గుంపులుగా
[అ; నె]

గుదులుపడు = రహస్యాలోచనకుగా వేరు
వేరుగా గుంపుగట్టిమాట్లాడుకొను—ఏదో
గుదులు పడుచుండేనాట [నె]

గుద్ద నోరుతెలియదు = ఏమీ తెలియదు
అనుట; కేవలం అజ్ఞానము—గుద్ద నోరు
తెలియకుండా మాట్లాడినాడు [నె]

గుద్దలి పెట్టు = వినాకారణము(గుద్దలి = నేల
త్రవ్వ కొరముట్టు) [అ]

గునియు = గొణుగు; లోలోన వల్లించు
కొనుచు బాధపడు [కరీ]

గునుకు = (1) దీపపువ్వుని రెండువేళ్లతో
ఒత్తి ఆర్పివేయు—తిక్కకట్టు గునికొరా
[నె]

(2) ఊగు [అ]

(3) మలుపు [గు]

(4) మూయు—కన్నుగునుట [అ]

(5) ఎన్నపరుగు [కృ]

గునుగు = ఒకజాతిగడ్డ; తృణము [కరీ]

గునుచు = చిన్నగా ఏడ్చు [శ్రీ]

గున్న పెంకు = పూలకొట్టి—మందు గున్న
పెంకులో నాటు [హై]

గుప్పు = (1) గువ్ అనుశబ్దము వచ్చునట్లు
రోటిలో దంచ

(2) రోకటిపోటు—రెండుగుప్పులు వేయు
[నె; తె; అ]

(3) బాటికల చింతగింజల (గచ్చకాయల)
అటలో ఒకటికంటె యెక్కువ గింజలున్న
పోవును ఒక్కమాటుగా దూసి యెత్తుట;
వల్లించి ఆట [గో]

(4) వెదజల్లు [కరీ]

గుప్పెడు = పెద్ద పిడికెడు—గుప్పెడు అటు
కులు [నె; కర్నూ; ప; అ]

గుబలకమ్మ = (1) ప్రసముల మొలవని
అడుది X సమర్థానిది మాచకమ్మ [నె]

(2) ఏ పనిగాని చేయక కూర్చుండు త్రీ—
అది గుబలకమ్మవలె పొరున్నది [నె-
పొ; కర్నూ]

గుబావరీ = త్రీల చెవిగుబలకు ధరించు
ఆభరణము; గూబ్బారి [అ]

గుబాళింపు = ఉక్కపెట్టుట [వి]

గుబురు = పొటిగా, దట్టముగా ఎదిగినపొద
(Shurb) [నె; కర్నూ; అ; ప; తె]

గుబులు = (1) మతిచాంచల్యము; ఏవనిని గాని నిలుగదగా చేయనివాడు — గుబుళ్ళ పూరివాడు [నె; రా; తె; కృ]

(2) వేసంగిలో ఉక్క-బోతగా ఉన్నప్పటి అనుభూతి — చాల గుబులుగా ఉన్నది [గో]

(3) భయము [ఓ; వ]

గుబేలున = (మా) గబేలున; గబాలున [కర్నూ; వ]

గుబ్బగొడుగు = గుడ్డగొడుగు [వి]

గుబ్బావిలాలు = కమ్మకు తగిలించి పైకి లాగి విరించు నగలు [రా; నె]

గుమర = సన్నటి పొడుగాటి మద్దెలవంటి వాయిద్యము [శ్రీ]

గుమాను = అనుమానము; సందేహము — ఆ దొంగతనంలో వాడిమీద గుమాను పడినారు [నె; అ]

గుమ్మ = (1) బొంగరమును తాటితో (జాలి) చేతికొంది వినరికొట్టినది — అది మంచి గుమ్మ [నె; కర్నూ; వ; అ]

(2) అందమైనపడతి — ముద్దలగుమ్మరా [చి]

(3) కష్టరార (అప్పుడేపిండిన సురుగుతో గడిసి వేడిగనుండు పాలు) — ఈమందు గుమ్మపాలతో తీసికొనవలెను; పాల ధారలు; ఆవుపాలు [నె-పొ; కరీ]

గుమ్మటము = దేవాలయములు మొదలగు వాని పై భాగమునందలి గోపురము; విమానము

(2) పొగగుమ్మటము; బెలూన్

(3) వంటఇంటి పొగపోవుటకు ఎత్తుగా కట్టిన గూండ్లచట్టము; పొగగూడు [అ; తె]

గుమ్మడ = వానసీరు క్రిందికి కారునట్లు మిడి పై నవిర్బుదిన రంధ్రము; బుంగ [తె; అ]

గుమ్మడపడు = మిద్దెలో కన్నమేర్పడు [అ-వజ్రకరూరు]

గుమ్మపాలు = ధారోష్ణములగు పాలు [కరీ]

గుమ్మి = (1) దాన్యము నిలువ ఉండుటకు ఎండుతీగలతో అల్లిన పెద్దగంప; బొట్ట [మ; గరీ]

(2) వీరునిండిన చిన్నగుంట [శ్రీ]

(3) భాన్యము నిలువజేయు తడితెలగూడు [వ-కృ]

గుయ్యారం = చీకటి

గురక = గుఱుమనుశబ్దము. మరణ లక్షణము — గురకట్టివుంది, ఇక బ్రతకడు [నె-పొ; తె]

గురాలు = గొబ్బిబొమ్మలు; గురిగెలు [అ]

గురిక = ఉన్న మట్టిపిడక [తె]

గురికిబెత్తెడు = దాదాపు; ఇంచుమించుగా [కరీ; నె]

గురిగి = (1) గయ్యళి

(2) పతివ్రతవలె పటించునది [అ]

గురిగెలు = గొబ్బెమ్మలు; గురాలు [అ; బ]

గురుకు = శ్లేష్మవరోధముచే కలుగు కంఠధ్వని; గురక [కరీ]

గురుకు = పిండిముద్దపై దీపారాధనకు చేయు గుంట [నె]

గురుకుళు = శివార్చకుడు; తంబళ [నె-దక్షిణ]

గురుగాకు = ఒక ఆకుకూర [చి; నె]

గురుగు = (మా) గురుకు [కర్నూ; నర్కా]

గురుగుముంత = పెళ్ళికాలమందు చిత్ర వర్ణము గలిగి యుపయోగించెడి మట్టి పాత్ర [కృ]

గురునాథపొంగలి = కొత్తపెండికొడుకు పెండికూతురు ఇంట మొదట ప్రవేశించి నవ్వుడు చేయు పూజాక్రమము; ఈ గురు నాథుడు దక్షిణమూర్తి అంశము. ఇట్లే వరుని ఇంట వధువు చేయునది అక్కల ముత్తయిదువు పూజ [నె]

గురుమెకము = చమరీ మృగమువంటి
జంతువు; దీనితో వెండ్రుకలు త్రీలు
సవరములకుగా వాడుదురు [మ]

గురుగురు వెండ్రుకలు = ఉంగరాలకురులు
[కరీ]

గురుజు = స్తంభము [ఓ]

గుణ్ణపుతుండ్లు = గుణ్ణపుమెడ (తల) ఆకృ
తితో చెక్కి, ద్వారబంధమునకు ఇరు
ప్రక్కలా గోడలు, అలంకారముగ
బిగించిన కొయ్యతుండ్లు; కస్తూరిపేట్టలు
[నె]

గుణ్ణమెక్కు = త్రాగి నిషాలోకిండు—వాడు
గుర్రమెక్కి ఉన్నాడు [వి; నె]

గుణ్ణు = పగ; కంటు — గుణ్ణుపెట్టుకొని
యండినాడు [నె; కర్నూ; ఆ]

గుల = (1) దేనియందైనను అదికవాంఛ—
అయినను చీట్లాట గుల [నె]

(2) కామవాంఛ [కర్నూ; నె; అ; వ]

గులక = (1) చిన్నచిన్నరాళ్లు—చిన్న గులక
రాయి

(2) బొంతరాయి పదులు; [అ; నె]

గులకరాయి = (1) చిన్నచిన్నరాళ్లు
(2) బొంతరాళ్ల రాయి (Latarite) [కరీ;
నె; అ]

గులకరించు = (1) నోటనున్న వస్తువును
పక్కల ముక్కలగా నమలి పిళ్లబోసికొని
మింగు [నె]

(2) సుఖపడు; ధరించు—ఇక్కడ ఏమి
గులకరిస్తామని వచ్చినావు [నె-పొ]

(3) నోట పిళ్లబోసికొని బాగా గొంతు
పరకు దిగునట్లు చేసి పుక్కిలించు—గులక
రించి ఉమ్మివేసినాడు [నె]

గులాంకాయలు = నాగజెముడు పండ్లు [అ]

గులాలు = ఎఱ్ఱకుంఠమువంటి ద్రవ్యము —
గులాలోంగు [కరీ; మ]

గులుగు = (1) లోలోన గొణుగు [కరీ]

(2) విలాసముగా వర్తించు [అ]

గులుగులు సేయు = గిల్లంకపెట్టు [కరీ]

గుల్పందు = చిన్న ఉన్నిగుడ్డు; ముష్ట [కరీ]

గుల్ల = (1) బలహీనము—వాడు గుల్లనాడు
[గు; నె]

(2) చిన్నకురువు — వడగుల్ల; లేడుగుల్ల
[నె; అ]

(3) పండి ఎండిన చింకాయ [నె; కర్నూ]

(4) ఆస్తి నాశమగుట—వాడి యిల్లు గుల్ల
అయినది [నె; కర్నూ]

(5) లోతైన గంప [నె; మ; శ్రీ]

(6) గంప [వ]

(7) చిన్నబుట్ట [అ; వి]

(8) బొంబ (లోపల ఏమీలేనిది)

గుల్లయగు = శిథిలమగు; అలముతగు—
వీనితో సంసారము గుల్లయినది [నె-పొ]

గుల్లసున్నము = సముద్రపుగుల్ల (నల్లచిన్న)
కార్పిచేసిన సున్నము × రాతిసున్నము
[నె; అ]

గుల్లి = (1) చిన్నది

(2) తోకలేనిది — గుల్లెడ్డు; గుల్లిపక్క
[నె-మెట్ట]

గుల్లు = గొణుగు; సణుగు [మ; కరీ]

గువ్వకూర్పుండు = తెంకాయ, చెట్టుమీదనే
సీరులేకుండా చెడిపోవు; దీనినే గడ్డ
కూర్పుంట అని పరమటి తాలూకాలలో
అందురు; గూబదొక్కు [నె; అ]

గువ్వగుత్తులు = త్రీలభూషణ విశేషములు
[కరీ]

గువ్వదొక్కు = (చూ) గువ్వకూర్పుండు;
గూబదొక్కు [వి]

గువ్వము = గుణ్ణ [కరీ]

గువ్వకప్పీలు = ధంబాలు — గువ్వకప్పీలు
కొట్టినాడు [నె]

గుష్టి = (1) ఎరుక; చూచిన పరిచయము
—అయిన నాకు గుష్టిలేదు

(2) గురుకు; దృష్టి—అది గుప్తీకి అనలేదు
[నె]
గున = వెడల్పుగా అర్చన రోతుతక్కువచేటి
వంటి అల్లకము [అ-వె]

గుసాయి = వంటచేయు ఓడ్రాహ్మణుడు
[శ్రీ]
గుసులు = (1) కుసులు; పిసులు [మ]
(2) కూసాలు [వి]
గుళ్లారిగాడు = బొడుగుగాటివాడు [చి]

గూ

గూకు

గూడగట్టు

గూకు = (1) గుడ్డు; దెబ్బ — ఒక్కగూకు
ఇచ్చినాడు [నె]
(2) కొట్టుట—వీపున గూకినాడు [నె]
గూజు = గుజ్జు [చి]
గూటము = (1) మేలును కీడుగాచెప్పట
(అనభీష్టము)
(2) ఇబ్బంది; వ్యతిరేకత — ఒకగూటం
వచ్చింది, ఒక మేకు వచ్చింది [నె]
(3) నిలువెత్తు కొయ్య — చెరువతోట
గూటాలు [చి]
(4) గట్టివస్తువులను మెదుపు (నలగగొట్టు)
గట్టి కట్టు తుంటు [కరీ; నె]
(5) భూమిలోనికి దిగగొట్టు గట్టికొయ్య;
పెద్దమేకు
గూటాయించు = బాగా చీవాట్లుపెట్టు;
మాకులుపెట్టు [నె]
గూటించు = బాగా చీవాట్లుపెట్టు; గూటా
యించు [నె]
గూటిబండి = మనుష్యులు కూర్చుండుటకు
పైన గూడువలె కప్పుకట్టిన సవారిబండి
x వట్టిబండి [నె]
గూటిమడవ = చేతిలోపేసిన మడవ (అడ్డు
కట్టు) క్రింద ఏర్పడిన బొక్క [నె]
గూటిలుద్రోయు = కఠినవాక్కులు విని
పించు [కరీ]
గూటు = సంఘము (కమిటీ) [కరీ]

గూడ = (1) బండిపైనుండు జల్ల ముందరి
భాగము [నె-ఆత్మకూరు]
(2) పల్లె—బోయగూడ; యానాదిగూడ
[శ్రీ; తె]
(3) తుంటి; నడుగుచెప్పునకు, తొడిగి
కొనుటకు వీలగ నమర్చబడు తోలువట్టు
[నె-పొ]
(4) భుజపుకీలు—గూడ ఎగురుదన్నెలు
[కర్నూ]
(5) వర్షములో ఉపయోగించుటకు తాటి
యాకుతోగాని, జమ్ముతోగాని చేసి నెత్తిన
దిగపేసికొను అల్లిక—జమ్ముగూడ
(6) నీటిని ముంచిపోయు, వెదురుపేళతో
చేసిన సాధనము—చేనికి గూడవేసి నీరు
పారించినారు [చె; నె]
(7) రెట్టపై బంతికీలు, గూడు [చి]
(8) చొప్పును నిలుపునకు కుప్పగా పెట్టి
నది—జొన్నగూడ; గూడు
(9) మేకులు మందగా మేతకువెళ్ళినప్పుడు
అడవిలో వాని పిల్లల నుంచు పెద్దపెనురు
అల్లకము; ఇది బోల్లించిన పెంకాయ
చిప్పవలె నుండును. [నె; అ]
గూడగట్టు = (1) దెబ్బతగిరి నెత్తురుకదుము
గట్టు [నె]
(2) తమిళులు మొలవంచను అడ్డముగా
(దట్టిగా) కట్టినది; బ్రహ్మచారికట్టు [నె]

గూడదాసరి = మాల దాసరికులంలో ఒక తెగవాడు (చ)

గూడదాతు = పెద్దజాతి బాతు (Swan) [నె; వ]

గూడలి = నదులకూడలి — గూడలిసంగం [నె]

గూడు = (1) రెండు ఎముకలు కలియు కీలు — గూడు తొలిగినది; గూడ [నె]

(2) వకువుల గుడస్తానము — అక్కడెట గూడ్లో పొరకనుడి గలదు [నె-పొ]

గూడుపుటాని = (1) మోసము చేయుట [కర్నూ]

(2) కుట్రబిన్నుట — వాళ్ళందరు గూడు పుటాని చేసిరి (ఇది హిందీపదము); గూడ్ = బెల్లము; పుటాని = శనగలు; ఈ శనగలు బెల్లం అనుపదము తెనుగులో కుట్ర చేయుట అను అర్థమున వాడుట ఎట్లు ఏర్పడినదో)

గూడుబండి = తాత్కాలికముగా గూడువలె చావతోకప్పినబండి; గూటిబండి [శ్రీ; నె]

గూస = (1) బాస; పెద్దపాత్ర — కవీలగూస [అ]

(2) పెంకు [కరీ]

గూపెట్టు = ప్రోగుజేయు [వ-కృ]

గూబ = ఒక తీట్టు; గోల [అ-పె]

గూబదొక్కు = (చూ) గువ్వకూర్చుండు [చ]

గూబబావిలిలు = శ్రీలకర్ణ భూషణం; గూబ్బారీలు [నె]

గూబము = గుంజు; గూవము [కరీ]

గూము = (1) బదారు చెరకుగడలపాది — పదిగూములలో తెగులవడిండి [చ]

(2) అభరణము [చ]

గూరు = చాలకాలముగా ఉండుదగ్గు [అ-పె]

గూవము = గుజ్జు; గూబము [కరీ]

గూస = దెబ్బ — ఒక్కగూసా ఇచ్చినాడు [నె]

గూళి = (1) అంబోతు (Stud Bull) [అ; నే]

(2) బలిసిన కుట్టవాడు [అ]

(3) చేవలువట్టు సాధనము; (చూ) ఊత [శ్రీ]

గూళికుట్టు = (చూ) ఆవరెద్దు [అ]

గూళియెద్దు = ఆవరెద్దు, దేవరపేర వదలిన ఆబోతు — దేవరబోతు; దేవరెద్దు [అ]

గూళ్లు = జొన్న, నజ్జదంటు పేర్చిన కువ్వులు [చ; నె-మెట్ట]

గె

గంగమ్మ

గెండి

గంగమ్మ = చూము; కలర; గంగమ్మ [చ]

గెంటిగెడ్డ = క్యారెట్ [అ]

గెంటించు = (1) నాటిపెట్టిన గూబము మొదలగు వాటిని సెదగుటకు అటునిటు నెరిమి

బెంచడిచేయు [నె; వ]

(2) సాధనములచే గింటుట [గో]

గెంటె = పలికి రెండుచంకల క్రిందుగా ముడి

పేసి కట్టు ఉత్తరీయపు కట్టు; ఏటకట్టు [చ]

గెట్టించు = (చూ) గెంటించు [కర్నూ]

గెండి = వెడల్పుగానుండు మంచినీటి చేప [నె; వ]

గెందిరి = అసూయపరుడు; ఉడుకుబోతు
[త్రీ]

గెగ్గెలు = గడ్డలు—శేగడి గెగ్గెలలో నడువ
వీలుగాదు [కరీ]

గెచ్చు = పొడవుగా పెరిగినవాడు [కరీ]

గెడ = గడియ [త్రీ]

గెడంచు = (చూ) గడవించి; గడవంచి [అ]

గెడపు = క్రింద పడవేయి; కెడపు [అ;
బల్లారి]

గెడపులాట = పోట్లాట [అ]

గెడిగె = (1) కుండ [నే]

(2) చిన్నమూతిగలగిన పంటికంటె
(బుంగ) చిన్నకుండ; గెడిగ [నే]

గెయిను = కందగడ్డ; రామకంద; రత్నపురి
గడ్డ; చిలగడదుంప; తెల్లదుంప [వ]

గెయినుగడ్డ = చిలగడదుంప; గణుసుగడ్డ
గెనసు; గెనిసెగడ్డ [అ]

గెత్తం = ఎరువు [త్రీ]

గెన = గడ [త్రీ]

గెనసు = గెణుసు; చిలగడదుంప [చి]

గెనిసెగడ్డ = గణుసుగడ్డ; తెల్లదుంప [నే]

గెనుసుగడ్డ = చిలగడదుంప; [కర్నూ]

రత్నపురిగడ్డ [మై]

కంద [వ]

గెర = గొల; గెల [వ]

గెరవయ్య = (చూ) గొరవయ్య [వ]

గెరవాటు = (చూ) గిరివాటు [కర్నూ]

గెరి = గిరి [అ]

గెల = అరటి, తాటి, పెంకాయల గుత్తిగా
పుట్టినమోము; గెల [నె; కర్నూ; వ]

గెల్ల = పార్శ్వము [కరీ]

గెళము = (1) వ్యవసాయ పరిభాషలో కాడి

(2) ఒక కాడెద్దులతో సేద్యము చేయగలి
గిన విస్తీర్ణముగల సేద్యపుభూమి —

మాట రెండుగెళముల సేద్యంపుంది. ఒంటి

గెళంవానికి ఒక తిప్పలా (అరక, గొట్టు

అనునట్లు) [అ; బ]

(3) కాడెద్దులు [త్రీ]

గే

గేగులు

గేరి

గేగులు = తాటికాయములైలోనుండి పుట్టు
మొలకలు; తేగలు [కరీ; చి]

(2) తేగలు [చి]

గేడి = (1) నిలుపుప్రక్క — రాతిని గేడికి
(గేడిపాలున) బెట్టు; గోడు [నె; వ;
కర్నూ]

(2) ఉబ్బెత్తు—రాతికూసంలో గేడితీసేయి
[చి]

(3) నిలుపు, నిటారు [అ]

గేడివల = రాతిపూట చేవల వేటలో ఉపయో
గించే వల; దీనిలో మొయ్యిచేసలు వడుసు
[గు. బాపట్ల]

గేడు = రాతి కూచములో ఉబ్బెత్తుగా తీసినది;
గేడి [చి]

గేతు = మిడత [చి]

గేరా = గిరజాలు [చి]

గేరకాళ్లు = పొట్టేలు, మేక, వీటి మోకాళ్ళ
క్రిందిభాగము; వీటలో చేసినకూర వధ్య
కారి, రుచికరము [నె]

గేరావేయు = గిరివేయు; చుట్టు ముట్టడించు
(ఇప్పటి గెరావ్) [కరీ]

గేరి = (1) మూర్చ — నాట గేరివచ్చెను
[కరీ]

(2) వీది; సందు [మ; కర్నూ; అ; బ]

గైరంగము = (1) ఉమ్మకాపు

(2) చెట్ల రెండవకాపు [ఓ; క]

(3) కారువంట [చ]

(4) అకాలము [తె]

గైరంగామీ = అనావృష్టి [కరీ]

గైరు = మిన్నయైనది [వ-కృ]

గొ

గొంగడిబామళ్లు

గొజ్జపులుసు

గొంగడిబామళ్లు = గొల్లలు [కరీ]

గొంచి = తరిభూమి భాగము: మాగాణి [అ]

గొంచికాడు = (1) ఉమ్మడి సేద్యమున నాయకుడు;

(2) పిన్నలోపెద్ద [అ]

(3) కమ్మ భూస్వామి [అ]

గొంచి సేద్యము = ఉమ్మడి సేద్యము [అ]

గొంటు = లాతైన మొద్దు వక్క × సిగిరపు

వక్క (పీటివక్క) [నె; కర్నూ; అ; తె]

గొండ = కోయకొండజాతి [కరీ]

గొండాలు = లేకఁజెంకాయలు; ఎడనీరుకాయలు; ఎడకాయలు [శ్రీ]

గొండెము = గొళ్ళెము; తలుపు చిలుకు [శ్రీ]

గొండెము = గొళ్ళెము [వ]

గొంతుకోయు = పాడుజేయు—దానిగొంతుగోయడ మెందుకరా [తె; నె]

గొంతుకూర్పుండు = (1) భూమికి ముడి అనింపక పాదాలపై కూర్పుండుట

(1) ఎంతకష్టము వచ్చినా చెదరకుండుట [మ]

(2) వ్యర్థప్రయత్నము గలవాడగుట—

అయిన గొంతుకూర్చున్నాడు [నె]

గొంతెమ్మ = నిప్పవ్వరము; కూన్యము.

గొంతెమ్మలు = సంక్రాంతి (బోగ) పండుగలలో ఆవుసేదతో ముద్దలుజేసి, దానిపై గరిగపెట్టి పసుపుకుంకుమదొట్లు పెట్టి, ముగ్గు మధ్య పెట్టి, నవదాన్యాలు, రేగు పండ్లు, జీడిపండ్లు పెట్టి, ప్రతి గడపపైన రెండు వైపుల రెండు వాకిట్లో చల్లుదురు. ఆ ముద్దకు గొంతెమ్మలు అనిపేరు [మ]

గొంది = (1) వెలుతురులేని ఇంటిగది — గొందిగది [అ]

(2) సన్నటి ఇరుకైనది వీధి — సందు గొందులు [నె]

గొగ్గు = (1) వంకర టింకర — గొగ్గుపండ్ల వాడు [కరీ]

(2) కొన్నేటి (కూచియైన) మొనలు తేలియున్న నేల [కరీ]

గొగ్గులు = గడ్డలు—లేగడగొగ్గులు; గెగ్గెలు [కరీ]

గొజ్జటుకులు = చింతపులుసు వేసి, నానిన తర్వాత తిరుగుపోతవేసిన అటుకులు [అ]

గొజ్జపులుసు = వచ్చిపులుసులో నువ్వులు, బెల్లం, ఉల్లిపాయ, వంకాయ కాల్చివేసి చిక్కగాచేసిన పులుసు [మ]

గౌరవ = పరాజి మొదలగువాటిలో గట్టి
గొంతు గింజ; గౌరవకాయ; గొయ్యి—
అన్ని గౌరవకాలే [నె]

గౌరవ = చెట్టు ఎదుగుతుంటుంది; గట్టిక [అ-
వె]

గొట్టుకు = కఠినమైన; గౌరవ [కరీ]

గొట్టికాయలు = (1) గట్టి ముడికాయలు —
పటానాలలో గొట్టికాయలు నిలిచినవి
[నె]

(2) గోలీలు [వి]

గొట్టిగడ్డ = చెరువులలో గొట్టు కాలములో
దొరకు తృణమాలములు, కరువుకాలము
లందు ప్రజల్లుత్రవిసి తిందురు; గట్టిగడ్డ
[చి]

గొట్టిపండు = వండిన చిన్నపాటి చింత
కాయలు [వ]

గొట్టు = (1) నీటికరవు; వరపు [నె]

(2) దబ్బుకు ఇబ్బంది—గొట్టు తగిలింది
[నె; అ]

(3) కఠినము, క్లిష్టము — ఈ పద్యం
గొట్టుగా ఉంది [వ]

(4) అర్థము లేని ప్రసంగము — వాడు
గొట్టు మాటలాడును [గో]

(5) తాలిపుదాకలో మిరపకాయముక్తలు
ఎక్కువగా పేగి కే దగ్గవచ్చే వాసనపొగ
[గో]

గొడిసె = (1) చింత మొదలగువాని పెద్ద
కాయ; గొరిసె [చి; వ]

(2) ఎరువులతో కలిపిన, కొమ్ములోపల
కగులు జబ్బు [నె-పొ]

(3) పశువుల కాలిగట్ట; గొరిసె [నె; వ]

(4) కఠినుకు గొట్టము తగిలించుట
చేసిన ఇనుప ఉచ [గో]

గొడుగుకట్టు = (చూ) గొడుగెత్తు [అ]

గొడుగులేచు = (చూ) గొడుగెత్తు [కర్నూ]

గొడుగుసుడి = ఎద్దుమూపురం క్రింద ఉండు
సుడి, శ్రేష్ఠము [చి]

గొడుగెత్తు = మట్టిగ పొంగినట్లు పైకి ఉబ్బుట.
ఇది బూజువాసనతో వాడుకకు పనికిరాదు;
గొడుగులేచు; గొడుగుకట్టు [కర్నూ; అ]

గొడుసులు = మొదలైన — అన్నం గొడు
సులు; కొడుసులు [నె]

గొడ్డ = (1) తొడలలో ఉబ్బెత్తుగా లేచిన
ఎఱ్ఱటిగడ్డ; బిళ్ల

(2) సవికలు రాయివంటి రాయి [శ్రీ]

గొడ్డు = కేవలము; ఒట్టి—గొడ్డుకారం [వ;
నె; సర్కా; అ]

గొడ్డుపులుసు = పప్పువేయకుండా కాచిన
పులుసు × కొళంబు. పప్పువేసిన
పులుసు, దప్పకము; సాంబారు [అ]

గొడ్డెలుగు = ఎరుగుబంటి [కరీ]

గొత్తు = (1) పశువుల కట్టివేయు కొయ్య
మేకు; గూటము [నె]

(2) గుత్తి; గెల [చి]

(3) గుర్తు; జ్ఞాపకము—నాకు గొత్తులేదు
[అ; బి; వి; శ్రీ]

గొప్పలు = దాంభికములు [తె]

గొప్పలు = మడిలో పనికిరాని మొక్కలను
ఉడబెరికినప్పుడు ఏర్పడు చిన్నగుంటలు
[శ్రీ]

గొబ = (1) చీకటిలు

(2) హీనవరచి మాట్లాడునప్పుడు ఇల్లు
అనుటకు ఉపయోగించు మాట—వాడి
గొబలో అడుగుబెట్టను [నె]

గొబ్బ = కల్లుకోట్టి [కరీ]

గొబ్బకోమటి = కోమటిజాతిలో నొక విశే
షము [కరీ]

గొయ్యపండు = తెల్ల జామపండు; కొయ్య
పండు; జామపండు [చి]

గొరక = (1) ఇల్లము; బరిక — కొరకతో
పొడిచినాడు [కర్నూ]

(2) చీపురు [గు]

గొరకలు = మాగాణిలో దొరకు చిన్న చేపలు
[ఉ-గో]

గొరమాలిన = పనికిమాలిన; ఉపయోగము లేవి—అది గొరమాలినవని; కొరమాలిన [నె; అ; గో; తె]

గొరవయ్య = (1) తైవభక్తుడు [అ]

(2) గురువులు [అ]

(3) ఒకానొక యావకుడు. గొంగడి చొక్కా, మేకతోలు కిరీటము, నుడుట విభూతి, లేక కుంకుమరేఖలు, నిడుపాటి మీసాలు, ఒకచేతిలో పెద్ద ధమరుకము, ఇంకొకచేతిలో పిల్లనగ్రోవి, చంకనజోలె — ఇది ఇతని వేషము: పిల్లనగ్రోవి ఊడుదు ధమరుకాన్ని వాయించుచు విచిత్రముగా నాట్యము చేయును. వీరు ఇద్దరు, ముగ్గురుగాను కలసి జట్టుగా వత్తురు. ఒక్కొక్కసారి పిల్లకాయలు పీరిని చూచి జడచుకొందురు. “గొరవయ్యవచ్చె” అంటేవాలు పిల్లలు భయపడుదురు; గెరవయ్య [అ; ఐ]

గొరిజ = (1) ఎద్దుల కొమ్ముల కొనన బిగించు లోహపు కుప్పె; కుప్పె

(2) విత్తులజల్లుట కుపయోగించు సాధనము [కప్ప; గు]

గొరిమి = (చూ) గొరిమిడి [అ]

గొరిశ = చీపురు [వి]

గొరిస గొరిసి = ప్రాణంపోక బాధలు పడివడి [చ]

గొక్కెయ్యెలు ఏసేటి యాళ్ల = తెల్లవారు జాము; ఈ చుక్కలు పొడిచే సమయము ప్రయాణమునకు వనరుకు అనుకూలము మ]

గొట్టు = మూడు ఎకరముల సేద్యపు పొలము — అయినట్ల పదిగొట్టులు భూమిఉన్నది

[నె; గు; తె; అ]

గొట్టుపట్టినది = చినిగినది [అ]

గొట్టెచెలి = చెవివెనుక పుట్టు కురుపు [వి]

గొల = (చూ) గెల [నె; అ; సే]

గొలఉట్టు = యవకునికి యౌవనప్రాదుర్భావ మగు [నె]

గొలక = (1) మేయగా మిగిలిన కనుపు;

(2) గుత్తి [తె]

గొలిక = గొలుసు [కరీ]

గొలిమిడి = చేలలో మొలచు ముండ చెట్టు; ఈముల్లు గుచ్చుకొనిన నొప్పితోగూడిన నవ ఏర్పడును; గొరిమిడి [నె; అ; ప]

గొలుక = చేరిక; పంక్తి; పేరు—ముత్తాళం గొలుక; గొలిక [కరీ]

గొలుసు = (1) ఇసుక; దీపావళి వ్రతములలో నోముకుండకు క్రిందపోయినది—గొలుసు పోయి [వ]

(2) పరి మొదలగు పైరుల వెన్ను, కంకి [కరీ]

గొలుసుకట్టు = తెంపు లేకుండ వ్రాసిన వ్రాత [తె; నె]

గొలుసువ్రాత = జీలుగువ్రాత; గొలుసుకట్టు వ్రాత [నె; కర్నూ; తె; అ; గో; అ]

గొల్లబామ = మిథితవంటి ఒక పురుగు; గొల్లబామ [తె; నె]

గొల్లబుద్ది = మూర్ఖత్వము [వి]

గొల్లనుద్దులు = మూర్ఖభావణములు [కరీ]

గొల్లము = (1) గొలుసుకు అమర్చిన తలుపు చిలుకు; నాగవాసము — గొల్లము పెట్టు [నె; కర్నూ; అ]

(2) నాగవాసమునకు (చిలుకు) తగిలించు ఇనుప వలయము [నె-పొ; తె]

గోంద్రకప్ప = గోదురుకప్ప; పెద్దకప్ప, వర్షమునకై ఈ కప్పను ఊరేగింతురు [చ]

గోందు = బంక (హిందీ) [నె; తె]

గోకరకాయ = (చూ) గోకిరికాయ; గోరు చిక్కుడు

గోకలు = (1) కొంగలు — వరి మొలకను గోకలు త్రొక్కినవి [చె]

(2) పెంపుడు బాతులు [కరీ]

గోకిరికాయ = (1) గోరుచిక్కుడు [నె]

(2) గోకరకాయ [హై; వ]

(3) శ్రీరామచిక్కుడు

(4) మటికకాయ [రా; నె- మెట్ట]

(5) మొటికకాయ

(6) చేమలేకాయ [అ]

(7) చాళికాయ [అ]

(8) గోరీకాయ [కర్నూ-వరమడ]

(9) చాడకాయ [అ]

గోకుడు = గడ్డి—నాట మెయినండా గోకుడు పుట్టినది [కరీ]

గోకర్ణము = చారు మొదలగునవి వడ్డించుటకు లోతు, పొడవుముక్కు, వట్టుకొనుటకు ఉగ్గము (Handle) వంటి పైకాడ గలిగిన

పాత్ర [నె; గు, తె; అ]

గోగాకు = గోంగూర [నె; కర్నూ; అ]

గోవిపాతలరాయుడు = నిరుపేద [నె]

గోజోడు = (1) బాధపడు [తె]

(2) దేబిరించు [అ]

గోజు = విసుగెత్తించు—అది గోజునని [తె]

గోజారు = (1) వజ్రమారు దేబిరించి అడుగు

[నె; అ; తె]

(2) గోసరిలు; గోజాడు [వ]

గోటు = (1) వనభోజనము; విందు (వదిమంది కలిసివెళ్లి అక్కడేవంటి భుజించుట)—

గోటుపోయినారు; గోటుచేసినారు [చ; నె]

(2) మాంసముతోకూడిన వనభోజనము

(3) పానగోష్ఠి — తెల్ల వార్లు, గోటులో ఉండినారు [చె; నె]

(4) బడాయి [గు]

(5) గల్లము [వి]

(6) గుడ్డలకు కుట్టిన అంచు — గోటు రవిక [నె]

గోటులు = మూడేసి వలయములు కలిగిన పెండ్లికడియాల [శ్రీ]

గోటు వాయిద్యము = వీణలో భేదము. తీగలను ఏడవచేతి ప్రేళతోగాక, ఒక గుండ్రని కొయ్యకునకతో రాయుదురు; రుద్ర వీణ

గోడంబి = ముంకమామిడివప్పు; జీడివప్పు [అ]

గోడంబి = వేయించని (వచ్చి) ముంక మామిడి వప్పు; వచ్చి జీడివప్పు

గోడకి కొట్టానికి తగులకుండా = విషయము అంటి అంటకుండ మాట్లాడు; ఆకుకు అందక, బొకకు పొందక [నె; అ]

గోడకాలు = గోడల కట్టుటకుగా భూమిలో తీయు పొడవు గుంటలు—గోడకాళ్ల తీసినారు; (క్రవ్వినారు) కడకాలు [నె]

గోడలు = గోవులు [కరీ]

గోడలుదూకు (దాటు) = త్రియునికొరకు అభినందింపోవు; వ్యభిచరించు [నె]

గోడదొమ్మ = జంతువులలో గుండెప్రక్కనుండు ఆవయవము; దూదిగుండె [చ]

గోదాడు = (1) తలచుకొని తలచుకొని ఏడ్చు [మ]

(2) గోలు గోలున ఏడ్చు [అ]

గోడు = (1) కొయ్య మొదలగు వాటి ఎత్తు
వైపు—రాతిని గోడుగాశెట్టు; గేడి [కప్ప]

(2) గొప్ప [శ్రీ]

(3) బాధ [తె; నె]

గోదాము = దాస్యపుకొలా; గోదాన్ [కరీ]

గోసుగోజు = బంక [గు]

గోనె = (1) సరకుతోనింపిన గోతము; లేక
మూట [చ]

(2) కాశీబస్తా

గోపి = గొల్లభాను

గోపిపుష్ప = కాలిపువ్వు; ముట్ట కోసుకూర

గోపురము = ఎద్దు పీపుమీద ఉండు మూపు
రము; చెండు [అ]

గోపి = క్యాబేజీకూర [కరీ]

గోమారి = పశువులకు వట్టు గుడ్డు పురుగు
[నె; కర్నూ; అ; తె]

గోము = (1) పొగరు—వాడికి బాగా గోము
వట్టింది [నె; కర్నూ]

(2) బులిబుజ్జికము — వాడు గోముతో
చెడినాడు [నె; ఆత్మ; తె; అ]

(3) గుట్టు [కరీ]

గోయిందగొట్టు = (1) మృతినపొందు [మ]

(2) పెల్లెరమైపోవు; కొంగిలించబడు [నె]

గోల = చెంబు, ముం; కోర [అ]

గోరంపు = (1) కట్టు పంచలకు నేసిన
పన్నెటి రంగుఅంచు—గోరంపు పంచ
[నె; కర్నూ; నర్కా; తె]

(2) ఎఱ్ఱని పన్నెఅంచు [చ]

గోరచెక్క = నేలలో, మిట్ట పల్లములను
పడునుచేయ వలక [తె]

గోరాము = వ్యాధితో సపట్టె—గోరాము
వెళ్లబోతున్నాడు [నె-మెట్ట]

గోరించు = వ్యాధివలన పస వెళ్లబోయి;
గోరాము చేయ [నె]

గోరికాయ = గోరుచిక్కుడు [కర్నూ - పర
మధ]

గోరు = తమలపాకుల కత్తిరించు ఇనుపప్రేలి
కొడుపు [చ]

గోరుకట్టు = ముల్లుదీయు ఇనుప ఓబ్బినము;
గోరుకాలు [నె]

గోడుకాలు = (మా) గోరుకట్టు [ఆ; నె]

గోరుగట్టు = ముల్లుదీయు లావుసూది; గోరు
కట్టు [కర్నూ; అ; నె; వ]

గోరుగాలము = ముల్లుదీయు లావు ఇనుప
సూది వంటిది; గోరుకాలు [చ]

గోరుగోలు = (1) (మంగలి) గోళ్లను దీయు
పనిముట్టు

(2) (మా) గోరుకట్టు [అ]

గోరుచిక్కుడు = శ్రీరామచిక్కుడు; గోకిరి
కాయ; మిటికకాయ; చొళికాయ; గోకి
కాయ [నె]

గోరు ముద్ద = చిన్నపిల్లలకు కథలు చెబుతూ
ఆన్నము చిన్న చిన్న ముద్దలుగా చొటన
ప్రేలు గోరుతో ఎత్తి నోటి కందించు
ముద్ద [చ]

గోర్తి = సందు, మార్గము [ఉ-వి]

గోలిముట్టు = పూరిల్లు పై భాగము చివరన
కట్టిన రెట్టగోడ [నె; వి]

గోలుట = తపించుట [కరీ]

గోలె = నుండి; అది మొదలు — జ్వరము
వచ్చింది గోలె బిడ్డడు కోల్పోన లేదు
[కరీ]

గోలెము = (1) మూతి వెడల్పు అయిన తొట్టి
[శ్రీ]

(2) కుడితి తొట్టి [కరీ]

గోవ = (1) బెదురుపశువు; కనుపిరికి ఆవు—
అది గోవ అవు [నె]

(2) ఇండ్లు మేదలు కట్టునప్పుడు పని
వారు పైకి ఎక్కి కూర్చొనుటకు, నడచు
టకు ఉపయోగపడునట్లు అమర్చిన బెదురు

చటం; సారవ (Scaffolding) [వ; కరీ]

(3) దినదినాభివృద్ధి [వ-గో]

గోవతాడు = పిల్లల మొలకబెట్టు ఆభరణము [గు]

గోవురాయి = పశువులు ఒంటిని రాచుకొనుటకు నాటిన నీచు బండ; పల్లె పొలిమేర లోపల ఆక్కడక్కడ పుణ్యాత్మ లీరాతిబండ్లను నాటింతురు [చి]

గోవుగ పెరుగు = (1) బాగా గ రాముగ పెరుగు [వ]

గోస = గొప్పతనము [కరీ]

గోసంగి = (1) చుకీమాలినవాడు

(2) మాలలో ఒక తెగ [నె]

(3) మాదిగలను యాచించు ఒక జాతివాడు [గో]

(4) నన్నాసి; మాలనన్నాసి [అ]

గోసరిల్లు = దుఃఖించు [కరీ]

గోసాయి = బైరాగి; గోషాయి [అ; నె]

గోసాయిచిట్క = పెద్దవ్యాధికి చిన్న మూలికతో త్వరలో పోగొట్టు ప్రక్రియ; గోషాయిచిట్క; పరమాపిక్రియ [అ; నె]

గోసీరము = గొప్పజేసి చెప్పట [మ]

గోసు = కోసు; క్యాబేజీ [నె; అ]

గోళిండు = (1) నూనెలో వేయించు [అ]

(2) తాళింపు; వేపుడు చేయు

గో

గోచన

గ్రంథం పొంగుడు

గోచన = దిండుగుడ్డ; గవుచెన [నె; అ]

గోడిబట్టె = (1) పొట్టికొమ్మల ఎనుము [నె-మెట్ట]

(2) పెద్దజాతి బట్టె [తె]

గోడు = గొండ్లవాడు; ఈడిగవాడు [కరీ]

గోత్రి = పనివాడు; సంవత్సర జీతమునకు పనిచేయు సేవకుడు; నిత్యసేవ [గు]

గోర = నూనె మొదలగు ద్రవ ద్రవ్యములు పోయు పాదసము [కరీ]

గోరిపున్నవ = కార్తిక పౌర్ణమ; నోముల పున్నవ

గోరమ్మ = వసువుతో నిర్మించు గోరదేవి ప్రతిమాచిహ్నము [కరీ]

గోళనగుడ్డ = దిండు, పరుపు ముసుకుగుడ్డ; గోచన [నె; కని]

గోసుబోవు = (1) పైరు ఎదిగినను వంట తగిబోవు — ఈ యేడు పైరు గోసుబోయింది [నె-కోవూరు వరమట]

(2) వరి గొలుసు (వెన్ను) పాలుబట్టక చెడుట [కరీ]

గోసెన = ఒక వస్తువుకు పైన తొడుగుగుడ్డ; ముసుగు గుడ్డ; — తంబూర గోసెన [వ; అ]

గోళిగేదె = (చూ) గోడిబట్టె [గు]

గోళివాడు = గోవులను పెంచి పాల నమ్మువాడు [అ]

గ్రంథం = వ్యవహారము — దానికి ఒక పెద్ద గ్రంథ మున్నదిలే; [తూ-గో; గు; నె]

గ్రంథం పొంగుడు = అన్ని ఆవలక్షణముల లోను ఆరితేరినవాడు (వ్యంగ్యము) [గో]

(2) అన్నివిధాలా సమర్థుడైన వ్యవహార [గు]

చ-చ

చంకచేయు

చకలు

చంకచేయు = ఈనబోవు పకవు పొదుగు చేయు [నె; ఆ-పె]

చంకపట్టెలు = బండి పైచట్టములో ఇసురు పైఅడ్డనుండి కోణాంకారముగ బిగించిన కొయ్యలు; దీనిమీదనే వరములు బిగింతురు [నె]

చంకపాప = ఎత్తుకొనదగినచిన్నిపాప [కరీ]

చంకబాటు = బిడ్డా పాప గలుగుట [కరీ]

చంకసన్నము = (1) బక్కప్రాణి

(2) పేదవ్యక్తి [కరీ]

చంగోబిళ్ల = చెప్పక చేయక పరుగెత్తు పోవుట [కరీ]

చంచకరువు = చియా; Advance; చంచకారము [నె] సంచకరువు; సంచకారము [కర్నూ; య; నె]

చంచకారము = చియాన [నె]

చంటితనము = శ్రేణవము [కరీ]

చంటిపాప = చంటిబిడ్డ [వ]

చంటిబిడ్డ = చనుబాలు ద్రాగుచున్న పసిబిడ్డ [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

చంటోడు = (1) ప్రసములుగల పురుషుడు; (ఎగతాళి అనుమాట) [నె-పొ]

(2) పసిబిడ్డ [నె]

చండరబండర = ఎంచోమించో [కరీ]

చండవాళము = నష్టము [అ]

చండాలము = చేసిన ఆవరాధములకు ఆవరాధముగా నిచ్చు డబ్బు [నె]

చందప్ప = చందమామ [కరీ]

చందమామ = (1) తాటితేగ నడుచునుండు మెత్తటి మోము; తాటిమువ్వ [నె; అ]

(2) కోడిగ్రుడ్డులోనుండు సుషువు వన్నెముద్ద [చి; వ]

చందవ = చిన్నదిగా, గట్టిలపు రెక్కలు విప్పినట్లుండు సముద్రపు చేప, ఎండబెట్టుటకుకూడ పనికిచున్నది. (Bat Fish [నె; శ్రీ]

చందా = గుళ్ళగా (లోపల బోలుగా) వెడల్పుగా నుండు వెండి చేతికడియము [శ్రీ]

చందుగుపెట్టె = చిన్నపెట్టె [శ్రీ]

చంద్రవంక = (1) చెరకు గానుగలోని పైవలయము [చి]

(2) త్రీల శిరోభూషణము [నె]

చంపివేళ = (పూ) బిడ్డపాలవేళ [అ]

చకడా = తెలివికేటలుగల వ్యక్తి [కరీ]

చకలు = ఎగతాళి పడుటలు; పరిహాసములు; చాల్తీలు; —చకలు పడినారు [నె]

చకణాలు = చాక్రాలు; చకలు; చకండాలు
ఎగసికములు; పరిహాసములు—అబ్బి చక
ణాలు పడుతున్నాడే, [నె-అ; పె]

చకిలము మకిలము = వద్యాననము; భోజన
మునకు కూర్చుండు పద్ధతి, ఇందులో
పాదాలు క్రిందికి ఉండగా వద్యాననంలో
పైకిఉండును [వ; కరీ]

చకోరపక్షి = (వ్యంగ్యముగా) ఎదురుచూపుల
మనిషి [కరీ]

చకోరపండ్లు = వంపరవనపండ్లు [చి]

చక్కండాలు = (చూ) చకణాలు [అ-పె]

చక్కణాలు = పాంకపుమాటలు [తె]

చక్కా = (1) చక్కగా, నేరుగా, తీన్నగా.
—ఆదారిన చక్కాపో

(2) సక్రమముగా [నె; చి; తెల]

(3) ఉన్నట్లుండి — చక్కా లేచిపోయి
నాడు [నె]

చక్తి = (1) మంచమునకు నేయు నవారు

(2) ఎఱుగగా మెత్తటి గడ్డలగట్టి ఉండు
చక్కెర [శ్రీ]

(3) తూగుటాయల మంచపు చట్రము
లేదా, నవారు అల్లినచట్రము [వ]

చక్తిలము = మణుబూపంటి తినుబండారము;
దీనిని చేతితో మెల్లిగా, గుర్రముగాతిప్పి
చేసి కాలెదరు, చక్కిలాలు [నె; కర్నూ; తె]

చక్తిలము = ముచ్చార్ల పీట [అ]

చక్కు = తరిగిన చిద్రవలు; తురుముడు [కరీ]

చక్కెర = వంచదార [నె; చి; రాయ; వ]

చక్కడు = అనవకాయ నూగు [అ]

చచ్చదును = సమపాశము; Square; చచ్చా
కము [కరీ; నె]

చచ్చు = (1) అంగములు దుర్బలములై

పోవు వ్యాధి—కాళ్లకు చచ్చువచ్చింది

(2) ఉత్సాహరాహిత్యము — వాడు వట్టో
చచ్చుమనిషి [నె; కర్నూ; వ; అ]

చచ్చుబడు = చెట్టు ఎండవారంబించు [చి]

చటాయింపు = అసహ్యముతో కూడిన
కోపము; రోష; విసుగు [అ; బ]

చట్కారి = (1) మోసము చేయువాడు;

(2) అంగ్లీయిండియన్ [నె; శ్రీ]

(3) మర్యాదలేని మనిషి; సట్కారివాడు
[నె-పొ]

చట్ట = (1) తమలపాకులు మట్ట పరచునపుడు
ఒకచేత ఇమడగలిగిని అకులపేర్లు.
ఇందు సాధారణంగా నూరుఅకులుండును
[నె-ఆత్మ]

(2) విత్తులు పట్టని కాయ [కరీ]

చట్టున = (1) చప్పన [వ]

(2) అకస్మాత్తుగ [నె]

(3) చాపల్యముగ [తె]

చట్టుబండ = (చూ) చట్టుబండలు [అ]

చట్టము = (1) నలువైపుల పట్టెలతో బిగించి
నది—(Frame) చట్రము [నె; కర్నూ]

(2) అంగసౌష్ఠవము — అమె చాల చట్ట
మైన మనిషి

(3) అందమైన [నె]

(4) రీతి, విధము—అయినదంతా దొర
చట్టము [నె; కర్నూ; అ]

(5) వంశరీతి; చాటు

(6) గుమ్ములక్రింద పేర్చు కట్టచట్టము
[కరీ]

(7) చక్కి [వ]

చట్టమెత్తు = దూలాలు, మొగురాలు నిల
పేయు [కరీ]

చట్టాంబిళ్ల = బడిపెద్ద [చి]

చట్టా = ఒకరకపు వ్యాపారము [కరీ]

చట్టి = (1) మూతివెడల్పుగలిగిన చిన్నమట్టి పాత్ర; దీనిని కూరలు చేయుటకు ఉపయోగింతురు [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

(2) అణగిన; చప్పిడి—చటిముక్క [అ]

చట్టు = (1) మొత్తనమైన నీరి (సంపదలు)

(2) మూలధనము [కరీ]

చట్టుబండలు = వ్యర్థము — నీ చదువంతా

చట్టుబండలైంది [నె; కర్నూ; తె]

చట్ర = (1) చెరువులో నీరు వ్యాపించుమేర; చద [నె]

(2) నీటి మునుక నేల [అ]

చట్రము = బంతిచక్రమునకు మధ్యగాను, ఇరుసు నిలబడుటకు ఆధారమైనది; చట్టము; Frame [కృ]

చట్రాన్ = చిల్లలగరిచె [శ్రీ]

చడాపు = ఎగుగడ్డ, మిట; ఎక్కుడు [కరీ]

చడిచప్పుడులేదు = నిశ్శబ్దము [వి; నె]

చడ్డి = సక్కరు [నె; సే]

చతుకు = అణగిపోవు; చదుకు [కరీ]

చత్తూరి = ఎముకలు గొట్టుట కుపయోగించు కత్తి (చురకత్తి కంటె లావైనది) — చూరుకత్తి, సత్తూరికత్తి [అ-పె]

చద = (1) చెరువు గుంట మొదలగు జలాశయములలో నీరు వ్యాపించు అంచు; చట్ర

(2) రాత్రులందు ఆకాశములో కనుపించు క్రింది దీపములకాంతి వ్యాపకము; కాపురు [నె]

చదర = (1) చచ్చాకము [తె]

(2) నలుచదరము గలిగిన చిన్న తాటి ఆకు చాప, వల్లెకూటములో విద్యార్థులు వాడునది [నె]

చదరకట్టు = మిట్టపల్లములు లేకుండా సమతలముగా నుండునది—చదరకట్టువేల; సదాటం, చదును [కర్నూ; నె]

చదరము = (1) నాలుగుకట్టులా సమానమైన కొలతగలది—Square [నె; ప; ఆ]

(2) సమతలము—చదరమైన చోటు

(3) సక్రమము — చదరంగా నడుచుకో [నె]

చదికిలబడు = స్పృహకము పోసిన పొక్కులు తగ్గుట × పొంగు — పెద్దవృద్ధుల వాడు తొమ్మిది దినాలు పొంగి తరువాత చదికిల బడును [నె-పొ]

చదుకు = అణగిపోవు; చతుకు [కరీ]

చదుకము = శృంగాటికము; నాలుగు వీరులు కలియచోటు; కూడలి [అ]

చదును = (చూ) చదరకట్టు [కర్నూ; నె; తె]

చదుమలగొట్టు = వీటిలో గడ్డి బాగుగ ఎదుగుటకు పశువులు అందు తిరుగాడకుండా చేయు; మలదోలు; చదుమలతోలు [నె]

చదురు = (1) లోగిలి [అ]

(2) పెండ్లి సమయములలో జరుపు నాట్య ప్రదర్శనము — సంధ్యారేవులో చదురు జరుగుతున్నది [నె]

చద్ది = పులిహోర [వి]

చద్దికూటివిగువు = చద్దన్నం తిన్నతర్వాత మధ్యాహ్నం వఱకు పనిచేయగల్గు బలము, శక్తి [నె]

చద్వివాసన = వండిన పదార్థములు పాచిపోయి
నప్పుడు కొట్టు వాసన—నద్దికంపు [నె;
తె; అ]

చనుపవాడు = గోనెసంచులు కుట్టువాడు;
సాకువాడు [చి]

చన్నుకుదురు = చన్నుపై లేచు గుల్లి
(పుండు)

చపటా = నీరుజారుటకు చేసిన ఏటవాలు;
చప్పట [చి]

చపాయించు = దొంగిలించు [వి]

చప్ప = మేక, గొట్టెయొక్క కోసిన ముంగటి
జబ్బి [కరీ]

చప్పట = మిద్దెలాదిన తర్వాత (నన్నటి
రాయితో కప్పమూసిన తర్వాత) పైన
నీరు కారిపోవుటకు వేయు వాటము;
చప్టా [నె]

చప్పడి = వెడల్పును పొడుపును గలిగిన రాతి
పలక [నే]

చప్పరం = హదిరి—పూచప్పరం [నే]

చప్పరుమంచము = దోమతెర మంచము
[కరీ]

చప్టా = (చూ) చప్పట [అ]

చప్టాంకాలు = పద్యాసనము [చి]

చప్పిడి = ముక్కుదూలము అణగియుండుట
—చప్పిడిముక్కు [నె; కర్నూ; తె; అ]

చబూత్రా = తిన్నె; అరుగు; గద్దె [కరీ]

చమను = (1) నదును; చదును; పసుతలము.

(2) దుక్కి ఎక్కువ అయినందున ఏర్పడు
చలువ—చమన చలువ బాగున్నది [నె;
అత్తకూరు]

చమురు కాళ్లపెద్దమ్మ = ఏమియిచ్చినా
దరిద్రం తీరనివాడు [గు]

చరచు = (1) మొక్కబోయిన క తి మొద
లగు వాటి వాదరను కాచి సరిజేసి, పద
నెక్కించు — క తి చరిపించు; సరచు
[నె; అ; ప; తె]

(2) గట్టిగాకొట్టి—చీపున చరచినా [అ;
నె]

చరపట్టె = చిన్నఅముక [చి]

చరి = బంక [అ]

చరుగుడు = (1) రాళ్లు మొదలగువాటిని లాగు
టకు ఉపయోగించు నలుచరరపు మొద్దు
కొయ్యచట్టము; సరపడి

(2) బండెడు గడ్డి [నె-మెట్ట; తె]

చర్కిపంచదార = అస్కాపంచదార [వి;
శ్రీ]

చఱ్ఱా = రివాల్వరులోని (లేక) చక్రాలలోగాని
సీసపుగుండు; Ball [కరీ]

చలంపారు = చిందరవందర; గజిబిజీ —
ఇంట్లో సామానంతా చలంపారుగా పడి
ఉన్నది [నె-అత్తకూరు]

చలకము = వంశముతీరు — వాళ్ల చలక
మట్టిది; అజెము; చాలు [కరీ]

చలకోల = కొరడా [నె-కనిగిరి; ప; అ; తె]

చలచల్లయగు = అంతట ప్రచురమగు [కరీ]

చలప = పైరుపట్టక కయ్యలో ఏర్పడిన తెల్ల
—పైరు చలప పోయినది; చలపవోయి
[నె]

చలవ = ప్రమిదక్రిందనుంచు పేడముద్ద [చి]

చలాకి = చురుకైన—చలాకివీల్ల వాడు [నె]

చలాకు = బంగారమును క త్రిచేయు [చి]

చలికిపార = (చూ) దోకుడుపార [అ]

(2) గడ్డిచెక్కుట కువయోగించు పార
[అ-పె]

చలిదీరు = ఉన్న సంకోచముగాని భయము

గాని తీరిపోవు—దానితో వాడికి చలిదీరి
పోయింది [నె; ఆ; తె]

చలిపిండి = బెల్లముకలిపిన పచ్చిబియ్యపు
పిండిముద్ద—చలిపిండి పానకాలు; చలి
బిండి, చలిమిడి [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

చలిపిడుగు = చాలా గట్టివాడు [గు]

చలి పుతకనేల = నెమ్ము ఆలస్యముగా ఆరు
పోలము; ఒగినేల—చలిపుతకనేల ఉల
పట మంచిది (నె-మెట్ట)

చలిపూట = మంచువేళ [కరీ]

చలిమిడి = చలిమిడి

చలివింద్ర = చలివేంద్ర [నె]

చలివేందిరి = చలివేంద్ర [అ]

చలివేంద్ర = ఎండాకాలము బాటసారులకు.

మంచినిట్ల యిచ్చుటకు, మార్గ మధ్యమున

నిర్మించిన పూరిపందిరి; చలివిందల, చలి

వెందల; చలివేంద్ర; చలివేందిరి; ప్రవ

చలువ = బండిచెక్క [కరీ]

చలుపు = చలిపి (తట్టువంటి వ్యాధి) కలిగించు
బాధవంటి బాధను కలిగించు [నె]

చలువ = చయ; అభిమానము; వాని—మీచేతి
చలువన బాగుపడినాము [నె; కర్నూ; ఆ;
తె]

చలువపందిరి = తిరునాళ్ల ఉత్సవముతో
బయలుదేరిన దేవుడు పచ్చి దిగుటకు,
పెద్దవారియింద్ర తలవాకిట, వీదితో వేయ
ఎత్తుపందిరి. దీనికి కలంకారి గుడ్డలతో
చాందినీ కట్టివట్టు మామిడిఆకుతోరణము
లతో ఆలంకరింతురు. ఇవట దేవుడు

దిగగానే, కానేపు చదురువేసి, (నట్టువుల
నాట్యము) వందేరములు పంచిపెట్టు
చుండురు [నె; తె; అ]

చల్లకము = విత్తనములను, మోములె తిన
మొలకను, దుక్కిచేసిన చేనితో
(కయ్యలో) మొలచి పెద్దవగుటకుగా
చల్లట, బీజావాపము—ఈదినం ఇట్లం
చల్లకమైంది [నె; తె; అ]

చల్లడము = లాగు; చల్లడము [అ]

చల్లనితల్లి = ఎక్కువ ఘోషచేయని స్త్రీలకు
వ్యాధి; చల్లనిది [కరీ]

చల్లమిరప = ఉప్పు గలిపిన మజ్జిగలో ఊర
బెట్టిన మిరపకాయ; ఉప్పు మిరప [తె]

చల్లగూడు = గ్రామదేవత కొలుపులకు
ముందురోజు గ్రామమంతట అడిగి తెచ్చు
మజ్జిగన్నము [నె-పొ]

చల్లడము = (1) పొడవు లాగు; ప్యాంబు
[నె]

(2) నిక్కరు; చల్లడము [అ]

చల్లుగొట్టు = వాన జల్లు నీరు ప్రక్కవాటుగా
లోన ప్రవేశించు; చళ్లుగొట్టు, జల్లుగొట్టు,
సళ్లుగొట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

చవకచెట్టు = సరుకుచెట్టు, క్యాపురిన. ఇది
ఆస్ట్రేలియా నుండి కొనిరాబడిన చెట్టు.
నిట్రముగా పైకి ఎదుగును. దీని కాండ
ములు పందిళ్ళకు నిలుపులుగను, నరకి
పంటచెరుకుగను విశేషముగ వాడుదురు.
ఇది మంచి కాకనిచ్చును; సముద్రతీరపు
ఇసుకనేలలందు పోడిగా ఎదుగును; సరియ;
సరుగుడు; సరుగు; సరుగు [నె; చి]

చవణము = కంసాలివారి యొక రకపు పని
ముట్టు. దీనితో చిన్న విసరులను వట్టు
దురు; చావణము; Pincer [కరీ]

చేవలము = మాడ; మూడు రూపాయల
ఎత్తులో సగము—గొట్టు చేవలము, బందె
ముచ్చలము [నె]

చవిక = (1) గ్రామ దేవతలను నెలకొల్పిన
నలుచదరపు చావిడి, దీనికి చుట్టు గోడ
లుండవు; గ్రామ దేవతాలయము; చవితె;
రచ్చ—పోతురాజు చవితె [సె; తె]

(2) పెండ్లి చవిక [అ]

(3) కొలువు చవిక [వ]

చవితె = (చూ) చవిక [కర్నూ]

చవుకము = తువ్వలు; తుండుగుడ్డ [చి]

చవుకు = నీట తడిసి మెత్తగలిపోవుట —
కొయ్యి చవికిపోయినది; జవుకు [కర్నూ]

చవురు = చవుడు [చి]

చవుకులు = (1) చప్పటిపీళ్లు; జవ్వలు
(2) నీళ్ళలో నానిన తోల మెత్తబడుట;
[తె]

చవుశేకాయలు = గోరుచిక్కుకాయలు,
చెవకాయలు [కర్నూ] (చూ - మరీక
కాయలు; గోకిరికాయ)

చవ్వాకులు = (1) అంత తీసి, అంత ఉప్పు
గాని నీళ్లు [గు]

(2) చెవిలో పెట్టుకొను రంగు బూసిన
తాటి ఆకు చుట్ట. — చవ్వాకు పోయి
నమ్మకు దుఃఖమూ లేదు, దొరికినమ్మకు
సంతోషమూ లేదు.

(3) నిప్పుయోజనమైన వస్తువు [నె]

చవ్వ = చావు—చవ్వా నివ్వడు జతకా
నివ్వడు [చి]

చక్రకొట్టు = (చూ) చల్లగొట్టు, నల్ల గొట్టు
[నె; కర్నూ]

చా—చా

చాందవా

చాచేటు

చాందవా = చందవ అను సముద్రపు చేప
[కృ; గు]

చాకండాలు = హెచ్చుట, తగ్గుట; శాకం
డాలు [గు]

చాకిచేయు = పూరిచేయు [నె-పో]

చాగ = కత్తెలోని చేప; చేపగల కత్తె—
చాగకత్తె [వ; కరీ]

చాగడ = గ్రామ సామూదాయక ఉపయోగము
నకుగా వదలి పెట్టబడిన మంచి పొలము
—అడారి చాగడా నూరెకరాలు [నె]

చాగబారు = జవగలిగి, నిగ్గలాడు; ఈ
పదమును మనుష్యులకు గూడ ఉపయో
గింతురు [వ]

చాగము = త్యాగము [కరీ]

చాగినవాడు = (1) మాట చెల్లినవాడు;
సాగినవాడు [నె; అ]

(2) శ్రీమంతుడు [గో]

చాచా = చిన్నాయవ [కరీ]

చాచుమడవ = ఒక కయ్యనుండి ఇంకొక
కయ్యకు నీరు పారుటకు చేసిన చిన్న
గండినుండి, నీరు మెల్లగా దిగుటకు ఏట
వాలుగా వేసినగట్టు (మడవ) [నె]

చాచేటు = అశ్రద్ధ; ఉపేక్ష—అది చాచేటు
పని అయినది; చాచేటుగా ఉండినా [నె]

చాటభారతము = (చూ) చేట భారతము
[తె; నె]

చాటవ = (1) నానుడి; సామెత — ఏదో
చాటవ చెప్పినట్లు; చాటవ; సాటవ;
సాటవ [నె; కర్నూ; ఆ]

(2) బిండి నొగపైన అమర్చినవట్టము—
చాటవతోనే లాగినవి [వ]

(3) పోలిక—అయినకూ మాకూ చాటవ
చెప్పవలెనా? [గో]

చాటింపు = గ్రామదేవతల జాతర ప్రారంభ
మును గూర్చి గ్రామములో తుడుమో,
తప్పెదో కొట్టి ప్రకటించుట — పోలే
రమ్మ జాతరకు చాటింపు అయినది;
సాటింపు [నె]

(2) గ్రామాధికారులు చేయించు ప్రకటన
[వ]

చాటు = (చూ) చాటింపు—గంగచాటు [చి]

చాటుగా = రహస్యంగా [వి; నె]

చాటువ = (చూ) చాటవ [నె; కర్నూ; ప; ఆ]

చాటువ = బిండి నొగలపైన అమర్చిన
చట్టము — చాటువునైన లాగివేస్తవి;
సాటువ; చాటవ [వ]

చాడ = చేసు దున్నుటకు మొదటి కడవగా
నీరుపెట్టుట—చేనుకు చాడ వేసినారు;
చేడ [నె]

చాణి = (1) పరిహాసము; చకణము; చాల్చి—
వీల్చి చాణిలు పడుతున్నాడే: అని
పడుచువారి మాట [నె]

(2) జాణితము [ఆ]

చాతబడి = (చూ) చేతబడి; కాతబడి [నె]

చాతాని = బోడిదానరి [కరీ]

చాద = (1) బావిసిట్ల చేదుకొనుత్రాడు [తె]

(2) బావినుండి నీరు చేదుకొను చిన్న
బిండి వంటి పాత్ర — చాద బావిలో
వడింది [నె]

చాదవ = (వ్యంగ్యముగా) చేసినవని అనుట
— ఏమి చాదవ చేసినావయ్యా; చాదవ
[నె; ఆ]

చాదానము = (చూ) చాదవ [కర్నూ]

చాదు = (చూ) సాదు [తె; నె]

చాన = ఎక్కువ—చానామంది వచ్చినారు;
శాన [నె; చి]

చాపకూడ = కులగోత్రములు లేకుండ కలిసి
భుజించు కూడు; దొడ్డికూడు [ఆ]

చాపటి = బెల్లం కలిపిన లావుదోసె [నె]

చాపు = జత; పంచెల చాపు [చి; వి; నె]

చాపుడింట = బావిలోపలి భాగము అంకటి
లోను భారాళముగ నీరురుట; మంచిజల

చామనచాయ = లేతనలుపు — చా మ న
చాయ ఒంటివాడు; చాయనలుపు [నె;
కర్నూ; తె; ఆ]

చాయనలుపు = కొంచెము నల్పు, చా మ న
చాయ [కరీ]

చాయపప్పు = దంచిన మినప, పెనల బేడలు
[నె]

చాయపసుపు = ప్రితి స్నానము చేయు
నప్పుడు చాది పూసికొను వచ్చి పసపు ×
కూరపసుపు (ఉడుకుబెట్టినది) [నె; కర్నూ;
తె]

చాయమడవ = ఒక మడవకు నేరుగానుండు
మరియొక మడవ (గనిమలో చేసిన గండి)
[నె]

చాయమేకు = బిండి ఇరుసుకు బయట చివ
రన వేయు మేకు; కడచిల [గు]

చార = నిలుపు గీత [చి]

చార = (1) చేరకు — చారతో బియ్యము
పెట్టినారు [కరీ; నె]

(2) గీత [కరీ]

చారవప్పు = ఒక అడవితిగ చెట్టుకు కాసిన గట్టి చిన్నకాయలతో గల మెత్తటివప్పు. దీనిని తినుబండారములతోను, వక్కపోడి తోను తిలుపుదురు; సారవప్పు [నె; తె; అ]

(2) చాయపపు [గో]

చాలాకి = పెర్పరి; చలాకి [కర్నూ]

చాలాకోలి(ల) = ఎద్దులను తోలుటకై చిన్న కొయ్యకు దారము కట్టినది; జాటి [వె]

చాలినవాడు = నమర్చుడు — ఆయన అన్ని బోక చాలినవాడు [నె; ఆ; తె]

చాలియా = తెల్లవక్కలు [కరీ]

చాలి = అదొక ధోరణి — వాడొక చాలీ మనిషి [తె]

చాలు = (1) వంశానుగతమైన గుణము — అయింటి చాలు తప్పలేదు; అణెము; తీరు [నె; తె; అ]

(2) ఒకవైపు నుండియే దున్నిన ఒకే చాలు దుక్కి, అడ్డము దున్నని; — మిట చేనుట చాలుగాట్టినాము [నె; కర్నూ]

(3) ధర్మవద్దతి [కరీ]

(4) పోలిక — వాడు తల్లిచాలు [తె]

(5) సంప్రదాయము [గు]

చాలు మూల = క్రమవిధానము; పద్ధతి — చాలుమూల లేనివని చేసినాడు [నె]

చాలుపు = (1) ఏరు మొదలగు వాటిచెక్కినే చాలిమారము వరకు వ్యాపించి యుండు

ప్రదేశము — పెన్న చాలుపున; చాల్పు, సాల్పు [నె; వ]

(2) మిక్కిలిగా [కరీ]

(3) వరుస [తె]

చాల్లి = (1) వేళాకోళము; చాతుర్యము; కాణి — అంతా చాల్లి శకణ్ణము వడుతున్నాడు [నె]

(2) ఒక ఉరువు; తెక్కకు ఒకవస్తువు; శాస్త్రీ [గు]

(3) రివాజు; సంప్రదాయము [కరీ]

(4) వరుస (బంతి) (కూక) [అ]

చాల్పు = (చూ) చాలుపు; సాల్పు [నె]

చావు జంపులు = ప్రాణావస్థ; ప్రయాస — మావని చావుజంపు లైంది [నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) ఎక్కువ ఇబ్బంది, కష్టము — ఇంట్లో వని చావు జంపులుగా ఉన్నది [నె]

చి

చింగితము

చింతొక్కు

చింగితము = చేపలువట్టు సాధనము [చి]

చింగిబింగియాడు = ఏగిసిపడు [కరీ]

చింగు = తలపాగ చివరి అంచు; చెంగు [నె-పొ]

చింగుడు = పెద్ద మొత్తముతో చివర నున్న చిన్న సంఖ్య — రూపాయలలో చింగుడు తోసివేయి [నె; ఆ-పె]

చిండ = (1) ఆడుగురి; సిండ [గో]

(2) (పరిహాసముగా) చీర [అ]

చింతంబలి = చింత (గింజలు) ఏక్కలతో చేసి జేవ [ప]

చింతాలు = తూకము చేయు [ఆ; బ]

చింతొక్కు = (1) పచ్చి చింతకాయలు ఉడుక బెట్టి తొక్కి చేయు వప్పుడి; ఇది

ఈ రగాయ వలె నిలువ ఉండును
[అ-పె]
(3) చిత్రకాయ దంచిన ముద్ద
(3) కొంగజాతిలో ఒకటి, దీని నెత్తిన
ఒక అందమైన ఈక అర్ధ చంద్రాకార
ములో కలికిటరాయవలె నుండును. [నె]
చిందు = యానాదులు, మాలలు మొదలగు
వారు చేయు నృత్యము [నె; కర్నూ; తె;
అ]
చిందుగ = చిరుకపులి [గ]
చిందిలి = అణుకు అణుకుగా నుండు
ఫలహారము; బియ్యపు పిండితో చేయు
దురు. ఇందు నూగులు బెల్లము సద్దలు
కలిపి చేతురు [చి]
చికిని = నల్లగా వండిన వక్క [తె]
చికిలి = (1) బిడ్డలు, పెద్దలకు ముదము
గూర్చునట్లు చేయు కులిపిచేష్ట [నె]
(2) కత్తి పడునుపెట్టుట, సానబెట్టుట,
మెలుగుబెట్టుట [నె. పొ; కరీ]
చిక్కంటి = చిక్కుపడిన వెంట్రుకలను సరి
చేయు పెద్ద నందులు గల దువ్వెన;
చిక్కాపుగారు [కృ; గుం; అ]
చిక్కబట్టు = (1) దైర్యముగా నుండు—
శాస్త్ర మనను చిక్కబట్టు [నె; ప; అ; తె]
(2) ఓర్పుకొను [అ]
చిక్కము = సద్దనుంచు వలసంచి — సద్ది
చిక్కము [అ]
చిక్కరబక్కర = (1) వెల్లుమొట్టి [అ]
(2) ఎక్కువగా చిక్కుబడిన; గజిబిజి—
చిక్కర చిక్కరగా వ్రాసినాడు [నె]
చిక్కాపుగారు = వెంట్రుకలు చిక్కులు
తీయు దువ్వెన; చిక్కంటి [చి; చి]
చిక్కాక = ఒకవిధమైన దువ్వెన [నె]
చిక్కు = గొల్లము—తలుపుకు చిక్కువెట్టు;
చిలుకు [నె]
చిక్కుగడ్డి = సురిపిడిచేసినకర్వాక కళ్లంలో
నుండి తీసిన గడ్డి; మట్టగడ్డి [గు]

చిగిరపు వక్క = మేలైన వక్క; పీటి
వక్క; శిగినపువక్క × గొంటువక్క [నె;
అ]
చిగిరాకాపు = తెల్లని జాతి వళువు, బహు
రోషము గలది [చి]
చిగిరింత = (1) కొట్టుకంకివలె కంకివేసి, బట్ట
లకు అంటుకొను గడ్డి [తె; అ-పె; మ]
(2) వెడల్పు పరకలు గల గడ్డి, వళువులు
దీనిని పీతితో మేయును [నె]
(3) వెంట్రుకలు సంస్కార రహితముగా
నుండుట [మ]
చిగురు = నరముల మొదట, ఎముకల చివ
రనగల మెత్తటిభాగము—చిగిరపులముక
తను; ముల్లు చిగురంటినది [నె; తె; అ]
చిగురుపొట్ట = పంటచేలలో పైరుకు గింజ
ఏర్పడుటకు ముందు, పొట్టయొక్క లేత
స్థితి; లేతపొట్ట.
చిటచిట = అసూయ [కరీ]
చిటపటలాడు = కోపించు [కరీ]
చిటిగొరుకు = చిలుకంటి [ప-కృ]
చిటుకు = పావలా [చి]
చిట్కా = చిన్న వస్తువుతో పెద్ద వ్యాధిని
కుదుర్చు ప్రక్రియ; పరమాపి క్రియ;
గోసాయి చిట్కా (పార్శ్వపు తలనొప్పికి
వేకువన తిను పెరుగన్నము ఒక చిట్కా)
[తె; నె; అ; కర్నూ]
చిట్టా = పట్టిక [కరీ]
చిట్టాముదము = (1) చంటిబిడ్డలకు భేదిలగు
టకు కాచిన మందు ఆముదము × పంటా
ముదము = తలకు పెట్టుకొనునది [నె;
కర్నూ; ప]
(2) చిన్నగింజల జాతి అముదపు చెట్టు
గింజలతో తీసిన ఆముదము, శ్రేష్ఠమైనది
[గో; అ]
చిట్టి = చిన్న కొలపాత్ర — చిట్టెడు నూకలు
[నె; కర్నూ; తె]

బట్టు = (1) తవుడు [అ]

(2) తవుడులో కలసిన సన్నటి ఊక; నున్న
[కరీ; గో]

బట్టుడుకు నీళ్లు = (1) కాగే ఎనరులో
వియ్యము పోసిన తర్వాత కాసేపు కాగిన
నీళ్లు. ఇవి పథ్యమునకు పనికివచ్చును

(2) గోరెవ్వునైన నీళ్లు [నె; కర్నూ]

బట్టాకుప్ప = కనుమపండుగనాడు. కాటమ
రాజుకు పొంగళ్లు పెట్టిన వెనుక పెద్ద
ముండ్లకంచెల తీపును కాలెచ్చెదరు. ఈ
కంచలరాశికి బట్టాకుప్ప అని పేరు [చి]

చిడతలు = ఎడ్లు అటయిలు తప్పుకొనకుండ
కాడికి తగిలించిన తాళ్లు; పలుపులు [కృ]

చిడిపోతు = (1) చింబోతు; మేకలలో మగ
దాని పేరు [నె]

(2) చిడిమాను (సిడిమాను)కు వేయదగిన
మేకపోతు. గ్రామశక్తి కొలుపులో ఏకము
వలె అమర్చిన చట్టము చివరి కంబమునకు
మేకపోతును వ్రేలాడగట్టి, చుట్టుత్రిప్పి
బలి ఇత్తురు, ఇది చిడిమాను [నె]

చిడిముళ్లు = అడ్డంకులు; ఇడిముళ్లు [నె-ఆత్మ
కూరు]

చిడుము = చీముతో నున్న చిన్నగుల్ల [చి]

చితక = చిన్నది — చిన్నాచితక అనుటలో
జంటపదము; చిడుగ [నె]

చితకలు = దుమ్ములు (ఎముకలు) కలసిన
మాంసము కూర [చి]

చితచిత = వానవల నేల అడుసగుట;
చిత్తడి. [నె; కర్నూ; ప; ఆ]

చితనాపి = కులిపి పనులు చేయువాడు —
వాడు చితనాపి చితకాయ [నె]

చిత్తెండ = చిత్తకారైతో వానవెలసిపోయిన
వెంటనే కాయ ఎండ; ఇది చాల తీక్ష
ణముగా నుండును — ఆయన కోతము చిత్త
ఎండ వంటిది [అ; నె]

చిత్తకారై కుక్క = కుక్కలకు చిత్తకారై
కట్టుడు అదను; అట్లే అదను పదను

లేకుండా సంభోగము చేయు వ్యక్తి; ఆ
మనిరో లంజకాడు; అను లోకోక్తివంటిది
[నె; కర్నూ; అ; తె]

చిత్తజల్లు = (1) చిత్తకారైలో ఉండి ఉండి
ఉమ్మరముగా కురియు వాన జల్లులు [నె]

(2) ఎడతెరిపి లేనిది [కర్నూ; ప]

చిత్తారు = (1) చిత్రలేఖనము [మ]

(2) చిత్రరువు [కరీ]

చిత్తు = ఎగజల్లు — పేద కొట్టమునిండ చిత్తు
[కరీ]

చిత్తుబొత్తు = కాయాపండు అనుట [కరీ]

చిత్రాలుపోవు = వింతగా ప్రవర్తించు, లేక
వింతగా మార్పాడు [గ]

చిదగుదలు = అలజడులు; విభేదాలు —
వాళ్లలో అప్పుడే చిదగుదలు ఎర్పడినవి;
చిదగుదలు [నె-ఆత్మ]

చిదచిదలు = ముక్కలు ముక్కలు [కరీ]

చిడుగ = అల్లరి, కొంచెతనము; చిలిపి
తనము; చిడుగు [అ; బ]

చిడుగొదలు = అడ్డంకులు; ఇడిముళ్లు; చిద
గుదలు [నె-ఆత్మ]

చినకాటం = చినుకులు; చిన్నవాన — చిన
కాటం ఆరంభించిందే [చి]

చినడబ్బు = పాత మూడు డబ్బుడిలు; కాని;
పైసా [నె]

చిన్నగడ్డ = వెల్లెల్లి (మా) తెల్లగడ్డ [గు]

చిన్నతనము = అనమానము — నాడ చాల
చిన్నతనమైనది [నె]

చిన్నది = పిల్ల, స్త్రీ, పడుచు [కరీ]

చిన్నదినము = (1) శవ దహనమైననాటి
మరుసటిదినము; సంచయనదినము; పాల
దినము [నె]

(2) మరణించిన నాటినుండి మూడవదిన
మున చేయు ప్రథమ ఉత్తరక్రియ [గో]

చిన్నమాటలు = అవమానము తెలిగించే
మాటలు, దూషణవాక్యములు — అతడు
చిన్నమాట లనిబోయినాడు [నె]

చిన్నలు = ఇంటిలోపలి గది [అ-పె]

చిన్నాచితక = అన్నెముపున్నెము ఎరుగని పసికనము సూచించుమాట — అయిన సంగతి తెలిసికోలేకపోను ఏమి చిన్నాచితకా [నె]

చిన్నాయన = పినతండ్రీ; చిన్నాన్న [నె]

చిన్నాలుక = చిరినాలుక; కొండనాలుక [నె-పొ]

చిన్ని = పిన్ని [కరీ]

చిన్నె = క్రొత్తమార్పు — అబెలో ఒక కొత్త చిన్నెగల్గెను [కరీ]

చిప్పిలి = చిలిపిచేష్టలు [అ]

చిప్పు చేతికిచ్చు = దరిద్రునిచేసి భిక్షమెత్తు కొనునట్లు చేయు [నె; కర్నూ]

చిప్పుమొగమువేయు = వెల్లెల్లబోవు [కరీ]

చిప్పుర = ఒకరకపుగడ్డి [కరీ]

చిప్పొళ్లు = దట్టివారు; కుట్రపువాళ్లు [మ]

చిమ్మన్నచీకటి = గాఢాంధకారము [శ్రీ]

చిమ్మనూనె = సీమనూనె; కిరసనాయిలు [అ; బ]

చిమ్మెలు = ప్రమిదలు [అ; బ]

చిమ్మేట = ముక్కులో వెండ్రుకలు పెరుగు ఇనుపసాదనము; చిమ్మట [శ్రీ]

చిరత = (1) రెండు గట్టి కఱ్ఱతుంటలను ఒక కొనలో గట్టిగా చేర్చికట్టినది. దీనిపండున కోడెల వృషణముల బిగించి నలుగగొట్టుదురు

(2) ఒకనికి దుర్భరస్థితిని కల్పించుట —

వానికి చిరతలు వేసినారు [నె; వ; అ]

చిరతనవేయు = బాధించు; చిరతలోవేసి కష్టపెట్టుట. అనుట [నె; వ]

చిరతలి = దానరులు వాయించు కొయ్య తాళము; చిరతలు [తె; నె]

చిరతలు = కుజనచేయునపుడు తాళమువేయు కొయ్యవలకలు. వీటికి ఇత్తడిరేకులు,

మువ్వలు కట్టెదరు. అవి చప్పుడు చేసి తాళమును తెలుపును; చిటికెలు [గు; నె]

చిరిచాప = (1) నన్నటి కుంగిపోవలతో రంగు రంగులుగా అల్లిన మెత్తటి చాప; సిచిచాప [నె; కర్నూ, తె; అ]

(2) చిన్నచాప [అ]

చిరిపట్టె = బాలక్రీడా విశేషము [నె-పొ]

చిరుకుంట = చెరువుకటక్రింద కుంట [చ]

చిఱ్ఱ = (1) కోలతో కొట్టినదెబ్బ

(2) చిన్నకఱ్ఱలు కర్క [కరీ]

చిఱ్ఱగోనె = ఒకరకపు బాలక్రీడావిశేషము [కరీ]

చిఱ్ఱపోతు = చూసినగడ్డలలో నుండు క్రిమి; చీరపోతు [కర్నూ]

చిఱ్ఱి = (1) ఒక ఆకుకూర

(2) బిరుసు పొట్టి వెండ్రుకలు — చిఱ్ఱిశం [నె; కర్నూ]

చిఱ్ఱుబుఱ్ఱు = ముక్కో వమును చూపుట — అయిన చిఱ్ఱుబుఱ్ఱు లాడుతున్నాడు. [నె; కర్నూ; తె; వి; అ]

చిలక = బీడా, కిక్కి [చ]

చిలకట్టు = (1) పలుపుముడిని చూర్చుటకు ఇంకొక చివరన అమర్చిన తాటి ఉంగరము [నె; కర్నూ; తె]

(2) పంచకట్టు [చ]

చిలకడ = నొక్కెము; చిలుకు [అ]

చిలకలమందిరము = అస్మాన్ గిరి; ఉయ్యల చక్కె [నల్ల]

చిలకొట్టు = మజ్జిగ మొదలైనవానిని చిలుకుట; జిలగొట్టు [తె]

చిలవ = (1) చెలవ [అ]

చిలవ = (1) అరేటిబాతువలె ఎగిరే నీటిపిడి, ఇది దానివలె అందమైనదికాదు.

(2) వ్యభిచారిణి — అది చిలవముండ,

(3) కొంచెవసులు చేయునది [నె]
 చిలవమాటలు = వచ్చిరాని ఇంపుగూర్చే
 పసిబిడ్డల మాటలు [నె-అత్మకూరు]
 చిలవలు పలవలు = కల్పించిన లేనిపోనివి—
 చిలవలు పలవలు చేసి చెప్పినాడు [నె]
 చిలిపి = పిల్లలుచేయు తెలివైనకొంచెవసులు;
 చికిలిచేష్టలు [నె; కర్నూ; అ; సర్కా; తె]
 చిలిపిజాడ్యము = నుఖరోగము [నె-పొ]
 చిలుము = భంగి (గంజాలు) త్రాగు గొట్టము
 [చి; తె; నె]
 చిలుము వదలింది = (1) బాగా నెష్టము వచ్చి
 నది [నె]
 (2) కర్చుపెట్టించు [తె]
 చిలుమూచీద్రం = పాతకాలంనుండి ఉన్న
 దంతా వదిలించవలె అనే అర్థంతో—
 వాడి చిలుము చీద్రమంతా వదిలింది [గు;
 నె]
 చిల్ల = (1) కత్తెమేకు [అ]
 (2) పిల్లలను, పండులను పొడుచు ఈటె
 [కరీ]
 చిల్లంగి = చేతబడి; శాతబడి; వంపు; చిక్లంగి
 చిల్లకట్టె = చివరన ఇనుపమొనగల కట్టె,
 పొడుచుటకు ఉపయోగింతురు [వ]
 చిల్లకోల = (1) బదారతాళ్లు విడివిడిగా కలి
 గిన కొరడా [నె]
 (2) శలకోల [అ]
 చిల్లరచితుకు = రాసికి రంగానికి రానట్లు
 అయిపోవు [కరీ]

చిల్లరజనము = కూలినారి చేసికొనువారు;
 చిల్లరవాళ్లు; నన్నజనము; చిల్లరగాళ్లు
 [తె; నె]
 చిల్లాకట్టి = ఒక ఆట. సుమారు రెండడు
 గుల చిన్నకట్టు, జానెడు చిన్నకట్టులతో
 ఆడు ఆట [అ]; కోడుబిళ్ల; బిళ్లంకోడు
 [నె]
 చిల్లాకు = చిన్నఆట; ఎంగిలాకు [చి]
 చిల్లాడు = కుప్పను కాళితో చెదరుగొట్టు—
 కోట్ల చిల్లాడినని [చి]
 (2) విడివిడిగా తొలగిపోవు [కరీ]
 చిల్లాపల్లా = చెదరిపోవు—జనమంతా చిల్లా
 పల్లా అయినారు; చిల్లాపిల్లా [నె; తె]
 చిల్లికోల = చిరకల బుడ్డివాళ్లు, దండల
 మీదుగా కొట్టుకొనే, మొనకలాపు చివర
 నన్నముగా పేసినత్రాడు; విరదాడు [గో]
 చిల్లులగంటి = చిల్లులగల లోతులేని కెడల్పు
 గంటి, దీనితో బాజలిలో కారే పదార్థమా
 లను బయటకు తీయుదురు; బిల్లిగంటి
 [తె; నె]
 చిల్లెరగాళ్లు = తక్కువ కులాలవారు; కులాల
 వాళ్లు; చిల్లరజనము [నె; వ]
 చివాయిస = తటాయిస; ఉన్నట్టుండి—చివా
 లున లేచిపోయినాడు [నె; కర్నూ; తె]
 చివ్వ = పొడవైన వాసము [అ]
 చివ్వరలు జేసికొను = చంటిబాలలు చిదురు
 కొను [కరీ]
 చిక్లంగి = కోయజాతులవారు మనిషిని అడవి
 జంతువుగా మార్చు జుద్రవిద్య; చిల్లంగి;
 శాతబడి [గో]

చీ

చీకటిగుయ్యారం

చీకటిమడి

చీకటిగుయ్యారం = చాలా చీకటి [గు; తూ-
 గో]

చీకటిమడి = నగ్నంగాఉంటూ ఈరగాయ
 మొదలగు వాటిని ముట్టుకొను ఆచారము;

కొందరు వంటగూడ ఇట్లే చేయుదురు;
పెద్దమడి [సర్కా]
చీకటిగ = (1) రాత్రిలందు వరువులపై వ్రాలిన
నెత్తురు త్రాగు నల్లటి ఈగ; ఇది దోమ
కాదు [నె]
(2) గాలికాలములో కండ చుట్టు ముసురు
చిన్నపురుగులు: సిటీగ [తె]
చీకురువాయి = కీచురాయి.
చీకూచింతా = బాదరబంది; సంకటములు
—చీక చింత లేనివాడు [తె; నె]
చీటిచీర = రంగుపూవు లద్దబడినచీర—చీటి
గుడ్డ [కరీ; నె]
చీట్లాట = ఇప్పేటు కాగితాల ఆట; ప్యాకీ
ఆట; పేకాట (Cards Play) [నె; కర్నూ;
నె]
చీట్లాడు = కలహించు [కరీ]
చీడపేలు = గుడ్డలపై త్రాకు పేలు; చీరపేను;
చీరపోతు [కరీ; నె]
చీడి = అరుగు; తిన్నె [శ్రీ]
చీడి = అరుగు గట్టు [గ]
చీడిలు = మెట్లు; తాపలు; పాంటికెలు; మెటి
కెలు.
చీడు = పొలాల మధ్యనుండు కాలువ [గు]
చీడ = ఒక చిన్న సముద్రపు చేప; ఇంచు
మించు చీట్లప్యాకీలోని (Pack of cards)
అటీన్ (అర్డు) ఆకృతిలో నుండును
చీదరించుకొను = అనహించుకొను [నె]
చీద్రము = రోక [వి]
(2) శని—నాచీద్రము వదలిపోయిందిరా;
చీద్రము [కృ; గు]
చీనాకలకండ = చిన్నవలుకుల పటిక బెల్లము
[నె; కర్నూ; సర్కా]
చీనాచక్కెర = తెల్లటిబరక వంచదార;
హస్కాచక్కెర X బూరాచక్కెర [నె;
కర్నూ; సర్కా]
చీనివండు = గజనిమ్మ, బత్తాయి, మానంబి,
[క; తె; కర్నూ]

చీనీ = వంచదార [వి]
చీపిరికన్ను = (1) రెప్పలార్చు చిన్నటి
మూసురుకన్ను; చీకిరికన్ను [నె; కర్నూ;
అ]
(2) పుసులుగట్టిన కన్ను [తె]
చీపురు = (1) పొరకకట్ట.
(2) పుల్లలుగా ఎదుగు అడవిగడ్డి, ఈనె
లను చీల్చి విస్తళ్లు కుట్టుదురు; కటగటి
చిమ్ముటకు ఉపయోగింతురు [నె; తె; అ]
చీమూ నెత్తురూ లేదు = పరువు ప్రతిష్ఠ లేదు;
సిగ్గు ఎగ్గు లేదు; పౌరుషము లేదు [వి; నె]
చీరగట్టించు = బాల వికతువునుగాని, భర్త
విడిచినదానినిగాని మరల వివాహమాడుట;
మారుమనువు చేయు [అ; ఉ; మ]
చీరచిక్కు = గర్భవతిఅగు; సిగ్గుపోసుకొను;
నెల తప్ప.
చీరపోతు = (1) మాసిన గుడ్డలలో నుండు
క్రిమి; చిట్టపోతు [నె]
(2) పెద్దజాతి పోతుపేను [తె; రా; నె]
చీల = ఇనుపమేకు—శంతిచీల Wire nails
మళ; శల [నె; కర్నూ; తె]
చీలకట్టు = చేపలబట్టు కొడిమ రంధ్రము
లోపల అల్లిన చిక్కుకట్టు [నె]
చీలగొట్టింది = దయ్యం వదలింది. ఒకనికి
దయ్యం పూనినప్పుడు మాంత్రికుని మాట
మీద అతడు పెద్దగుండును నెత్తిపై ఎత్తు
కొనిపోయి ఒక వృక్షంకింద పడవేసి
నపుడు, ఆ వ్రూసుకు ఇనుపమేకు దిగ
గొట్టుదురు. అంతటితో దయ్యం వదలి
నట్లు భావింతురు [చి]
చీలమండ = చీలమడిమ [తె]
చీలమడిమ = కాలిమడమ పైభాగము; చీల
మండ [నె; గో; అ]
చీలమన్నిచ్చు = పైభాగమున మన్నుమేడు
(మెత్తు) [కరీ]
చీలి = మాటకుముందే యేడ్చువ్యక్తి—అది
చీలిమండ, నమ్మరాదు [చి]

చుంగుడు = పెద్ద మొత్తముతో చివరి చిన్న సంఖ్య; చుంగుడు — చుంగుడు కాట్టవేయ [చి]

చుండ = కపిలబాసకు అమర్చిన తోలు తొండము; సుండ [అ-పె]

చుండలు = తిరుగమాత (పోవు) వేసినకనగ గుగ్గిళ్లు; కుండలు [నె; చి; అ; గు]

చుండు = (1) మెల్లిగా వ్రేలితోకొట్టు — బుగచుండినాడు [నె-మెట; అ]

చుండుకాయ = కాయలుగాయని మగతాటి చెట్టు వేయు కడ్డీలవంటి గుండ్రటి పొడవు కాయలు; వీటి మొదలును కల్లు గీయుటకు ఉపయోగింతురు [నె]

(2) ననబెట్టుకొనుట — ఇతడు నోటి చుండువాడు [కరీ]

చుండెలుక = మూతి నన్నగానుండు విషపు పెలుక; చుంచు [కరీ]

చుంబడాలు = అవ్యక్తచేష్టలు; బులుబుజ్జిక ములు. ఇది సాధారణముగ శ్రీరే వాడు మాట — ఆమె అంతా చుంబడాలు పడు తున్నది [నె]

చుక్కకూకుడు = శుక్రాది గ్రహముల యొక్క అస్తమయము; మౌఢ్యము [నె-దక్షిణ]

చుక్కపొడిచింది = పేకువైంది [చి; నె]

చుక్కచేయు = సారాత్రాగు — వాడుచుక్క వేశాడు [చి; నె]

చుక్కా = పేయించి వండినమాంసము (Fried Mutton); సుక్కా [అ]

చుక్కెదురు = ప్రాతికూల్యము. శుక్రుడు పరమట ఉపయించియుండు కాలములో,

ఆ వైపుకు శుభకార్యములకుగా బయలు దేరరాదని, అది ఆశుభప్రదమని శాస్త్రము.

చుట్టంచూపు = పిల్ల పెత్తనము [చి]

చుట్టుకుదురు = (మా) చుట్టుకుదురు [నె; అ]

చుట్టుపుచూపు = (1) ఎప్పుడో అరుదుగా కలుగు దర్శనము [కరీ]

చుట్టుపురాలు = ఒకనితో ఆశాశ్రీయ సంబంధము గలిగిన స్త్రీ; చుట్టమురాలు [కర్నూ]

చుట్టము = ఒక శ్రీతో ఆశాశ్రీయ సంబంధము గలవాడు — ఆ పెట అతడు; చుట్టము [నె; కర్నూ; తె]

చుట్టమురాలు = ఉంపుడుగత్తె; మిండత; చుట్టపురాలు [అ]

చుట్టారము = చుట్టు [చి]

చుట్టిల్లు = గుండ్రముగా కట్టిన గోడలమీద చూలములేకుండా అమర్చిన ఇల్లు; సాధారణముగా యిది వంటయిల్లుగానే ఉండును. ఈ ఆకారము సర్వవాస్తు దోషములను పరిహరించునని శాస్త్రవిశ్వాసము [నె]

చుట్టు = (1) తిరుగాడు — ఊరకే ఊరుచుట్టి నచ్చినాడు [నె-దక్షిణము; చి]

(2) దూరము — చుట్టదారి X అడ్డదారి [నె; కర్నూ; తె; అ]

చుట్టుకుదురు = గుండ్రటిఅడుగుగలపాత్రలు నిలుచుటకు క్రింద వుంచు వలయువు పరికరము; దీనిని సాధారణముగా గడ్డి చుట్టతో చేయుదురు; చుట్టకుదురు [నె; నే]

చుట్టుగుడిసె = చుట్టుయిల్లు [చి]

చుట్టుచెంగావి = నాలుగు అంచులలో లేక ఎరువువాయ అద్ది, నడుమ తెలుపు పడలి

పెట్టిన చీరరంగు; ఇది అందమును పెంచు
 నని ప్రతీతి—చుట్టుచంగాని చీర [నె; చి; వ]
 చుట్టుపట్టెలు = చేనిలో దుక్కి అయిన
 తర్వాత, చుట్టు నాలుగు గవిమల ప్రక్క
 ననే దున్ను చాలు [నె; వ; అ]
 చుట్టేయు = అసహరించు [వి]
 చుట్లు = త్రీల పాదాల ఉంగరములు [నె-పొ]
 చుడి = తమలపాకుల చిన్న కట్టలు (పిడులు)
 కొన్ని పేర్చి కట్టిన పెద్ద కట్ట—తమల
 పాకుల చుడి; నుడి [నె; తె]
 చుమ్మనాదం = (చూ)నింగినాదం [నె-ఆత్మ]
 చుమ్మలుచుట్టు = కడుపులో అర్దు బుట్టు—
 కడుపులో చుమ్మలు చుట్టుచున్నవి [కరీ]
 చుమ్మగుడ్డ = తలపైన బరువు మోయుటకు
 పెట్టుకొను గుడ్డచుట్ట; చుట్టగుడ్డ [శ్రీ]
 చుమ్మలు కట్టుకొను = చుట్టుకొను [శ్రీ]

చురక = (1) కాల్చి వాత పెట్టుట [గు; కరీ]
 (2) చుటుకు, తీక్షణమైన
 చురుకు = (1) వాతకమ్మలు గవ్వు కొయ్య
 సాధనము [కరీ]
 (2) మూత్ర విసర్జనప్పుడు కలుగు బాధ
 [నె]
 చులుగూరు = గజకరణవ్యాధి [కరీ]
 చుల్ల = చిల్లి [అ]
 చుల్లకూతలు = అబద్ధపుమాటలు—చుల్లోడు,
 చుల్ల వలకవద్దు [కర్నూ]
 చుల్లాయిమాటలు = ఎత్తి పొడుపు ఎగతాళి
 చూడలేనితనము కలగలుపుగా ప్రదర్శించే
 మాటలు—వాడివి వట్టి చుల్లాయిమాటలు;
 నుల్లాయి; చొల్లాయి మాటలు [నె; గు;
 గో; అ]
 చువ్వ = దబ్బనములాంటి లోహసాధనము
 [కరీ]

చూ చూ

చూచాయగ

చూపుడుకత్తి

చూచాయగ = (1) అస్పృశముగ—చూచా
 యగా కనిపించింది
 (2) చూచీ చూడనట్లుగ, ఉపేక్షాభావముగ
 —చూచాయగా ఉండినా [నె; కర్నూ;
 ఆ; తె; గ]
 చూటిది = చూచుతో నున్నది; కట్టినది [కరీ]
 చూడవచ్చుట = క్రొత్తగా మనువు కుదిరించు
 కొనుటకై వచ్చుట; పెండ్లి చూపుట

చూపరానిచోటు = మర్కటంము; చూపనిదే
 —చూపనిదో చూపెనయ్య సూరపరాశా
 [కరీ]
 చూపుకు = పైకిమాత్రం (వ్యక్తము) —
 అతడు చూపుకన్నాడు [కరీ; నె]
 చూపుడుకత్తి = (1) జాకరలలో బలి పశు
 పును నరకునపుడు అందరికి తెలియు
 నట్లుగా పైకిఎత్తి కనుబరచు పెద్దకత్తి

(2) చూపుకేగాని పనికి పనికిరానిది—
అది వట్టి చూపుడుకత్తే [నె]
(3) చూపులకేగాని పనికి గొరగాని ఆడుది
[అ]
చూపుడుకోడె = బాగామేసి చూచుట కంద
ముగా చేసియుంచు వశపు. దీనిని సాధా
రణముగా అమ్ముదురు; మేపుకోడె [నె-
పొ]
చూపుదోషం = ముట్టుమైల, చూపు మైలవల్ల
కలిగిన దోషం [కఠి]
చూరకత్తి = (చూ) చూరుకత్తి [వ]

చూరుకత్తి = (1) వాదరలో కొంచెము నడ్డి
ఏర్పడి, ఒకేతట్టు వాదరగలిగిన కత్తి;
దీనిని మాంసాదులను కోయుటకే ఉప
యోగించుదురు; చూరకత్తి; చూరుకత్తి [నె;
అ; తె]
(2) పౌరుషముతో పసికయ్యలాడు స్త్రీ
[గో]
చూరుబల్ల = ఇంటి చూరుక్రింద వాసాలకు
బిగించు బల్ల (చెక్క-) [ని]
చూరొక్కు = వక్కులను నిలుపుగా సన్నగా
చీల్చినది; చూరవక్కు [అ]

చె

చెంక

చెక్క

చెంక = ఒకప్రక్క భాగము — బావిమొత్త
ఒక చెంకవడ్డది [నె-పొ]
చెంగలి = మేలైన అడవిగడ్డి జాతి [నె; వ]
చెంగావి = లేక ఎఱుపుచాయ; పాలచెంగాయ.
[నె; కర్నూ; అ; వ]
చెంగినాడు = తప్పుగా అడినందున ఓడి
పోయినాడు; పోల్ (ఆటలలో ఉపయోగించే
చెడు పదము) [చి]
చెంగోవ = మాగాణి పొలమును రొంపి
దుక్కిగా దున్ని, గనిమలను పారలతో
సరికి సరిచేయుట; కయ్యారము [నె-
తూర్పునాడు]
చెండు = ఎద్దు మూపురము— ఆ ఎద్దు చెండు
వాలినది. [నె; కర్నూ]
చెండుపూలు = బంతిపూలు [అ]
చెంపకాయ = ముక్కు చెంపలు [అ]
చెంపసరాలు = స్త్రీల కర్ణభూషణములు;
మాటీలు [నె; పా; గు]

చెంబడి = చేపలుజటి జీవించు బెస్తలలో ఒక
శాఖ. వీరిలో సముద్రతీరమందున్న అర
వలను పట్టపువారందురు. [నె]
చెకడా = కలమీద చేతితో నేసినదెబ్బ [త్రీ]
చెకుముకి రాయడు = తంటాలు, కొండె
ములుచెప్పి విరోధములు వుట్టించు వ్యక్తి,
నాశదునిపంటివాడు [గో]
చెకోర = సంపరపన; సంపరదబ్బ.
చెక్క = (1) మానులో కోసిన పలక (బల్ల
—plank)
(2) పరిసిందిలో ఉప్పుగాని బెల్లముగాని
చేర్చి చమురుబోసి బాండలిలో కాల్చిన
తినుబండారము—ఉప్పు చెక్కలు, నజ్జ
చెక్కలు [నె]
(3) వక్కుపొలుకులు; బాగాలు [తూ; గో]
(4) చెప్ప; మెట్టు—చెక్కతో తొట్టాడు
[చి]
(5) పొలములో ఒక భాగము [గు]
(6) వంటచెరకు [అ]

చెక్కనీళ్లు = (1) మేకలకు గొట్టెలకు చీడ వట్టినప్పుడు అనేకములగు చెట్టుబెరళ్లు వేసి కాచిన నీరు (కషాయము) [నె-పొ]
చెక్కపొడి = చీకనీరుచెట్టు ఆకు ఎండించి, పొడిచేసి, అభ్యంగన స్నానముతో కల పులుముటకు ఉపయోగించు పొడి, నీకాయ పొడి వంటిది [నె; అ]

చెక్కబెల్లం = శనగపప్పు, కొబ్బరి, నెయ్యి, ఏలకులు కలిపి బెల్లపు పాగులో పోసి ఆరినపెనుక చెక్కలుగా కోసిన రుచికర మైన తినుబండారము [చి]

చెక్కు = (కత్తితో) పొడుచు [అ]

చెక్కుగట్టు = (1) పుండు మానుకొని వచ్చు
(2) ఒకవని వతోన్ముఖముగు — ఆ వని చెక్కుగట్టు కొంటున్నది; పొత్తు గట్టు [నె; అ]

చెక్కులు = గానుగ ఒకచూరు అడకము — నాలుగు చెక్కుల నూనె [చి]

చెక్కేయు = ఏదైనా ఎత్తుకొని పెళ్లిపోవు — నూరుదూపాయ తెచ్చుకొని చెక్కేశాడు [చి]

చెక్కేశాడు = (1) చెప్పకుండా పారిపోయినాడు [గో]

(2) తీవ్రంగా విమర్శించినాడు [నె]

చెటాకు = అరకవ్వ [చి]

చెట్టరికిపాము = చెట్టమీద నుండు తెల్లటి పాము; ఎక్కువ పిష్టము గలది; చెట్టరిక పాము [నె; పొ]

చెట్టుగట్టు = పెద్దవారగు — పిల్లలు ఎదిగి చెట్టు గట్టితే కదా [చి]

చెట్టుడుగు పాము = చెట్లపై నుండు పాము; చెట్టరిక పాము [కృ]

చెట్లపొడి = తీగపాడు, పొట్ల కాకర మొదలగు వాటి పొడి — చెట్లపాదులు పెట్టినారు; చెట్లపాడు [నె; తె]

చెట్లపాడు = (చూ) చెట్లపొడి [కర్నూ; వ]

చెడాబడ = (1) క్రమము దప్ప — చెడాబడా తిట్టినాడు [కరీ; నె]

(2) విచక్షణ లేకుండ — అన్నీ చెడాబడా తిన్నాడు; చెడిదిబడిది [తె; నె]

(3) ఎడపెడగా; నోటికి వచ్చినట్లు — చెడాబడ తిట్టినాడు [నె; కర్నూ; అ]

చెడమడా = ఎక్కువగా; చెడాబడా [గో; చి]

చెడిది = చేతబడి; పంపు [కరీ]

చెడిది బడిది = చెడిపోయినదెల్ల, చేతికి దొరకిన దంతా — చెడిదిబడిది తిని ఒళ్లు చెడ కొట్టుకొనినాడు [నె]

చెడిపె = జారిజీ; చెడుపైనది [కరీ]

చెడిబడి = మంచిది, చెడ్డది — చేసికీ చెడిబడి అవ తొక్కినాడు [చి; నె]

చెడిబ్రతికినవారు = హీనస్థితిలోనుండి శ్రమం తులై నడమంత్రపు నీరేచే ఎగుడు దిగుడుగ ప్రవర్తించు వారు × బ్రతికి చెడినవారు [నె]

చెడువాకతనము = చెడగొట్టు లక్షణము [కరీ]

చెడ్డ = ఎక్కువ — చెడ్డ మంచి [చి]

చెత్తతోయు = చిమ్ము [అ]

చెడలుకాళ్లు = ఒకచోట కాసేపుగూడ నిలుకడగా నిలువనివాడు (నిలిచిన చెడలుబట్టు ననిన భీతితో నేమో అనునట్లు) — వాడు చెడలు కాళ్లవాడు [నె]

చెనితె = పార్వ [నే]

చెన్నంగివడ్లు = రోకవడ్లు; నెమలివడ్లు [అ]

చెన్నంపల్లి పంచాయతి = (చూ) దుప్పటి పంచాయతి; కాడిపత్రి పంచాయతి; రామాయపట్నం మధ్యస్థం [అ]

చెన్నంపల్లి మధ్యస్థం = (చూ) రామాయపట్నం మధ్యస్థం [నె-ఆత్మకూరు]

చెప్పరానివాడు = మంగలి [నే]

చెప్పిచూడు = వినునో లేదో చెప్పి ప్రయత్నించు — చెప్పి చూడు విమిషాయింది [నె; కర్నూ; తె; అ]

చెప్పచేతలు = ఒకరు చెప్పినట్లు, చేసినట్లు చేయుట; విధేయత—రామయ్య ఆయన చెప్పచేతలలో ఉన్నాడు [నె; కర్నూ; అ; వ]

చెప్పుక్రింద తేలువలె = ప్రతిక్రియ చేయ లేక అణగియుండు; కుక్కినపేనువలె.

చెప్పుడు మాటలు = కొందెములు — చెప్పుడుమాటలుంటే చెడుతావు [నె; కర్నూ; అ; తె]

చెప్పుమీద కుచ్చువలె ఎగురు = హీనుడు వడు ఎక్కనపు పాట్లు [ప్రా]

చెముక = నేతవస్త్రముయొక్క తుదిలోపిండు విడియించు—గొంగడి చెముక [కరీ]

చెమట దీయించుకొను = ముఖజేరము చేసి కొను [అ]

చెయికోలు = కుడిప్రక్క—చెయికోలేడ్లు; చెయికోలు [అ]

చెయి గరచింది = నష్టము వచ్చింది — ఆ వ్యాపారంలో చెయ్యి చెయి గరచింది [చి]

చెయిచేసికొను = (1) కొట్ట [నె]
(2) స్వయంగా పనికిసిగు—ఆయన చెయి జేసికొన్నదాకా అది కాలేదు [వి; నె]

చెయివాటు = దొంగతనం [గు]

చెయ్యిచ్చు = మోసముచేయు [అ]

చెయ్యి పెద్దది = (1) ధారాళమైన దానగుణము కలిగియుండుట [నె; నర్కా]

(2) కొట్టుట

(3) ఎక్కువ అగుట [నర్కా]

చెర = కష్టము — ఇంట్లో ఏదో చెరగా నున్నది [నె; కర్నూన త్తికొండ]

చెరగు = (1) ఇండిపెన ఎక్కుగా వేసినగడ్డి మొదలగువాటినిలాగి, బిగించు లావుపాటి పొడవుమోకు; చెరుగు [నె; తె]

(2) పెద్దతాడు; మోకుతాడు (వ)

చెరగుమాయ = త్రీలు బహిష్టయగు; చెరగుమాయ [తె; అ; నే]

చెరచెర = బిరబిర [అ; నె; గో]

చెరపనాబత్తుడు = ప్రతిపని చెడగొట్టువాడు (పని చెడగొట్టిన కంసాలి అంతటివాడనుట); ధ్వంసం నారాయుడు [నె]

చెర వదలు = (1) వచ్చికబీడు మొదలగు వాటిలో, సొంతవశువులు మేసిన తర్వాత ఇతరుల వాటికి వదలివేయు [నె]

(2) పీడ వదలించుకొను—వానిచెర వదలించి [తె]

చెరిగొట్టు = మోపెద్దులను మోటబారిపై వెన్నెకు నడుపు; వెనుక కవల [కరీ]

చెరివి = (1) పెదవి మూల; నెలవు; చెలివి [కరీ]

(2) నాల్కపై వచ్చిన వ్యాధి.

చెరుగు = (చూ) చెరగు [నె.పొ]

చెరుకుమోకు = (చూ) చెరగు [అ]

చెరువుకి వెళ్లు = మంచి సర్జనకు వెళ్లు; నీళ్ల చాయబోవు, చెంబల్లుకుపోవు; దొడ్డికి పోవు; పెళ్లుకుపోవు [చి]

చెలక = (1) పనికిరాని పొలము [వ]

(2) మెట్టచేను; చెలక [కరీ]

చెలకోల = కొరడా [కర్నూ]

చెలగ = (1) యౌవనము తొణికాడు స్థితి.

(2) ఎడకానున్న ఆవుపెయ్య; చెలపెయ్య

(3) ఊరకే రంకేలువేయు కావరపుకోడె [నె]

(4) కొనరు [గో]

చెలగబారు = చిలువలు, పలువలుబెట్టి విస్తరిల్లు [కరీ]

చెలప = (1) ఎదిగిన, ప్రాయపు బట్టెదూడ.

(2) పైరుచేనిలో పైరువచ్చి అక్కడక్కడ ఏర్పడిన తెల్లు; చలప; చిలప; చెలిపె [నె]

చెలపెయ్య = ఎడకారుకు వచ్చిన ఆవుదూడ; చెలగ [గు]

చెలిండు = టంకముబెట్టు; లోహములను
అతుకు [వ]
చెలిక = ఏడుమార్చి ఏడు పైరుబెట్టు మెట్ట
పొలము; చెలక [నె]
చెలిపె = మధ్య మధ్య పైరువట్టక ఉండు
నది; చలవ [కరీ]
చెలిమె = చెలివి; పెదవిమూల; చెలివి [కరీ]
చెలివి = పెదవిమూల; చెలివి [కరీ]
చెలిపా బెట్టు = (1) కొట్టివేయు
(2) పంక్తిక్రింద హంసపాది గుర్తుపెట్టు
[కరీ]
చెల్క = మెట్టపొలము; ఖస్కి; చెలక; చెలిక
[వ]
చెల్లుబడి = (1) మాటసాగుట; వలుకుబడి—
చెల్లుబడి కలిగిన మనిషి.
(2) అప్పులోకి చెల్లించబడిన పైకము—
చెల్లుబడులు తోసి బేరీజుచేయి [నె;
కర్నూ; ఆ; తె]
చెల్లోకి = మాటసాగుట — చెల్లోకి అయిన
మనిషి; చెల్లుబడి [నె]
చెవళకాయలు = గోరుచిక్కడుకాయలు;
చవులేకాయలు; మటిక్కాయలు; గోకిరి
కాయలు [కర్నూ]
చెవి = (1) కంబూర కంటెలను విగించు
కొయ్యమేకు [ఆ]
(2) రాటములో కడురు అమర్చుటకు
విగించిన తోలుముక్క. కడురు అడు
టకు దీని కలలో గాడికొనియుండురు
చెవి = బీగపుకాళము [ఆ; నె]
చెవిగుట్టు = చాడీలు
చెవిప పేనుబాటు = మాటగైకొను [కరీ]

చెవిపేద = చెప్పడుమాటలు నమ్మువాడు
[కరీ]
చెవుకట్టు = కపిలేబిళ్లను అమర్చుటకు అడు
దూలముపైన విగించిన రెండు నిర్మలము
కొయ్యలు. వీటికి అడ్డముగా ఇనుపకడ్డివి
ఇరుసుగా అమర్చురు [నె]
చెవుడు బడుట = విని విని వినుగుజెండుట
[కరీ]
చెవుగోసికొను = (1) వినుటకు కుతూహల
వడు
(2) ఉత్సాహపడు; ఆశపడు — అదంత
చెవిగోసికొంటాడు [కరీ; నె]
చెవులు జూడించు = వెళ్లిపో [మ]
చెవులు దుల్పు = నిర్లక్ష్యము చేయు [మ]
చెవులు బిదెర్లు వడ్డవి = చెవులు వినపడకుండు
అయినవి [మ]
చెవ్వ = చంటిబాలలకు కలుగు గండము;
బాలార్జిష్టము [కరీ]
చెవ్వంగము = నూనెతోడు గొట్టము, పొం
బాయి; పంపు [ఆ]
చెవ్వలాట = కామపరవశులు చేయులీల [నె-
పొ]
చెవ్వాకు = చెవికి ఆకు — బీబకుటుండాల
ముండమోపులు కమ్మలకు బదులుగా,
చాయ అద్దిన తాటి ఆకును గుండ్రముగా
చుట్టి చెవిలో పెట్టుకొను ఆకు. వీటి పెద్ద
పెద్ద చుట్టలను పసుపు కుంకుమతోబాటు
ఇత్తురు — చెవ్వాకు పోయినమృత
దుఃఖమూలేదు, దొరికివచ్చునంత
వమూ లేదు [నె; తె; రా]

చేకావలి = తాత్కాలికావసరములకు చేతిలో నుంచుకొను దబ్బు — రెండు రూపాయలు

చేకావలి ఉంచుకొన్నాను [నె]

చేకునేల = గడ్డిబలిసి దున్నుటకు కష్టమైన నేల; సీకునేల [గు]

చేజేతుల = తామ్రతాము [కరీ]

చేకుకొమ్మున చేరెడు విత్తులు లేవు = అతి దరిద్ర స్థితిలో మనలు [కరీ]

చేట భారతము = (1) విషయమును దీర్ఘముగా చెప్పుట — ఏదో ఒకచోట భారతం చెప్పిపోయినాడు. రామాయణము భాగవతము, భారతము మొదలగు పుస్తకములు పూర్వము దెప్పి $\frac{1}{4}$ నైజులో పెద్ద ఆకారములో అచ్చుపేయించుచు వారు, చేటం, పుస్తకమనుట; చాట భారతము [నె; కర్నూ; తె]

(2) ఆక్కణికాని దీర్ఘప్రసంగము [అ]

చేమమారి = పొగరుబోతు [అ]

చేడ = (చూ) చాడ [నె; రా]

చేడె = చెఱువు కట్టలకు కలిగిన తొక్క; గండి [కరీ]

చేతడి = క్షుద్రదేవతలను ఆరాధించి సముపార్జించిన శక్తితో, విరోధులపై మంత్రము ప్రయోగించి చంపుట; పంపు చేయుట. అందువల్లనే పూర్వము వలె లోలో మాంత్రికులనుమాచి భయపడచుచుండువారు; చాతబడి; కున్యం చేయించుట; చేతాళము [ప్ర; అ]

చేతడి ఆరింది = దగ్గరనున్న ధనమంతా వ్యయమై పోయినది [నె; అ; తె]

చేతడిచేయు = లంచమిచ్చు [తె]

చేతడుపు = తొడ్డిగా వదలుచేయు [మ]

చేతప్పు = చేతితో చేసిన పొరపాటు X చాతప్పు [నె]

చేతబడి = (చూ) చేతడి; చాతబడి; పంపు; చాతబడి

చేతాకిడి = చేతముట్టినట్లు జేయుట [కరీ]

చేతాళము = (చూ) చేతడి [కరీ]

చేతి చమురు = లాభములేని పను; పెట్టుబడి. దండుగ వ్యాపారము [గో; వ]

చేతిచమురు భాగవతము = సొంతకర్పుతో యితరులకు చేయుపని [నె; కర్నూ; తె; రా]

చేతివట్టుము = (1) అనవసరంగా దెబ్బలు కొట్టు గుణము [గు]

(2) చేతిలో లోపము [నె]

చేతి సరసము = కొట్టుట [వి]

చేతులు నెత్తినబెట్టు = ఎవరిని వారికి పలింపజేయు

(2) భస్మామరునివలె నాశనముచేయు [కరీ]

చేత్రాడు = చేడత్రాడు; చేతాడు [అ]

చేద = (1) బావి త్రవ్వటకు ముందు ఊట. కనుగొనుటకు త్రవ్వ చిన్న నూయి; ఒలిపు [అ] — చేదలో నీళ్లు పడింది; ఒళుపు

(2) బావినుండి నీరు చేదుటకు ఉపయోగించు పాత్ర — చేద బావిలో పడి పోయింది [నె]

చేదారము = నష్టము; చెడిపోవుట — గాఢ వానప పై రంతా చేదారమైంది [వి]

చేదు = ప్రక్కలు శ్వాస ముమ్మరముచే ప్రవరించు [కరీ]

చేదునోటివాడు = తిట్టుబోతు; పరుషముగ మాటలాడువాడు [నె]

చేదుపిందెలు గోయు = పరోక్షముతో తప్పులు పెదకు — ఈమధ్య వాడు నా

మీద చేదునిందలు (కాయలు) కోస్తు
నాడు [నె]

చేను = (1) సాధారణముగా సేద్యపుపాలము
— చేలోకి పోయినాడు; కయ్య; మడి
కాలు; దొయ్య

(2) మాగాణి — చేను తడిసినది; మడి
నె; కర్నూ

(3) మెట్టపొలము — చేనుచేసి చెడినవాడు
మడి (మాగాణి) చేసి మనినవాడు లేడు
[రా]

(4) పైరు [వి]

చేపట్టుగోడ = మిద్దెలు, బావులకు అంచు
లందు రక్షణకుగా కట్టు పొట్టిగోడ; పిడి
గోడ [నె]

చేపాకు = పకువులు పాలు చేపుటకై పెట్టు
అకు ఓషధి [నె-పొ]

చేపారు = కొంచెము పెద్దవగు — దోస
కాయలు చేపారినవి [నె-పొ]

చేపాలు = క్రమపలికము — చేపాలుకు
దున్నును [కరీ]

చేపు = (1) ఎగచేసిన గొడ్డు
(2) పాలీయని పకువు
(3) దాన మీయనివాడు [నె]

చేపులు చులుపులు = చేసి మలిచిన పడ్డులో
మిగులు ధాన్యము [కరీ]

చేపెక్కు = వానవలన నేల చికచికలాడు;
జోడెక్కు [నె]

చేప్పలుకు = చేప వన్నె పలుకులున్న మట్టి;
బావి త్రవ్వనపుడు యీ మట్టి కన్నించిన
మంచి ఊట పడు నందురు [చి]

చేబియ్యము = 100 వినబియ్యము; దంపుడు
బియ్యము × మిషను బియ్యము

చేమిరి = (1) తోడుబెట్టుట; తోడంటు [నె;
కర్నూ-మార్కా-పురం, గిద్దలూరు]

(2) మిరప, వంగ మొదలగు వాటి నారు
నాటినవెంటనే పొది మొదటపోయి కొద్ది
సిగ్గు — ఈ విధు చేమిరికే నీళ్లలేవు [నె]

(3) విరుగుడు — బాగున్న ఊరిలో వాడు
చేమిరేలాడు [చి; నె]

చేయికలుపు = (1) సాయము చేయు [తె]

(2) జగడమునకు దిగు — వాళ్లిద్దరు
చేతులు కలిపినారు [నె]

చేయి చూచు = (1) నాడి పరీక్షించు [మ]

(2) యాచించు

చేయి చేసికొను = కొట్టు — చేయి చేసు
కొన్న తర్వాత నోరు మూసినాడు [తె; నె]

చేయి జారు = కొట్టు [తె]

చేయి మించు = (1) అధిక్యమగు

(2) తొందరపడు [నె]

చేరదీయు = (1) దగ్గరకు దీసి సహాయము
చేయు

(2) నన్నిహితుడుగా దగ్గరకు చేర్చుకొను
[నె; కర్నూ; తె]

చేరదోలు = విడిపోయిన పకువులను ఒక్క
చోటికి చేర్చుట; కుదురవేయు — అపు
లను చేరదోలండి [చి]

చేరవేయు = (1) దొంగతనముగా ఒక్కొక్క
పస్తువును బయటకు పంపివేయు — నావ
లనినదంత చేరవేసినాడు [నె; కర్నూ;
అ; తె]

(2) ఒక్కచోట చేర్చు [అ]

చేరి = గూడెము, వాడ [చి]

చేరు = (1) పకువుల మగగురి

(2) లావు మోకు; చెరగు [నె]

(3) గర్భకోశము — అమె పిల్లల చేరు
గలది (సంతానవతి అనుట); సేరు
[నె; కర్నూ; అ; వ]

చేరుదల = దగ్గరగా నుండునది — అది చేరు
దల పల్లి [నె; కర్నూ; వ]

చేర్పు = చేనిగట్టును బలపరుచుట; చెంగోవ;
కయ్యారము [శ్రీ]

చేవదలు = దానము సేయు [కరీ]

చేవపండు = జామపండు [నె]

చైనాలు = శ్రీలు కాళ్ళకు ధరించెడు వెండి ఆభరణములు [అ]

చొ

చొంగ

చొల్లాయి మాటలు

చొంగ = (1) గంజాయి పీల్చు మట్టిగొట్టము; చిలుము

(2) హక్కు [కరీ]

చొంగచక్కిలాలు = పురుడుపోసిన తర్వాత మూడవ నెలలో పుట్టింటివారు పురిటి సారెలో పెట్టు చక్కిలాలు [వి]

చొంగారొడ్డు = మొహరము పదో రోజున, పిర్లత్తులు నైవేద్యము కోసం చేసే గోధుమరొడ్డు [అ]

చొ-అర్ = (1) కుడి; ఎడమవైపు ఎద్దుని తోట, సంజ్ఞ [చె]

(2) దాసల వెలుపల ఎద్దులను అడలించు పదము [నె]

చొట్టు = చొట్ట [కరీ]

చొతుకు = లొంగుబాటు [కరీ]

చొన = సొన [కరీ]

చొన్నారి = రసిక కాణిడి ప్రణము [కరీ]

చొప్పు = (1) బద్దసాటుగా, కొన వెడల్పుగా నుండు కొయ్య మేకు (Wedge). దీనిని

తాటిమానులు చీలదీయుటకు ఉపయోగిం తురు.

(2) దేవునితేరు చక్రములను మరలించు టకు వాటి క్రిందబెట్టు ఏటవాలు వీపు గలి గిన చిన్న కొయ్యమొద్దు [నె]

[8] బలహీనమైనది

చొప్పదంటు = చనికీ మాలిన — చొప్ప దంటు ప్రశ్నలు [అ]

చొప్పు చొప్పు అగు = (1) వారి పోపు; కుష్కించు

(2) నుజ్జో నుజ్జగు [కరీ]

చొరవ = (1) కపిలబావికి రెండు మొత్త లకు వేయు కొయ్యలు

(2) రథచక్రమునకు త్రోవ వదలకుండు నట్లు వేయు అడ్డతెడ్డు (బేకే) [అ]

(3) కయ్యలలో మిట్టవల్లములను సరి చేయుటకు మటి ఎత్తిచేసిన గుంట; వతి [నె-మెట్ట]

చొరుదల = ప్రవేశనమయము [కరీ]

చొల్లాయి మాటలు = (చూ) చుల్లాయి మాటలు [గో]

చో

చో

చోరప్రాయము

చో = ఎడమచేతిప్రక్క యెద్దునకు పేరు ×
అర్ [కర్]

చోడిజావ = అంబలి [కర్]

చోడమేక = ఖాటిగా నుండి : పలసిల్లలను
ఈను మేక; కంచిమేక [కర్]

చోరప్రాయము = లేత పడుచు వయసు
[కర్]

చో

చోక

చోళకాయ

చోక = పావులా [వ]

(2) అప్రయోజకుడు; చోవట [నె; కర్నూ;
తె; అ]

చోకట్టు = ద్వారపు చట్టము [కర్]

చోడుముళ్లు = మగము మీద నేతగుడ్డను
విగించుచుకై ఇరుప్రక్కల చివరి అంచున
కుట్టు ముళ్లు [నె]

చోకట్టు = కపిలవిల్లను త గి లి ం చు
కొయ్యలు [నె]

చోరముగా = సక్రమముగ [కర్]

చోకము = చేతిగుడ్డ [అ-పె]

చోలేకాయ = గోరుచిక్కుకాయ; మటి
క్కాయ, గోకిరికాయ [కర్నూ - పత్తి
కొండ]

చోకిలు = నల్లపూసల గుడ్డ పేరులోని
బంగారుపూసలు [కర్]

చోళకాయ = గోకిరికాయ; మటికకాయ;
గోరుచిక్కుడుకాయ.

చోట = (1) చవిటినేల

చ

చట్టు

చట్టు = తటాన [కర్నూ]

జంక = వికారము [గు]

జంగ = అంగ; కాచకొలది వైచిన యడుగు
కొంత [కరీ]

జంగబిల్లి = అడవిపిల్లి; జంగుబిల్లి [కరీ]

జంగమయ్య = నీతాకోకచిలుక

జంగిడి = (1) గుంపుజేసి ఒకటిగా మేపు
చిల్లర రైతుల పశువుల మంద; జంగిలి
—జంగిడి పశువులు

(2) వ్యల్పబుద్ధి—వాడిది జంగిడి గుణము
[నె]

(3) వల్లములాగ అలిన సన్న వెదురు
బద్దల అల్లకము [గో]

(4) ఊరి పశువుల ఒకచోట గూడుచోటు;
మందబైలు [తె]

జంగిడిపూట = సన్నకాకు రైతులు కలసి
చేలకు నీరు పారించుకొను కాలపరిమితి;
ఉమ్మడి పంట [నె]

జంగిడి = ధాన్యమును సంచులో పోయట
కుపయోగించెడి పాత్ర [కృ]

జంగిలిగొడ్లు = (చూ) జంగిడి పశువులు
[గు]

జంజెరుదొడ్డి = (చూ) బందెలదొడ్డి [వ]

జంతి = (1) రెండు దూలాల మధ్య వేయ
అడ్డకాయలు

(2) చిన్నదిండు [అ-పె]

జంతికె కురుపు = చాల రంధ్రములు బడు
కురుపు; రాచకురుపు; జల్లెడకురుపు [నె-
పొ]

జంతికెలు = (1) మణుగుపూలు (పిండిపంట
నేరు) తేనెతెల [నె-పొ]

(2) చక్కిలాలు [శ్రీ]

జందివారము = జందెము [నే]

జందెపుకాడి = కాడి వెనుక కట్టిన కాడి
[కృ]

జంపాలు = తీగ యయ్యెలలు — ఉయ్యాల
జంపాలు [కరీ]

జంపు = (1) పురుపుల చెవువైన వ్రేలాడ
కుట్టిన భూషణము [నె]

(2) తూగు; నిద్రమత్తు [తె]

జంబాలము = బంధము [గు]

జంబాలు = తన్నుతానే ఎక్కువగా చేసికొనుట;
ఎచ్చలు—అయిన జంబాలకారి: ఎచ్చల
కారి [నె; అ; తె]

జంబు = అబద్ధము — జంబు కోసింది కోసిందో
[చి]

జకాతి = పొరుగురికి వచ్చినప్పుడు బండ్లకు
ఆఊరి వంచాయతీ వసూలుచేయు పన్ను;
దొడ్డిపన్ను [అ]

జక్కించుకొను = తప్పకుండు [కరీ]

జగాయించు = (1) దులుపు

(2) బాగాతిట్టు [మ]

జగిలిగాడు = తోడి అల్లుడు; జగిలోడు [శ్రీ]

జగ్గడు = పూరి జగన్నాథస్వామి [వి]

జగ్గు = (1) తగ్గు

(2) వారిపోవు [అ]

జగ్గులాడి = వగలాడి [మ]

జజ్జరిల్లు = దర్దరిల్లు; భయపడు — వాడు
దెబ్బతో జజ్జరిలి పోయాడు [వి]

జజ్జీ = గుత్తా వ్యాపారము [కరీ]

జడపత్తి = పొడవైన గింజలమున్న ఆతుకు
కొనియుండు పత్తి; జంధ్యాలపత్తి [నె]

జడుము = అడవివారి — జడుంతప్పకండా
బండిని పోనీ [చి]

జర్జ = రెండు గలిసినది [కరీ]

జ్యోతి = మంతు, సిచ్చి [శ్రీ]

జ్యోతి = మూగ; తెలివితేటలు లేనిది [గు]

జతపడు = లభించు; కుదురు — అది నాకు

జతపడలేదు [శ్రీ; నె]

జన = చేపలగుడ్డు ఒకటిగా కలిసియుండు
కోవు — జనచేపలు

(2) కంటిగుడ్డులోని పదార్థము — జన కారి
పోయింది.

(3) కోడిగుడ్డులో పాగు [నె; తె; అ]

జనపవారు = ఒక కులము [చి]

జనముద్దు = అల్లాయముద్దు [కరీ]

జనలు = కిటికీ; జనాలు; జనారులు [చె]

జనాగాయి = రెండు పక్షములు యిన్నప్పుడు
అటూ ఇటూ తిరుగువాడు; దొర్లుడు పువ్వు
కాయ [గు]

జనారులు = కిటికీ; జన్నలు [ఐ; అ; నె-
దక్షిణ]

జనార్లుగూడు = కిటికీ [అ]

జనాలు = కిటికీ; జనలు [చి; నె-దక్షిణ]

జనిగెపట్టు = జలగపట్టువంటిది; గట్టిపట్టు
[మ]

జన్నలు = కిటికీ; జనారులు [నే]

జన్నెకు యిడిచినది (విడిచినది) = ఎత్తు
కట్టినపకుపు. దేవునిపేరుపై ఒకకోడిను

వదిలెదరు. ఆవులను చాటుచే
అది ఎవరిచేతులో మేసినను ఏమి
డదు; అచ్చువేసిన ఎద్దు; ఆపకెద్దు

(2) స్వేచ్ఛానువ ర్తియైన ఆడుది [

జవజవ = త్వరగా [కరీ]

జప్పన = త్వరగా; చవ్చవ [కరీ]

జమ = అవపు; గురింపు; లక్ష్మము —

ఎవరన్నా జమలేదు; అది ఒక

జమలేనిది [నె; కర్నూ]

జమాయించు = బెదురులేకుండు —

యించి చెప్పినాడు [అ; నె]

జమికిచ్చు = నాని మెత్తబడు; జ

[నె]

జమిలి = రెండు; జముడుక [నె]

జమిలిక = గ్రామ తిరునాళ్ల యం

గించు, తోలుగప్పిన గుండ్రని ముద్ద

వాద్యము. ఇవి జంటగా చేర్చియు

జముడుక = పంజాలవాని పంబ

వాద్యము; జమిలిక [కరీ]

జమ్మకతారా యని = నిర్విచారము

జమ్మికిపోవు = దసరాపండుగనా

దర్శనమునకేగు [కరీ]

జమ్మిక్రిందివ్రాతలు = అధారరహి

వ్రాతలు [కరీ]

జరిగిపోయెను = చనిపోయెను [క

జరి జరాబు = పరిగించు దుస్తులు

జరుగుబాటు = సంసార నిర్వహ

చాలియుండుట — ఇక్కడ జరు

లేక పట్టు పోయినారు [నె; క

జర్రి = జలపాతము — తలకొన

జలగడుగు = (1) పూర్తిగ నాశన

[మ]

1) పూర్తిగా వెదకు; జల్ల గడుగు [నె]
 గారి = (1) గదినుండి నీరు అవకలికి
 గోవుటకు ఏర్పరచిన గోడరంధ్రము [అ]
 2) మురికి నీటిగుంట; జలారి [నె]
 తంత్రము = చిల్లలసాత్ర [కరీ]
 రి = (1) జలదారి, మురికినీటిగుంట,
 Mess pool
 2) స్నానముచేయుచోటు [అ]
 3) స్నానాలగది; బచ్చలి; జాలారి జోటల
 [అ; బ]
 గురు = జారుమాంసము [కరీ]
 బు = వడికము; రొంప [నె; రా; తె]
 వు = (చూ) సలుపు × ఎలుపు [చి]
 = (1) బండిమీద ధాన్యాదులు పోసికొని
 వచ్చుటకు అల్లిన పొడవైనబుట్ట—జల
 నిండా పోయి మత్తెడ; జొల్ల [నె; అ]
 (2) తల వెనుక భాగమున చేతితోకాట్టుట
 [లీ]
 (3) చెంపకాయ; లెంపకాయ [చి]
 (4) నొగమీదబండితోలువాడుకూర్చుండు
 చోటు [గు]
 (5) ధాన్యము నిలువ చేసుకొనుటకు
 ఇండ్లలో పెట్టు పేళ్లబుట్ట; జొట్ట [గు]
 కడుగు = (1) బంగారువనివారి కుంపటి
 బూడిదను, ఒక గుంటకొయ్య వశ్యములో
 జోసి, నీరుజోయుచు నునిని త్రోసివేయు
 చుండుట; ఇట్లు చేయగా చేయగా బంగారు
 కణములున్న అవి క్రింద నిలిచిపోవును.
 ఇదేవృత్తిగా కలిగిన ఒక కులముగలవారు
 జల్ల కడుగువాండు; జలగడుగు
 (2) ఏదైనా ఒక వస్తువును తుదముట్ట
 కర్చుచేయుట—దాని జల్ల కడిగివేసినారు
 [నె]

(3) చీవాట్లు పెట్టు—వాడిని బాగా జల్ల
 గడిగినాడు [తె]
 జల్లబండి = ఎరువు తోలుటకు వైన జల్ల
 అమర్చిన బండి [మ]
 జల్లబుట్టి = పెంట (ఎరువు) తెచ్చుటకు తీగ
 లతో అల్లిన పెద్దగంప [నె; మ]
 జల్లి = (1) పలుచన, ఎడమముగా నుండుట
 —జల్లికంకి, నక్కది జల్లితోక [నె;
 వ; గు]
 (2) అబద్ధము [చి]
 (3) ఇటుక మూలలకు (బట్టిలకు) జయటి
 మూతగా రాతినిపేర్చి అలికిన కప్పు —
 జల్లిరాతితో గోడబెట్టినారు [నె]
 జల్లిగంటె = నూనెనుండి దేవునది; చిల్లల
 గంటె [తె]
 జల్లు = బియ్యములేని పరిగింజలు—అదంతా
 జల్లు పొల్లు [చి]
 జల్లుగొట్టు = వానచినుకులు ప్రక్కవాటుగా
 ఇంటప్రవేశించు; చళ్లకొట్టు [నె]
 జవ = (1) సన్నటి అంచు
 (2) లోతుగీత—చెక్కట జవదీసినారు
 [నె; అ]
 జవగొట్టుట = రేకులను మడచి గొట్టములు
 చేయునపుడు, కలిసిపోవలసిన అంచులు
 ఒకదానిపై ఒకటి చేర్చినపుడు ఎత్తు
 కాకుండా ఒక అంచువేపు చప్టాచేయుట
 [గు]
 జవజవ = మాగి మెత్తనగు [నె; అ]
 జపుకు = (1) ఎక్కువ వానవలన నేలలో
 ఏర్పడిన జోడు [నె-మెట్ట; అ; వ]
 (2) నీట కడిసి మెత్తబడుట — కొయ్య
 జవకిపోయినది; చపుకు [నె; కర్నూవ;]

జవుకిచ్చు = దైర్యము సన్నగిల్లు; బలహీన
మగు [గు]

జవుర్లు నేల = నీళ్లు ఒడియు నేల (చూ) ఈమిరి
[అ]

జవ్వ = (1) గువ్వలపేటలో కట్టు శివ [చి]

(2) అసమర్థుడు; క్షమించుము — వెంకన్న
కాస్త జవ్వ, సజ్జిన్న చురుకు: చవ్వ
[నె-పొ]

జవ్వలు = (1) చప్పటినీళ్లు — జావి నీళ్లు
జవ్వలు [నె]

(2) చౌకణ [గో]

జా

జాంతానం

జాము

జాంతానం = సరసము [మ]

జాగంట = గుండ్రని కంచురేకుమీద గట్టి
పిడివంటి కట్టెకునకతో వాయించు వాద్య
విశేషము [నె]

జాజము = రంగులు అద్దిన దుప్పటి [మ]

జాజి = (1) దేవదారు (Deal-Wood) — జాజి
చెక్కలపెట్టె; జాజి

(2) తాంబూలములో వాడు ఒక సుగంధ
ఫలము. ఎక్కువగా నీలగిరి కొండలలో
ఉండును [నె; అ-పె; ప; గు]

(3) పుష్ప విశేషము [తె]

జాజాపూతలు = ఇంటికి (మట్టిఇండ్లకు)
సున్నము వేయుటకు ముందు పేడతో
అలికి, పైన సున్నము వేయుదురు.
సున్నముక్రింద; నేలమట్టమునకు ఒక
జానెడు ఎత్తున జాజా (ఎత్తురంగు) పూసి
కడితో చుక్కలు పెట్టుదురు. ఇవే జాజా
పూతలు [మ]

జాజాపెట్టు = ఇంటి గడప మొదలగువాటికి
ఎత్తుముగ్గులు పెట్టు [అ]

జాజావారు = ఎత్తునగు [అ]

జాయ్ = కోపు; ఏపు; — పైట జాయ్ గా
వచ్చింది [కృ]

జాజొక్క = (జాజి-చక్క) మెత్తగా ఉడి
కించి ఎండించి, నోటవేసికొన్న కరిగి
పోవునట్లు చేసిన పోక [అ]

జాటి = బొంగరపు త్రాకు; జాటి [అ]

జాటు = (1) వెంట్రుక

(2) చిన్నసంచి [వి]

జాడుచొప్ప = నన్నని చొప్ప [కరి]

జాతితప్పుడోడు = (1) మాట నిలకడ లేని
వాడు

(2) కులకట్టుబాటులకే తప్పినవాడు [నె]

జాతి = సొంతమైన [కరి]

జానకాడు = నేర్పరి; జాణ. ఈ మాట
వ్యంగ్యార్థముననే వాడబడుచున్నది —
బలే జానకాడివలే! [నె; తె; అ]

జానతాడు = మందు వ్రేల్చుటకు అంటించు
పొడుగువంటి వత్తితాడు; జానకీతాడు [అ]

జానము = మెత్త; పడక [నె]

జాటు = కోడిపిల్లలను కప్పిపెట్టు గూడు;
గూళి; ఊజి [నె]

జామా = దుస్తులు — నీమా జామా [కరి]

జామిపండ్లు = జామపండ్లు [వి]

జాము = లోటా; పంచపాత్ర [అ; బ]

జిడ్డుకిరపడు = తేటకలిగా ఏర్పడు [వి]
 జితించు = జీర్ణించు [తూ-గో]
 జిదుగు = చిన్న మొత్తము; చిల్లర [కరీ]
 జిడ్డు = శతము [కరీ]
 జిన్ను = ప్రతినిధి [కరీ]
 జిన్నిపళ్లు = సేరేడి పళ్లు [వి]
 జిబ్బి = సెబ్బి [వి]
 జిబ్బిట = గబ్బిలము [అ]
 జిమ్మ = (1) నోరు — వాడి జిమ్మా పడి పోయింది [శ్రీ]
 (2) నాక [వి]
 జిమ్మల = చేపలు [వి]
 జిరతాడు = మోట బొక్కెన తొండమునకు క్రింకకట్టే చిన్నతాడు; తొండపుతాడు [మ]
 జిజ్ఞాకాశ = లోహములు ఎక్కువగా వేడియగుట—జిజ్ఞాకాశ బుట్టింది; తెల్లకాశ [నె]
 జిజ్ఞామను = అనన్యముగొల్పు [మ]

జిలపుట్టు = (1) కొద్దిగా తడికలుగు
 (2) నవకలుగు [కరీ]
 జిలుకర = పిండిపంట [మ]
 జిలుగు = (1) సన్నని నూలుపోగులతో నేసిన వస్త్రము [అ]
 (2) నగిషీపని [గో]
 జిల్ల = కపిలకాడికి గట్టిన వారిజో (పన్నిన మోకుముడి) బాస తొండపు తాటిని చొప్పించి బిగించు గట్టి కొయ్యపుల్ల (మేకు) [నె - మెట్ట]
 జిల్లా = బొద్దెంక [నే]
 జిల్లేదారు = రివిన్యూ ఇన్స్పెక్టరు [అ]
 జివ = జవము చచ్చినది [గు]
 జివురు = కొడవలితో (కట్ట) నునుపు చేయు [అ]
 జివ్వలు = మెడ [శ్రీ]
 జివ్వ = నరంమీది పుండు పెట్టు బాదను తెలుపు పదము—నెత్తురుగడ్డ జివ్వ జివ్వ మంటున్నది. [నె]

జి

జీగురుమను

జీరలు

జీగురుమను = ఈనురో యను; జీగురులాడు [కరీ]
 జీడి = (1) ముంకమామిడి (సర్కా)
 (2) భల్లంతకి అను ఓషధి [నె; కర్నూ]
 (3) మామిడి విత్తనములోని పప్పు [తె]
 జీతులు = లాలస; అలిలాష — అతనికి ఆ మారపై జీతులు కలిగినవి [కరీ]
 జీనిగపని = కొయ్యబొమ్మలకు, దేవునివాహనములకు వేయు రంగుపని; బచ్చెన [నె]

జీనిగలవాడు = బచ్చెన వేయువాడు [నె]
 జీబు = అరటిగొలలో వరుసగా ఏర్పడిన కాయలగుక్తి—ఒక జీబుకోయి [నె]
 జీబుకొను = మంచుపొగ క్రమ్ము [అ]
 జీబుగా = దట్టముగా; జూబుగా [శ్రీ]
 జీర = కనురు ధ్వని; బొంగురు — గొంత జీర పోయింది [చి]
 జీరలు = గీతలు (శ్రీ)

జు

జొంకపోగు

జొవ్వ

జొంకపోగు = చెవితూటపై విడుకొను మగ వారి నగ [కరీ]

జొట్టుపోలిగాడు - పోలుగాడు = (మా)
(1) కేతిగాడు.

(2) ప్రతిదానికి అర్థ వచ్చు అనమకుడు
— జొట్టుపోలిగాడు వలె ఎవడురా వీడు
అర్థం [కర్నూ]

జొనిపించు = మోసగించు [నె-పొ]

జొనుగు = పని చేయక పొద్దు పుచ్చుకొను
[తె]

జొబ్బా = పరుగాని చొక్కా — జొబ్బా
వేసికో [నె]

జొమాలమను = సొమ్మనీళ్లు; జొమ్మమను
[వి]

జొమ్ముపట్టు = తెలివి తప్పిపోవు [వి]

జొమ్ము మను = సొమ్మనీళ్లు; జొమాలమను
[వి]

జొట్టుపాము = కాలిబాటలో వాసనీరు నిండిన
గోయి; నక్కగోయి [వి]

జొట్టుతు = జోరు [కరీ]

జొవ్వ = 3, 4 అంగుళముల మధ్య కొలతతో
మూరెడు పొడవున పెద్ద కండ్లతో అలిస
చేప వల. దీనిలో చొచ్చుకొనిన చేప
మరల బయటికి రాలేదు [నె]

జ్జ

జ్జాకాలు

జ్జామాల

జ్జాకాలు = ప్రీతి దరించు కర్ణ భూషణములు;
జ్జాకీలు [నె]

జ్జాబుగా = దట్టముగా; జీబుగా [శ్రీ]

జ్జామాల = జోరు హారము; జోమాణ [కరీ]

జె

జెంకులు

జెగ్గు

జెంకులు = జొంకజెముడు చెట్లు; త్రాచులు
మగది అడవి దీనితో పెనవేసికొని సంగ
మించును, ఆ సమయమున మఱియొక
పాము సమీపముననే ఉండి వానిని

రక్షించుచుండును. దానికి కుంటెన పాము
అని పేరు. ఇట్టి చెట్లను జెంకులందురు
[నె-పొ]

జెగ్గు = వాయించు వాద్య విశేషం [కరీ]

జెటబట = త్వరత్వరగా [తె]

జెట్ట = గోరుచుట్టు; జెష్ట [తె]

జెట్టున = త్వరగా; చట్టున [తె]

జెన = పొన

జెప్ప జెప్ప = త్వరత్వరగా; జెవజెవ [తె]

జెప్పున = త్వరగా [తె]

జెయ్యతుగా = విజయ ప్రదముగా [కరీ]

జెల్ల = (1) మంచినిటి చిన్నచేప, ఇది కుట్టును
[నె; చి; తె; ఆ]

(2) ఒక జంటపదము—వీలాజెల్ల అంతా
బాగున్నార [నె; కర్నూ; ఆ]

(3) చేతిదెబ్బలు—నాలుగు జెల్లలు వేయి
[గో]

జెల్లకాయ = నెత్తిన వెనకం చేతితో కొట్టిన
దెబ్బ [గో]

జు

జుజెమ్మ

జేరుగండి

జుజెమ్మ = ఎందుకూ పనికిరానివాడు; తెలివి
మాలినవాడు [గో]

జేడు : (1) గట్టి—జేడు నేల

(2) బాగ బిగుసుకొన్న బంకనేల [చి]
జేరుగండి = స్నానము చేసిన నీరు బైటకు
పోవు గోడ కన్నము; జలదారికంత [ఆ]

జొ

జొడ్డా

జొల్లుకూతలు

జొడ్డా = (1) ఆముదము, (ఒరియా తెనుగు
వారి వాడుకలో)

(2) నష్టము

(3) అవసరశ్రమ [గ]

జొప్పానున్నట్లు = ఇంట్లో పిల్లల సందడి
చేయక ఉండు స్థితి [మ]

జొబ్బురుగ = పలుచగ బాగుగ చారు కలు
పుట—జొబ్బురుగ కలిపితిను [మ]

జొల్లు = పసిపిల్లలకు నోటినుండి కారు
చుండు ఉమ్మినిరు [తె]

జొల్లుకూతలు = (1) పొల్లుమాటలు [తె]

(2) నిందా వాక్యములు; జొల్లు కార్పు
కొనుచు అనునవి, అని [నె]

(3) నెరవేర్చలేని మాట; జొల్లు కార్పు
కొంటా అనే మాట—జొల్లు కూతలు
తప్పు [నె]

జొక్కి

జొక్కిచ్చు

జొక్కి కుమారుడు

జొక్కిచ్చు = తునిక వేయ [మ]

జొక్కి కు = (1) పిటి కూటలు, నీరు కూరెడి పిటి
కాయవలు [ఆ; వ]

(2) తిట్లు; కొట్టు—బాగా జొక్కినాడు [నె]

జొక్కి కుమారుడు = కుమారస్వామి [ఆ]

జోగి = గ్రామ దేవతల జాతరలలో దేవతల ఆరాధనకు ఇంటింట దండు బియ్యము మొదలగునవి. ఇట్లు దండుటకు ఒక పెద్ద వెదురు పల్లెమును పసుపు కుంకుమ పూసి ఉపయోగింతురు; జోగు [శ్రీ]

జోగు = దేవుని పేరట ఎత్తు బిచ్చము; జోగి [శ్రీ]

జోటిబట్ట = దోటి [అ]

జోడాలు = వరిపెరులో కలిసి ఎదిగే ఒక విధమైన గడ్డి విత్తనము; ఊదరగింజ వంటిది [శ్రీ]

జోడుత పేలా = నీళ్లు కాచు అండా

జోనంగి = దొచ్చులేకుండా నున్నగా నుండు పేటకుక్క జాతి. శ్రీహరికొట దీవిలో ఇది ఎక్కువగా ఉండేవి. రామనాథపురం జిల్లా, రాజాయపాళెం జాతికుక్క [నె; అ]

జోపానము = జాగ్రత్తగా పోషించుట [అ]

జోపు = తొలగించు (చేతులతో)

జోబడి = (చూ) కొటాయి; పెండ్లివందిలి [చి]

జోము = (1) చాలనేపు నిలువబడినందున కాళకు తిమ్మిరిబట్టి, మీగాలు పైకి దిగు నీరు—జోము దిగింది, తిమ్మిరి; [నె; కర్నూ; అ]

జోమెక్కు = ముఖము కాళ్లచేతులు చాచు; ఇది మరణావస్థ [చి]

జోర = ఉన్నితో నేసినది; కంబడి [మ; నె]

జోరు = (1) చిక్కగా లేకుండా నీళ్లు నీళ్లుగా పడచగా నుండుట [కర్నూ]

(2) ద్రవము [తె]

జోర్తాడు = జుట్టు రేగిపోకుండా పెటుకొను వెండి రేకు [శ్రీ]

జోలి = (1) ముచ్చట

(2) భార్యాభర్తల రహస్యము

(3) ఊసు [మ]

జోళ్లు = (1) చెప్పులు [వి]

(2) సులోచనములు; ముక్కద్దాలు; కంటి అద్దాలు [నర్కా]

జ్యో

జోకు

జోకు = (1) నీటి తడిసి మెత్తనగుట —
కొయ్య జోకిపోయింది; చవుట [నె; వ;
అ]

(2) జోడు; వరణాహళ్యముచే జోడెక్కుట — మాతోట జోకెత్తింది [నె]

(3) ఊగుట యందలి విశేషము—కావడి జోకు జోకున ఊగుచున్నది

ట

టంక

టంకు

టంక = ఒక సవకేరు [మ]

టంకము ఒక తూకపు కొలక [మ]

టంకము బెట్టు = (చూ) తోడుబెట్టు [వ]

టంకు = రావైన—టంకుమనిషి [నె; అ]

టంచనగా = నిష్కర్షగా; సూటిగా; సరిగా
 —టంచనగా చెప్పు [నె]
 టకాటకీ = వరుసగా [కరీ]
 టకాయించు = బాధపెట్టు [కరీ]
 టకారము = తటస్థంబి ఇనువ వల్లెము, బేలు
 దారి వసులలో ఉపయోగింతురు. [నె]
 టకిమని = యోచించుకొకుండా, తటాటన
 చేయుట — జవాబు టకిమని చెప్పినాడు
 [నె]
 టక్కాయమ్మ = దద్దమ్మ [కరీ]
 టక్కోరపు వంకాయ = తొమాతొ [నె]
 టపాకాయ = టపాసా [సర్కా]

టపాస = టపాకాయ — టపాసాల పండుగ
 [నె; అ]
 టపాసకాయ = టపాసా [తూ-గో]
 టపాసాల పండుగ = దీపావళి [నె]
 టపాసులు = టపాసాలు [గు]
 టప్పా = (1) అబద్ధము [శ - వి]
 (2) నవీన సంగీత పద్ధతులలో ఒక చిన్న
 పాట — నాటకంలో టప్పాలు బాగున్నవి
 [నె]
 టలాయించు = (1) ఆపు [కరీ]
 [2] పనిచేయక తిరుగువాడు [నె]
 టస్సావేయు = చాలకాలము మకాముచేయు
 — జూరిలో టస్సా వేసినాడు [నె]

టా

టాకా

టావు

టాకా = (1) రంధ్రము; కరిబాజకాయ,
 గుమ్మడికాయ పండినదీ లేనిదీ, బాగు
 న్నదీ లేనిదీ టాకా వేసి చూతురు; టాకు;
 డిబ్బి [చి; నె]
 (2) పరుపు కుట్టడముతో నడుమ కుట్టిన
 ముఠి [అ; నె]
 టాకు = (1) కరుబాజ, కలంగర కాయ
 లను కొద్దిగాకోసి పండినదేమో అని
 చూచు జెజ్జము; టాకా; డిబ్బి
 (2) రివిట్ వేయు (నిగించు) [అ-పె]
 (3) పనితనము లేకుండా కమ్మితోచేసిన
 ఉంగరము [నె]
 (4) కలమునకు (పేనాకు) అమర్చు
 ముక్క; నిబ్; పాళి [అ]

టాకుటీకు = హడావిడి — టాకుటీకున వచ్చి
 నాడు; టీకుటాకు [నె]
 టాటు = తీవి — టాటుబూటున వచ్చినాడు
 [కరీ; నె]
 టానికి = కొరక; డానికి; దానికి — రావ
 టానికి; పోవటానికి [తె; నె]
 టాపూ = కాగితము రీములలోని ఒక్కొక్క
 కాగితము; పీట్; టావు [కరీ]
 టాలాటోలి = (1) ఊరకే పనిలేకుండా తిరు
 గాడువాడు [నె; కర్నూ; అ]
 (2) మోసము [తె]
 టావు = కాగితపు పెద్ద పీలు; తావు; టాపూ
 [నె; కర్నూ; అ; తె]

టి

టింగణ

టిన్న

టింగణ = (1) పొట్టిగా లావుగా ఉండునది;
—టింగణాపు (అము క్తమాల్యద)
(2) బరువులమోయు ఆవు [నె-పొ]

టిక్తి పోయినది = చిక్కుకొని పోయినది [వి]
టిన్ను = డబ్బా (టిన్ - Tin) తో చేసిన
దనుట) — కిరానీస్ టిన్ను [నె]

టీ

టీక

టీపనుబుక్కు

టీక = (1) బొట్టు; తిలకము [కరీ]
(2) వాక్సినేషను — బోకాలు వేయించినారు
(3) ఒకజాతి పండ్లపుకోడి [శ్రీ]

(4) పతకము [నె]
టీపనుబుక్కు = అప్పటికప్పుడు వ్రాసికొను
నోటుబుక్కు [కరీ]

టు

టుంగిరి

టుమికి

టుంగిరి = పనికిమాలినవాడు; కొంచె —
వాడు టుంగిరి నాయాలు [కర్నూ]

టుక్తా = బేలుపుచ్చమాట — ఒక టుక్తాకొట్టి
నాడు [నె]
టుమికి = క్షప్తము; టూకి [అ]

టె

టెంకము

టెక్కు

టెంకము = లోహమును అతికించునది [అ]
టెంకాయ పగులగొట్టినట్లు = సూటిగా;
నిర్మాగమాటంగా; కుండ పగులగొట్టినట్లు;
కచ్చె విరచి పోయిలో బెట్టినట్లు [అ]
టెంకి = కలకాయ — టెంకిశెల్ల [వి]

టెంకిన = ప్రార్థన పొరువు పువ్వు జానికి
చెందినది. కాని ఇది సూర్యుని గమ
నముతోపాటు మొగము తిప్పుదు [శ్రీ]
టెక్కు = దిండు [శ్రీ: వి: తూ-గో]
టెక్కు = బెట్టునది — టెక్కుచేసినాడు [గో:నె]

టే

టేకా

టేకా = (1) దిండుపై అనుకొనుట (2) ఆను

టో

టోంగా

టోకు

టోంగా = మొట్టికాయ; దప్ప [కర్నూ]

టోంప = గుడికట్ట

టోంపు = మిష; వంక; లోపం [శ్రీ; అ; గు]

టోట్టి = మొట్టి [వి]

టోళ్లు = బోలు

టో

టోకు

టోళి

టోకు = లోపము; తక్కువ — ఎకరాకు
ఒక ఫుట్టికి టోకులేదు [నె-పొ]

టోకుల్లు పెట్టు = గుట్టు పెట్టు [వి]

టోలా = కలవెనుకగా వేసిన దెబ్బ — ఒక్క
టోలా వేసినాడు [నె]

టోలారోలి = (1) గుంపులు

(2) బాధ్యతలేని మూక [వి]

టోలి = (1) గవ్వ — (గుడ్డిగువ్వ) [మ]

(2) పాతకాలమున మారకమునకు ఉప
యోగింపబడిన గవ్వ లేక ఒక దమ్మిడి
[శ్రీ]

టోలి = అరదమ్మిడి [అ; వి; శ్రీ]

టోళి = కానిలో ఆరవవంతు [ఉ-వి]

త

తకిలున

తకిలున = అమాంతముగా [కరీ]

తా

తాటు

తాటు = వైభవము [కరీ]

తొ

తొణ్ణె

తొణ్ణె = కంఠ [కర్నూ]

తోకరా = సడకలో లేక పరుగులో రాతి
గట్టుకు కాలుకు దగులు దెబ్బ—గుట్టం

తోకరా తిన్నది [నె]
తోకరుగొట్టు = కాలదన్ను [కరీ]

డ

డంగడోలు

డవులుదప్పి

డంగడోలు = పశువులమెడ క్రిందిభాగము
నందు ప్రేరడుతోలు; గంగడోలు [నె]
డంగుబోవు = భయపడు; ఆశ్చర్యపడు
డంబాచారి = దంభములు ప్రదర్శించువాడు;
ఎచ్చలకారి—వాడు వటి డంబాచారి [నె;
చి]
డక్త బిళ్ల = బండిగాలు దిండుకు, కుండకు
మధ్య నుండు వావర్; ఉలవాలు [చి]
డక్తు = ఆపద తప్పదని నిర్ణయించుకొని,
లోపలనే బాధపడు [గో]
(2) భయము—అదే డక్తువడినది [నె-
బా]
డచ్చి = తృప్తికరము; ఎక్కువ—డచ్చిగా
తిన్నాడు; డచ్చి [నె]
డప్పున = తప్పెట [నె-మెట్టి]
డప్పాలు = దంబాలు; కోతలు — డప్పాలు
కొట్టినాడు; గప్పాలు [నె]
డబ్బ = (చూ) డబ్బా
డబ్బా = (1) వ్యభిచారిణి— అది ఒక పెద్ద
డబ్బా [నె]
(2) పెట్టె—రైలు డబ్బా [సర్కా]
(3) నిండాశబ్దము [కర్నూ]

(4) పరుగులోతు [అ]
(5) పనికిరానిది [అ]
(6) సత్తు (టిన్) రేకుతో చేసినది—కొ-
సిన డబ్బా [నె; తె]
డబ్బాటుగా = హలాత్తుగా [కరీ]
డబ్బావాయించు = అభిమానంతో ప్రచా-
రాలు చేయు; పొగడు; ముఖప్రీతిగా ప్రశం-
సించు [వ; నె]
డబ్బి = చమురుపోసుకొను టిన్ను; డబ్బా
[నె; కర్నూ; తె]
డబ్బు = (1) నాలుగుదమ్మిడిలు [నె; కర్నూ;
అ]
(2) డంబము [చి]
డల్లి = మాంసపు ముక్క—డల్లిలు బాగా
వడినవి [చి; నె]
డవులు = (1) ఒక గ్రామము వెల్లింపవలసిన
శిస్తుమొత్తము—అపూరి డవులు చూడు
వేలు [నె]
(2) డాంభికము—అయిన డవులు వెళ్ల
బోసినాడు; దెలు [నె; కర్నూ; వి; అ]
(3) పొంపు
డవులుదప్పి = మతిచెడి [కరీ]

తా

డాంబరీ

దావ

డాంబరీ = ఇనుపకంతి; ఇనుపతీగ; తారు [తె]

డాకా వేయు = కన్నము వేయు [కరీ]

డాబా = (1) బోడిమిదె, పై అంతస్తు లేనిది
[సర్కా]

(2) పందెమునకు తగిన మేలుజాతి కోడి
పుంజ [నె]

డాబు = (1) గజ్జెలు లేని వడ్డాణ్యము; దావు
[రా]

(2) గాంభీర్యము; ధంబము — అయిన బలే
దాబువుని బి [నె]

దాల = పెద్దగంప [కరీ]

దాలు = కాంతి వ్యాపకము — దీపాల దాం
చాల దూరం కొట్టించి [నె]

దావలపల = దావల వల్పుల; ఎడమకుడి [కరీ]

దావు = (1) ఉట్ర ఉడియమైన లాభము —
బలే దావు కొట్టినాడు [నె]

(2) ఒడ్డాణ్యము; దాబు [కర్నూ]

డి

డింకాకొట్టు

డిబ్బి వేయ

డింకాకొట్టు = పరితరప్ప; డింకీకొట్టు [గు;
అ]

డింకి = పందెమునకు పనికివచ్చు కోడి;
చాలా పొరుషము గలది; బెరసకోడి [క్రీ]

డింకీకొట్టుట = చేసేపనిలో తప్పుదారినిపడి
మోసపోవుట [గో]

(2) పనిచెడుట; డింకాకొట్టు [గు; అ]

డింకీకోడి = పందెపుకోడి (చూ) బెరస [గో
వి]

డిక్క = పకువుల కాలిగిట్ట; గొరినె; డెక్క
[సర్కా]

డిబ్బి = (1) దుకాణము

(2) పాక — సారాడిబ్బి; కల్లుడిబ్బి [వ]

డిబ్బి వేయు = పండులో బెజ్జము పడునట్లు
ముక్కతీయు; టాకా వేయు [తె]

డీ

డీలాపడు

డీలుపడ

డీలాపడు = జబ్బుచేత దుర్బలమగు
— అయిన చాలా డీలా పడినాడు

[నె; కర్నూ తె]

డీలుపడు = (చూ) డీలాపడు [నె]

డు

డుమ్మాగొట్టు

డుమ్మాగొట్టు = కప్పకొను [కరీ]

డె

డెంకి

డెల్టా

డెంకి = కాలితో వడ్డు దంచు మర రోకలి
[వి; శ్రీ]
డెంగా = పొడుగై నది; పొడుగరి [గ]
డెక్క = (చూ) డిక్క [నె; వ]
డెక్కలి = మాదిగజాతి వారలలో ఒక తెగ
[కరీ]

డెప్ప = ఎత్తు ప్రదేశము; దిబ్బ; డెప్పి [గ]
డెప్పి = దిబ్బ [వి]
డెల్టా = ఏటి అనకట్ట క్రింద పారుదల అగు
మాగాజీభూమి—శెల్టాభూములు [నె]

డే

డేకివ

డేకివ = బక్కెట్టు [శ్రీ]
డేగ = ఎరుపు తెలుపు ఈకలు కలిగిన
పందెవుకోడిపుంజు; డేగ, కాకి, నెమలి,

బెరస అని వన్నెలనుబట్టి పందెవు కోడిని
పిలుతురు. వీటికి గెలుపు వేళలు గలవు,
వాటి ననుసరించియే పందెమునకు
దింతురు [నె]

డొ

డొంక

డొల్ల

డొంక = పొఝముల మధ్య సాగిపోవు
వెడల్పు దారి — డొంకన బండి పోనే
[నె; కర్నూ: తె]
డొంకి = తెడ్డువంటి సాధనము; డోకి [వి]
డొంగు = మోసము [కరీ]
డొక్క = కొబ్బరిబొండ్లము ఒలువగా వచ్చిన
తీపు; చిప్ప [గో]
డొక్కలు తేలిసవి = చిక్కిపోయినాడు [మ]
డొక్కకుది = చదువుకొని యుండుట—వాడు
దొక్కిబుద్ధి లేనివాడు; అక్షరాస్యత [నె]
డొక్కు = (1) ముసలిది—దొక్కుబట్టె
(2) చెడినది [నె; కర్నూ: తె; గు; అ]
(3) పాకది [గో]

(4) అణగినది; చొట్ట—దొక్కుపోయిన
దబ్బా [అ]
డొలక = బండిమీద గూడుగా బోరించి కట్టి
నది; డొల్ల—డొలక బండి; గొట్టిబండి
[కర్నూ]
డొల్ల = (1) ధన్యాదులు పోయుటకు బండి
మీద అమర్చుటకు అల్లిన పెద్దబుట్ట; జల్ల;
మక్కెడ [చి]
(2) గుజ్జ తీసివేసిన నిమ్మకాయ పొక్కు
[నె; తె]
(3) బండిమీద గూడుగా బోరించినది
[కర్నూ]
(4) పెసర, మినప మొదలగు వానిని
మాసాలు (సురిపిడి) చేయగా వచ్చిన

పొట్టును నిలవ చేసికొనుటకై కంది కంప
లతో (కట్టెతో) చిక్కగాకట్టి పైన యిలా
రము వేసిన గూరు [గో]
(5) దొన్నె: దొప్ప [వ]

దొల్లు = (1) గింజ వట్టని పేరుకవగ-
దొల్లు చెనిక్కయ [అ-పె]
(2) వడలైన [నె]
దొల్లుట = దొరలుట [కరీ]

దొ

దోకా

దోల్గొ

దోకా = (1) భయము;
(2) సందేహము — ఏమీ దోకా లేదు
[నె: తె: అ]
దోకి = వెచ్చనినీరు తీయుటకు ఉపయోగించు
కాడగల గిన్నె [గు]
దోరి = దారము [కరీ]

దోలాయమానము = విర్రయమునకు రాలే
మానసిక స్థితి — దోలాయమానంలో వ
నాడు; (దోల = ఉయ్యెలవలె అటునిట
కుగుట అనుట) [నె: కర్నూ: తె: అ]
దోల్గొట్టి = (దోలు గొట్టి) చాటింది [కరీ]

ధ

ధప్పలు

ధప్పలు = మొట్టికాయలు [కరీ]

ధో

ధోకా

ధోకి

ధోకా = సందేహము; దోకా [కర్నూ] | ధోకిరి = తుచ్చుడు [కరీ]

ధో

ధోలు

ధోలు = (చూ) డవులు [నె: గు]

తంగ = చాదస్తము; వెట్టికనము [గు]
 తంగి = ఆగి — తంగి చూచుకొని రా [చి]
 తంట = అవినీతి సంబంధము — వానికి
 అది తంటా అయింది [అ]
 తంటాలమారి = (1) తాట్లమారి
 (2) తగవులు బెట్టు ఆడుది [అ; నె]
 (3) కొండెములు చెప్పవాడు [నె]
 తండలు = గుంపులు — లంబాడతండలు [వ]
 తండలు = అప్పయిచ్చి, నిరయప్రకారము,
 ప్రతిదినము వసూలు చేసికొను పద్ధతి;
 ఇందు వడ్డీ కలిపి ప్రతి వాయిదామొత్తము
 నిర్ణయించబడును [నె]
 తండా = సుగాలి; కాండ [అ]
 తండు = (1) తంతి [గో]
 (2) కాయతీపిన వెనుక కట్టిన పేరుసెనగ
 చెత్తమోపు [గు]
 తండువేయు = కాపుకాయకుండా పైరు
 బలియు [గు]
 తండేలు = వడవ పనివారిమీద పెత్తనము
 చేయువాడు [శ్రీ]
 తండ్లాడు = (1) బాధపడు
 (2) ప్రాణము పోక కొట్టుకొను [వి]
 తంతి = పర్యాయము; పారి; మారు; తూరి
 తంతి తీగ = లోహపు తీగ; Wire [తె; నె]
 తంతె = (1) కాలవ త్రవ్వనపుడు ప్రక్కన
 కొంత విడిచిన ప్రదేశము [అ]
 (2) మెట్టు [కరి]
 (3) గుంట త్రవ్వటలో అండగా నిలిపిన
 మెట్టువంటి గడ్డ; తంతి [నె]
 తంద = తొందరపాటు [అ]
 తందర = బెదురు; బిత్తర — తందర
 పోయినా [నె]

తందర బిందర = మానసిక కల్లోలము —
 నాపని తందర బిందరగా నున్నది [నె]
 తందాడు = మోటా (కపిల) తోలి నిలుపు
 నపుడు బొక్కెన (బాన) ప్రేలాడగట్టి
 యుంచుటకు బిళ్లకు కట్టు తాడు [నె-పొ]
 తందాన కత = బుట్టకత; జంగమకథ [అ]
 తంప = బరువు [శ్రీ]
 తంపర = జొన్న, సజ్జ మొదలగు కంకులను
 ఉడుకు బూడిదతో కాల్చునది; తంపటి
 [తె]
 తంపి = పిడకలతో గుండ్రముగా అమర్చిన
 పొయ్యి మంట; పిడకల దారి; పుటము
 [శ్రీ]
 తంపు = జ్ఞానకము — ఆ మాట యిప్పుడు
 తంపుతో వచ్చింది; తనుపు [అ]
 తంపులు = పోట్లాటలు [కృ; గు]
 తంబ = (1) పుక్కిట బెట్టుకొని యుండు,
 పొగాకు తమలపాకు గలసిన ఉండ
 (2) ఒక కూరగాయ [నె; చి]
 (3) చేతగానివాడు, తమ్ము; తంబు [తె]
 తంబు = (మా) తంబ
 తంబోజి = పారుదల కాలవలు చీలు చోటు;
 యాగర; Regulator [నె-తూర్పువాడు]
 తకతకలాడు = ఆ పేదన పడు [నె; కర్నూ;
 ఆ; తె]
 తకిసా = పర్యాయము; తడవ — ఈ తకి
 సాకు ఇది చాలును; తక్కిసా [నె-పొ]
 తక్కాళి = బొమ్మటా; టక్కిరపు వంకాయ
 [చి]
 తక్కిడిది = పనికిరాని వస్తువు [నె]
 తక్కిడి బిక్కిడి = (1) నిలుకడలేని
 (2) అడ్డదిడ్డము [నె]
 తక్కిరిబిక్కిరి = గందరగోళము [తె]

(2) మోసము [నే]

(3) ఉక్కిరి విక్కిరి (ఊపిరి తిరగక పోవు [కృ])

తక్కినా = పర్యాయము; తడవ; తక్కినా [నే; పా]

తక్కు = (1) అబద్ధం

(2) రాయ: రాచకొను [అ]

తక్కుదిక్కు = మంచిచెడ్డ — వాటికి తక్కు విశ్మయము [నే]

తక్కుదడుగు = పెండ్లిలో మామ అల్లుని, నల్లవాని తండ్రి పెండ్లి కూతురును, ఇంకొకసారి ఇట్టే పెండ్లి కొడుకు పెండ్లి కూతురును ఎత్తుకొని, పంపిరిచుట్టు ఆడుచు తిరుగునది. ఇది కురవ, గొల్ల మొదలగు వారిలో నున్న ఆచారము. మహమ్మదీయులు పద్మపును వడుడు విడిదికి మోసికొనిపోవు ఆచారము వంటిది [ను]

తక్కుడు = తూకపు కొలత [ను]

తగల = కంచెయందు దారి కడ్డముగా పెట్టి బడిన తలుపు (చూ) పెండెము

తగలాటము = బంధము — లంజన విధ తగలాటము; తగులాటము; తగులము [నే; తె]

తగులాటము = (చూ) తగలాటము [నే]

తగులు = ఏర్పడిన గట్టి సంబంధము; బంధము [కర్నూ]

తగులుబడి = అచ్చుకోవలసి వచ్చిన దనము, తగిలినది [నే]

తగ్గుమొగ్గు = (1) సరాసరి, సగటు

(2) డబ్బుకు ఇబ్బంది — తగ్గుమొగ్గులకు ఆదుకోవాల [నే; కర్నూ; అ; తె]

తచ్చాడు = (చూ) తారాడు [గు]

తటువటాయించు = వెనుకముందాడు; సంకోశించు — ఆయన మాయించికి రాను తటువటాయించినాడు [నే]

తటాకముగు = పూర్తిగా నిండు — చెరువు తటాకమైనది [అ]

తటుక్కున = తటాకున; పుసుక్కున [నే; అ] తటుక్కునుని = వెంటనే; అకస్మాత్తుగా [చి]

తట్టి = (1) పొలముచుట్టుపెద్దరాళ్లతో కట్టి: గోడ [అ-పె]

(2) కంచము; పళ్లెము [కరీ]

తట్టివేయు = (1) అవహరించు — దాని మెల్లిగా తట్టివేసినాడు [నే]

(2) కొట్టివేయు [అ]

తట్టు = (1) ఒకవిధమైన స్పృహకము; ఇన్సెలక్ సోకును; సేతాళలు [నే; కర్నూ]

(2) కొయ్యచట్టములో, తలుపు మొదల: నవి అమర్చుటకు తీసిన గాడి (పొడ: గుంట) — కొయ్యలో తట్టు తీసివేయ

(3) దన నష్టము — యీ వీడు బలే తట్ట తగిలించి [నే]

(4) జనపనారతో నేసిన చిక్కటి గు [వ; కరీ]

(5) గుఱము; తట్టవ; తట్టా [వ]

(6) తీగలు లేని పిడిలు [గో]

తట్టుకొను = (1) నడచునప్పుడు కాలికి రాం మొదలగు వాటిని తాకించుకొను — రాం

తట్టుకొని ముందుకు వడినా [నే; కర్నూ]

(2) విభజించుకొనిన భాగము ఎన్నుకొను; ఒడ్డుకొను — నేను విట్టచేను తట్టుకొన్నాను [నే; అ; తె]

(3) ఆగియుండు; నివాయించు — తట్టుకు వాడు కాబట్టి తట్టుకొన్నాను [నే; వ]

(4) బాగునడు — ఈమధ్య ఆ పడుంబు తట్టుకొన్నది [నే]

తట్టు తగులు = (1) అడ్డు దగులు

(2) లోపము కలుగు; కళంకము అందించు [నే]

తట్టువ = (1) క్రిందవరుచుకొను పట్ట [కర్నూ - పత్తికొండ; తె]

(2) గడుసరి త్రీ; తట్టువ [గో]

తడవ = పేనని సన్నటిదారము — అరటి తడివ [నె; వి; అ]

(2) వానకురిసినపుడు నాగలికి జుట్టుకొను బురద [గు]

తడవపుగుడ్డ = వార్పు (గంజి మొదలగునవి వార్పుటకు ఉపయోగించు) గుడ్డ [కరీ]

తదాకు-తడ + అకు = హోటల్లు మొదలగు వాటిలో తినుబండారములు కట్టుటకు ఉపయోగించు వెడల్పుఅకు, ఇది మందారపుఅకు ఆకృతిలో నుండుటచే కొందరు మందారపాకు అందురు [నె; వి; అ]

తదాపిదా = ఒకటి వెన్న ఒకటి [కరీ]

తడి = (1) పొలమునకు కట్టిన ఒక పర్యాయపు నీరు; తడుపుట—ఇక రెండుతళ్లు చాలును, తడితళ్లునది [నె; కర్నూ; గో]

(2) భాగ్యము—వానిచేతికి తడిలేదు [తె; గు; నె; అ]

తడిక = తార్చుడుక తె [చె]

తడికడ్డముబెట్టు = రావడ్డని నిరోధించు [కరీ]

తడితగిలించుట = కొట్టుట [నె-పొ]

తడికదాసరి = అప్రయోజకుడు—వాడువట్టి తడికదాసరి. చిత్తూరుప్రాంతమున తడిక (తడక) అను గ్రామములో ఒక గొప్ప సిద్ధుడు యుండినట్లును, ఆయన ఎంత గొప్పవాడో, యికడంత అప్రయోజకుడు అనుట—అని కొందరి వివరణము, అవుతారుడు అన్నట్లు. ఇంగ్లీషులో డన్ను కోటీస్ అనుటవంటిది

తడిసిముప్పుందుము = లాభమువలెగన్నడు గొప్పనష్టము [వి]

తడిసిముప్పైందుమైనది = స్వయంకృతాపరాధముతో బాధపడుట, మోయ బరు

వును తానే తడిసి బరువును ఎక్కువచేసి కొనుట; బహుళ్య ఉప్పుమూటలనుకొని గడ్డిమోపును తడిసి మోయలేక అవస్థ పడిన గాడిద కతనుబట్టి చచ్చిన నానుడి కావచ్చును; పండుము ముప్పుండుమైనది (ముప్పుండుము = మూడు పండుములు; పండుము = పదితూములు) [నె]

తడిసి మోపెడగు = అసలే కష్టమైనపనికి ఇంకొకటి ముడిబడి మరింత కష్టమగు [గో]

తడుపు = (1) కాన్క-ముట్టజెప్ప

(2) మడుపు ఒప్పుజెప్ప [కరీ]

(3) స్నానము — తడుపుకోర్పును గాని తడుపుకోర్పుడు

తడుప్పాత (తడుపు + పాత) = స్నానము చేయునప్పుడు కట్టుకొను చిన్నగుడ్డపాత; తడుప్పాత; తడుబోత [నె]

తడుబోత = స్నానముచేయునప్పుడు పెట్టుకొను గోచి; తడుప్పాత [చి]

తడ్డలు = మురుకులవంటి పిండివంటి [మ]

తతంగము = అనవసరమైన ఆర్పాటము—దానికి పెద్ద తతంగం చేసినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

(2) సన్నాహము [తె]

(3) ఎత్తు

తతి = (1) అదను

(2) సమయము — విత్తనం పోనే తతి [అ; బ; నె]

తత్తరేణిని = తాబేలు ఆకృతిగలనీటిపాత్ర [అ]

తత్తవలు = దరువులు; అటలు; విపరీతపు చేష్టలు—అంతా తత్తవలు పడుతున్నాడే [నె]

తత్తుగలియు = తంతు సరివడు — అతనికి నీత తత్తుకలియదు; పొత్తుగుడురు

తనకలాడు = అవస్థపడు; గింజుకొను; తన్నకలాడు [అ; బ; నె]

తనఖా = (1) జీతము [తె]

(2) భూమి ఆయకము; ఆడుమానము
[సర్కా]

తని = (1) క్రొత్తదనము — తనిమజ్జిగ [తె]

(2) కలకలలాడుట — పూలు తనిగా
ఉన్నవి [అ]

తనిసికోలు = ఎక్కువ; తనియజేయునంత

— అన్నం తనిసికోలైంది [నె]

తనివిగా = వేరుగా; స్వేచ్ఛగా [చ]

తనిగా = ప్రత్యేకంగా — తనిగాకూర్చు
న్నాడు [నె; చ]

తనుకులాట = ప్రాణము పోవుటకుముందు
అటుఇటు పడుచుండుట; తన్నుకలాడు
[తె; నె]

తనుపు = (1) చల్లని

(2) జ్ఞాపకం — అమాట తరువాత నాట
తనుపుట వచ్చింది; తంపు [అ]

తనువెత్తు = జన్మించు; పుట్టు — నేను తను
వెత్తిన నాటినుంచి ఇలా ఎరగను [వి]

తనునుకొను = పుచ్చుకొను [వి]

తన్నుకలాడు = (1) చేసేవనిలో, ఎక్కువ
క్రమపడు — ఎంత తన్నుకలాడినా పని
కాలేదు

(2) బాధచే కాలనేకులు విడల్పు

(3) బాధపడు [నె]

తన్నుకొయ్య = క్రిందపడకుండా ఆపుగా
ఉంచినకొయ్య; తన్నుడుకొయ్య [చ]

తన్నుకోళ్లు = పందెమున తన్నుకొను కోళ్లు
[చ]

తన్నుడు = (1) అను; అనిక — గోడకు
తన్నుడు బెట్టు

(2) నీరు పైకిఉబ్బుట — కాలవలో నీళ్లు
తన్నుడై నది [నె; తె]

(3) బోటులు [గో]

తపనీంచు = (1) ఎక్కువగా కష్టపడ
(తపస్సు చేసినంతటివని) — ఎంత త;
నించినా పనికాలేదు

(2) ప్రాదేయపడు — ఎంత తపనీంచిన
అయిన ఒప్పుకోలేదు [నె; తె]

తపిక్కున = తటాన; తక్షణం; గబుక్కు;
[శ్రీ]

తపిల = (1) వంటచేసినా కంచుకా

(2) క్రింద పైన ఒకేకొలత గలిగి;
చిన్నపిల్ల; తపిల [నె; కర్నూ]

తపుకు = పల్లెము; తబుకు [వ]

తపెల = (చూ) తపిల [అ; నె]

తప్పేల = (చూ) తపిల [తె]

తపెలంటు = తపెల లోపలిభాగముచుట్టు
పరిపిండి అప్పుచ్చులు అంటించి, వేడిచేసి
పాకముజేసిన చిరుతిండి; తప్పేలంటు
తప్పాలచెక్క; తప్పాలపిండి [నె; తె]

తప్పాలచెక్క = (చూ) తపెల అంటు [వ]

తప్పాలపిండి = (చూ) తపెలంటు [వ]

తప్పిడిగుండ్లు = జాతరలో ఉపయోగించ
చిన్నమ్మదంగ విశేషము [శ్రీ]

తప్పిదారి = (1) అనుకోకుండా — తప్పిదా
వచ్చినాడు

(1) అరుడు; అప్పుడప్పుడు — అచ్చెట్టు
తప్పిదారి కాయను [నె; కర్నూ; తె; అ]

తప్పుడు = చెడ్డ; విశ్వాసపాత్రము కానిది —
వాడు తప్పుడోడు [నె; కర్నూ; అ; వ]

తప్పుడోడు = (తప్పెడివాడు) వంచకుడు;
చెడ్డవాడు — వాడు బలే తప్పుడోడు [నె]

తప్పుడుసాక్ష్యము = అబద్ధపు వాఙ్మూలము;
కూటసాక్ష్యము [నె; కర్నూ; అ; తె]

తప్పెట = దప్ప; పటహము; తబట [నె;
కర్నూ; తె; అ]

తప్పేలంటు = (చూ) తపెలంటు [కర్నూ]

తప్పేసినారు = అపరాధము విధించినారు —
వాడికి బదుదూపాయలు తప్పేసినారు [చ]

తబట = తప్పెట [నే]

తబాయగు = చెడిపోవు [కరీ]

తబుకు = (1) వెదురుపల్లెము [అ]

(2) ఆననము [గు]

(3) పల్లెము [నె]

తభావతు = అనుకొనిన నిర్ణయమునకు వ్యతి

రేకముగ నడచుకొనుట [గో]

తమకు = చలించు — వాడు దానికి తమకడు;

తముకు [నె]

తమర = కొమ్మలో చీలు కొమ్మ పుట్టినచోటు

— తమరకొయ్యి; తమరపుల్ల; ముడి

[చి]

తమలపాకు = త్రీలశిరోభూషణ విశేషము

[నె]

తమాయించు = (1) నిదానించు; వేగిరపడ

కుండు [నె]

(2) నిగ్రహించు [తె]

(3) సంభాళించు [అ]

తమిరె = (1) కాడిమానుకు మధ్యనుండు

చిన్న ఇసుపచీల

(2) బుడపు — వాడు తమిరెతలవాడు

[నె]

తముకు = దండోరా; చాటింపు [చి; కరీ]

తమ్ము = (1) ఎంగిలి [కరీ]

(2) నోటబెట్టుకొనియుండు పొగాకుముద్ద

తంబు [చి; నె; అ]

తమ్ముట్టు = రాళ్లు విగించని బంగారుకమ్మలు;

సాదాకమ్మలు [శ్రీ]

తమ్మి = చిన్న క్రాడు [నె]

తమ్మె = (1) దారము [చి]

(2) పకుపులను కట్టివేయుతాడు [నె]

తమ్మెట్టు = దుడ్దులు [చి]

తరక = (1) ఉతికినబట్టలలో అక్కడక్కడ

రంగువెలసి తెల్లనైన బాగము [తె]

(2) నూక [నే]

(3) వెన్న చిరికిన తరువాతకూడ మజ్జి

గతో మిగిలిపోయిన కణములు — మీగడ

తరకలు [గు]

(4) గింజ పట్టని దాన్యపు గింజ; పొల్లు

గింజ — అపంట చాలా తరకపోయింది

[నె]

తరబడి = పద్ధతి [నె-తూర్పు]

తరము = (1) నిండుబండి కదలిపోకుండా

చక్రాలదగ్గర పెట్టురాళ్లు [వ]

(2) బండలు మొదలగు బరువులు మోయు

నప్పుడు, ఒక గట్టిత్రాటి అల్లకము మీదనో

గోతముమీదనో బరువునుంచి, దానినాలుగు

మూలలకు నాలుగుత్రాళ్లు గట్టి ఆత్రాళ్లు

కావడిగా ఒక అడ్డకొయ్యకు (కాడి) గట్టి

ఇద్దరు మోసికొనిపోవు సాధనము [నె-

ఆత్మకూరు]

(3) భూమికి శిస్తు నిర్ణయించుటలో చేయు

విభాగము — దానికి రెండు తరము శిస్తు

వేసినారు [నె]

తరమువేయు = బుడి గీయలకు (గాయలకు,

చక్రాలకు) అడ్డముగా రాళ్లు అడ్డుట [కరీ]

తరలదోలు = మట్టిని పాళముజేయుకొఱకై

ఎత్తునుండి వంతకు దోలు [కరీ]

తరలబట్టు = బావిని ఒకవైపు పెంచిత్రవ్వ

[కరీ]

తరలు = చనిపోవు [కరీ]

తరాలనాటి తాటికాయ = (వ్యంగ్యముగా)

చాలకాలమునాటి మనిషి [కరీ]

తరి = (1) వెన్న

(2) వెన్న ఎక్కువగా కలిగినపాలు —

తరిబట్టె [నె]

(3) మాగాణిపొలం [తె; అ]

తరికుండ = చిలుకవలన పేరిన పాలు

(పెరుగు) గలిగిన కుండ — తరిబట్టె [నె]

తరిగలగొడ్డు = బాగుగా వెన్నచచ్చు పాలు

గల గొడ్డు [గు; నె]

తరిణబట్టు = (చూ) తరినబట్టు [నె]

తరిణె = (చూ) తరినబట్టు [చి]

తరిదివనము = ఋతువు; అదను

తరినబట్టు = కర్రను త్రాటిచే త్రిప్పచుండగా దానిపై రూపులు తీర్చుట; తరిణబట్టు; తరి వెనబట్టు [తె; నె]

తరిపి = (1) పాలుద్రాగుట విడిచిన వయస్సు — తరిపిదూడ

(2) ముదురు — తరిపిలండ [నె; కర్నూ; తె]

తరిమణ = (చూ) తరినబట్టు [చి; నె]

తరివెనబట్టు = (చూ) తరినబట్టు [నె]

తరుగు = (1) వచ్చిధాన్యము ఎండింపగా వచ్చిన తగుదల — పుట్టికి తూము తరుగు పోయింది [అ; నె]

(2) వ్యాపారములో ఇచ్చు కమీషను [చి]

తరుగులు = ఎండిన ఆరటి ఆకులు [నే]

తరుపు = (1) దూడలు పెట్టిన (తనిన) పస రము [చి]

(2) కట్టుకురాని అవుపెయ్య [నె]

(3) ఫలమునకు సిద్దమైనది [చి]

తట్టికాయ = విత్తులులేని తాటికాయ; తొట్ట [కరీ]

తర్లుబెండ్లి = స్థలాంతరమునకు పెండ్లికొడుకు పోయి చేసికొను పెండ్లి — పెండ్లివారు తరలిపోయినారు [నె]

తల = పెద్దవాడు — అతడు మాకు తల [అ]

తలకట్టు = (1) జత — భార్యాభర్త తలకట్టుకు రూపాయవందా [చి]

(2) ప్రయోజకుడగు — పెద్దోడు తలకట్టిన నాటినుంచి [చి]

తలకళిం = ఏటిలో ఊటకాల్వ ప్రారంభమైన చోటు [చి]

తలకాయలుమార్పుట = మోసగించు సమర్థత — వాడు తలకాయలు మార్చేవాడు [నె]

తలకొట్టినట్లుగు = సిగ్గుగు; అవమానవ [తె; నె]

తలకొట్టు = ధాన్యము మొదలగువా కొలుచునప్పుడు, కొలతపాత్రపై అవరకు ధాన్యమునుసరిపెట్టు — తలకొట్టేనేరుబియ్యం; తలగొట్టే కొలుపు [కర్నూ; తె; అ]

తలకొట్టుమారి = మోసగాడు; దెబ్బలవాడు; పోకిరి [అ]

(2) వివాదములు పెట్టుచునిసి [తె]

తలగుడ్డ = తలపాగా — నెత్తిన తలగుడ్డతో [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

తలగొడుగు = దేవునికి ఉపయోగించువక్రగొడుగు (పెద్దగొడుగు) [చి]

తలచాపిడి = (1) ఇంటిముందున్న పానాగము [నె]

(2) ఇంటిముందున్న లోగిలి; మిట్ట [నె]

తలజీవాలు = పేలు [తూ గో]

తలదాకింది = అనుభవమైంది; అకు నది [ను]

తలదాపి = తలపెట్టి నిదురించు పడకపై — దక్షిణ తలదాపి పెట్టుట; తలమూల తలాపి [నె]

తలదిండు = (1) చిన్న కట్టెలమోపు; మోపు [చి]

(2) తలగడ [అ]

తలనెరసిసిగ్గుడు = మంచి చెడ్డలు తెలియనుభవశాలి [చి]

తలపని = ఔరము — తలపని చేయించు [నె]

తలపడు = (1) కనుమించు ప్రారంభము — తాలుపడు నీళ్లు తలపడినవి; నీ తగిలినవి [నె]

(2) ఎదురుపడు; మార్కొను — వాల్లెద్ద తలపడినారు [నె; వ]

(3) ప్రారంభించు [అ]

తలపరిగి = చిన్నవాగుగా పారే ఊటనీరు;

తలిపెర; తలిపిరి [అ]

తలపొగురు = (1) గర్వము — తలపొగురు మనిషి

(2) బౌద్ధత్యము; పొగరు [నె]

తలకుపోసుకొను = శిరస్సొనముచేయు [చె; నె]

తలబిడ్డ = తొలిబిడ్డ [చి]

తలబిరుసు = (1) పొగరు [తె]

(2) గడుసుకనము [నె]

తలబీకనకాయ = అర్థముగాని స్థితి; గందర గోళము — అదంతా తలబీకనకాయగా ఉన్నది [నె]

తలబీల్చుకొను = చికాకు పడు [వి]

తలమట్టు = గట్టి నార [నె]

తలమనిషి = (1) సేద్యపుపనులు చేయించే మేస్త్రి (Head-Farm Servant); సేరి దాడు [నె]

(2) ఉద్ధారకుడు [గో]

తలమాడు = (చూ) తలదాపి [నె]

తలమాసినవాడు = అప్రయోజకుడు [గు; నె]

(2) తక్కువవాడు [వి]

తలమించినపని = శక్తికి మించినపని; తలకు మించినపని [అ; వి; నె]

తలమునకలు = ఎక్కువ కష్టములలోమునిగి తేలుచుండుట (తల మునుగు నట్లుండుట) — నాకేవ్వడు తల మునకలుగా నున్నది.

(2) అవమానంలో మునిగి తేలుట — తల మున్నులు గండుపీలవక [విజయ విలాసము]

(3) తల మునుగునంతలోతు నీరు.

(4) అసాధ్యము [తె]

తలమునిగి తాచిప్రమాణమగు = పూర్తిగా కష్టములలో పడిపోవుట [గో]

తలలు పట్టు = తార్చు [అ]

తలలోనాలుక = (1) ఆదరాజీయుడు — ఆయన అందరికీ తలలో నాలుక.

(2) ముఖ్యుడు [తె; నె]

తలవాకిలి = (1) సింహద్వారమునకు ముందున్న ప్రదేశము — తలవాకిటముగ్గు పోయి; మిక్కి [నె]

(2) ద్వారమునకు అవతల ఇవతలవక్ర — [తె; అ]

తలవాపి = వడకలో తలుపెట్టుకొనునెపు; తలదాపి; తలాపి × కాళ్ళకట్టు [వ; కరీ]

తలాకిలి = వీదిగుమ్మము; తలవాకిలి [చె; నె]

తలాతోకలేని = అనకొనలేని; వద్దతి దప్పిన [కరీ; నె]

తలాది = పునాది; అస్తివారం [సే]

తలాపి = (1) (చూ) తలదాపి; తలాపు [కర్నూ]

(2) దిండు [తె]

తలాపు = తలపైపు; తలాపి; తలదాపి [కరీ]

తలిపిరి = వాగుగాపారే చిన్న ఊటనీరు;

తలపరిగి; తలిపెర [అ]

తలిపెర = ఊటకాల్వ కాధారమైనచోటు; బుగ్గ; తలపరిగి [అ]

తలుపుగూడు = గోడలోనే అమర్చిన అత్మేర [మ]

తలుము = ఏకము [నె]

తలుముపీట = తలము [నె]

తలువాలు = తలంబ్రాలు [మ]

తలె = (1) కంచము [కరీ]

(2) భోజనము చేయుపాత్ర [మ]

తలెత్తు = (1) ప్రయోజకుడగు [వి]

(2) సగర్వముగ ప్రవర్తించు — ఎట్లా

తలెత్తుకొని తిరిగేది [నె]

తలేరు = ఎక్కువ బరువును లాగించుటకు ఒక కాడి ఎద్దులకు ముందు ఇంకొకకాడి

ఎదులమ కట్టి పూన్చినది—తలేరు కట్టి
 లాగించినారు: కట్టేరు [నె; తె]
 తల్పలాయించు = తనలో తాను మధనపడు
 [కరీ]
 తల్లడమల్లడమగు = కపించు [కరీ]
 తల్లిపడి = చెరువు అరగాణి [నె]
 తల్లి మాండ్కి = స్పృహకము [శ్రీ]
 తల్లివర = కుంపు & బావులలో క్రింద మొద
 లగా నుండు నట్టి వర [నె]
 తల్లాకు = విదాకులు [కరీ]
 తలారి = కామ (కత్తె) లేనిగాడుగు; గిడుగు
 [వి; శ్రీ]
 తల్లెరు = (చూ) తలేరు [నె - ఆత్మకూరు;
 కర్నూ]
 తవర = తంటా — తవర మాతలు; తవర
 నోరు [నె-కలువాయి]
 తవుడు = (1) మెలకువగా అవహరించు—
 వాడి జేబు తవడినారు [నె]

(2) వ్యభిచరించు—వాడు అందరి ప్రేమ
 తవడినవాడె [నె]
 తవుళి = అబద్ధము [నే]
 తవ్వ = రెండు సోలలు [కరీ]
 తవ్వకము = (చూ) తొవ్వకము [కరూ]
 తవ్వగాము = తవ్వెడు జీతమునకు
 చేయవాడు [కరీ]
 తవ్వి తల తెత్తు = పెద్దగా కూర్చు [కరీ]
 తవ్వోడ = (దెడ్డురు) సముద్రము త్రవ్వే
 [వి]
 తనుకు = జారుకొను; చిప్పించుకొను [తె]
 తకుకు = చిన్నబిళ్లవలెనుండు రాళ్లు;
 కమ్మ [నె; కర్నూ]
 తక్కు = (1) పనికిరానిది; తక్కువది —
 వట్టి తక్కువనరం [నె]
 (2) వంతులుగా పొలమునకు నీరుపారిం
 కొమ్మలు; పూటలు [అ]
 (3) తొందర కలిగించు కారణం—పె
 తక్కులో ఉన్నాడు [నె]

త్రా

తాకట్లు

తాగగలు

తాకట్లు = (1) స్పర్థను పెంచు చేష్టలు—
 తాకటమారి
 (2) తంటాలు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 తాకనాడు = తాకునాట్లుగా ఆడు; అన్యవ
 దేశముగా దూపించు — ఆయన నన్ను
 బాగా తాకనాడినాడు [నె; తె; అ]
 తాకబాక = ముట్టుకోకు — గుంటువారి
 ముట్టుకోకను నెల్లారువారు తాకబాక
 అంటారు [నె]
 తాకి ముగ్గినోళ్లు = అనుభజులు]మ]

తాకుడుకాళ్లోడు = కాళ్లు ఒకదానితో ఒక
 రాస్తూ నడుచువాడు; తొంటకాళ్లవాడ
 యాసకాటము [మ]
 తాకునబడు = అనుభవమును పొందు [కరీ]
 తాకొను = తలవడు; ఎదురుపడు [నె; తె]
 తాకేయు = నాగలి మొదలగువాటిని వి
 నొట్టి అమర్చి సిద్ధముచేయు [అ; నె]
 తాగగలుగు-త్రాగగలుగు = కూడుగుడ్డక
 కొదవలేకుండా ఉండు [నె]

తాగడ = గంజి మొదలగు ద్రవమైన ఆహారము — జబ్బు బలమై తాగడగూడ పోవుటలేదు [నె-పొ]

తాగేడు = పల్లపుపొలము [నె]

తాచ్చారము = (1) ఉపేక్షభావము; తాస్కారము

(2) తిరస్కారము

(3) నిర్లక్ష్యము [అ; బ; నె]

తాట = (1) బ్రాహ్మణుడు [వి]

(2) చెట్టు మొదలగువాటి బెరడు; చర్మము

తాటదీయు = హింసించు — వాడి తాటలు దీసినారు; తాటలు బలియు [తె; నె]

తాటనిరపడు = బ్రాహ్మణమనిషి [వి]

తాడిగుంపులు = తాటితోపులు [గు]

తాడిపత్రిపంచాయతి = (చూ) దుప్పటి పంచాయతి; చెన్నంపల్లి పంచాయతి [అ]

తాడులేనికట్టు = ప్రేమబంధము [కరీ]

తాడోపేడో = అతోఇతో తేల్చివేయు;

కాలోపూడో అన్నట్లు [గు; నె]

తానకం = ఉనికిపట్టు [శ్రీ]

తాపకము = ఒకదాని కింకొటి జతపఱచుట; పోటీ [కరీ]

తాపలు = మెట్లు; అంచీలు; చీడీలు; పాంటీ కెలు; మెటికలు [తె]

తాపు = పంచలజత; దోవకుల చాపు; చాపు [అ]

తాయం = తీసుబంధారము పేరు మరుగుజేసి పిల్లలను ఊరించి బేలు పుచ్చుట కునయోగించుమాట — నీకు ఒకతాయం పెడతారా; తాయలం [నె; తె]

తాయారు = (1) కల్లి (అర్ - అనునది కమిశమున గౌరవపదము; రెడ్డియార్, మొదలియార్)

(2) ఒక పేరు — మంగతాయారు [కరీ; నె; చి]

తాయి = పిన్ని; చిన్నమ్మ [కరీ]

తాయిలము = (చూ) తాయం [గో]

తాయిలాడి = తంటాలమారి; తారి [అ; పె]

తారంగము = పిల్లలను మురిపించు హస్తాభినయ విశేషము [కరీ]

తారక్కయ్య = అభినయముతో మాట్లాడు అడది [నే]

తారము = (1) తూచుటయందు వస్తువుంచిన పల్లెము, పెత్తె మొదలగువాటి బరువు; Tare — బెల్లంతూకంలో బదుపలాలు తారం తీసివేయ [నె; కల్]

(2) నాణ్యమైన సరుకు గానవుడు తూకమున మినిహాయింపు [కల్]

తారాడు = (1) సమీపించకనే దూరదూరము గనే ఉండి తిరుగాడు — వాడు ఇంటి చుట్టు తారాడు చుండినాడు; తారికాడు [నె; తె; గు]

(2) చీకటిలో వస్తువు కనుపించక వెదకు గ్రుడ్డివాడు తారాడు చున్నాడు [అ; కర్నూ]

తారాతిగిడి = మోసము; తాలాతిగిడి [అ-పె]

తారాముళ్లు = తంటాలు — అది బలే తారాముళ్లది; మారాముళ్లు [తె]

తారి = ఇక్కడిమాట లక్కడ, అక్కడ మాట లిక్కడ చెప్పెడు అడుది; మాటలు మోయునది [అ-పె]

తారికాడు = పని సమయములో పనిమందల పదిలి, చాటు చాటున తిరుగాడు — పుట్టల నందున తారికాడి వచ్చినాడు; తారాడు [నె; అ]

తారిపోవు = దురెండిపోవు; కోడుతారు [కరీ]

తారు = (1) నల్లటిటార్ — తార్లోడ్లు [నె; కర్నూ; అ]

(2) ఇనుపతంతి [తె]

(3) ప్రాకు — తాబేలు తారేబితికింది [వి]

తారుకులాడు = (చూ) తారకాడు [చి]
 తారుపు = భూమిలో సొమ్ము దాచుకొను రాతి
 పాత్ర [నె-హా]
 తారెట్లాడు = సంకోచించు [నె]
 తాలాతిగిడి = మోసము; తారాతిగిడి [అ-పె]
 తాలి = మంగళసూత్రము; తాళిబొట్టు; తాళి
 [నె; కర్నూ; తె; అ]
 తాలింపు = తిరుగమాత (బోత) (పోవు)
 ముందుగా వేసి ఉడికించిన కూరగాయల
 పలుకుల కూర—వంశాయ తాలింపు;
 తాలింపు [నె; కర్నూ; గు; ప; అ]
 తాలిపోవు = తగ్గిపోయి; తీసిపోవు [గు]
 తాలు = (1) లోపల గింజపట్టని ధాన్యము;
 తరక; పొల్లు [కర్నూ; అ]
 (2) రాగి వెన్నులు కోయగా మిగిలినగడ్డి
 [అ]
 (3) పైరు వెన్ను దీయకనే ఎదిగి ఎండి
 పోవు — ఈ పేడు పొలమంతా తాలు
 పోయింది [నె]

తాలుకట్ట = (చూ) పొల్లుకట్ట [గు]
 తాలుబోలు = (1) పనికిరాని తట్టధాన్యప
 [కరీ]
 (2) పైరు వెన్నుదీయకపోవు [నె]
 తాలూకులు = రాకుబిగించని సాదా కమ్మల
 తళకులు [అ]
 తావారేకు = పెనము [చి]
 తావు = వద్ద— అది నా తావున లేదు [నె]
 కర్నూ; తె; అ]
 తాస్కారము = నిర్లక్ష్యము; తాచ్చారవ
 [ఆ; బ]
 తాళించు = కూర మొదలగు వాటిని పొరట
 పొరుట [చి]
 తాళింపు = (చూ) తాలింపు
 తాళు = నిలుచు; తమయించు—తానేవుతా
 [అ; నె]
 తాళువారము = ఇంటి ముంగలి భాగము
 మిట్ట; లోగిలి [చి]

తిండి

తిప్పకాయ

తిండి = గోకుడు; దురద [మ]
 తిక్కతీత = తీతువు పక్షి [కర్నూ]
 తిక్క దిప్పు = గర్వమణుడు [మ]
 తిక్కపాసు = తిక్కమనిషి [కరీ]
 తిక్కబుచ్చిగాడు = అ మా య కు డు,
 వ్రపంచజ్ఞానము లేనివాడు [కర్నూ]
 తిక్కడి = మూడు కణ్ణులతో నిర్మింపబడిన
 ఆమగ్ణు [కరీ]
 తిక్కు = (1) రుద్దు; లోము; డులుపు [నే]
 (2) కత్కెడ తాడులో బడిన మెలిక [తె]
 తినుబండారము = చిరుతిండి, పలిహారము
 [నె; అ; తె]

తిన్న = తాగ్రతగా ఒళ్లు దగ్గర పెట్టుకొనుట
 [వ]
 తిన్నగా = (1) మెల్లిగా—తిన్నగా మాట్లాడు
 (2) క్షేమముగా—తిన్నగా వున్నాడు [నె;
 ఆ; తె]
 (3) చక్కగా, నేరుగా — దారి తిన్నగా
 పోతుంది [సర్కా]
 తిపారం = పోయ్యేకాలం [శ్రీ]
 తిపిరి = వ్యత్యాసము — ధ ర లో తిపిరి
 పచ్చింది [నె]
 తిప్ప = కుప్ప—ఎరువు తిప్ప; చిప్ప [అ]
 తిప్పకాయ = తిరుగుబోతు [కరీ]

తిప్పలాడి = మగవారిని వలలో వేసుకొను
త్రి [తూ-గో]

తిమతిమ = ఏదేని పురుగు కుట్టినచోట
కలుగు చిన్నబాధ; చినుచిను [కరీ]

తిముకు = వేడుకచూడ నిచ్చగించు [అ]

తిమురు(1) ఉరుము లేకుండా తళకు తళకు
మని మెరయు— మఖ (కార్తె) తిమిరితో
మంచి వానలు: మఖ తిమిరితో మదిలోపడి
కర గూడకొస్తుంది [నె]

(2) నొప్పి—కాళ్లతిమురు: తిపి [అ]

తిమ్మిరి = మదము— నీ తిమ్మిరి పాపెద
[కరీ]

తియ్యకూర = (1) తోటకూరకు అల్లము
చేర్చి వండినకూర [తూ-గో; తె]

(2) పులుసువేయక, పాలుబోసి ఎనించిన
ఆకుకూర [నె]

తియ్యపచ్చడి = చింతవండు వేయకుండా
నూరు పెసల ఉరుబిండి [నె]

తిరకాసు = (1) వంకర; తిరకను

(2) వివాదము [నె]

(3) తిపిరి; వ్యత్యాసము [గు]

(4) శ్రానుకొని తాడుకు ఒడు మెలి; తిక్కు
[కరీ]

తిరగా = మరల, తిరిగిచెప్పు; తిరిగి చెప్పు
[అ; బ]

తిరగమాత = తిరగబోత, పోవు, తిరగ
మాత; తిరగమోత; తిరగవాత [నె; రా]

తిరగమాత = తిరగబోత; పోవు; తిరగ
బాత, తిరగమాత; తిరగవాత; వగ్రణ

తిరగవాత = తిరగమాత; తిరగబోత; పోవు

తిరిగిణి చెంబు = మరచెంబు; రైలు చెంబు

[అ]

తిరిబెట్టు = ప్రేరేపించు; పురేక్కించు [గో]

తిరుకను = వంకర; తిరకాసు [కరీ]

తిరుగటిపళ్లు = దవడపళ్లు; పక్కపళ్లు

తిరుగుజేసికొను = మార్చుకొను [కరీ]

తిరుగుడు = (1) వీదిమలక; మలుపు; కుని—
తిరుగుడులో దాగినాడు

(2) మాటలలో విభేదము; మెలి—చిన్న
తిరుగుడు వర్షానికింది [నె; తె]

తిరుగుడుకండ్లు = కనుగుడు ఎక్కువగా
చుట్టూ తిరుగు చుండునవి [నె; కర్నూ;
అ; తె]

తిరుగుడు కపిల = రెండు జతల ఎడతో
తోలు కపిల. ఇందు ఎక్కు పెనక్కి రాక,
బారిపెక్కి ఎక్కి తిరిగి వచ్చుచుండును.
ఈలోపల ఇంకొక జత బాసను లాగును.

× వెనుక కపిల (మోట) [చ]

తిరుగుడుపువ్వు = (1) విక్రవతె చేయించి
జడపై పెట్టుకొను నగ

(2) పొద్దుపొడుపు పువ్వు [గు]

తిరుగుడు వడ్డి = చక్రవర్తి (Compound
Interest) ఏటేటా వడ్డిని మొదలలో
కలిపి లెక్కించునది; ఏటేటా అంతకపు
వడ్డి

తిరుపు = మర; పూర్తి [అ]

తిరుపుచెంబు = మర చెంబు; తిరిగిణి చెంబు;
రైలుచెంబు [నే]

తిరుప్పల్లె = సమాధి [కరీ]

తిరుగుబాత = తాలింపు; పోపు [నే]

తిరుగబారు = (1) కాయలు వక్రస్థితికివచ్చు;
వండబారు [గు]

(2) నీరు పొలముంతయు పూర్తిగా బారు
[అ]

(3) మడికయ్యలో నీరు నిండుగ ఉండు

(4) నీరు ఎక్కువై పైకి ప్రసరించిపోవు—
వర్షమువలన పొలములో నీరు తిరుగ
బారినది.

(5) గింజలు ముదిరి పైరు వండబారు [నె]

(6) కల్లు మొదలగునవి ఎన కలిసిపోవు
[కరీ]

తిరుగమాత = పోవు; వగ్రణ [నె; తె; అ]

తిరుగవాత = పోవు; తిరుగమాత [కర్నూ]

తిరువళిక్కి = దేవుని దీపము [అ]

తిరూసు = (చూ) తిరకాసు [వ]

తిర్లమర్ల = లోభాగము పై భాగముగా, పై భాగము లోభాగముగా తొడుగుట —
అతడు చొక్తా తిర్లమర్ల తొడిగినాడు [కరీ]

తిట్టి = (1) చేపలు వేసుకొను బుట్ట [శ్రీ]

(2) తాటికి ఈతమండలు కట్టి రెండుకొనలను ఇద్దరు పట్టుకొని, చేపలు పట్టుచు

సాగిపోవు వారి వెనుక లాగికొన పోవునది [నె]

(2) గుంటకో నీటిని చల్లి వేసిన తరా చేపలు పట్టు సాధనము [చె]

(4) కక్కు వే తనమును సూచించు పద. [మ]

తిలాలో = బలిసెలు [గ]

తిప్పవేయు = వెళ్లకుండా ఒకేచోట ఉం [తె; నె]

తిల్లిక = దీపము — తిల్లికబెట్టు: తిల్లి తిరిక [నె-మెట్ట]

త్రి

తిగతొక్కి-వచ్చు

తిర

తిగతొక్కి- వచ్చు = మతిభ్రంశము పొందు; కొన్ని విషయతీగలు త్రొక్కిన ఇది కలుగు నందురు.

తిగూర = తియ్యగూర; పులుసు వేయని కూర [నె; తె]

తిగెట్టు = పారిపోవు [వి]

తిటకసిందు = (చూ) తీట గజ్జెలాకు [అ]

తిటగంజిరాకు = (చూ) తీటగజ్జెలాకు [అ]

తిటగజ్జెలాకు = తాకిన దురదయగు ఆకు; తీట గంజిరాకు; తీటకసింద; దురద గొండి [అ]

తిడు = (1) బ్రతిమాలు

(2) రాచు — అతనిని తీడవలె [కరీ]

(3) దారము మొదలగు వాటిని నోటి ఉమ్మితో పదనుచేసి సరిచేయు — ఆదారం నేను తీడినా [నె - పొ]

తీత = అలసి, సరములు లాగు బార(తీయుట) — కాళ్ల తీస్తున్నవి [నె]

తీతనేల = చెమ్మ త్వరగా ఆరిపోవు పొలము; ఒగ్గిపొలము [నె]

తీతబొత్తంచు = అరంగుళము వెడల్పుండ బట్టతో అతుకు అంచు [వి]

తీనెపొయ్యి = చిన్నపొయ్యి [మ]

తీనెలు = ఓడికెలు [కరీ]

తీనోతేరా = ఇవి ఉరుదూ సంఖ్యలు — మూడు, పదమూడు అని. ఇవి మహామ, దీయులకు అకుభమైన సంఖ్యలు, కాబట్టి అకుభము (వ్యతిరేకము అను అర్థములో వాడబడుచున్నవి.) అపని తీనోతేరా అయినది. ఇల్లే ఆబ్ అతార్ (ఎనిమిది వద్దెనిమిది) గూడ అకుభములు,

తీవరము = (1) నొప్పి — ఏమమ్మా అంత తీవరము? (వ్యంగ్యము) [నె]

తీపు = (1) నొప్పి — ఒళ్ల తీపుగా ఉన్నది [నె; తె]

(2) అత్తుచ్చిని కనబరచకుండు — ఆ మాటంటే వాడిమొగం తీపుగా వుండినది [నె]

తీయు = నీళ్లు తగ్గు — ఏదతీసింది [నె]

తీరవ = (1) విదము, న్యాయము — అదేమి తీరవ? [నె; తె; అ]

(2) పారుదల నీటిని పంచిపెట్టి, వేరు వేరు కాలువలకు పారించు చోటు—
తీరవలు వేసినారు; యాగర; తీరు
(Regulator) [నె]

తీరా=చివరికి—తీరామాస్తే తెలిసింది [చి;
నె; కిరీ]

తీరాల ('రా' ఉచ్చారణ తాటాకువలె)=
అపరక్రియలు; కర్మంత్రాలు [నె]

తీరికదీర్పు=నిశ్చయించు.

తీరు=కొయ్యలో ఏర్పడియుండిన ముడి—
వాసం తీరులో విరిగింది [నె; ఆ; చె]

(2) రూపొందు—అది అందంగా తీరినది.
[నె; కర్నూ; అ]

(3) మరణించు—తీరిపోయినాడు [అ]

(4) దంతె (లాదిన మిద్దెకు అడ్డముగవేయు
కొయ్య) [చి; అ]

(5) బాణము — ఒక్కతీరు వేసినట్లుగా
నున్నది [నె-పొ]

(6) పంటపొలంలో ఒకభాగం [అ]

(7) సభ్యత—తీరుమాలినవాడు [నె]

తీరుతీరు=రకరకాల [కరీ]

తీరుతెన్నులు=(1) అందచందాలు [వి; నె]

(2) క్రమవిధానము; బాచిత్యవిధములు [నె]

తీరు దినుసు=(1) అందచందము

(2) క్రమము—తీరుదినసులేని పనిచేసి
నాడు [నె; ఆ]

(3) అన్నిరకముల వస్తువులు [తె]

తీరుబడి=తీరుబాటు; పనితీరిక — తీరుబడి
దొరకలేదు [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

తీరుభోగ్యము=అప్పుగా ఇచ్చినదట్లు తీరు
వరకు ఋణముని భూమి ననుభవించుట;
స్వాధీనాదుమానము [అ]

తీరుమానము=(1) పనిని వగదెంచు; తీర్మా
నము [వి; నె]

(2) పూర్తిగా—చెప్పు తీర్మానంగా తెగి
పోయింది [నె]

తీరువ=(చూ) తీరవ [నె]

తీర్పు = అప్పు మొత్తముమీద వడ్డీని
గుణించి, మొదలుతో చేర్చుట—ఎబేటా
తీర్పు; అంతకము—మూడేండ్ల తీర్పులో
వడ్డీ [నె]

తీర్థము=(1) జాతర

(2) నీరు [కరీ; చి]

తీసిగుద్దులు = రెండు పొట్టేళ్లను విడదీసి
మరల వదలుచు వచ్చు పొట్టాటపందెము
[శ్రీ]

తీసివేయు=తక్కువ పరచు—అంతతీసేసి
మాట్లాడవద్దు [తె; నె]

తు

తుంట

తుంపర

తుంట=(1) తునక; ముక్క

(2) పోకిరి—తుంటరి [అ]

తుంటెము=కుటుబ; తొంటెము [కరీ]

తుండు=(1) గట్టి చిన్నకొయ్యమొద్దు

(2) తడి తుడుచుకొను చిన్నగుడ్డ; టవల్
[నె; కర్నూ]

(3) లావైనవాడు [అ]

తుండుగుడ్డ=తువాల [వి; నె]

తుండుకోల=చెల్లగియు గముడు (గమళ్ల)
కత్తి నూరుటకు ఉపయోగించు రెండు
మూరల గట్టికట్టె [నె - అత్మకూరు]

తుంప=ముక్క; తునక [నె-పొ]

తుంపర=సససన్న పొడి చినుకులు; తుప్పర
[నె]

తుంపు = (1) జగదము — తుంపులు పెట్టబోవు [చి]

(2) పేలిక; బట్టముక్క [తె; గు]

తుంబ = గింజలుతీసి ఎండబెట్టిన సొరకాయ;

తుంబి [ఉ-వి]

తుంబి = (చూ) తుంబి [వి]

తుక్కు = కావలసినన్ని; ఎక్కువ—వంకాయలు తుక్కు తుక్కుగా ఉన్నవి [అ; నె]

తుడాయించు = విరిగిపోవు; తెగిపోవు [కరీ]

తుట్టుము = (చూ) తుట్టి [చి]

తుట్టుమార = బొత్తిగ; పూర్తిగా— అది తుట్టుమారా పనికిరావండా పోయింది [నె]

తుట్టి = (1) చింతనందు మొదలగునవి చెడిపోయి ముద్దగట్టినవి [నె; అ]

(2) చెత్తగలిసి ఒకటిగా ఏర్పడినది— విభిన్న తుట్టెలు కొట్టుకొని వచ్చినవి [నె; కర్నూ; తె]

(3) నష్టము [కరీ; మ]

తుట్టునార = ఒకటిగా కరచుకొనియున్న నార (తడవ); గుత్తినారు [నె]

తుట్ర = (చూ) తుట్టి [నె; కర్నూ]

తుట్రపురుగు = చిన్నపాము; దీనికి విషమెక్కువ [చి]

తుట్టె = బొత్తిగ [నె]

తుడాయించి = మాటను కాదని; ఎగురవేసి [కరీ]

తుడుము = చిన్న నగారా, దీనిని తోలు అట్టిలతో వాయితురు—తుడుముతో పాటించినారు [నె; వ]

తుడుముగ = పొట్టిగ—లావుగ [నె-పొ]

తుడుమువేసినారు = ఏదైన ఒక విషయమును గ్రామములో ప్రకటించుటకు తుడుము వాయించుచు చెప్పట — అవి జీతీ రమ్మని తుడుము వేసినారు [నె]

తుత్తర = (1) తీవ్రమైన ఆనక్తి — తుగ్గుడు

(2) తగినకాస్తీ అని వ్యంగ్యము అయిన తుత్తర అనిగింది [నె; అ]

తునక = తుంట; తునుక; తుంప [గు; నె]

తునకలు = (1) మాంసపు ముక్కలు [పె; నె]

(2) గారెలు; వడలు [గు]

తునకాలు = ఒకవైపుననే వల్లము (కట్ట) త్రాసు; తునకొల (దీనిని ఎక్కువ ఎరుకలవాండ్లు ఉపయోగింతురు)

తునకొల = (చూ) తునకాలు [వి]

తునాతునకలు = ఎక్కువగా ముక్కలగు — కండ తునాతునకలై [కరీ; నె]

తునితగవు = (చూ) రామాయ ప మధ్యస్థం (వంటిని) [గో]

తుపర = జల్లవాన; తుప్పర [అ]

తుపాకిటొట్టోడు = (చూ) పగటి పేషగా బైరూపోడు; లక్కోరోడు [మ]

తుప్ప = గంటగట్టిన పైరు [నె-పొ]

తుప్పడ = తోలు [కరీ]

తుప్పతాలు = కుచ్చితములు [గు]

తుప్పర = (1) కొద్దిపాటి పన్న వాన గురు—తుప్పర చినుకలతో సరిపెకొన్నది.

(2) కొందరు మాట్లాడునప్పుడు ఉక్కిరికిరి బయటపడుట — అయిన తురతో చొక్కాతడిసింది; తుంపర; తు: [నె]

తుప్పలు = వెంట్రుకలు [కర్నూ]

తుప్పడు = (1) పక్షియాకలు

(2) గొట్టె బొచ్చు [అ]

తుమ్మకాయబిళ్లలు = పడుచులు కా వ్రేళ్ళకు బెట్టుకొను మెత్తలవంటి నగ [కరీ]

తుమ్మెత్తునక్కరే = శుభములను అడ్డుగా
 ఏర్పడఁ అవశకునములు [కరీ]
 తురక చామంతి = బంతిపూలు [చి]
 తురక రాయి = బొంతరాయి; ల్యాటరైట్
 [తె]
 తురాయి = సాము కరచిన వానికి మంత్రగాడు
 గుడ్డపీలికలో చెడ్డముక్కనుంచి, మం
 త్రించి ముడిపేసి, దానిని వానిదండకు
 కట్టినతాడు [గో]
 తురిమిలి = (చూ) తురుము పీట [అ]
 తురుగు = (చూ) తురుము [నె]
 తురుము = కొబ్బరి మొదలగువాటిని నన్న
 నన్న ముక్కలుగా చేయు విధానము—
 కొబ్బరి తురిమి వంచకట్టాయంలో కలుపు
 [నె]
 తురుముపీట = తురుముటకు ఉపయోగించు
 సాధనము; తురిమిలి [నె]

తులిపి = పోకిరిచేష్టులు చేయు పిల్లకాయ
 (Playful) — తులిపి పిల్లకాయ [నె;
 కర్నూ; తె]
 తుల్లి = తొలి; రంధ్రము; వెజ్జము; [నె-
 అత్తకూరు]
 తువ్వ = (1) చాలనన్నటి దుమ్ము—తువ్వ
 ఇసుక [నె; అ-పె; తె]
 (2) ఇసుకవాలు పొలము [తె]
 (3) లేగదూడ; తువ్వాయి [గో]
 తువ్వాయి = లేగదూడ; తువ్వ [గో]
 తువ్వనేల = దుమ్ము ఇసుకతో కలిసి వవ
 లుగా సుండునేల [కర్నూ; అ]
 తువ్వర = కొద్దిపాటి నన్నటి వాచినుకులు;
 తుంపర; తువ్వర [నె]
 తుసికిలపడు = (1) జారిపోవు
 (2) అక్రమ సంబంధమును పొందు
 (3) వెకిలిగా నవ్వు [గు]
 తుట్టు = ఒక విధమైన చేప [చె]

తూ

తూకము

తూచినట్లు

తూకము = బరువు—నిండా తూకమైంది [అ]
 తూకమున్న మనిషి = లెక్కం వదలి న;
 మంచిమాటగలవాడు; గౌరవమున్నవాడు
 [అ]
 తూకి ఆకు = బీడీలను చుట్టు ఆకు, ఇది
 పుంగునూరు అడవులలో విశేషము [చి]
 తూకు = (1) ఎత్తుట—దానిని తూట
 (2) వేలాడగట్టు—తూటమాను
 (3) మరణశిక్ష—వాడికి తూటకు యిచ్చి
 నాడు [నె; చి]
 (4) దుత్తకు కట్టిన త్రాడు; ఉగ్గము
 (5) సిగ్గుతోడు సాధనము [చి]

(6) టిఫిన్ క్యారియర్ [నె-వెంకటగిరి]
 తూగిటించు = కునుకు [నే]
 తూగు = ఒకవిధమైన బిందె; కడవ; బుంగ;
 బిందె [గు]
 తూగు = (1) సిద్ధమగు [శ్రీ]
 (2) భరించగలకై—దానికి నేను తూగ
 లేను
 (3) ఉత్సాహము [కరీ]
 తూచినట్లు = హెచ్చుతగ్గు లేకుండగ; సరిగా
 —అ మాట తూచినట్లు సరిపోయినది
 (Balanced) [నె]

తూటికూర = (1) పెరళ్ళలో మొలచు ఒక ఆకు కూర [చి]

(2) మడుగులో మొలచు తీగ ఆకు [కరీ; నె]

తూటు = అడుగురి [అ-పె]

తూట్లచేయి = డబ్బు నిలవనిచేయి—వానిది తూట్లచేయి [అ]

తూపరము = (1) రంధ్రము [అ]

(2) పిల్లకాల్య; జోలారు [కరీ]

తూము = గొడ్డలి, పార మొదలగువాటికి కత్తె బిగించుటకు చేసిన రంధ్రము [నె; కర్నూ; తె]

తూర = పిళ్లపారు తూము [శ్రీ]

తూరు = (1) గద్ద మొదలగు పక్షులు తటాలున ఏటవాలుగా వేగంతో క్రిందికి దిగి, వెంటనే పైకి ఎగిరిపోవుట (Dive)—గద్దతూరి కోడిపిల్లలు తూట్టింది [నె; వ]

(2) ఉదయించు

(3) వెలువడు [అ]

తూరుగడపోయ్యు = పొలములలో గింజను వేలువలుచుటకై చేబలతో ఎ తూర్పారబోయ్యు; తూరుపానబట్టు; తూ పోత [గు]

తూరుపానబట్టు = (చూ) తూర్పానబట్టి తూర్పారబట్టు [నె, కర్నూ]

తూరుపోత = పొల్లు పోగొట్టుట; తూరా; బట్టుట [కృ]

తూర్పానబట్టు = తీవ్రంగా విమర్శించు—వాడిని తూర్పాన బట్టినారు; పికివేద [నె; కర్నూ; వ]

తూలివాడు = చేపలను పట్టువాడు; బె [చె]

తూలు = (1) వ్యర్థమైనది—తూలుమాటలు

(2) మాటజారు—మాట తూలినాడు [అ]

(3) అనవసరంగా మాట్లాడు; తిట్లు [గో]

తెండి

తె

తెగబడిపో:

తెండి = చిన్న గడ్డికుప్ప [అ-పె]

తెండు = పైరులకు నీరు తోడిపోయి [శ్రీ]

తెండె = (1) ప్రవాహమున తేలివచ్చు కంపా గట్టాలముద్ద; తెండి [చి; నె]

(2) చేపలగుంపు [నె]

తెంపట్టు = కాడిమోసి ఎద్దు మొదలగు భార వాహకములకు ఏర్పడిన మెడమీది పెద్ద కాయ × కన్నట్టు [నె]

తెంపు = ఉదారము—తెంపైన మనిషి [నె; కర్నూ; తె]

తెకాల్పుడు = చేతగాగ సొమ్మనిల్లు [కరీ]

తెగజేయు = మిరాసి జేసికొను [కరీ]

తెగడ = (1) చిక్కటిసొంగ—బరువు లా, తేక ఎద్దుకు తెగడపడింది [నె; గో]

(2) కోపము [అ]

(3) పరిష్కారము—అది తెగడ పడి తేదు [తె]

తెగతెంపులు = (1) విధాకులు [చి; మ]

(2) పరస్పర సంబంధము పూర్తిగాతెంచ కొనుట—నాకు వాడికి తెగతెంపులైంది, తెగదెంపులు [నె]

తెగబడిపోవు = మేకలు, గొట్టలు గుంపు నుండి భయముతో విడిబడిపోవు; బెడబడి పోవు [నె-పొ]

తెగబెరుకు = గొప్ప వెలగలదానిని అవసర

మునుబట్టి కొద్దికి తగ్గించి అమ్ము—

సామ్యులు తెగబెరికి వేసినారు [నె]

తెగవ = బాటలందు నీరు పారుటచే ఏర్పడిన

పెద్ద దారి [తెగినది] [నె]

తెగాయించు = తెగువచేయు [కరీ]

తెగినది = రంకులాడి—ఈమె తెగినమనిషి:

ఎడిచినది [కరీ]

తెగినమనిషి = సాహసీకుడు; తెగించిన

మనిషి; తెంపరి [మ]

తెట్టు = కంచె; వెలుగు [క]

తెడ్డు = (1) అడుగుమట్టి

(2) పెళ్ళి—తెడ్డెత్తి కయ్యలో వెయ్

[చ]

(3) పురుషాంగము — వాడి తెడ్డయినా

యివ్వడు [చి; నె]

తెడ్డుజూపు = ఎగనామము బెట్టు [కరీ; నె]

తెనుగుజాతి = తెలగజాతి; తెలగాలు [కరీ; నె]

తెప్ప = ఒక పెద్ద మడత [కరీ]

తెమడ = (1) తెమ [అ]

(2) (చూ) తెగడ—తెమడ వడింది [నె]

తెమలు = (1) కడలు

(2) వని పూర్తిచేసుకొని బయలుదేరు

—తెమలడ; తెమలిరాడు [నె; గో;

అ]

(3) పరిష్కారమగు; వగదెగు [చి; నె; అ]

తెయ్యమ్మ = తెలివితక్కువవాడు [గు]

తెయ్యమను = మిడిసిపడు [వి]

తెర = ఆగిఆగి వచ్చునది — దగ్గు తెరలు

తెరలుగా వస్తున్నది [నె; వ; అ]

తెరకము = (చూ) తెరబంగి; తెరకవ; పెట్టి

బోగుల [నె-అత్మకూరు]

తెరకవ = పెట్టిబోగుల; తెరకము; పెట్టి

బోగుల; తెరబంగి [నె-మెట్ట]

తెరగవాత = తిరుగపోక; పోపు [అ]

తెరవ = (1) బయలు — తెరవన ఆరబెట్టు

(2) చిక్కులనుండి బయటపడుట—తెర

వన బడినాడు

(3) విషయము దాచుకోకుండుట—తెర

వగా చెప్పి వేసినాడు [నె]

తెరపి = (చూ) తెరిపి; తెరిపిన [కర్నూ; గు;

అ; వ]

తెరిపి = నందు; పీలు—ఏమీ తెరిపి దొరుక

లేదు [నె; ద; గో]

(2) వాన వెరిసిపోవుట — వాన తెరిపి

యిచ్చింది [నె; కర్నూ; అ; వ]

తెరిపిన = (చూ) తెరిపి

తెరబంగి = వెట్టిబోగుల—వాడు వట్టి తెర

బంగి; తెరకము [నె]

తెట్టు = (1) మధ్య ఏర్పడిన ఎడము—పైరు

తెట్టులు పోయింది [నె; అ]

(2) తెలివితేనవాడు [గో]

తెలగబాముల మనిషి = పెద్ద మోసకారు

[కరీ]

తెలగదుంప = చిలగడదుంప; గనుసుగడ్డ;

తెలదుంప; గణుసుగడ్డ; రత్నపురిగడ్డ;

కంద [చ]

తెలుగుమీలు = నాగరికత చెందు [గు]

తెలుపుకొను = వ్యాధినుండి బయటబడి

క్రాంతినెత్తురు బెట్టు—ఈతడు కొంచెము

తెలుపుకొన్నాడు [కరీ; నె]

(2) తన సంగతి వివరించి నమ్మబలుకు

[కరీ]

(3) తనకు జరిగిన అన్యాయము పెద్ద

వారితో చెప్పుకొను — మీ అబ్బితో తెలు

పుకొ పో [కరీ; నె]

తెలె = కంచము [నే]

తెల్లకాక = (1) అత్యంతమైనకాక White-

heat; జిల్లకాక

(2) ఉచితమైన సమయము — తెల్లకాక

మీద ఇనుమును సాగగొట్టినట్లు [నె]

తెల్లగడ్డ = వెల్లులి; తెల్లబాయ; ఎల్లపాయ
[చి: నె; నే; అ]

తెల్లగడ్డ కొప్పుది = చిన్న కొప్పు గల
అడుది; ఎల్లగడ్డ కొప్పుది [అ-పె]

తెల్లదుంప = (1) చిలగడ్డదుంప; గణుసుగడ్డ.
తెలగదుంపు; రత్నపురిగడ్డ; కంద [నే]

తెల్లనక నల్లనక = ఒకరిని ఎన్నక; ఇకరు
అను విమర్శించక [కరీ]

తెల్లపోలు = పెండ్లిలో చాకలివాడు బియ్య
ముతో వ్రాయునది; లగ్నపుపోలు [మ]

తెల్లబట్ట, పచ్చబట్ట = సుఖిగ విశేష
గనోరియా [వ; నె]

తెల్లబాయ = వెల్లులి; తెల్లగడ్డ [నె]

తెల్లవార్డులు = తెల్లవారు సంవరకు (ర
అంతా అనుట) — తెల్లవార్డులు పేల్చి
ఉండినాము; తెల్లవార్డు [నే]

తెల్లవార్డు = రాత్రి అంతా — వాడు
వారు పేలుటన్నాడు; తెల్లవార్డులు [వి]

తెల్లారు = సాధారణమైన కమలపాకు
కమ్మేరాకు [చ]

తెల్లారగట్ల = వేకువ [వి]

తే

తేగడ

తేలుమీన

తేగడ = అరిగినది [చ]

తేగము = ఆలస్యము [నె-పొ]

తేగుడు = (1) లిడి ఎక్కువ అయి నిలువ
ఉండుటచేత, తీగలు సాగు పాగువంటి
పదార్థము — తేగుడు తేగుడుగా ఉన్నది
[గు]

(2) వెళ్తున్నట్టి ఆకారముతో జొల్లుకార్చు
కొనుచుండు వాడు — ఒక తేగుడు మనిషి

(3) చురుకుదనము లేనివాడు; దేబె [నె]

తేనెతెల = మణుగు బూపు అను తినుబండ
రము [హె]

తేనెపెరడు = తేనెకుట్టి; తేనెరేడ [చ]

తేనెరేడ = తేనెకుట్టి; తేనెపెరడు [చ]

తేవ = (1) తొంగ

(2) అందరాని దానికై ఆలోచన [గ]

(3) జొల్లు; సొంగ [గ; గో; వి]

(4) దుక్కివానలో సగము; అనగా అంగు

ళము లేక ఒక పదునులో పాతక (నల్లవ

భాగము), ఇప్పటి 6 మిలిగ్రాములు —
రెండుతేవల వాన తరిసింది [చ]

(5) ఆకుకు — తేవల తొంత [అ]

(6) సర్వాయము: తడవ; వంతు; దసా —
ఇది మూడో తేవ తిండి [నె]

తేవీ = అగి; అవి — తేవీ తేవీ విడ్పారు [చ]

తేభ్యం = (1) వట్టి అప్రయోజకుడు; చచ్చు
మనిషి — అయిన ఒక తేభ్యం [నె]

(2) తిండిపోతు [చ]

తేలబలుకు = విషయమును నిలువబెట్టుకుండా

మాట తేల్చివేసి పలుకు — దుజువుకు వస్తే

తేల బలికినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

తేలుమీను = (1) కుట్టి చిన్న మంచినీటి
చేవ, మట్టగుడినె ఆకారంలో నుండును;
కొమ్మమట్ట

(2) ఇంగిలీకము [వ]

తై అమావాస్య = పుష్య అమావాస్య;
చోళంగి అమావాస్య (చోళంగి = ఘటికా
చల నరసింహస్వామి క్షేత్రము; చోళంగి
వరమనిగూడ)
తైతకలాడు = (1) వ్యర్థముగ తిరుగు

(2) ఇబ్బందిపడు — అంతా పోగొట్టుకొని
ఇప్పుడు తై తకలాడుతున్నారు [నె-పొ]
(3) నాట్యము చేయు [తె; నె]
తై నాఠీ = నిత్య నేవకుడు; అంటి పెట్టుకొని
వుండువాడు [గ]

తొ

తొంగటాలు

తొక్కు

తొంగటాలు = కమ్మలతో వ్రేలాడు రాళ్లు
పొదిగిన పతకములు; తోలాకులు [చి]
తొంట = తోవముతో కూడిన — తొంటచేయి
[కరీ]
తొంటి = (1) కుంటి [నె-దక్షిణ]
[2] తొడయొక్క కీలు — తొంటి విరుగ
దన్నెను [కర్నూ; నె; వ]
తొంటికాళ్లు = మోకాళ్ల దగ్గర రాయకొని
తగిలే పంకరకాళ్లు [నె]
తొంటెము = కుటున [కరీ]
తొండలు గుడ్లుబెట్టు నేల = సార హీనమైన
నేల — పెద్దమ్మకు వసువు కుంకుమ కీబ్బి
నది అనుట [నె; అ; తె]
తొండు = 1) బ్రతిమాలు
(2) వరిగడ్డిని లావుగా పురిబెట్టిన పొడవు
మోపు (బండిమీద వేసికొని పోవుటకు
వీలైనది) [చె]
తొండుమెండుగా = ముడుచుకొని పెద్ద
పాటుబడు [కరీ]
తొండెము = (1) మోట బొక్కెనలనుండి
నీళ్లు బయటకు పారించునది; తొండము

(2) తెడుజూపుట [కరీ]
తొందర = కష్టము; బాధ — తొందర పెట్టుట
[నే; నె]
తొంపు = సాకు; తొంపు [కరీ]
తొంబ = (1) అరిణిగా ఏర్పడిన కాలువ;
అక్కడకు [నె]
(2) కత్తిలేని వాడు — తోలుకాళ్ల తొంబ
[కర్నూ]
(3) ఏమియు చేతగానివాడు
(4) లావైన [తె]
తొక్కుట = (చూ) తొక్కిడి [చి]
తొక్కు = పెంక; తొలిక [గో]
తొక్కుముక్కు = ధాన్యము పంటయొక్క
బాహుళ్యము [కరీ]
తొక్కిడి = (1) తొక్కినట్లుండుట; ఎక్కువ
— జనం తొక్కిడి అయినది; తొక్కుళ్లు
(2) ఇబ్బంది [నె; కర్నూ; చి; అ; తె]
తొక్కిడి కూడు = సతాన్నము. జనం
తొక్కిడి అయినప్పుడు పెట్టు భోజనము
తొక్కుడు కూడు [కరీ]
తొక్కు = (1) రోటిలో వేసి తొక్కిన
వచ్చడి లేక ఊరగాయ (తొక్కినది)

- (2) కూర [మ; నె]
 (3) చెరుకు నాటుట—చెరుకుతోట తొక్కు
 పూర్తి అయినది
 (4) అసత్యము—తొక్కమాట
 (5) ముద్దు—తొక్క వలకలు [అ]
 (6) పెంటప్రోగు [ఉ-వి]
 తొక్కుడు = (1) తొక్కినది; దంచినది—
 తొక్కడు వచ్చుడి
 (2) రెండు గడలను ఒకటిగా కలిపి కట్టు
 నపుడు, బిటువుగా నుండుటకు రెంటి
 కొనలు ఒకదానిపైన ఇంకొకటి బాగా
 సాగి కలిసి ఉండునట్లుగా చేర్చుట (over
 lapping); దూలము మొదలగునవి గోడ
 మీద అనుటకు తగిన పొడవు ఉండుట—
 దూలమునకు బాగా తొక్కుడు ఉండ
 నీయండి.
 (3) ఆను [నె; కర్నూ; తె; అ]
 (4) చెడ్డ స్థలానికి బోయిన వచ్చు కీడు
 [నె]
 (5) ఎవరో దిప్పిదిసి ఊరి వెలువల పొర
 బోయగా దానిని తొక్కిన వాడికి పట్టు
 రోగము [గో]
 తొక్కుడుబండ = కవిత బారినై నుండు
 బండ [నె]
 తొక్కుళ్లు = సందడిలో (జననమృత్యులలో)
 ఏర్పడు ఒత్తిడి; తొక్కిడి [మ]
 తొగట = (1) రంగు గుడ్డలు నేయు కూడ్ర
 జాతి; దేవాంగులకు వర వీరికి జుండె
 ముండదు; తొగటి; తొగరి [కర్నూ; నె]
 (2) సాలెవారిలో ఒక శాఖ [తె]
 తొగటి = (చూ) తొగట; తొగరి [నె]
 తొగరి = (చూ) తొగట [అ]
 తొగరు నీరు = రంగు కలిపి పెండ్లిండ్లలో
 వధూవరులకుపోయునీరు; వనంకము [వి]
 తొగు = క్రవ్వుట [అ]

- తొగుటము = క్రవ్వుట; తొవా
 [అ-పె]
 తొట్టికట్టు = పెద్ద భవంతులలో మధ్య
 పెట్టిన పైకప్పు లేని భాగము; ప
 [నె]
 తొట్టు = (1) నీటి అనిక. కాలువ :
 లేక కొంత ఎగుడుగా ఉన్నపుడు :
 వెళ్లక అనుకొని ఉబ్బునది.
 (2) నష్టము
 (3) ఎక్కువ కర్చు — పిల్ల
 ఎక్కువ తొట్టు అయినది [నె]
 (4) బొట్టు—నీళ్లు తొట్టు తొట్టుగా
 తున్నవి [తె]
 తొట్టింపు = (చూ) తొట్టింపు [నె-ఆత్మక
 తొట్టె = ఊయెల [కరీ]
 తొట్టెలేస్కం = చిన్నబిడ్డను మొదటిసే
 ఇరవై ఒక్కనాట ఉయ్యెల తె
 వేయుట, ఆ రోజు పాపకు నామక
 చేయుదురు. బారసాల (తొట్టలో వే
 [మ]
 తొడకపోవు = వెంట తీసికొనిపో
 నిన్ను తొడకపోతానులే; తొడుకొని
 [నె]
 తొడక = బండ్లు మొదలగు వాని చ
 లకు అంటకొనిన బురద [నె]
 తొడపాము = ప్రిలకు తొడపై ఏ
 ఉబ్బిన నరము లేక మచ్చ, ఇది భ
 చెడుపు, అని గిలి [కరీ; నె]
 తొడారిగడ్డ = తొడకు లేచు ప్రణము
 తొడుకులు = దారిలో ఏర్పడిన ఎగుడు
 దులు [అ]
 తొడుగు = (1) స్వామివారికి తొడవు ల
 రించు [కరీ; నె]
 (2) తెట్టె; తెట్టెము [తె; రా]
 (3) కంప కలిపి కట్టిన పెద్ద మే
 దీనిని ఎద్దులచేత యాడ్పించుకొని చ
 —తొడుగు తొలుకొనిరండి

(4) గజిబిజిగా అయినది—అదంతా ఒక తాడుగై నది
(5) అందికపొందిక లేక వినుగుబుట్టించు దీరసంభాషణము — ఏదో ఒక తాడు గుగా చెప్పినాడు [నె; అ]
తొడుసు = (1) చెప్పు మొదలగునవి ఊడి పోక కలుచుకొని అడ్డగించునది — శాలి తొడుసు; చెప్పుతొడుసు
(2) కాలికి అంటుకొనిన బంకమన్ను [అ]
తొణుకు = గొల్ల వారు, పెండ్లి నిశ్చితార్థములో జరపు ఆచారము; వక్కలు కుప్పబోసి ముందు పెండ్లి కూతురుచే దోసెడు తీసి కొన జేయుదురు [నె-పొ]
తొత్తడము = మోసము [చి]
తొన్ని = (1) బొల్లి; శ్వేతకృష్ణము [అ-నె]
(2) మగగురిపై తోయ [నె]
తొపిక = (చూ) తొబక; ముడతలు పడిన మేని చర్మము — తొపికలు ఊగులాడు తన్నుచి [వ]
తొబక = (1) కాయలపై తోయ [నె; అ]
(2) గుఱ్ఱ తీసివేసిన దొప్పవంటి వండ్ల చర్మము—తొలు తొబక తీసి నిల్లి పెద్ద

పులి అయినది; తొక్క; తొపిక [నె; కర్నూ]
తొణ్ణు = నష్టము [కరీ]
తొలగద్రోయు = (1) బాధ్యత వహించ కుండా తప్పించుకొను
(2) అడిగిన వాటికి నేరుగా ప్రత్యుత్తర మివ్వకుండా మాటల దాటవేయు [నె; కర్నూ]
తొలగాన = బట్ట లించుటకు వ్రేలాడ గట్టిన దండెము [వి]
తొలికోడి = పేకువజామున కూకవేయు మొదటికోడి; మొదటి కోడికూత—తొలి కోడితో గూడ బయలుదేరినా [నె; కర్నూ; అ; తె]
తొలుచు = శిక్షించు — అతడు శిష్యుని తొలిచినాడు [కరీ]
తొల్కులు = శ్రీ పొట్లపై గల ముడుతలు; త్రివళి
తొవ్వకము = (చూ) తొవ్వాటము [తె]
తొవ్వాటము = మిరపకోటలో సొగ్గ నడుము కదలించుటకు త్రవ్వట — ఇది రెండో తొవ్వాటకము; తవ్వకం; తొవ్వకం [నె]
తొళ్ళ = గుఱ్ఱలేని తొడుక్క; బోళము — తొళ్ళలు పారబోసినారు [నె]

త్రో

త్రోకఆడించు

త్రోకపీకుడు

త్రోకఆడించు = (1) చిలిపిచేష్టలు చేయు [తె]
(2) దుర్మార్గము చేయు — వాడు త్రోక అడిగే తోసి సున్నం బెట్టినాడు [నె]
త్రోకకోయు = (1) వనిసుండి తీసివేయు [తె]
(2) తగిన శాస్త్రీచేయు [నె]
త్రోకతొటారము = ఎడతెగని ఒకే యొక వరుస [కరీ]

త్రోకపీకు = పిరికితనంతో పరుగెత్తి పోవు [నె; వ; కర్నూ]
త్రోకపీకుడు = (1) వదలిపెట్టకుండా గోతా రుచు వెంటబడుట— త్రోకపీకుడు గాడు [నె]
(2) మార్కొనక పారిపోవు వాడు

(3) ఉన్నట్టుండి జారిపోవువాడు [అ]
 (4) తప్పించుకొని పోవుట
 (5) పారిపోవుట — వాడు తోకవీటడు
 గాడు [తె]
 తోకముడుచు = (1) పారిపోవు [తె; నె]
 (2) చేష్టలు విరమించు [తె]
 తోగు = చిన్న వాగు [కరీ]
 తోజు = (1) సన్నాహము
 (2) తోడ్పాటు [అ]
 (3) తోడు; గుంపు; సహాయము — వాడి
 తోజు చేసికొని వచ్చినా [తె; నె; అ]
 (4) ఉత్సాహము — వాడు చాల తోజుగా
 యున్నాడు [అ; పె]
 తోట = నేవ్యం చేసి పెంచినది — అరటి
 తోట × తోట; తాటితోపు [నె; కర్నూ;
 అ; తె]
 తోటకూర = కాడలుగా పెరుగు ఆకుకూర
 — తోటాకు; కంబాలకూర [నె; కర్నూ; అ]
 తోట పరువుకు వచ్చు = కాయలు ముదర
 జొచ్చు — మీరవతోట వదలుట వచ్చింది
 [నె]
 తోటాకు = కాడలుగా పెరుగు ఆకుకూర —
 తోటకూర × క్రిందనే అలముకొని కోసి
 కొంది ఎదుగునది పెరుగాకు [నె; కర్నూ;
 అ]
 తోటాలేదు, తొండములేదు = ఏమీలేదు;
 అనకొనలేదు [అ]
 తోటిది = పాకీ పనిచేయుట [నె; కర్నూ]
 తోటివాడు = పాకీ పనివాడు; తోటిడు; తోవ
 (తోడివారనుటకు తోటివారనుట తప్పు)
 [నె; కర్నూ]
 తోటివాడు = సోటివాడు [తె; సర్కా]
 తోటిడు = తోటిపని చేయువాడు — పాకీ
 పనివాడు [నె; కర్నూ]
 తోడంటు = పాలలో చేమిరివేయ; తోడు
 పెట్టు [అ]

తోడిడి = (1) ఎదురు పోవు
 (2) మార్పిడి
 (3) సహాయము [అ]
 తోడిడి = (తోడు + ఇడి) నేద్యపు పను
 మనుషులగనో, పశువుల తోడనో
 రైతుకు ఇంకొక రైతు సహాయపడి,
 యిచ్చే పని చేయించు కొనునడి;
 పోటి [నె]
 తోడిపెట్టు = లాభము కలుగజేయు —
 కక్కడ ఏమికోడిపెట్టిరి [కరీ]
 తోడు = విరుగుడు; చేమిరి — పాలు
 పెట్టుట [తె; అ; సర్కా]
 తోడు = (1) స్నానమునకు నీళ్లు సి
 చేయు [అ; నె]
 (2) సహాయముగా పోవు — ఊరికి
 అయిన తోడు వచ్చినాడు [నె]
 తోడుతపిల = నీళ్లు బోసికొనుటకు
 చిన్న పాత్ర; తోడుతపెల [నె; కర్నూ;
 తోడుతపెల = నీళ్లు పోసికొను తోటా
 పాత్ర; తోడుతపెల [నె]
 తోడుబోతు = జుద్రోపానసలతో, పంప
 మనుషుల చంపువాడు. (పంపుచేయుట
 ప్రయోగించుట) భగ్గ అను క్రూ
 కొన్ని వందల ఏండ్ల క్రితము దేశము
 తిరుగాడుచుండేవారు, అట్టివాడే యీ తో
 బోతు. భగ్గులను దాల్చిపోజీ అను
 ప్రతీనిది అబద్ధమేనాడు; — దొం
 తోడుబోతులు [నె]
 (2) దొంగలవెంట బోవువాడు; సాయ
 చేయువాడు; కట్టుమోతు [నె. పొ]
 తోడెంగ = వరి చేనితో మొలచయ ఒక ర
 కలుపుగడ్డి [కరీ]
 తోడు = (1) ఒడ్దిక — వారిడ్డరికి తో
 టదురలేదు.
 (2) ఒకదానికి ఇంకొకటి సరిపోయి అ
 గించుట — అ స్తంభానికి తోడు టడ
 లేదు.

(3) ఏకముగా; కలసికట్టుగా—అందరము
తోడుగా పోదాము [నే; అ; పె]
తోడుబెట్టు = (1) తోడుములు కరగుటలో
సహాయకారిగా ఇంకొక వస్తువును
చేర్చుట, బంగారమునకు వెలిగారమునలె;
ఊంకము బెట్టు [నే]
(2) తోడుబెట్టు; చేమిరివేయు [గో]
తోడు = (1) అట్టకదియనాడు అట్టుతో నంజు
నందుకు బెల్లంతోచేసే తీసివదార్థము [గో]
(2) సంకటి [రా; శ్రీ]
తోషారము = ఇంటి పైభాగము [శ్రీ]
తోపు = (1) పూర్వము ప్రయోగింపబడు
చుండిన మారణాస్త్రము
(2) బొడికివేసి విగించిన పెద్ద చొప్పు
మోపులు—జొన్నతోపుబండి [నే-ఆత్మ;
అ; నె-పొ]
తోపు = (1) నీరుగట్టి, సేద్యముచేసి పెంచ
నవసరములేని చెట్లగుంపు—నవకతోపు;
తాటితోపు × సేద్యముచేసిపెంచినది-తోట
-అరటితోట [నే; కర్నూ-మార్కాపురం;
తె]
(2) నెట్టుట—ఒక ద్రోపు తోచినారు [నే]
తోపుడు = (1) చిత్రి
(2) ఒక మొత్తముతో త్రోసివేసినది —
దానిలో రెండురూపాయలు తోపుడు [నే]
తోపుతోపగు = తడిసిపోవు [కరీ]
తోపులాట = జనసమూహములో ఒకరి
నొకరు తోసుకొనిపోవుట; నెట్టుకొనుట
[శ్రీ]

తోపెల = చేపలబట్టు వల [కరీ]
తోపెలగొట్టు = నష్టపడు [కరీ]
తోమడపెద్దు = అజోతు; అజోతు; దేవర
ఎద్దు; ఆపబెద్దు; అచ్చువేసినఎద్దు
తోమాలసేవ = దేవునికి పువ్వులతో
మాత్రము అలంకరించుట—వెంకటేశ్వ
రుడికి భక్తవారం తోమాలసేవ [నే-
దక్షిణం; చి; అ]
తోముడు = (1) ఊరకే బలవంతముచేయుట
[నే; అ]
(2) కొట్టుట [తె]
(3) చీకాకువరచుచుండుట [వి]
తోలు = (1) వీచు—గాలి తోలలేదు [నే]
(2) రొప్పు [కరీ]
తోలుకాళ్లు = చచ్చుకాళ్లు [నే-పొ]
తోలుకొమ్ములు = వ్రేలాడబడి ఊగులాడు
చుండు పశువుల కొమ్ములు — తోలు
కొమ్ముల ఎద్దు [నే; కర్నూ; అ]
తోలుగుడ్డు = కొంత ముందుగా పెట్ట
పెట్టబడి మెత్తగానుండు గుడ్డు; కాసే
దీని చెక్కుగట్టిబడును, నెలకకు
బిడ్డవంటిది. ఈ గుడ్డు అశుభసూచక
ఇది పెట్టిన పెట్టను కోసివేయుదురు [కర్నూ; అ]
తోలుతొండము = కపిలబాసనుండి నీ
వెడలినప్పు తొండమువలెనుండు వైష్ణ
[అ]
తోల్పులువడు = దెబ్బలు, తిట్లుతీసు [ను]
తోశము = తక్కువ [శ్రీ]
త్రావులు = ఇంటివాసములు [చి]

ద

దంగాసేయు

దఱ

దంగాసేయు = ఇంటిపైకి వెళ్లి అల్లరి
సేయు [కరీ]

దంటపడు = తోడగు [కరీ]
దంటు = (1) బాగుగ ముదిరినవరికాడ, జొన్న

కాడ—దంటు ముదిరినది [నె; తె; అ]
 (2) మగగురి [వ]
 (3) పొడుగాటి కాడగల అకుకుర [నే]
 దండకదీయాలు = (1) రెట్టలకు ధరించు కడియములు [మ]
 (2) హస్తభూషణములు [కరీ]
 దండగవలె = గ్రామ పొలిమేరలెక్క—
 హద్దులు తెలుపును; దండకవిల [నె]
 దండి = (1) దేవుని వాహనములను మోయుటకు చట్టమునకు ఇరుప్రక్కల పొడవుగా కట్టు తెల్లకెన పొడవు దూలము. మట్టి ఊడతోనే దీనిని సాధారణముగా చేయుదురు—దండిమోతగాండ్రు; దండె
 (2) ముక్కకర్రతో పొడుచుటచే, దుక్కిపనరములు జొబ్బమీద ఏర్పడిన గాయపు అట్ట (కాయ) [నె; తె; అ]
 (3) మంచము దండి (పట్టె) [వి]
 (4) మగ్గములో నొక పనిముట్టు [చె]
 (5) కక్కెడకట్టె [అ]
 దండింపు = అనుకూల్యము [కరీ]
 దండికట్ట = పంట నూర్చునపుడు ఒకటిగా జోసిన కుప్పలో ప్రక్క నిలిచేపడ్లు [చి]
 దండుగ = జల్కానా, ధనశక్తి [మ]
 దండె = (1) కక్కెడకట్టె
 (2) మోకాయ, గిరస మద్యభాగము [నె; పా; తె]
 దండెగిట్టు = మోసగించు [తె]
 దండెము = (1) గుడ్డలు వేసికొనుత్రాడు లేక కట్టు; దణ్ణము — నావాక్కా దండెము మీద ఉన్నది [నె; చి; తె]
 (2) చెఱకుతోటలో చెరుకుగడలకు అడ్డముగా కట్టిన వెదురు [చి]
 దండోడు = ఘటికుడు [కరీ]
 దండోరా = కప్పెట, కుడుము మొదలగు వాద్యముల సహాయముతో చేయు గ్రామ ప్రకటనము; చాటింపు—జోళ్ల దండోరా

కొట్టినారు; దండోరా వేసినారు [నె; అ]
 దంతి = (1) ఒక అడవిచెట్టు [నె]
 (2) భవంతులలో మిద్దెలాడుటకు ముగా వరచిన కొయ్యిమాను; దండెంతె — దంతులు బిగించినారు [కర్నూ; తె]
 దంతిక ప్రణము = నడిజొబ్బలోపుట్టిన ము [కరీ]
 దంతె = మిట్టపైరులో సాళ్ల నడుమతోలుక సాధనము — జొన్న దంతె వచ్చి, పండ్లదంతె, అచ్చుకట్టుదంతె, దానలుగు అనునవి వీటి భేదములు [మెట్ట]
 దందెడ = మోటగిరకపైకివచ్చే దొడ్డుతాళి కపిలమోకు [మ]
 దందా = వ్యాపారము [కరీ]
 దంపకము = వడ్లుదంచుట [నె; కర్నూ; తె]
 దంపుడు = మైకా గనులలో నరుకు సాననుసరించి ప్రక్కన ఏర్పడియుం మెత్తటిరాయి సాను; దీనితో రాతినిప్ప చేయుదురు [నె-గనులప్రాంతము]
 దంపుల్లది = పడ్లుదంకొని జీవించునది [చి]
 దక్కించుకొను = పోవుదానిని నిలుపుకొ; — పాజాలు దక్కించుకొన్నాడు [తె]
 దక్కిన = నాగజెముడు; బలరక్కన [నే]
 దట్టి = (1) అడ్డముగా చుట్టుకొనిన పంకట్టు; బ్రహ్మచారికట్టు; అడ్డకట్టు; పిచుట్టు; అరవకట్టు; బంగీకట్టు [నె; చి; తె]
 (2) చిన్న అడవిల్లలకు కుట్టు పాప; వంటిది [కర్నూ; అ]
 (3) తువార; కుండుగుడ్డ (టవల్) [ఉ-వి నె]
 దడ = తూకపుకొలత [మ]
 దడబడలు = తొందరపాటు — అంతా దడబడలె; దడబడలు [తె]

దడబుడలు = అర్పాటము — అయిన దడ
బుడల మనిషి; దడబడలు [నె]
దడాన = (1) తక్షణం; వెంటనే [నె]
(2) హఠాత్తుగ — దడాన వచ్చినాడు
[అ; బ]
దడుగున = తలుక్కున; వెంటనే [అ; బ]
దడెము = మణుగులో నాల్గవంతు [అ]
దత్తంపచ్చు = దత్తజేసుకొను [మ]
దద్ద = వినకండీ; దద్ది [శ్రీ]
దద్దగించు = (చూ) గద్దగించు [కర్నూ]
దద్దరగట్టు = (చూ) మెత్తుకూటి గుడ్డ [అ-
పె]
దద్దరగట్టు = (చూ) వానకట్టు [అ]
దద్దరించు = (చూ) గద్దరించు [కర్నూ]
దద్దమ్మ = అనమద్దడు — వాడు వటి
దద్దమ్మ [నె]
దద్ది = వినకండీ; దద్ద [శ్రీ]
దన్ను = (1) అండ — సుగ్రీవునకు అంబ
సేయడు దన్నుగా ఉండెను [శ్రీ; వి]
(2) తీగలు పైకిప్రాకుటకు అండగాపెట్టిన
పుల్లలు; దరువులు; అల్లుడు [శ్రీ]
దన్నులు = సలుసు; నొప్పిపెట్టు [శ్రీ]
దపిక = మెతుకులు గలిసిన కూటిగంజ —
కాన దపిక పోయమ్మా; దప్పి; దప్పిక
[నె]
దప్పడము = (చూ) దప్పకము [వ]
దప్పకము = (1) కూరగాయ దప్పలు ఎక్కు
వగా వేసిన కందివప్ప పులుసు; సాంబారు
— వప్పదప్పకము [నె; గో]
(2) ఎక్కువ — దప్పశంగా భోజనము
చేసినాడు [నె]
(3) పిండికలిపి చేసేపులుసు [వ]
దప్పా = మొట్టికాయ; తొంగా [కర్నూ;
కరీ]
దబదబ = శీఘ్రముగా [నె]

దబర = (1) క్రింద, పైన ఒకేకాలత గలి
గిన లోహపాత్ర: దబరా; దబరా [నె;
తె]
(2) గిన్నె [కర్నూ]
దబరకము = ఉన్నట్లుండి నొప్పిజేసి,
మోకాలు వంగకుండుట; దామరకము
[నె]
దబరా = గిన్నె [కర్నూ]
దబరిగి = జేసిన; ఇత్తడితో తయారుచేసిన
పాత్ర [అ-పె]
దబాటు = అకస్మాత్తుగ [నె]
దబాడీ = దైర్యముగల అడవి [అ-పె]
దబాలున = ఉన్నట్లుండి [నె]
దబ్బ = (1) పలుకు; ముక్కు — మామిడి
దబ్బ
(2) తాటివచ్చికమ్మ — బట్టిన దబ్బతో
కొట్టు [నె; అ; గో; తె]
(3) తాటిమాను మొదలగు బొడవుమొద్దు
లను నిలుపుకు చీల్చినది — తాటి దబ్బ
లతో వందిలి వేసినారు
(4) చదరపువైపు — దబ్బపాటున నిలుపు
గేడిపాటు; గోడుపాటు [నె; కర్నూ]
దబ్బట = అణుకు; అనుకు; పలుచనగు —
సంగటి దబ్బట అయినది; దబ్బటి [అ]
దబ్బటి = అనుకు; అణుకు; దబ్బట [అ]
దబ్బనిమ్మకాయ = కరిజికాయ [కరీ]
దబ్బాటుగా = అకస్మికముగా [అ]
దబ్బుకొను = పట్టుకొను [చి]
దమ్మ = పకుపుల తెగులు; దొమ్మ [కరీ]
దమ్మచ్చు = ఇసుప గుదియ; నేల గట్టిబడు
టతై దీనితో పైన చరతురు; దిమ్మిన
(Ram) [అ-పె]
దమ్మన్ = నేలను గట్టిచేయుటకు, కంకర
వేసిన కర్మాక చదరము చేయుటకు
మొద్దుతో దంచుట; దిమ్మినవేయు [అ]

దమ్మస్తు = గమ్మ మొదలగువాటిని గట్టి
వరుచునది; దిమ్మెన [అ]

దమ్ము = (1) ఊపిరి—దమ్ముతీసికో

(2) చుట్ట సిగరెట్టు మొదలగువాటిని ఒక
సారి పీల్చుకొనుట Puff—ఒక దమ్ము
కొట్టు [నె; కర్నూ; తె; అ]

(3) తడుపుట — మిరపకాయలు దమ్ము
చేసినారు [నె]

(4) కల్లదమ్ముపట్టుట

(5) దైర్యం [వ; నర్కా]

దమ్ముకపోవు = చెమ్మగిల్లు [గ]

దమ్ముకొను = తేమ వైకి ఎక్కు [గు]

దమ్ముచేయు = (1) పొలమునకు నాటువేయ
టకు ముందు తడుపు; చేడవేయు [గు]

(2) తడిపి చేసు దుక్కిచేయు

దయ్యపుతాడి = ఏడాదిపొడుగున గలలువేసి
పించె పాటుననే రాల్చివేయు తాటిచెట్టు;
తప్పిదారి ఒకకాయ నిలిచినా, దానితో
ముంజకట్టి యుండదు [నె-తూర్పునాడు;
తె]

దరువు = (1) అలబడివాళ్లు వేయు చిందు,
నాట్యము

(2) చులకనగా ప్రవర్తించు; ఆటలాడు—
ఏమంతా దరువులు పడుతున్నావే [నె]

(3) పాటలు [కర్నూ; తె]

(4) చమత్కృతి—దరువువేయు [కరీ]

దరువులు = కూరగాయ పాడుల తీగలు అట్లు
టకు ప్రక్కన నిల్చిన పుల్లలు; అల్లుడు;
దమ్ము [శ్రీ]

దల్లాలు = మోసకాడు [కరీ]

దవ = ఈదరగాలి [కరీ]

దవకలు = పనిచేయకుండా సోమరిగా తిరు
గాడుటలు—వాడు దవకలు పడుతున్నాడు
[నె]

దవతి = సిరాబుడ్డి; దొంటి

దవుడు = పరుగు—గుజ్జపుదాడు [నె]

దవును = తాలు, ధన్యవుతాలు [అ]

దశమంతుడు = అదృష్టవంతుడు [శ్రీ; నె]

దసరాపుట్టకొక్కు = దసరా నెలవుట
పుట్టు పెద్దరకము పుట్టగొడుగు [వి]

దసవోడలేదు = కనుపించలేదు [శ్రీ]

దసాటాలు = నొబ్బలు—అతనికి దసాట
లిచ్చితిని [కరీ]

దసిలి = (1) నెరియ—రాయి దసి లిడిలిం
[చి]

(2) వదలుగానుండి—చొక్కా దసిలి;
ఉన్నది [నె; తె]

(3) బలహీనమగు—అతడు దసలినా;
[అ]

(4) చాలినంత—చోటు దసలిగాఉన్న
[నె; తె]

దసిలిపోవు = (1) ముడుసలిఅగు [అ-పె]

(2) ఎండచేకానీ, పని ఒత్తిడిచేకా
ముఖము వాడు [గు]

దసులు = (1) అలసిపోవు

(2) చిక్కిపోవు

(3) పాతబడు [నె]

దస్కం = (1) డబ్బు [శ్రీ]

(2) వది; దశకము [అ; బ]

దస్తరము = కాగితములు, పుస్తకములు ఒ
గుడ్డతో కట్టినకట్ట—బడిపిల్లలు దస్తరా
కట్టినారు; దస్త్రము (అరబ్బిపదము) [నె
కర్నూ; అ; తె]

దస్త్రరము = (హ) దస్తరము [కర్నూ]

దశగట్టు = పానంగము లేకుండ సరిచేయ
[కరీ]

దశము = (1) లాదిన మిద్దె కప్పుమీద, సిర
ఉరవకుండా ఉండుటకు వేయు చందర
బిళ్లల వరుస—దశము వేసినారు [నె
తె]

(2) పాత్ర క్రిందిభాగము [నె]

(3) మూడాకుల కులసిరెమ్మ [అ]

దళ్లి = గుంట [గు]

దాంట్లో = దానిలో [నె; కర్నూ; అ; తె]
దాక = వరకు—అంతదాక; దనుక [నె;
కర్నూ; తె]

దాగర = వల్లమువంటి పెద్ద పెదురుతట్ట
[త్రీ; కరీ]

దాగిడ = వస్తువులు ఆరబోయుట కువయో
గించు పెద్ద పెదురుపుల్లల అల్లకము
[త్రీ]

దాగిరి = అంచుగల వెడల్పుయిన పెద్ద
పెదురు జల్లెడ, దీనిమీద తిరుగలిపెట్టి
గింజలు విసురుదురు [అ]

దాగిళ్లు మూగిళ్లు = దాగుడు మూతలు [మ]

దాచన = త్రీలు వండ్లుకు పెట్టుబొడి—దీనిని
వాడిన, వండ్ల చిగుళ్లు నల్లగా అగున;
దాసాని; దాసెన [మ]

దాచెన = (చూ) దాసాని; దాసెన [కర్నూ]

దాట = వాయిదా పేయట—బనిచేయను
దాటలు వేస్తున్నాడు [నె - ఆత్మకూరు]

దాటకట్ట = చేపలకు వేసిన కొడమ దిగు
దాల, ఎగిరినచేప వరుసలు, కొడమకు
ఆనించి కట్టిన గుడ్డగాని, వలగాని [నె]

దాటదోలు = పశువులను దొంగతనముగా
తోలుకొనిపోవు—మంచి పెయ్యను దాట
దోలినాడు [నె]

దాటవేయు = (1) రహస్యముగా వస్తువును
వేరొకచోటికి చేర్చి దొంగిలించు—మంచి
మంచి వస్తువులను దాటవేసింది [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) మోసగించు

(3) నమయము తప్పించు

(4) జవాబుచెప్పక వేరే ప్రస్తావనలోనికి
దించు

(5) ఏదైన ఆదవసరమును సంగమింప
జేయు [నె]

దాటవేసి పోవు = వదలిపెట్టిపోవు [కరీ]

దాటవేసుకు పోవు = పశువులను దొంగతన
ముగా తోలుకొనుపోవు; దాటవేయు [గు]

దాటింపు = (1) కాశేరి (త్రీలకు మైల
నవించు వ్యాధి) మొదలగు వ్యాధులుగల
వారిని, పూజచేసి ఉంచిన చస్తువు మీదుగా
దాటిపోవునట్లుగా చేయుట [నె; తె]

(2) గరిగెను దాటించుట. కలరా వచ్చి
నపుడు చిన్న త్రోవుడు బండిలో గరిగె
నుంచి ఊరిని దాటింతురు, ఆ ప్రక్క
ఊరివారు దానిని మరల ఇంకొక వలె
దాటింతురు. ఇట్లా ప్రతి ఊరివారు దాటి.
ఁగా దాటింపగా, అది తూర్పువైపు ఒక
దేవళం చేరును [చి]

దాటు = (1) చిన్న కాలవను దాటుటకుగా
అడ్డము వేసిన మాను

(2) పశువుల సంగమము — దానిని
మంచెద్దే డాటింది [నె; అ; తె]

(3) రోగము నశించుటకు దిగదీసి, మూడు
త్రోవల కూడలిలో దిప్పిబొమ్మతోడి పూజా
ద్రవ్యములకు దిప్పి తీయు దిగ దుడుపు
పెంకు [అ]

దాటుడుదీయు = పుండ్లు మొదలగు వ్యాధులు
గలవారి పైనుండి క్రిందికి మండ్రించిన
వస్తువును తిప్పి తీయు [కరీ]

దాటులు = వెండ్రుకలు కత్తెరింపులో ఏర్పడు
ఎగుడుదిగుడు చోరలు [ప్ర]

దాట్లు దాట్లుగా = అందు కొంత, ఇందు
కొంతగా; అరకొరలుగా [కరీ]

దానపుకొత్తలు = (చూ) నీరుకాసులు [కరీ]

దానరాసులు = కా రీకమానములో మంచుకు
వండు దాన్యము [శ్రీ]

దానికి = కొరకు—నచ్చేదానికి, పోయే
దానికి (పోవుటకు); దానికి [నె; అ; తె]

దాపకట్ట = నిచ్చెన [వి]

దాపరికము = విషయమును దాచిపెట్టుట—
వాడికి దాపరికం లేదు; దాపరికం [నె;
కర్నూ;]

దాపరికము = (మా) దాపరికం [తె; అ]

దాపు = చాటు [తె]

దాపుడు కోక = దాచియుంచి, వండుగలతో
కట్టుకొను చీర (ఎప్పుడూ వాడుకొనక
దాచిపెట్టి యుంచుకొను చీర) × కట్టుకోక
[నె]

దాపులు = దూలము మొదలగు వాటికి
అండగా క్రింద నిల్విన నిలువు కొయ్యలు
[శ్రీ]

దామిడి = చాలదూరము [కరీ]

దామెన = కన్నెపిల్లలు వేసికొను పమిట;
(పవిట, పైట) — మొగ్గలదామెన తొడి
గింది, సిగ్గు బుగ్గలను నూచింది [చి]

దామోదరుడు = ఆప్రయోజకుడు - దరిద్ర
దామోదరుడు [నె; గో; అ; తె]

దాయము = పాచికలు, దాయలాట [చి; నె]

దారకము = (1) మజ్జిగలో అన్నం పిసికి,
అన్నం తీసివేసి జ్వరం తగ్గిన తరువాత
త్రాగించునది; వాడుతు అగునమయంలో
కూడ ఇట్లు దారక మిచ్చెదరు

(2) కొట్టి అంబలిని చిక్కగా కలిపిన
గంజి [నె-మెట్ట]

(3) ఆహారము [తె]

దారబందము = ద్వారముయొక్క చట్టము
[నె]

దారబందము = ద్వారబంధము; దార
బంధము [నె]

దారబోయు = పోగొట్టుకొను— పది
యలు దారబోసుకొన్నాడు [చి]

దారిజరుగు = నడకతోగాని పరుగు;
దూరమును త్వరగా అధిగమించు; కృ
పయనించు; దారి కలసివచ్చు—ఆ గ
పరుగై తీనట్లే ఉంటుంది గాని దారి
గదు [నె]

దారితల = ప్రయాణములో దారి నడి
తగులు చోటు, మార్గమధ్యస్థగ్రామము
అది దారితల వల్లె [నె]

దారులుకాచు = మంచికి గాని, చెడ్డకు
ఒక వ్యక్తిని కలుసుకొనుటకు, ఆ
పోవు త్రోవలలో కనిపెట్టుకొనియుం
— ఆ మెను దారులుకాచి వట్టినా
దారులుకాచి వాడిని చంపినారు
[కర్నూ; అ]

(2) బందెపోటు చేయు [అ]

(3) దొంగకనముచేయు; దార్లుకాయ

దారుబోతు = వ్యర్థుడు [నె; ఆత్మకూర

దార్లు = జలపాతము; ఎత్తిపోతలు

దార్లుకాయు = (మా) దారులుకాచు [నె]

దాలమందరము = ద్వారబంధము [చి]

దాలమంద్రము = ద్వారమునకు అమ
కొయ్య [చి]

దాలి = (1) పాలు మొదలగునవి కాచు
పిడకలతో పేర్చిన మంట, ఇది నె
రణముగా గుంటలోనే యుండును

(2) గుంటచేరి, పెద్ద బానపెట్టి నీళ్లు
చుట్టూ దుగ్గవేసి మంటజేసి, నీళ్లు వేడి
కొనుచుది. నీ మొగాన దాలిపెట్ట అని ఆ
గుల తిట్టు — దాలిబానలో నీళ్లు పో
[నె; కర్నూ; తె; అ]

దావంతము = ఆక్రము [అ]

దావబట్టు = పైరులకు తెగులుకగులు
దావిడి = పావురములను పెంచుచోటు [

దాసంగము = ఉత్పవాదులలోను, పెండ్లి
పేరంటాలతోను భక్తులకు, జంతువులకు
ఆశ్రయాలకు, పంక్తిభోజనముపెట్టు వైష్ణవ
సంప్రదాయము [ఆ; బ]

దాసరేణి = మొక్కజొన్న [కృ]

దాసాని = దంకరంగములు పోవుటకు ఉప
యోగించు నల్లటి పొడి; దీనిని వాడిన
చిగ్గుగూడ నల్లగ పోవును; దానినము
దాచెన; దానెన [నె]

దానినము = (1) చూ దాసాని; దానెనము
[నె; తె]

(2) కప్పు [గో]

దానినచేయు = వేళ్ళకు చేయు కన్నిరికపు
తంతు [తె]

దానెన = (చూ) దాసాని [కర్నూ]

దాళి = (1) దాన్యము నుడక జెట్టుమంట [చి]

(2) చూ దాని

దాళించిరి = దాడిమ; దానిమ్మ [నే]

దాళు = (1) పదను — కత్తికి దాళుపెట్టు

(2) కీడు [శ్రీ]

దాక్షిణి = పండు నల్లనగుటకు వాడే పొడి;
దాసాన పొడి [ఆ]

ది

దింబి దిగువజెట్టు

దింపుడు కళ్ళమాళ

దింబి దిగువజెట్టు = (1) చనిపోయిన వానిని
మంచముమీద నుండి దింబి, క్రింద
పరుండజెట్టు

(2) ఆళలుదుగు [నె; తె]

దింబు = (1) గూటము మొదలగు వాటిని
లోతుగా దిగగొట్టు [నె; కర్నూ; తె; ఆ]

(2) గీయు; వ్రాయు; పోటోడించు; (పోటో
దీయు) పొమ్మదింబు [వ]

దింబుకొను = (1) స్పృహకపు పొబ్బలు అణగి
పోవుటకు ప్రారంభించు — అమ్మవారు
దింబుకొన్నది; దిగజారు [నె]

(2) గర్భపాతము చేసుకొను — అది
మూడో నాలుగో దింబుకొన్నది [నె; వి]

దిండిగము = కన్య మొదట ఈడేరినప్పుడు
వరచే బట్ట [మ]

దిండిగెం బుట్టి = బట్టలు పెట్టుకునే బుట్టి
(బుట్ట); సాధారణంగా మైలు బట్టలు ఇందు
వేస్తారు [మ]

దిండు = (1) చిన్న చిడుగుల కట్ట

(2) రమారమి ఒక మజుగు తూకము
నకు సరియగు పంటచెరకు బరువు —
రెండు గుండ్ల కట్టెలు [నె]

(3) మనషి మోయునంత వచ్చిక మోపు
[చి]

(4) బండికి మధ్య అమర్చుకొయ
మొద్దు, అడ్డ [చి]

(5) మోపు; కట్ట [ఆ]

దిండింబును = నిర్జనంగా ఉండి ఓగులు
గొలుపు [వి]

దింపుడుకళ్ళము = శవ దహనానికి ముందు
మధ్యమారంలో శవాన్ని ఒకచోట దించె
దరు; అప్పుడే అధ్వాన్న మిచ్చెదరు
[వ; నె]

దింపుడు కళ్ళమాళ = నిరాశ స్థితిలో చేయు
చరమ ప్రయత్నము; శవమును కాటికి
ఎత్తుకొనిపోవునప్పుడు శ్మశానానికిముందు
కొంతదూరాన చివరి ఆశతో జీవి మరల
బ్రతుకునేమో అను ఆశతో శవమును
దింబి మరల ఎత్తుకొందురు. పూర్వము

ఎప్పుడో ఎవడో మరల బ్రతికినాడట !
అట్టి చరమ అళితో చేయు ప్రయత్నము
అనుట [నె]

దిక్కు-మొక్కు = అండదండలు — వాడికి
దిక్కు-మొక్కు లేదు [నె; కర్నూ; తె; అ]

దిగజారు = (1) స్ఫోటకము మొదలైనవి
పోసి తగ్గుట — అమ్మవారు పోసి నిన్న
దిగజారింది; దించుకొను [నె పొ]

(2) చతికిలయడు

(3) నీచమునకు ఒడిగట్టు — అంత పెద్ద
మనిషి ఎంత దిగజారిపోయినాడో చూడు
[నె]

దిగదీయు = దృష్టి పరిహారముగా దిగదుడుపు
తీయు [కర్నూ]

దిగదుడుపు = (1) ఎందుకు పనికిరానివని —
దిగదుడుపుగూడ పనికిరానిది (దీప్తి దీపి
పాఠపేసిన చనుట) [నె]

(2) పైనుండి దీప్తి తీసివేయుట [మ; నె]

దిగద్రొక్కు = అప్పుతో కొంత వడ్డీని తీసి
వెయు [కరీ]

దిగనూడు = బంగారు మొదలగువాటిలో కేడి
పోవునటుల కాచు [కరీ]

దిగబడుట = (1) వచ్చుట — ఆయన ఇప్పుడే
దిగబడినాడు (వ్యంగ్యము) [వి; నె]

(2) మిగిలిపోవు; నిలిచిపోవు [నె]

(3) అనుకోకుండా (తలవని తలంపుగా)
బంధువు వచ్చు — చూపగాదు దిగబడి
నారు [ప-గో]

దిగబెట్టు = (1) తోడుగా పోయి పదలిపెట్టి
వచ్చు-అమెను ఊర్లో దిగబెట్టి వచ్చినా
[సర్కా]

(2) వదలు; వదలివచ్చు [కరీ]

(3) మధ్యదారిలో వదలిపెట్టిపోవు [నె]

దిగవేయు = (1) ఎక్కువ పొమ్ములు పెట్టు
కొను — పెండ్లికొడుకు బాగా దిగవేస్తా
డులే [తె; నె]

(2) చదువుచు మధ్య భాగమును :
వేయు — జాబు దిగవేసి చదివి;
[నె]

(3) మట్టిని వల్లపు ప్రాంతమునకు
నట్లు చేయుట, తోయుట

(4) నీటిని కాలువవైపు మరలించి
నీళ్లను దిగవేసుకురావలెనుకరా

దిగు = (1) టెంకాయ మొదలగువాటి గ
కాయలు వుట్టు — ఇంకా అచెట్టుకు
యలు దిగలేదు [నె; తె]

(2) పని ప్రారంభించు — నే నింకా
లోకి దిగలేదు [నె; ప; అ]

దిగుడు = (1) దూకుడు × ఎక్కుడు
చదాపు

(2) దిగదగినది — దిగుడు జాని
కర్నూ; అ]

(3) తక్కువ, లోపము — నీకేమి
జెట్టినదా? [తె]

దిగుదారినునె = గనుగలలో చివరన
నిలిచిపోయిన చమురు [గో]

దిగుబడి = (1) వడ్డు దంచగా తేలిన బియ్యము
— అ చేని వడ్డకు దిగుబడి తక్కువ
కర్నూ; అ; తె]

(2) పంట ఫలింపు; రాలుబడి; కనుబడి
అ చేను మంచి దిగుబడి నిచ్చింది [నె]

దిగుముడి = పదులుగంటు; వాలుముడి

దిగుమోటు = నీరుబెట్టిన, ఎక్కువగా
బడు నల్లపొలము — అది దిగువ
పొలము, దిగుమోటు సేద్యము [నె]

దిగువరికి వచ్చు = క్షీణించు [కరీ]

దిగుడుపోవు = అన్నము మొదలగు
గొంతులోనికి దిగు — ముద్ద దిగుడు
లేదు [ప]

దిగూడు = గోడలో దీపము పెట్టుటకు
చిన్నగూడు; దీగూడు [నె]

దిగ్గనాథిరుడు = అనలైన దీరుడు [కరీ]

దివాపు = లెక్కపెట్టుట; పరిగణించుట;
దిసాయించు [చి]

దిచ్చెగొట్టు = నొసలుతో దాకించు [కరీ]

దిడిగి = చిన్న గొట్టి, మేకపిల్లలు మూయుట
కువయోగించెడు పెదురుబద్దలతో చేయ
బడిన పెద్దజల్ల; (గంప); గూడు [అ-పె]

దిడ్డింజాము = పిల్ల కాయలు చేయు అల్లరి
[శ్రీ]

దిడ్డికంత = వామిదొడ్డి మొదలగు వాటి
గోడలోగాని, కరలోగాని మనిషిమాత్రమే
దాటిపోవుటకు ఏర్పరచిన ఇరుకు దారి,
ఇరుకు వాకిలి [నె; కర్నూ-అ; పె; తె]

దిడ్డితలుపు = ఇంటి పెరడుకు వెనుకనున్న
చిన్న తలుపు [మ]

దినమ్మా = ప్రతిదినము [చి; నె]

దినసు = (1) చెయివాని — అని వాడి చేతి
దినసు [అ; నె]

(2) రకము, రీతి — మీ దేశపు దినసు
వంటకములు మాకురావు [అ; నె; పొ]

(3) క్రమము, పద్ధతి — తీరు దినసు లేని
వని [నె]

(4) వస్తువులు — మందుదినసులు [నె]

దినసుగడ్డలు = దుంపలు [చి]

దిన్ను = మెట్ట — దిన్ననీల; మెరక [అ-పె]

దిప్పకాయ = అల్లరిచేయు చిన్నవయసువాడు
[శ్రీ]

దిబిడి = లావుగవున్న మనిషి [గ]

దిబ్బ = (1) పేడ గడ్డి కలిసిపోసిన ఎరువు
కువపు — పెంటదిబ్బ [నె; కర్నూ]

(2) చిన్నగుట్ట — దిబ్బ చాటున మరగినాడు
[నె; కర్నూ; అ; తె]

దిబ్బకాయ = గడుసరి [గో]

దిబ్బణము = ఎదుర్కొలు సన్నాహము;
నిబ్బణము

దిబ్బళించు = పాత్రలను, మాతి నేలపై ఆను
నట్లు బోర్లించు; దబ్బలించు [నె-అత్మ]

దిబ్బళించు = (చూ) దిబ్బలించు [నె]

దిబ్బు = చెవి వినరామి — చెవిలో దిబ్బు వేసి
నటయ్యెను [కరీ]

దిమాకిదీయు = గర్వముణుచు [మ]

దిమిన = కంకర మొదలగువాటిని గట్టించు
టకు ఉపయోగించు సాధనము (Ram)

దిమ్మెన; దిమ్మీన్; దిమ్మిన [నె]

దిమ్మెన = (చూ) దిమిన [వ]

దిమ్మిన = (చూ) దిమిన [నె; కర్నూ]

దిమ్మీన్ = (చూ) దిమిన [కర్నూ]

దిమ్మె = (1) చెవికమ్మలు, ముక్కునొడకలు
వీటి వెనుకభాగములందు బిగించు మర
చీల — దిమ్మె ఒదులయి ఎక్కడో పడి
పోయింది [వ; నె-పొ]

(2) గోడలలో దారబందము బింగిచుటకు
ఏర్పరచిన లావుభాగము

(3) గోడలో, బటువుకొరకు అక్కడక్కడ
కట్టిన దళసరిభాగము — ప్రహరీకి
దిమ్మెలు బెట్టినారు; మొత్త [నె]

(4) ఎత్తుగా నుండునది [కర్నూ; పత్తి-
కొండ]

(5) గుడ్డలకు రంగులతో చిత్రములు ఒత్తు
దిమ్మెలు (జ్ఞాకులు) [అ; నె]

(6) స్తంభమువలె రాళ్లతో పేర్చినట్టిది [తె]

దిమ్మెన = (చూ) దిమిన, దమ్మెను [నె]

దియగూడు = దివ్యేగూడు [అ]

దియ్యె = దివ్యే — దియ్యెలిగించావాః [చి]

దిఱిడి = కీటికి క్రిందిభాగము [ఉ-వి]

దిలాస = విలాసము [మ]

దివసాలు = అవకర్మలు; దినాలు [అ]

దివాణపు అమ్మవారు = ప్రభుత్వమువారు
వేయించు అమ్మవారు, అనగా వ్యాక్సి
నేషన్ [నె; అ]

దివిగూడు = దీగుడు; దియగూడు [చి; అ]

దివ్యైలమాసము = దీపావళి

దిష్టి = చెడ్డచూపువలన కలిగిన అశుభము,
అనారోగ్యము—బిడ్డకు దిష్టి తగిలింది
[నె; కర్నూ]

దిష్టిదీయు = దృష్టిదోషమునకు, ఎఱ్ఱనీళ్లు దిగ
దుడిచి చేయు పరిహారము [నె]

దిష్టిపివర = దిష్టికుండ

(1) దృష్టిదోషము (దిష్ట) కగులకుండుటకు,
తోటలందుగాని, ఇండ్లముందుగాని చేసి
ఉంచు వికారపుబొమ్మ; దీనికి కుండను
గూడ పెట్టుదురు; పీతాకుండ [కర్నూ]

దిష్టిదొమ్మ = (1) దృష్టిదోష పరిహారముగా
చేసిపెట్టిన పితారపు బొమ్మ. దక్షిణాదిన
ఇండ్ల ద్వారములకు బూడిద గుమ్మడి
కాయ కట్టుదురు

(2) మీరపుమనిషి [అ; నె]

దినమూకుడు = చిలులులేక మట్టితో
బడిన మూత [చె; నె]

దిసాయిండు = (1) కనిపించ జే
తెక్కబెట్టు—అయిన శివుడు
యంచడం లేదు; దిచావు [నె; తె]

దిసిండు = కనుకా; దృష్టిని ఆక
గుర్తింపుకువచ్చు — అదృష్టి దిసి
లేదు [నె]

దిష్టికుండ = పొలములలో వచ్చిపో
డిన్తి(చెడ్డచూపు) సోకకుండుటకు ను
పూసి పైన నల్లటి మనిచుక్కలు
టేటికుండ; దిష్టిపిదక; ఇట్టిదే దిష్టి
[నె; తె; అ]

ద్వి

దీగూడు

దీ-

దీగూడు = దీపము పెట్టుటకు గోడలలో
చేసిన గూడు; దీపపుగూడు; దిగూడు;
దీయగూడు [నె; రా; తె; గు]

దీపంతె = దీపపు ప్రభువై; దీపాంతి [తె]

దీపాంతి = ప్రభువై; దీపంతె [అ; ఐ]

దీపాలనాని = దీపములు వెలిగించిపెట్టు
చెడితె [చ]

దీపాన్ని = దీపి [కె]

దీపాని = దీపినినను, పూన్యరూపము—
పూజనీయంగా ఉన్నది; కమ్మలులేక

చెవులు దీబానిగా వున్నవి; దూ
దోబాసి; దోబాది [నె; తూ-గో]

దీలుపడు = బలహీనమగు; దీలుపడు [

దీవి = మనసు [వి]

దీసుడు = దీపమునుంచుట కార్యకై
[కృ]

దీసూడు = దీప స్తంభము; దీసుడు; దీసె
[కృ]

దీసెమ్మె = దీప స్తంభము; దీసుడు [అ]

దు

దు

దున్నాడు = దున్నాడు
దున్నాడు [తె]

దున్నాడు = దున్నాడు
దున్నాడు [కృ]

దున్నాడు = దున్నాడు
దున్నాడు [తె]

దున్నాడు [తె]

దుంప = (1) పీచుబెట్టి దున్నిన దుకి
రొంపిచుక్క [ప-గో]

(2) దున్నేనాగరి [శ్రీ]

దుక్కతన్న = కంఠపుష్పిచేయ [వి]

దుక్కసిల్లు = దుఃఖించు [కరీ]

దుక్కి = (1) దున్నిన నేల [మ]

(2) దున్నుట [నె]

(3) అరవదును - $\frac{1}{2}$ అంగుళము వాన (12 మిలిమీటర్ల వాన) [సర్కా]

(4) సంవత్సరము—దుక్కి అనగా ఒక సంవత్సర కాలమును (సేద్యము) సూచించును; పూర్వము సాధారణముగా ఏటికి ఒక వంట, దానికి కావలసిన ఒకేమారు దుక్కి (దున్నుట) వాడుకలో నుండుటచే సంవత్సర కాలమును యీ మాటతో సూచించే వారు. సంస్కృతము ఇంగ్లీషు మొదలగు భాషల రెండు వేసపులు అన్నట్లును, వది వసంతములు (ఋతువులు) అన్నట్లును ఈ పదము ఉపయోగింపబడుచున్నది. రెండు ఈకల బట్టె అనుటగూడ ఇట్టిదే—అది నాల్గదక్కల బట్టె [నె]

దుక్కి—అయింది = సాగు అయింది [మ]

దుక్కి-కెద్దు = దున్నుటకుమాత్రము ఉపయోగించి చిన్న ఎద్దు × బండెద్దు (పెద్దది; దీని కంటె పెద్దది కపిలఎద్దు-మోడెద్దు) [నె]

దుక్కి-దుక్కి = (1) మంటి ఇంటికి పేడతో అలికినది

(2) పిల్లలు ఆడి రేగగొట్టిన దుమ్ము [మ]

దుక్కులగొడ్డు = ముసలిగొడ్డు; చాలసార్లు దున్నినదనుట [తె]

దుక్కెద్దు = (చూ) దుక్కి-కెద్దు [అ]

దుగదచ్చియను = కయ్యమునకు కాలు ట్రవ్వ [కరీ]

దుగదాయము = దుఃఖము — నా కేమంత దుగదాయం లేదులే : [నె]

దుగుద = అందోళన; శంక — నీమంత దుగుద [కరీ; నె]

దుగ్గాణి = (1) డబ్బు (నాలుగు రమ్మిడిలు) [చి; నె]

(2) రెండు డబ్బులు [కరీ]

(3) రెండు రమ్మిడిలు [నె]

దుగ్గి = పికలతో పేర్చినదాని, తంపి [కరీ]

దుడుము = నిర్బంధము [నె-పొ]

దుడ్డు = (1) చేతికట్ట చివరిముడి (బురుపు) [నె]

(2) డబ్బు; ధనము [చి; నె; కర్నూ]

(3) నాలుగుపై నలు (రమ్మిడిలు) [అ; చి; కర్నూ]

(4) బడితెకట్ట [నె; కర్నూ]

దుడ్డె = (1) దూడ [కరీ]

(2) బట్టెదూడ [వ]

(3) చాలకుడు [వ]

దుడ్డెగాడు = యౌవనవంతుడు [మ]

దుడ్డెలు = (1) దూడలు; దూళ్లు—బట్టె దుడ్డెలు [కరీ]

(2) ఈడు వచ్చిన మగపిల్లలు [మ]

దుణువు = జ్వరము; ఊషమము

దుత్త = (1) నీళ్లు తెచ్చు మట్టిపాత్ర [నె; చె; అ; తె]

(2) చేపవట్టు వలకు వెనుక కట్టుటకు వెదురుపుల్లతో తయారు చేయబడు సాధనము [చె]

దుత్తపాడు = భూస్యము—అక్కడేముంది దుత్తపాడు [తె]

దుత్తలు = ఎద్దులను బండికి పూస్తునపుడు వాటిమెడలకు కట్టు బారెడు తాళ్లు; మెడ పలుపులు [క; న]

దుద్దుగలుపు = (1) ఒకనిని మధ్య దిగివిడిచి పోవు—వాడిని దుద్దుగలిసి పోయినాడు [నె]

(2) ఒక కార్యమును మధ్య వదలివేయు — ఆ వనిని దుద్దు కలిపినాడు [నె]

దుద్దులు = (1) కమ్మలు [నె; కరీ; చి; అ]

(2) దిండ్లు

దుప్పటి పంచాయతి = ఇద్దరి తగవును పెద్దలు కలిసి అక్రమమైన తీర్పు చెప్పట. తీసివే చెన్నంపల్లి పంచాయతి; తాడివత్రి పంచాయతి అనియు నందురు; దొంగిలిం చెన దుప్పటిని పొంతగానిని దొంగను చెరి నగముగా పంచుకొనమని తీర్పుజెప్పట [అ]

దుప్పి = ఉపవాసము—ఇవాళంతా నాకు చీల్చే; దుప్పి భోజనము [వి]

దుబ్బ = (1) లావైన (శరీరము)— వాడు దుబ్బగా ఉన్నాడు [అ]

(2) దూళి [కరీ]

దుబ్బు = (1) ఏపు; అతిశయము — గడ్డి దుబ్బుగా పెరిగింది [వి]

(2) చిన్న గడ్డికట్ట [శ్రీ]

దుబ్బుచేయు = పంట చేలలో మొక్కలు బాగా పిలక లేర్పడి బలముగా విస్తరించు; గంటకట్ట [గు]

దుబ్బులు = కుప్పలు [కరీ]

దుమ్మాడు = తిట్లు [కృ; గు]

దుమ్ముగా = కావలసినన్ని [అ]

దుమ్మలపండుగ = కణుగుపండుగ [వి]

దురదగొండి = ఒంటికి తగిలిన దురద

బుట్టించు, తీగపారు చెట్టు; దూలగ [నె; కర్నూ; అ; తె]

దురాయి = (1) ఒట్టు [తె]

(2) రాయివలె గట్టిబడి పోయినది వాడికి మలం దురాయి గట్టింది [నె] దురిసిపోవు = కత్తె మొదలగునవి చెదరే పోవు [కరీ]

దురెండు = (1) పూరిగా ఎండిపోవు (2) ఎండి ఎండకుండు [కరీ]

దుల్లగొట్టు = పూరిజేయు—మామిడి కాయలు దుల్లగొట్టినాదు [శ్రీ]

దుల్లడిల దండ = (చూ) పలకలసల్లు [దువ్వాని = దువ్వెన; దువాని; దువ్వె పన్నె; దూబానె; వైనా

దుసెల్లిపోవు = దూసుకుపోవు [వి]

దుస్తురుమాల = గీరలు గల చిన్నక రుమాలు [మ]

దుస్తులు = అతిసారము [మ]

దుస్తులు తీయు = ముడతలు తీయు [

దుస్తులుపోవు = చీరలు ఉకకగనే మంచిదికాక దూర దూరమగుట; ఒక పోవు [మ]

దుస్సు = వశవులు పుట్టుగాపారినది [అ]

దూ

దూండు

దూదిన

దూండు = దాన్యాదులు కొలుచునపుడు రేగు దుమ్ము; దువ్వ [శ్రీ]

దూకుడు = (1) క్రిందికి వాలుగా నుండు దారి — బండిదూకుడు (దూకిట్) లో పడినది; దిగుడు; ఉడిరావు x ఎక్కుడు; చెడావు [నె]

(2) దూరక్రమ [తె]

(3) కొంచరపాలు — వానికి దూకుడు ఎక్కువ [గు]

(4) క్వరగా [గు]

దూగ = వచ్చిను మున్నగు అటలలో చిత్తుల పందెము [కరీ]

దూట = (చూ) బొందె; అరటి దిండు

దూడలపండుగ = (చూ) కనప్పండుగ

దూదినమ్మ = (1) కోలగా ఉండి, గాయకు మాత్రమే పనికవచ్చు నిమ్మక జాతి; కోలనిమ్మ [నె]

(2) దీనినే గజనిమ్మ అందురు, దీని రసముతో చిత్రాన్నము (పులిహోర) చేయుదురు; కర్నైకాయ [రా]
 చూపకుచెప్పు = కల్లుకు పై నలిచుచు [మ]
 చూపుడు చిల్ల = మోట తోలునపుడు మోకునకు ఎద్దు మీది కాడికిని మధ్య కొలికిరో నుంచుకట్ట (చిన్నమేను) [నె-పొ]
 చూచుధార = పొగమంచు; గూడమంచు [కర్నూ]
 చూబర తిండి = (1) వితిరణలేని ఆహార వ్యయము; తిండిబోతుకనము— చూబర తిండిగాడు [నె]
 (2) దుర్వ్యయము [నె; అ; తె]
 చూబానె = దువ్వెన [చి]
 చూము = కలరా — డిష్టో చూము ల గులు టన్నది [నె; తె; అ]
 చూముగంగ = కలరా దేపక [చి]

చూముడి = వదులుగా జారవిడిచిపెసిన వెంట్రుకల ముడి; చూగంటు [అ; నె]
 చూయు = కోడి మొదలగునవి కాళ్లతో చెదరగొట్టు [శ్రీ]
 చూరాబారము = ఎక్కువ దూరము— చూరాబారంనుండి జనం వచ్చినారు; [నె; కర్నూ; తె]
 చూల = (1) గుల; జిల; అనవసరముగ ఏర్పడిన అపేక్ష— చూల తీర్పుకొన్నాడు; గుల [కర్నూ; వి]
 (2) దుమ్ము [అ]
 చూలగొండి = (చూ) దురదగొండి [చి]
 చూవాని = దువ్వెన; దువ్వెన్న; పన్నె; పై నా; పన్నె; దువ్వెని; చూవానె
 చూసర = బుట్టలెట్లుకు ఉపయోగపడు ఒక తీగచెట్టు [కర్నూ]
 చూసి = చూశి; చువ్వ [చి]

దె

దెంతె

దెబ్బలనుడి

దెంతె = (చూ) దంతి [కర్నూ]
 దెబ్బతిను = నష్టపడు— వాడు చాలా దెబ్బ తిన్నాడు [తె; నె]
 దెబ్బలముచ్చు = దెబ్బలు తినుటకు అలవాటు పడినవాడు [శ్రీ]

దెబ్బలనుడి = (1) పశువుల వీపుననుండు నుడి; ఇది ఉన్న దెబ్బలు ఎక్కువగా తినవలసివచ్చును— వాడికి దెబ్బలనుడి ఉన్నట్లున్నది

దే

దేకు

దేవయ్య

దేకు = గెంతు; చంటిపిల్లల యంతాడుట [కరీ]
 దేగీచ = పలాపు, బిర్యానీలు వండు మాతి పెడల్పు రాగిపాత్ర; దేగీసా [తె]

దేవరవ = తాత్పారము; ఏమరుపాటు [చె]
 దేమ్మ = దేవమ్మ; దేవుడు [అ]
 దేల = నీరసము, నిష్పత్తువ [గం]
 దేవయ్య = మూర్ఖుడు; అప్రయోజకుడు [గో]

దేవర ఎద్దు = పేంకచేళ్ళయనిపేర అచ్చు
పేసిన అబోతు [చి]

దేవర గంగమ్మ = ముత్యాలమ్మ మొదలైన
దేవతల జాతర [అ-పె]

దేవర పోతు = (1) ఊడదేవతలకు బలి
ఇచ్చుటకుగా వదలిన దున్నపోతు. దీనిని
ఎవరును అడ్డగించరు. మేకపోతు, పొట్టే
లునుగూడ వదలుదురు.

(2) (నిందార్థకమున) స్వైరవిహారి; బసివి

(3) ఎడ్డిమడ్డివాడు [అ]

దేవరెల్లు = దేవతాగృహము; పూజాగృహము
[అ]

దేవిడిమన్న = ద్వారనిరోధము [వి]

దేవుడివల = ముక్కోణముగా కట్టిన కట్ట
లకు జోలిగా కట్టిన చేపలవల [నె]

దేవుడు = చంద్రుడు [వి]

దేవునిరంగు = ఒక రంగుపేరు [వ]

దేవులాట = (1) దీనముగా అర్పించుట [నె;
గో; తె]

(2) వెదకులాట [అ; మ]

దేహబాధ = మలవిసర్జన — వాడు దేహ
బాధకు వెళ్లినాడు [వి]

దై

దైత

దైత = ఆడుది [అ-పె] (వ్యంగ్యముగ) — అది ఒక దైతమ్మ [నె]

దొ

దొంగగొడ్డు

దొంగకుండలు

దొంగగొడ్డు = దొంగతనంగా పైర్లు పేయు
నది [చి; నె]

దొంగతూము = సైఫన్ (వైకి కనబడనిది)
[నె; అ]

దొంగపిప్పి కడ్డి = గానుగలో నలిగిన చెఱ
కును పెద్ద కఱెముల మధ్యకు మళ్లించు
సాధనము [చి]

దొంగమేపు = ఇతరుల పొలములలో దొంగ
తనముగా వకువులను మేపుట [నె-తె]

దొంగదోపు = దేవతల తిరునాళ్ళ వేడుకకు
చేయు నాల్గవనాటి ఉత్సవము. ఈ వేడుకలో

నాట్యముచేయు దేవ దాసీలను, అర్చకుని
దొంగలు ఎత్తుకొని పోయినట్లు ఒక ఆట
సాగింతురు; అలకలతోపు [నె-పొ]

దొంగల పట్టిమంచము = సప్తర్షి నక్షత్ర
మండలము [కృ]

దొంగవాడు = దొంగిలించు [చి; గ]

దొంగోడ = (దొంగఓడ) జలాంతర్గామి, నవ్
మెరైన్ [చి]

దొంగకుండలు = పల్లెలలో వీధల ఇండ్లలో
వరుసగా ఉంచుకొనె పెద్దకుండలు; సంసా
రులు అన్ని వస్తువులను వీటియందే
ఉంచుకొందురు; దొంతికుండలు [అ; వ]

దొంపు = (1) కయ్యల (చేల) నిడుపునకన్న
వరుస — మిట్టచేసె రెండు దొంపులది;
దోరవ [నె]

(2) పొలము [తె]

దొగ్గాడు = దోగడు [అ; బ]

దొడుసులు = మొదలైన — గుడ్డదొడుసులు;
గొడుసులు [నె]

దొడ్డమ్మ = పెత్తల్లి; పెద్దమ్మ; పెదమ్మ

దొడ్డికి పోవు = చెంబట్లకు పోవు; (చెంబు
వట్టుకపోవు, కక్కనులున్న ప్రాంతాల
వారంతా ఇట్లే అందురు; బయటికిపోవు;
పెళ్లకుపోవు — (వెళ్ల) [నె; ప; అ]

దొడ్డికూడు = కార్యము పట్ల మీద
సాదలకు సమూహంగా, పశువుల దొడ్డి
కుశ్రంచేసి బంకులు బంతులుగా కూర్చుండ
బెట్టి అన్నదానం చేయునది — రెడ్డోరి
పెండ్లికి దొడ్డికూడు వేసినారు; దావకూడు
[నె]

దొడ్డిగోడ = ప్రహరీ గోడ; పారిగోడ

దొడ్డిసంభావన = కుభకార్యములలో బ్రాహ్మ
జులను దొడ్డితోబెట్టి ఇచ్చిన సంభావన;
దొడ్డికూడుపంటి విధానము [నె]

దొడ్డిగ అయినవి = లావుగ అయినవి [మ]

దొన = (1) కొండలనడుమ బానిసలె లోతుగా
ఉన్న నీటిగుంట — గుడ్డదొన; సొన
[నె-ఉదయగిరి; కర్నూ; అ; తె]

(2) బండలమీద నీరునిలుచు పల్లము [చి]

దొనకట్ట = జొన్నకంతు లుంచుటకు కట్టు
అంచ (కట్ట) [నె]

దొన్నె = ఆకుతో గిన్నెగా కుట్టినది; పొత్తర;
దొప్ప; దొప్పి [నె]

దొప్ప = (1) ఆకుతో గిన్నెగా కుట్టిన దొన్నె
[తె]

(2) ముసలివాడు [మ]

దొప్పి = (చూ) పొత్తర [అ]

దొబ్బగ అయినపు = లావుగ అయినపు
[మ]

దొబ్బు = (1) తోయు [రా]

(2) సంభోగించు [నె]

(3) అవహరించు — డబ్బు దొబ్బినాడు
[సర్కా]

(4) తిట్లు—దొబ్బులు పెట్టినాడు. సర్కా
రులతో ఈ “దొబ్బు” అనే మాటను
నెల్లారు మొదలగుచోట్ల “నూకు” అను
దానివలెనే అనేకార్థములలో వాడుదురు.
(చూ) నూకు [నె]

(5) వెళ్లి పోవు — వాడు చెప్పకుండా
దొబ్బేసినాడు [సర్కా]

దొమ్మ = (1) గుండె

(2) దైర్యము [అ; నె]

(3) పశువులకు వచ్చు వాపు తెగులు [నె]

దొమ్మపొగరు = గుండె పొగరు; గుండె
బలము, దైర్యము [అ]

దొమ్మరిడోలు-దొమ్మరివానిడోలు = అనే
కులను మార్చిమార్చి సంభోగించవజ్ఞేయు
వ్యతిచారిజే. దొమ్మరివాండ్లు గరిడీవనులు
చేయునప్పుడు, పనిచేయనివారు డోలును
వాయించుచు, మరల వారి స్థానే ఇంకొక
నిని వాయించుటకు నియోగింతురు —
వాని యల్లాల దొమ్మరివానిడోలు అని
“హంస వింకతి” ప్రయోగం [నె]

దొయ్య = పరి మడి; చేను; కయ్య; మడి
కాలు [కరీ]

దొరింపు = అనుకూల్యము [కరీ]

దొరువు = (1) పొలముల మధ్య పశువుల
నీటికిగా క్రవ్విన గుంట (ఏటిలో ఏర్పడిన
గుంట మడుగు) [నె; తె]

(2) బావికి కపిలతోలు చోట కట్టిన కట్ట
డము—దొరువు బండలు దొరుకొన్నది.
[చి]

(3) ఏటిలో ఒడ్డునకు చేరువగా త్రవ్విన బావి; దానినుండి నీళ్లు కవలదోలి పొలము నకు పారింతురు—దొరుపు బావి [అ]

(4) ఏటిలో నీటికై త్రవ్విన పల్లము; చలమ [చ]

దొర్లుడుపుచ్చకాయ = ఏ పక్షమునకు గాని అంటబెట్టుకొనియుండక సమయానుకూల

ముగా పక్షములు మార్చువాడు; జనాగా మైనపుముక్క; ఏ గాలికి ఆ చాప వాడు [న]

దొలుపు = (1) ఇరుసు రక్షణకైన కొంతాడుపు [కరీ]

(2) ఎట్లో పని పూర్తిచేసికొను—దొలకరా : [మ]

దొసి = కట్టె [అ-పె]

దొళ్లదోపుగ = కొల్లగ [నె-ఆత్మకూరు]

దో

దోకా

దో

దోకా = మోసము [కరీ]

దోకు = దోకుడుగడి (దోకినది, కోసినదిగాడు) [వ]

దోకు = గోళిల (గోలి) అటలో మోచేతితో గోళిత్రోయు [అ; నె]

దోకుడుపార = గడ్డి మొదలగునవి దోకుటకు (ఎదురువాటుగా చెక్కుట) ఉపయోగించు వెడల్పు వాడరగల సాధనము, దీని ఇనుప అలుగు ఒక కట్టెలో బిగించబడి యుండును; చవికిపార [తె; నె; కర్నూ]

దోక్కొనిపోవు = గీచుకొనుటచే శరీరముపై తోలు లేచిపోవు — క్రిందవడి చేయి దోక్కొనిపోయింది [నె]

దోణి = వాననీరు పోవు అర్ధవలయాకారపు గొట్టము; దోనె; దోని

(2) మిద్దెటిండ్ల మీది వర్షపునీరు క్రిందికి పోవుటకు ఉంచిన మట్టి, లేక తోహపు గొట్టము [అ; బ]

దోని = (1) మిద్దెపైన వాననీళ్లు పోవుటకు పెట్టిన మట్టిగొట్టము; దోణి [రా]

(2) నీళ్లు ప్రవహించుట కేర్పరచిన సాధనము, దోనె [మ; నె]

దోనె = (1) బెల్లము పాగుపోయు పెనుము [అ]

(2) అరటి ఆకులతో కుట్టినదాపు; దొన [చ]

(3) నీరు పారింతుటకు అర్ధవలయాకారములో నిర్మింపబడిన పొడవు సాధనము ఇది రేకుతోగాని. తొలచిన తాటిమాను గాని చేయబడను; అరిణ [నె]

(4) ఇంటిలో రెండు సూరులనిరు బంటకు పంపుటకు సూరులకు అనించి కట్టె అరిణ [నె; వ; అ]

(5) నీటికొట్టె [అ; బ]

దోనె మొద్దు = బండికి రెండుచక్రము మధ్యనే అడ్డముగా అమర్చిన మొద్దు. దీని మీదనే ఇరుసును దింపి రెండుకొనల చక్రములు తగిలింతురు; అడ్డ [అ]

దోపు = దోపు ఉత్సవము, పెరుమాళ్ల జరుగునది [కరీ]

దోబిరి = అక్షరవిరేచనములు [గో]

దోముబాణు = మొద్దుబాణు — నా ఒడదోముబానినది [కరీ]

దోరవ = కయ్యల (చేల) నిడుపువరు; దొంపు [నె-వింజమూరు]

దోరుగాలము = పొయ్యే (చచ్చే) కాలం;
పొగాలము [అ; చి]

దోర్లపుపట్టె = కపిలే (మోట) గిలిక బిగించిన అడ్డదూలము [నె]

దోర్లము = మోడుగ, మట్టి మొదలగువాటి ఆకులను తోరణముగా ఒక దారమునకు గుచ్చి ఎండబెట్టిన దండవంటిది. ఇందుండి ఆకులుచీసి, కౌవలనినప్పుడు విస్తళ్లకుట్టుకొందురు; తోరణము [నె]

(2) పైన వ్రేలాడగట్టు తోరణము [అ; నె; తె]

దోర్పు = (1) నీళ్లు చేరలతో ఊడ్చి తీసికొమ్ము
—చలమనీళ్లు దోర్పుకొని వచ్చినా [నె]

(2) చేటతో చెఱుగుటలో ఒక మాదిరి
[నర్కా]

దోవకవళం తినువాడు = స్థిమితము లేనివాడు [నె]

దోసె = పులిచాపటి; అట్టు × చాపటి = బెల్లముకలిసి లావుగా పోనినది [నె; రాయ; చి; నర్కా]

దొ

దొటి

దొటి = సిరాబుడ్డి, మసిబుట్ట; దవతి

ద్వా

ద్వావరసేయుట

ద్వావరసేయుట = దేవరకు పెట్టుట; మొదలగు క్షుద్రదేవకలకు నైవేద్యంబెట్టి అనగ పోనమ్మ, ఎల్లమ్మ, బాలమ్మ పూజించుట [మ]

ధ

ధగడమియ్యా

ధర్మకవిలె

ధగడమియ్యా = అసాధ్యుడ [వి]

ధర్మకవిలె = ఒకరి చలవన బ్రతుకువాడు
[నె-అక్క]

ధా

ధావళి

ధాళి

ధావళి = మడుగున కువయోగించు తెల్లని కంబడి; ధోవతి [అ]

ధాళి = పెద్దపళ్లెము [శ్రీ]

ధూ

ధూవ్‌చామ్

ధూవ్‌చామ్ = పడుగు పేకలకు వేర్వేరుపన్నెల నూలు వాడి నేయుట; కలినేత; కలనేత

స

సంగ

సక్కనుః

సంగ = అమాయకునివలె నటించువాడు [అ]

సంగనాచి = తెలియనట్లు నటించు వ్యక్తి

(వ్యంగ్యము) (అసలు సంగనాచి కంచిలో

వుండిన ఏలేళ్ళలోపాధ్యాయులవారి

కూతురు, అతిసమర్థురాలు) — సంగనాచి

తుంగబుట్టు; సంగబక్క [తె; నె]

సంగబక్క = (చూ) సంగనాచి [అ-పె]

సంగా = రొడ్డి [కరీ]

సంగాచంగా = మానహీనుడు [కరీ]

సంగి = ఏమీ తెలియనట్లు నటించువాడు;

సంగ [నె; కర్నూ]

సంగిరిమాటలు = అబద్ధాలు; మాయమాటలు

[శ్రీ; వి]

సంగు = (1) నతుకు; సక్కాను, ఒదిగి

వర్తించు [కరీ]

(2) మాంసము; సంజాడు; సంజర; సంజర

[అ; బ]

సంగుదుణంగు = సిగ్గు; మానము [కరీ]

సంజ = లంజ [వి]

సంజర = మాంసము; సంజరి; సంజాడు [బి]

సంజరి = వండినమాంసము; కూర [అ]

సంజరి = మాంసము; సంజర; సంజాడు [అ]

సంజలి = కారణము తెలియరాని లోపలి

గిలి — ఏదో సంజలిగా ఉన్నది [నె]

సంజా = (1) అవయవములు కృశించువ్యాధి

[నె]

(2) శ్రేష్ఠము; కపము [కరీ]

(3) పెదవులపై లేచు పుండ్లు —

సంజాపొంగింది [తె]

సంజా = మాంసము (సంజాకొను;

సంజాడు [తె]

సంద = దాన్యాదులు నిలువజేయుకొట్టు;

సంది = (1) సాతాని [అ]

(2) వైష్ణవార్చకుడు × శైవార్చకుడ

తంబళ్

సకరాలు = విదవచేష్టలు; పోకిరిపనుల

ఏమంతా సకరాలు పట్టిస్తున్నావే

అ]

సకిలి = (1) వెకిలి

(2) నాసిరకము

(3) హాస్యపాత్ర

(4) హాస్యము [అ]

సక్కగోయి = బాటలో వాననీరు

కోసుకొనిపోయిన గాడి

(2) కాలిబాటలో నీరు నిండినగోయి; :

వాము [వి]

సక్కకొమ్ముదొక్కు = అదృష్టవంతుడ

సులభముగా పని నెరవేరు — ఈడ

సక్కకొమ్ము తొక్కివచ్చి నట్లున్న

సక్కనుజూచు; సక్కనుదొక్కు [నె]

సక్కనుజూచు = అదృష్టము ఎదుః

నట్లు; సక్కకొమ్ము దొక్కు [తె]

నక్కనుదొక్కు = అదృష్టమును పొందు, అనుకొన్నవని నెరవేరు; నక్కనుజూచు; నక్కకొమ్ము దొక్కు; నక్కమొగము జూచు [కర్నూ; గో; సర్కా; వ]

నక్కనైచుకాలు = నక్కవినయాల [కరీ]

నక్కబిగువు = కావలయుననియే సరములను, అంగములను బిగబట్టి, చచ్చినట్లు నడించి, ఎదుటవారిని బెదరించుట—వాడు నక్కబిగువు బట్టినాడు [నె]

నక్కమొగము చూచు = మంచి కలుగు మాచన; నక్కకొమ్ముదొక్కు; నక్కను జూచు [అ]

నక్కలగండి = గట్టిగా పూడ్చినను ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు తెగిపోవుచుండు చెరువు కట్టలోని గిండి [చి]

నక్కలు నగాలె = ఎందుకూకానిది [మ]

నక్కాసి = రాతియందుగాని, కొయ్యమీదగాని మన్నికపు పనిచేయు నగిషీకారుడు; తక్షకుడు [మ]

నక్కిరిమాటలు = దొంగమాటలు [చి]

నక్కిళ్లువడు = చలికి దొడలు గట్టిగ బిగించుకొను [మ]

నక్కు = (1) త్రెంపివేసెడి ముడి
(2) అతుకు [కరీ]

నక్కోరు = పశువ్యాధి. ఈ వ్యాధి తగిలిన పశువులు నల్లకప్పు వేసి విస్సారముగా నుండును [గు]

నగ = 48 మణుగుల వల్లి [అ]

నగా నట్ర = నగలు (జంట పదము) — నగా నట్ర పెట్టుకొని వచ్చింది [నె]

నదిడి = చలి కాచుకొను పెద్ద మొద్దులమంట; నెగడి; నెగడు [చి]

నదిరిపాప = జమీందారుల నగళ్లలో పని చేయు అవివాహిత స్త్రీ; దాసి; కాసాది; ఆడపాప [నె]

నల్ల = ఎక్కువ — నల్ల తిన్నాడు; నల్ల తిట్టి నాడు; నగ్గ [అ-ఉ]

నగ్గా = అధికము; ఎక్కువ; నగ్గ [అ; బ]

నగ్గు = (1) చనిపోవు [అ]

(2) అణగు; లొంగు [అ; బ]

నచ్చు = చీము — రసితండు నచ్చు బట్టింది [చి; తె]

నచ్చురుకు = చీకిపోవు [అ]

నజ్జి = నుజ్జ; నుగ్గు [తె]

నజ్జు = జలుబుతో కూడిన జ్వరము [శ్రీ]

నటికలు = మెడికలు (వేళ్లతో విరచునవి) [నే]

నటువది = వేళ్ళ; నట్టవది [నే]

నట్టు = (1) ఏలికపాము [కరీ]

(2) తావిపదార్థము [తె]

నట్టము = భోగంవాడు — నటంవాళ్ల సుబ్బియ్య [నె]

నట్టల నారిగాడు = ఎండి, నరాలు తేలిన వాడు [వ]

నట్టింట పుట్టమునుగు = (1) అకారణముగా సంసారము క్షీణముగు (నీళ్లు లేనిచోటనే పుట్టి (పడవ) మునిగిపడనుట)

(2) పెద్ద యావద యెదవు [కరీ]

నట్టు = (1) కొన్ని వరిచేలు గలసిన పొలము — తూర్పునట్టు [నె]

(2) గుట్టగట్టిన బస్తాలు (Stake) [నె; అ]

(3) పని వగదెగతుండుట — అ నంగతి నట్టుబడినది [నె; వ]

(4) బీడుబడిన భూమి — అ పొలం నట్టు బలిసినది [కర్నూ; అ]

(5) తక్కువ; పని మిగులు — ఇంకా ఏమైన నట్టు ఉన్నదా [వ]

(6) వంశము — నీ నట్టు తెంచనిదో వాడు మానడు

(7) పెరు మొదలగు వాని బీజములు వేరులు భూమిలోపలకు పారిన ముద్దై — గకరినట్టు [నె-పొ]

(8) అనుమానము [గు]

(9) పొరపొచ్చెము; నెట్టె [అ]
 నట్టె = (1) ముక్కుపుడక [తె]
 (2) (చూ) నట్టు [గో]
 నట్టెట ముంచు = (1) నాశనముచేయు [తె]
 (2) నమ్మించి నడుమ ద్రోహము చేయు [నె]
 నడక = ఏటిలో నీరుతీసి, నడచి పోవుటకు
 వీలై న స్థితి; నడవ — ఎట్లో ఇప్పుడు
 నడక [నె]
 నడచు మర్యాదలు = (చూ) నడవడికలు
 [కర్నూ]
 నడపు = ఉత్తరక్రియలనాడు మాంగల్య
 మును తెంచుటకై సుమంగళి వెళ్లు పద్ధతి,
 దారిపొడుపునా చలన చీరెలను వరచి
 వాటిపై ఆమెను నడిపించుట [చ]
 నడమంత్రపు సిరి = మధ్యకాలమున వచ్చిన
 బక్ష్యర్యము, ఇది మనిషిని ఎగురవేయు
 నని నింద; చెడ్డబ్రతుకుట — నడమంత్రపు
 సిరి, నరముచీది వుండు మననీయపు
 [నె]
 నడమంత్రము = (1) మధ్యకాలము, ఇటీవల
 (2) రేని ఆదికృత్యమును ప్రదర్శించుట —
 అయినదంతా ఒక నడమంత్రములే [నె]
 (3) మధ్య — వాడు ఏమీ నడమంత్ర
 ముగా పోతున్నాడు [తె]
 నడవ = (1) ఇంటిలో గడలనుద్య గల దారి
 (corridor) — నడవతో హద్దున్నారు
 [నె; కర్నూ; అ; తె; గు]
 (2) ఏటిలో వెల్లువ తీసిపోయి, నడచి
 దాటుటకు వీలై న స్థితి; నడక — ఇప్పుడు
 ఎట్లో నడవ X వడవ [నె]
 (3) నూతులు (దిగుడు బావులు) మొద
 లగు వానియందు దిగుట కనువుగా నేర్ప
 రించిన మెట్లవరుస [నె; అ]
 నడవడికలు = పెండ్లి అయినకర్వాత, పెండ్లి
 కూతురు వాళ్లు చేయవలసిన మర్యాదలు,

ఇవ్వవలసిన వస్తువులు, సారెలు —
 వడికలకు రెండు చేలయినది; నడవ
 నడచు మర్యాదలు; నడుతులు; నడు:
 [నె]
 నడవళ్లు = (చూ) నడవడికలు [నె; అ;
 నడి = తాటికమ్మ (దబ్బ, కాడ) పై గల
 సరి తొక్క; తోలు; తాటివట్ట [శ్రీ]
 నడికొను = మధ్యనబడు — వయసు
 తొన్నది [నె; తె]
 నడిపాత = వాడుకలో సగము పాతబడి
 -- పోయిన చెప్పులు నడిపాత
 [కమ్మ]
 నడిపెట్టు = నట్టనడుమ [శ్రీ; వి]
 నడిబొడ్డు = నట్టనడిమి భాగము — ఊరి
 బొడ్డులో పోతురాజు చరిత్ర ఉన్న
 [నె; కర్నూ; తె; అ]
 నడుతులు = (చూ) నడుపులు [గు]
 నడుపు = వస్తువులిచ్చి సహాయపడు —
 అప్పుగారింటికి అన్నీ నడిపించి
 కర్నూ; అ; తె]
 నడుపులు = పెండ్లిండ్లలో మగపెండ్లికి
 నడవ (చేయ) వలసిన లాంఛనాలు;
 తులు; నడవళ్లు [గు]
 నడుముబట్టువారు = మంత్రసానులు [చ]
 నడుమూడు = స్థలనమగు [నె]
 (2) కష్టమగు [చి]
 నడ్డి = నడుము — నడ్డివిరుగా వనిచే.
 [నె; తె]
 నడ్డినీల్లు = ఎక్కువబరువును మోయు
 కలుగు కష్టము — అది నడ్డి నీల్లే బి.
 [నె; కర్నూ; అ; తె]
 నడ్డు = కొండలమధ్య ఏర్పడినదారి; న
 నారవ [నె. ఉదయగిరి; అ]
 నత్తు = (1) ముక్కున దరించు ఆభరణ
 — నత్తుబులాకి; ముక్కుర [చి; నె;
 కరీ]

(2) ముత్యాల ముక్కర [మ]

నదురు = మృదువు [నె]

ననాటాలు = ఇబ్బందులు [కరీ]

ననువు = ఒకదేశపు పసరము, ఇంకొక ప్రాంతపు గడ్డి, నీటికి అలవాటుపడుట—
జెంగునా రెడ్డు మనకు ననవదు [నె]

ననువుకాడు = ప్రియుడు [మ]

నన్నమ్మ = 'మాయమ్మ' అని విద్వంసులాలించు నపుడు ఉపయోగించు పదము [నే]

నన్నూగాడు = నపుంసకుడు [నే]

నన్నుతట్లవాడు = అప్రయోజకుడు [కరీ]

నన్ను = సరిపోవు—వారికి మాటా నప్పుదు [వి]

నఘా = సులభసాధ్యమైన లాభము — మంచి నఘా కొట్టినాడు [నె; కర్నూ; తె]

నఘాచేయు = మోసముచేయు [అ]

నమయు = కష్టపడు—మొదటినుంచి వాడు కూటికి నమసిపోతున్నారు [నె - అత్మ కూర్చు]

(2) నమయ [అ]

నములు = ఒంటిలోని ఒకసర మేతైనా నొచ్చుట—నా నరము నములుతున్నది [కరీ; నె]

నయి = కందకము; నవి [కరీ]

నయిమట్టి = గొడ్ల పెంట, పేడ ఒకచోట కుప్పవేయగా, అది చీకి మట్టిగా మారినది; మక్కినమట్టి [గు]

నరకడు = (1) తిట్లమాటగా పురుషునికి ఉపయోగించు పదము [చి]

(2) స్త్రీలు పురుషునికి ఉపయోగించుపదము—అనరకుడు ఇంకా ఇంటికి రాలేదు [నె]

(3) భర్త—మా నరకడు [తిరువతి]

నరమానవుడు = మనుష్యుడు అనుట— అక్కడికి నరమానవుడు అడుగుబెట్టడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

నరవ = రెండు పెద్ద మిట్టలనడుమ ఏర్పడిన పల్లపు ప్రదేశము—బోగోలు నరవ; నారవ, నడ్డు [నె; తె]

(2) చుప్పిక (మాతెము) గాని ఆవు [నె; తె]

నరవపిర్పడు = దారిపిర్పడు [గు]

నరవాది = సమర్థ—అపిల్ల నరవాది అయినది; నెరవాది [అ]

నరాలు దేలేసు కున్నాడు = చిక్కిపోయినాడు [మ]

నరిగ = పొట్టి—నరిగమనిషి; నరిగె [వ]

నరిగి = ఒక్కటి [తె]

నరిగె = పొట్టి; మరుగుజ్జు; నరిగ [కరీ]

నరిగెపారు = ఎదుగకుండ ముదిరిపోవు; పెరుగకుండుట; గిటకబారు [వ]

నరుకు = ప్రగల్భములు పలుకు; కోతలు కోయు—అయిన బలే నరుకుతాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

నరుకుడు = నరకబడుట—అతడవి నరుకుడు బడినది [నె; కర్నూ; అ; తె]

నరుసొక్కులు = (1) సుకుమారము

(2) రోగాలకువ్వు [కరీ]

నర్క = చిరుతపులి [అ - దక్షిణతాలుకా]

నర్లు = గొణుగు [అ]

నఱ్ఱావు = నఱ్ఱ-ఆవు

నలక = నాచిరకవు; తక్కువరకము; నలిగినది—నలకపొగాకు [కరీ]

నలలై జరిగింది = పరాభవం జరిగింది. ప్రభవాది సంవత్సరములలో నలువదివ సంవత్సరం పరాభవ [నె]

నలమాటు = నాణసారులు [త్రీ]

నలి = (1) మానసికబాధ — ఏదో నలిగా ఉన్నది

(2) అంతుబట్టని వ్యాధిచే శరీరము నలిగి పోవుట — ఒంటిలో నలి ఏర్పడింది; తెవులులేని పేదన—[నె; తె]

నలిక=కాలిమడిమ [నె-కోహూరు]

నలికిరి = నలికిరు (కొండజాతికి చెందినది)
[చి]

నలినలి యగు=పొడిపొడియగు [అ]

నలుగుడుబడు=(1)దబ్బునకు ఇబ్బందిపడు;
(2) మనస్సులో బాధపడు [గు]

నలుగుబెట్టు=(1) బాగా కొట్టు — వాడికి
బాగా నలుగుబెట్టినాడు

(2) కుప్ప నురిసినకర్వాక, పొట్టుతో గల
సిన రాస్యమును అడ్డపొత్తగాజోసి, ఇద్దరు
గడ్డిఎంటిని రెండుకొనలలో వట్టుకొని,
రాసిని చదరపెట్టు — రాసికి నలుగుబెట్టి
కప్పినాడు [నె; అ]

నల్లకుండలు=గడికుడుకలు [మ]

నల్లతెల్ల అనక=మంచిచెడ్డ చెప్పక [కరీ]

నల్లవచ్చడి=ఉసిరికవచ్చడికి, రాత్రి అనే
మాట [సర్కా]

నల్లపొడి=గొట్టె మొదలగువాటి నెత్తురుతో
చేసిన పొడికూర [మ; నె]

నల్లబద్ద=నేలమట్టము చేయుటకు సాధనము
[త్రీ]

నల్ల మొగము=కలవమ్ము [కరీ]

నల్లవడ్లు తేబోయినాడు=చచ్చినాడు [గు;
నె]

నల్లికాయ=ఉసిరిగకాయ; నెల్లి [నే]

నల్లిబడు=కవరెక్కు [కర్నూ]

నల్లు=కుప్ప నురుచునవుడు బాగా మెదిగిన
కర్వాక గడ్డిని రాస్యమును పేరుచేయు
[శీ]

నవరస=(చూ) నవర [సర్కా]

నవారము=నవ్వ; దురద; జల [కర్నూ]

నవి=కందకము; నయ [కరీ]

నవినంది=(1) జబ్బువడి లేచినది [తె]

(2) దీర్ఘవ్యాధితోగాని చింతతోగాని
పోవు [వ]

నవసి పోసికొను=జబ్బుపడు [కరీ]

నష్టరు=నేర్పరి అయిన దుర్మార్గుడు [నె]

నస=(1) ఎప్పుడూ అతృప్తితో గొణ
కొనుట — ననగాడు [నె; కర్నూ; అ]

(2) దురద [తె]

(3) పొగరు [అ]

నసక=తెల్లవారుజాము; నసుకు [అ]

నసకలోనే = పెందలకడనే, చీకటి

[అ; బ]

నసిపిరి=అత్యంత స్వల్పము [నె]

నసిమిరి=(1) కామోద్రేకము — నసి
గాను [నె]

(2) నూనవల్ల కలిగే జల [నె - అ
కూరు]

(3) గజ్జి [వ]

నసుకు=(1) రొంపి దుక్కిలో ఏర్ప
బురదముద్ద—నసుకులు వేయండి [నె]

(2) తెల్లవారుజాము; నసక [అ]

(3) తెల్లవారుటకు ముందటిచీకటి [నె]

(4) తోరాలు తొక్కుట [గో]

(5) ఎత్తు; పన్నాగము — నీ నసు
మాకాడ సాగవు [తె]

నసుగు=(1) ననగొట్టుకొను [నె; కరు]

(2) గొణుగు; అస్పష్టముగా చెప్పు
నరిగా చెప్పక నసుగుతా వేందుట

[తె]

(3) సిగ్గుపడు

(4) అతృప్తితో గొణుగుకొను [కరీ]

నస్కులు=టక్కులు, నటనలు [కరు]

నాకిసాని = వేళ్ళ [మ]

నాకిసి = నాచాయ; నాకట్టు — నాకిసిచూడు [సర్కా]

నాగ = పనిలోనికి కాకుండా నిలుచుట — నాగా బెట్టినాడు [నె; కర్నూ; గో; తె]

నాగజెముడు = అరచేతివెడల్పునముండలొ ఉండు కంచె; నాగమల్లి; నాగదాడి, బలరక్కసి, దక్కిన [నె]

నాగదాడి = కంచెలకు పాతు నాగజెముడు; వీటికి “కొచ్చినీలియన్” అను తెల్లని (బూజు) పురుగులుపట్టి పూర్తిగా నశించి నవి [చి]

నాగజోడు = ఒక చెవిసగ [వి]

నాగదాళి = దక్కిన; బలరక్కసి; నాగమల్లి; నాగజెముడు [నే]

నాగమల్లి = (1) నాగజెముడు [నె; శ్రీ]

(2) నాగజెముడులో పెద్దమాను [చి]

నాగరము = పాముబొమ్మ చెక్కిన అడవారి తళబిళ్ల [నె; కర్నూ; న; గు; మ]

నాగరము = నాజాతుతనము [నె-పొ]

నాగిలిచాలు = నాగలి కట్టు [శ్రీ]

నాగవత్తు = ప్రియ నందిటి (రెట్టిన) ధరించు పొమ్ము; వంకి [నె]

నాగవల్లి పిడతలు = (దూ) అరివేటి [నె-మెట్టప్రాంత(బ్రాహ్మణులు)]

నాగవాసము = (1) గొలుసుతో కలిసిన తలుపు గొట్టము; చిలుకు [నె - దక్షిణ; అ; తె; న]

(2) అంతఃపురప్రీతి [అ]

(3) బోగమువారి ఇండ్లవీడి

నాగవేలి = పెండ్లి కరువాక జరిపేతంతు; నాగబలి; నాగేలి [మ]

నాగ సలిపి = నల్లని విసర్పిలోగము, ఇది ప్రమాదకరమైనది [నె]

నాగేలి = పెండ్లి కరువాక జరిగే కంతు; నాగబలి; నాగవేలి [మ; అ]

నాగు = గింజలు అప్పుగ ఈ సంవత్సరము తీసుకొని, వచ్చే సంవత్సరము ఒకటికి ఒకటిన్నరగ కొలిచి యిచ్చునది; దాన్య రూపకమైన వడ్డి; నాము; దారణి; లాకు; లాగు [నె-మెట్ట; మ; అ; మ; తె]

నాగప్పసాని = బలిజెజాతిలోని పెద్దముత్త యిడువ [కరీ]

నాచి = చెడ్డ [కరీ]

నాచు = సన్నటి; స్వల్పము — నాచుగా తల నాప్పి ఉన్నది; నాచు [కర్నూ]

(2) వరిపంటకు వచ్చురోగము [వ-కృ]

(3) సంగ్రహించు — సొమ్ము నాచు కొన్నాడు [అ]

నాచుబడు = అలస్యమగు — పని నాచుబడి నది; నాచు బడినది [నె; అ]

నాచుబెట్టు = (1) పిల్లి పులి మొదలగు కోర జీవములు తమ బాధ్యజంతువులపై (తంపి తిను జంతువులు) దూకు

(2) ముందు కనిపెట్టుకొనియుండు; పొంచి యుండు [కరీ]

నాజుబారు = బలిహీనమగు; పోదిలేకుండు [నె-ఆత్మకూరు]

నాటకము = నాట్యవేయట; పైరు నాటటలు [అ-పె]

నాటకమాడు = (1) తగులబెట్టు

(2) ఇద్దరిమధ్య ద్వేషము కలిగించు [అ]

(3) నటించు

(4) మాయోపాయమును ప్రకటించు — పనిచేసుకొను బలే నాటకమాడినాడు [నె]

నాటకజెప్పు = మనసులో పాతుకొనునట్లు

చెప్పు; నచ్చబయకు [కరీ; నె]

నాటారు = కలుగియు అరవవాడు; నాదారు
[నె; నె-దక్షి]

నాటు = (1) మొరటు—నాటుమనిషి; మోటు
మనిషి

(2) వృద్ధకమునకు సంబంధించిన; దేశీయ
మైన—నాటుమందు [నె; తె; అ]

నాటుకాయ = అంటుకట్టక విత్తముతో మొల
చిన చెట్టుకాయ — నాటుమామిడి ×
అంటుమామిడి చెట్టు [చి; నె]

నాట్లు = (1) బండివరమున నిలువున నుంచు
కొయ్యలు; గుళ్లులు [నె-మెట్ట]

(2) పైరు ఊర్పులు [నె]

(3) కొయ్య మొదలగు వాటిలో, తాడు
కట్టుటకు చేసినగాడులు (కోత)—బడితెట
నాటుగొట్టి తాడుగట్టు [నె]

నాడా = గుఱ్ఱము గిట్టకు గొట్టు లోహపుపట్టి;
రాడము [కరీ]

నాడెము = గుర్తు—నాడెము సేయుము

నాజెము = (చూ) ఆజెము [అ]

నాను = (1) అతిస్వల్పము — తలనొప్పి
నాదుగా తగిలినది; నాచు [నె; కర్నూ; వ]

(2) గోధుమసిండిని తడిసి చేతితోర్చు
[తె]

నాన = బలహీనమైన; నాసి [అ; బ]

నానవాలు = నానవేసి, బెలము కలపిన
బియ్యము; నానబియ్యము [గో; నె]

నానబియ్యము = (చూ) నానవాలు [నె]

నానాగుండ = కంఠమునకు క్రిందగల
వల్లము; నామగుండము [చె]

నానాగోత్రేభ్యం = అన్నిజాతుల సంకరం
[గు]

నాను = అల్లిన శ్రీలకంతభూషణము—నాను
బాగా అల్లినాదు [నె; అ]

నానుడుబడు = విషయము వగదెగక ని
పోవు [నె; కర్నూ; అ; వ; తె]

నానుతాడు = మంగళసూత్రం వేసికొనుట
నులకతాడువలె బంగారంలో రయ
చేసినహారం; బొందుదారము; సరడు

నానుడువాన = (1) చిన్నచిన్న చినుకు
చాలదినములు కురియువాన (నానబెట్టువా
[నె]

(2) పెద్దవాన [కర్నూ; తె; అ]

నానుపు = ఇచ్చకము — నానుపుమా
[వి]

నాన్నువాన = నేలను నానుడు (నానుపు)
చేయు వానచినుకులు; నానుడువాన [

నాప = (1) ఆనమర్థుడు

(2) పండుడు [గు]

నాపకట్లు = ఋతువుగాని ఋతువులో ఉ
కట్లు [కరీ]

నాపకుడు = మంగలి [కరీ]

నాపచేను = (1) పైరుకోసిన తర్వాత (క
కాలునుండి) ఆ మొట్టనుండి పుట్టినకా
(నామ) గలచేను (Ratoon) — నా

నాపచేనే పండినది [నె]

(2) లేక పైరుగల చేను [తె; వ. కృ]

నాపలు = పనికిరాకుండ పోయిన నాచి
ములు [కరీ]

నాపసాని = (1) నంగనాచి [కృ]

(2) పెద్దవారివలె మాట్లాడు చిన్న
(గు)

(3) ప్రాధురాల [తూ-గో]

నామాలు = పైరువిత్తులు గర్భముచేద
— గింజలు నామాలు చేసినవి; :
పోయుట [కరీ]

నాము = (1) దాన్యము అప్పుగా ఇచ్చి
రూపముగా తీసికొనువడ్డి; దారణి; న
లాకు; లాగు — తూముకు ఇరవన
[నె; గు]

(2) ఒక్కొక్క టొన్నుచింబుకు, అము
దపు కాచుకు ఒక్కొక్కప్పుడు ఎక్క
విషము, ఇది మేసిం పశువు వెంటనే
వనితావును — రోదెను నామ శగిలినది
చీనికి పిరుపు చిలుముగాని అమేడ్యము
గాని [నె; వ; అ]

(3) కోసిన చరకాడలనుండి మొలసిపచ్చిన
కోకాడ, ఇది వెను గూడి తీయును;
ఇట్టి బొలమును నావచేను అదురు; లాట;
రేడి [నె; వ]

(4) అసూయ — వాడు నామీడ నామగా
ఉన్నాడు [నె; వ]

(5) పొగరు [అ]

నామముదెట్టు = ఎగవేయు; ఎగనామము
దెట్టు; పంగనామము దెట్టు [నె; కర్నూ; అ; తె]

నామగుండిము = కుత్తుకలో నుండి గుంట
— నామగుండములో నున్నము పూసిన
గొంతురావు తగ్గెను; నామగుండ [నె]

నామనామ = (1) వవ్వనాన వానన

(2) చెడిన వానన; కంపు [కరీ]

నామవాసన = కొత్తవడ్లు వెడల గ్రక్క
వాసన [నె; అ; పె, వ]

నామెక్కు = (1) నెమరుతరగకుండా ఉండు
[అ]

(2) పశువులు తవుడు కాని, మరేది గాని
అధికముగా తిన్నందున ఒక విధమైన
రోగము వచ్చి, నాలుకను కరుచుకొనుట
[మ]

నాయకము = (1) అందము, ఎక్కువ
నాణాకుతనము

(2) శ్రేష్ఠము [రా]

నాయాల = ఇది మగవారు, వరుసైన మగ
వారిని ఎగతాళిగా అను తిట్లు — ఓరి నా
యాలా, గుడ్డినాయాల; (అం = భార్య
అనుట) [నె; కర్నూ; అ; తె]

నార = (1) మాంసము [వి]

(2) పిననగొట్టు [అ]

నారకురుపు = (మా) నారికురుపు [గో]

నారదబ్బు = (1) ఊరగాయకు మాత్రమే
పనికివచ్చు పెద్దనిమ్మకాయ

(2) నారగలిగిన తాటికమ్మ; వచ్చికమ్మ
[నె]

నారపీచు = (1) దయలేనివాడు; కఠినుడు
[కరీ]

(2) చాల వట్టుదలతో, గోజారువాడు —
నారపీచుగాడు

(3) తోబి [నె]

నారపీసుగ = ఎంతకూ అంగీకరించనివాడు
— వాడా నారపీసుగే [వి]

నారప = (మా) నరప; నడ్డు [అ]

నారికురుపు = కాలిలో లేచు బాధాకరమైన
వ్రణము. తీగవంటి తెల్లటి దారము కురుపు
నెత్తి రంధ్రముగుండా బయటికి వచ్చును.
ఇది నడుమ తెగిన అపాయకరము.
కాల్చిన పటిక గలిసిన పెంకాయ నీరు
చీనికి అద్దుకమైన బొషధము; నీటిగుండా
సంక్రమించునది [నె; కర్నూ; అ; తె]

నారిగాడు = బక్కిచిక్కిన మనిషి [కరీ]

నారు = కందెన; మానెకందిన — బండికి
నారేసుకో [మ]

నారు = (1) వడియుండు, విలువయుండు [చె]

(2) దాన్యాదుల మొలకలు — నారుకయ్య
[చె; నె; రా]

నారుకయ్య = అకుమడి; నారుమడి [నె; తె]

నారుకొను = రోవలనే స్వల్పరూపున విలిచి
పోవు — స్ఫూరము లోన నారుకొని
పోయింది

నారుగోర్లు చేయు = అజాగ్రత్త చేయు
[అ-పె]

నారువ = చిన్న కాయ; నాన [అ; బ]

నాలుకచేర్లు = పాడి పశువులకు నాలుక
క్రింది భాగములో కలిగిడి ఒక రకమైన

వ్యాధి; ఇదివచ్చినచో పాట విరిగిపోవును
[నె]
నాలువ=చిన్న కాలువ; నారువ [అ; బ]
నాల్గు సగలుపెట్టు = ఖభ కార్యాలలో
చోవతి; అంగి; రుమాలు; అంగవస్త్రము
(కండువ) పెట్టుట [మ]
నావ=పనికిమాలినవారు [గు]
నావకాయ పిండివంటలు = అనేకవిధము

లైన పిండివంటలు [గో]
నాన=(1) బలహీనము [అ]
(2) కృశించుట [గు]
నాసి=(1) తక్కువ రకము
(2) చచ్చుగింజలు ఎక్కువగా నున్న
దాన్యము [చి]
(3) కీరకము, తక్కువది [నె - అక
కూరు]

ని

నింజిలి

నిట్రా

నింజిలి=(1) లోపలి గిలి; [నె-పొ]
(2) అనుమానము వల్ల వచ్చిన దిగులు;
నంజలి [నె]
నిండా=నిక్కువగా; కానా; పూర్తిగా—ఇది
నిండా బాగున్నది; మంచిగా [నె-దక్షిణ;
చి; అ]
నిండు మనిషి=గర్భవతి [అ; నె]
నిండుకొను = అయిపోవు — ఇంట్లో
బియ్యము నిండుకొన్నది [తె; చి]
నిండుబట్టలు=లాంచనప్రాచుముగ పూర్తి
(కుంటలుగాని) బట్టలు పెట్టుట [మ]
నింపుకొను = నెమ్మది చేసికొను—జ్వరం
నింపుకొనవలె [కరీ]
నింపుడుకాయ = గుత్తి వంకాయ వంటిది;
కోసి మసాలా ద్రవ్యములు లోపల బెట్టి
పాకము చేసినది [మ]
నికానికలు=త్రోయుటలో ధ్వన్యనుకరణము
—నికానికలు బడత్రోసె [కరీ]
నికాలసు = (1) అప్పలమైన — నికాలను
నూనె; నికాలస్తు
(2) యోగ్యమైన — నికాలను మనిషి;
పెద్దమనిషి [నె]
నికాలస్తు = (1) అప్పలమైన

(2) నిర్లిప్తక; నికాలము [అ; బ; నె]
నిక్కుచ్చి=(1) తేడా లేకుండా [గో]
(2) నిశ్చయము—నిక్కుచ్చిగా చెప్పిపో
నాడు [అ; నె]
నిగిడి నిమ్మాకు పెరికినాడు = చచ్చినాడు
[గు]
నిగ్గడిసి=కచ్చికముచేసి; నిలబెట్టి [తె; నె]
నిగ్గి=మట్టితో వేసిన మిద్దె. అటిక [శ్రీ]
నిచ్చెరపోవు=నివ్వెరపోవు [చి]
నిజారు=లాగు; ప్యాంటు [చె; నె]
నిట్టనిలువు = (1) నిట్రము
(2) నిలుచున్నది నిలుచున్నట్లే — ని
నిలువున వంటినారు [నె; కర్నూ; అ; తె]
నిట్టాడు=(చూ) నిట్రాడు [కృ]
నిట్టు = నియతి — నిట్టు లేకుండా ని
బోయెను; నిట్టు తప్పి తినెను [అ; నె]
నిట్రము=(1) గోడబెట్టినట్లు చక్కగా నై
లేచినది—ఆ రాయి నిట్రంగా ఉన్న
[నె; కర్నూ; తె]
(2) నిట్రాయి [అ]
నిట్రాడు=గుడిసెకు మధ్య నాటిన ఆడ
స్తంభం; నిట్రాయి [కరీ; నె]

నిట్రాయి = (1) వసారా దించుటకు నడుమ నిలిపిన పెద్ద కంటము; నిట్రాడు [నె; కర్నూ; గో; వ]

(2) వకువులు రుద్దుకొనుటకు పాతినరాయి [అ]

నిడిగాలి = విడువకుండా కొట్టు వరమటగాలి; నిడుగాలి [నె]

నిడుదాడు = కపిల బాన (మోటుబొక్కెన) తొండము చివరనకట్టు సన్నపాటి పొడుగు మోకు. బానను లాగు లావు మోకు పైన గిలకమీద నడువగా, ఇది క్రింద బారి మీద రెండు మూడు చోట్ల అమర్చిన అడ్డ గిలకలమీద సాగి. చివరన రెండును చేర్చబడి ఎద్దులకాడె వార్పెలో (మోకుల జొనిసి చిల్ల (మేకు)తో బిగించు వల యము) చొప్పించి బిగించబడును. మోట తోలువాడు బారిక్రింద ఎద్దులను విడిపించి, దీనిని ఒకచేత కొంచెము ముడిచి వట్టు కొని, పెద్ద మోకును రెండవచేత వట్టుకొని బారపైకి వచ్చి గూటిమీదకు, దోనెదగ్గరకు పెద్ద మోకును, అదట వచ్చి నిల్చి యున్న ఎద్దులజడ కాడె వార్పెలో ఒకతో బిగించి దీనిని వదలును. వెంటనే బాన ఒక ప్రక్కనుండి నీట మునిగి, నీటిని నిండుగా నింపుకొనును. ఈ మోకులను రెండు చేతుల బట్టుకొని, ఒక ప్రక్కకు వంచిన మెడక్రింద కొరడా బిగించుకొని, బరువు తూకమును సరిచేసుకొనుటకు వెనుకకుబడి పైకి నడచి వచ్చునప్పుడు, కపిల తోలుమనిషి చాల ధీరముగ, గంభీరముగ గాన్పించును.

అనగా—నిడుదాడు పెద్ద మోకు ననుసరించి పోవుచుండునట్లు ఒకరిని మరియొకరు ధీరముగనే అనుచరించుట అని అర్థము [నె]

నిడుదాటు పోనిమ్ము = ఒకరు చెప్పిన ప్రకారము అంగీకరించి, నడుచుకొనుము (మా) నిడుదాడు — ధీరవృత్తి నిడుదాటు పోనిమ్ము; కమ్ము కపిల యనగ

(= నీరు నిండిన తర్వాత ఎడ్డను పూన్చునట్లు చేయు మోటు) కమ్ము (= వ్యాపించి) చెఱుపు (ము) . తిక్కన ఆశ్రమవాసవర్యము [నె]

నిదానము = ఎగుడు దిగుడులేని; స్థితికమైన—అయిన నిదానమైన మనిషి [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

నిద్ద = గట్టియైన [శ్రీ]

నిద్రకాయు = నిద్రపోకుండా ఉండు — జ్యోరం వస్తే నిద్రకాయాల [ఆ; బ]

నిద్రజేయు = పిల్ల పుట్టినకరువాక 3, 5 నెలలలో తల్లి వెళ్ళి పుట్టి నింటిలో నిద్ర చేసి వచ్చుట [అ-పె; నె; చ]

నిద్రవాటు = నిదురబట్టుకోటు [కరీ]

నిప్పటి = (1) మరిసిన ధాన్యము తూర్పున బట్టినప్పుడు, రాసి అంచున, గట్టి గింజలతో కలిసి ఏర్పడిన థాగము [నె]

(2) అరిసె [నె; చి; చె; రా]

నిబ్బణము = పెండ్లిలో చేయు ఎదుర్కొలు సన్నాహము; దిబ్బణము

నిబ్బనము గంప = పెండ్లిలో పెండ్లికొడుకు పెంబడి కొనిపోయెడి గంప; కందపెట్టె [అ]

నిమ్మటాయి = (1) నల్లటి గట్టి చిన్న చెరువు చేవ

(2) గట్టి శరీరము గలవాడు— వాడు నిప్పు తాయి మాదిరి ఉన్నాడు [నె]

(3) ఒక అడవిగడ్డ, ఉర్లగడ్డవలెనుండును. తియ్యగా నుండును. తీగె, చిలగడదుంప తీగెవలె నుండును. [చి; నె-అత్తకూరు]

నిమ్ము = నెమ్ము; తడి [కరీ; చి]

నియ్యతు = స్వభావము [కరీ]

నిరాదరువు = నిరాధారము; ఆదరువు లేక పోవుట [కరీ; నె]

నిరావనింద = వట్టి బదనామీదూరు; నిలావనింద [కరీ]

నిరాబందరము = వనికిమాలినతనము—
వాడు వట్టి నిరాబందరపు మనిషి [నె-
అత్త]

నిరుకు = (1) ధనవంతుడు [వి]

(2) నిశ్చయము — వాడిమాటకు నిరుకు
లేదు [గో]

నిర్గముపెట్టు = (హ) నిర్గముపెట్టు

నిర్గముపెట్టు = ప్రమాణమునకు శుభ
ముహూర్తంలో చిన్న మూటకట్టుకొని
స్థలాంతరమున నుంచుట. ఇది మరు
దినం ప్రమాణం చేయదలచినవారు ముందు
దినము చేయువని; నిర్గముపెట్టు; నెర్గము
పెట్టు [నె-పొ; కరీ]

నిలదొక్కుకొను = స్థిరపడు—అ ఊరులో
బాగా నిలదొక్కుకొన్నాడు [నె; కర్నూ;
తె; అ]

నిలదీసి = అడ్డగించి నిలువబెట్టి—వాడు నిల
దీసి తన వాతీని వసూలుచేసుకొన్నాడు;
నిలచేసి [తె; నె]

నిలబలుకు = అన వాట నెగ్గునట్లు గట్టిగా
వాదించి మాట్లాడుట; తెగనాడు—అ నం
గతి నిలబలికి పోయినాడు [నె]

నిలవ = నెద్దిగాదు వనికెరాకుండా నిలిచిన
దినము; నిలువ—ఈ నెలలో రెండు నిల
వలు [నె; కర్నూ]

నిలవరము = ఒక మొత్తముతో ఇంకొక
మొత్తము తీసివేయగా నిలిచినది (Bal-
ance) నిలవరమెంత తేలింది [నె]

నిలిచేసి = నిలువబెట్టి జలవంతముగా పని
చేయించు—నిలిచేసి ఒప్పించినాడు; నిల
దీసి [నె; కరీ]

నిలికి = విశ్రాంతి—నిలికి నిబందరం లేనివని
[చి]

నిలుపు = (1) జాతరలలో తాత్కాలికముగ
కొలుచు, పోలేరమ్మ మొదలగు దేవత
లను ప్రతిష్ఠించుట—ఈ దినం అంకమ్మ
నిలుపు

(2) సంసారుల అవరక్రియల ప్రా
ములో ఇంట కొయ్య మేకులను (శి
నెలకొల్పుట

(3) ఓపిక—నిలుపులేని మనిషి [నె]
నిలువ = (హ) నిలవ [నె; కర్నూ]
నిలువజేయు = చేర్చిపెట్టి—రాగులు
జేసినారు [నె]

నిలువు = (1) మనిషి పొడవంత క
ఆరడుగుల పొడవు; మట్టు — అ
మాడు నిలువులలోతు [నె; కర్నూ]
(2) పండి కోయుటకు నిర్దముగా
పెరు—అ చేను నిలువున తడిసిన
తె; శ్రీ; అ]

(3) తాటిచెట్టు ప్రమాణం—రెండు
వలలోతు [గు]

(4) నిలువనవేయ; ఒకదానిమీద
కొక్కటిగా పేర్చు [అ]

(5) నిలువుగడన్న కొయ్య — ప
నిలువుల పాతినారు [నె]

నిలువుకాళ్లు = (1) చూపుడి నిలిచి
—చూడగనే నిలువుకాళ్లు వడిపో
[చి]

(2) నిలుచున్నవాడు నిలుచున్న
అనుకొనిన పని చేయుట; ఒకేప
వనిచేసికొనుట—నిలువుకాళ్లమీదనే
వసూలు చేసుకొన్నాడు [నె]

నిలువుజీతము = ఎప్పుడూ కనిపెట్టె
యుండుటకు యిచ్చుజీతము —
జీతముగాదు నిలిచి మిమ్మడుగ
కర్నూ; వ]

నిలువుతాళము = పొడవుగా కడ్డివరె;
తాళపు బుట్ట [నె]

నిలువుదోపిడి = (1) ఇంటబంటునున్న
నంత దొంగలు అవహరించుట [నె]

(2) మొక్కుబడి ప్రకారం ధరించి;
అన్ని దేవునికి కానుక బెట్టుట —
దోవు

నిలువు దోపు = (చూ) నిలువు దోపిడి —
వెంకటేశ్వరునికి నిలువు దోపిడినాడు
[కర్నూ; నె]

నిలువున = (1) నిలుచున్నట్లుగానే — నిలువున
నీరైనాడు

(2) ఆపాదమస్తకము [నె; కర్నూ; తె;
అ]

నిలువు మంద = పొలములలో రాతిపూట
లందు పశువులను కాత్కాలికముగా మంద
బెట్టించుచోటు [చి]

నిలువు నిస్తారము = ఆపాదమస్తకము
[కరీ]

నిప్పు = రాతిచుట్టూ బంగారమును పొదుగుట
[గు]

నిశిందా = ధనవంతులవలె గొప్పలు ప్రక
టించుకొనువాడు [గు]

(2) దేవాలయములలో అర్చనాదిక వ్యవ
హారములు చూచు గుమస్తా [నె]

నిక్షేపరాయుడు = ఎంతటి క్లిష్టపరిస్థితులలో
నైనను బాధ్యత తప్పించుకొని తిరుగు
వ్యక్తి [గో]

(?) ఎమీ డబ్బులేకపోయినా వ్యసనవడ
కుండా కులాసాగా తిరుగువాడు [గు]

ని

నీచు

నీరుగడ్డి

నీచు = (1) మాంసము, చేపలకూర — ఈ
దినము నీచు తినము

(2) పొ...చు కంపు; నీచు [నె; తె]

నీటికాయ = ఉప్పు కారపు నీటిలో ఉరవేసిన
చూమిడిపిండె; వడపిండె [చి]

నీతకము = (1) యముము [చి]

(2) (వ్యంగ్యముగా) కపటవాక్యము; నియ
తములు — ఆయన బలె నీతకా... పలికి
పోయినాడు [నె]

నీరడికాడు = చెరువు నీరు పొలాలకు పారిం
చువాడు; నీరుకట్టు గాడు; నీరుగంటి;
నీలారి; ముదాము [కరీ]

నీరాబు = తీరభూమి; వాగర్త [కరీ]

నీరుకట్టుగాడు = చెరువునీరు గ్రామ
పొలము లన్నిటికి సమముగా పారిం
చు గ్రామ నౌకరి; ముదాము; నీరడికాడు;
నీరుగంటి; నీలారి [నె; కర్నూ; తె]

నీరుకాకి = అరేటిబాకు, చిలవలవలె నీటిపై
నుండు కాకివలెనుండు పిటిపిట — ఈ
యన నామంబు నీరుకాకికి లేదే [నె; తె]

నీరుకాళ్లు = కపిల దోర్లపు వజ్రము (గిలక
బిగించిన అడ్డ చూలపు వజ్రము) నిలువ
బెట్టు గుంజలు [నె-మెట్ట]

నీళ్లుకారు = (1) పానీ, చెరు [అ]

(2) నిర్వీర్యమగు — ఆయనకు నీళ్లు కారి
పోయినవి [నె]

నీరుకావి = వదేవదే గుడ్డ నీటదీసి, నీడ
యందు ఆరవేయగా పట్టు లేక గవర
చాయ; నీర్కావి

నీరుకాసులు = (1) నదీతీరాల్లో సంకల్ప
ములుచెప్పి సంపాదించిన డబ్బు

(2) కల్లు ఆమ్మి వంపాదించిన డబ్బు
[తె]

నీరుకూడు = గాయము చీముబట్టి బాదించు
— బరువు నీరు కూడింది [నె; కర్నూ;
అ; తె]

నీరుగంటి = (1) నీరుకట్టుగాడు [అ-మె]

(2) (చూ) మడవకట్టుగాడు [అ]

నీరుగడ్డి = నిరపాయకరమైన పాము; నీళ్ల
పాము [శ్రీ]

నీరు గారిపోవు = హతాశుడగు [తె; నె]

నీరుచిచ్చు = నీరు నిలిచిన కయ్యలో పైరు
ఎండిపోవు తెగులు — ఈ వానభ సగం

పైరు నీరుచిచ్చు వడిపోయింది [నె-పొ]

నీరువట్టు = పొగరెక్కు; చియ్యవట్టు [గు]

నీరుబుడ్డు = గింజవట్టని వేరుకెనగకాయ
[అ]

నీరువంక తుంగ = గెలుపువారి పక్షం

వహించు వ్యక్తి; ఏగారికి ఆచారము

వాడు; దొడ్లుడుపుచ్చకాయ [కరీ]

నీరుసోబ = పొట్టలో నీరు నిలిచి గడ్డగామారు
వ్యాధి [కరీ]

నీలాంజనము = చీపపు నెమ్మె [తె]

నీలాంబ్రము = ఎప్పుడు మంచినిటి పారుదల
గల భూమి — వారితోట నీలాంబ్రము
[నె-పొ]

నీలాజాలము = సులభము — వాడు ఎంత
పుస్తకమైన నీలాజాలముగా చదువు
తాడు [తె]

(2) అజాగ్రత్త; రెక్క లేకుండుట [అ-
పె]

నీలారి = చేలకు మడవకట్టుగాడు; నీరుకట్టు
గాడు; నీరడికాడు; నీరుగంటి [నె-ఆత్మ]

నీలాలు = (1) కన్నీళ్లు — వడినై నీకళ్లు
నీలాలు కాదు [వి]

(2) దేవునికి మొక్కుబడి యిచ్చిన తల
వెంట్రుకలు [గో; నె; చి; తె]

నీలిగించు = తిండిలేక మాడ్చు [తె]

నీలుగుడు = పొగరు [తె]

నీసు = (మా) నీమ [నె; అ]

నీసుబోతు = అసూయాపరుడు [నె]

నీళ్లుకు ఎల్లుండి = బిడ్డ నామకరణంనాడు దిన
బాలెంత మొదటి వర్షాయము చేద

(బొక్కెన) బావిలో వేసి మొదటి ది
నీళ్లు చేది తెచ్చుట [మ]

నీళ్లుచాయ = నీళ్లున్న దిక్కుకు కాలక్ష
బోవుట; బహిర్భూమికి పోవు;
పోవు; బయటికి పోవు; కాలవకట్టు
నీళ్లుచాయ పోవు; చెరువుకట్టు
మొదలగునవి — వాళ్లు నీళ్లుచాయ
నాడు [నె]

నీళ్లుతట్టు = (మా) నీళ్లుచాయ [నె]

ఇది ఆ యా ప్రాంతమునుబట్టి
లోనికి వచ్చును — వెంబట్టుట
[సర్కా]

దొడ్డికి పోవు [నె-పట్టణం]

పెళ్లుకుపోవు [చి]

బయటికి పోవు — ఇంగ్లీషులో
అన్నట్లు

నీళ్లదీయు = గుడ్డను పూరకే నిటము
వేయు (చాకలి ఉతికినట్లు గాక) —

నీళ్లదీయి [నె; అ; తె]

నీళ్లువేయు = (మా) నీళ్లదీయు [అ]

నీళ్లుకారు = నిర్వీర్యమగు — అతడ
కారిపోయినవి [నె; అ; తె]

నీళ్లుతట్టుకు బోవు = బయటికి పోవు
ట్టుకు పోవు, కాలవకట్టుపోవు [అ]

నీళ్లుత్రాగు = కల్లుత్రాగు — నీళ్లు తా
మాటకు నిలకడలేదు [నె; అ; వ]

నీళ్లుతోడు = (1) స్నానమునకు
పాట్లు చేసిపెట్టు — నీళ్లు తోడు
[నె; అ]

(2) అవకారముచేయు [తె]

నీళ్లు పోసికొను = (1) గర్భవతి
ఆమె నీళ్లు పోసికొని యున్నది [నె
అ; తె; గు]

(2) బుతున్నాతయగు [నె-పొ]

ను

నుంజ

నుసుము

నుంజ = తాటి ముంజ; నుంజ [చి; నె; పొ]
 నుంజ = తాటినుంజ; ముంజె [అ]
 నుగ్గులు = పేషిడికలు — నుగ్గులపచ్చిలి;
 నుగ్గులదాళి ! అ; మ]
 నుచ్చు = మేక, గొట్టెపిల్లలు, నథుమ పాలు
 త్రాగి వేయకుండుటకుగా, మూత్రముతో
 మట్టిగలిపి, ఒక గుడ్డపేలికమీద అప్ప
 శించి, ఈనిన జీవము రొమ్ము చుట్టుచుట్టి
 ఉంచు గుడ్డపేలిక [నె; వ; తె]
 నుచ్చుపాత = (చూ) నుచ్చు; నుచ్చుటకు
 ఉపయోగించు గుడ్డపేలిక, కోవలు; నుచ్చు
 పేలిక [నె; అ; తె]
 నుచ్చుపేలిక = (చూ) నుచ్చుపాత [తె]
 నుచ్చులు = పశుజాతి పాలు ద్రాగినపుడు
 నోటివెంట కారు పాలదారలు [నరా-]
 నుచ్చులు నుచ్చులుగా వచ్చు = వ్యాధిచే
 నోటివెంట వచ్చు ఉమ్మి [గు]

నుజ్జు = నుగ్గు; నజ్జి [నె; వ; తె]
 నున్నబెట్టు = కరిగించు [వి]
 నున్న నీరపడు = మంగలి (తల నున్నగా
 చేయువాడు) [వి]
 నురుసు = నురుగు — శంకిడి నురుసు [తూ-
 గో]
 నులుము = ఒత్తివేయు — బిడ్డను నులిమి
 వేసినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 నుసి = బురద [శ్రీ]
 నుసిమిరి = (1) పశువుల తోక వెంట్రుకలు
 ఊడిపోవు రోగము
 (2) కురుపు రోగము [నె-పొ]
 (3) గొడ్లకు చర్మంపై నున్నికంగా
 ఏర్పడు వ్యాధి [గు]
 నుసుగులాడు = కీచులాడు; కలహించు
 [నె]
 నుసుము = (చూ) ససుకు [నె-అత్త]

నూ

నూక

నూకు

నూక = అక్షతలు — తలమీద నూకలేస్తే
 చాలు; పెండ్లి అయినట్లే [చి]
 నూకవాటు = నూకపారు; నూ క ల గు
 దాన్యము [కరీ]
 నూకిడి = దంచినచో ఎక్కువ నూక అగు
 వడ్లు [నె]
 నూకు = (1) ప్రయత్నము — నీ నూకులు
 చెల్లవు
 (2) సఫలమగు — నీ నూకులు నూకవు
 [నె]

(3) అపహరించు, నర్కరులలో “దొబ్బి
 నావు” అనునట్లు — నూకేసినాడు [నె;
 తె; అ]
 (4) తిట్లు — బాగా నూకులు బెట్టినాడు
 [నె; తె]
 (5) దెబ్బ — ఒక్క నూకు నూకేనాడు
 (6) నెట్టు, గెంటు — పెడబట్టి నూకేనాడు;
 పెడబట్టి నూకించమనియె [భీమఖండము-
 శ్రీనాథ] [నె; తె; అ]

(7) వరుగెత్తు — కాలుకొంది నూకనాడు
ఇట్లు ఇది నానావిధాల ఉపయోగించబడు
చున్నది [నె; అ]
(8) చిమ్ము — కనపూడ్చు [అ; వి]
(9) లోనికి పోవు, దిగు (నిండాళ్ళముగ)
— అన్నం నూకడు పోలేడు [వ]
నూట = కూరగాయల పాదులకు తీగలు ఎగ
ట్రాకుటకు ప్రక్కన ఉంచిన పుల్లలు;
పాకులు; అల్లుడు [శ్రీ]
నూటి కర్ణము = సారాంశము [కరీ]
నూనె గమక్ల = ఒంటెద్దు గానుగతో నూనె
అడవారు, తిలఘాకకుడు. వీరికి కెట్టి బిరు
దము గలదు [నె]
నూరు = వంద; ఇన్నూరు - 2 వందలు;
మున్నూరు - 3 వందలు; నన్నూరు -

4 వందలు; ఏన్నూరు - 5 వందలు;
(ఐన్నూరు) [నె; వ; చి]
అన్నూరు - 6 వందలు; ఏన్నూరు - 7 వందలు;
ఎనమన్నూరు - 8 వందలు;
తొమ్మన్నూరు - 9 వందలు;
తొమ్మన్నూటి అరవై ఎనిమిది ఈ
నూర్ల ప్రయోగము నన్నయ్యా
వాడిరి. ఇప్పుడు ఇది ఈ ప్రా
నుండి గూడ మారిపోవుచున్నది
[నె; చె; రాయ]
నూరుగాలము = ఎల్లప్పుడు; ఆ
[నె. అత్త]
నూలు పున్నము = జంధ్యాల పు
త్రావణ పున్నము; అవని అవిట్ట

నె

నెగడి

నెగడి

నెగడి = (చూ) నెగడు [అ]
నెగడు = కత్తె మొద్దులతో చేసిన మంట,
సాధారణముగా చలికాలములో పొలము
లలో దీనిని వేసి ఎప్పుడూ అరిపోకుండా
చూతురు; నెగడి; నెగట్ల [నె; నె; కర్నూ]
నెటిక = వ్రేళ్లవిరిచి చేయు కట్టము; మెటిక
[చి]
నెట్టి = పరి కోసివేసిన కుప్ప [శ్రీ]
నెట్టు = (1) కట్టము
(2) రాసి; నట్టు — నెట్టేననాట [అ-పె]
(3) నూటిగా; నేరుగా; తిన్నగా — నెట్టు
పూర్తిగా [కరీ]
(4) అహంకారము [చి]
నెట్టెకాయ = తీగకు గాక, వేళ్లలో గుత్తిగా
కాసే వేరునెనగ రకము [అ]

నెట్రాడి = పొడుగాటి కొయ్య; కుటి
మధ్యలో వరుసగా నిలుపున
కొయ్య; నెట్రాడి; నెట్రాయు [చి]
నెట్టిన = గర్వము — ఈమెదంతా బ
నలే (శ్రీలో వాడుక) [నె-అత్త]
నెత్తళ్లు = ఒకే ముల్లతో నుండు
సముద్రపు చేప; ఇది ఒక వేటకు
గరినెలు పడును. ఇది అడును;
దొరకును; మెత్తళ్లు; మెత్తళ్లు [శ్రీ]
కృ; వి]
నెత్తాలు = చిన్న రకం ఎండుచేపల
నెత్తిగోడ = ఇంటికప్పును వాయగా
టకు అనువుగా ప్రక్క గోడలమీద
నిటు ఏటవాయగా కట్టినగోడ; రె
[నె]

నెత్తిగోతలవాడు = (1) ఒకజాతి ముష్టివాడు

(2) కఠినాత్ముడు — వాడు ఉత్త నెత్తిగోతలవాడు [వి]

నెత్తినజాజమ్మ దింపు = గర్వమణుడు [మ]

నెత్తిన నోటివాడు = మర్మములేక అరచి చెప్పువాడు [నె]

నెత్తిన నోరు బెట్టుకొని చెప్పు = పలుమారు బహిరంగముగా హితమును చెప్పు — ఎంత నెత్తిన నోరు బెట్టుకొని చెప్పినా, వాడు అది మానలేదు [నె]

నెత్తి బుణుకు కొను = పశ్చాత్తాప పడు [కరీ]

నెత్తెణుచు = (1) హానిచేయు, ఊద్రవిద్యలు బెడసి ప్రయోగించిన వానిమీదనే మరల తిరిగివచ్చి బదులు — చాతబడి వాడిని నెత్తెణించి [నె.పొ]

(2) నష్టపరచు; హానిచేయు [నె]

నెమరు = వెదకు [శ్రీ]

నెమరుకు తిరుగు = యోచనకు అందు — ఆ సంగతి నెమరుకే తిరుగలేదు, నెమరుకు వచ్చు [నె; చి; వ]

నెమరువేయు = అలోచించు [తె]

నెమలి = వీలవన్నె గలిగిన పందెపుకోడి పుంజు. దేగ, బెరస, కాకి మొదలగునవి వీటి భేదములు [నె]

నెమలివడ్లు = గుంటలలోను, దొరుషలలోను అడవి మొలుపుగా మొలచి పంట పండు పడ్లజాతి. దీనికి మీసమువంటి పొడవు యీక ఉండును. వీటిని ఉడుకబెట్టి దంచనిచో పొడి అగును. నీవారము; నివ్వరి; నెమిలేరు [నె]

నెమిలేరు = నివ్వరి దాన్యము పంట; సూదుల వలె ముండ్లు గల వరిపైరు; నెమలివడ్లు [చె]

నెమ్మతి = (1) చప్పుడు చేయకుండా — నెమ్మతిగా రా [నె; కర్నూ; అ]

(2) సంపన్నత — ఆయన ఇప్పుడు నెమ్మదిగా ఉన్నాడు [నె; తె]

(3) వ్యాపి నయమగు — ఒళ్లు నెమ్మతిగా ఉన్నది [నె; గో; తె]

నెమ్మది = (చూ) నెమ్మతి

నెమ్మ = పడిశము; జలుబు; రొంప [గు]

నెయ్యలు = పేలాలు (లియలు) [గం]

నెయ్యలవాళ్లు = నెయ్యుండలుచేసి అమ్మే ఒకజాతి [వి]

నెయ్యుండలు = పేలాలు పాకము పట్టి చేసిన ఉండలు; బొరుగుముద్దలు [వి]

నెర పెట్టు = కలుగజేసుకొను [వి]

నెరయు = అవిర్భవించు — గుట్టిగుండుకు నరసింహస్వామి నెరసినాడు; వెలయు [కరీ]

నెరవాడ = రజస్వలయగుట, నెర్వద, నెరవేద; నెరవాడ; నెరవాడి [అ; బ]

నెరవాడ = నెరవేద (అగు) రజస్వలయగు [అ]

నెరవాడి = అడవిల్ల అగు సమర్థ; నెరవాడ [అ]

నెర్దమనిషి అగు, రజస్వల అగు [అ-పె]

నెరవు = మేలు, మంచి [శ్రీ]

నెరచేద = రజస్వల అగు; నెర్వేద; నెరవాడి [అ]

నెరాబరతు = ఆరుబయలు [తూ-గో]

నెరిక = సందు; చీలిక — గోడ నెరికిడిచింది; నెట్టిబాసింది; పట్టి [చి]

నెరిడి = గుండె

నెరుము = గడ్డపారను దిగవేసి, బెందడి ఎక్కువగుటకు అటునిలు నెట్టి ఆడించు

— గాతాము నెరుము. పూడ్చిపెట్టినమేకు మొదలగువాటిని ఉడబెరుకుటకు గూడ ఇట్లే నెరుమవలెను, గదుపు [నె; తె]

నెరుములు = ఎక్కువగా కదలుటలు [గు]

నెర్గము = ఒక సుమూర్తమున ముందుగా ప్రయాణ సన్నాహముగ ఒక వస్తువును అన్యస్థలమందుంచి, ఆవల వీలైనప్పుడు బయలుదేరుట; ఇప్పుడు ఎట్టి ముహూర్తమైనను ఒకటే; నిర్గముపెట్టు [శ్రీ] నెర్గెద = రజస్వలయగు; నెరవాద; నెరవాడ [అ]

నెల = (1) చంద్రవంక; అర్ధచంద్రుడు — నెలయిప్పుడే పొడిచినది [నె; కర్నూ; గు; తె]

(2) ఆడువారు ఋతువయ్యేరోజు సమీప దినములు [గో]

నెలతప్పు = గర్భవతియగు; సిక్లప్సెకొను [వి; నె; చి; తె]

నెలపొడుపు = శుద్ధపాద్యమి; ప్రతివత్తు — నెలపొడుపునాడు ప్రయాణం [నె; కర్నూ; తె]

నెలలు = ప్రసవకాలము — ఆమె కప్పుడు నెలలు [నె. పొ]

నెలలునిండు = ప్రసవసమయముగు [కరీ]

నెలవు = చనువు; పరిచయము — ఆయన నాకు నెలవులేదు; నెలవు; నెళవు; నెళవు; నెలువు [నె; కర్నూ; చి; శ్రీ]

నెలసరవ = నెలపెట్టిన తొలిదినము; ఒకటో తేది [చ]

నెలింపోట్టు = పూర్తిగా వేయనప్పుడు కట్టు కట్టుటకు వైకప్పులో పొడుచు పోట్లు [చ]

నెలువు = పరిచయము — ఆయనకు నెలువులేదు

నెలవు; నెళవు [నె; కర్నూ; అ;

నెళవు = (చూ) నెలవు; నెళవు [నె; అ; తె]

నెల్లూరు నెఱజాణ = ఈమె కాంక్ష పితృశ్రోహధ్యాయుని కూతురు నెలవంటి నేర్పరి. మాటలు పొంకము ఎన్నియో ఛలోక్తులు చమత్కార చేష్టలు ఈమెకు అంటగట్టబడి యున్నవని తెనాలి రామలింగనికి అబద్ధమిట్లు, గడుసు మాటల యీమెకే అంకితమై యున్నవి. నెదక్షిణంలో దుర్గా (చర్గా) మెట్టతో యామలనెట్టి (వేములనెట్టి) బాగ్రాగిండుననే యీ చమత్కార నెల్లూరువారికి అబ్బినదని ప్రతీతి. ఈ ఎదురు ఉద్ది - రావురు రసికుడు. గ్రామము నెల్లూరుకు తూర్పున, మున నున్నది. నెల్లూరు నెఱ రావురు రసికుడు అన్నది జంట అయిపోయినది. ఈమె 'దోమక' అంటే, మార్గశిరమని, 'నవుం గుర్దలో వెంట్రుకలంటే నెమలి లని' రసికుడు అర్థము వేయును. 'పెట్టనిస్తావా?' (కోడిపెట్ట) అని 'అమ్మనయ్యా' (తల్లిని అనుట) చెప్పివేసింది నెఱజాణ. ఇట్టివి వీరి క్తులు - చమత్కారము :

నేతిగోకుడు

24

నేతిగోకుడు = (చూ) గసి [గో]

నేతిపుట్టగూగు = పుట్టపై లేచు సన్నని పుట్ట గూగు, నెయ్యివాసన గలది [చ]

నేడు = లేదు [శ్రీ-ఉత్తర తాలాకాదు]

నేటులు = ధబ్బలు — నీవద్ద ఎన్ని లున్నవి?

నేము = సిక్లలో వేసి బియ్యమును చే అటుఇటు కదలించి రాళ్లు ఆడు చేర్చు [అ; నె]

నేయు = పూరింటికుంగ, విడవలితో కప్పగ
 పేర్పు—తుంగతోనేసినాడు; తాటాకుతో
 చేయుటను కప్పట అందురు. - ఇల్లు
 కప్పినాడు [నే: ప]
 నేరని మంగ = ఏ మెరుగని త్రీ,
 (వ్యంగ్యము) [కరీ]
 నేరుగా = (1) తిన్నగా; చక్కగా — దారి
 నేరుగా మాయితో పోతుంది
 (2) స్వయముగా, ముఖ వచనముగా —
 అమాట నేరుగానే చెప్పినా [నే: చి;
 కర్నూ]
 నేరువు = ఎందుటకుగాను దాన్యాదులను పల
 చు నేలమీద పోయుట; నెరుపు [అ]
 నేర్పు = ఎండబోసిన దాన్యమును పలుచగా
 చేసి ఇటునటు కలియబెట్టట [మ]
 నేల = పొలము — మీకు ఎంత నేలున్నది;
 [చి]

నేలంటు బాయని = చాల లేక ప్రాయపు
 [కరీ]
 నేలచూపుజూచు = ఎదుటివానిని తలపెత్తి
 చూచుటకు (తాను చేసిన తప్పవల్ల)
 శంకించు [నే: ప; అ]
 నేలమాలాలకు చిచ్చుబెట్టు = కయ్యాలు
 లేనిచోట కయ్యాలు బుట్టించు [కరీ]
 నేలముచ్చు = (1) తలవంచి పిలిచినా పలు
 కనివారు
 (2) అన్ని తెలిసియు అమాయకునివలె
 ప్రవర్తించువాడు
 (ముచ్చు = కోతితో ఒకజాతి) [నే]
 నేలశనగ — పేరుశనగ; పల్లకాయ; ఇలాతి
 కాయ [మ]
 నేలీడ్పులోడు = నేలనురాస్తూ పాదము ఎత్తి
 పేయుచు నడచువాడు [మ]
 నేవుట = దేవుట [గో]

నె

నె కలుచేయు

నె కలుచేయు = పిల్లలు పరస్పరం నమ్మించుకొను [అ]

నొ

నొక్కు

నొల్లు

నొక్కు = పాత్రలకువడినకగ్గు; చొట్ట[తె:నే]
 నొల్లు = చేని దుక్కిని చదరపెట్టుసాధనము,
 దీనితో నురిసిన దాన్యమునుగూడ కుప్ప

చేయుదురు [శ్రీ]
 నొల్లు = ఒక వస్తువును పూర్తిగా తీసికొను
 — దానిని నొల్లెసినాడు [శ్రీ]

నోటగడ్డిపెట్టు = బుద్ధిచెప్పు — వానికి
మీరైన నోటగడ్డి పెట్టండి [తె]

నోటనాల్కలేనివాడు = అమాయకుడు
[కరీ; నె]

నోటనువ్వుగింజనానదు = ఏరహస్యము
గాని మనసులో దాగియుండదు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

నోటనువ్వుగింజపడు = చనిపోవు —
“నీనోట నువ్వు గింజపడా” అని తిట్టు
[అ]

నోటికడితీయు = ఒకనిపొత్తు హరించు—
వానినోట కడితీయక; నోటికాడ కూడు
తీయు [తె]

నోటిగారడితనము = మాటకారితనము
[కరీ]

నోటితుత్తర = (1) ఏమాటైనా చెప్పకుండా
ఉరుకోలేకపోవుట—వాడికినోటితుత్తర
ఎక్కడ [వర్కా]

(2) విన్నది విన్నట్లు బయటకు చెప్పి
వేయవలెనను నాలుక తీట; గుల

(3) వాచాలక [నె]

(4) పొగాకు వేసుకొనవలెననిగాని ఏదైన
తినవలెననిగాని కలుగు తీవ్రవాంఛ —
నోటి తుత్తర అణచుకొన్నాడు [నె]

నోటిపూత = నోటిలో ఏర్పడు చిన్నపుండ్లు;
అన్యపాకము—నాకు నోరుపూసింది [నె]

నోటిలోగడ్డపడు = (1) లాభమగు—వాడి
నోటిలో గడ్డపడినది [తె]

(2) రానుండిన లాభము దక్క; పోవు
[నె]

నోటిలోదుమ్ముపడు = నష్టమగు [తె]

నోటిపట్టం = అనకూడనిమాటలను దురుసుగా
అనుట; పక్రవాక్కు-కలిగియుండుట [గు;
నె]

నోటివాడు = (1) నోటిమాటలతోనే
చేయుచుకొనువాడు

(2) మాట సాగించుకొనువాడు

(3) మాటకారి—వాడు నోటివాడే
కూటివాడుగాడు; నోటోడు [నె; అ]

(4) అవరించి బెదరించి వసులు
కొనువాడు [నె]

నోటోడు = (మా) నోటివాడు

నోట్లోకి = నోటిలో వేసికొనుట పొగాకు
ఆకు, వక్క — నోట్లోకిట్టు
కర్నూ; తె; అ]

నోట్లోనాలుక లేనివాడు = గట్టిమాట
లేని సాధువు [గు]

నోములనెల = అశ్వయుజము [చి]

నోములపున్నమ = కార్తీక పూర్ణిమ [చి]

నోములముడి = నోముదారము కు
బంగారుముడి; ముత్తైదువలు ఏటా
ముడిని కూర్చుకొందురు; ఇది
రుతో చేసినది [చి]

నోరాచనివాడు = మాటలు నిలుపుక
వదలువాడు [కరీ]

నోరు = (1) పెద్దగా అరచుట—నోరుతె
బ్రతుకుచున్నావు.

(2) మాటలతో వసులు చేసుకొనుట

నోరుకాయ = వదలిన తినకుండ ఉండ
నోరు కాయకపోతే మందు పట్టదు [చి]

నోరుగలదేవత = మాటకారి; నోటి;
[కరీ]

నోరుగొట్టు = (1) ఒకరు అనుభవించక
పాడుచేయు — వాడి నోరు గొట్టిన
అందరినోట గొట్టి బ్రతికినాడు
కర్నూ; తె]

(2) వాదములో ఓటమిచు [అ]

నోరుజేయు = (1) గట్టిగా కేకలు వేయు [తె]

(2) ముందు మిగిలితిట్టు — నోరుచేసుకొన నిదే మాటవినడు [నె]

నోరుతిరుగు = సులభముగా ఉచ్చరించు — అమరము నోరుతిరుగదు [నె; కర్నూ; అ; తె]

నోరునెత్తిన బెట్టుకొను = (1) పెద్దగా వాగు [కరీ: నె]

(2) ఒక విషయమును నమ్మబయకుప్రయత్నము — ఎంత నోరునెత్తిన బెట్టుకొని చెప్పినా వినిపించుకోలేదు [నె]

నోరుపొర వేసికొను = అకారణంగా దుర్బాసలాడు [తె; నె]

నోరుబట్టుడు = పథ్యము ఉండకుండుట [కరీ]

నోరుముద్దెర్లు (ముద్రలు) వద్దవి (పడినవి) = మార్లాడకుండ ఉండుట [మ]

నోరువాయి లేనివాడు = మెత్తటివాడు; అమాయకుడు — నోరు వాయి లేనివాడిని అన్యాయం చేసినారు [నె; తె; అ]

నోరెగను = నోటినుండి మాటలు విగులు — అది అడుగను నానోరెగనలేదు; నోరారు [నె]

నోళ్లుకొట్టిబ్రతుకు = ఇకరల జీవనాధారమునుచెడిచి తాను లాభపడు [సర్కా: నె]

నౌ

నౌటు

నౌటు = చాలా సన్ననిపేను [నె]

ప

పంకు

పంచ

పంకు = మొండిపట్టు — అతడు తనపంకు వదలడు [కరీ]

పంగకాలు = ఒంకాము

పంగలమాదు = చేతివేళ్లు మధ్య అరచేతిలో పుట్టు పుండు [వి]

పంగలుకట్టె = కంపలోదూర్చి ఎత్తుకట్టె [తె; నె; కర్నూ]

పంగాలు = కట్ట మొదలగునవి చివరనరెండుగా చీలినవి — పంగాలుకట్టె; పంగల; పంగలు [నె; పు; అ]

పంగి = అనుకూలకాలము — ఇప్పుడిది కోత పంగి [కరీ]

పంగించు = మాటలతో దెప్ప [అ]

పంగిడి = ఎత్తుగడ; కుట్ర [వి]

పంగు = (1) (వ్యంగ్యముగా) పని — నీకేమీ

పంగులేదా? [నె; కర్నూ; తె]

(2) పంగ [అ]

పంగెన = ఎత్తిబాడుపు (పంగించునవి) [అ; బ]

పంచ = మగవారు కట్టుకొను రోపతి; పంచె — పంచకట్టుకో [నె; కర్నూ; తె]

పంచ = (1) ఇంటిలో ఏ వరండాయైనను పంచయే [గు]

(2) ఇంటియటి వరండా [నె]

(3) అశ్రయము — అయన పంచన
బ్రతికినా [నె; తె; కర్నూ]

పంచకణ్ణాయము = (1) తురిమిన ఎండు
కొప్పిరి, చక్కెర కలిపినపొడి; ఇది
దేవుని పండేరమునకు ముఖ్యము [నె;
కర్నూ; తె]

(2) పప్పులు తొరుగులు బెండు బత్తాను
బెల్లము కలిపిన పశ్చారము [అ]
పంచకణ్ణకషాయము = ర రకాల మూలి
కలుతో కాచిన కషాయం; పంచకోల
కషాయము [గో]

(2) నానాజాతి పంకరం [గు; నె; తె;
అ]

పంచకోళ్ళకషాయం = (హ) పంచకణ్ణ
కషాయము [కర్నూ]

పంచది = చెడది; పోకిరిది — అయిద్దు పంచది,
దగ్గరకు పోవద్దు [నె-పో]

పంచాతయింది = తెగని విషయమగు; బాధా
కరమైన విషయమగు [అ]

పంచాది = (1) వీడికొట్టు [ఉ-వి]

(2) ఇంటిపంచ, వరండా; పంచోది

పంచపాది = మ్రుగ్గులుంచెడి అరలకణ్ణపెట్టె.

ఇందు పన్ను, గుంకుమ, మ్రుగ్గుపిండి,

గురాలు మున్నగునవి యుండును [కరీ]

పంచిక = ప్లాను (Blue Print) [కర్నూ]

పంచులు = పంచాయతీ దారులు [కరీ]

పంచేటు = పాడు, చెడు — అదంతా పంచే
టైంది (పనిచేటు; పనిచెడుపు) [తె; అ]

పంచేరు = (1) వీనె

(2) మణుగులో $\frac{1}{2}$ ప వంతు [అ]

పంచోది = పంచ; పంచాది

పంజీ = (1) కురుపువలన నరములు నొప్పి

చేయు — కాల తరుపు హిరక పంజా

తున్నది [నె-పో]

(2) ప్రణము మున్నగునవి నొప్పిబె
లాగు [కరీ]

పంజుగొడ్డు = బెంజిగొడ్డు; గొడ్డుబోతు
పె]

పంటలు వేసుకొను = పిల్లల అఱ
దొంగను నిర్ణయించుటకు ముగ్గురు
చేతులు ఒకటొకటై ముగ్గురి చేతులు ఒకటై
ఆ ముగ్గురిలో ఒకరు వ్యతిరేక
చేతులు తట్టినవారిని దొంగగా నిర్ణయిం
దరు. ఆ ప్రక్రియను పంటలు వేసుకొ
అందురు [నర్సా]

పంటి = (1) కుండ [అ]

(2) చిన్నమూతిగల కుండ; బుంగ;
— పంటెడు నీళ్లు; పంటె [నె; చె]

పంటె = (1) శాలెవాండ్లు నూలును చుట్టు
ముట్టు [కరీ; నె]

(2) చిన్నమూతిగల గుండ్రటి మట్టి;
దీనిని నీళ్లుతెచ్చుటకు మాత్రమే ఉ;
గింతురు; బుంగ; పంటి [నె]

పండ = కోసిన పంటకంకులు ఉంచ
చొప్పతో కట్టు తాత్కాలికమైన గ
— కంతులపండ తడిసిపోయినది
పొ]

పండా = దేవాలయ పూర్ణాదికారి [కరీ]

పండారము = శివపూజచేయువారు; తం

గురుకుకు [చి]

పండు = పండుకో [చి]

పండుకొల్పు = ఇటుక, మొదలగా
బాగుగా కాలినది [గు; నె]

పండుకప్ప = చాల పెద్ద తెల్లటి ఉప్పు

ఉప్పువేసి ఎండబెట్టుటకు పనికి వడ

[కర్]

పండుగ డబ్బు = బహుమతి; ఇనాము

పండుగ నెల = ధనర్మాసము [చి; నె]

పండుతడి = పైరు కోతకు ముందు

పెట్టిన చివరి నీటి తడి [నె]

పండుతల = నెరిసిన తల [వి]
 పండు పక్కి = చిన్న మంచి నేటి చేప [నె;
 రా; కప్ప]
 పండ్ల పరి = ఏదై నా తినవలెనని కలుగు నోటి
 దురద, కోరిక; నోటికు తర — పండ పరి
 అజగాలంజే ఉప్పు చెక్కలో నరి [నె-
 ఆత్మకూరు]
 పండ్లు అమ్ము = ఒకరి తప్పను గూర్చి
 ఊరంత తెలియజెప్ప [మ]
 పండ్లెల్లు = చిక్కిపోవు [మ]
 పంత = పణత; తల వెనుకభాగము [కరీ]
 పంతులయ్య = ఉపాధ్యాయుడు × పంతు
 లమ్మ [మ]
 పంతులు = గ్రామకర్తం [నె. కరీ]
 పంతోల = నీళ్ల తూముయొక్క అడుగు
 భాగము [చి]
 పంద = కొన్ని తమలపాకుల చిన్న కట్ట
 లను (పిడులను) చేర్చి కట్టిన పెద్దకట్ట;
 సుడి; బంద [నె-ఆత్మ]
 పందకము = బండి నొగకు కాడికట్టుట—
 బండి పందకమువేసి సిద్ధముగా నున్నది;
 వన్నకము [నె-మెట్ట]
 పందా = పగ దీర్చుకొను చర్య; తగినశాస్త్ర
 —వాడి (ని) పందా వట్టించవలెను [నె
 తె]
 పందార = చక్కెర [వ; కరీ]
 పంది చెక్కలు = పంది మూతితో నున్న
 ధూమపన్నె మంచి నీటిచేప [ఉ-గో]
 పందిబరువు = మోయలేనిబరువు; ఎక్కువ
 బరువు—వాడు పందిబరువు [నె]
 పందిబలుపు = చాల లావైన బలుపు [కరీ;
 నె]
 పందిరికొమ్మ దించు = పెండితయిన పద
 హారపవాడు పందిరికి వేసిన పాలగుంజను
 పూజించి, ముత్తైదువలు పందిల్లో
 కూర్చొని, అట్లు (తీనుబందారము) తిన్న

తరువాత ఆ గుంజను కదిలించురు. దాని
 తరువాత పందిరి ఎప్పుడైన తీసి వేయ
 వచ్చును [మ]
 పందిరిపాటు = బల్లిపాటు (వాలు లేనిది)—
 ఈపాక పందిరిపాటుగా నిర్మింపబడినది
 [కరీ]
 పందిరి మంచం = అలంకారముతో కూడిన
 మంచము; చాంచీని మంచం; అరదాల
 మంచము [మ]
 పందిలి = సంసారల తీరాలలో (అపర
 క్రియలు) ముఖ్యమైన చివరదినము [నె]
 పందేరము = (1) దేవుని ప్రసాదమును పంచి
 పెట్టుట [నె; కర్నూ]
 (2) వికరణ లేకుండ వ్యయము చేయుట
 —ఉన్నదంతా పందేరము చేసినాడు;
 పంద్యారము [నె]
 పంద్యారము = (మా) పందేరము; పన్య
 రము; పన్యారము [అ; తె; నె]
 పంపర = ఎద్దుచెంపకు బుట్టు గడ్డ [కరీ]
 పంపరమాస = పంపరవసన అను పెద్ద జాతి
 నిమ్మకాయ; చెకోర్త; పంపరదబ్బి
 పంపు = (1) తోట, చేను మొదలగు వాని
 లోని ఒక భాగము [అ]
 (2) విభజింప బడిన భూ భాగము —
 తోటలో మీపంపు వెంట వెంట ఉన్నాయి
 [నె-పొ]
 (3) చంపుటకు చేసిన జుద్ర విద్యా ప్రయో
 గము (పంపబడినది)—పంపు చేసినాడు;
 శాతబడి; నట్టు [నె; గు]
 (4) కూన్యము [అ]
 (5) ఒక్కచోట ఒకపారకము (పారుదల)
 గల పొలము — మారేగడిపాయ పంపు
 శోతబట్టినారు [కరీ]
 (6) వీకలో 1/4 పంతు; ఏబలము [అ]
 పంపుగొట్టు = (1) ప్రేరేపించుట [తె; నె]
 (2) ఉబ్బించు [నె]

పంబ = ఏకినపుడు విడిబడిన దూది [నె;
తె; అ]

పంబరాలగొట్టు = (చూ) పంబరేపు
[కర్నూ]

పంబరేపు = విమర్శించు, పనిపట్టించు—
వాడి పంబ రేపివేసినారు (దూది ఏకుటలో
వలె [నె; తె])

పంబలోళ్లు = గ్రామదేవతల పూజలలో పంబ
జోళ్లు అను వాద్యమును వాయించు వారు
[చి; నె]

పంబోడి = పంచపాళి [చి]

పక్క = పరువు — వక్కేసి నాను పండ
బెట్టిన పండుకోనంటాడు నా మొగుడు
(పల్లెపదం) [చి; నె]

పక్కి = బిళ్ల పాటు చిన్న మంచినీటిచేప [నె]

పక్కు = పొక్కు — అమ్మారుపోసి పక్క
రాలింది [చి]

పక్కుగట్టు = కురుపుమానుచు పైన గట్టి
ఏర్పడు; చెక్కుగట్టు [వ]

పక్వము = పంబ [అ]

పక్షులుపొయ్యేటివేళ = ఉపయం ఏడుగం
టలు [మ]

పగటిదివిడి = రాజులు మొదలగువారి వెంట
పట్టపగలుగూడ తీసికొనిపోవుకాగడ; ఇది
రాజలాంఛనము; దేవునికి దప్ప ఇతరులకు
ఇది లేదు—అ సంస్థానానికి పగలే దివి
బోలు పట్టుదురు అని జడాయ కొట్టు
కొనుట పరిపాటి - పగటి దివ్వెలవారు
పంజరెత్త అని ఒక కవి ప్రయోగము;
పగటిదివ్వె; పగటి దీపములు [నె]

పగటిదీపములు = గురువు ఎదురు వచ్చి
నవ్వుడు గౌరవార్థము పగటిపూటగూడ
వెలిగించు దివిటీలు; పగటి దివిటీలు [అ]

పగటివేషగాడు = (చూ) పైటివేషగాడు;
బైరుపోడు; పరాక్రమోడు [నె]

పగిరి = ఏరు, నది [అ; బ]

పగులదీయు = కార్యము సాధించు (వ్యం,
ముగా)—అయిన పగులదీసినదేమీలేదు
పగులబాడుచు [నె; కర్నూ; అ; తె]

పచ్చడము = జంటపొరల దుప్పటి [చి]

పచ్చేపూస = అమాయకురాలు కానిది అ;
యకురాలుగా కనబడు త్రీ; నంగన
[కరీ]

పచ్చరము = (చూ) పచ్చడము [అ]

పచ్చి = ఎక్కువైన — పచ్చిదొంగ; ప;
మొనము [చి; నె]

పచ్చిక = సంతల్లో గంపగంపకూ సుంకము
కాయలు తీసుకొనే పద్ధతి; పసిక [చి]

పచ్చికరువు = అతివృష్టివలన ఏర్పడి
జ్జెముము; రొంపికరువు [తె]

పచ్చిగడ్డమిడ్డ = పగలాడి [మ]

పచ్చిపులుసు = ఉడుకని (చింత) పులు
కూర [నె; మ]

పచ్చరము = చేతితో వరికిన నూలు;
గట్టిగా నేసినది [మ]

పచ్చెలు = ముక్కలు—వాని తల పచ్చె
చేసినాడు [తె]

పజీతు = నవ్వులపాలగు, అవస్థపడు, ఆ
మానము పొందు; పసీతు, బజీతు [అ;
బ]

(2) మానహాని, పజీతచేయు; బజీ,
(ఉర్దూపదము మూలము పుజీత) [తె; నె]

పటంగి = పొగురుబోతు [చి]

పటాకా = ఉపాకా; ఉపాసా [కరీ]

పటాకి = గాలిపదగ [అ; బ]

పటాకులు = ఉపాకాయలు [చి]

పటాల్న = ఎదుట—వాడు పటాల్న అం
మాట అన్నాడు [తె]

పటుకు = అభ్యంతరము; అక్షేపణ—
ఆ పనికి ఒక పటుకు వేర్పడింది [నె]

పటుక్కున = (1) మొగమాటము లేకుండా
—వాడు పటుక్కున అంటాడు [తె]

(2) తటాన—పటుక్కున మాట అని
వేసినాడు [నె]

పటువ = పుద్యరకపు కుండ—పటువనిండ
నీరు [కరీ]

పట్ట = గొట్టుతో, అటుచిటు రెండుసార్లుతోలిన
దుక్కు [నె-మెట్ట]

పట్టుదు = (1) వలదు [కరీ]

(2) ఇష్టపడదు—అదంటే నాకు పట్టుదు
[నె - దక్షిణము; చెన్నపట్నము]

పట్టనెత్తి = బట్టకల [అ]

పట్టపగటి టపాకాయ = వ్యభిచారి [వి]

పట్టపువాడు = సముద్రతీరములో నుండు
అరవ బెస్తవాడు—పటపుపాళం [నె]

పట్టా = బండిచక్రములో పూటిలను బంధించు
ఇనుపపట్ట, బద్దె—బండిపట్టాల తొలగి
నవి; నేమి [నె; వ; అ]

పట్టా = ఒకజాతి పందెపుకోడి [శ్రీ]

పట్టాచేయు = అన్ని కన పేర చూర్చించు
[కరీ]

పట్టించు = (1) చిన్నగా లాగికొను—అతడు
నా దబ్బు పట్టించాడు [కరీ]

(2) చదువులో విద్యార్థికి వాచకము అల
వడుటకు పద్యకావ్యమును చదివించుట
ప్రారంభించు — వాడికి పెద్దపుస్తకం
పట్టించినాడు [నె]

(3) గిత్తలకు వట గొట్టించు [గో]

పట్టించుకొను = కలుగజేసుకొను — ఇంటి
సంగతి వాడేదీ పట్టించుకోడు [వి; అ;
[నె]

పట్టింపు = (1) ఆచారము—అది మాకు బలే
పట్టింపు [నె-పొ]

(2) ఆచరణలో పట్టదల; విశ్వాసము—
కాకాహారమంటే నాకు పట్టింపులేదు [నె]

పట్టిచ్చు = (1) రహస్యమును బయటకు
వెడలబెట్టు—సంగతి పట్టింపలేదు [నె;
తె]

(2) మందు గుణమునిచ్చుట [గో]

పట్టు = (1) మంత్రకాడు వేయు మ్రుగ్గులు
[కరీ]

(2) గడ్డి మొదలగు వాటిని ఒంటిపురిగా
పట్టు; మెలిబెట్టు—ఎంట్లునుపట్టినారు [నె]

(3) రసవత్తర పుట్టము—మంచిపట్టులో
కత నిలిపినాడు [నె]

పట్టుపంతాలమారి = మిక్కిలి పంతగొట్టు
[వి]

పట్టుకపోవు = తీసికొనిపోవు [సర్కా; తె]

(2) నేరమునకై బంధించి తీసికొనిపోవు
—థిల్లీసులైన్ పట్టుకపోతాన్ [నె]

పట్టుకరా = (1) తీసికొనిరా [సర్కా; వ]

పట్టుకొనిపోవు = (1) నిర్బంధించి తీసికొని
పోవు — వాడిని పోలీసులు పట్టుకొని
పోయినారు; పట్టుకపోవు

(2) దొంగతనముగ ఒకవస్తువును తీసికొని
పోవు — వాడు చెంబు పట్టుకుని పోయి
పోయినాడు [నె; అ; తె]

పట్టుడు = (1) బెణుకు—అది పట్టుడునొప్పి
[నె; వ]

(2) పట్టుకొన్నది [అ]

పట్టుబడి = (1) జీతములోనికి గాని, కూలి
లోనికిగాని ముందుగా తీసుకొను వేతనము,
ఇది ధన ధాన్యరూపకముగా నుండును;
అధ్యాన్న—పట్టుబడిపోను మిగతజీతం
తీసుకో [నె]

(2) గాథ—ఒక పట్టుబడిచెప్పు [తె]

పట్టునోగ = నాగలి సాలెకుండుకొయ్య, దీనిని
పట్టుకొనియే దున్నుదురు; మేడి [కరీ]

పట్టెడ = (1) బండ్లు మరామత్తు చేయుచోటు
[చి]

- (2) శ్రీ కంఠ భూషణము
 (3) ఎద్దులకు మెడకు కట్టు తోటపట్టె
 (4) పైరుచాలు [నె]
 (5) మంచపు నవారు [గ]
 పట్టెమంచము = (1) కమిషీమంచము, పేము
 బెత్తముతో అల్లినది [నె]
 (2) పట్టు గలిగిన నవారుతో అల్లిన
 మంచము [కర్నూ; తె; అ]
 పట్టెలు = చిన్నకాయలనుదాటుటకు అడ్డంగా
 వేసిన (తాటి పట్టెలు) తాటివల్లులు; దాట్లు
 [గు]
 పట్టెలుతోలుట = ప్రత్తికోటలో నాగలి
 తోలుట [గు]
 పట్టెవర్తనము = (1) శాస్త్రయుక్తము [నె]
 (2) మోసగించు—పట్టెవర్తనంపెట్టినాడు
 పంగనామముపెట్టినాడుఅన్నట్లు [కర్నూ]
 పట్కూరి = (1) పట్టుగుడ్డలు నేయువారి తెగ
 [కరీ, మ]
 (2) జరి కుట్టువారు [మ]
 పట్టుమానము = పటణము — పట్టుమానం
 కాపురం [నె; అ; తె]
 పట్టు = (1) బూజు [గ]
 (2) జగదాలు—జుట్టుపట్టు
 (3) కుస్తీతో పట్టు [చి]
 పట్నాలు = ఉప్పుకారము పెట్టి వేయించిన
 ఉలవ అలసందులు పెసలు మొదలగునవి
 [అ]
 పడక = (1) గొట్టెమండలను సత్తువకొఱకు
 పొలములో రాత్రులలో తోలి కుదుర వేసి
 నది, పండుకొన్నది అనుట — ఒకటి
 రెండు పడకలు; మందట్టు
 (2) సమకలము [అ]
 (3) పల్లపునేల; బాడవ; పడవ [నె-
 పా]

- పడకవాసి = ఈగరాటు లేకుండు :
 లకు బాగుగ నిద్రపట్టుచోటు — అ
 పడకవాసి గలది [నె]
 పడకపట్టు = జబ్బుపడు [అ]
 పడకవేయు = రోగముతో మంచములో
 [తె]
 పడకలమారిగొడ్డు = ఎప్పుడూ పనిలో
 కొనునది; దానికి కారం కళ్లలో
 లేపెదరు [గు]
 పడదు = అతకదు; పగ — నాశ అయ
 పడదు [కరీ; నె]
 పడమటిల్లు = పూజాగృహము— అరవ
 టిల్లు [నె; మ]
 పడవ = (1) బొరియ — ఎలకలు పడ
 చేసినవి [అ-పె]
 (2) మొదట — పడవలో తెలియక
 ఇప్పుడు రోగము ముదిరింది [నె-పా]
 (3) సారి, పర్యాయము — ఈ పడ
 నీ పని తప్పుక చేస్తా [నె-పా]
 (4) వెల్లువ పారు వలపుపొలము; :
 మునకబొలము—పిడూరు పడవ
 (5) ఏటికి నీరు వచ్చి పడవలో దాటిక
 స్థితి—ఎరు పడవ × నడవ [నె]
 పడవరంగుల ఆడుది = రంకుల ఆ
 [కరీ]
 పడవా = బీడు [క; న]
 పడసాల = ఇంటిముందు బంకుల తరు
 ఉండే వరండా వంటిది [మ]
 (2) మిద్దెటిండ్లలో ముందువోలు —
 డెండు కంపాల పడసాల [అ; తె]
 పడావా = పనికిమాలినది [తె]
 పడాలు = గ్రామపెద్ద [చి]
 పడి = దేవాలయములలో పనివారికి
 ప్రసాదపు ముద్ద; దినవెచ్చము, పడి
 వారు [అ]
 పడికట్టు = అచారము [కరీ]

పడిగాపులు = పెద్దవారి కడవలకడ కనిపెట్టు
కొనియుండుటలు; పడగాపులు
పడిగె = ఎద్దులకుండు దుర్లక్షణపు మాంసము,
ఇది ముచ్చెనగుంట్లోను ముద్దిలోను
ఉండును [నె-పొ]
పడిచచ్చు = మిక్కిలి ఇష్టపడు — నేనంటే
తాను పడిచస్తుంది [వి: నె]
పడిదల, పడుదలు = ఇంటికప్పు వాటము
పడిదలతగ్గి ఇల్లంతా ఉరిసింది [నె]
పడిపడక = లతుకక; అనుకూలతరేక [కరీ]
పడిపడినప్పు = అధికముగా నప్పు [అ: నె]
పడిమారు = చూరిపోవు [నె-పొ]
పడియ = (1) దున్నక పీచుగా ఉంచిన
పొలము [శ్రీ]
(2) లోతులేని చిన్న నీటిగుంట — జం
కలు పడియలో నీళ్లు త్రాగినవి [నె]
పడివచ్చు = కూడుకొను; తగులుకొను—
నేను పడి వచ్చినదానను గాను, పెండ్లి
పెండ్లమును [కరీ]
పడుగాపులు = ద్వారముముందు పడియుండి
దర్శనమునకై చేయు నిరీక్షణలు; పడి
గాపులు [కరీ]
పడుగు = (1) కుప్ప నురిపిడిలో తొక్కించు
టకు అనువైన చూత్రిపు వన—ఇప్పటికి
రెండు పడుగులై నవి; పడుగు బాగా
పొదిగింది [నె: తె: అ]
(2) వంశము
(3) పోలిక; సంప్రదాయము; చాలు—
'పీ పడుగంత ఇట్లాబోదో' అని తిట్లు
[నె-పొ]
పడుదాలు = చిన్నదిగా క్రిందికి పడు నీటి
జాలు [కరీ]
పడోలు = ఉపేక్ష, తాత్పరము [నె-అక్క
కూరు]

పడ్డ = ఎదిగిన ఆడబట్టెమాడ × మగది కుట్టు.
ఇట్లే ఆవుమాడను పెయ్య అంచురు ×
మగది కోడె [నె: అ: తె]
పడ్డంగము = నదీ ముఖద్వారమున, ఆటు
పోటుల వలన పెటిన దిబ్బ, ఏర్పడిన
దీప్తవము; డెల్టా [నె]
పణ = నొసలు; నుదురు; పస [అ: బ:
కర్నూ]
పణుకు = ఆశ్రయము — హైదరాబాదులో
నాకు ఒక చిన్న పణుకు చిక్కింది [నె-
పొ]
పత్తారము = పత్తేరము [అ]
పతంగి = గాలిపటము [తె]
పతి = పొలములో పొడవుగా తీసినగుంట—
చేలో నతులు బెట్టినాడు [నె]
పతివేయు = అమ్మవారు పుని భవిష్యము
చెప్ప [వి]
పతుకులాట = (1) దేవులాట
(2) ఇటునటు వెదకులాట [కరీ]
పత్తల = ఇద్దరు ముగ్గురు కలిసి చేయుపని
[అ-పె]
పత్తెర = పరపతి—అతడు పత్తెర పోగొట్టు
కొన్నాడు: పత్తార [కరీ]
పత్తికాయలు = మెత్తటి వకోడిలు
పత్తిరించు = చెక్కుటయందు, నరుకుట
యందు, కట్టుటయందు క్రింది వరుస
కంటె పై వరుసను కొంచెము లోవలికి
నెట్టుట—గోడను పత్తిరించి కట్టు [నె]
పత్తివిడుచు = పత్తికాట్టుములో ముకిపత్తిని
పెట్టి, అందలి గింజ వేరుచేయు [గు]
పత్తార = పరపతి; పత్తేర [కరీ]
పదను = (చూ) పడును [నె: కర్నూ: అ:
తె]
పదలము = అరవై తులము పరిమాణము
[శ్రీ]

పదస్తు = అధికస్యమైనది, అమూల్యమైనది —
బలే పదస్తుగా దాచిపెట్టినాడు [నె]

పదస్తుడు = అధికారములోనున్నవాడు [అ]

పదార్థం = (1) పదహారు కుంచములు [శ్రీ]

(2) 16 కూములు [నె]

పదుగు = కొయ్య, చెక్క మొదలగు వాటి
వెడల్పువైపు — ఇటుకరాతిని పదుగున
బెట్టు × గేడి: నిలుపు [నె]

పదును = (1) తడి — పడును చేను

(2) దున్నుటకు తగినంత వాన — పదును
పడినది

(3) ఒక అంగుళము వాన; రెండు
దుక్కులు; 0.24 మిలిమీటర్ల వాన — ఈ
దినం 'రెండు పదునులు వానపడింది

(4) వాడిఅయినది — పదునుకత్తి; పదను
[నె; కర్నూ]

పద్దు = (1) వైఖరి — వారిది దొరపద్దు
[కరీ]

(2) వంతము — పద్దుపట్టినాడు [నె]

పద్దుకు మాలినవాడు = కొరమాలినవాడు;
అప్రయోజకుడు [శ్రీ]

పద్దుపట్టు = (1) బాధించు, సాధించు —
ఇద్దైన తరువాత ఇక నీ పద్దు పడతాను

(2) పట్టుదల [నె-పొ]

పన = నుదురు; పణ [కర్నూ]

పనకాయి = (1) చూ) తాయం, పనాయి
[వ]

(2) పిల్లలకు బెట్టెడి కజ్జము [కరీ]

పనగడి = పెండెము; దొడ్డికి అమర్చిన గేట్
(చూ) పలగడి; పనడ [వ]

పనటి = (1) పంటి

(2) కల్లుగీయుటలో ఉపయోగించు చిన్న
కడవ; లొట్టి [అ]

పనతాడు = (1) పిద్దుల కొమ్ములకుగట్టు చెవి
తాడు [కరీ]

(2) కోసిన వరిని పనకట్టు పన్నటి [అ
[కరీ; నె]

పనబడు = అలవాటుపడు — క్రొత్తపూ
నరిగా పనబడలేదు; పనుపడు

పనాయి = (చూ) తాయం; పనకాయి [ః

పనికిమాలినవాడు = అప్రయోజకుడు [

పనిపట్టించు = శిక్షించు; ప్రతికార
చేయు — వాని పని పట్టించినారు [

కర్నూ; అ; తె]

పనిపెట్టు = (చూ) పనిపట్టించు [వ]

పనిబాటల వాళ్లు = (1) నౌకర్లు; చా

(2) కూలినాటిచేసి జీవించువారు [నె]

పనిలేదు = అక్కరలేదు; అవసరము

— నాకు అది పనిలేదు [నె; కర్నూ; అ;

పనిలేని పని = అనవసరమైన పని [కరీ;

పనివాడు = (1) జీతగాడు [హై; కర్నూ

(2) పనియందు నేర్పరి — వాడు ప

పనివాడు [నె; తె]

(3) పనిచేయువాళ్లు — పనివాళ్లు పని

దిగినారు [నె]

పనుగడ = పని — ఏమి పనుగడ చేసేతి

[కరీ]

పనుగడి = గలుమ తలుపు; వలగడి; ప

[రీ]

పనుపడు = (1) సేద్యమునకు భూమి

వగు — అచేను పనుపడినది [నె]

(2) పలించు — ఆ కార్యము పనుప

[అ]

పన్నడ = పశువుల దొడ్డికలుపు, పెండె

పలగడి; పనగడి [మ]

పన్నా = బిట్ట వెడల్పు కొలక; — లా

క్లాత్ పన్నా పెద్దది [చి; నె]

పన్నీ = దువ్వెన; పన్నె [గ]

పన్ను = (1) నాగలికి కాడి మేడి సరి

దున్నుటకు సిద్ధముచేయు, ఇట్లా ప

దానిని ఏరు అందురు: పన్ను [నె; 7

[2] ఒడ్డుట—వల పన్నుతాను [తె]
 పన్నె = దువ్వెన; వన్య, పైన; పన్నీ
 [శ్రీ: వి]
 పన్నెండూళ్ల పారాపత్తు = ఉన్న పనికి
 లేనివనికి ఊరక తిరుగుచుండు వ్యక్తి;
 డిమ్మరి — ఆయన పన్నెండూళ్ల పారా
 పత్తు [నె]
 పన్య = దువ్వెన; పన్నె, పైన [శ్రీ: వి]
 పన్యారము = తినుటకు నానపేసిన పెనర
 పవ్వు — పానకం పన్యారం చేసినారు
 [తె]
 పప్పులు = పిండివంటలు [శ్రీ]
 పప్పుచారు = (1) పవ్వు పులుసు
 (2) కందిపప్పు వేసి చేసిన చారు; రసము
 పప్పుతెడ్డు = (చూ) పవ్వుసుద్ద [గో]
 పప్పుపత్తి = పవ్వు ఉడికినతర్వాత ఎనించు
 కొయ్యసాధనము; ముద్ద కవ్వము [శ్రీ]
 పప్పు సుద్ద = ఎక్కడబడికే అక్కడ చతి
 కిల బడువారు; పవ్వుతెడ్డు [గో]
 పబ్బుతి బట్టు = అంజలిఘటించు [కరీ]
 పమిడిపత్తి = ఒకే పెద్ద గింజగల పత్తి;
 ఇది మేలుపత్తి, దీనిని కాండ్కోడి (కాండ్కో
 డియా) పత్తి అందురు [నె-పొ]
 పమ్ము = (చూ) పన్ను [అ]
 పయిబరువు = సోమరి [కర్నూ]
 పయ్యాట = పయ్యెట [వి]
 పయ్యెడ్డు = ఎరువు, పసువుపన్నె కలిసిన
 వన్నెగల యెద్దు [కరీ]
 పరంగి = బొప్పాయిచెట్టు; పాపాయ; మద
 నానప; పరాండప [అ]
 పరంగి = పాశ్చాత్యుడు [అ; బ; నె]
 పరక = (1) రెండుకానులు, అర్థజా [వి]
 (2) చీపురుకట్ట [నే]
 పరకలు = (1) క్షి భాగము [నె; కర్నూ;
 తె; అ]

(2) ఒక రకపు చిడుగు చేపలు — పర
 కలు; జెల్లలు [కరీ]
 పరకాయించు = బాగుగ పరిశీలించి చూడు
 — పరకాయించి చూస్తేనేగాని కనుబడదు
 [నె; తూ; గో]
 పరకామణి = నిధి (హుండ్)లో వేయబడిన
 నాణెములు ఎంచుట—కొండపైకి పరకా
 మణికి పోయాడు [చి]
 పరగడపు = మణపు [గో]
 పరప = (!) ప్రదర్శనము
 (2) తిరుణాళ్ళ [అ; బ]
 పరపతి = అగౌరవము [అ]
 పరపవాళ్లు = యాత్రికులు [చి]
 పరబడు = తప్పించుకొని తిరుగాడు—పర
 బడ్డపనరము; బెడబడు [నె-అత్తకూరు]
 పరబారా = ఇతరుల ద్వారా—నంగతులు
 పరబారా తెలుసుకొన్నాను [తె]
 పరమటిల్లు = పల్లెలో పెద్ద భవంతులతో
 పరమటితట్టు ఉండు పూజా మందిరము;
 గ్రామాలలో ఇండ్లకు తూర్పువాకిలే
 ఉండును [నె]
 పరమహంసక్రియ = పరమాపిక్రియ (చూ)
 గోసాయి చిట్కె [తె]
 పరమాపిక్రియ = (చూ) గోసాయి చిట్కె
 [నె]
 పరమాయిషీ చీర = భారముగా నేసిన చీర
 [కరీ]
 పరము = (1) బండి నొగకు ఇరుప్రక్కలా
 బిగించిన పొడవు దూలము — పరము
 బట్టి నెట్టు [నె]
 (2) వశముగ, ద్వారా—అది వానిపరంగా
 ఇచ్చిపంపు [నె; కర్నూ; ప]
 (3) వక్షము—నేను వారిపరము [అ]
 (4) బియ్యములో కలిసిన మిక్కిలి నన్ను
 నూక [తె]

పరవదోలు = (1) అ డ వి జంతువులను పేటాడుటయందు, వలయాకారముగ దూరమున మనుష్యులు చేరి, తప్పెటలు కొట్టి బాకాలు ఊది గలభాచేయుచు, క్రమ్మకొని వచ్చుచు, లోపల జిక్కిన మృగములను మాటులలో వేచి యున్న పేటకాండ గుండుదెబ్బ మేరలోనికి తోలినట్టి పేట పద్ధతి, నేటి మైసూరు కెడ్డా వంటిది — పరవదోలినాడు

(2) నిర్బంధముగా జనమును ఒకచోటుకు చేర్చుట — పరవదోలినట్లు జనాన్ని తోలినాడు [నే]

పరష = (1) బ్రహ్మాత్మవస్తువుతో రథోత్సవనంతరపు ఉత్సవము

(2) ప్రదర్శనము; సంత—ఎద్దుల పరష; పరస [అ]

పరస = పశువుల సంత—పలమనేడు పరస [చి]

పరసకు = మృతి చెందిన యెడవనాడు గాని, తొమ్మిదవనాడు గాని చేయు క్రియ [కృ: గుం]

పరసాల = ఇంటిలోని ముందు హాలు; ముందరిల్లు [అ; స]

పరస్థలము = (1) చెక్కుడు పనిలో అక్కణ రేని భాగము [గు]

(2) గోడ కట్టుటలో రెండు రాళ్ల మధ్య పదలుచోటు; బెండడి—పరస్థలం బాగా పదలు [నే]

పరాండప = దొప్పాయి; పరం; పాపాయి [అ]

పరాటచెక్క = (1) రీపర్ కట్ట

(2) పెద్ద మ్రాసులు కోయగా ప్రక్కన తేలిన ఎచ్చుతక్కువలు గల చెక్క [నే]

పరాశక పోడు = నానవిధ వేషములు వేసి గ్రామములలో తిరిగి హాస్యము పట్టించి డబ్బు దండుకొనువాడు; వయిటివేషగాడు; లక్కోరోడు; బైరూపోడు [మ]

పరి = (1) కాడిని నొగకు గాని, ఏకిక గాని కట్టునపుడు ఏర్పడిన మోటు; —చీలకు అటుఇటు రెండేసి పరులు [నే-అత్తకూరు]

(2) భారము—వలపతెద్దుమీద పరిప [నే-మెట్ట]

(3) బాధ—ఈవరి పడలేను [చి]

పరింగి = దొప్పాయి [చి]

పరిగిలి = (1) కొలబోయినది

(2) చెట్లకాపు కోసుకొనిన తర్వాత వేయబడుట — పరిగిలి చేసు; ప తోట; ఈటుబోయిన [చి]

పరిట = పయట [కరీ]

పరిటి = మారు; పర్యాయము — ఈ; ఇలా చెయ్యి [వి]

పరిటిలు = నేలమీద చేతులుంచి లకు లంపించుటలు [నే-పొ]

పరిడి = రూడి — పరిడి పడిపో; [కరీ]

పరియా మామిడి = దేశవాళి మామిడి; మామిడి [వి]

పరుగుడు = (చూ) బక్కబరుడు [గ

పరుపు = (1) పలకలు కోయని (సాన; వజ్రము [వి]

(2) పైభాగపు వైశాల్యము; పరపు

పరుపు = (1) చెట్లు కాచి, కాయలు బారజొచ్చుట— తోటపరుపున పచ్చి; పలకబారు [నే]

(2) రెండుమైళ్ల దూరము; పరగు]

పర్కలు = చేపలు [మ]

పర్వతము = శ్రీశైలము [కర్నూ]

పట్టి = నెట్టి—నేల పట్టలు పడింది; [పై]

పట్టె = చిన్నవాగు [కరీ]

పట్టెగడ్డ = పట్టె (చిన్నవాగు) దాపు భూమి [కరీ]

పట్టానము = పిట్టలు [గ]

పట్టానము = ఉద్దులు (పరములు) పాకలు
(అడ్డ చెక్కలు) మొదలైనవి కలిసిన
బండిపై చట్రము; చాటవ [శ్రీ]

పలకపుల్ల = బలపము; బళపము [అ]

పలకబారు = మామిడి మున్నగునవి పక్వ
స్థితికివచ్చు; పరువుకువచ్చు; పండబారు
[తూ-గో]

పలకలనిచ్చెన = మెట్లనిచ్చెన

పలకసర్దు = అరు పలకల (పార్శ్వములు)
గుండ్లగల బంగారు పూసలతో ఒక పేట
కంటే ఒక పేట పెద్దదిగా చేసిన హారము;
చుల్లడీలదండు (కాని యీ చుల్లడీలదండ
గుండ్లు గుండ్రముగా నుండును) [సర్కా]

పలక్కుండు = ఊరకుండు; పల్లకుండు
[నె]

పలగాడి = కొడుములు, వామిదొడ్లకు బెట్టు
మెడల్పు కొయ్యచట్టపు కలపు; పెండెము;
పలుగడి; పనుగడి; పనడ [నె; కర్నూ]

పలవల = (1) పలుచన — పైరు పలవల
పోయింది [నె]

(2) అన్నుటము — పలవల తెల్లవారినది
బలబల; బిల్లున [నె; అ; వ]

(3) ఉన్నట్లుండి — జనం పలవల తేచి
నారు [నె; వ]

పలవ = (1) వ్యధిచారి [చి]

పలుకు = (1) గట్టి; గట్టికనము — పలుకు
రాయి; అన్నములో పలుకున్నది [నె; గు]

(2) సీతాఫలంలోని గింజ నలుపుచారి కాయ
పండబారు దళకు వచ్చు—కాయలు పలికి
నవి [మ]

పలుకుబోళ్లు = పలకి మోయు బోయలు
వేయు కేకలు [నె-పొ]

పలుకూటము = పాతకాల; వీడిబడి; పల్లె
కూటము [చి]

పలుగు = (1) ఇనుపక మ్మి—గుంటకపలుగు

(2) తెల్లని కఠినమైన రాయి [నె-పొ]

పలుగుడు = విషముగల ఒకజాతి పాము;

ఇది కఱచిన ఒక్కంతా మచ్చ లగును —

నూనె పలుగుడు; నూనె కడెడ పాము

పలుజు = వ్యర్థము—నీళ్ల పలుజు పోతుండ
వాడు [నె]

పల్కమంచం = మధ్యచెక్కలు పఱచిన
మంచము [మ]

పల్వము = ఉర్ల గడ్డల తాలింపు [నే]

పల్ల = (1) తెలుపు—పల్లాపు; పశాపు

(2) గుట్టము, నక్షత్ర నిలువకుండా పోగలి

గిన దూరము — అది పదిమైళ్ల పల్లా
పోగలదు [నె]

(3) నాలుకాళ్లు ఒకేసారి ఎత్తి పరుగెత్తుట;
గ్యాల్ప్ [వ]

పల్ల = 120 సేర్ల దాన్యప్రమాణము [తె]

పల్లకుండు = ఊరకుండు; పలక్కుండు [వి]

పల్లకో = ఊరుకో; పల్లకో [శ్రీ]

పల్లమీసము = పచ్చిరాని మీసము — పల్ల

పల్ల మీసాలు వస్తున్నాయి [నె-పొ]

పల్లా = (1) 100 శేర్లకొలత [అ; వ]

(2) 120 సేర్ల తూకము [కరీ]

(3) అంతయు [అ-పె]

పల్లాయి = (1) చురికన; పల్లాయి

(2) హేళన

(3) ఎకనక్కెము [అ; బ]

(4) ప్రతిదానికి బెసను; ప్రక్కతాళము

వేయు; బలకొట్టు—ప్రతిదానికి పల్లాయి

పలికినాడు కాబోలు [నె]

పల్లాలు = చురికన, ఎకనక్కెము; పల్లాయి
[అ]

పల్లిక = ఊరక [వి]

పల్లికాయ = వేరుశనగ; ఇలాతికాయ; గుత్తి
శనగ; వేరుశనగ [కరీ; మ]

పల్లి=(1) పైకివిగిరి, పలయముగా తిరిగి
క్రింద కాళపై వ్రాలుట; పిల్లేరుగంతు;
సమ్మర్ సాట్ [నె]

(2) బండి మొదలగునవి తలక్రిందులుగా
పడుట; వాలుబడుట; బోల్తాగొట్టుట —
బండి పట్టికొట్టినది [సర్కా]

పల్లెపుట్టి=మార్కెట్ సీమలో (దర్శి - పొదిలి)
వాడుకలోనున్న 20 తూముల చిన్నపుట్టి.
ఇచట వాడుకలోనున్న ఇంకొకపుట్టి —
సింగంపుట్టి అనుదానికి తిరిగి తూములు
[నె-మార్కెట్ సీమ]

పల్లెము=పల్లె కూటము; పలుకూటము; బడి
[చె]

పశాకు=బెషదమున కువయోగించు ఆకు;
మందాకు (మందు+ఆకు) [చి]

పశాపు = అప్పుటమైన తెలుపు పన్నెగల
అవు; ఇట్లే—పన్నెద్దు; పన్నెద్దు [నె;
కర్నూ; అ]

పసరము = అవు, ఎద్దు మొదలగు తెల్ల
జంతువు మాత్రమే; బజ్జెను పసరమనరు
[నె; కర్నూ; అ; తె]

పసరుకట్టు=(చూ) పసరుకట్టు [నె]

పసలపోలిగాడు=పశువులపై వ్రాలిగంతులు
వేయు తోకపొడవు చిన్న నల్లనిపిట్ట;
పసుల పోలుగాడు [చి; నె]

పసి=(1) పశువులు [కరీ]

(2) తెల్లని

పసింపు = (1) ఆహారము జీర్ణమగు;
రుచించు;—అది తినట, నీట పసింపుదు,

(2) వోటికి రుచించు; — నాట నోటికి
పసింపడంతేదు. ఈపదము వ్యతిరేకార్థము
నందే వాడుదురు [గు]

పసిక=(చూ) పచ్చిక [చి]

పసిగుట్టుకాకిరి = వ్యర్థమైనది; సాధ్యము
కానిది. తెల్లని గుట్టుమునకు చేయు
మాతీసు పనివలె కష్టమైనది; సాధ్యము
కానిది [అ; నె]

పసిమిసి=ప్రస్తావన; సందర్భము; ప్ర
—దాని పసిమిసే ఎత్తలేదు [నె]

పసిరి=లేత [కర్]

పసితు=అపమానము; బజ్జెకు [అ]

పసుపు కుంకుమకు = (1) పేరంటం

(2) బిడ్డకు అరణమునకు — అట్ల

అమెట తండ్రి పసుపు కుంకుమకు

నాడు [అ; నె]

పసుపులు నొక్కుట=పసుపులు చిట్టి
[మ]

పసురుకట్టు=కనుకట్టువిద్య; లేనిది క

అగపడుట; గారక; పసరుకట్టు—

పసురుకట్టు గట్టివాడు [నె]

పసులపండుగ=సంక్రాంతిమరునటిది

కనుము. ఈ కనప్పండుగ పశు

పొలములకు తోలుకొనిపోయి, అచట

కొమ్ములకు రంగులు బూసి, పొంగ

పశుపాలకులు వినోదముగా

గడుపు గ్రామీణుల పండుగ.

ప్రాంతమున ఎడ్లకు పందెములు

దురు [నె; ప; అ]

(2) దూడలపండుగ; ఆనాడు

రాజుకు పొంగళ్లు జెట్టుదురు [చి]

పసులు పోలుగాడు=(1) పొడుగుతో

గిన చిన్నటి నల్లని పిట్ట; ఇది పశు

వ్రాలి తోక క్రిందికిపైకి ఆడించుచు;

పసలపోలిగాడు; పసులపోలిగాడు,

ద్వాజ పక్షి

(2) లెక్కబడనివ్యక్తి — ఒక డి

ఇంకొక డారిని పసులపోలుగాడు

పశము=రీతి; ఆలగునే; ఉన్నటుం

ఆ పశంగా వెళ్లిపోయాడు [గో]

పళి=నింద—ఎందుకీ పళి ? [చి]

పళ్లము=కూర [నే]

పళ్లకాయ=పొట్ల కాయ; పొట్ల కాయ]

పాంగము = (1) ఒక కులకట్టువాడు —
సెట్టి పాంగము వాళ్లంతా వచ్చినాడు [నే]

(2) చుట్టములు — మా పాంగము చాల
పెద్దది [నే]

పాంటికి = పోషనము; మెట్టు; చీడి;
తావ; మెటిక [అ]

పాంటికిలు = దనరావద్యములు వ్రాసినపుస్త
కములు. వీటిని రంగుకొగితములు, పూసలు
రంగుదారముతో బెండుచేయుదురు —
పాంటికిలు వదులు [అ]

పాంటికెలు = మెట్టు; చీడిలు; తావలు; మెటి
కలు

పాకంపప్పులు = బెల్లపు పాగులో వేసిన
పప్పులు [అ]

పాకచుగు = పండగు [తె]

పాకము = బెలము మొదలగు వాటిలో చేసిన
చిక్కటి ద్రవము; పాకు; పాగు — నిప్పు
ట్లకు పాకము బట్టినారు [నే; తూ.గో]

పాకలు = బండిపై చట్టమున అమర్చిన
అడ్డచెక్కలు [శ్రీ]

పాకు = (1) తీగ ప్రాకుటకు ప్రక్కనపెట్టిన
కఱ్ఱలు; అల్లుడు [శ్రీ]

(2) వ్యాపించు [తె]

పాకు = చిక్కటి ద్రవరూపము; పాగు;
పాకము — బెల్లపు పాకు [కర్నూ]

పాకుట = కొట్టుట [వి]

పాకుడు ముప్పలు = అగడప

పాకురు = బండపైన, నేలపైన, నీరాసు
దుచే ఏర్పడిన అకువచ్చని జారుడు
ద్రవ్యము

(2) పాచి; పాకుడు [కరీ]

పాకులాడు = వట్టికొరికతో ప్రయత్నము
చేయు; ప్రారేయవడు [నే.పొ]

పాకోళ్లు = పావుకొళి; పాకుకలు [కరీ]

పాగడ = (1) పాడ; పరికిణి [కర్నూ]

(2) నూలు కొలక విశేషము — శ్రీ 2
పోగులు ఒక పాగడ, ఆరు పాగడలు

ఒక పుంజు [నే.పొ]

పాగా కొయ్యలు = గుడ్డలు తగిలించుటకు
గోడకు కొట్టిన కొయ్య మేకులు; కొలక
కొయ్యలు [వి]

పాగాసెల్లా = రెండు బట్టలు పెట్టుట
(ఇచ్చుట) [మ]

పాగి = (1) వసతి; వీలు — ఎవరి పాగి
వాళ్లు మామకొన్నారు [నే; తె; అ]

(2) దారి — ఎవరు పాగిన వాళ్లు పోయి
నారు [నే; అ]

(3) వంశము [గు]

పాగిచేయు = (1) చేసుకోవకు వచ్చినపుడు
నీళ్లు బయటకు వట్టు (తీసివేయు) [గు]

(2) అనువుచేయు [నే]

పాచి = ఉదయమున ఊడ్చే కవపు [కరీ]

పాచివని = ఉదయమున ఇంటియందు,
వెనుక ప్రదేశములందు చిమ్మిపేడ కట్టేవ
జల్లనది — పాచివని అయినది [కర్నూ;

తె; అ; నె]

పాట = కర్వాక — ఆ పాట ఏమన్నాడు [నే]

అమాయన — తిన్నపాట కాస్త వండుకో

[నే; కర్నూ; అ; తె]

పాటాకొట్టు = వద్ద కొట్టివేయు [గు]

పాటాబెట్టు = కొట్టివేయు [గు]

పాటింపు = (1) మతింపు — అవదంబే

పాటింపు లేదు [వి]

(2) వనిచేయు వాడక — అది నాకు

పాటింపు లేదు; పాటిన [నే]

పాటికి = (1) ప్రత్యేకము—ఎవరి పాటికి
వాళ్లు చేసినారు [నె; కర్నూ; తె]

(2) ఆ సమయానికి [కరీ; తె]

పాటిన = పాటింపు; నియమము; అనున
రింపు — ఆ విషయంలో నా కంతగా
పాటిన లేదు; పాటింపు [నె]

పాటిబద్దములేని = సత్యములేని [కరీ]

పాటు = (1) స్థితి—కదురుపాటుగా ఉండు

(2) ప్రవర్తన — నీ యిష్టము వచ్చిన
పాటువడు ఆ తర్వాత చూచుకొందాము
[నె]

(3) ఎరువులు బాగా వేయుట [కరీ]

(4) దెబ్బ [తె]

(5) వైపు—పైపాటుగా త్రిప్పు [నె;
కర్నూ]

పాటు గొట్టు = పిరిలు క్రింద బడినప్పుడు
కలుగు కీడు; గాలి పోకు [నె-గా]

పాటు దీయు = దిగదుడుపు తీయ; దృష్టి
దీయు [తె]

పాటున బడు = (1) దేవుని రథము ఉత్ప
సమునకు బయలుదేరి, తిరిగి యథాస్థాన
మునకు చేరు — తేరు పాటున బడినది
[నె]

(2) క్లిష్టపరిస్థితులు తీరి కుదుటవడు —
అన్నీ పాటున బడినవి [నె]

పాట్లుచేయు = వేడినీళ్లు, సన్నీళ్లతో కలిపి,
స్నానమునకు తగినట్లు చేయు; పాళాలు
చేయు [నె; కర్నూ; తె]

పాట్లుపడు = మామిడికాయలు పండుటకు
తగిన స్థితికివచ్చు. దీనికి గుర్తు ఒకకాయ
తనంత కాను రాలి క్రిందపడవలెను [ను]

పాడి = ఆవు, బజ్జె పాలు ఇవ్వగలిగిన స్థితి
—మాత ఇప్పుడు పాడిలేదు [నె; కర్నూ;
ఆ; తె]

పాడిచేయు = పాలు పితికి, కాచి, చిలికి ఉప
యోగమునకు సిద్ధముచేయు [నె; కర్నూ;
ఆ]

పాడిపనులు = పాలుదీసి చేయు పనులు

పాతరబెట్టు = (1) నాశము చేయుట
తిట్ట; కాకబడి చేసిన మంత్రద్రు
లను, ఆ ప్రయోగమును గురి ఆ
వ్యక్తి, వచ్చేపొయ్యే దారిలో పుట్టి
దురు; ఇట్లు పాతరలో బెట్టుచును
బెదిరించు తిట్లు [నె; తె; ఆ]

(2) వడ్డు మక్కుటకు నేలగుంటలో
దొక్కి పాతిపెట్టుదురు; దీనితో
మొలకెత్తు గుణము పోవును; ఇ
శక్తులను ఉడిగించునని తిట్లు

పాతరవేయు = చంపు [తె]

పాతాళభేది = గాలము; నూతిలో చేద
గలం [చి]

పాదికట్టు = చిన్న పాదులవలె, చిన్న
కయ్యలు గల పొలము—ఆది పా
పాలము [నె]

పాడు = నాటు—వాడు గుంజపాడెను;
[నె]

పాదుట్టు = పాజుట్టు [కరీ]

పాదులు = తీగలు అల్లకొను కాకర
లగు చెల్ల కుదుర్లు; చెల్లపాదులు [చి]

పాన = ప్రాణం [చి]

పానకాల బిందె = లగ్నమునకు
టకు పెండికొడుకు విడిదిలోకి, ఆ
వారు బెల్లపు పానకమును తీసుకొ
బిందె [గు]

పానాది = బాజారతోవ—పానాది
యాడుచున్నది [కరీ]

పాపచ్చి = బ్రహ్మతెముడు; పాపచి
[ఆ]

పాపానులు = చెప్పలు — పాపా
కొట్టాడు; పెట్టు [చి]

పామరము = పేము [కరీ]

పాము = నేలకరాలు [నె]

పాము చేప = (మా) మలుగు [ను]

పామునాలుకవారు = (1) రంకు మరగిన వారు [చ]

(2) పామువలె చీలిన రెండు నాలుకలు గలిగినవాడు అనగా, అబద్ధములాడువాడు; రెండు నాలుకలవాడు [నే]

పాముపొట్ట = పొట్టపైకి కనుపించకయే ఎక్కువ అన్నము తినువాడు — నోటి దగ్గరనుండి గుడ్డదాతా పొట్ట గలవాడు అనుట [నే]

పాములనారి = పెద్ద మెడ కొంగ [చ]

పాముల నారిగాడు = పాముల తిను తెల్లని కొంగ జాతి పెద్దపక్షి [చ]

పాయ = (1) ఏటిసిరు తినిపోయిన తర్వాత జాలుగా ఏర్పడిన ప్రవాహశాఖ; జాలు — ఈ తడవ ఏటిపాయ అబద్ధత నొక్కొంది

(2) వేరుచేయు — పాయగా తీయు [నే; ఆ]

(3) పొరలు పొరలుగా వీడి వచ్చునది — ఉల్లిపాయ; తెల్లపాయ [నే; కర్నూ; ఆ; తె]

పారచిప్ప = త్రవ్వెడి పార [నే; చి; తె]

పారదమ్ము = మెట చేలలో నారు వేయు ఐకు ముందు పారతో మట్టి చెక్కి, నీరు పెట్టుట (చూ) దమ్ముచేయు [గు]

పారదోలు = (1) వశవులను విప్పి, దొడ్డి నుండి బయటకు దోలు

(2) ఎదిగిన కోడిపిల్లలను తల్లి పెట్టనుండి వేరుచేయు — పిల్లల పారదోలినా [నే; ఆ]

పారబట్టు = తీవ్రముగా విమర్శించు — ఆయన సంగతంతా పారబట్టినాడు [నే]

పారాడు = ప్రాకులాడు

పారి = పార్వతి [చ]

పారికత్తు ఇచ్చు = విడాకు లిచ్చు [మ]

పారికాడు = పురుగు మెరిగి తిరుగాడు — చీమ పారికాడింది; పారుకాడు [నే; ఆ]

పారిగోడ = ప్రహరి [ఆ; నె]

పారిరా = పరుగెత్తి [శ్రీ; వి]

పారివేట = (చూ) పారువేట [తె; నె]

పారు = విస్తీర్ణము — మూడంకజాల పారు మిడ్ల [తె]

పారుకాడు = పురుగు తిరుగాడు; పారి కాడు [గు]

పారుగోడ = ప్రాకారపు గోడ [చ]

పారుడు నొప్పి (వాపు) = ఉండి ఉండి చోట్లు మార్చు నొప్పి (వాపు) [నే]

పారుపట్టు = బండి కిరువైపులను వేయు పొడవు కొయ్యలు; పరములు [చ]

పారుబోతు = (1) పనికి లొంగకుండా పరుగెత్తిపోవు ఎద్దు — పారుబోతెదు [నే]

(2) పిరికి — పారుబోతు దనంబున పండి పిల్ల [ఆ; వ]

పారువేట = (1) తిరునాళ్ల చివర నాడు, దేవుడు గుఱివు వాహనము మీద, ఈరి మంద బయటికిపోయి, వేటాడినట్లు ఆడుట — ఈదినం పారువేట

(2) వ్యభిచరించుటకు తిరుగుట — అయ్య పారువేటకు బయలుదేరినాడె; పార్వేట [నే; కర్నూ; ఆ]

(3) పందెపు వేట. దేవుని ఉత్సవాలలో ఒక గూటమునకు పొచ్చేయనుకట్టి దూరం నుండి తుపాకులతో కాల్చురు. గురిగా కాల్చి చంపిన వాడి కా పొచ్చేలు ఇచ్చి వేయుదురు [చ]

(4) దసరా పండుగ చివర జమ్మి కొట్టుటకు వెళ్లుట; పార్వేట [సర్కా]

పారోణి = పప్పులతో పండిన ఒక రకము కూర [చ]

పార్వేట = (చూ) పారువేట [నే; కర్నూ; సర్కా; ఆ]

పాలకదాలు = (1) పుట్టిన పాపకు నామ కరణ దినమున, వెండి రాగి తీగ కలిపి చేసేవేయు కడిమూలు

(2) గోధుమ పిండి, బెల్లము కలిపి వండి పిండిపంట [మ]

పాలక త్రి = కట్టు గీయువారు, పెంకాయ గొలను చివురు వెడల్పు వంకరక త్రి[చ]

పాలకాయలు = పిండిపంటలు; బియ్యపు పిండితో కారము, జిలకర కలిపి చేయు చిన్న ఉండలు [మ; నె]

పాలగచ్చు = నున్నటిగచ్చు, ఇందు ప్రతి బింబము కనుపించును; దుబారు పూక (దోబా) [కరీ; నె]

పాలచలుపులు = చన్నులలో పాలెక్కువై కలుగు నొప్పి [కరీ]

పాలచాయ = చాల లేకనైన రోజు రంగు — పాలచాయ రేఖ (బీర) [నె]

పాలదారలు = ఉష్ణదారలు. మరుగుతో ఉష్ణముగా నుండు అప్పుడే పిండిన పాలు; ఇవి వత్సకారులు [నె-పా]

పాలపంచ = గచ్చువేసిన పంచటరుగు [అ]

పాలపిట్ట ఘోష = తన గోడే గొప్పగా చెప్పు కొనునది [చ]

పాలపూసలు = దృష్టిపరిహారముగ పసిపిల్లలకు కట్టు పూసలు [మ]

పాలబాన = కుప్పలు మరిసి దాన్యము మేలు రాజి చేసిన తర్వాత, గ్రామపురోహితుడు పాలకడవతో కల్లముల దగ్గరకు వచ్చి మామిడి మండలతో పాలను రాజిపై వల్లును. ఇట్టి సంవేళన క్షీరము కలిగిన పెద్దబాన. దీనివలన పండిన వడ్లకు పొలి (కలసినచుట్ట) కలుగునని రైతు విశ్వాసము—ఇప్పుడే మా కల్లనిక పాలబాన వచ్చిపోయింది [నె-తూర్పునాడు]

పాలనిబెరుము = శరీరముపై కలుగు తెల్లని పొడ, ఈపొడ కనిపించిన అదృష్టమందురు; తెల్లపొడి [ఓ]

పాలాడి = పిల్లలకు పాలుపోయు సాధనము ఉగ్గుగిన్నె [నే]

పాలామ్రము = పాలు బియ్యపుపిండి శరీరతో కలిపి చేసిన జావగంజి; దీనిని మొక్కజొన్న గారెలతో తిందురు [మ]

పాలికాడు = భాగ్యుడు [అ-పె]

పాలివాడు = దాయ; దాయాది [కరీ; చ]

పాలియువేశ = పిల్లతల్లులు చేనిపనికి వెళ్లి మధ్యన చంటిపిల్లలకు పాలు యిచ్చుటకు ఇండ్లకు వెళ్లి వచ్చువేశ; పాలవేశ [కరీ; నె]

పాలు = శవమును దహనము చేసిన మరునాడు చేయు సంచయనము—ఈ దినం పాలు [నె]

పాలుబోయు = వరి, జొన్న మొదలగువాటి గింజ ఏర్పడు — ఆ చేను పాలుబోసింది [నె; తె; అ]

పాలుమాలిక = కక్కర్తివడు — ఆ ఖాబోకి పాలమాలినాడు [అ; నె]

పాలేరు = (1) రోజు లేక్కాక సంతకు రానికి ఏర్పరచుకొని పొలంపని చేసేవాడు; సేద్యగాడు [మ]

(2) పాలికాపు [గో]

పాలేరుకాడు = సేద్యపుకూలి; పాలేరు [కర్నూ]

పావంచాలు = మెట్లు; మెటికెలు; పొంటి కెలు; అంచీలు

పావడాలు = కాలియందెలు [కరీ]

పావిడి = ఏటిలో నీటిపాము; జాని [నె - మెట్ట]

పావు = పావలా [అ; వి; నె]

పావుతి = రైతు చెల్లించిన శిస్తురకీడు పుస్తకము [మ]

పాపికము = పాపనము, పాపము [అ]
 పాసు = (1) విసినిగొట్టు — వాడు పాసోడు
 [కర్నూ]
 (2) ఏవు, శక్తి — నీ పాసుగాల; నీ పాసు
 పిల్లలెరక అని తిట్టు [నె]
 పాసుట్టు = ఇంటికి వచ్చే బూజు [కరీ]

పాసుది = (1) లోభి
 (2) తక్కువ జాతి త్రీ [మ; నె]
 పాశముచేయు = చదునుచేయు [కరీ]
 పాశాలు = స్నానమునకు వేడినీళ్లు చప్పిళ్లు
 కలిపి అనువు చేసినవి; పాట్లు [నగ్రా]
 పాళి = పేనాముక్క; నిట్ [అ; త్రీ; వి]

పి

పింగటించు

పికాపికలు

పింగటించు = (1) వ్యంగ్యముగా - నిర్వ
 హించు — ఇక్కడ అయన పింగటింబింది
 ఏమీలేదు
 (2) గజలలో బాదకు ఎడము ఎడముగా
 అంగణపేయు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 పింజు = రోవతి గోచి అంచును, విశగమడచి
 దోవుకొనిన వంపకట్టు, ఇది పెద్ద వరుస
 వారు కట్టుదురు; విశగోచి; — పింజుబోసి
 కట్టినాడు [నె; తె; అ]
 పింజురీపీకు = ఎడతెగని వాదముచేయు
 [కర్నూ]
 పింజలు = జందెము వదుకు వద్దతి — నాలుగు
 పింజలు వడకొనాడు [కర్నూ]
 పింజుకొను = పెద్దజేసికొను — గొంతు పింజు
 కొను [కరీ]
 పింజేరి = బలహీనుడు; పీల, పింజేరి మనిషి
 [చి]
 పిండము మీది బరాతము = తప్పనే తప్ప
 నిది [కరీ]
 పిండి దీపారాధన = తిరుమల వేంకటేశ్వరు
 నికి మొక్కుబడి తీర్పుటకుగా శనివారం,
 వచ్చిబియ్యపు పిండి ముద్దలో దీపము
 వెలిగించి ఆరాధన చేయుట — పిండి
 దీపారాధనతో మొక్కుబడి తీరింది

పిండిపిడుగు = రాగి-జొన్నపిండి ఎనటిలో
 పోసిన తర్వాత, తెడ్డుతో గెలుతుట
 తక్కువైనప్పుడు అదిగడ్డకట్టి ఉడుకుచుం
 దును. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇది నలమందు
 ప్రేరినంత దెబ్బతో ప్రేలి ప్రమాదమును
 కలిగించును — పిండి పిడుగు కొట్టింది
 [నె-పొ]
 పిండిమర్మము = ఒక దినుసు పును;
 పిండి మిరియము [నే]
 పిండిమిరియము = మిరియాలు ఎక్కువగా
 వేసి, అనుకుగా చింతపం వేయకచేసిన
 కందివప్పు వంటకము [నె; కర్నూ; తె]
 పిండిముగ్గు = బియ్యపుపిండి కలిపిన ద్రవ
 ముతో వేయ కడవముగ్గు [చి; నె]
 పిండ్లు = పిండితో చేసిన పలహారములు;
 పిండువంటలు [మ]
 పిందె = జంబాలకారి; ఎప్పలకారి — అయన
 బలే పిందె [నె]
 పింపిణి = తిలపై పెట్టుకొను నగ [మ; అ;
 బ]
 పింపిరి త్రుప్పు [గ]
 పికరు = జాడ — వాడివికలేదు; పికరి [ఉ-
 వి]
 పికాపికలు = నిండుగా [కరీ]

పెరిరి = జాడ; ఉదంతము; పికరు — వాడి

పెరిరియే లేదు [నె]

పెకులు = (చూ) పిగులు [వి]

పెక్క = (1) మొలక; పిలక — వరి పిక్కలు
బెట్టింది [తె]

(2) పిరికి — వాడు పిక్కమనినీ [అ]

(3) మామిడిపండులోని తెంకె [వ]

(4) గింజ — చింతపిక్కలు [వి]

(5) మోకాటి క్రిందిభాగములో గల గట్టి
మాంసభాగము [నె]

(6) ఒకటి మూడు మొదలగు బేసిపండ్లు

(7) గోళీలలో చిన్న పరిమాణము గలవి
[తీ]

పెక్కండ్లు = పెక్కలు

పెక్కటబిట్టు = ఎక్కువగా కూరినది —

తొండి పిక్కట బిట్టు అయింది [గో]

పెక్క-బలముజూపు = పరుగెత్తిపోవు; కాళ్ళ
బల చూపి పారిపోవు [తె; నె]

పెక్కలు = పిట్టలు [అ]

పెక్కి = చిన్నగోలి; పెక్క — [నె. అ. మ]

పెక్కు = (1) బాదురు, గోలీల అటలో గోలీని
ఉన్నచోటనే మరల ఉంచుట. లేక కొద్దిగా
కదిలించుట [నె]

(2) బలవపుముక్క [కరీ]

(3) రాబట్టుకొను [వి]

పెగులు = (1) గ్రద్దనుండి పిల్ల బయటవడు
— పిల్లలు విగతినవి

(2) మాట పెయవడు — రోబొనుండి వాడికి

మాట విగలలేదు; పికులు [నె; తె]

(3) గుడ్డ పాతదై చినుగు [అ; నె]

పెచ్చకుంట్లవాడు = వ్యర్థుడు; పెచ్చగుంట
వాడు

పెచ్చపాటిది = చిన్నది, తక్కువది —

పెచ్చకంఠము [అ; నె]

పెచ్చాపాటి = కాలక్షేపానికి ఏదో మార్పాడు
[గు]

పెచ్చలపీట = పెచ్చలాడుటకు ఉపయోగించు
గుంతలపీట; ఓమనగుంటల పీట [కర్నూ]

పెచ్చిగుంటలవారు = రైతుల గోత్రములను
మాత్రము వర్ణించుచు భిక్షమెత్తుకొను

కులమువారు. వీరికి ఏటిమిరాని ఒక్క-క్త

గ్రామమునకు గలదు. దీపనలు గాని,

శాపములుగాని పలుకక, ప్రతికుటుంబము

వారి గోత్రములను చెప్పిపోవుచుందురు,

అందువల్లనే — పెచ్చిగుంట వాళ్ళకు

పాపము లేదు పుణ్యము లేదు — అని

సామెత కలిగినది; పెచ్చకుంట్లవారు

[నె; చి]

పెచ్చిచెట్టు = ఉమ్మెత్త [కరీ]

పెచ్చుక సరసము = మాటిమాటికి చేయు
పని [వి]

పెచ్చె = చింతగింజ — చింత పిచ్చెకలు [చి]

పెచ్చు = తక్కువ; పెచ్చు × పెచ్చు [అ]

పెటుకు = గట్టిది [కరీ]

పెట్ట గూసింది = పెట్ట అనగా, గుడ్లగూబ
అరిచింది [మ]

పెట్టగోడ = (1) మిద్దెపై చుట్టును కట్టు
మూరదెత్తు గోడ; చేపట్టు గోడ [తె;

సర్కా]

(2) కొండమార్గాలలో (మాట్ రోడ్) మలు
పులలో పక్కరాళ్లతో పేర్చిన చిన్నగోడ

[వి]

(3) పంట ఇంటిలో పొయ్యి కనబడకుండా

పెట్టిన పొట్టిగోడ [నె]

(4) ఇంటిచుట్టు కట్టుగోడ; ప్రహరి [అ]

పెట్టగోడలు = కుమ్మిలు; కుంబలు

పెట్టపిల్ల = దుర్బలుడు — అతడు నా తో
పోరాడగలడా, అతడా పిట్టపిల్ల [కరీ]

పట్టతుండు = తోట సేద్యమునందు,
దుక్కిలో ఏర్పడిన గడ్డలను నలుగగొట్టు
చిన్న కొయ్యలనుక [నె-ఆత్మ]

పట్టపోటు = వెదురు బొంగులు మొదలగు
కొయ్యలకున్న రంధ్రములు, ఇవి లేతలో
పట్ట పొడువుగా పుట్టినవి [నె-పొ]

పట్టమాసి = నన్ననివాడు; పొట్టివాడు [నె-
పొ]

పట్టమేత = మిలిబోజనము; చాల కొంచె
ముగా తినుట [కరీ]

పట్టరొమ్ము = చిన్న వక్షస్థలం [నె]

పట్టికత = చిన్న కల్పిత కథ; పట్ట క త
(Fable) [నె; తె; అ]

పట్టు = (1) రసము తీసికొన్నతర్వాత మిగి
లిన మట్టి [అ]

(2) పెనగ పిండిలో ఉప్పుకారము వేసి
తిరుగబాకతో ఉడికించినది [తె]

(3) తీపు గలిపి పొడిగా చేసిన పరిపిండి
పదార్థము; పుట్టు [నె]

(4) పిండిలో బెల్లము కలిపి అవిరికి ఉడి
కించిన తినుబండారము [నె]

(5) సొంచేస మొదలగు వాటిని ఉరుక
బెట్టి పొడి పొడిగాచేసి తిరుగమాత వేసిన
కూర [నె]

పట్టుగట్టు = (1) ఇబ్బంది అగు— వాడికి
దబ్బులేక పట్టుగట్టించి

(2) మలబద్ధకమగు [తె]

(3) గట్టిపడ [అ-పె]

పట్టుపట్టుగా = జాటుగా గాక [కరీ]

పట్టోల్పకము = ముడిబియ్యము; చేరుదు
బియ్యము [ను]

పిఠా = తీసివేసిన భక్ష్య విశేషము, అరిసె
వంటిది [గ]

పిడచ = (1) పిడికిలిలో ఇముడు అన్నపు
ముద్ద—ఒకపిడచగూడ తినలేదు [అ;నె]

(2) పన్నుఁగడిన పశువు గడ్డి నమలలేక
బయటికి ఉపియు గడ్డిముద్ద—ఎనుము

పిడచలు వేస్తన్నది [అ; నె]

పిడచగట్టు = (1) గొంతు అరి మాట్లాడ
లేకపోవు

(2) వెంట్రుకలు అట్టగట్టుకొనిపోవు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

పిడత = అకస్మాత్తుగా — పి డా త
ప్రాణము తీసెను: పిడివాత [కరీ]

పిడి = తమలపాకుల చిన్న (చేతి) కట్ట—
ఒక పిడి అంతా వేసుకొన్నారు [నె; తె]

పిడిగంట = తల వెంట్రుకలను అరటిమొగ్గ
ఆకారములో వేయు ముడి; ఇచట దీనిని
మగవారే వేయగా, మలబారులో స్త్రీలే
వేయుదురు [నె]

పిడిగుద్దు = గట్టిగుద్దు [నె]

పిడిగోడ = మిద్దెలు, బావులకు అంచున
కట్టు పొట్టిగోడ; చేపట్టుగోడ; పట్టిగోడ
[అ]

పిడిచుట్టు = (1) దట్టి; అడ్డకట్టు; బ్రహ్మ
చారి కట్టు; యంగీ కట్టు [నె; అ]

(2) బాలెంతలు నడచుము బిగింపుకై కట్టు
కొను దట్టి [గో]

పిడితరుగు = పండిన పరిచేను కోయుటకు
ముందుగా, మంచిముహూర్తమున, మూడు
పిడికిళ్ల పైరుకొని వచ్చుట; ఇది ఏరువాక
వంటి సాంగెము — కనప్పండుగనాడు
పిడి తరిగినాము [నె; తె]

పిడివాటు = కొనిసిన పరి ఓదెలను కుప్పగా
వేయక, ఎండిన తరువాత, పట్టుపట్టుగా
వట్టుకొని, కొయ్య చక్కపైబాది గింజ
లను రాయిస్తది. ఆవల చెత్తను తొక్కి-
తురు; పిడేట [నె; తె]

పిడివాత = అకస్మాత్తు; పిడత—పిడివాత
ప్రాణం పోయింది [కరీ]

పిడివాదము = మొండివాదము; వి త ం డ
వాదము [నె; తె]

పిడుపు = పొ డి పొ డి గా వండిన కూర;
పొరుటకూర [వి]

పిడేటు = (చూ) పిడివాటు [అ-పె; మ]

పితకలాటకం = (1) లోపిరికి, వెలిపిరికి,
పెనుకముందాడుట [నె; కర్నూ]

(2) మోసము; పితలాటకం

(3) తంట [అ]

(4) వెంట తగులుట [గు]

పితలాటకం = (చూ) పితకలాటకం [నె]

పితుకు = కొంచె కొంచెముగా యిచ్చు—
పితికి పితికి ఇస్తున్నాడు [నె]

పితుకుడు పప్పు = (పితికిన పప్పు) అ న వ
గింజలు పచ్చివి నానబెట్టి, చర్మమును
పితికిచేసి ఎండబెట్టిన పప్పు, చాలా రుచి
[చ]

పితుకు పప్పు = (చూ) పితుకుడు పప్పు;
పిసుకు పప్పు [అ]

పితుకులు = గేదె, ఆవు వీటి స్రవములు [శ్రీ]

పిత్తకోళ్లు = ఎడ్లబిడి పెనుకనుండి, ఎక్కు
టకు బిగించిన పట్టుకొను కొయ్యలు [వి]

పిత్తపరిగలు = చేదుగా ఉండు చిన్న చేపలు
[శ్రీ]

పిత్తర = చిన్న గోలి — పిత్తరతో బిడ్డి
(గుంట) కాల్చినాడు (గుంటలో పడ
చేసినాడు) [నె]

పిదప = లోబి—వాడు పిదప మాసి [నె-
పొ]

పిదప కాలము = వివాళకాలము— వాడికి
పిదప కాలం వచ్చింది [నె; గు]

పిప్పికాయ = బాగా నమలలేక పకువు
ఉమ్మివేయ గడ్డిచుట్ట—ఎద్దు పిప్పికాయ
ఊసివేస్తున్నది [నె]

పిఱికి = తలపునకు వేయ కట్టుకాళము
[శ్రీ]

పిలం పిలాయమానము = నిర్లక్ష్యము [కరీ-
పిల్లకల్లు = పసిపిల్లల ఉపయోగార్థము రెడ్డి
యింటికి ఈడెగవారు, వంతులుగా పంప
నట్టి ఒక ముంతెడు ఏమి కలువని కల్లు
[న]

పిల్లకాయలు = పిల్లలు (ఆడ మగ శలినిన
వారు) [నె; కర్నూ; తె; అ]

పిల్లపారు వత్సంపెట్టని ఒక్కనిపొడు =
అనంగతము; అనంభవము [అ-పె]

పిల్లబావి = పెద్ద బావియందు క్రింద క్రవ్విస
చిన్నబావి, బావిలోపల క్రవ్విస చిన్న
బావి [నే; నె]

పిల్లల ఎచ్చము (వెచ్చము) = పిల్లలక
వాడు మందులు [మ]

పిల్లాండ్లు = స్త్రీల కాలి (వేళ్లకు ధరించు
ఉంగరము వంటి పొమ్ము [నె-పొ]

పిల్లాది మేర = అందరును; ఆ బాలవృద్ధము
[కరీ]

పిల్లిగంతు = (చూ) పిల్లేరు గంతులు [అ-పె]

పిల్లి పేగులవాడు = జాలిగలవాడు [నె-పొ]

పిల్లిబిత్తరకాయలు = పెసరలో చిన్న
రకము కాయలు గాయ మొక్కలు; పిల్లి
బీసరకాయలు

పిల్లెత్తకపోవు = చేయుచుండినవని నడుచు
నిలువగా, ఆవృటివరకు చేసిన దంతయు
వ్యర్థమైపోవు; పెట్టవలసిన ఇర్రమై గుంజి
ళ్లకు నడుచు పది దగ్గర నిలిపిన అవి
మురిగిపోవును—నీ పది గుంజిళ్లను వీల్చి
ఎత్తుకపోయింది [నె]

పిల్లేరు గంతులు = పై కెగరి పలయముగా
తిరిగి, మరల కాళ్లమీద నేలపై వ్రాలుట;

పిల్లిగంతులు; (స్మూర్ సాట్) [నె]

పిసి = కుసి [అ]

పిసికిళ్లు = (చూ) పిసుకళ్లు [వ]

పిసినాసి = పిసినారి; లోబి

పినుక మనిషి = అతి దుర్బలుడు; పిచ్చుక
మనిషి [కరీ]

పినుకు = కుదించుకు పోయిన — చిన్న

పినుకు కళ్లు; పినుకు మొగము [గ]

పినుకుపప్పు = (చూ) పినుకుడు పప్పు [అ]

పినుకళ్లు = చేతితో నులిమి తినుటకు యోగ్య

మైన లేతకంకులు; పినుకుళ్లు [అ]

పినుకుళ్ల పండుగ = ఆడ మగ కలిసి ఉత్స

వమున త్రొక్కులాడనది, ఇది వైష్ణవులు
ఎక్కువగా చేయుదురు [చి]

పినుకుళ్లు = ముదురని పాలజొన్న కంకలు
[నె; కర్నూ]

పిన్న = పిచ్చ; పిచ్చి [కరీ]

పిళ్లేళ్లు = (చూ) మించు [సర్కా]

పిళ్లేరాయుడు = దిప్తి దీయనపుడు తట్టలో
పెట్టు పేదబొమ్మ [అ-పె]

త్రి

పీకడీయు

పీర్లు గుండానబడు

పీకడీయు = బలవంతపెట్టుచు; బ్రతిమాలు
— అయినను వీకడీని పని చేయించనలసి

నచ్చింది; పీగడీయు [నె]

పీకుట = పెళ్లి పోవుట (వ్యంగ్యముగా) ఆతడు
కాలికొంది పీకేనాడు [కరీ; నె]

పీకుదాన = ఉమ్మే చేయుట కుట్రచేసిగించు
పాత్ర [త్రీ]

పీకులాట = (1) పెనకులాట; తగవులాట

(2) వివాదము — చానిమీద బలేవీటలా
టయింది [నె; కర్నూ; తె]

(3) అనవసర మగు దాద; సంకటము,
దాద [అ]

పీకె = (1) వెడల్పు తక్కువగా గోచిపాతపరె
నుండు చేలవరుస; సన్నటి దొంపు —

అ వీకెను కయ్యలో కలుపుకొన్నాడు [నె]

(2) సన్నాయి (నాదవ్యయము) మొదలగునవి
ఉడుటకు తాటి ఆకుతో చేసిన నాళము
[వ; నె; గో]

(3) సగము కార్చి అర్చి, ఒక చోట
యుంచిన పొగవట్ట [గో]

పీకెలు = వ్రయత్నము; వన్నాగములు —
ఇక నీ వీకెలు సాగవు [నె]

పీగడీయు = (చూ) పీకడీయు [నె]

పీచు = లోభి — వాడు వీచుమనిషి; నారపీచు
[తె; అ]

పీచోడు = సన్ననివాడు. [నె-పొ]

పీడె = నీటి పారకమునకు సుఖపుగా ఏర్పర
చిన ఒకటి రెండు చాళ్లు; బోదె [కరీ]

పీటరొడు = కత్తిని బిగించిన పీట —
కాయలు వీటకొడుతో కోయి [నె]

పీటముడి = ఒకరకపు గట్టిముడి X దూముడి
అలదు త్రాడుట వీటముడి బెట్టెను [కరీ;
నె; వ]

పీటవేయు = (1) స్థిరపడి కూర్చుండు

(2) వీవును రాతికో, గోడకో అనించి ఎదురు
తిరిగి కూర్చుండు [అ; నె; తె]

(3) భోజనము చేయుటకు సిద్ధము చేయు
— వీటలు వేసినారు, లేండి [నె]

పీడనెల = కా రీకము; ఈ నెలలో కుభకార్య
ములు చెయ్యరు [చి]

పీడిశకాళ్లు = ఈడుపుకాళ్లు [నె-పొ]

పీనాళి = పిళినారి; లోభి; పినిష్టి

పీనిష్టి = లోభి; పీనాళి [వ; కరీ]

పీర్లు గుండానబడు = (1) అనుకొనిన దాని
కంటె, ప్రతికూలముగా ఒక పని ముగియు
[నె; కర్నూ; అ]

(2) ఏదో విధముగా ముగిసినది [తె]

పుంగనూరు = వెజ్జిబోగుల మనిషి (పుంగ
నూరు చిత్తూరుజిల్లాలో ఒక గ్రామము)
—పోరా పుంగనూరా [నె: కర్నూ]

(2) పిరికి; తెలివివక్కువాడు [అ]
పుంగనూరు జవాను = ప్రతిపనికీ అడ్డు
చెప్పవాడు [చి]

పుంగనూరు దానపు = అమాయకుడు [అ]

పుంగనూరు దాసరి = తెలివివక్కువ బిచ్చ
గాడు [తె]

పుంగపుటార = ముళ్లెముట [కరీ]

పుంగిడి = ఒకవిధమైన ఆట; ఆడపిల్ల బిడ్డ
బిడ్డలు చేతులు పట్టుకొని గుండ్రముగా
తిరుగుచు “పుంగిడి పుంగిడి పుల్లిక్కా,
రాయికంటె ఎలక్కా” అంటూ ఆడు
దురు

పుంచ = మందబయలు [నె-మెట్ట]

పుంజాలు తెంపుకు పరిగెత్తు = భయపడి
పారిపోవు [వి]

పుంజి = సమృద్ధి [నే]

పుంజీ = నాలుగు [వి]

పుంజుకొన్నది = (1) తేరుకొన్నది [చి]

(2) అరువు తెచ్చుకొన్నది

(3) కూర్చుకొన్నది [కరీ]

పుంజులూరు = అవ్యక్తుడు; వెజ్జిమనిషి;
పుంగనూరు — పుంజులూరు సెల్లూరు
తాలూకాలో ఒక గ్రామము, మోసమునకు
కుంబకోణమన్నట్లు [నె]

పుంజెడు = లావుపాటి [కరీ]

పుంటికూర = గోగాకు; పుండాకు; గోంగూర
[తె]

పుండాకు = గోగాకు; పుంటికూర; పుండికూర
[అ]

పుండాకాయ = (1) ముద్దుడు [శ్రీ]

(2) అప్రయోజకుడు — పోరా పుండాకా
వధవా [నె]

(3) చాడీకోరు; యచ్చా; నీచుడు [వి]

పుండిఅకు = గోంగూర; పుడ్డాకు [అ; :

పుండికూర = గోంగూర; గోగాకు; పుం
కూర కర్నూ-పత్తికొండ]

పుండ్యాకు = పుండికూర; గోంగూర [అ

పుగిరిసు = కపిలవానకు కట్టిన తాడు తిరు
నట్టి బిళ్ల (గిలక) యిరుసు [అ; బ]

పుగిశెట్టి = ఇతరులది; తేరగా వచ్చిన
పూశెట్టి [అ; బ]

పుగ్యాలు = బజ్జీలు [కర్నూ]

పుచ్చిపోవు = (1) అధికమగు — అంగ
వంకాయలు పుచ్చిపోయినవి, అ
దిక్కు లేదు [మ]

పుచ్చె = కమ్మల సీలలు డిన్న [గు]

పుటక = (1) పుట్టుక స్వభావము — వ
పుటకే అంత [చి: నె]

(2) అందము — మంచి పుటకైన మని
పుటుక [కర్నూ; నె]

పుటకతేనె = పుట్టలలో బెట్టు తేనె [నె-:

పుటాన పుటుకులు = పుట్టినదాది [కరీ]

పుటిక = దొన్నె ఆకారంగా తాటాకుతో

నది; డీంతో కల్లు తాగుదురు; రేక

(2) అంచు ఉన్న గంప; పుటికీ [వ;

(3) చిన్నగంప — బోనపుటిక [నె]

పుటికపొత్తెర = తాటి ముంగము [చ

పొత్తెర [వ]

పుటుక్కున = హతాత్తుగా; పుసిక్కు

పుసుక్కున [తె; నె]

పుటుక = (మా) (1) పుటక; పుట్టుక |

కర్నూ]

(2) గర్భము (వ్యంగ్యముగ) [అ]
 పుట = (చూ) పుటిక [ను]
 పుట్టకూడు = పుట్ట లోపలిగాముననుండు
 మెత్తని మట్టి, ఇది పురుగుల తెటివలె
 నుండును, వైద్యమునకు వాడుదురు [నె]
 పుట్టగతులు = తిరిగి పుట్టుటకు అవకాశములు
 అనగా జీవికమును గౌరవముగా గడపు
 అవకాశములు — ఇక వాడికి పుట్టగతులు
 లేవు [నె]
 పుట్టబంగారము = పాము పుట్టమట్టి; నాగుల
 చవితినాడు, నాగమయ్యకు పాలు నైవే
 ద్యము తెచ్చినవారు ఆ పుట్టమన్ను చెవు
 లకు కనులకు రాచుకొనుదురు [కరీ]
 పుట్టమన్ను = (1) తల పులుముట కువయో
 గించు మట్టి [చి]
 (2) ఇటుకరాతి ఇండ్లు కట్టుటకు ఉపయో
 గించు బెల్లపురంగు గల మెత్తటి మట్టి
 [నె]
 పుట్టరేపిళ్లు = (చూ) పుత్రేపిళ్లు [నె.పొ]
 పుట్టాలమ్మ = గవదల గంగమ్మ వంటిది;
 మెడలో బంగారుగొలుసు (వండ) వేసిన
 ఈ అమ్మవారు తగ్గిపోవును [చి]
 పుట్టి = ఏరు చాటుటకు, ఉపయోగించు
 గుండ్రటి బుట్టవంటి చిన్నపదవ. దీనికి
 వెలువల తోలు కప్పుదురు; ఇది గుండ్ర
 ముగా తిరుగుచు ముందుకు సాగిపోవును.
 — నీవుట్టి ఏమి మునిగింది? అరిగిండ్లు
 హరిగిండ్లు [రాయి]
 పుట్టి = పెద్దగంప; అరిగిలి [తె]
 పుట్టిసెలగ = 21 తూములు [నె.కనిగిరి; వ]
 పుట్టు = పచ్చిబియ్యంతో చేసిన వంటకము;
 కన్నెపిల్ల రజస్వలయైనపుడు వండిపెట్టె
 దరు; పిట్ట [చి]
 పుట్టుకొత్త = సరికొత్త [నె]
 పుట్టాలు = కందులు అధికముగా వేచగా
 వచ్చిన బొరుగులు [నె.పొ]

పుత్రేపణ = చెడ్డచేయమన్న ప్రోత్సాహము;
 పుత్రేపిళ్లు [గు; నె]
 పుత్రేపిళ్లు = చెడ్డకు ప్రేరేపించుటలు - ఏవో
 పుత్రేపిళ్లు బెట్టి ఎగదోలినాడు [నె; తె]
 పుట్టుపుట్టు = అధిక సంఖ్యగఁది అనిచెప్పట
 [మ]
 పుడంగాసురుడు = అధికలలో ముటికుడను
 కొనువారు — వాడు పెద్ద వుడంగా
 సురదా; పుడింగి [చి]
 పుడత = మడిలోనికి నీరు పారించు చిన్న
 బోడి; శాసకాయవ [శ్రీ]
 పుడా = పొట్లము [కరీ]
 పుడింగి = అధిక దనుకొనువారు — పెద్ద
 వుడింగిమాదిరి ఉన్నాడు; పుడంగాసురుడు
 [నె]
 పుడిగెలు = స్వల్పమైన విషములు — వాడు
 వుడిగెల్లెత్తి బ్రతుకును [కరీ]
 పుడిసెడు = (చూ) పురిసెడు [అ]
 పుడి = చిన్న పొట్లము; పుడా [కరీ]
 పుడుకుట = చేతితో తడవుట [కరీ]
 పుణికిరింతలు = (1) నన్నిపాతగ్రస్తునికి
 కలుగు దుర్లక్షణము
 (2) నేళ్ళతో తడుముకొనుట [నె.పొ]
 పుణుకు = (1) నీళ్ళను గబ్బిళ్ళతో వట్టి వద
 లుచు చేపలబట్టు [నె]
 (2) తడువులారు; పెదకు — ఒళ్లంతా
 వుణువతాడు [తె; అ; గో]
 (3) పెసలతో చేసిన ఒకవిధమగు భక్ష్య
 విశేషము [కరీ; నర్కా]
 (4) అచ్చము, యథామాతృక — శంఢి
 పోలికలు వుణికి వుచ్చుకొన్నాడు [గో]
 పుతుకు పుడుకులు = తెగిన దారపు
 ముక్కలు [కరీ]
 పుత్తరంజి = పుత్రజీవి [నె]
 పుత్రైము = (1) తాటివండు మొదలగువాటిలో
 తొడిమ దగ్గరనుండు కండగల భాగము

(2) ముఖ్యస్థానము—వాడికి పుత్రైంగోసి
వంశినాడు: కొత్తిని [నె]

పుత్రము = ఏమీ ఎఱుగనట్లు నటించునది
[గు]

పునుక = పుల్లపారు అడవిగడ్డి, ఇది చెరువు
కొలులతో ఇడవలి, కుంగవలె పెరుగును.
దీనితో ఇండ్లకప్పు నేయుదురు; కాసిగడ్డి
[నె]

పున్నెమంతుడు = భర్తపేరు చెప్పుటకు
బదులుగా స్త్రీలు వాడు మాట—మాపున్నె
మంతుడు వచ్చినాడు; మా యింటాయన

పురమాయించు = (1) ప్రోత్సహించు—
అయిన బాగా పురమాయించినాడు

(2) ప్రారంభించు — పని పురమాయించి
వచ్చినా [నె; కర్నూ; తె; అ]

పురపురలాడు = అనవసర విషయములకు
ఎక్కువ ఆశక్తి చూపు [సర్కా]

పురి = (1) ధన్యును నిలువజేయుటకు తాత్కా-
లికముగా గడ్డి ఎంబులతో కట్టినగాడి;
కూటు [గు]

(2) నులుకదారపు ఉండ [కరీ]

పురిఎక్కించు = ప్రేరేపించు; పురిజెట్టు [తె;
నె]

పురికొన = (1) సంచలుకుట్టు జనవనార
దారము [అ; నె]

(2) ఒకజాతి పురుగు, ఇది కుట్టిన బ్రతు
కడు [నె-పొ; గో]

పురిసెడు = పెద్దచేరెడు — పురిసెడు నీళ్లు
త్రాగు; పుడిసెడు. మనవద్దార్దమైన కమి
కెడు అని అందురు—కమికెడు అన్నము
[నె; తె]

పురుగుదొలుచు = మనస్థిమితము లేకుండు;
చలించు; గుబులెత్తు — వాడికి ఏదో
పురుగు దొలిచింది [అ; నె]

పురుగుముట్టు = పాము కఱచు [అ]

పురుజు = పండువు గెలిచిన పిగిలి పట్ట [శ్రీ]

పురుబియ్యము = దొంగలను వట్టుటకు
తాంత్రిక బియ్యము (మంత్రాక్షేపణ) [

పుర్రాయించు = (1) పుట్టు — నాకు
అలో కరువు పుర్రాయించెను; పుర
యించు [కరీ]

(2) ప్రోత్సహించు; పురమాయించు
పుట్టుగడ్డి = అల్లకొను ఒక విధమగువచ్చి,
వకువులకు యిష్టము [నె-పొ]

పుట్టుగొట్టు = వకువులు బండికి కట్టినవ;
అనుకు పేడవేయు [మ]

పులక = (1) పైరునాటిన తర్వాత కయ,
ఉన్న నీరు తీసి మరల పెట్టిన నీరు [

(2) చేలనుండి బయటకు పోవలసినను
నీళ్లు; వెల్లువనీళ్లు; మురుగుడు నీరు [

(3) కలికము వేసిన తర్వాత కంటి
లార్చుట [నె-అత్త]

(4) ముఱుగు నీరు [గు]

పులకత్తె = వచ్చేకొన్న కొయ్యకాలు [

పులకరము = కొద్దిగా జ్వరము తగిలిన
దుట [సర్కా]

పులకకాలువ = మురుగునీరు బయటకు పో
కాలువ (Drainage) [నె]

పులకతడి = (1) పైరు నాటిన తరు;
వేయు తడి

(2) కొట్టుట—వానికి పులకతడి వడి
[నె-పొ]

పులకాలు = వల్లవి గోధుమ రొట్టెలు [

పులగము = పొంగలి [అ]

పులట = కొద్దిగడ్డు సొన; జన [వి]

పులపులమును = అధిక శ్రమవల్ల ఎముక
నొప్పెక్కు [కరీ]

పులమారుట = తిన్న వద్దార్దము గొంతులో
మఱల వచ్చి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేయు
పొలమారుట; పొరబోవుట [తూ-గో]

పులవరి = గడ్డిమేపుకు చెల్లించు శుల్క;
పుల్లరి [నె; అ]

ఫలవరింపు = పుల్ల ని వస్తువును తిన్నప్పుడు
కలుగు వికారము [తె]

ఫలికాపు = దేవుని విగ్రహములను శుద్ధి
చేయుట [సర్కా; తె]

ఫలికాయ = మిరవపండ్లలో తాళకాయ;
కాటకకాయ

ఫలిగిరింతబెట్టు = ఆశకలుగుజేసి కార్య
ములో దించుటకు మాటలు చెప్పు [నె-
పొ]

ఫలిగోర = పులుసుచెట్టి; పులిహోర; పులి
హోర; చిత్రాన్నము [కరీ]

ఫలిచేరునాను = శ్రీలకంఠభూషణము; పుడి
చేరినాను [నె]

ఫలిజీతము = నేలపై గీతలు గీచి, పావులకు
పులులు, మేకలు అని పేరు పెట్టి ఆడు
ఆట; పులిజోదము [తె]

ఫలిజోదము = (చూ) పులిజీతము [నె]

ఫలిపొంగనాలు = (చూ) పులిబొంగరాలు
[చి]

ఫలిపొంగరము = పులిబొంగరము [గో]

ఫలిబొంగరము = పులిసిన పిండితోకాల్చిన
తినబండారము; పొంగలము [నె; కర్నూ]

ఫలియు = (1) దెబ్బలు తగిలి దేహము
నొప్పినిత్తు — ఒళ్ల పులిసేటట్లు కొట్టి
నాట [నె; అ]

(2) ఆలయ

(3) జ్వరమువచ్చు [కృ]

ఫలిరుసు = కపిలకొండము త్రాడు (నిడు
తాడు) జారు ఇరుసు; పుల్లరిను [చి]

ఫలిసిడిన్నాడు = ధబ్బు బాగా కలిగి
ఉన్నాడు [శ్రీ]

పులుకరము = సన్నజ్వరము [కరీ]

పులుగు = (1) కోమటి

(2) పురుగు [నే]

పులుచుగూర = పప్పులో చింతపండువేసి
వండిన ముద్దకూర; పుల్లకూర, పులుసు
కూర [అ; తె]

పులుమిట్ట = వచ్చికబీడు — పులుమిట్టిన పళ్ల
పులు పేస్తున్నవి [నె]

పులువరించు = కళ్ల అల్లార్పు [కరీ]

పులుసుకూర = చింతపండువేసి ఎనించిన
తోటకూర; పులుచుకూర [నె; కర్నూ]

పుల్ల = (1) వంటచెరుకు — పుల్లెడుపుల్ల వది
దూపాయలు [గో]

(2) బలవము (వి)

(3) లేత ఎరుపువన్నె — పుల్లాపు [నె;
కర్నూ; ప; అ]

పుల్లగూర = (1) తోటాకు మొదలగు వాటిని
ఇగురబెట్టి ఎనించిన ముద్దకూర [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) గోంగూర [గు]

పుల్లట = కోడిగ్రుడ్డుతో కయారుచేసిన
భక్ష్యము [గో]

పుల్లనీళ్లు = (1) కల్లు [గో]

(2) పుల్లనీళ్లు; కలి [నె; రా; తె]

పుల్లపోటు = సూటిపోటుమాటలు [తె]

పుల్లబెట్టు = (1) ప్రోత్సహించు

(2) అడ్డుపెట్టు — ఆ పనికి వాడు పుల్లవేసి
నాడు, ఇక కాదు [నె]

పుల్లలుపెట్టు = (1) కొండెములు చెప్పు
[వి; నె]

(2) చెడ్డకు ప్రోత్సహించు

పుల్లర = పుల్లరి; పులవరి [వ]

పుల్లవంపు = ఎక్కువగా ఏదై పుకుగాని మొగు
చూపకుండా మధ్యస్థముగా రాజీచేసి
కొనుట — ఎవడాలో పుల్లవంపుగా
పోవాలి (ఎక్కువగా ఒకదైపుకు వంగక
అని) [నె]

పుల్లవిరువుమాటలు = మనసును నొప్పించు
నవి; పని చెఱచునవి [అ; వి]

పుల్లకావ్యము = బావి క్రవ్యచోట నీరున్నదీ
లేనిదీ రెండు పుల్లలచేత కనుగొను
కావ్యము [చి]
పుల్లసిట్లు = (1) పోయిన వస్తువుకై చింతించు
(2) అనినమాటకై చింతించు
(3) ఆదికశ్రమచే దస్సిపోవు [కరీ]
పుల్లాకు = హీనుడు; లెక్కబడనివాడు —
వాదాశ పుల్లాకు; ఎంగిలాకు [నె; తె; అ]
పుల్లింగాలు = ద్వేషముతో ఒకరిపై మోపిన
నిందలు; పుల్లింతాలు [గో]
పుల్లింతాలు = (చూ) పుల్లింగాలు [గో]
పుల్లిరుసు = మోటబాన తొండముతాడు (నిడు
త్రాడు) క్రిందబడకుండ బారి అనుకొని
యుండు గుండ్రటి కొయ్యదిండు; ఇది
మోతుతో గూడ తిరుగుచుండును; పులిరుసు
[నె-పొ]
పుల్లుడునేల = గువ్వరాయిగల భూమి [కృ]
పుల్లెలు = ఎంగిలి విస్తళ్లు; పుల్లాకులు [కరీ;
అ]

పుల్వెన = నీమంతమునకు దెచ్చు సూ
సారె [మ]
పుని = (1) చుట్టరొయ్యి, మడకరొయ్యి
మడవరొయ్యి
(2) బొగ్గునుని [శ్రీ]
పునికిపోవు = కార్యము భంగమగు [శ్రీ
మ]
పుసిక్కున = తటాలున; అప్రయత్న
— పుసిక్కున ఇచ్చివేసి నాడు;
క్కున [నె; అ; తె]
పుసుక్కున = హఠాత్తుగా; తలవనితలం;
పుసిక్కున [నె; కర్నూ; తె]
పుసుకుడు = గొప్ప పురుషుడు క
వ్యంగ్యముగా అనుమాట—ఇది ఆ
బడు చేసినవని; పుసుడు; పుస్కర;
పుసుగు [నె]
పుసుగు = పురుషుడు అని వ్యంగ్య;
అనుట; పుసుకుడు [అ]
పుస్కరయ్య = (చూ) పుసుకుడు [

పూ

పూచి

పూచి = పురుగు; రిక్ల [అ]
పూచిక = చీపురు — పూచికపుల్ల [నె-దక్షి;
తె; అ]
పూచిపెట్టు = విజమును కప్పిపుచ్చి మాట్లాడు
— ఆయన నంగతి పూచిపెట్టి పోయి
నాడు; పూత మాటలాడు [నె]
పూజలు = కుచములు [వి]
పూజా = ఆడవాళ్లు మెడలో కట్టుకొను
బంగారు గుండు పూచ [కరీ]
పూజిచ్చు = అలంకరించు — దేవుంట్టింకా
పూజియ్యనలేదు [మ]

పూజు = కాడి [చి]
పూజేప = శరీరముపై పూలమచ్చలున్న
చేప [చి]
పూట = పూలములకు నీరు పారించుకొన
భూవిస్తీరమును బట్టి రైతు చెరువ
పారించుకొను క్లుప్తకాలము—మాది
టిన్నర పూట [నె]
(2) బరువు—బండికి కట్టిన ఎద్దు
ఒకదాని పైననే పూటవండింది [అ]
(3) హామి; జామీను—వానికి పూ
నాది [కర్నూ-వత్తికొండ; నె-పొ]

(4) బాధ్యత [గో]

(5) ఎక్కువ—ఎద్దు పూటగా మేసింది;
పూటు [నె]

పూటగాలి = పరమటగాలి కొట్టికొట్టి, మర
లిన తూర్పుగాలి; వైరుగాలి; మూలగాలి
[నె]

పూటో = బండివక్రమున కైవారముగా ఏర్ప
డిన గుండ్రటి లావుచక్క—బండిపూటో
ఎరిగింది [నె; తె]

పూటో మున్ను = పేరినమట్టి [చి]

పూటు = (1) సంకరము — వాళ్ల వంశము
పూటు [నె]

(2) నిండుదనం; డబ్బు కలిగియుండుట
[గ]

(3) పూర్తిగా, ఎక్కువగా—చేలోబడియూ
ఎదు పూటగా మేసింది; పూటగా [నె]

పూడిక = (1) కూన్యంపెట్టిన వస్తువులను
యింటిలో నడుమ పూడ్చి పెట్టినది —
ఆ యింటిలో పూడికెత్తినాదు; గావు [చి]

(2) బావి మొదలగు జలాశయాల్లో
క్రమేణ పేరుకొని, దానిలోతును పూడ్చిన
మట్టి మొదలగునది — బావిలో పూడిక
చేసినాదు; పూడు [నె]

పూడు = బావిలో పేరినమట్టి — బావిలో
పూడెత్తబడ్డారు; పూడిక [చి]

పూడుమాను = మోటకు గిలకపట్టము
అమర్చుటకు అమర్చిన కొయ్యలు [నె-
పొ]

పూడ్చినాడు = (1) వెళ్లినాడు — ఆయన
నోరుగా పూడ్చినాడు [చి; దక్షిణము]

(2) శిక్షించు—వాడిని పూడ్చినాడు [అ]

పూత = (1) పూచినది—చింతపూత

(2) నోటిపుండు—నోరు పూచింది; ఆస్య
పాకము; పెచ్చు [నె; కర్నూ]

(3) ఆవు ఎద్దుల ఒంటిమీద మప్పలుగా
ఏర్పడిన వెంట్రుకలు, ఇది దుర్లక్షణము
[నె]

(4) శ్వేత చర్మకుష్ఠవ్యాధి; బొల్లిరోగము
[కఠి; ప]

(5) బచ్చెన (రంగువేయుట) [అ]

పూతమాటలు = సత్యమును (కప్పిపెట్టు)
పూసిపెట్టు మాటలు [నె-పొ]

పూతరేకులు = పరిసిందితో వల్లుగా చేసు
కొని, కుండపై నెయిపూసి, పంచదార
చలి మడతపెట్టి పాకముచేసిన తిను
బండారము [చి]

పూతికనాట్లు = చిన్నమేకులు [చి]

పూద్రాగు = గొలుసు పాలుపట్టు [కఠి]

పూనకము = పూనినది; ఆవేశము—అవ్వ
వారి పూనకము [చి; తె]

పూనిక = గ్రామదేవతల తిరునాళ్లకు, కొడి
గట్టి ప్రారంభించుట — సంగం పూనిక
[నె]

పూను = దిగువ పొలమునకు నీరుపోకుండా
అడ్డముగా వేసినగట్టు; అడ్డమడవ [త్రీ; తె]
పూను = బండి లాగుటకు ఎద్దులు గట్టిగా
మోకరించు—దావపెద్దు పూనలేదు [నె;
ఆ; తె]

పూన్కంపచ్చు = ఏదో చేవత ఆవేశించు
[మ]

పూరావడు = కృత్వాంత జెందు — బానిసల్ల
ఆయన పూరావడింది ఏమీలేదు [నె]

పూరికోడి = దేశీయమైనకోడి; నాటుకోడి
[తె; నె]

పూరేడు = (పూ) పూరేలు [ప]

పూరేలు = కముజాతాచిన్న అడవిపక్షి;
పూరేడు [నె]

పూర్ణంకాయ = గుత్తి వంకాయ [మ]

పూర్ణము = నెనగవప్పు, బెల్లముతోడిడికింది
రుట్టినది [తె]

పూలకొబ్బి = కాలివ్లవర్ [త్రీ]

పూలముడుపు = గర్భవతికి చేయు ఒక
వేడుక [నె]

పూలు పుటకలవడ్డది = అదృష్టం కలిసి
వచ్చింది [మ]
పూవరసి = గంగరావిచెట్టు [నే]
పూశెట్టి = తేరగావచ్చిన ఇతరులసొత్తు; పుగి
శెట్టి [అ; బ]
పూస = నేవు—వాంపూస - కారపు పూస
[మ]

పూసపోగు = ఒంటిపై గల నగా నా
[కరీ]
పూసినట్లు = రవిక, (జాకెట్టు) శరీరవ
సరిగ్గా అంటుకొనునట్లు సరిపోయి
డుట [తూ. గో; గు]
పూసినది = ఒకంతా వ్యాధిచే తెల్లము
ఏర్పడిన స్థితి [కరీ]

పె

పెంకుతీయు

పెండె

పెంకుతీయు = మాడు వగులగొట్టు; గట్టిగా
శిక్షవిధించు [గు]

(2) అవమానపరచు

(3) దృష్టిదోషమునకు శాంతిచేయు [చె; నె]

(4) పూర్తిగా నష్టపెట్టు [నె-పొ]

(5) ఇచ్చెదనని మాటయిచ్చి తప్పు —
అయిన, వాడికి పెంతుదీని కొంకిన వేసి
నాడు (కుండపెంతులో కొన్ని వస్తువులు
దిద్దిదీసి సోకిన చెడ్డను పోగొట్టునట్లు చేసి
నాడనుట) [నె]

పెంట = (1) వకువులను, రాత్రులందుకుదుర
వేయు అడవితల చోటు—తప్పులపెంట
[నె]

(2) కట్టు అమ్మెరుచోటు, కట్టుపెంట [అ]

(3) ఎరువు [అ; నె]

(4) అమేధ్యము—పెంటదొక్కనాడు [నె]

పెంటబిట్టు = స్థానబలము; కట్టుమట్టుబలము
—పెంట బిట్టుతో ఎద్దు పొడువ
బోయింది (పెంట = వకువుల కట్టివేయు
చోటు)

పెంటితనము = (1) పొరుషము లేమి [నె;
కర్నూ; తె; అ]

(2) నవునకత్తము—వాడు పెంటోడు
[నె]

పెంటిముడి = ఊటిపోవుముడి; దూముడ
పెండ్లి పెండ్లము = దర్మవత్తి (ఉంచుకొ
కాదు) [కరీ]

పెండ్లి, పెటాకులు = (చూ) పెండ్లి
కులు

పెండ్లి పెడాకులు = ఇది జంటవదము,
పేరంటము — వాడు పెండ్లి పెడా
లేకుండా తిరుగుచున్నాడు [నె; క;
అ; తె]

పెండె = (1) జేడు (ముద్ద) బెల్లం—
పెండె కట్టేసింది [చి]

(2) గడ్డివామి వేయుటకు ముందు
మీద కట్టలతో కట్టిన చట్టము. దీని
గడ్డివామి వేయుదురు [అ-పె]

పెండెకట్టు = తాటాకు దడికట్టునవుడు
కాదారముగా అడ్డముగా కట్టిన కట్టు
(2) పెండెలతో (పొడవు కట్టలతో)
బిగించినది [నె]

పెండెము = దొడ్డి దారికి బిగి
కొయ్యచట్టపు తలుపు (Gate); వల
తగల [నె]

పెండెమోపు = పెండెవాసము కలిసి
పెండెకట్టు — ఆ ఇంటికి పెండె
పూర్తి అయినది [నె; వ]

పెండ్లకాడ = ప్రాద్దుక్రంకకముందు; పెండ్ల
లాడి, పెండ్లలాడ — పెండ్లకాడనే యిట్లు
చేరినా [నే]

పెండ్లలాడ = పెండ్లలాడి; పొడు ఉండగనే;
పెండ్లకాడ; పెండ్లకడ [నే]

పెండ్లకంపచ్చు = దత్తుగా వచ్చు; పెంపు
కము [కరీ; ప; ని]

పెక్కాయించు = పారవేయు [కరీ]

పెగ్గి = పొగరు — వాడు పెగ్గిమనిషి; పెగ్గి
[అ-పె]

పెగ్గె = (1) పొగరు; పెగ్గి [అ-పె]

(2) ప్రతిజ్ఞ; బిడాయి — ఆయన పెగ్గెలు
పలికినాడు; ఆయన వచ్చి బెత్త పెగ్గెలు
[నే]

పెచ్చిక = (చూ) బెచ్చిక [నే]

పెచ్చుట = ఉష్ణాధికముతో నాలుక, నోరు
పూయుట; పుండగట; ఆస్యపాకమగుట
[తె]

పెచ్చులు = (చూ) బెచ్చిక; బెచ్చులు [వ]

పెచ్చె = బడిపెద్ద (బడిలో పెత్తనము చేయు
విద్యార్థి) [తె]

పెటకం = () విరోధం

(2) కంటా; వండ — వా రిద్దరి మధ్య
పెటకం వచ్చింది; పెటకం బెట్టినాడు
[నే; గు]

(3) కమాషాచేసి పంపు [నే]

(4) అవరోధం [వి]

(5) పికలాటకము [నే-పొ]

పెటకొయ్యి = గర్విషి; పెడకట్టె [త్ర]

పెటకొట్టు = అసాధ్యుడు; మాట వినని
వాడు [వి]

పెటాకు = పెండ్లి పదమునకు వ్యతిరేకార్థ
ముగా వారు జంటపదము, పెటాకులు —
పెండ్లిపెటాకులు లేకుండా [నే]

(2) వ్యర్థము, భంగము — వాడి పెండ్లి
పెటాకులైంది [నే]

పెటార = పెట్టె

పెట్టు మార్పుకోడి = అటుపుంజా, ఇటు పెట్టు
కాని పేడికోడి [నే-అత్త]

పెట్టెందాక = పెట్టినన్ని నాళ్లు [అ]

పెట్టెబండి = బాగుగ గట్టిగా పెట్టెవలె నిర్మిం
చిన సవారిబండి; తాత్కాలికముగ చేసి
నది గూటిబండి; పెట్టెబండి [నే]

పెట్టు = దూరము — ఆ ఊరు చాల పెట్టు
ఉంది [తె]

పెట్టుకొను = లంజను ఉంచుకొను — అపెను
పెట్టుకొని ఉన్నాడు [నే; కర్నూ; అ; తె]

పెట్టుపోతలు = (1) అన్నం పెట్టుట, గంజి
పోయుట. అనగా, పోషణ, రక్షణ —
ఆయన పెట్టుపోతలలో లేను [గు; నె]

(2) చీర సారెలు; నగ నాణెములు [కరీ]

పెట్టుబడి = (1) సేద్యగాండ్రకు (వ్యవసాయ
మున నెల జీతగాండ్రకు) జీతము గాక
ఏదేమి యిచ్చు అదనపు ధాన్యము (ధాన్య
రూపకమైన బోనన్) — మా ఊళ్లో
పండుము పెట్టుబడులు [నే]

(2) నలుగురికి వస్తువులను పంచుట [తె]

పెట్టుమందు = (1) అపవారము చేయుటకై
ప్రయోగించు మందు [తె]

(2) వశపరచుకొనుటకై స్త్రీలు పురుషునికి
పెట్టుమందు; పెట్టుకు మందు; గరము
[నే]

పెట్టుకాపన = ఎడతెగని తిట్లు [కరీ]

పెట్టెబండి = పెట్టెవలె గట్టి చట్టము అమ
ర్చినది. ఇది ఒంటెద్దు, రెండెద్దులకుగూడ
గలవు × గూటిబండి = పెదురు కడకలతో
వంచి కట్టిన గూడుకలది [నే]

పెట్టె = రైలు డబ్బా — అమెను అడవాళ్లు
పెట్టెలో ఎక్కించినా [నే]

పెట్టెదుమ్ము = (చూ) పెడిదుమ్ము [నే]

పెట్టు = (1) చర్మము గీతలు గీతలుగా చిట్లు
— ఒళ్లు పెట్టెపోయింది

(2) ప్రేయస్య క్షయము—పెట్టు పప్పు [నె; తె; అ]

పెద = (1) అరటికాయలు వరుసగా అంటు కొని యుండు గుత్తి; జీలు

(2) దిక్కు [శ్రీ; గో]

(3) చిన్న పరికయ్య [నె-మెట్టు; అ]

పెదకేక = పెద్దగా వేసిన అరపు—పెద కేకలు పెట్టుచూ వచ్చింది; పెదబొబ్బి [నె]

పెదద్రము = మూర్తము—వాడు బలే పెద ద్రుడు, పెదద్రానికి పెద్దరోగానికి చుండు లేదు; పెదార్దము [నె]

పెదసరము = (1) మోటు—వాడు పెదసరం మనిషి; మూర్తుడు [అ; తె]

(2) ఎగురు దోతుదనము—పెదసరపు మనిషి [నె; కర్నూ; అ]

పెదాకులు = (1) శార్దము—పెండ్లి పెదా కలు; పెటాకులు [వి]

(2) (చూ) పెటాకులు [నె]

పెదార్దము = పెదసరముగా ఉండుట; పెద ద్రము [అ]

పెదీదుమ్ము = నల్లమందు దట్టించి ప్రేయస్య సాధనము. ఒక గట్టి కఱ్ఱకు చివరన ఒక ఇనుప చిత్తెను బిగించియుండుట. చుండు దీనితో కూరి, చిత్తెకు క్రిందనున్న నన్న వెజ్జములో జానకి తాటితో విప్పంటించి ప్రేయస్య. ఇది పెద్ద శబ్దము నిచ్చును; పెట్టదుము [నె]

పెడుచు = కంచువదును; Temper [కరీ]

పెడుముకొను = భోజనముచేయు [వి]

పెడును = (చూ) పెళును [వ]

పెణక = ఇంటి గోడలమీద నుంచి ఏటవాలు పండిలిగా దించిన భాగము; వ సారా; వరండా [శ్రీ]

పెత్తనము = (1) పెండ్లి పెద్దలు పిల్లనిమ్మని అడుగుటకు వెళ్ళుట

(2) పెత్తనము చేయు [అ; పె; నె]

పెత్తనాలు = పనికిమాలిన సుద్దులు—అ పిల్ల పెత్తనంబూరి [తె; నె]

పెదరావూరు కాతా = మోసము, ఇచ్చిన ద్రవ్యము తిరిగి యివ్వకపోవుట [గు]

పెద్దకత్తి పెరుమాళ్లు = పెద్దలకు పెద్ద; బాగా మాట సాగించుకొనువాడు (పెరుమాళ్లు = విష్ణువు) [నె]

పెద్దకుక్క = తోడేలు

పెద్దకొత్త = రెండు కానులు [వి]

పెద్దజేయు = దీపమును అర్పివేయు—అర్పి వేయు అనుటలో అశ్లీల మున్నదని పెద్ద జేయి అంటారు; ఇవి లేవు అనుటకు ఇవి నిండుకున్నది అన్నట్లుగా - దేవము పెద్దయింది [అ; బ]

పెద్దపండుగ = మకరసంక్రాంతి [నె]

పెద్దపిట్ట = గుడ్డ గూబ [కర్నూ]

పెద్దపుస్తకము = పాఠ అచ్చు భారత రామా యణది కావ్యము. ఇవి పూర్వం పెద్ద ఆకారంలో (1/2 డెక్కి) అచ్చు వేయబడుటచే పెద్ద పుస్తకము అనబడేవి; చేట భారతము ఆస్థానము గూడ ఈ ఆకారమును బట్టియే ఏర్పడి యుండును [నె; వ]

పెద్దపుస్తకం పట్టించు = విద్యార్థికి రామాయణాదులను చదువ నేర్పించుటను (పెద్ద పుస్తకము) ప్రారంభించు—వీలకాయలపై పెద్దపుస్తకం పట్టించినాము [నె]

పెద్దపేరీగలు = కొండలలో జెట్టు తేనెటీగలు—పెద్ద తేనె, పుట్టతేనె [నె-పా]

పెద్దబండి = (1) సామానుల బండి [కరీ]

(2) రెండెద్దల బండి × ఒండెద్దల బండి [కరీ; నె]

పెద్ద మనిషగు = రజస్వల యగు [అ; బ; నె; తె]

పెద్దమ్మ = (1) దొర్నాగ్యురాయి; జ్యేష్ఠాదేవి; గ్రామదేవత [తె]

(2) దొర్నాగూడు—వాడు వట్టి పెద్దమ్మ
[నె]
పెద్దమ్మకు పసుపుకుంకుమకిచ్చిన భూమి
= పనికిమాలిన క్షేత్రము [నె]
పెద్దమ్మవారు = స్పోటికము [చి; నె]
పెద్దరూక = రెండున్నరణా [చె]
పెద్దర్కము = పెత్తనము; పెద్దరికము [మ]
పెద్దలు = పితరులు [వి]
పెద్దాయన = అన్ని రంగములలోను నాయకుడు అయినవారికి వారు పదము—పెద్దాయనతో చెప్పిరా [నె]
పెద్దవరుస = (1) పెద్దవయసు — అయిన పెద్ద వరుస మనిషి
(2) యోగ్యత [నె]
పెద్ది = పెద్దకల్లి [చి]
పెద్దింటివాడు = మాదిగవాడు [నె; మ]
పెనబడు = పని చిక్కులలో పడు (పెనవేసి కొనుట) [గు]
పెనము = బాణలివంటి మట్టిపాత్ర [వె; నె]
పెబ్బె = పెద్ద—బడిపెబ్బె; తరగతి పెబ్బె [వ]
పెయ్యె = కట్టుకురాని ఆవుదూడ × బట్టెడి వడ్డ [నె; తె; ఆ]
పెయ్యనాకుడు = కలమీద పెనుకకు మొలిచిన వెంట్రుకలగుడి. ఇది శ్రీలకు వైధవ్య హేతువని వాడుక [వి]
పెరడు = ఇంటి వెనుక ఉండు విశాలమైన స్థలము, ఇండు కూరగాయలు మొదలగు నవి వేసుకొందురు; పెళ్లు; నందు [చి]

పెరుగాకు = తోటకూరలో ఒకజాతి, ఇది కాడలుగా పైకిఎదుగక, కురుడుగా క్రిందనే అలముకొనును, కోసిన మరల ఎదుగుచుండును — పెరుగాకు పుల్లగూర; పెరుగు తోటకూర [నె]
పెరుగు తోటకూర = (మా) పెరుగాకు [కర్నూ; ఆ]
పెరుమాళ్లు మాడు = ఆపపెడ్డు; గంజెడ్డు దక్షిణ దేశం]
పెల్లవేయు = పైరు నాటుటకు ముందు కయ్య చదరము చేయు; సునుగులువేయు [నె-పొ]
పెళును = (1) తాకిన విరుగునది— మునగ కొమ్మ పెళును
(2) స్వల్పమునకే విరాగము జెందు వ్యక్తి — అయిన మనసు బలే పెళును; పెళును [నె; ఆ; తె]
పెళ్ల = (1) చిన్న మట్టి ఉండ—బియ్యంతో మట్టిపెళ్లు ఉన్నవి; తోడ్పం
(2) పొరతో, గరికతో గూడ లేవదీసిన వెడల్పు బాగము — కట్టకు పెళ్లు అతికించు
(3) ముక్కు—పెళ్లు పెళ్లుగా లేచినది [నె; కర్నూ; తె; ఆ]
(4) ఇటుకపెళ్ల, పోకగా పోసి కాలివది. ఇండ్లు కట్టుటకు ఉపయోగించునది [ఆ]
పెళ్లు = అల్లరి, ఉద్రిక్తస్థితి— వ్యవహారము ఎందుకు ఇంత పెళ్లుకు రానిచ్చితిరి [కరీ]
పెళ్లు = పెరడు; ఇంటివెనుక దొడ్డి [చి]

పేకాట = చీట్లాట; ఇప్పేటు కాగితాలాట
[సర్కా]

పేట = బజారు [నే]

పేటు = (!) కొండచివరన ముందుకు నెట్టు
కొని వచ్చిన రాయి [నె-ఉదయగిరి]

(2) పర్యతాగ్రమున కోటగోడవంటి ఆకా
రము [చి]

(3) పనితనంతో అతిక వత్తపుటంచు—
పేటంచు పంప [నే]

పేటు = నిండుగా, వికాసికలుగా — పేటు
రెండు బండ్ల చొప్పు [కరీ]

పేట్రేగు = కోపంతో హెచ్చుగా కేకలు
పేయు [తూ-గో]

పేడ పుట్టకొక్కు = పేడకడిచి లేచు పుట్ట
కొక్కు; పుట్టగొడుగు [వి]

పేడబుట్ట = పేడపురుగు

పేడెత్తు = మానులో పేడు లేచినట్లు అబ్బి
ప్రాయ భేదము కలుగు [నె; అ; వ]

పేతర = వివాదము; రగడ [గో]

పేదరాజు పెద్దమ్మ } = యాలై అరవై ఏండ్ల
పేదరాల పెద్దమ్మ } దాక, ఆంధ్రదేశ
పేదరాసి పెద్దమ్మ } కథా వాఙ్మయంలో

ఈమె ఒక కీలకపాత్ర. ప్రతి సరైలోను, పట్టణములోను ఉండవలసిన దర్మశాలకో, సత్రానికో ఈమె పాలకురాలు. నైమి శారణ్య సత్రయాగాలలో శాసనాది మహర్షులకు పురాణము చెప్పుచుండిన సూతుల స్థానము వంటిదే, ఆంధ్రదేశ జానపద కథాశ్రవణ ప్రకరణమున ఈ పెద్దమ్మ పాత్ర. వచ్చే పొయ్యే బాటసారులకు ఈమె మంత్రాలోచనలు చెప్పి కాలక్షేపము జరిపి, కతలచెప్పి ఊరడించి దారిమార్చేది. దేశంలో జరిగిన జరుగుచున్న సమాచారము ఈమె నోటిగుండానే ప్రసారిక

మగుచుండును. ఈమె కతలకు పుట్ట, మాటలకు నేర్పరి. సత్రంలోనే ఒక మూల ఉండే పూటకూలిలు ఈమె పొంతము. తిన్నవారు ఎగవేసి పోయినట్లు మాత్రం ఇంత వరకు వినికిడి లేదు.

పాంథులు వచ్చి రాత్రి విడిది చేసి, ఈమె చేతి అన్నంతిని, నోటిమాటలు విని, దేశ కాలవరిస్థితులు ఆకళింపునకు దెచ్చుకొని, వరిశ్రాంతిని పొంది, తొలి కోడితోగూడ లేచి, ఎవరిపాటికి వాళ్లు పొయ్యేవాళ్లు.

విజయజిగీషులైన రాకుమారులకు దురాధిపతుల వార్తలు సవిస్మరంగా చెప్పేది. ప్రణయార్తులైన యువకులకు ప్రయిలతోపాయముల ఉపదేశించేది. వర్తకులకు సాగరాంత సీమ వాణిజ్య వర్తకుల వివరించేది. ఇక స్థానికులకు ఈమె కథలే ఊరట; ఊరివారంతా వేసవి రేయి ఈమె దీపంచుట్టా. చలికాలంలో ఆమె కుంపటి చుట్టూ మూగి ప్రపంచ వృత్తము వినే వారు.

ఈమెకు నుగడుండ్లిన పొలకువే కాన రాదు. అయినా “శివదీక్షవధురాలను”, శీలమెంతై నా విడువకాలనురా” అని ఒక జావిలో ఆవేదన వడిన ఇల్లాలు వలెనే నడతలో కొరత లేకుండా నడచుకొన్నది. కాంచీపురానికి నంగనాచి, నెల్లూరుకు నెఱ జానవలె, యావదాంధ్ర దేశానికి, ఈ పేద రాజు పెద్దమ్మ. తెనుగు దనంతో తొణికి మహిళామణి. ఆమెతో గూడానే, రస వత్తరమైన ఆకథలు గూడ తెనుగువాట నుండి నిర్వాసం పోయినవి

పేనుకొరుకు = కలలో చిక్కులు చిక్కులుగా వెంట్రుకలు ఊడిపోవు చర్మవ్యాధి [నె; కర్నూ; అ; తె]

పేనుట = కయ్యమునకున మోడు చేయుట [కరీ]
 పేరయ్య = శివుడు [వి]
 పేరిగి త్రితనం = పురోభాగిత; తానే ముందు
 పడుట [మ]
 పేరుడు = (1) పేరుకొనినవట్టి
 (2) వట్టిపాచి [నె; అ; తె]
 పేరువాని = (1) ప్రసిద్ధి—ఆయన పేరు
 వాని గలవాడు
 (2) ఒకపేరు కలిగించిన అదృష్టము;
 పేరుబలం [నె]

పేరెము = (1) వందెము వేనుకొని పడు
 గెత్తుట [గో]
 (2) పరుగు [నె-కనిగిరి]
 పేలిపోవు = రంగు వెలిసిపోవు [కరీ]
 పేలు = దట్టముగా, అట్టగా మొలచు —
 అత్తిపేలినది; అత్తి పేలినట్లు చెమట
 కాయ పేలినది
 పేళము = మామిడిపండు మొదలగువాని
 రసము [గ]

పై

పై

పైతూగు

పై = శరీరము — పైలోబాగలేదు [తె; నె]
 పైకిపోవు = గర్వింపు [కరీ]
 పైకిపోసుకును = (శరీరమునకు) స్నానము
 చేయుట [నె; మ]
 పైగడుగు = స్నానముచేయు; ఒంటినికడుగు
 [మ]
 పైటన్నము = పైటివేళ సాయంత్రము (4-5
 గంటలు) దిను అన్నము. ఫలహారమునకు
 మారుగా తినునది [నె; అ]
 పైటాల = (1) మధ్యాహ్నము [కర్నూ]
 (2) సాయంత్రము 4-5 గంటల సమయము
 పైటాళ; పైటేళ [నె]
 పైటాళ = (1) మధ్యాహ్నం [కర్నూ]
 (2) సాయంత్రము 4-5 గంటలవేళ.
 పైటాల; పైటేళ; పొగిటాళ [నె;
 కర్నూ; తె]
 పైటివేళ = సాయంత్రం 4-5 గంటలు;
 పైటాల; పైటేళ [కర్నూ; నె; అ; తె]
 పైటివేషము = (1) ఉదయం సాయంత్రము
 భిన్నభిన్న వేషములతో ఊరుదిరిగి, చివ
 రన ధబ్బు చందుకొను వేషధారి వృత్తి

(2) ఊరకే దుస్తులు మార్చువాడు, వేష
 ధారి—వాడు పైటివేషగాడు [నె]
 పైటివేషగాడు = బైరూపోడు; పరాక్క-
 పోడు; లక్కోరోడు; బొరూపోడు; తుపాకి
 లొట్టోడు; పగటి వేషగాడు [నె]
 పైడికంటి = గూజవలెనుండు ఒక చిన్నపిట్ట,
 దీని కూత శుభసూచకము, చాల గట్టి
 కూయును — పైడికంటి మాదిరి అర
 నాడు; పైడికంటె [నె]
 పైడికాయ = నీళ్ళ కొబ్బరికాయ; ఎడనీరు
 కాయ; ఎళనీరుకాయ [త్రీ]
 పంపు = పెళ్లిలో మగపెళ్లివారికి, ఆడ
 పెళ్లివారు పంపు ఫలహారములు; బొనగిరి.
 [మ]
 పైడిముడుపు = పెండ్లికి ముందునాటిరేయి
 వధువుయింట జరుగు శాస్త్రము [చి]
 పైడియన్నము = మొక్కజొన్న గటుక
 (అన్నము) [కరీ]
 పైతూగు = ఒకనిపై ఒకడు పైకొనుచు
 పవలచేయు [కరీ]

ప్రత్యకారి=పిచ్చివాడు [నె: చి]
 ప్రత్యం కుదుర్పు = గర్వమణుడు; గుణము
 కుదుర్పు [మ: నె]
 ప్రత్యము=(1) పిచ్చి — ప్రత్యం వట్టింది
 [నె]
 (2) వాంతి [అ]
 ప్రసవ్యం=లావుగ అయినావు [మ]
 ప్రనా=దువ్వెన; వన్నె [శ్రీ: వి]
 ప్రనిండు=(1) దేవత ఆవేశించు [తె]
 (2) శివమెత్తు [మ: అ]
 ప్రసేక్తు = వెలుప; వరద—వీటికి ప్రసేక్తు
 శిలినని [నె]
 ప్రపంచ = ఉత్తరీయము. అంగవత్తము,
 బండువ × కట్టుపంచ, మొలవంచ;
 అంతరీయము [నె: కర్నూ: వ: అ]
 ప్రవగులగొట్టు=బిళ్లవాయు గొట్టు; (ప్ర=
 దేహము) [అ]
 ప్రజిట్టు = బండినాగ ప్రతి ఎత్తి వెనుక
 అనించు [కరీ]
 ప్రమేపు=(1) వకువులకు గడ్డిగాక ఇత
 రముగా బెట్టు ఉలవలు, నున్న మొదలగు
 నని; బుట్ట మేపు [నె: వ: అ]

(2) గొప్పలు చేసి చెప్పమాట—ప్రమేపు
 మాటలెందుట [గో]
 ప్రయి=శరీరము; ప్ర [అ: తె]
 ప్రెరగాలి = (మా) ప్రెరగాలి [సర్కా:
 కర్నూ]
 ప్రెరగు (ప్రెరు+అగు)=ఆదవకువు ఎడ
 అగు—ప్రెయ్య ప్రెరెనది [నె: వ]
 ప్రెరుగాలి = సాయంత్రము తోలు (వీరు)
 ఆగ్నేయపు గాలి, ఇది ప్రెరులను బాగుగ
 పెంచును; ప్రెరగాలి, సోలకము [నె: తె:
 అ]
 ప్రెవట్టిండు = బండ్లు కలిసి వెళ్లేటప్పుడు
 పందెముతో ఒకదానిని దాటివేసి పరు
 గెత్తించు; బడాయించు [మ]
 ప్రెవట్టు=చియ్యబట్టు; బలియ [మ]
 ప్రెసలు = డబ్బు; ధనము; ప్రెసాలు [క:
 కర్నూ: అ: తె]
 ప్రెసాలు = ప్రెసలు; డబ్బు; ప్రెసలు [కర్నూ]
 ప్రసేద్యము = ప్రెరుచేసి, అది కోతకువచ్చు
 లోపల చేయవలసిన ఇతర పనులు —
 పురపక ప్రసేద్యం ఎక్కవ [నె: తె:
 అ]

ప్ర

పొంగడం

పొంగు

పొంగడం=పులిబొంగరంవంటి తీపు తిను
 బండారము (పొంగింప బడినది) [నె]
 పొంకణాలు=పొంగెడితీయటి అప్పచ్చులు
 [కరీ]
 పొంగటినెల = మకరసంక్రాంతినెల; ధను
 ర్మాసము; పండుగనెల [చి]
 పొంగన్నాలు = బురుబురిలు, హోటళ్లలో
 బజ్జీ అందురు
 పొంగలాలు = పులి బొంగరములు [నె]

పొంగలి=మకరసంక్రాంతి; ఈనాడునట్టింబ
 పొంగళ్లు పొంగించి, వచ్చిన పొంగులను
 బట్టి ఆగామి కుభాకుభముల నిర్ణయించు
 కొందురు. గుమ్మడిఆకులతో ఈ పొంగ
 లిని వడ్డించుకొని తిందురు [నె-దక్షిణము
 చి: అ]
 పొంగు=(1) స్పృటకము మొలుపుచూపు—
 జ్వరము వచ్చి నిన్న పొంగుచూపింది
 [నె-పొ]

(2) ఉద్రేకము — అంత పొంగెందు
కయ్యో? [నె]

పొంగురసము = మందుకుగా పొంగించిన
ఒక విధమైన కషాయము — జ్వరాలకి
పొంగురసం త్రాగించు [నె; కర్నూ; తె;
అ]

పొంగెత్తు = రాగి సంకటి చేయునప్పుడు
వచ్చిన పొంగును తెడుతో మెల్లిగా
ఎత్తుచు తగ్గించు [నె-పొ]

పొంజు = పంజు; దివ్యెటి [నే]

పొంటె = (1) ఒక జాముకాలము — ఎన్ని
పొంటెలు మోచి దోలినావు; పూటలు
[కరీ]

(2) వెంటి — నా పొంటి నడుపు; బాట
పొంటి పో [మ]

పొంటెలు = చాలనేపు [నల్ల; కరీ]

పొండెపోవు = కొంచెమునేపు మోచుకొట్టు
టకు తోడుగపోవు [న]

పొంత = పొంతకుండ; వంటచేయు పొయ్యికి
ఒకతట్టు గడ్డ, ఇంకొకవైపు గడ్డకు
మారుగా అమర్చిన కుండ. దీనిలో నీరు
దోసి యుంతురు. వంటతోబాటు స్నానము
నకు ఇందలి నీరుగూడ కాగియుండును
[నె; కర్నూ; అ; తె]

పొంతనీరు = పొంతలో కాగిన నీరు—
పొయిలో వేస్తే పొంతలో తేలేవాడు
(అసాధ్యుడు) [అ]

పొంతికుండ = (చూ) పొంత

పొందిక = (1) అందము; అంగసౌష్ఠవము—
బొమ్మ పొందికగా నున్నది
(2) సామరస్యము—వారికి పొందికలేదు
[నె; కర్నూ; అ; తె]

(3) ఉండవలసినట్లు వుండుట [గో]

పొందుబాటు = ఎవరికైనా భూములను కౌలు
కచ్చి తిరిగి పొందించుకొనుట; మరల
స్వాధీన పరచుకొనుట — ఇంకా
మా భూములు పొందుబాటు కాలేదు [కరీ]

పొందువాట్లుచేయు = భూములు తొలకరికి
ముందు కౌలుకు ఇచ్చి, వ్యవసాయము
నకు ఏర్పాటుచేయు [మ]

పొందెయ్యి = జోడు కుదుర్చుకొని పనిని
సాధించు [చి]

పొక్క = రంధ్రము; పెద్దతొట్ట [కరీ]

పొక్కచొడుము = (1) అప్పు బుట్టించు
(2) కేపుగొట్టు [కరీ]

పొక్కు = (1) వడ్డు మొదలగు దావ్యపు
గింజలు తడిసి తెల్లబడిపోవు — వడ్డు
పోక్కిపోయినది
(2) మజ్జిగలలో ఏర్పడిన మీగడతొక్కులు
[నె]

(3) శరీరము వాపుఎక్కు; వుండునుండి
నీరుకారు—పండ్లు పోక్కినవి [కర్నూ-
ప. కొ]

(4) వుండుపై ఏర్పడిన ఎండుచెక్కు [తె;
నె]

(5) ముక్కు-పొక్కులు [అ]

(6) వదంతిరేగు, లేక రహస్యము
వ్యాపించిపోవు — అనంగతి జోరంతా
పోక్కిపోయినది [నె]

పొక్కిలి = ఇంటినేలలో, అలుకనందున
రేగు దుమ్ము, సాధారణముగ మట్టిఇండ్ల
నేలను పేడ, ఎఱ్ఱమట్టి కలిసి అలుకుటకు
అలస్యము అయిన ఇల్లు దుమ్మురేగి,
పైపేడ వచ్చివేయును. దానిని పొక్కి-
లైంది అందురు [మ]

పొక్కుగట్టు = (చూ) చెక్కుగట్టు; పక్కు-
గట్టు [తె; అ]

పొగచూరు = వంటకములు పొయ్యిపై పెట్టి
నప్పుడు పొగచేత, రేగు ఒకవిధమైన
వాసన—పూర పొగచూరినది [నె]

పొగవు = (చూ) పోవు; తిరుగబోత పొగచు;
[అ]

పొగరు ఎగురవేయు = కావరముతోత్రుళ్ళి
పడునట్లు చేయు — నీకు పొగరు ఎగుర
వేస్తున్నట్లున్నదే : [నె]

పొగాకుతంబు = పొగాకు పేసికొని నమలు
వారు నోటిలో నానబెట్టు పొగాకుముక్క
— నోటితంబితోనే మాట్లాడినాడు [నె]

పొగిటాలవేళ = (చూ) పైటాల [అ; బ]

పొగిటాళ = సాయంకాలము 4-5 గంటల
మధ్యకాలము, పగటివేళ; పైటాళ [అ]

పొగరుసింక = సముద్రపు పొటవలన కొంత
కాలువవలె వెనుకకు వచ్చిన సముద్రపు
నీటిపాయ (Back Water) సముద్రపు
పొగరువలన ఏర్పడిన సింక అని; [గు-
బాపట్ల]

పొచారించు = క్షేమము విచారించు [వి]

పొటమరించు = వ్యాధి అంకురించు — పెద్ద
రోగం పొటమరించినది [నె; కర్నూ: అ
తె]

(2) బయటపడు [గో]

పొటుకరించుట = వెదకివెదకి సాధించుట
[కరీ]

పొటుకు = (1) చిన్న అభ్యంతరము; ప్రతి
బంధకము — వరిష్కారానికి ఒక చిన్న
పొటుకు ఏర్పడింది; పటుకు [నె: అ]

(2) మిద్దెలో నీరు వెలయు

(3) పోరు; జగడము — వారిని ఊరకే
పొటుకు పెడతాడు [తె]

(4) ఓర్వజాలని తనము [అ]

పొట్టకొచ్చు = పైరు పాలు బట్టి, గింజ కట్టు
టకు ముందు పొట్టగా ఏర్పడు [తె; నె]

పొట్ట చేతబట్టుకొను = జీవనాధారమును
చూచుకొనుటకు ప్రయత్నించు — పొట్ట
చేతబట్టుకొని ఇంతదూరం వచ్చినా [నె]

పొట్టతాపత్రయము = అన్నచింత, సంసార
చింత; కడుపాత్రము [కరీ]

పొట్టతిప్పలు = దినచర్యనుగురించి చేయు
ప్రయత్నము; అనుదినాహారములేక అవ
సరములకు నేకరించుకొనుటకు పడు కష్ట
ములు [కరీ]

పొట్టాగట్టా? = నష్టమా? లాభమా? [వి]

పొట్టాత్రము = కుక్షింభరాసక్తి — పొట్టా
త్రానికి వచ్చినా; కడుపాత్రము [నె]

పొట్టు = వాన పెద్దగా వడి, తరువాత
ముసురు వేసినప్పుడు పాతఇండు
(మట్టివి) బొట్టుబొట్టుగా ఉరియుట [మ]

పొట్టే = ముద్రగబ్బి; మంుద్రగబ్బి [శ్రీ]

పొట్టు = ఉలవపొట్టు; బొత్తు [నె]

పొట్టుచేటు = కళ్ళములో ఏర్పడినపొట్టుకుప్ప;
పైవిసరుచేటు [నె-పొ]

పొట్టుబ్బరము = అనూయ — వాడికి పొట్టు
బ్బరం ఎక్కువ; కడుపుబ్బరము [నె;
తె; అ]

పొట్టురాసి = కుప్ప సురిసిన తర్వాత, గల
పొట్టుతో కలిసిన దాన్యమును చేసినకుప్ప
× మేలురాసి [నె; ఆత్మ]

పొట్టురొయ్యలు = కూనరొయ్యలు [మ]

పొట్టే = పొట్టేలు

పొడఎండ (పొడెండ) = చెట్లక్రింద
ఏర్పడు నీడతో కలిసి, కొమ్మలనందున
దూరి తగిలిన ఎండ — పొడఎండ వలపు
లకు మంచిది [నె; తె]

(2) ప్రొద్దుగూకుటకు ముందువుండే ఎండ

(3) నీలాకాశంలో చిరువర్షంలో వుండే
ఎండ [గో]

పొడకోడి = పెద్దమచ్చలుగల కోడి [నె]

పొడ గిట్టుడు = ఒకరి నీడయైనా నచ్చుడు;
ఇష్టముగాదు — వాడి పొడ నాకు గిట్టదు
[కరీ]

పొడ మరలక = గర్భములో విండమునకు
తిరిగే వీలులేక [కరీ]

పొడెండ = (1) అధికముగాని ఎండ [అ]

(2) చెట్లక్రింద ఏర్పడిన చిన్నచిన్న ఎడములు గల ఎండ; పొడ ఎండ [నె; కర్నూ; తె]

పొణకా = ఇంచుమించు బండి ధాన్యము పట్టు పెద్దిబుట్ట; బొట్ట; పొనుక [శ్రీ]

పొణకు = (1) బావి లోపలిభాగము

(2) బావి రాతి కట్టడములో క్రిందరాళ్లు తొలగి ఏర్పడిన వివరము — బావిలో పొణకు వడింది [చి]

పొతక = ఆకుతోబుట్టిన చిన్నదొప్ప; పుటిక; పొత్తర [కరీ]

పొతుపు = చెడ్డను మంచిదానిగా సర్ది చెప్పు [కరీ]

పొత్తర = (1) తాటియాకుతో శంఖాకారంగా కట్టిన (అరటిమొగ్గ మాదిరి) పొట్లము; దీనిలో తాటిముంజులు తెస్తారు; ముంగము [తె]

(2) ఎండిన ఆకుతో చిన్న గిన్నెవలె కుట్టినదొప్ప; దొన్నె [నె; కర్నూ]

(3) పెద్దల పేరు జెప్పి పితృకర్మలలో బ్రాహ్మలకిచ్చు స్వయంపాకము [గో]

(4) అకులకట్ట [చి]

పొత్తిపోయు = ధాన్యపు కుప్పచుట్టు గుర్తుగ (ముద్రవలె) బూడిదపోయు [మ]

పొత్తివల్లె = పెండ్లి కూతురుకు తెచ్చే పెండ్లి వీర [మ]

పొత్తెము = (చూ) పుత్తెము

పొత్తుల కుడుపు = ఒక కంచములోనే ఇద్దరు ముగ్గురు కలిసి తినుట — పొత్తుల కుడుపువారు అత్తబంధువులు [అ]

పొత్తము = పుస్తకముల కట్ట — పుస్తకాల పొత్తం విప్పిచూడు [చి]

పొదుగు చల్లారు = కోడిపెట్టె పొదుగుట పూర్తి అగు. కొన్ని పెట్టెలు గుడ్లు పిగులక చెడిపోయినను పొదుగుచునే

యుండును. అప్పుడు పెట్టెను వీటముంచి పొదుగును చల్లార్చెదరు [నె]

పొదుపు = వేయించు [అ]

పొద్దుంగాల = వేకువ [వి]

పొద్దు = దూషణము [నే]

పొద్దుగలక = పెండలకడ; పొద్దు క్రుంకక ముందే [అ-పె]

పొద్దుగాల = సాయంత్రము పొద్దు క్రుంక కుండగనే [మ]

పొద్దుగూకులు = పొద్దస్తమానము; ది నమంతా; ఎల్లప్పుడు — పొద్దుగూకులు ఒకే పనిగా చేసినా [నె; అ; బ]

పొద్దుపొంటె = రెండు పూటలు పని చేయుట [కరీ]

పొద్దుపోవు = (1) కాలక్షేపము చేయు; ఉబుసపోక — నాకేమీ పొద్దు పోవడం లేదు [నె; కర్నూ]

(2) ఆలస్యమగు — పొద్దుపోయి వచ్చి నాడు; పొద్దుపోయి నిద్రలేచినాడు [అ; నె; తె]

పొద్దుమూకి = సంధ్యాసమయము; పొద్దు గూకి [మ]

పొద్దు వడసారము తగ్గు = ఎండ వేడిమి, తాపము తగ్గు [నె]

పొద్దొస్తము = పొద్దుగూకులు; ఉదయాస్తమానము — వాడికి పొద్దొస్తం తీరికేలేదు [నె]

పొనుక = ధాన్యమును బండిపై గొంపోవు కంకిగంప; పొణక [కరీ]

పొన్నద్దుకము = వప్పులు పోటు పెట్టుట [వ]

పొన్నూరు = ఒక గ్రామమునకు, పైనున్న గ్రామము — బుచ్చిరెడ్డిపాశమునకు వచ్చేదు పొన్నూరు [శ్రీ]

పొయలు = (1) వేళ — ఎండ పొయలు

(2) గుబులు — జ్వరం పొయిట్ల పొయిట్లగా వస్తున్నది [నె]
 పొయ్యి అరచు = వం ట సమయములో ఒక్కొక్కప్పుడూ, కట్టెలు కాలచు ఒక శబ్దము చేయును, ఇది చుట్టములు వత్తురను సూచనగా భావించుదురు; పొయ్యి ముసురు [నె]
 పొయ్యిముసురు = పొయ్యి అరచు—ఇది చుట్టలు వత్తురనుటకు సూచన [మ]
 పొరక = (1) కాకికాల పైరే [కరీ]
 (2) వాసాల పైకవ్వు, వావిలి పొరక; కొడినె పొరక; చంతి [కరీ]
 (3) చిపురుగట్ట — పొరకతో తొట్టించి [నె]
 (4) చెడ్డ—పొరకనుడి [నె]
 పొరకనుడి = పశువుకు ఏర్పడిన చెడ్డనుడి, పొరకనుడి ఎదుకు ఉన్నయెడల ఇల్లు పొరకతో ఊడ్చినట్లు నాశనమగునని విశ్వాసము [అ; నె]
 పొరకనుడివాడు = దొర్నాగ్గుడు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 పొరటు = (1) వేపు; పొరుట
 (2) ఒక కూరను పోడిపోడి అగునట్లుగా వేయించు—పొరటు కూర [నె]
 పొరి = వండిన కాకము (ఇది వైష్ణవ పరిభాష) [కరీ]
 పొరికి = ఇల్లిల్లు తిరుగువాడు [నె]
 పొరుకాను = సగము కాలిన కట్టె [మ]
 పొరుటు = చిన్న చిన్న చిదురుగా బాణలిలో వేయించినది — కోడిగుడ్డు పొరుటు; పొరుటు [నె]
 పొరుటుకూర = పరిపిండిలో మసాలాకలిపి, బాణలిలో పోడిగా పొరిటిన కూర [నె]
 పొరుపు = అంటు; పొరుపు [కరీ]
 పొరులు = చెరువుతో అడనపు నీరు పొరి పోవు కలులు; అలుగు [శ్రీ]

పొరువులు = అననుకూలక — వాళ్ళిద్దరి మధ్య పొరువుల వుట్టాయి [గు]
 పొర్లు = (1) వశ్యపూతు; కట్టుట; నాటుట [శ్రీ]
 (2) పుల్లిరును (హ)[అ-నె]
 పొలం = (1) మాగాణి [కరీ]
 (2) అడవి [మ]
 (3) సేద్యపు భూమి (మెట్టగాని మాగాణి) — పొలం పోయినాడు [నె]
 పొలపరి = అడవిలో కట్టెలుగొట్టి అమ్ముకొని జీవించువాడు. ఇది Filter = చిన్న దొంగతనము చేయు, అను మాట నుండి పుట్టియుండు నని కొందరు. [నల్లమల ప్రాంతం]
 పొలన = రుక్మకరమైన ముగ్ధ చేప [అ-గో]
 పొలి = (1) పంటలో రా న్యము ఉచికి వచ్చుట—ఈయేడు మంచి పొలి అయినది × పొలి పోయింది
 (2) జాకరలలో బలిగా అర్పించు రక్తాన్నము [నె; కర్నూ; అ; తె]
 (3) పోలిక [శ్రీ]
 పొలికట్టె = సురిసిన ధాన్యమును తూర్పారబట్టిన వెనుక, శ్రీందబడిన గింజల రాశి నుండి, తప్పకాలు అరకాయ గింజలను వేరుచేయు పరక [గు]
 పొలికలుగు = కళ్లములో ధాన్యమును తూర్పారబట్టినపుడు ఎత్తి పోయు తొలి చేట, ఇది ఎత్తుచు “పొలికలుగు పొలో పోలి” అని అందురు; పొలిగలుగు [చి]
 పొలికేక = (1) జాకరలలోను, కుప్ప నురు పిడులలోను వేయు పెద్ద కేక, పెడబొబ్బ
 (2) పెద్దకేక—పొలికేక వేసినారు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 పొలిగలుగు = ధాన్యమును కొలుచుటలో ఒకటి అనుట. రైతు పొలిగలుగు అనగా, వ్యాపారి లాభం కలుగు అనును. అవల యుద్ధమును రెండు అందురు. చివరన

ఇరవై బదులు నెలగ అందురు [నె;
కర్నూ; వ]

పొలిగాడు = కళములో ధాన్యము తీయు
నపుడు (పొలి కడగుడుకు = పెరుగుడుకు)
పూజించు దేవత; వినాయకుడు [గు]

పొలిగోలిగ పాట = (చూ) ఓలిపాట [వ]

పొలిజల్లుట = గ్రామదేవతల కొలుపులలో
పొలి అనగా, బలితీసిన వస్తువులను గ్రామ
మేరలందు చల్లు పూజా విధానము; పొలి
దిరుగుట [చ]

పొలిదబ్బు = వచ్చి తాటిదబ్బును, చేత వట్టు
కొనుటకు అనువుగా చేసినది, సాధారణ
ముగా వకువుల గుంపును తోలుటకు ఉప
యోగింతురు [నె]

పొలిదిరుగు = (1) గ్రామ గుడికట్టు చుట్టూ
(పొలివేర చుట్టూ) జాతరలలో బల్లి
న్నము (నెత్తురు కూడు) ఎత్తుకొని, పొలికేక
లతో తిరిగి వచ్చి దేవతకు అర్పించుట. ఇది
చాల ప్రధానమైన తంతు. దీనివలన గ్రామ
మునకు సర్వశ్రేయములు ఒక గూడునని
విశ్వాసము; పొరుగురువారు దీనిని తాక
రాదు. [నె; కర్నూ; తె]

(2) కొలుచుటకు ముందు పొలములో
ధాన్యపురాకి చుట్టును జిలేడు ఆకు చేత
బట్టుకొని మూడు వర్యాయములు ప్రదక్షి
ణము చేయు [అ]

పొలివదాలు = గ్రామ దేవత జాతరలలో
దేవతకు ప్రీతిగా పాడునట్టి బాతుపాటలు
— పొలి వదాలు మొదలు పెట్టినాడు
అనగా, బాతులు ప్రారంభించినాడు అని
[నె]

పొలిపెర = జాడ; చిహ్నము [మ]

పొలిబెడ = కళమును కుట్రవరకు పోరక;
దీనిని ఆకువట్టుతో కట్టుదురు [నె-పో]

పొలిబోయిన బ్రతుకు = సంకాసములో ఇది
వరకు నష్టపడిన జీవనము [కరీ]

పొలిమేర = (1) పొలిని (బలిని) తీసికొని
తిరుగవలసిన గ్రామపు ఎల్లలు; గ్రామ

సీమాంతము — పొలివేర దాట గొట్టి
నాట [నె; కర్నూ; తె]

(2) పొలముల మేర [అ]

పొలుచు = (చూ) పొలును [గో; అ; ప; నె]
పొలువదాలు = బాతు లేక, కుప్పనురిపికు
లప్పుడు పాడు యాలపాటలు [నె]

పొలుపు = పది నిమనముల ఎండవేడిమి

పొలుమాలు = పొలిమేర [కరీ]

పొలును (1) చేపల చర్యముచైన ఏర్పడి
యుండు విళ్ళల పొక్కులు — పొలును
తోము

(2) సీచువాసన — పొలునుకంపు కొట్
నది; పొలుచు [నె; అ; తె]

పొల్ల = పోరి; అనాధ బాలిక [కరీ]

పొల్లకట్టు = వట్టుగా (మట్టగా) మిగిలిన పొల్లు
ధాన్యము [కరీ]

పొల్లి = చిన్నపిల్ల; పోరి; పోలి [తె]

పొల్లు = (1) అస్థిరమైన మనస్సు —
అయిన పొలు మనిషి; గుబులు మనిషి

(2) ఉన్నట్టుండి మనసు రేగు — పొల్లు
రే గొడి (Whimsical) [నె]

పొల్లుకట్టు = కళాలలో ధాన్యాన్ని తూర్పార
జోసిన తరువాత కట్టగా ఏర్పడిన పొట్టు;
తాలుకట్ట [గు]

పొల్లుకట్టలు = ఏటివెల్లువ నీళ్లు పోర్లి పైకి
వచ్చి తీర గ్రామములకు దెబ్బ తగుల
కుండ ఉండుటకు, నదికి ఇరుప్రక్కలా
పోసిన పెదకట్టలు. వీటిని నదీ ముఖ
ద్వారమునకు పైన 30, 40 మైళ్ళ సుండియే
నిర్మింతురు; వెల్లువకట్టలు (Flood Bunds)

[నె]

పొల్లుకూతలు = వ్యర్థవాక్యములు [తె]

పొల్లుగుడ్డు = పిల్లి పిగులుటకు అవసరమైన
జీవకణములు (కలిలము) లేని కోడిగుడ్డు
— (Vegetable egg) పుంజు త్రొక్క
కుండానే పెట్ట గుడ్డు పెట్టననుట

ఇప్పుటి బహిరంగ రహస్యము; ఈవి
గుడు
పొల్లబాకీలు = వసూలు కావడన బాకీలు
[అ]

ప్రొద్దుగూకులు = ఉదయాస్తమానము; దిన
మంతా—ప్రొద్దు గూకులు ఒకే పని;
ప్రొద్దుగూకులు [నె]

పో

పోకపొత్తరము

పోట్లమారి

పోకపొత్తరము = పోకచెట్టు బొందె అట్లతో
కుట్టినది; దొప్ప [అ]
పోకిళ్లు = అక్రమచెట్లలు, వెట్టి వేషములు
[గో]
పోకు = దొంగతనము — ఆ యింట్లో రాత్రి
పోకు పోయింది [చి]
పోగంత = పనిపోవుకాలము — పోగంతకు
దుబ్బుద్ది పుట్టినది [కరీ]
పోగగు = దాపురించు — నాకది ఎక్కడ
పోగైందో తెలియదు [నె; అ]
పోగారు = మగగురి [వి]
పోగు = (1) చెప్పలకు కుటు సన్నటిలోహపు
తీగ—కుట్టుపోగు; ముక్కుపోగు - నవాబు
భార్యకైనా కుట్టుపోగులే [నె; కర్నూ]
(2) పోగరతో రాచు — ఈ కమ్మిని
కొనలో పోగి తీసుకురా [చి]
(3) జందెము—వాని మెడలో పోగుపడ
లేదు [తె; అ]
పోగుపోయు = పచ్చిసూతుతో మంగళ
సూత్రమును పేసి నిద్దముచేయు [చి]
పోగులుపోయు = బాగుగా సంపాదించు;
హోళ్లారంలో సంపాదించుకప్పులుపోయు
చున్నాడనుట — సంపాదించి పోగులు
పోస్తున్నాడు [కరీ]
పోగులువేయు = గొత్త, పొత్తలు మొదలగు
వేటలను కోసి కుప్పలు బెట్టట, ఇటికప్ప
లను పంచుకొనుటో అమ్ముటో జరుగును

—నిన్నుకోని పోగులవేయ, పోగులుబెట్ట
అనితిట్టు [కరీ; నె]
పోగువేయు = నాగచెట్టులపై వారినె సర్దుచు
కారిము పూస్తు — దాపరెట్టుపై పోగే
యము [కరీ]
పోగెత్తు = ప్రస్తావించు—అయిన అనంగతో
పోగెత్తలేదు [నె; అ-పె]
పోచికోలురాయడు = లేనిపోని డంబాలు
చెప్పచు కాలము వెళ్లుచున్నవాడు [గు]
పోచు = పోవు; పోను; తిరుగమాత [కరీ]
పోటాకు = వరి మొదలగునవి, వెన్నుతీయు
టకు ముందుతీయు చివరి నిట్రమైన ఆకు
— పైరు పోటాకు వేసింది; కోటాకు [నె]
పోటి = (1) వ్యవసాయదార్లు పరస్పరము కమ
కాంక్షతో ఇంకొకరి పనికి తోడ్పడుట—
మేము వాండ్లకు పోటిపోయినాము; తోడిడి
[తె]
(2) గిరాకిలేని వస్తువును గిరాకిగల
సరుకుతో తోడించి అమ్ముట—జెల్లానికే
చక్కెర పోటిబెట్టి అమ్మినారు [నె]
పోటుగ్రమ్ము = సదిలో ప్రవాహమెక్కువై
ఒడ్డు ఒరయు [కరీ]
పోటెండ = తీక్షణమైన మద్యాహ్నపుటెండ
[గు]
పోట్లమారి = చీటికిమాటికి కయ్యానికి కాలు
దువ్వేసెద్దు [నె; కర్నూ; అ; తె]

పోడు = (1) కష్టము — వాడిపోడు ఎక్క
వైంది

(2) బలవంతము — ఇప్పుడని పోడుచేసి
నాడు

(3) ఎక్కువైన — పోడుగాలి; పోరుగాలి
ఎక్కుగాలి; పోరు [నె; కర్నూ; తె]

4) కొండమీద అడవికొట్టి కాయ్చట [వి]

పోడుగొట్టు = (1) అడవి నరికి పొలమును
సాగుకు అనువుచేయు [నె. పొ]

(2) చెట్టుగొట్టి ఊరు పొందించు; (ఊరికి
తీసికొనవచ్చు) [కరీ]

పోడుగోలు = పనికిమాలినవాడు; బాడుగోలు
[చ]

పోతపాలు = బిడ్డకు తల్లిపాలులేక పోసిన
అన్నమైనపాలు — పోతపాలులో ఎదిగిన
బిడ్డ × తల్లిపాలు [చి; నె]

పోతి = మరణించినట్టిది; శవము [అ]

పోతుగడ్డ = వీరభూమి — ఈ ఊరు మంచి
పోతుగడ్డ [తె; నె]

పోతుగాడి = నడ్డు మేలురాని చేసిన తర్వాత,
క్రింద నేలమట్టములో రాని చుట్టు తీసిన
లోతుగాడి; గీత; దానిని తడలింప
కుండా జేయుటకు యిది ముద్రపంటిది;
మొలతాడు (తీయు) [నె]

పోతు బలిసిపోవు = నత్తవ ఎక్కువై, పెరు
ఎక్కువగా ఆకు బలిసిపోవు, దీనివలన
పంట తగ్గను [నె]

పోతురాజు = గ్రామ దేవతకు ముందు ఊరే
గురు ముందు నైవేద్యము గొనువాడు,
ఎడమచేత ఖండించబడిన తల్చుకుడిచేత ఖడ్గ
ముగల యాయన గ్రామదేవతలు వంద
మందిలో చిన్నవాడు; పోలేరమ్మ యాయ
నకు అక్కో-వదెనో [చి; నె]

(2) ఏవని చేతగానివాడు — పనికిపోతు
రాజు, తిండికి తిమ్మరాజు [గో]

పోతుముడి = గట్టి ముడి [చ]

పోత్రము = పొగరు, పోతరము [శ్రీ]

పోథీ = పయ్య; పుస్తకం [కరీ]

పోపు = (1) తిరుగమాత; తిరుగబోత; పొగపు;
పోచు; పోసు [నర్కా]

పోబెరుగు = మితిమీరి పెరుగు — పైరు
పోబెరినది [నె. పొ]

పోయినాడు = (1) వెళ్ళినాడు — ఆయన
ఇప్పుడే పోయినాడు [నె; కర్నూ]

(2) చనిపోయినాడు, ఇచ్చే వెళ్ళి పోయి
నాడంటే నెల్లూరు ప్రాంతములో చనిపోయి
నాడని అర్థము [నర్కా]

(3) సంగమించినాడు — దానితో పోయి
నాడు [ఆ; నె; తె]

పోరటి = ఒకరు ఇంకొకరికి పంపిన తిను
బండారములు [శ్రీ]

పోరడు = పిల్లవాడు × పోరి [చి; తె]

పోరి = (1) పిల్ల [మ]

(2) దాపిపిల్ల [వ; కరీ]

(3) తలిదండ్రులు లేనిపిల్ల పొల్లి; పోలి
× పోరడు [మ]

పోరు = (1) ఎక్కువైన — పోరుగాలి

(2) పిల్లకాయలు ఏదో ఒకటి కావలెనని
చేయు రచ్చ, పెట్టు హతము — వాడిది
ఒకటే పోరైంది [నె; కర్నూ; తె]

పోరు = (చూ) పోడు [అ]

(3) బాధ — అత్తగారి పోడు బడలేక
[అ]

(4) గుక్కపట్టి ఏడ్చు [గు]

పోరుకాడు = తీవ్రముగా ప్రయత్నించు —
ఎంత పోరుకాడినా పని కాలేదు [నె]

పోర్వ = అంచలేని తెల్లనిబట్ట [చ]

పోలక = ఒక రకపు గువ్వపిట్ట [కరీ]

పోలి = (1) చెడుత్రోవ త్రొక్కినవాడు
[సే]

(2) ఆడుపిల్ల; పోరి; పొల్ల [చ]

పోలిగాడు = విదూషకుడు — పోరా జ్ఞాప్తు

పోలిగా; పోలుగాడు [చి]

పోలిపాట = (చూ) ఓలిపాట [గో]

పోలుగజ్జలు = పెద్దబండి నొగలు [మ]

పోలు పైకెత్తు = రెండెళ్ల బండికి వెనుక
బరువెక్కువై కాడి పైకి లేచిపోవు;
లేవగు

(2) ఎవరైన జబ్బువడి బలహీనమగు

(3) నష్టపడు [గు]

పోలుపొందులేని = ఒకరితో ఒక పద్ధతి లేని;

చాలుమాల లేని [కరి; నె]

పోలుపోయు = పెండ్లి పందిరిలో పిండి
ముగ్గులు దీర్చి బియ్యము వరుసగా పేర్చు
విధానము [కరి]

పోలెలు = పోలీలు (భక్ష్యలు) [మ]

పోలేరమ్మ = పోలకము — పోలేరమ్మ

పోసింది; మొలుపు చూపింది [నె; అ]

పోల్లడు = అనాథ బాలుడు [కరి]

పోవడి = వాలకము; పోబడి [కరి]

పోసాని = ఎలుకల సాని; ఒక నాగరిక

మైన శ్రీ [కరి]

పోసికాలు = (1) పోషణ. గంజిపోసి కాపా
డుట అనుట — ఆయన పోసికాల క్రింద
ఎవడూ లేరులే [నె; అ]

(2) సరసపు మాట; పోసికోలు [గో]

పోసికోలు = (1) వ్యర్థప్రసంగము [గు]

(2) సరసపుమాట; పోసికాలు [గో]

పోసు = పోపు; తిరుగమాక, పోచు [కరి]

పోసుకోరు = నమ్మరాని మాటలు [కృ]

పోసుగోలు = అడుక్కొని తినువారు [చి]

పోసెట్టి = కోమలివారి పేరు [కరి]

పోశీలు = బొబ్బిలు [చి]

ప్రత్తివిడుచు = ప్రత్తి రాబ్బముతో గింజలు
పేరుచేయు [గు]

ప్రదక్షిణాలు = పురుషుడు ఒక శ్రీకై ఆమె
ఇంటిచుట్టు తారికాడు చుండుటలు [నె; కె]

ప్రసిమిసి = ప్రస్తావన; — దాని ప్రసిమిసే
అక్కడ రాలేదు [నె]

ప్రస్తము = గర్భాధానము; ప్రస్తుతము [అ]

ప్రస్తుతము = గర్భాధానము; ప్రస్తము [అ]

ప్రాణంబట్టి = లావు అగు [మ]

ప్రాణాచారము = (1) (చూ) వరపడుట

(2) విడువక ఒకరిని అతి దీనముగా
అర్పించు — వాడు ప్రాణాచారం బడి తీసి
కొన్నాడు [నె]

(3) అభీష్టసిద్ధికి చేయు దీన ప్రయత్నము
[కృ]

ప్రాయ దూడ = పెయ్య

ప్రాయము = ఒడ్డును ముట్టుట [అ; బ]

బు

బంక

బంగపోవు

బంక = లోభితనము — ఆయన బలేబంక [మ;
నె]

బంకపని = సులభముగా వగతెగనిది [అ]

బంకులు = పశుశాల భవంతి ముందుండు,
పైన కప్పువేసిన అరుగులు; సాధారణ

ముగ మగవారంతా కూర్చోని వ్యవహారాలు
జరుపుచోటు; వంట [మ]

బంగపోవు = బ్రతిమాలు; భంగపోవు [అ;
నె; బ]

బంగారక్క = తోలుబొమ్మలాటలో వాడ
వదినె, (చూ) కేకగాడు [నె; చి]

బంగురు = ప్రాకు — నడవ నేర్చి బంగురి
నట్టు [వి; శ్రీ]

బంటుగూటుము = ఎద్దులను విప్పి, అదే
ఎత్తులో నిండుబండి నిలుపుటకు ముందు
నొగ క్రింద పోటీపెట్టుకొయ్య; బండి
గూడు; కయికాడి

బంటుగూటుము = బండికి ఎద్దులుకట్టియుంచి
నట్లే నిలుపుటకు బండిపట్టుమునకు వెనుక
ఆనించు పొటీకట్టె; × ఇట్లే ముందు
నొగకు పోటీపెట్టు దానికి కయికాడి
అందురు [నె-మెట్ట]

బండ = చిన్నరోకలి [తె; నె]

బండమనిషి = (1) సిగ్గులేనివాడు [తె]

(2) మొరటుపట్టుగల మనిషి [నె]

బండవాలము = పెట్టుబడి, మూలధనము;
బండారము; బండారము [అ]

బండారము = (1) సామర్థ్యము

(2) రహస్యము — నీ బండారం బయట
వడిందిలే [కర్నూ; నె]

(3) సొమ్ము

(4) మూలధనము; బండవాలము; బండా
రము [మ]

బండారము = (1) గ్రామదేవతల ప్రసాదముగా
నిచ్చు కుంకుమ; బండారు [నే]

(2) పుట్టమట్టి; పాలుపోసి వచ్చునప్పుడు
తీసికొనివచ్చునది; ఇది ప్రసాదమువంటిది;
[కర్నూ]

బండారు = గ్రామదేవతలకు పెట్టిన కుంకుమ,
వసుపు [కరీ; చి]

బండాలము = రహస్యము [చి]

బండారము = (1) సొమ్ము

(2) మూలధనము; బండవాలము; బండా
రము [వ]

బండి = 20 బస్తాలు; 1 పుట్టి [నె; మ]

బండికడీలు = వంకరటింకరగా ఉండి,
గుంజలుగ పాతుటకు అక్కరకు వచ్చు
కట్టులు [మ]

బండికుంబము = ధర్మరాజుల తిరునాళ్లలో
బకాసుర వధనాడు, బండిని అలంకరించి
భీముడు (వేషగాడు) బండి తోలుకొనుచు
రాగా, ఇంటింటా అన్నం మక్కెరలో
(జల్ల) పోయుదురు. సాయంకాలం కాగానే
ఆలయ మైదానములో బకాసురుడు (వేష
ధారి) వచ్చి భీమునితో కలియబడి వధింప
బడు యీ ఉత్సవమును బండి కుంబ
మందురు; బండికుంభము [చి; నె]

బండిబుడ్డి = చక్రము యొక్క ఆకులు చేరే
చోటు; కుండ [నల్ల]

బండిసున్ను = బండిచక్ర మంకటి సున్న
అనుట; పూజ్యము; బొత్తిగాలేనిది [నె]

బండు = (1) రోక — బంధుభూతలు [నె]

(2) బురద; బరుడు [కరీ]

బండుండ = బండిచక్రము, పిల్లలు తోలుకొని
ఆడుకొను చక్రము [వి]

బండుగడుగు = ఒకరి తప్పులన్ని ఎత్తిచూపి
తిట్టు [కరీ]

బండుబాగోతము = (1) పచ్చి బూతుకూతలు
(2) అధికమగు హల్లా [కరీ]

బంతి = రాగి, నజ్జి, ఆరి, వరి మొదలగు
వాటిని సురుచుటకు వకువులచే తొక్కించు
నపుడు వరుస ఏర్పడటకు వాటి మెడలకు
కట్టిన, మెడ వలుపులు గలిగిన మోకు;
మేతకు కట్టివేయు దామైన వంటిది [ఆ;
పె; వ]

బంతికూడు = వంక్రిగా కూర్చుండబెట్టు
వత్తించు అన్నము — నాకు బంతికూడు
వట్టదు [చి; నె]

బంతిచాప = భోజనమునకు ఎక్కువమంది
కూర్చుండుటకు మూరెడు వెడల్పున
పొడుగుగా వుండే చాప [కర్నూ; నె]

బంద = (1) తమలపాకుల చిన్నకట్టలు కలిపి కట్టిన పెద్దకట్ట; పంద; సుడి [నె-ఆత్మ]

(2) లేత పొట్టి తాటిమాను; బొంద — తాటిబంద గుఱుతీయి [నె-ఆత్మ]

బందము = పరిచేసి పంపు [కరీ]

బందరుపిచ్చోడు = మత్తి స్థిమితము లేనివాడు; దేనికి కొరగానివాడు. తలవెంట్రుకలు చెదరిన వారిని, ఈ మాటతో సంబోధింతురు [చి]

బందరుబతానీ = నెలూరు నెఱజాణవంటి పదము. బందరు ప్రాంతపు త్రీ చాలా గడుసరులు, అని ప్రతీతి

బందా = రొట్టము, బందాగా రూపాయలు చ్చాను, నాతెమని భావము [చి]

బందికాడు = నరములు బిగించుకొని నందున చిన్న చిన్న అడుగులతో కష్టము మీద నడచు—బందికాడుటూ వచ్చినాడు [నె]

బందిరి = బందిరి (లి) దొడ్డిలో పశువులను వేసినందుకు చెల్లించు రుసుము; బంది; బందె [ఆ-పె]

బందుబెట్టు = మానుకొను [కరీ]

బందె = గ్రామ సమష్టి కార్యములలో పాల్గొనని వారికి ఊరి పెద్దలు వేయు అపరాధము [చి]

(2) చేతికి తగిలించుకొను ఆభరణము [ఆ]

బందెకాడు = వ్రీయుడు; తగులము గలవాడు [మ; ఆ]

బందేలదొడ్డు = (1) దొంగ పశువులనుతోలి ఆపరాధము వసూలు చేయదొడ్డి; బందెల దొడ్డి [వ]

బందే = నమస్కారము [కరీ]

బంప = గడ్ల (దగ్గితే వచ్చునది) [చి]

బంబు = పెదురుబొంగు — బంబులు కొట్టి కొట్టాయి వేళాదు [చి]

బక్కబరుడు = ఎండిన నేల నెరియంలో నుండు పాము, ఇది కరువడు గాని నాకి

నవో చర్మవ్యాధి ఏర్పడును; పరుగడు [నె]

బక్కలు = దుక్కి-తెట్లు [శ్రీ]

బగాది = గాలివాన [శ్రీ]

బగార = మాంసములేని పొలాపు అన్నము [మ]

బగ్గంపాడు = భగ్నము, రాశనము [తూ-గో; తె]

బగ్గి = గుఱుపుబండి

(2) ఒంటిమీద ఏర్పడిన గీత [గో]

బచ్చల = ఇంటిలో స్నానము చేయువోడు — బచ్చలగది; బచ్చలి

బచ్చలి = స్నానాలగది— జాలారి [కర్నూ]

బచ్చలిల్లు = స్నానము చేయుగది [ఆ; పే]

బచ్చెనకుండలు = (చూ) అరివేజి; అరిమెన [చి]

బచ్చెనకోల = కొడుపు, పూరీలు చేయు కట్టు [మ; వ]

బచ్చెనలెట్టు = రంగుచేయు [తె]

బచ్చెల = స్నానాల గది [నే]

బజారు = వారపు సంత; వీధి [తె]

బజీతు = (1) సిగ్గు విడిచి మనిషి — అతె ఒక బజీతు ముండ్

(2) పరువు ప్రతిష్ఠ లేని; వజీతు [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

బజ్జి = వంకాయ, పొరకాయ మొదలగు వాటిని వండి, ముద్దగా ఎనించినకూర— వంకాయ బజ్జి [నె; కర్నూ; ఆ; తె]

బటకాయించు = (1) మోసగించు, బటకాయించు [తె]

(2) పొగరు ఎగురవేయ — బడవట బటాయిస్తున్నది [నె]

బటువాయి సంఘి = (1) పక్కకు సంఘి

(2) ధబ్బుల సంచి. దీ ని కి ఎఱ్ఱని బట్ట, తెల్లని చారలు, మూతికి కంచు ఉంగరాలలో దారము గలవు [చి]

బటువు = (1) వివాహ సమయమున ప్రధానములో ఉపయోగించు ఉంగరము [గు]

(2) ఆ ను కొనుటకు లావైన దిండు; అనుడు దిండు [అ]

(3) పెద్ద ఉంగరము [అ]

(4) కాలి బొటనపైకి పెట్టు వెండి ఉంగరము; మెట్టె [తె]

బట్టు = (1) మెల అయినట్టి; లేక శ్రీల బహిష్టతో మెలఅయిన గుడ్డ అని తిట్టుగా వాడబడు మాట, ఓరి నాబట్టు — అని శ్రీల తిట్టు [నె; అ; తె]

(2) ఒక వన్నెలో, ఇంకొకవన్నె మచ్చ — బట్టెట్టు [నె]

(3) సుఖరోగ వేశేషము (గనోరియ) [వ]

(4) స్థలనము [వ]

బట్టముచొచ్చుడు = బట్టలపై ఆత్మ సక్తకలవాడు [మ]

బట్టి = బోడె [శ్రీ]

బట్టోళ్లు = బ్రాజాలు; కనివాండ్రు [చి]

బట్లర్ ఇంగ్లీషు = అరకొరల ఇంగ్లీషు; గ్రామ్యము. ఇంగ్లీషు వారింట వంటచేయు (= బట్లర్) మనదేశీయులు ఉపయోగించు వచ్చిరాని ఇంగ్లీషు — Four mans Sir [నె]

బట్టె = ఆముదము వండి తీసి దానిని మరల కాచుకొనునట్టి మట్టిపాత్ర — ఆముదపు బట్టె [నె.పొ]

బడ = బక్కచిక్కిన — బడోడు, బడాపు [అ-నె]

బడప = తెలివిలేనివాడు [తె]

బడకోకలి = చిన్న రోకలి, బుడకొయ్య [చి]

బడాన = వెంటనే; బడుగున [అ; బ]

బడి = (1) వెంట, వరుస; సాలుపు — పెన్నబడి గ్రామములు [అ]

(2) ఎక్కువ — బడివడిచిన ముండ బజారుకు పెద్ద; బరితెగు [నె]

బడిచెప్పు = ఒకడన్నది, తక్కినవారు వెంటడిగా బలుకు (బడిలో పిల్లకాయలు పలికినట్లు) [అ]

బడితె = (1) ఎండిన లావుకట్టు

(2) అదుపాజ్ఞలు లేక తిరుగు శ్రీ గాని, పురుషుడు గాని [నె; కరీ]

బడిపెద్ద = వీదిబతులలో పెద్దగా నియమించబడిన విద్యార్థి; పెచ్చె [నె; తె]

బడ్డుదాయి = (1) బద్దకస్తుడు; సోమరి [గో]

(2) అప్రయోజకుడు [గో; నె]

బడుప = (1) ఒకతిట్టు

(2) ఆకు పూత లేక ఎండినచెట్టు [మ]

బడ్డి = కిక్కికొట్టు, మొదలగు వానిని ఉంచుకొను కట్టు లేకుల గది; బంకు [గ]

బణంగి = (1) అబద్ధాల పుట్ట

(2) రాడీ [కరీ]

బతాయి = వంట యింట్లో ఉపయోగించే చారు గిన్నె [మ]

బతావనీ = (1) వట్వారీ (కరణం) లేక్కలలో సరిమాచుకొనుట

(2) కొలకుండల హెచ్చు తగ్గులను సరిచూచుకొనుట [కరీ]

బత్తల = నగ్నము; దిగంబరత్వము; బరిబత్తల; బరిమేను [మ; రా]

బత్తాయి = ఒకజాతి రుచియిన నిమ్మపండు (బటేవియాజాతి) [నర్కా]

„ గజనిమ్మ [నె]

„ చీని [రాయ]

„ సాకుడి [ఓషణం]

బత్తాను = (1) పిండి చక్కెరలో కలిపి పాగు చేసి బిలలుగా చేసిన తినుబండారము బొత్తాము [అ; వ]

(2) గుండి—చొక్కాబత్తాను [నె]
బత్తెము = ఒక పెద్ద మానును తొలిచి పడ
పగాచేసినది. ఇందు ఒకరిద్దరే కూర్చుండి
పోగలరు; ఇవి ముత్తుకూరు ఉప్పుచేరు
(కండ్లెటి ముఖద్వారము) లో వాడబడు
చున్నవి—బత్తెలలో దాటో వచ్చినాము
[నె]

బత్తెము = (1) చూ) బత్తెము [నె]

(2) దినవెచ్చము — ఆయన ఇచ్చినది
యానాటి బత్తెమునకు (బత్తెనికీ) సరి
పోయింది [నె]

బత్తెముతీరిపోవు = చనిపోవు; గింజలు కీరి
పోవు

బదనాము = (1) బాధ్యత; బదనాయము [అ]

(2) కష్టము [అ]

(3) చెడ్డపేరు; [తె]

బదనాయము = (1) బాధ్యత—బదనాయం
పెట్టుకోడు [నె]

(2) సంబంధము — చాంట్లో నాకేమీ
బదనాయంలేదు; అదేమీ బదనాయమా;
[నె; తె]

(3) కష్ట [చ]

(4) కష్టము—నీవు వెళ్లిపోయినా నాకేమీ
బదనాయము లేదు [చ; గు]

బదాబదలు = (1) సంబంధం లేకుండా విడి
పోవు;

(2) చెల్లాచెదరగు [అ; బ]

బదాలు = (1) పెద్దచినుగులు— పంచబదాలు
బదాలుగా చినిగిపోయింది [నె]

బద్రింపు = పునాది గోడపైన గోడ కట్టు
నపుడు రెండురక్కలా మిగిలిన
భాగాలు; పత్రింపు; పత్తిరింపు [గు]

బద్ద = (1) కాటి మొదలగువాటిని నిలుపుకు
చీల్చిన పొడవు కంటము — తాటిబద్దలు

(2) మినుము పెనలు మొదలగు వాటి
వప్పు, జేడ

(3) పలకపాటు—బద్దగా చెప్పు; దబ్బ
[నె; కర్నూ; తె; అ]

బద్దగు = అప్రతిష్ఠపాలగు; అగౌరవముచెందు
—నేను ఈ వ్యవహారములో బద్దయి
పోతిని [అ]

బద్దమానంచేయు = కొలత పావులు సరిగ
ఉన్నచో లేచో చూడు; బద్దించు [మ]

బద్ది = (1) గోలీల ఆటలో ఆటగానికి ప్లావర
మైన చిన్నగుంట—అది నా బద్ది [నె;
వ; కరీ]

(2) ప్రీ యోని [వ]

(3) గుడ్డ నేయునపుడు పెద్దచావులోపంచ
పంచకు నడుమ పదలు పేక (అడ్డనాలు)
లేని భాగము — బద్దికాశీకి చించు; బద్దె
[నె]

బద్దించు = (1) సేపు మున్నగు కొలత
పాత్రతో మరొక పాత్రను కొలిచి సరి
చూడు; బద్దమానం చేయు [తె; అ]

(2) గొణిగి తిట్టు—జోరక బద్దిస్తుంటుంది
[తె]

బద్దికాల్పు = గోలీల ఆటలో నిరయమైన
(గుంటలో) బద్దిలో గోలని పడవేయు—
ఆ బద్దినీ కాల్చినా [నె]

బద్దిన్సు = గట్టి కావలా; కాపుదారి [కరీ]

బద్దిరింపు = కొంతపైకి కట్టబడినగోడవెడల్పు
తగ్గించుటకు వడలేడిగాడి; పత్తిరింపు [గు]

బద్దు = నిర్బంధము [అ]

బద్దుచెడు = ఘోరిగా దిగజారిపోవు [కరీ]

బద్దెబడు = పని ముగియవచ్చు [కరీ]

బనాతుపచ్చడము = జమిలిమప్పటి (రెండు
పేటదుప్పటి) [కరీ]

బన్నసరాలు = ఆభరణాలు [కరీ]

బప్పు = ఇంటి వీళ్లకాచుకొను బాయిలర్
[కరీ; వ]

బబ్బరు = వత్త గాలికములచేయగా మిగిలిన
పొల్లపొట్టు [కరీ]

బమ్మెత్త = భ్రమత; బమ్మెర [అ]
 బయట కంసలవారు = పొరుగురినుండి
 వచ్చిన కంసాలి; బయటికమ్మరి [చి]
 బయటపడింది = ముట్టయింది; రజనస్థల
 అయింది [వి]
 బయటి కమ్మరి = గ్రామ గ్రామ ఒక కొలిమి
 పనిముట్లతో పోవుచు, ఊరిబయటగాని,
 గ్రామవానికి దగ్గరగాని తాత్కాలికముగ
 కొలిమి ఏర్పరచుకొని, ఆ ఊరి కమ్మరి
 పనిచేసి ముగించి వేరొక గ్రామమునకు
 పోవుచుండు ఇనుప పనివాడు. వీరు రాజ
 స్థానమునుండి తురక దాడులకు పరుగెత్తి
 వచ్చినవారు. ఇప్పుడు ఆయా గ్రామాల
 లోనే స్థిరవాస మేర్పరచుకొని నిలిచిపో
 యిరి; వీరి భాష వేరు. నెలూరులో నేటి
 బయటి కమ్మరి వీరి వీరిదే [నె; అ]
 బయటికి బెట్టు = ఊరకే విరచనములగు —
 అతడికి బయటికి బెట్టినది [మై]
 బయటికిపోవు = అధికాపమానమునకు
 పోవు; పిళ్లచాయపోవు [నె]
 బయసుమాలు = పాదములు [కరీ]
 బయసి = (1) సత్తువ [చి]
 (2) సిగ్గు; పరువు — బయసిమాలి [నె]
 బయ్యడు = పిడుగు [కరీ]
 బయ్యము = భయము — బయ్యంకల బల్లి
 బావ పక్క పుట్టినది [చి]
 బయ్యా = పిచ్చివాడు, ఛాందసుడు; బరియా
 [గ]
 బరక = (1) పనికిరాని పొలము [తె]
 (2) నూక [అ; నె; వ]
 బరకతు = లాభము [కరీ]
 బరకమ్మి = అందనాకు తక్కువ [కరీ]
 బరడ = (1) రవ్వ; బరక; నూక [నె]
 (2) తెనగపిండి, ఉలిపాయతో కలిపి
 చేయు కూర. దీనిని మహారాష్ట్ర బ్రాహ్మ
 ణులు తెలంగాణలో చేయుదురు [మ]

బరబసు = నునుపుదనము [కరీ]
 బరాతము = (1) అప్పు ఇచ్చు పరకు ఒక
 మనిషిని ముఱ్ఱముని దగ్గర నెట్టుట; తరువు
 [చి]
 (2) ఒకరు ఇంకొకరికి ఇవ్వ వలసిన
 దానిని యివ్వమని మూడవ వానికి అప్ప
 గించునది — నీడబ్బుకు అయినకు బరాతం
 బెట్టినా [నె; కర్నూ]
 (3) తగదా — వాని బరాతం ఎక్కడైంది
 [తె]
 బరి = (1) పశువుల బోర ఎముక [నె; కర్నూ;
 అ]
 (2) గీత; నియమము
 బరిక = (1) ఎండిపోయిన తాటిమట్ట; కమ్మ;
 బరిగ; బట్ట [నె]
 (2) చిన్న రెమ్మ [తె]
 (3) రువ్వ
 (4) బెత్తము [కరీ]
 బరిగ = బెత్తము; బరిక [కరీ]
 బరితెగు = పూర్తిగా తెగించి, సిగ్గుపడుచు —
 బరి తెగితే బాగోతం; బడివిడుచు [వ;
 వి]
 బరి పిరికిళ్లు పీకు = కోయనక్కరలేక
 చేతులతోనే పెరుకు [కరీ]
 బరిబత్తల = దినమొల; నగ్నము; బత్తల;
 బరిమేను [మ]
 బరిమేను = నగ్నము; బత్తల; బరిబత్తల
 [కరీ]
 బరియా = ఛాందసుడు; బయ్యా [గ]
 బరుకు = (1) ఇష్టము వచ్చినట్లు ఆకులు
 పెరుకు — అకు బరుక్కరా [మ]
 (2) చిక్కర బిక్కిరగా వ్రాయు — కాగిత
 పంతా ఒరికి వేసినాదు [నె; కర్నూ; అ]
 (3) గిలుకు [గో]
 (4) పెద్దగా గట్టిగా గోకు

బరుడు = బట్టలపై పేరుకొనిన బురద —

బరుడు కడుగు [నె]

బరువుదినుకున్నడు = మృతిని పొంది నాడు [మ]

బరువులు దినుకొను = పీనుగును మోసిన వాళ్లు కరువాక చేసుకొను ఒక తతంగము [ఆ]

బర్లంపట్టు = సాధించు; భరతంపట్టు [నె]

బర్లిబండి = సామానులబండి దీనిపై కప్పు ఉండదు [మ]

బట్ట = (1) బెత్తెము; మెల్ల — బింతబట్టలతో చావగొట్టారు [చి; ఆ]

(2) బరిక; ఏండిన కమ్మ [ఆ]

బట్టులు = బట్టలు; గేదెలు; ఎనుములు; బద్ద [తె]

బట్టెకుక్క = చిన్నబట్టె [వ]

బట్టెముక = ప్రక్కముక [నె]

బలంపీట = (1) బరువుమూటలు పెట్టుటకు ఉపయోగించు పొట్టి మొరటుకొయ్య చట్టము [నె]

(2) వెడల్పు ఎత్తుగలిగిన బెంచి; బలము [నె]

బలబల = కొంచెము కొంచెము — బలబల తెల్లవారింది [నె; వ; ఆ]

బలబలాపురి = ఎవ.కి వారే యెఱిపు [కరీ]

బలము = వెడల్పుబెంచి — బలంపీడ వండుకో [నె]

బలముచేయు = ఎరువులు వేయు [కరీ]

బలరక్తని = నాగజెముడు; నాగమర్రి [నే]

బలవా = మీదబడి కొట్టడము; బల్వా [కరీ]

బలిగుడు = చెడుగుడు (క్రీడావిశేషము); కబాడి [చి; నె]

బలిచెక్క = ఏటికాల్వలో ఇసుకత్రవ్వి ఎత్తి మెట్టకువేయు సాధనము [ఓ]

బలుపు = గర్వము [మ]

బలుపుదింపు = గర్వమణము [మ]

బల్ల = రెండు మద్రాసు శేర్లు; అరతూము [చి]

బల్లకూర్పు = మిద్దెలాడుటకు క్రింద దంతెల మీద వరచు చక్కలు [నే; ఆ]

బల్లపాటు = పఱపుగా; అడ్డపాటు [కరీ]

బల్లిలు = వాసము వంటివి [మ]

బవంతి = (1) పెద్ద పెంకుబిల్లు; భవంతి [నె]

(2) ఇంటిముందరి హాలులో గాలి, వెలు

తురులకై కొంచెము ఎత్తుగా కట్టినది [తె]

(3) గృహాంతర్భాగమున నుండు కప్పు

లేని చోటు; బవుంతి; తొట్టికట్టు [చి]

బవుంతి = (చూ) బవంతి [చి]

బస = తాత్కాలికమైన విడిది — నెల్లూరు

బసకు రా [నె; కయూ; వ; ఆ]

బసవన్న = గంగిరెద్దు [చి]

బసవి = (చూ) బసిని [వ; ఆ]

బసారము = అతి విరేచనాలు [కరీ]

బసివి = (1) పరువు లేనిది, వ్యభిచారిణి

(2) స్వేచ్ఛావిహారిణి

(3) కన్నడ దేశములోను, బల్లారి ఆనంత పురం జిల్లాలలోను యింటి ఆడవడచును ఒకతెను, బసవేశ్వరునికిగాని, వకుపతికి

గాని అంకితము చేయుదురు; ఆమెను

బసివి అందురు. ఈమె దేవదాసియై

భోగము వనితవలె పెండ్లి చేసికొనక,

నిత్య సుమంగలిగానే రసికులతో సంసారము

చేయుచుండును. ఈమెకు సంఘములో

న్యూనములేదు ఈమె పుట్టి

నింటనే ఉండిపోవును. ఈ బసివి స్త్రీ

అయినను తండ్రి ఆస్తిలో భాగముపొందును.

ఈమెకు సంతతి కలిగినను అగౌరవము

లేదు. ఈ ఆచారము కూడ్రులలోను,

కన్నడ లింగాయతులలోను గలదు —

లేకలేక ఒక బిడ్డ కలిగితే అది బసివి

అయింది [రా]

బళ = (చూ) ఉలవాయి [అ]

బళపము = బలపము; బళాపము [అ]

బళాపము = వలకపుల్ల; బలపము; బళపము [అ]

బల్లారి నూనె = కుసుమలనూనె [నె]

బా

బాండీ

బాపనకప్పు

బాండీ = బాణలి

బాండ్లి = మూకుడు; బాండలి [నే]

బాక = పద్దు; బోకు — పాక బాక; ముట్టుకోకు [నె; తె]

బాకి = పెద్ద — బాకినోరు [వ]

బాకినోరు = వికారపునోరు [పొ]

బాగళాలి = (1) భార్య

(2) ఒకటిట్టు, బాళాలి [అ-పె]

బాగాలు = వక్కపాలుకలు [తె]

బాజీబందు = స్త్రీలనందిట దరించు నగ; రెట్ట కడియము; బాజాబందు [నె-పొ]

బాజాబందు = స్త్రీలనందిట పెట్టుకొను ఆభరణము; కేయూరము; బాజీబందు [నె-పొ; మ]

బాటబడు = ఆచారమగు [కరీ]

బాటు = తూకపురాయి [కరీ]

బాడవ = నీళ్లు నిలుచు వల్లపు ప్రదేశము; పడవ; వాడ — అది బాడవ పొలము (ఉరుదు) [నె; సర్కా]

బాడి = బురద [గో]

బాడిగ = అద్దె — బండిబాడుగ; ఇంటి

బాడుగ; బాడుగ [నె; గ; రా]

బాడిగె = బాడిగ; అద్దె; కిరాయి [అ]

బాడిద = కొయ్య చెక్కుట కువయోగించు సాధనము. దీనికి పొడవైన కచ్చెలిగించి యుందురు; బాడిస [త్రీ]

బాడు = కుంటిన ధనము (ఉరుదు) [తె]

బాడుగ = అద్దె; కిరాయి, బాడిగ [నె; రా]

బాడుగోలు = (1) పనికిమాలిన — వాడు బాడుగోలు మనిషి [నె]

(2) జారిణి [చె]

బాడుచాకిరి = వెట్టిపని [తె]

బాణాకట్టె = పొడుగాటి కట్టె; లాఠి; చెడి [అ; నె; బ]

బాత = రెంటి ప్రదేశములమధ్య ఎల్లగీత [కరీ]

బాతాలు = బఠాయిలు; దంబములు — బాతలపోతు [వ]

బాతుకోడి = బాతు [నే]

బాదరబంది = తగులాటము; ఇబ్బంది — ఏమీ బాదబంది లేనివాడు [నె]

బాదు = (1) గుంజను బాగుగ కూరి నాటు — గుంజల బాదినారు [నె; తె; అ]

(2) కట్టుట [గో]

బాదులు = (బాదిన = నాటినవి) తాటకు ఇళ్లకు పందిళ్లు వేయుటకు భూమిలో నాటు పొడుగాటి కందిమలు (గుంజలు); బాజాలు [గు]

బాస = పెద్ద కుండ

(2) సీరెత్తు తలుముయొక్క ఇనుప పాత్ర; కవీలబాస; ఇది సాధారణముగ తోయిదిగ నుండును, కవీలగూన [నె; కర్నూ; అ; తె]

బాల్లి = బూర్లముక్కుడి; మూకుడు [మ]

బాపనకప్పు = బాకురుకప్పు; గోద రుకప్పు [వి]

బావనతెలుపు = వ్యవస్థమైన తెలుపు—
బావన తెల్లెద్దు [చి; నె]

బావన పశెద్దు = కొమ్ములు గిట్టలు కండ్లు
ఎరువుగా నుండు తెల్లటి ఎద్దు—బావన
పశెద్దు బాగా యీడ్చునుండి: బావనతెలుపు
ఎద్దు [నె-పా]

బావన బల్లి = తెల్లబల్లి [వి]

బాపాత్రం = అంతా తినకే కావలె సనెడి
కోరిక [శ్రీ]

బాప్పు = తండ్రికంటె పెద్ద మేనత్త [వి]

బాబు = నాయన [కరీ]

బామ్మ = నాన్నమ్మ [వి]

బాయి = (1) చనుబ్రాలు (పిల్లలు అనుమాట)

(2) చన్నులు, చోరులు [వ; నె]

బారకట్టు = ఇబ్బంది—డానివల్ల ఏమిబార
కట్టు పచ్చినా నే నున్నాగా [నె-ఆత్మ]

బారకన్ను = మెల్లకన్ను [వి]

బారకించు = (!) శరీరము బడిలి అశయవ
చలనము ముందిగించు

(2) బాదతో మొద్దుబారు — తల బార
కించింది [నె; ఆ]

బారివాటము = కపిల ఎద్దులు లాగుచు దిగు
బారివలె వాటముగా నుండునది; (slope);
బారువాటము [నె; ఆ]

బారు = (1) ఉదారము—చాల బారుగుణము
[నె; తె]

(2) ఆర్థము—బూరుబారుమని పెండ్లి
చేసినాడు [కర్నూ]

(3) కుపాకిమందు; బారునింపి కొట్టినాడు
[వ]; బారుచేసినాడు [వ; నె]

బారుకట్టు = నాగలిసొగ; పిడికోల [శ్రీ]

బారుబడాయి = ఆరంభకూరత్వం [కరీ]

బారువడ్డి = అంతకములలో వడ్డిని ఆప
సెలో చేర్చని వడ్డి (Simple interest)

x అంతకపు వడ్డి; చక్రవడ్డి [నె]

బారువాటం = (చూ) బారివాటం [వ]

బారూదు = కుపాకిమందు [కరీ]

బారపు పిల్లలు = బేరగాళ్లు ఊళ్ల కుటుంబము
కొనుకొని పోయే కొళ్లు [మ]

బాలపుస్తకం = పిల్లలకు చదువుజ్వరం
వచ్చినపుడు కట్టు తాయత్తు [గు]

బాలమ్మను చేయు = సాధారణంగా బాలిం
తలు పూజించే దేవత బాలమ్మ, పాపము
తొలగిస్తే వేసేనాడు మాంసంతో కావి,
తీసికోకాని, ఈమెకు నైవేద్యం పెట్టు
దురు. గుగ్గిలపు పొగకాక నిప్పుపై నూనె
వేసి “పాలదార నాకు, నూనె దార నీకు”

అని మొక్కుదురు. ఇది ఇట్టికంతు [మ]

బాలసంతపు వాండ్రు = విచిత్రమైన
కూర్చానముమంటి అంగి ధరించి, గంట్ల
ఊపుతూ వచ్చి, దివ్యం తీసుకొనేవారు.
వీరికి పాతబట్టలు ఇస్తే సంతానం కలుగు
నని నమ్మకం [మ]

బాలేపండు = అరటిపండు [అ-రక్షి]

బాల్చీ = బాల్కన, బత్తి [వి]

బాల్చీ = (1) బాల్చీ, బాల్చీ (Bucket) [శ్రీ]

(2) బాల్చీ, బాల్చీ [శ్రీ; వి; ఉ-గో]

బావమీద బరాతం = నిష్క్రమణము
మైనది [సర్కా]

బావిలిలు = కర్ర భూషణము

బావురు = (1) కూన్యక—ఆ పెద్దల్లు బావురు
మంటున్నది [నె; తె; ఆ]

(2) చిన్నబోయిన స్థితి [గో]

బావురుగాడు = బావురు పిల్లి; పెద్ద పిల్లి
[కర్నూ; తె]

బాసతప్పడోడు = మాట తప్పవాడు; అబ
ద్ధీకుడు [నె]

బాసింగము = బాపి కము; బాపికము;
కుఖిక [ఆ; బ]

రెడ్డిగము వేసి కూర్చుండుట
గము) [తూ-గో]

(1) ఒక శ్రీ ఇంకొక శ్రీని నిర్దే
ఉపయోగించు పదం; బొడ్డి—

ఆ బాసేలి వచ్చిపోయింది [నె; ఆ; తె]

(2) బార్య—మా బాసేలి [చి]

బాళిక = మన్నిక [ఆ; బ]

బి

బిచ్చు

బిల్లాటి [న]

జీరంగి; వానకాలములో తిరుగు
పురుగు [తె]

= తాత్కాలిక ద్రవము—

బింగరము లేచింది

= చెవులు ముడుచుకొని పోయిన
నె-పా]

బ = పెనుకకు మరలిపోయిన
[కరీ]

= ఇసుకలో నుండు మన్నని
కర్నూ]

యతిమతము; పిచ్చి సంఘము—
చోష్టలు [నె; తె]

పీటి కుపయోగించు తామ్రపు
—బింద [నే]

బ = బల్లివంటి చిన్నపాము; దీని
బట్టగా ఉండును; నలికించు [వి]

= చాల యిబ్బంది [కరీ]

బ = వ్రాసిన పత్రములు చివర,
వాని చేవ్రాలు; దస్తూరి; సంతకము
[అ]

బు = జామపండు [నే]

= బీజాడు [నె-ఆత్మ]

బంచు = బీసెంచు [వి]

బిగదాయించు = మలకబెట్టి; (మెలిబెట్టి)

వెళ్లిపోవు; బెగదాయించు [కరీ]

బిగబట్టు = (1) ఇవ్వవలసిన వైకములో
కొంత నిలుపుట— పైకం బిగబట్టి నాడు

[నె; కర్నూ; ఆ]

(2) ప్రాణాలు బిగబట్టు; ఊపిరి బిగబట్టు
[వ]

బిగుతుగా = బిట్టుగ [తె]

బిగురు = (1) పొగరు—చింతచెట్టు చిగురు
చూడు, చిన్నదాని బిగురు చూడు; బిగువు

(2) మిడిసిపాటు—మీటిరా అలా బిగురు
తున్నావు : [వి]

బిగువు = (1) గుడిసె కడతెను బిగించెడు
అడ్డకొయ్య; బిట్టు [నె; గు]

(2) గడ్డిమోపు ప్రమాణము [కర్నూ;
ఆ; తె]

(3) బదుమూరల దారముచుట్టుకొలత [చి]

(4) బారెడు తాడుకు సరిపోవు గడ్డి—
నాలుగు బిగువులు కనుపు బదులు కేస్తావు :

[చి]

బిగెడు = ఎకరము [కరీ]

బిచ్చి = (1) చిన్నపిల్లల మూత్రము

(2) పిల్లల మర్మస్థలము [వ]

బిచ్చు = (1) మొనదేలిన రాతిముక్క

(2) కంప వరుకు చిన్న గొడ్డలి; ఆకు గొడ్డలి [తె]
 బిటుకు = ఎంకి నిస్సారమైనది [కరీ]
 బిట్టుబిట్టు = గట్టిగా [కరీ]
 బిడాయిండు = దుప్పటి గప్పకొని, కాళ్లు బిట్టచిన్న పడండ్ [కరీ]
 బిడారు = బండ్లు గుంపుగట్టి, అడవి మార్గమున పోవునది; సార్థవాహము [నె; తె]
 బిడారుదయ్యము = బిడారు వర్తకుల స్త్రీ మార్గమధ్యమున మరణించి, ఆ యి న దయ్యము [వి]
 బిడుకోలు = (1) ఇబ్బంది
 (2) మాటగాని, నిర్ణయమునుగాని తప్పిన చెల్లించవలసిన అవసరము
 (3) పరిహారంతో కూడిన ఒప్పందము, లేక షరతులు = Penal conditions — బిడుకోలు షరతు
 బిడుగు = (1) తోటగట్టున నున్న చిన్న బీటినేల [నె-పొ]
 (2) చూ) బిడుపు
 బిడుపు = (1) విశ్రాంతి; [నే; ఆ]
 (2) బీడు; బిడుగు
 (3) ఖాళీశాగా; చోటు — ఆ గదిలో బిడుపు లేదు [తె]
 (4) బావిలో మట్టి వడకుండా చుట్టూ మట్టి ఎత్తిన భాగం; బిడుగు [చి] (చూ) బిడుపు [అ]
 బిడ్డపాలవేళ = నే ద్య పు పనులు చేయు బిడ్డ తల్లులు, మధ్య న ఇంటికి పోయి బిడ్డలకు పాలిచ్చి వచ్చువేళ; చంటివేళ [నె; ప; ఆ]
 బిడ్డపాలు = వల్లెలో శ్రీమంకమైన సంసారము, పేదల చంటి బిడ్డలకు ఉచితముగ పోయి మేరైన పాలు; ఇట్లే పరిఅన్నము

గూడ పెట్టుదును, దానిని బిడ్డ మెతుకు అందురు [నె; తె]
 బిడ్డమెతుకు = (చూ) బిడ్డపాలు [నె]
 బిడ్డ సాంగ్యము = పురిటి వండుగ నాటి శాస్త్రోక్త విధి [చి]
 బిడ్డీ = పెద్ద వెండిచెంబు [ఉ-వి]
 బిటుకు = భయము [శ్రీ]
 బిత్తల = దినమొల, దిగంబరత్వము [తె; రా]
 బిదకలు = దుమ్ములు (ఎముకలు) కలిసిన మాంసము (కూర); చితకలు [వి]
 బిదుపు = విశ్రాంతి; విరామము [కర్నూ-వరమటి తాలూకాలు]
 బినబిన = బిరబిర, త్వరగా [కరీ]
 బిన్నా = త్వరగా—బిన్నారా [నె-దక్షిణం]
 బిన్నించు = ఎదిరించు; వ్యతిరేకించు—కారై బిన్నించినది [కరీ]
 బిరడాబెట్టు = పూనిన దయ్యమును వదలించు (చూ) సిసాలోకి దించు [నె]
 బిట్టు = (1) విండు — బండికి బిరుపు బిట్టుగా వేసినాదు [నె]
 (2) గర్వము [మ]
 (3) ఆంక్ష—బిట్టు బెట్టినాదు [అ]
 (4) తడికెక్కు కట్టు బిరుపు [నె; తె]
 బిలముబండ = గనిలో త్రవ్విన నావరాయి [అ]
 బిల్ల = బావిగిలక; బిళ్ల [అ; బ]
 బిన = (1) వేగము; బినబిన పోతున్నాడు [అ]
 (2) యంత్రపు కీలకము — దానికి బిన చెడి నిలిచిపోయింది [నె; వ]
 బినపెట్టు = (1) ఆంక్షపెట్టు [అ]
 (2) బెట్టును, గురుత్వమును కలిగించు [నె]

విసాతు ఎంత = నీ లెక్కేమిటి [తె]
 విసక్కించు = పురిపెట్టు: ప్రేరేపించు
 [తె: నె]
 విస్తరు = వక్కచుట్టు: వరుపు [కరీ]
 విశువు = మట్టిగుంట త్రవ్వనప్పుడు, సుల
 భముగ వని అగుటకు, మట్టి పైకి చేర్చు
 టకు పీలగునట్లుగా ఏర్పరచుకొనిన
 లోతు పరిమాణము; బావి రెండు విశు
 వులు తెగినది; విశువు (పరి పైరు కోత
 లలో ములుము అన్నట్లు) [నె]
 విళ్ళ = (1) ఒకరకము త్రీ రోగము [వి]
 (2) బావిగిలక; బిల్ల [అ; బ]

విళ్ళగోచి = కుచ్చెటోసిపెట్టిన గోచి [తె; నె]
 విళ్ళజోడు = కళ్ళజోడు; సులోచనములు [వి]
 విళ్ళదూలము = బావిపై నీళ్ళ తోడుటకు
 పేయు బలమైన అడ్డకట్ట [కరీ]
 విళ్ళబిట్టుగా = ఉన్నదున్నట్లుగా — ఇంటి
 కప్పు విళ్ళబిట్టుగా కూలిపోయింది [గు]
 విళ్ళలమోకు = బండ్లపై నరుకు కట్టెతాళ్ళ
 విగించుట గిలకలు గలిగిన మోకు [గు]
 విళ్ళగుత్త = (చూ) విక్లమక్తా [గో]
 విళ్ళమక్తా = ఒక వనిని నిర్ణయించుకొనిన
 కంట్రాక్టు మొత్తము; విళ్ళగుత్త [నె]

బి

బికి

బీపు

బికి = బలహీనము [చి]
 బిగము ముద్ద = తాళము కప్ప [చి]
 బిగుడు = వియ్యంకుడు [అ]
 బిగురాలు = వియ్యపురాలు [అ]
 బిగులు = వియ్యంకులు [అ]
 బిడుమాలిన = (1) వనికిమాలిన [నె]

(2) వనిలేనివాడు [తె]
 బీదసాదలు = బీదలనుటకు జంటవదము—
 బీదసాదల కణినించి (గుర్తించి)
 పోవాలి [నె]
 బీపు = బీపు [శ్రీ]

బు

బుంగ

బుంగకొమ్ములు

బుంగ = (1) నూనెవేసియుంచు చిన్న మట్టి
 కుండ [శ్రీ]
 (2) పీరు తెచ్చుటకు ఉపయోగించు చిన్న
 మూతి మట్టివంటి [సర్కా]
 (3) పెదురు పేళ్లతో అల్లిన చిన్నబుట్ట
 [శ్రీ-పాకవట్టుం, ఇచ్చాపురం, సోంపేట]

(4) చేపలువట్టి వేసికొను తిట్టి, బుట్ట [శ్రీ]
 (5) చిన్న రంధ్రము—చెబువుకు బుంగ
 వుట్టెంది; బొంగ [కరీ]
 బుంగకొమ్ములు = పశువు రెండు కొమ్ములు
 పైన కలసికొని వలయముగ ఏర్పడినవి
 —బుంగకొమ్ముల అపు [నె; అ-పె; వ]

బుంగవడు = మట్టి మిదైలమీద వర్షమునకు
సందిచ్చు [కర్నూ]

బుంగమూతి = ముడుచుకొనిపోయిన మూతి
[కరీ]

బుకాయించు = (1) బుడుగరించు [కరీ]

(2) లేనిపోనివి చెప్పి నమ్మించబోవు
(Bluff) [నె]

బుకినీ = పొడి, మార్లము [కరీ]

బుక్క-పిండి = గంధపుపొడి [తె]

బుక్క-గులాలు = శోభన ద్రవ్యములు;
సుగంధ ద్రవ్యములు [కరీ; మ]

బుక్క-పక్కిరు = ఏమియులేని పేద;
అంతయు పోగొట్టుకొన్నవాడు [అ; నె]

బుక్కినాడు = అక్రముగా తిన్నాడు; దొక్కి-
నాడు [శ్రీ]

బుగడ = చెవికి పెట్టుకొను బంగారు ముత్య
ములుగల ఆభరణములు [అ; నె; రా]

బుగత = (1) యజమాని

(2) బ్రాహ్మణుడు [శ్రీ]

బుగతరాలు = యజమానురాలు; బ్రాహ్మణి
[శ్రీ]

బుగిడికడ్డిలు = త్రీలు చెవులపై ఒకవైపున
ధరించు నగలు [అ]

బుగులు = కొయ్య ఎండి కడిసి నిర్వీర్యమగు;
బోగిడివిపోవు [గు]

(చూ) గుబులు [అ]

బుగులు = (1) కడుపులో దడ [కరీ]

(2) భయము [మ]

(3) చిత్త చాంచల్యము [అ]

బుగ్గ = (1) నీరు నిరంతరాయముగ పైకులికి
పారు వివరము (Spring) [నె; కర్నూ;
తె]

(2) ఒక వదంతి ఆతిగా వ్యాపించుట —
అనంగతి బుగ్గపుట్టి నట్లయింది [నె]

(3) స్పృహకము, గజ్జీ మొనలైన వాటి
వలన లేచు పెద్దపొక్కులు

(4) ఎల్లెక్కిక బిల్లు — బుగ్గ చెడిపోయింది
[హె]

బుగ్గడికిట = ఒక చోట పెద్దగా నీరుబికివచ్చు
ఉంట [అ]

బుగ్గచెంపలు = ఎత్తు చెక్కిళ్లు [కరీ]

బుగ్గారు (బుగ్గి + ఆరు) = నాకనమగు
(ఒక తిట్టు) [అ]

బుగ్గి బూడిద = హూరిగా చెడిపోవు — ఆ వని
బుగ్గి బూడిద అయినది [నె]

బుచ్చాయి = అవుదూడ; బుజ్జాయి [కృ]

బుచ్చిడి = వెంట్రుకల ముడి; ముచ్చట

బుచ్చిపోవు = చిన్నపోవు — నీ మొగము
బుచ్చిపోయింది [తె]

బుజగనగడ్డ = దాచుకొనిన ధనము — వాడు
తన దగ్గర బుజగనగడ్డ ఉన్నదనేనా
యీ పాట [గు]

బుజనము = భోగము [గు]

బుజ్జాయి = లేగదూడ; బుచ్చాయి [కృ; గు]

బుటక = నీటమునిగి పైకిలేచుట — రెండు
బుటకలు వేసినాడు [నె; వ]

బుటుకు = (చూ) బుటక [చి]

బుట్టమేపు = పశువులకు గానుగపిండి, ఉల
వలు మొదలగునవి బుట్టలోవేసి తినబెట్టి
నది × గాటిమేపు, (గడ్డి మొదలగునవి)
[నె; తె]

బుట్టరి = అల్పుల వ్యక్తి; లెక్కలోనికి రాని
వాడు [కరీ]

బుట్టలోబెట్టు = (1) లోగట్టుకొను

(2) నిర్వీర్యునితేసి స్వాధీనము చేసికొను
— వాడిని బుట్టలో బెట్టినాడు [నె; అ;
తె]

బుట్టలో వేసికొను = వశము చేసికొను;
పలలో వేసికొను [కర్నూ; నె]

బుట్టాజూపించు = ఎగవేయు (బుట్టా అంటే
ఉరుదూలో మొక్కజొన్నకంటి, దీనిని
చూపుట అనుట); ఎరగడ్డ చూపు; ఇరవై
ఒక్కటి చూపు (ఉన్న ఇరవై ప్రేళ్లు గాక
పైన ఒకటి చూపుట) [కరీ]

బుట్టే = బాగా పెరిగిన తల పెంట్లుకలు [కరీ]

బుడగ = (1) బుగ్గ [నె; తె; అ]

(2) మునక [గో]

(3) నీటిపైన గాలినిండి ఏర్పడిన ఉబ్బు;
బుద్బుదము [క; కర్నూ]

బుడబుడ పుట్టింది = వార్త అంతట ప్రాకు
తున్నది; అవాలు రేగింది; పొక్కి-
పోయింది [కరీ]

బుడమ = (1) దొండజాతిలో చేరినకాయ;
దీనిని కోసి వరుగులు చేసికొందురు [నె]

(2) పుల్లగనుండు దోసజాతికి చెందిన
కాయ [కర్నూ; తె]

(3) చెట్టుక్రింది భాగము; తరుకాండము;
బుడము [కర్నూ; ప-కొ; అ]

బుడము = చెట్టుమొదలు; బుడమ [తె; అ]

బుడికి = చాల చిన్నియమ్మాయి [కరీ]

బుడిగ = (1) చిన్నది; చిన్నముంత; బుడిగి
[చి; తె]

(2) తమలపాకుల చిన్నకట్టలు (పిడులు)
కొన్నిటిని చేర్చి కట్టిన పెద్దకట్ట; సుడి
[నె-కనిగిరి]

(3) పిల్లలాడుకొను చిన్నని మట్టిపాత్ర
[అ]

బుడిగజంగము = తండాన కథలు చెప్పి
జీవించు జంగములు; బుట్టుకతలవాండ్రు;
బుడిగజంగము [వ]

బుడిగి = (చూ) బుడిగ [అ]

బుడబుడి = కల్లబొల్లి [కరీ]

బుడుగు = దిగుబాటు గుంట [కరీ]

బుడుపు = (1) చిన్నముతుక [గో]

(2) బుడిపి, దెబ్బకగిలి ఏర్పడిన బొప్ప
[నె]

బుడుసు = జొన్న మొదలగువాటి వేళ్లతోడి
మూలభాగము

బుడుబుడ్కులకాతలు = నమ్మదగని చేష్టలు
[మ]

బుడినెబుంగము = బుడిగెలు వాక్యముచేయు
చు భిక్షుమెత్తువారు; బుడిగిజంగము [కరీ]

బుడ్డ = బుడగ [నే]

బుడ్డకల్లు = (చూ) బుడ్డికల్లు

బుడ్డకేతిగాడు = తోలుబొమ్మలాటలో అల్లి
లపు హాస్యగాడు [నె; వి]

బుడ్డకొబును = (చూ) బుడ్డపిడుగు [గో]

బుడ్డనునాను = బోగోతములో హాస్యకారు;
బుడ్డకేతిగాడు [కరీ]

బుడ్డనూనె = పేరుకనగనూనె [మ]

బుడ్డపక్కి = మంచినీటి చిన్నచేప [నె; రా;
కల]

బుడ్డపిడుగు = (చూ) బుడ్డపిడుగు [అ]

బుడ్డపిడుగు = (1) పశువులపై ఉట్టు గుండ్రటి
చిన్నపురుగు; బుడ్డకొబును

(2) నురుగుజ్జు — వాడొక బుడ్డపిడుగు;
బుడ్డపిడుగు; [నె; కర్నూ; తె]

బుడ్డపెదవి = దళసరి పెదవి [చి; నె]

బుడ్డలు = (1) శిశుబుడ్డలు; పేరుకనగ
కాయలు [అ; తె; కర్నూ; నె-కనిగిరి]

(2) చిన్న మొక్కజొన్న కంకులు —
కంకిబుడ్డలు [వ]

బుడ్డికల్లు = గీతచెట్టుకు రాత్రిగట్టిన లొట్టెను
ఉదయము దించక, మధ్యాహ్నము దించి
తీసిన కల్లు. దీనికి కైపు ఎక్కువ—
బుడ్డికల్లు తాగినట్లున్నదే వాలకం [నె-
కందుకూరు]

బుదిరించు = పిల్లకాయలను బుజ్జగించు [శ్రీ]

బుధగరించు = ఓదార్పు [కరీ]
 బుధావతారము = మూగమొద్దు; తమకని
 వ్యక్తి — ఆయన ఒక బుధావతారము
 [నె; కర్నూ; అ; తె]
 బుద్ధికాదు = (1) ఇష్టపడడు; రుచింపదు —
 ఆ కూర నాకు బుద్ధికాదు [నె; కర్నూ]
 (2) వివేకముకాదు [అ]
 బున్నీను = కన్నీళ్ళాయన; బున్నీను; బూనీను
 [కర్నూ]
 బురకడు = పిల్లవాడు
 బురగుంజు = (చూ) బుజ్జగుంజు [నె]
 బురద చుడుగులు = బొమ్మదాయి అను
 చేపలు [మ]
 బురాంజి = పెరుగుపచ్చడి [మ]
 బురిక = కొబ్బరిచిప్ప [ఉ-వి]
 బురిడి = ఆసక్తిము; మోసపుమాట: (Bluff)
 — ఒక బురిడిగాబో పోయినాడు;
 బురుడా [నె; అ]
 బురిడివేయు = బేలుపుచ్చు [నె]
 బురుగు = (1) రహస్యము [కరీ]
 (2) దర్పము — నీబురు గిక్కడ సాగదు
 [చి]
 (3) నీటిపై తేలు నురుగు [చి]
 బురుగు తేలిపోవు = నిజం తెలిసిపోవు [చి]
 బురుగులు = మరమరాలు; బొరుగులు
 [కర్నూ]
 బురుడా = (చూ) బురిడి [చి]
 బురుడు చేయు = మంచిమాటలాడి ఒప్పించు
 కొను; బురిడివేయు [శ్రీ]
 బుర్నీను = కన్నీళ్ళాయన; బున్నీను; బూనీను
 [కర్నూ; అ; శ్రీ; వి]

బుజ్జు = (1) కొబ్బరిచేని పెంకాయచిప్ప
 [కర్నూ-పత్తికొండ]
 (2) ఎండిన బోలు తాటికాయముపై [నె]
 (3) ఎండిన పొరకాయ బుజ్జ
 (4) పురుగు తొలచిన రంధ్రములు —
 కందులలో బుజ్జబున్నవి [అ]
 బుజ్జగుంజు = తాటితేగలపైన నిలిచిన
 ముట్టను పగులగొట్టగా లోపలనుండు
 తెల్లటిగుజ్జ; ఇదిమంచి రుచిగా నుండును;
 బురగుంజు [నె; వ]
 బుజ్జతిరుగుడు = గర్వము — వాడికి నుహ
 బుజ్జతిరుగుడుగా వుండి [వి]
 బుజ్జాపు (బుజ్జ + అపు) = పొట్టిగట్టిఅపు
 [నె]
 బుజ్జిఅపు = పొట్టిగట్టిఅపు; బుజ్జాపు [అ; వ]
 బుజ్జిగాడు = నెడవ; అప్రయోజకుడు [కరీ]
 బులాకి = (చూ) బుళాకి; బుళాకు [చి; నె; మ;
 అ]
 బులిపింపు = (చూ) గుణిపింపు; గుణుపు
 [గో]
 బులిబుచ్చికము = గారవము [కరీ; నె]
 బులిబుజ్జికాలు = (ప్రంగముగా) బ్రతిమాలు
 టలు — అంతా బులిబుజ్జికాలు పడు
 తున్నాడే [నె; గో]
 బులిబులి = (1) కల్లిబొల్లి
 (2) గారవం [కరీ]
 బులుపు = బులిపెము [కరీ]
 బుస = రహస్యము — వాని బుస బయటకు
 రాదు
 బుసి = జొన్నలు, సజ్జగింజలకు వెనుక కుదు
 రువలె ఉన్న పొట్టు; బూగు [మ]
 బుళాకి = అర్థబాస [గో]

మూకడు = అత్యాశ [మ]

మూగు = జొన్న సజ్జగింజలకు వెనుకనున్న కుదురువంటి పొట్టు; మసి [మ]

మూజర = (1) దేహముపై రేగు తెల్లటిపొడి
(2) పొగ అడ్డము వచ్చినట్లు చూపు అన కుండుట, కండ్లు మసకలగుట—కండ్లు మూజరగా నున్నవి [నె; అ; తె]

మూఱు = మూతి నన్నని చేదపాత్ర; చేద పాత్ర [కరీ]

మూఱుగుమ్మడి = బూడిద గుమ్మడి, కుప్పాం డము [గో]

మూటకాల ముచ్చన్న = మాట నిలుకడ లేని వాడు [మ]

మూడిదగుమ్మడి = బూఱుగుమ్మడి [గో]

మూడిండ్లమారిది = అత్యాశ గలది, బూకటిది [సల్ల]

మూసీసు = ఉన్ని శాలువ; బూరిసీసు, మున్నీసు ముర్రీసు [నె; అ]

మూర = (మా) మూరగ—మూరజోదినట్లు [వ]

మూరగ = (1) పదేపదే ఒకే సంగతిచెప్పుట —అయినది ఒకే మూరగైంది [నె]

(2) లోపలి ఉద్దేశమును బయటబెట్టుట— అయిన మూరగ బయట బెట్టినాడు [నె; తె]

మూరగొమ్ము = ఉడునట్టి పెద్ద లోహపు కొమ్ము [వ]

మూరట్టిలు = బుడబుడలాడు [కరీ]

మూరాచక్కెర = (1) చీనా వంచదార [చి]

(2) గోధుమవన్నెగల మెత్తటి చక్కెర × అస్కాచక్కెర [నె; కర్నూ; అ; తె]

మూరాపు = క్షత్రియుడు [చి]

మూరారంగు = బూడిదరంగు [కరీ]

మూరి = ఉపన్య—మూరిఆశ, భూమాశపనీకీ రాదు [నె-ఆత్మ]

మూరిబుగ్గలు = ఉచ్చిన బుగ్గలు [చి]

మూరు = వెంట్రుకలు [కరీ]

మూరెలు = బూర్లు; కుడుములు

మూర్పీసు = బూసీసు [వ]

మూలామూలా = అమాయకుడు; బోళా; బోళా బాయి [కరీ]

మూసా = వట్టి పొట్టు [కరీ]

మూసులు = కంటిమైలు; పుసులు [కరీ]

బె

బెంచి

బెంచి = రేగడినేలలోని నీటిదారువు [అ]

బెంజు = ఎంతరిన్నా తనవి తీరనివాడు — వాడు బెంజు [చి]

బెంజి = ఏదైన వస్తువునందు ఎక్కువ ఆసక్తి కలిగి ఉండుట — వాడు బెంజి వాడు [అ]

బెందడి

బెంజిగొడ్డు = వంజు పసరము; గొడ్డుబోత పసరము [అ-పె]

బెండగిలపడు = నిక్కకుడగు [తె]

బెందడి = (1) ఎడము; నడుమ సందు — బెందడిచేయ; బెందడి పూట్లు [నె]

(2) గచ్చు బదులు, రాళ్లు కట్టనప్పుడు ఉపయోగించు తడిసిన మట్టి [కర్నూ]

(3) రంధ్రము—బెందడిపడినది [నె;చి]

(4) వసతి; వీలు—బెందడి కాలేదు [నె]

(5) గోడ కట్టనప్పుడు రెండు రాళ్ల నందు పూర్పుటకు ఉంచు రాతిముక్క (చెక్క); బెచ్చు [అ; తె]

(6) పునాదిలో (గోడ కాలులలో) నింపే రాయి—బెందడి రాయి [తె]

(7) కంకర

బెంబేలు = గాభరా; దిగులు — బెంబేలెత్తి పోయాడు; బెంబేలు పడిపోయాడు [చి]

బెక్కోను = భయపడు [కరీ]

బెగడాయించు = మలకబెట్టి వెళ్లిపోవు; బిగడాయించు [కరీ]

బెగ్గంపాడు = ఒక్కరులేకుండా వెళ్లిపోయిన స్థితి [కరీ]

బెచ్చిక = దెబ్బకగిలి, దేహమునందు గాని, గారనేలలో గాని లేచిన బిళ్ల పారు పలుకు — బెచ్చిక లేచింది; పెచ్చిక [నె]

బెచ్చు = (1) రాతి కట్టకమున ఒక రాతి క్రింద యమర్చు బిచ్చె (రాతిముక్క); బెందడి [కరీ]

(2) బెదరు; చేలలో దిప్పిబొమ్మ పెట్టి బెదరు పెట్టుట [అ]

బెచ్చుచెడనీక = ఎంతమాత్రము చెడనీక; బెట్టు చెడనీక [కరీ]

బెచ్చులు = బెచ్చికలు; పెచ్చులు [వ]

బెట్టు = (1) ఎండవేడిమి వలన కలిగిన తాపము [నె; కర్నూ]

(2) విరాగము; ఒప్పమి—వారిద్దరిమధ్య బెట్టు ఏర్పడింది

(3) వరుషమైన — బెట మాటలు వలకి నాడు [నె]

(4) గట్టి రాతిమట్టి — మా బావిలో తెల్ల బెట్టు పడినది, మంచినీళ్లు వడనచ్చు [వ; అ]

బెట్టకొమ్ము = (మా) మెంటికొమ్ము; బెట్రావు [అ]

బెట్టు = (1) స్వోత్కర్ష—బెట్టుమాపినాడు

(2) గంభీరము—బెట్టుమనిషి; బెత్తు

(3) విల్లనంబు మొదలగు వాటిని ఉపయోగించుటకు వంచి నీర్దము చేసినది; బిగువు (Tension) — బెట్టు తప్పినది [నె; కర్నూ తె; అ]

(4) గౌరవము; అధికము — బెట్టు పోగొట్టుకొన్నాడు [నె]

బెట్టెము = పెద్దమద్ద—బెల్లము, చింత వండు తెలకపిండి మొదలగు వాటి ముద్దలను బెట్టెము లందురు; [వ]

బెట్రావు = (మా) మెంటికొమ్ముల అవు [అ]

బెడపడు = గంపునుండి తప్పిపోవు — మేక బెడపడి పోయినది [నె]

బెడవట్టిపోవు = పశువు మరల కట్టకుండు నిలిచిపోవు (ప్రీతి ముట్టుడిగినట్లు) [నె]

బెడిసికొట్టు = ఒకరిపై చేసిన ప్రయోగము తిరిగి వచ్చి తనకే తగులు [తె]

బెణకప్పు = వినాయకడు; సిగ్గరి

బెతుపు = ముఖము విఱుపు

బెత్తాయించు = పోత్పహించు; పురమాయించు [వి; శ్రీ]

బెత్తు = (1) బెట్టు — ఆ బెత్తులన్నీ నా దగ్గ తొందూ [చి]

(2) భీతి [తె]

(3) నత్తగుల్ల పైచిప్ప [నె]

బెత్తుక = బెజ్జము, రంధ్రము [గు; తూ-గో]

బెనాయి = మట్టిత్రవ్వట కుపయోగించు ఇసుక సాధనము. దీనిని పొడవైన కట్టకు బిగించి ఉపయోగింతురు [శ్రీ]

బెమ్మరము = మూర్చు [నె.పొ]

బెర = గొల; గెల [కరీ]

బెరస = (1) కత్తి కట్టకనే పందెమాడు మేలు జాతి పొరుషవంశమైన కోడిపుంజు; డింకి

(2) పొరుషవంతుడు—ఆయన బెరస [నె]
 (3) పురుష లక్షణములు కొరబడినవాడు
 బెరికి = ఇరు జాతికి పుట్టినవాడు—బెరికోడు
 సంకర జన్మడు; పూటు [చి]
 బెరుకులు = ఒక ధాన్యములో కలిసిన అన్య
 జాతి గింజలు; కేడిగింజలు [తె]
 బెలుగు = కఱ్ఱదూలము [కరీ]
 బెల్లంబువ్వ = పరమాన్నము [మ]
 బెల్లిండు = లాలించు [కృ]
 బెసగు = (1) వీలగు; అభ్యుమగు — డబ్బు
 వీటి బెసగలేదు [నె; కర్నూ; అ]
 (2) జారిపోవు — చేప బెసగిపోయింది;
 బెసగు; బెడిసిపోవు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 బెసికిపోవు = తప్పిపోవు—నంబంధం బెసికి
 పోయినది [తూ-గో]

బెసుగు = (మా) బెసగు [నె; కర్నూ]
 బెస్తపెగ్గెలు = చేయలేనిచేతలను చేయగలిగి
 నటు ఎక్కువగా చెప్పకొనునది; ఉత్తర
 కుమార ప్రజ్ఞలంటివి. బెస్తలు(జాలరులు)
 ఏంతో యిది ఏన్నో చేపలు వట్టివామని
 చెప్పకొనుచుండు డంబాలు [నె]
 బెస్తపెద్దతనము = చాల యిబ్బందికి కలుగ
 జేయు పెద్దతనము. యువకులంతా వలను
 లాగుచు, ఒడ్డుననున్న వృద్ధునిచేత గుడ్డలు
 మోయుచురు. ఇట్లే బ్రాహ్మణులలో
 చిన్నకు ముసలివారు పనిబెట్టి వేదించు
 చుందురు—బెస్తలలో పెద్దకు, బ్రాహ్మణు
 లలో చిన్నకు బెడద
 బెళగువ్వ = గువ్వ

బె

బేగారి

బేస్త్రీ

బేగారి = వెట్టి [కరీ]
 బేజా = అసంబద్ధము; బేజా × బజా [కరీ]
 బేజాను = చాలా బాగా ఉండుట [గు]
 బేజారు = (1) సహ్యము కానిది—హోటలు
 లిండి బేజారునది [అ]
 (2) విసుగు—బేజారుగా ఉన్నది [నె]
 బేడిసలు = చిన్న వెడల్పు చేపలు. మస
 కావ్యములో శ్రీం కండ్లకు పోయినవి.
 పురిటాండ్లకు పెట్టు ఎత్తపుకూర;
 పక్కలు [శ్రీ]
 బేడెము = చిలుకు [మ]
 బేపి = అడుకుక్క [చి]
 బేరళ్లు = ఎద్దుల మెడ పల్లెడలు, (తోలుతో
 చేసినవి, [న]
 బేరి = (1) వంటెన, అల్లెడ; మోరి [నె]

(2) వ్యాపారముచేయు ఒక తమిళము
 కులము—బేరినెట్టి
 (3) బెట్టిజాతికి చెందిన ఒక ఫలము—
 బేరికాయ [నె]
 (4) వరుస—వీరులు బేరిగట్టినవి [అ]
 బేరిఒడ్డు = కాలవకు అడ్డముగా వేసిన పెద్ద
 అడ్డకట్ట [నె; అ]
 బేలుపోవు = ఏమరిపోవు, మోసపోవుట
 కంటె కొంత తక్కువ—అ విషయంలో
 బేలు పోయినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 బేలువేయు = మోసము చేయు; దోపిడీయు
 [శ్రీ]
 బేసము = పండులో కండభాగము [అ]
 బేసరి = ఒకటికన్న ఎక్కువ రాళ్లతో చేసిన
 ముక్కుపుడక [నె; మ; కరీ]
 బేస్త్రీ = రాళ్లు పొదిగిన వాసాభూష; బేసరి

బ్రెకాలు = వేవిళ్లు

బ్రెతు = అప్రయోజకుడు; దద్దమ్మ [కృ]

బ్రెదోడు = చూల, మాదిగ, దాసరికాక
మరొక హరిజన జాతి [మ]

బ్రెనాటి = పంపజోళ్లు (జమిదీకలు) వాయం
చుచు, పెద్ద వంకరకొమ్ము (కాహళ)
ఊది జీవించు కులము [నె]

బ్రెబ్రెయింది = తెల్లవారబోవుచున్నది [కరీ]

బ్రెరిగ = నిడిసాన; బర్మా [అ-పె]

బ్రెరూపు = వివిధ వేషములు వేయువాడు—

ఊళ్లోకి బ్రెరూపులోడు వచ్చిండు;
పరాక్కపోడు; లక్కోరోడు; పైటివేష
గాడు; పగటివేషగాడు; బొరూపోడు
కుపాకి లొబ్బోడు [మ]

బ్రెరొడ్డు = మెట్టలో పండు వడు; వరాధార
ముపై పండు పరిగించు [చి]

బ్రెర్లు = చీకట్లు—కనులు బ్రెర్లు కమ్మినవి
[చి]

బ్రెసుమాలు = ప్రాణుమాలు [కరీ]

బొ

బొంగ = (1) తనంతటతానే చేలగట్టులలో
ఏర్పడి నీళ్లుకారిపోవు బెజ్జము — బొంగ
వేనుకన్నది [నె; అ; శ్రీ]

(2) ఊల [వి]

బొంగు = (1) పెదురుకట్టు; గడ; బొంబు
[అ; నె; తె]

(2) మట్టికప్పుగలమిదైటిండ్రపైకప్పులో,
వానకు తడిసి వర్షపునీటి ఒత్తిడికి పడు
రంధ్రము [అ]

(3) యోని—ఏమిబొంగు పగిలింది [చి;
నె]

(4) పొడవైన వ్యక్తి—బొంగోడు [నె]

(5) వ్యర్థము, నిస్సారము — నేను
తమ్ములు బొంగులుగా భార-ఉద్యోగ

(6) లోపల గుల్లగా ఉండునది; కట్టె
యందు బొంగు; పేలాలు [వ]

బొంగులు = (చూ) బొరుగులు [తె]

బొండ = గట్టి పెరుగుగింజ [కరీ]

బొండ రాలగొట్టు = పూర్తిగా పొగరడంచు
[కరీ]

బొండిగ = గొంతు [కరీ]

బొండెము = (1) అచ్చారన లేనిది (బోడిది)

(2) పెంకాయ కొబ్బరిచిప్ప; బొణ్ణము
[నె; పొ]

బొంత = (1) పెద్ద చేప; రెండు అడుగులు
పెరుగు నల్లటి చేప [శ్రీ]

(2) లావుపాటి — పెద్ద బొంత అరబ్బి;
బొంతశెముడు [అ; నె; తె; గో; కర్నూ]

బొంతగంగమ్మ = చెట్టుకు పేలికలు కట్టి
పూజించు దేవత [చి]

బొంతరాయి = గట్టి లేకుండా సందులుసందు
లుగా ఏర్పడిన ఎఱ్ఱరాయి; తురకరాయి
(Latarite) [నె]

బొంత రోమము = పశువుల దేహముపై రేగి
యుండు లావు రోమము; దుర్లక్షణము
[నె]

బొంతివంక = చిన్నరాళ్లతో నిండిన పిల్ల
వాగు [వి]

బొంతు = (4) ఎదిగిన గొట్టెపిల్ల; కొదమ
వయస్సుకు పైన గొట్టెప్రాయమునకు
క్రింది వయస్సుగలది [నె-మెట్ట; తె]

(2) (హ) బొంక [వ]

(3) బొన్నబుసి (గింజకుదురు)

బొంతురేగు = గుడ్డ చురికినపుడు గుడ్డ
మోటుదేలు [గు]

బొంద = తాటి ఈత వీటి లేత చినప్రూకు;
బుంద [నె]

(2) గోరి [తె]

బొందలము = ధృవము — వాడు బొందల
ముగా ఉన్నాడు [తె]

బొంది = అరటిమాను లోపలనుండు మెత్తటి
తీప; బొందె [నె]

బొందు = (1) మంగనూత్రపుత్రాడు

(2) కంకి తీయక ఎండిపోయిన బొన్న

(3) వెన్నుదీమని వరితాలు [నె; కర్నూ;
తె; ల]

బొందుముడుచు = సమాప్తిచేయ [కరీ]

బొందె = (హ) బొంది [నె]

బొంపుకము = రెండు పాతబట్టలు కలిపి
కుట్టుట [మ]

బొంబాయి = (1) కిరసనాయిలు తోడుకొను
వంపు [గు; కృ]

(2) వడవలు విడుచు పెద్దకొట్టి కట్టు
(Basin) [కృ-బందరు]

(3) నీళ్లవంపు [శ్రీ; వి]

బొంబు = వెదురుబొంగు [నే]

బొక్క = ఆడుగురి

(2) (వ్యంగ్యముగా) పిల్ల [అ-నె]

(3) ఎముక [కరీ]

బొక్క-పెరిడె = ఒకజాతి పాము—బొక్క
పెరిడెవలె కదలలేవు [నె]

బొక్కులు మీదేనుకున్నడు = చిక్కిపోయి
నాడు [మ]

బొక్కు = నోటినిండా ఏదైనా వస్తువును
దురుగుకొను; బుక్కు [నె]

బొక్కెన = బాల్బు, వాద, బక్కిలు [కృ;
కర్నూ; గో]

బొగడ = (1) బుగ్గ

(2) చేవిగనిమలో ఏర్పడిన బొక్క [నె]

(3) చెవిపై గూబపై బెజ్జము చేసి పెక్కి
క్రిందకు కనబడ నట్లు పెట్టు వగ [గు]

బొగుకు = మొరుగు [నే]

బొగ్గ = పొక్కు; గడ్డ [కరీ]

బొగ్గనాలబొగడ = అంతా ఊన్యము [కరీ]

బొగ్గలు పొప్పికపు మచ్చలు [కరీ]

బొగ్గులపొయి = కంపటి [నె]

బొచ్చు = (1) వెడల్పు, పెద్దగా ముండ్లతోడు
గుగ నున్న మంచినీటిచేప [ఉ; గో; నె;
తె]

(2) తొమ్ము—ఎదురు బొచ్చెలో తన్ను

నాడు; బొచ్చె వగిరింది [నె]

(3) చిప్పలతో నున్న పీచు — తాబీ
బొచ్చె; బెంకాయబొచ్చె [ఓ; నె]

బొజ్జన్న = బుద్ధుడు — బొజ్జన్నకొండ [వి;
అ]

బొటాబొటా = తూచినట్లు సరిగా ఉండుట
[శ్రీ]

బొట్టబావి = నెలయేటిలో చెట్లకొమ్మలతో
తీగలతో అల్లిన దానెతో కుండన గుండ్రని
బావి, ఇది తాత్కాలికమైనది ఇసుక
దొర్లకుండా ఈ బొట్ట అపును [ఓ; నె]

బొట్ట = గంప [అ]

బొట్టలు = ఒక భక్ష్య విశేషము [గం]

బొట్టి = (1) బొటనవ్రేలు [తె]

(2) పీ; బొడ్డి [వి]

బొట్టు = (1) మంగళసూత్రము [నె; రాయ]
(2) పెనుకటి కాలణ; చిన్నరబ్బు; పైసా;
కాని [క; అ; కర్నూ]

బొట్టుబెట్టు = ఆదరించు [కరీ]

బొట్టూ బోనమూ లేదు = పేరంటాలు బొట్టు
బెట్టి పిలుచుటగాని బోనము (అన్నము)
పెట్టుటగాని లేకుండుట; పిలుపు, కలపు
లేకపోవుట [సర్కా]

బొట్టె = చిన్నబిడ్డ

బొట్టెడు = పిల్లకాయ; బాలుడు

బొడబొడపండ్లు = సంక్రాంతినాటి పిల్లలపై
పోయు లేగుపండ్లు [కరీ]

బొడిగ = వితులు తక్కువగల చిన్నబొడ్డె
(కంకి) [కరీ]

బొడిగరాళ్లనేల = సన్నని రాలనేల [కరీ]

బొడితెలు = పిన్నపిల్లలు; బొడ్డెలు [కరీ]

బొడుపు = బొప్పి [ప]

బొడుసు = బొడుపు; (చూ) బుడపు [వ]

బొడ్డంటాలు = ఆటలో పోరపాటు; బొడ్డో
పాలు [వి]

బొడ్డి = బానేలి ఆము మాటవలె ప్రియ ప్రికి
ఉపయోగించు పదము — అబొడ్డి కేమి
సప్పు వచ్చిందమ్మా; బొడ్డి [నె; వ]

బొడ్డు = (1) బానికి యట్టుకట్టు రాతి కట్టడము
(2) మధ్యప్రదేశము — ఊరి నడిబొడ్డు
[నె]

బొడ్డుగిన్నె = ఒక గిన్నెలోపల యిమిదే
చిన్న గిన్నె [వ]

బొడ్డుచేవిక = గ్రామ కూడలలో ఎత్తఅడుగు
చేపిడి [నె]

బొడ్డుచేపడి = నడిపచ్చ; బొడ్డుచేవిక [కరీ]

బొడ్డుచీల = (చూ) బీచు చీల [నె-ఆత్మ;

బొడ్డుబావి = లోపల చుట్టూ రాతితో అంచు
గట్టిన పెద్ద బావి [నె; కర్నూ; తె]

బొడ్డురాతిచవిక = (చూ) బొడ్డురాతిదగ్గ
కట్టిన నలు చదరపు మండీరము — సాధ
రణముగ ఇది పెంతుతోనో ఘరితోనో
నిర్మింతురు (చూ) బొడ్డురాయి [నె]

బొడ్డురాయి = కలరా మనుచి మొదలగ
సాంక్రామిక సాంఘిక వ్యాధులు, వశ
వ్యాధులు సోకకుండునట్లు గ్రామవాసుల
పూజించు నిలువున నాటిన పెద్దరాయి. ఇది
మహాలక్ష్మి అంశమైన శీతల దేవత ప్రతి
కృతిగా గ్రామ మధ్యమున నెలకొల్పిన శిల
గ్రామమున అరిష్టము లేర్పడినప్పుడు
కొన్ని బోట్ల బ్రాహ్మణులు, మరికొన్ని
బోట్ల కుమ్మరులు గ్రామసజల పక్షమును
యీ రాతిని పూజించి, వడవప్పు పాన
కములను పంచిపెట్టచుందురు [నె]

బొడ్డాయి = (1) బొడ్డురాయి — భృజ
స్తంభము నంటిడి; గ్రామంలో జరిగే
కుభకార్యాలన్నిటిలో ఈ రాయి దగ్గరకు
వచ్చి పూజారు చేసి వెళ్లుదురు [మ]

(2) గ్రామ నడిబొడ్డున అరుగువలె ఆము
ర్చిన పెద్దబండ; దీనిని చవికవలె కపయో
గింతురు [నె]

బొడ్డెమ్మ = ఒక దేవత. దవరా పండుగకు
ముందు బలకమ్మ పండుగు వచ్చును.
దానికి కొంత ముందు బొడ్డెమ్మ పండుగు
వచ్చును. ఎఱుమట్టితో బొడ్డెమ్మను చేసి
బాలికలు పూజింతురు. [వ; తె]

బొడ్డెలు = కంకులు [కరీ]

బొడ్లు = పిన్న పిన్న కయ్యలు; మడులు;
పాదులు [శ్రీ]

బొడ్డోపాలు = (1) పిల్లకాయలు అట నడుచు
విరమము కోరుమాట — నా బొడ్డో
పాలు, యుద్ధములో పూరి కిరచుట
నంటిది.

(2) సహకరించుటకు నిరాకరించుట —
అయినబొడ్డో పాలన్నాడు [నె]

బొడిగ = (1) దొంగలపు మెడలో గట్టు
పెద్ద ఇనుప మువ్వ.

(2) వదరుబోతు—వాడు పెద్ద బొబ్బిగు,
(అది మోగినట్లే వాగుదుండు ననుట)
బొబ్బిగు [నె]
(3) వేయించగా పేలాలు గని గట్టిబొన్న
గింజ [నె-పొ]
బొబ్బిగు = (చూ) బొబ్బిగు [వ]
బొత్త = బొత్త; బొత్త [కరీ]
బొత్తంచు = అరంగుళముండు గుడ్డ అంచు;
బద్దించు [వి]
బొత్తము = (1) చక్కెరతో చేసిన బిళ్లలు
[తె]
(2) గుడి; బుట్; బత్తము [నె]
బొత్తు = (1) కాంధాన్యములను మెత్తగా
నలుగగొట్ట బడిన పిండి; పెనరబొత్తు,
మినపబొత్తు. ఉలపబొత్తు; బొట్టు
(2) 2, 4 మొదలగు సరిసంఖ్య [శ్రీ]
(3) పోటు [ఉ-వి]
బొత్తులు = () కాగితములు, రూపాయి
నోట్లు వగైరా వరుసలుగా పెట్టినపేర్లులు
(2) కూరలు మొదలగున వాటి కుప్పలు
[గు]
బొద్దు = (1) పరిగడ్డితో పొడవుగా పేస
బడిన ఒడులుపురి; ఎంటి. దీనితోధాన్యము
పోయు పురులను (కూటులను) నిర్మిం
తురు [గు]
(2) పూరింటికి కప్పవేసే ముందు చూడు
క్రింద వాసములపైన కట్టుకట్ట [నె]
(3) బాచేపట్టు గోడ
(4) ఉబ్బెత్తుగా చేసినవి—చెక్కబొద్దు
పట్టినారు [నె]
(5) పెద్ద గడ్డిమోపు [నె; తె; అ]
(6) రావు — బొద్దుగా ఉన్నారు [నె-
పొ]
బొప్పడు = పనికిరానివాడు [కరీ]
బొప్పాయి = బొప్పాయి; బొప్పాయి,
బొప్పాడ [వర్కా]

బొప్పి = గారాలు శిశువు — నీవేం చిన్న
బొప్పివా : [నె]
బొప్పిలిగోటు = లేనిగాప్ప [వి]
బొబ్బె = వక్షస్థలము [కరీ]
బొమిక = (1) బొక్క [తె; అ]
(2) ఎముక [వర్కా]
బొమిడితె = రెండు పాకబట్టలు కలిపి
బట్టినది [మ]
బొమ్మిడము = బురదలో వుండు ఒకరకము
చేప; బొమ్మడాయి [వి]
బొమ్మిడాలు = బొమ్మడాయి, నల్లగా పాము
వలె నుండుచేప [శ్రీ]
బొమ్మె = (1) పందెపు వయస్సురాని కోడి
పుంజు [నె-కనిగిరి]
(2) ఒకవిధపు చేప; కొట్టుమీను [కరీ; వ]
బొయారము = పొరంగము — నేల
బొయారము వడింది; బొయేరము;
బొయ్యారము [వ]
బొయేరము = నేల బొయ్యారము [కరీ]
బొయ్యారము = (1) పొరంగము; బొయ్య
రము; బొయేరము [మ]
(2) గయ, గుంట; గని
బొరక = బొరియ; బొక్క [నె - మెట్ట;
అ; బ]
బొరిగ = శ్రవ్యకొనే గునపము [ఉ-వి]
బొరిగె = (1) గడ్డిదోకు ఇనుప సాధనము;
దోకుడుపాక [శ్రీ]
(2) బొత్తుగ నున్న రంధ్రము [మ]
బొరుగులు = బియ్యమును కోలగా గుండ్ర
ముగా వచ్చునట్లు వేయించినవి; పేలాలు;
మరమరాలు [నె; తె]
బొరుసు = (1) గరుకు — కాకరకాయ
వలె; కాటిచెట్టు మొదలువలె - వాడి
మొగం బొరుసుబారింది [నె-ఆత్మ]
(2) నాణెమునకు బొమ్మలేనిచక్క [గు]

(3) మినవపప్పు మున్నగునవి మెత్తగా
సురుగువచ్చునట్లుగా రుద్దిచది [గు]
బొల్లావు = తెల్లమచ్చునున్న ఆవు; బట్టావు
[చ]

బొసుకు = లోపల సారములేని కాయ—
ఈ పేడు నిమ్మ బొసుకులైనవి [నె]
బొట్ల = (మా) బోలు [అ]

బో

బోకరించుకొను

బోడిమిక్కి

బోకరించుకొను = (వ్యంగ్యముగా) అనుభ
వించు అనుట — ఏమి బోకరించుకొనా
లని అక్కడికి పోయినావు? [నె]

బోకి = (1) భుజించుగిన్నె [చె]

(2) కుండపెంకు,

(3) (వ్యంగ్యముగా) వెధవ—అబోకి [అ]

(4) అటలలో ఓడిపోవు — బోకి అయి
నాడు [నె]

(5) మట్టిపాత్ర;

(6) బొచ్చె, బొక్కెనాది అడుక్క
లంటున్నాడు [చ]

బోకు = ప్రయోజన పరిహితమైనది; దళారీ
[గ]

బోకె = పగిలిన కడవముక్క; పగిలిన
చిప్ప; పెంకు [కరీ]

బోగం = కారుపంట — ఇరుబోగం వరి
సాగింది (ఇరుకారు పండినది) [చ]

బోగము = స్వామివారి నైవేద్యము. ఇది
పక్కాన్నముతో కట్టించురు [కరీ]

బోగాటము = గొప్పబరాటా; బోగాకము;
బాగవతము [కరీ]

బోగాణి = వెడల్పయిన పాత్ర [అ]

బోగించు = కొయ్య ఎండకు ఎండి, వానకు
తడిసి మెత్తగించిపోవు; బోగిడిచి పోవు
[చ]

బోగిడుచు = కొయ్య ఎండకు ఎండి వానకు
తడచి మెత్తబడిపోవు; బోగించు [నె]

బోగుబడి = కుటుంబ దాద్యతలు వట్టిండు
కోకుండా ఉండువాడు—బోగుబడి అయి
పోయినాడు x నంసారి - నీవు నంసా
రివా? బోగుబడివా? [నె; అ]

బోగుబడి సేద్యం = ఆనక్తిలేని వ్యవసా
యము; క్రమములేని సేద్యం [అ; నె]

బోటు = (1) గడ్డ లేక ముద — తెల్ల
బోటు; తెలికవేండి బోటు; బోటు.

(2) పెద్ద పిండిముద్ద [కరీ]

(3) ఎద్దునోటికి అమరునొకటి తెలక
పిండి ముక్క [వ]

(4) మేక పేపులు (వంటచేసి తిందురు)
[ప]

(5) నేరుగా నిటముగా పెరిగిన కొండ
రాయి; బోటురాయి [అ; నె]

(6) ఎత్తుగుట్ట — అదారి బోటుక్కి దిగు
తుంది [నె]

బోటుక = పిచ్చి తీయని చింతపండు [తె]

బోడబావి = బొరువు, లేక బావి [చ]

బోడనరం అంచు = ఒక రకము పువ్వుల
అంచు [ని]

బోడిగిత్త = కొములు కురుచైన గిత్త;
బోడెద్దు [చ; నె]

బోడిచేవిక పైన కప్పులేని గ్రామ చావిడి
[నె]

బోడిమిక్కి = (మా) వెలిగడ [గో]

బోడిబావి = చుట్టు చేపట్టు గోడలేని బావి [నె]

బోడిమిదై = పై అంతస్తులేని మేడ; దాబా [నె]

బోడు = (చూ) బోటు

బోణిగలు = సంక్రాంతినాడు చిన్న పిల్లల కలపై పోయు రేగువండ్లు [తె]

బోణిగలుపోయుట = సంక్రాంతి పండుగ నాడు చిన్న పిల్లను అలంకరించి కూర్చుండబెట్టి రేగుగాయలు, చె ఆకు పిచ్చెలు, చింజ (చిమ్మిరి) లుంటలు, రాగి పైనలు కట్టి దిద్దితీసి హారతి ఎత్తుట [అ]

బోణిగి = మొదటిబేరము; బోణి [అ]

బోతలు = సిరాబుడ్డి [కరీ]

బోదగడ్డి = మంచి పరకలు వేసే అడవిగడ్డి [నె; కర్నూ; తె]

బోడి = (1) మిట్ట పొలమునకు నీరుపారించుటకు, మట్టము ననుసరించి పోసిన పెద్ద కట్ట, దీని వెన్నుమీద కాజవ తీయుదురు; బోడి [నె; తె]

బోడిగట్టు = చేప ఉనికిపట్టు ఏర్పరచుకొను — చేప ఇక్కడ బోడి గట్టినది [గో]

బోడి = (చూ) బోడి [నె; అ; తె]

బోడి = (1) ఇష్టము — నీకు బోడైతే నాకు బోడి [శ్రీ]

(2) అరటికాస; పట్టలన్నీ ఊడదీసిన, రోపలనుండును. ఇది కూరలకు పనికి వచ్చును; బొంది

(3) స్తంభముపై దూలములక్రింద వేయు రాతిదిమ్మె [చి]

బోనగిరి = (చూ) పైడిపంపు [మ]

బోనపుటిక = జమీందారులు కమ పెద్దరైతులు నగిరి వలమీద సంస్థానమునకు వచ్చి నప్పుడు, వారి బసకు పంపు ఆన్నపు బుట్ట; ఇది పెద్ద గౌరవ లాంఛనము — ఆయనకు బోనపుటిక వస్తుంది [నె- వెంకటగిరి; తె]

బోనము = (1) మద్దెలకు రెండు ప్రక్కల రాచెడి మైనము [కరీ; నె]

(2) అమ్మవారికి పంపు నైవేద్యము [తె]

(3) దేవతలు కొలువులలో బెట్టుకొను బొంగలి

బోనాసి = దాసరులు భిక్షార్థము చేత గొనిపోవు వెడల్పుమూతిగల రాగిపాత్ర; భవనా [అ]

బోనిగ = అంగడి తీయగనే అగు మొదటి బేరము; బోణి; బోణిగి [కర్నూ]

బోనుపెట్టె = బోపాణిపెట్టె; పెద్దపెట్టె [చి]

బోముదాయింను = అంతట మ్రోగిపోవు — అమె కేరంతట బోముదాయించింది [కరీ]

బోర = (1) ప్రతికట్ట

(2) వదులు సంచులు — దూదిబోరలు; బోరెము [అ]

(3) ఎదురుతొమ్ము [నె]

బోరగ = రాబంధు; బోరుబొంత [నె; నె]

బోరతలుపు = కోట ద్వారముల పెద్దతలుపు [నె-బొ]

బోరు = చిన్నగట్టు; పెద్ద మట్టిదిబ్బ [కరీ]

బోరుబొంత = గ్రద్దజాతికి చెందినది. కుక్క వగైరా కవములు తినును పెద్ద ముక్కు పెద్ద రెక్కలు గలది; బోరగ; రాబంధు [చ]

బోరెము = (1) గోనె పట్టలతో పెద్దబండికి సరిపోవునట్లు కట్టిన పెద్ద పంచి, దీనిని బండిమీదనే ఉంచి దాన్యముతో నింపి తోలుకొని పోవుదురు [వ]

(2) పెద్దబండితో దాన్యం పోయటకు వేయు పెద్దకట్టు [మ]

(3) పెద్దగోతము — దూది బోరెము [నె]

బోరెము పోతులు = దాన్యముతో నింపిన పెద్ద గోతముల బరువు బండిని లాగు వకువులు — వాడు బోరెము పోతులా ఉన్నాడు [వ]

బోలు = (1) వదలు వదలుగా నుండునది —
 మూట బోలుబోలుగా కట్టు; బోళ్లు [నె;
 కర్నూ: వ]
 (2) బోవల బాకీగా నుండుట — బోలు
 కడియాలు (బోవల రాగి కడ్డి లేనివి) -
 బోలుముద్రులు [నె]

బోలె = (1) ఇనువగంప: బొచ్చె [అ]
 (2) పెద్దచిల్లి — ముంతకు బోలెవడిన,
 బోసిపోవు = దీబాసి (చూ) [అ]
 బోను = (బొడును) దెబ్బదాకినచోట కలుగ
 ఉబ్బు, బొప్పి [కరీ]

బొ

బొరూపు

బొరూపు = వేషములు వేయువాడు (బహు
 రూపు); బై రూపు; పైటివేషగాడు (సగటి

వేషగాడు); వరాశ్కపోడు; లక్కో-రోడు;
 తుపాకిబొట్టోడు [మ]

బ్ర

బ్రతికి చెడినవాడు

బ్రహ్మవిద్య

బ్రతికిచెడినవాడు = శ్రీమంతుడై యుండి
 ధనమును పోగొట్టుకొనినవాడు. ఇతడు
 లోకమెరిగి మర్యాద వర్తనముతో నడచు

కొను యోగ్యుడు × చెడి బ్రతికినవాడు
 [నె]
 బ్రహ్మవిద్య = అసాధ్యమైనపని — అపేమంత
 బ్రహ్మవిద్యయా? [నె]

భ

భగ్గుండ

భరతంబట్టు

భగ్గుండ = ఉదారంగు కుంకము [మ]
 భట్టి = ఒకరకపు పెద్దయెత్తు పాకము [కరీ]
 భణంగి = మోసకారి [కరీ]
 భద్రాజమానము = లాభము; ధనము
 (వ్యంగ్యము) — ఏమి భద్రాజమానం
 వాళుకొన్నట్టు [నె]
 భయడు = వెట్టవాడు [శ్రీ]

భరతంబట్టు (1) కష్టమైన వనిని బలవంత
 ముగా చేయుచు
 (2) శిక్షించు. భరతనాట్యము కష్టసాధ్య
 మైనది కాబట్టి అంతవని అని భావము —
 వాడి భరతం బట్టినాడు [నె; కర్నూ: అ: వ]
 (3) ఎక్కువగా బోజనం చేయు, చేయుచు
 — కొందరు శైవులు వడ్డించిన దాని

నంతయు కష్టపడిఅయినా భోజనముచేయు
అచారము-ఆయన భరతం పట్టినారు [తె]

(4) కక్షపై ఎదిరి వారిని పెట్టించు; పగ
దీర్చుకొను [గు]

భరంతి = (1) ఇంటి గోడకాళ్లను, గుణవర్త
మును (పునాదులను) నింపుటకు ఉపయో
గించు కంకరరాయి, ఇసుక మొదలగు
నవి—భరంతి నింపినారు [వ]

(2) ఇంటికి బేస్మెంటు గోడలు (అస్తి
భారము) కట్టిన తర్వాత గోడలమధ్య
ఏర్పడిన ఖాళీ—ఇసుకతో భరంతిని నింపి
నారు [నె]

భల్లూకపుపట్టు = మొండిపట్టుదల [తె]

భవంతి = పెద్ద పెంకుటిల్లు; బవంతి [నె]

భసారం = భేదులు [కర్నూ]

భా

భామ

భామ = (1) వీడిభాగవతములో నాయకా
పాత్ర—భామ వేషగాడు; వీరిపై పల్లె

లలో పెద్ద మోజు [నె; తె]

(2) ఆడుది; గొల్లభామ [అ]

భీ

భీమచీల

భీమచీల = బండి ఇరుసుపైన విగించిన
ఆడ్డలో (మొద్దులో) నడుమ ఇరుసులోనికి

దిగునట్లు దూర్చి విగించిన పొడవు ఇనుప
చీల [నె; తె]

భౌ

భౌరికోమట్లు

భౌరికోమట్లు = కోమట్లలో ఒకజాతి; భేరికెట్లు [వి]

మ

మంకిరి

మంగచెక్క

మంకిరి = బండిజల్లు; మక్కిరి [అ-పె]

మంగ = ఏమెరుగని స్త్రీ [కరి]

మంగచెక్క = మంగచెట్టు బెరడుతో చేసిన
పొడి. దీనిని స్నానమున ఒళ్లు రుద్దుకొను

టకు ఉపయోగింతురు; ఇది తెల్లటి
సురుగునిచ్చును [నె]
మంగళము = పెంకు; మంగలము [నల్ల]
మంగళవారప్పీనుగ = నిజదురదృష్టము
లోనికి ఇంకొకనిని ఈడ్చునది. మంగళ
వారం మరణించిన వ్యక్తి తన వెంట
వచ్చుటకు మరొక పీనుగను కోరునని
ప్రతీతి; రాచపీనుగ (కోడులేకపోదు)
మంగు = మబ్బులు గ్రమ్మియుండుట;
మూగాము—రెండు దినాలుగా మంగువేసి
యున్నది [నె]
మంగురు = ఎవరిమాట వినని మొండిగుఱము
—గొల్ల మంగురు ఇల్లు చేరనేయదు
[కరీ]
మంచముకోళ్లు = (1) చెరువులలో మొలచు
ఒక విధమైన గడ్డి; దీని కాయలు పిల్ల
కాయలు తినెదరు [నె-ఆత్మ]
(2) ఒక పక్షి [గు]
మంచమువేయు = జబ్బుపడు; పడకబెట్టు
[చ]
మంచానపడు = రోగానపడు
మంచిగ = బాగుగ; లెప్పగ [తె; అ]
మంచినిమ్మ = ఊరగాయకు, రసమునకు
వనికివచ్చు, నన్నటి చర్మము గలిగిన
చిన్న నిమ్మకాయ (Lime) — మంచి
నిమ్మకాయ ఊరగాయ [నె; ప; అ]
మంచిసూనె = (1) సువ్వలసూనె [నె; ప]
(2) వేరుశనగసూనె [ఆ; మ]
మంచిమాట = వివాహము నిశ్చయము చేసు
కొనుట; కన్యానిశ్చయముచేసికొనుట—
[అ; పె]
మంచుమేపు = దీటిగడ్డిపై కురిసిన మంచు
ఆరిపోకముందే, వేకువన వరువులను
మేపునది, ఇది మంచిది—దూడల మంచు
చేతుతో రక్కాన్నని [నె]

మంచెపెట్టు = రెండు క్రోసుల దూరము
[కరీ]
మంజిరిపీట = తురుముపీట; మంజిరిపీట [వ]
మంజిరిపీట = (మా) తురుముపీట [మ]
మంటిసూనె = కిరోసిన్ [కన్నా]
మంటిబుక్కడు = విషములేని ఒకజాతి
పాము [వి]
మండగరువు = భరించరాని తరువు [కరీ]
మండజలకము = స్పృహకాదులు వచ్చిన
వారికి వేపమండతో చేయించు స్నానము
[నె-పొ]
మండదొక్కుట = ఆకు కట్టలు ఒకదానిపై
నొకటి పేర్చుట; వచ్చి తాటిఆకు చదర
ముగా అబ్బుగుటకు పరువుగా దొక్కుట
[అ]
(2) బస్తాలు ఒకదానిపైన ఒకటి పేర్చు
నట్లు వేయు—బస్తాలు మండగా వేయండి
[అ]
మండపీత = గుడ్లపీత, గుడ్ల ఎండ్రికాయ
[వి]
మండవేయు = (1) వేపాకుమండ తీసికొని
మంత్రించు — పురుగు కాబుట మండ
వేయించుకో [నె; తె]
మండి = (1) విత్తనములు మోసు లెత్తుటకు
నేలమీద చక్రాకారముగా నెరిసిన గింజల
కుప్ప. దీనిని తడుపుచుండిన మోము
లెత్తును [నె]
(2) ఒకవిధమగు విషప్రజము.
మండిక = పశువులకు కుడితిని త్రాగించు
మట్టితొట్టి [ఛీ]
మండిగము = బండి యిరుసుపై అడ్డ
ముగా నుండు మొద్దు; అడ్డ [నె-పొ]
మండిపోవు = (1) ఎక్కువ కోపముతో
ఉండు

(2) బజారు ధరలు పెచ్చు పెరిగిపోవు —
—బజారు మండిపోతున్నది, మండిపడు
[న; నె; తె]

మందె = (1) కట్ట—అత మందెలు [అ]

(2) కోసిన జొన్నకంకులు పోయిఉకు
చొప్పుతో గుండ్రముగా అమర్చిన బొట్ట
పంటి గూడు [నె]

(3) వస్తువుల రాశి [అ]

మందెతిరుగు = దెబ్బతగిలి విరుగు [గు]

మందెబోయు = మొలకఎత్తుటకొరకు పండ్లు
నానబోయు [నల్ల-బోనగిరి; నె]

(2) మామిడిపండ్లు పండుటకు (మాగు
టకు) వేపాకు వేసిపెట్టుట [సు]

మందెలమాను = కుంపుడు బావులలో క్రింది
తల్లిపరను అమర్చి కుంచు వచ్చి పాల
కొయ్యతో చేసిన గుండ్రటి చట్టము [నె]

మంత్ర = మంగలి [శ్రీ]

మందెన్న అంగడము = గుణగణములు
తెలియని గొడ్డు [కరీ]

మందకొనారి = గొడ్డెలమంద యజమాని
[శ్రీ]

మందగట్టు = పశువులను ఎరువుగా పొలము
లలో కట్టివేయు; మందపెట్టు; మందవేయు
[నె]

మందగుడి = వాయువువ్యాధి వలన, పశువులు
పండుకొని లేచి నడుచునప్పుడు, మొదటి
నాలుగైదు అడుగులు నరములు లాగి
నట్లు అడుగులు వేయునది—మందగుడి
వనరం [నె; తె]

మందట = ముందుట; సమక్షమున— అయి
నను మందట బెట్టుకొని ఆ వని చేయి
[వ; నె]

మందపెట్టు = (చూ) మందగట్టు; మందవేయు
[అ]

మందము = నీటి ప్రవాహములో నుండు
మిక్కిలి లోతైన చుడుగు [గో]

మందముచేయు = మక్కువ మంచము, తలు
పులు మొదలగునవి చేసినప్పుడు, పలకా
లోని రంధ్రములు కనుబడకుండ జీనిగల
వాడు (వడ్రంగి) ఒకవిధమైన పదార్థముతో
మెత్తుట [అ]

మందల = (1) సేద్యపు కార్యక్రమము—
మందలకాడ కనిపెట్టుకొని ఉండాల

(2) విషయ విపులీ కరణము — మందల
చెప్పి వంపు

(3) క్రమము — వాడి వనికి ఇందలా
మందలా లేదు [నె]

మందలచేయు = ఒక పనిలో ఒక ఘట్ట
మును పూర్తిచేయు [నె]

మందలింపు = ఒకరికి జరిగిన అశుభాదు
లకుగా పోయి ఓదార్చుట; పరామర్శించు;
విచారించు — అయినను మందలించి
వచ్చినా [హై]

మందవేయు = (చూ) మందగట్టు; మంద
పెట్టు [అ]

మందళ్లు = దున్నినచేని గనిమల చుట్టులోని
భాగము — మందళ్లు దున్నినాదు [నె-
ఆత్మ]

మందుకొట్టు = సారాత్రాగు—వాడు మందు
కొట్టాడు [వి]

(2) నల్లమందు మొదలగు ప్రేలుడు
వస్తువులను కొట్టు [నె]

మందులమారి = మందులు బెట్టి మగనిని
మలుపుకొనునది [కరీ]

మంపరము = స్మృతి లేకుండుట; మూర్ఛ;
మంపు [అ; బ]

మంపు = స్మృతిదప్పట; మూర్ఛ; మంప
రము [అ; బ]

మకిరె = కట్ట [సే]

మకిలీ = మలినము, మురికి; మకిరె [శ్రీ;
నె]

మకిరె = (1) మైల

(2) ప్రసూతి వ్యాధి; మకిలీ [కరీ]

మకుడు = మురికి—గుడ్డలు మకుడు బట్టి నవి; మకిలీ [నె; ఆత్మ]

మకురు = పొగరుబోతుడనము మొండి పట్టుదల; మొకురు [అ]

మక్క = (1) నడుము; మక్కె— మక్క ఎరుగగొట్టు [గ]

(2) ఒకరకపు పురుగు, ఇవి నువ్వు మండెలపై వ్రాలి విత్తులను కాజేయు [కరీ]

(3) మొక్కజొన్న [కరీ]

మక్కష్టము = ముఖజేరము [అ]

మక్కిరి = (మా) జల్లి [అ-సె]

మక్కు = మొండివాడు [చి]

మక్కు = (1) ముదిరినకాయ పండవారు— హుమిడి బాగా మక్కులేదు

(2) ధాన్యాదులు ఎక్కువగా పాతబడు— వడ్డు మక్కిపోయినవి [నె; కర్నూ; వ]

(3) పుండు; గాయము [వ]

(4) కఱ్ఱపొడితో బంధనచేసి కొయ్య పనిలో ఉపయోగించునది [చి]

(5) మక్కినవాసన (ఎక్కువగా ముగి నది) [అ-నె]

మక్కుడువాసన = (1) పాతబడిన వాసన; మక్కువాసన [నె; కర్నూ, తె]

(2) ఎవరికిని తెలియకుండ దాచుట [గో]

మక్కువేయు = గుమ్మి మొదలగు వాని లోని ధాన్యముమీద గడ్డికప్పి పైన బురద మట్టి వట్టిచి మూసివేయు; మెత్తు వేయు [వ]

మక్కె = తొడఎముక కీలు—మక్కె ఎరి గింది [నె; కర్నూ; తె; అ]

మక్కెర = (1) వెదుడతో అల్లిన బండిపై బెట్టు జల్లి, ఈ మక్కెరలో ఎరువులు ధాన్యము వగైరా పోయుదురు; జల్లి; బొత్తి [చి]

(2) పేద, మట్టి పూయని గంప [నే]

మగత = కునుకు—చిన్న మగత వట్టింది [చి]

మగురాతనము = పొగరు [కరీ]

మచ్చ = (1) వెదురుదబ్బి [నె]

(2) అట్టుక; అట్టవ [అ]

మచ్చనాలికవాడు = అబద్ధములు చెప్ప వాడు (నాలుకపైన ఏర్పడిన మచ్చలు బొత్తిహుట లాడించునవి) [నె]

మచ్చమాపు = చంపు [నె]

మచ్చు = (1) అట్టు; సామాను లంచుట కును సాదనము లంచుటకు ఆ నువు గ

సామానుగదిలో ఏర్పరిచినది; మచ్చ; అట్టవ [మ; నె-సాదలి; అ; కర్నూ]

(2) వశవులగాటి మీద మేత పెట్టుకొనుటకై కట్టినట్టి అట్టవ [తె]

(3) అలవర (అరమార) వంటిది; రెండు గోడలు కలియు మూలం దుంచు రాతి పలక [చి]

మచ్చు = (1) ప్తీలు పురుషుని లోబరచు కొనుటకు బెట్టు మందు; గరము; మరులు

మందు — మచ్చుమందు చల్లినట్లున్నది [నె]

(2) మైకము కలిగించు మందు [వ]

(3) పెద్దకత్తి— మచ్చుకత్తి; మద్దుకత్తి [నే; నె]

(4) ఉదాహరణమునకుగా మాపు వస్తువు

మచ్చుకులేదు = లేనేలేదు, బొత్తుగా లేదు [కరీ; నె]

మచ్చుకొడవలి = కబెలను నెఱుకుటకు ఉపయోగించు వంకరలేని లావు కత్తి; మచ్చుకత్తి; మద్దుకత్తి [అ]

మచ్చుపినరు = మాదిరికై తీసిన పసిడి పినరు [కరీ]

మచ్చుమాయ = మోసము [వి]
 మచ్చెర్కల అత్తి = వగలాడి [మ]
 మచ్చెర్కల చేష్టలు = సమృద్ధిని చేస్తాయి [మ]
 మజాలు = దమ్ము; దైర్యము—మామైన చేయి వేయటానికి వానికి మజాలు గలవా [కరీ]
 మజ్జా = జబ్బుగలది; పోమరి [కరీ]
 మటుమటులాడు = విసుగుతో ముఱముడుకొను [నె; తె]
 మటిక = గోరుచిక్కుడు; గోకిరికాయ; శ్రీరామచిక్కుడు; మట్టిక; మొటిక [నె-మెట్ట; రా; హై]
 మటికి = కుండమీద మూసిపెట్టు పాత్ర; మూకుడు [కర్నూ-వ.కా]
 మటికె = మట్టిపాత్ర [నె]
 మటియా = చిన్నబిందె [శ్రీ]
 మటుకు = వరకు; సంబంధించినంత వరకు; మట్టసానికి — నామటుకు నావవద్దు [నె; కర్నూ; అ; తూ-గో]
 మటుమాయముజేయు = చూచుచుండగా అగువడకుండా మరుగుపడచు [కరీ; నె]
 మట్టు = (1) ఆకులు పేర్చిపెట్టిన చిన్న మడుపు—మట్టి విడల్పు [నె; కర్నూ; తె]
 (2) పెంకాయ, తాటి ఆకు—తాటిమట్టి [నె; అ; గో]
 (3) చిన్నతాటిచెట్టు; గున్న [గో]
 (4) లావుతాటి నార [నె]
 (5) ముంజేతి ముంగలి ఛాగం [కరీ]
 మట్టందట్టు = అసలుకే మోసం—వాడు మట్టం దట్టేవాడు [చి]
 మట్టగడ్డి = గొడ్లచే తొక్కించిన వెనుక కళ్ళంలోనుండి తీసినగడ్డి; కలిమట్టగడ్డి [గు]
 మట్టగించు = (1) పెళ్లగించు [గో]

(2) తక్కువజేయు—అయిన మాణింటి రావడం మట్టగించినాడు [నె]
 (3) నరికివేయు [నె-పొ]
 మట్టగుడిశ = కొరమీనువంటి నల్లటి చిన్న మంచినీటి చేప; మట్టగొడినె [నె; తె]
 మట్టగొడినె = (చూ) మట్టగుడిశ
 మట్టవరచు = చిల్లావల్ల వడి ఉన్న వాటిని చక్కజేయు—ఆ కాగితాలను మట్టవరచి పెట్టు [నె; తె; అ]
 మట్టము = తక్కువ — తెలివి కొంత మట్టము
 (2) ఎత్తుకొలత—నీటి మట్టము, గోడ మట్టము [నె; కర్నూ; అ; తె]
 మట్టనము = (1) పొడుపు — మట్టనపై న సంసారం [నె; తె; అ]
 (2) బుద్ధిగా, మర్యాదగా [కర్నూ]
 (3) వరిశుభ్రము
 (4) కచ్చితము
 (5) సరియైనది [అ]
 (6) అధికము — వారి సంసారం మట్ట నముగా ఉన్నది, బాగా అభివృద్ధిలో నున్నదనుట [నె; కరీ]
 మట్టసానికి = సంబంధించినంత వరకు; మటుకు—నా మట్టసానికి [నె; కర్నూ; గు; అ]
 మట్టు = (1) కుండ ఉంచు కుదురు—కుండ పడు [వి]
 (2) తొక్కు [శ్రీ]
 మట్టు = మనిషి ఎత్తు మోయన నీటిలోతు, (ఇది అరడుగుల కొలత); నిలుపు — నాలుగుమట బావి [నె; ప; తె; అ]
 మటుకు = మటుకు (చూ) [నె]
 మట్టు = చూడు అవులు, గేదెలు యొక్క యోనులనుండి ప్రవించు జిగురు పదార్థము [గో]

మట్టుగడ్డి = నురిసిడిలో గింజలు రాలిపోయి
నను నలుగుడు బడక మట్టగా (మట్టవరచి
నట్లు) నుండుగడ్డి; నేకే [నె]

మట్టుగార్పు (పోయు) = గేదెలు మొదలగు
నవి కట్టుటకు ముందు తెల్లని రసని కార్పు
[కరీ; గో]

మట్టె = (1) ము తెడువలు కాలివేళ్లకు
ధరించే భూషణాలు; మెట్టె [వ]

(2) బటల ఆవు

మట్టెంచు = వరికుప్పల మార్పు; నురిసిడి
[శీ]

మట్టె = (1) చిన్నకొమ్మ [నె]

(2) దున్నుటలో సాలుకు సాలు నడుమ
నిలిచిపోయిన గడ్డ — దుక్కిలో మట్టలు
పోయినవి [నె]

మట్టము = సరిసమానం [కరీ]

మతము = బడి [అ-పె]

మడక = (1) స్థలము

(2) ఊరు

(3) చుట్టుపట్ల; పరిసరము [శీ]

(4) నాగలి [నె; రా; తె]

(5) పొలము అటు ఇటు రెండుచాళ్లుగా
దున్ను — చేనుకు మడతై నది [నె; కర్నూ]

(6) పల్లము — పొలం మడతై నది [నె-
కా]

మడగంచము = కంచుతో చేసిన పెద్దకంచము
[గు]

మడత కుడుము = ఉపవాసము — ఈదినం
నాకు మడత కుడుములే [వి; నె; గు]

మడతబందికలు = మోచేయి మోకాళ్లకిళ్లు
[చ]

మడతమాటలు = ద్వంద్వార్థము నిచ్చు
మాటలు [కరీ]

మడదల = మోమె క్లవి క్లవవు గింజ [నె]

మడదొక్కు = కాటికను కొట్టిన తర్వాత,
వచ్చిమీదనే ఒకదానిపైన ఇంకొకటిగా

బారుగా పోడవుగా తొక్కి ఉంచుట. —
దీనివల్ల ఆకు చదరమగును [నె]

మడనాలుక = అబద్ధములువరికించు నాలుక;

మచ్చనాలుక [కరీ]

మడవరొయ్యి = ఒలవకుండానే ఎండబెట్టిన
రొయ్యి [నె]

మడపలు = వితరుల కిచ్చు నైవేద్యము; మడ
సళ్లు [వి]

మడసళ్లు = వితరుల కిచ్చు నైవేద్యము; మడ
పలు

మడసొల = కాలిమడమలో వుట్టు మారు;
మడికాల [వి]

మడవ = (1) కయ్యలకు పీరుపారుటకుగా
గనిమలలో చేసిన చిన్నగండి — మడవ
తీసివేయ

(2) అడ్డమువేయు కట — మడవవేయి
[నె; కర్నూ; తె]

(3) వరవ [కరీ]

మడవకట్టుకాడు = చేలకు నీరుపారించు
వాడు; నీరు కట్టుకాడు [నె; అ]

మడవలి = చాకలి, మడేలు [చ]

మడి = (1) అడవకుపుల మర్మస్థానము [నె;
కర్నూ; క; గో]

(2) మాణిపొలము — మడిచేసి మనిన
వాడు; చేను (మెట) చేసి చెడినవాడు
లేడు [రాయి]

మడికాలు = చేను; కయ్య, పొలము — మడి
కాలుకు పోయినాడు [నె; మెట్ట; వ; అ]

మడిగె = దుకాణము [మ]

మడిచేయు = ఎళువు ఈనుటకు ముందు
గురిలో కలుగ మార్పు — బట్టె మడి
చేసింది, (ఈ కారణముగా) కరిమి పెద్దదై
జారును, ముట్టిపైన చొట్టలు వదును [నె;
అ; గో]

మడిపెట్టు = వళువు త్వరలో ఈననుండుట
[అ]

మడిమట్ర = పొలములు; గడ్డిగాద మన్నట్లు
జంటవదము [కర్పూ]

మడియమాసి = ప్రమాణమునకు మించిన
మోటుమనిషి (అడుది)

మడియాలు = చాకలి [శ్రీ]

మడుగుబాలు = మణుగు బువ్వులు; తేనె
తెలలు [అ]

మడుపు = (1) ఎదిగిపోయిన తముల పాకు
తీగను అనుగా పెరుగు అవిశచెట్టు మొద
లకు దించి క్రింద అంటుగట్టునది [నె]

(2) దున్నిన దుక్కు తిరుగ దున్నినది.

(3) సున్నమురాళి మదచి యిచ్చిన తమల
పాకు [గో; అ; వ]

మడుపులు = (1) చిన్నచిన్న కట్టలుగా
పేర్చిన ఆకులు — రెండు పుడుపులు
యిట్లందియ్యి [నె; తె]

(2) కాంబాలమునకు సిద్ధముచేసిన తమల
పాకు

(3) ఆకుపూజ (దేవతను ఆకు మడుపులతో
అలంకరించునది [అ]

మడువ = కట్ట; మళ్లచుట్టు కట్టిన కట్ట;
మదవ [న]

మడుపులు = ఉతికి మదచిపెట్టిన గుడ్డలు [నె]

మడుపులెత్తు = మొక్కుబడి చెల్లించుటకు
కోవెలకు నడచి పోవుటకుగా నేలమీద
చలువ చేసిన దుప్పట్లను పరచి, నడచి
పోయిన దానిని ఎత్తి, మరల ముండు
పరచుచు దారి సాగించుట. ఇది గొప్ప
వారికి గూడ చేయు మర్యాద; ఇప్పటి
ఎట్టకంటికి పరచు రాజలాంఛనము వంటిది
(మడుపులు—పుడుపులు = ఉతికి మదచి
పెట్టిన గుడ్డలు) - అడుగులకు పుడుపు
లెత్తుచు ఊరేగించినారు; మడుపులొత్తు
[నె; తె; అ]

మడుపులొత్తు = (చూ) మడుపులెత్తు [తె]
మడేలు = చాకలి; బత్తుడు; మడివేలు; మడి
యాలు [కరీ]

మడ్డికూడు = సజ్జలు జొన్నలు, వక్కలు
ముక్కలుగా దంచి, ఉడుకవేసి వళువు
లకు వేయునది [నె-మెట్ట; తె]

మడ్డిగము = వివాదము వచ్చినపుడు, మధ్య
స్థుని దగ్గర ఒక వస్తువు నుంచుట [నె-
పొ]

మడ్డుబాలు = మణుగుబాలు [మ]

మడ్డగిబ్బ = (వ్యంగ్యముగా) బాగా బలిసి
కావర మెక్కిన మనిషి, తరుచు ప్రీలకే
వాడుదురు [కరీ]

మణుగుాలు = (చూ) మణుబువ్వు [కర్పూ]

మణుబువ్వు = ఎక్కువ చుట్లు గలిగిన
మురుకు; మణుగుబువ్వు, మరుగుబాలు,
మణుగుబాలు; తేనెతెల [నె; వ]

మణుగుబావు = (చూ) మణుబువ్వు [నె]

మతకము = సజ్జక; సోమరితనము—వీడో
మతకంగా ఉన్నది [నె]

మతించు = (1) లెక్కబెట్టు—దాన్ని వాడు
ఎవీ మతించలేదు [నె]

(2) అంచనా వేయు [అ]

మతుపు = కప్పిపుచ్చు; మడుపు [కరీ]

మత్తగోలుగా = మత్తగా [కరీ]

మదనపడు = (1) నంకటపడు; మధనపడు
[నె; తె; అ]

(2) వెనుక ముందాడు [నె-పొ]

మదనమాగు = (చూ) మదరమాగు [అ]

మదనము = వరికుప్పచుట్టు చెక్కిన స్థలము;
కల్లము [కరీ]

మదనానప = స్పాయి; పరంగి; పాపాయి;
జొప్పాయి [వి]

మదరమాగు = పండ్ల ఎక్కువగా మాగు;
మదనమాగు; కలమాగు [నె; అ]

మదలకించు = ఒక విషయమును గట్టిగా
అడుగు [శ్రీ]

మదనము = (చూ) మదనము [అ]

మదిటిమీదపైరు = ఉన్న శక్తివంతా ఉపయోగించుకొని న్యల్మకాలము మాత్రమే విజృంభింపగలుగుదు. ఇది గింజ పొగరున్నంత వరకే మనుషుగాని ఆవల ఎండిపోవును—వాడు మదిటిమీద పైరుమాదిరి సాగించినాడు [నె]

మదిర = మజరా; సివారుపల్లె; మజరా [కరీ]

మదుగు = ఒకేచోట పీళ్లు నిలుచు [కరీ]

మదుపు = (1) జీతగానికి ముందు ఇచ్చు పెట్టుబడి [శ్రీ]

(2) బంగారులో కలుపు రాగి [తె]

(3) కప్పిపుచ్చు; మతుపు [కరీ; అ]

మదుపు పెట్టు = వని చేయించుకొనుటకు ముందుగా డబ్బుఇచ్చు (Advance) ఇచ్చు [గు]

మదుము = చిన్న కాలువమీద కట్టిన చిన్న వంతెన; అల్లెడ; దాటు [శ్రీ]

మద్దు = దేవికదిగా లెక్కలు చేర్చు [కరీ]

మద్దెము = అసహ్యము [కృ]

మద్దెలు = నమీవము—అవీడి మద్దెలవచ్చి యుండును [నె-పొ]

మధనపడు = బాధపడు; మదనపడు [వి; ప; అ; కర్నూ]

మనగానము = గోడలకు గచ్చుపూతచేయుట [అ]

మనవదు = కట్టుకొనిన భర్తతో కాపురము చేయు [శ్రీ]

మనవర్తి = (1) జీవనోపాధికి యిచ్చు భృతి; మనువర్తి—అమెత మనవర్తి నాలుగు ప్లాట్లు [నె]

(2) అనాధలకు భర్త విడిచిపెట్టిన వారికి ఇచ్చు పోషకభృతి; మనోవర్తి [వ]

మనిగానము = నేలను సునుపుచేయు; చదరము చేయు [చి]

మనిగానంపలక = నేలను చదునుచేయు సాధనము [చి]

మనుగుడుపులు = పెళ్లి చూపులకు పెళ్లి చేయు భోజనము [మ]

మనువర్తి = (చూ) మనవర్తి [కర్నూ]

మనుసాలు = భోజనాలగది తరువాత ఉండే విశాలమైన గది (సిటింగ్ రూము వంటిది)

మనుపు = పెండ్లి చేసుకొనిన భర్తతో కాపురము చేయు [శ్రీ]

మనువెళ్లు = పెండ్లియాడు [శ్రీ]

మనేదా = మనోవ్యధ — వాడు మనేదాతో బాధపడుతున్నాడు [గు]

మనోరంజితము = మనోరంజని; సంపెగ పువ్వు [చి; నె]

మనోవర్తి = (చూ) మనవర్తి [అ; తె; నె]

మనోవర్తి = భర్త చనిపోయినా భర్తవదలి వేసిన ఆ భార్యపిల్లల పోషణ నిమిత్తము ఆ భర్తకు కలిసే ఆస్తిలో నుంచి ముట్టెప్పబడే ఆదాయం; మనవర్తి [గో; నె]

మన్నాడు = (చూ) మర్నాడు [అ; మ]

మన్నెండు = మృతిని పొందినాడు [మ]

మన్నెపువాడు = రైతులవలన ఏర్పాటుచేయబడిన మాదిగవాడు [మ]

మప్పు = మరపు; నేర్పు [చి]

మప్పుట = మాటలను కప్పిపుచ్చుట [కరీ]

మబ్బు = (1) చీకటి

(2) మందకొడితనము [అ]

మబ్బువీలు = ఆకాశంలో ఒకతట్టు ఎక్కువగా మబ్బుచేరు—వరమట బాగా మబ్బు వీలంది [నె]

మబ్బుది = జాగ్రత్తలేనిది — చూ వీల్ల ఒట్టి మబ్బుది [నె-పొ]

మబ్బుపట్టు = మబ్బువీలు [అ]

మమేకము = ఎంతో ప్రేమగా అన్యోన్యముగా ఉండు [గు]

మధునాథు = (1) ఆవల ఎల్లండి (నాల్గవ నాడు) — నేడు, రేపు, ఎల్లండి, మధునాథు; మర్నాడు [నె; కర్నూ]

(2) రేపు [సర్కా]

(3) ఎల్లండి [అ]

మరుపు = (చూ) మరపు [నె; కర్నూ]

మరులమందు = ప్రిలు పురుషుని లోబరచు కొనుటకు బెట్టు మందు; మచ్చుమందు; గరము [నె]

మరుసు = ఇసుకనేల మధ్య పేరుకొని యుండు జిగట మట్టి—మరుసు దగిల నీరు రాలేదు [నె]

మర్దాము = మరల క్రొత్తగా నాటకనే పాత మొక్కలనుండి మొలిచిన కరలు; కొయి కాలు; నావ—మర్దించెరుకు [చి]

మర్నాగి = చెరువులకు బుంగలు బుచ్చు ఒక జంతువు

(2) (వ్యంగ్యముగా) మోసకాడు—ఇశడు మర్నాగి; మరునాగి [కరీ]

మర్నాటు = ఎల్లండి, రేపటి తర్వాత దినము (మూడవదినము) [అ]

మర్నాడు = (1) ఎల్లండి తర్వాత దినము; ఆవల ఎల్లండి, మరునాడు (నాల్గవనాడు) [నె; కర్నూ]

(2) ఎల్లండి (మూడవనాడు) [అ; చి]

(3) రేపు (రెండవనాడు) [సర్కా] మరు నటినాడు; మరునాడు

మర్లవేయు = (చూ) మలవేయు (వ)

మర్లాకు = దూడను ఒల్లని పశువులకు బెట్టు ఆకు ఓషధి (మరులు గొలుపు ఆకు) [నె-పా]

మలక = సారి — ఒక మలక మీరు రండు [కరీ]

మలక కూర = కొయ్యగూర; కోయుటాకు [అ]

మలక బెట్టు = పనికిరాక బిందుబెట్టు [కరీ]

మలకుదోలు = పశువులను వానకాలములో మేపుటకుగా కొండ (మల) ప్రాంతపు బీళ్లకు తోలుట; ఇది సాధారణముగా నెల్లూరులో వెలిగొండలకు తోలుతే అగును. పులవరి (పులరి)తోబాటు కోయ, చెంచు వాండ్రకు మేపుకూలి యిత్తురు. అవక వారే మేసి కాపాడి, మేపు ఆయి పోగానే తిరిగి తూర్పునాటికి తోలుకొని వత్తురు—ఆవులు మలకు దోలినాము; మలకుపోవు [నె]

మలగుదాలు = (1) చిక్కలు; అభ్యంతర ములు—మలగుదాలు పెట్టినాడు

(2) విరజ్జయము కుదురనందున రహస్య ముగ ఆలోచనలు నలుపుట—ఎదో మల గుదాలు పడుతుండినారు; మలగుళ్లూ [నె]

మలగులాల = (1) అయోమయము

(2) నానావస్త—ఎంతో మలగులాల వడి సాధించినాడు [చి]

మలగొట్టు = బంధుగాని, పశువుగాని, ఒకరి పొలములోనికి రాకుండా అడ్డగించి వెనుక తిప్పి కొట్టివేయు—వాళ్ల బండ్లను మలగొట్టినారు; మళ్లగొట్టు [నె; అ]

మలదోలు = (1) బీడు మొదలగు సొంత పొలములలోనికి ఇతరుల పశువులు రాకుండా ఆంక్షబెట్టుట. గడ్డి ఎదిగిన తర్వాత సొంత పశువులను మాత్రమే ఇందు మేపుకొందురు. ఇట్లా మలదోలిన దానికి గుర్తుగా ఎల్లలలో తాటి ఆకులను చెట్లకు గట్టియుంతురు; మళ్లగొట్టు — పరబుట్టి బీడు మలదోలి యున్నది [నె; అ]

(2) మేపు — అ ఎద్దులను మలదోలు కొనిరా [చి]

మలప = (1) కొంటెబాబుడు [గు]

(2) నీవమైన—మలపముండ [నె]

మలవేయు = పోవుచున్న పశువులను అడ్డ గించి, వేరు దారికి తోలు; మళ్లవేయు

మళ్ళేయు — అపుల పలవేసిన వాడే
అడ్డునుడు [నె; అ]

మలామా = పై పూత (Ointment) [కరీ]

మలాయదా = పరిష్కారము కాని
(Pending) [కరీ]

మలిడత = (మలి + ఇడత) రెండవమారు—
మలిడత అన్నం తినలేదు [చి]

మలిమిడి = పశువుల కాళ్ళలో బుట్టు పుండు;
గాలికుంటు [నె; పొ]

మలిద ముద్దలు = పీర్లకు నివేదించిన
బెల్లపుముద్దలు [కరీ]

మలుచు = (1) చేతిలో బియ్యము మొద
లైన వానిని వేసి ప్రక్కగా కదలించుట,
దీనితో రాళ్లు వేరగును — రాళ్లు మలుపు
[తె; నె]

(2) మందలో అమ్మిన గొట్టెలకు గుర్తుగా
రోమములు కత్తిరించు — మలిచిన
గొట్టెల బయటకీ తోలండి [నె-పొ]

మలుకు = చాల చిన్నదారి, ఇరుకుదారి—
ఆ మలుకులో వెళ్లాల [చి]

మలుగు = పామువలె నుండు నుంచి నీటి
చేవ [నె; అ]

మలుగుజారు = చూడు పశువులకు ముడ్డి
పెట్టాగము కొంచెము అణగు; ఇది త్వరగా
ఈను ననుటకు సూచన [నె; కర్నూ; అ]

మలువన = లేగచచ్చిన పాడి గేదె మరల
చేసి పాలిచ్చుట — మా గేదె పుల్లన
(మలువన) పాలిచ్చినది [కరీ]

మలుపు = (1) పీచి తిరుగుడు; కుని —
నీటి మలుపులో నక్కనాడు [నె; కర్నూ;
అ]

(2) పెరున్న చేతిలో ఎక్కువైన నీరును
ఇంకొక కయ్యలోనికి నడిపి, చివరన
బయటకు తీసివేయుట—నాడు కయ్యలో
నీళ్లు మరవరా [నె]

(3) త్రిప్పు—బండి మలుపు [తె]

(4) రవిక కణుమ [కరీ]

(5) ఆర్పు—ఆ దీవమును మలుపు [అ]
మలుపుకొను = మచ్చిక వ అ చి కొను;
మరపుకొను [కరీ]

మలుము = (1) పొడిపశువులు చేపుటకుగా,
పాలుదీసే దానికి ముందు తినుపించు
నున్న మొదలగల బుట్టమేపు [నె-మెట్ట;
గు]

(2) గొట్టె, మేకల పిల్లలు వేయు పెంట
[అ; పె; గు]

మలువగడ్డి = సారమైన కంచె గడ్డి [కరీ]

మలెసాల = మెల్ల; అరుగు [కరీ]

మల్లగుల్లాలు = (చూ) మలగులాలు [గు]

మల్లదోలు = పశువులమేయ పీటిలో పచ్చి
కను పెంచుటకు పశువులను రావీయ
కుండు; మలదోలు [నె-పొ]

మల్లబడు = అవసరమప్పుడు వెనుకా
ముందూ చూచకొనకుండ పనికి దిగు;
నడుముగట్టు [గు]

మల్లి = అక్కడి మాటలు ఇక్కడ,
ఇక్కడిమాట లక్కడ చెప్పెడు ఆడుచి
[అ-నె]

మల్లిముల్లు = ముల్లతీయు సాధనము; మల్లె
ముల్లు [చి]

మల్లు = ఏకలు [నే]

మల్లుకొను = (1) విజృంభించు; ప్రారం
భించు—పడమటి గాలి వాగా మల్లు
కొన్నది [నె]

(2) ఒక పనిని వలుమారు చేయు—
అప్పుడే దబ్బు అడుగను మల్లుకొన్నాడు
[నె]

మల్లె = జొన్న, బొగాకు చేరిలో పైర్లు
పాడుచేయను మొలచిన మొక్క—ఆ
చేనికి మల్లెగొట్టండి [తె; గు]

మల్లెముల్లు = కాలిలో ఇరిగిన ముల్లతీయు
క్రావణమువంటి చిన్న ఇనుప సాధనము
[నె-అక్క]

మల్లెమొగ్గ = చాల చక్కనిది [కరీ]

మల్లెలు = (చూ) మెల్లె [అ]

మళనికాడు = వల్లకాడు; శృశానము [తె]

మశాణం = శృశానము — మట్ట మశాణం

అయిపోయింది [నే; నె]

మశానము = శృశానము [తె]

మషాకత్తు = సేవ [వి]

మనకనేల = మన్ను ఇసుక కలిసినది;

ఇసుకకర [అ]

మనలు = వచ్చిపోవుటలు — అటు మనిషే

మనల లేదు [నె; కర్నూ; ఆ; వ]

మసి = పిరా [అ]

మసిగుడ్డ = వేడివంటపాత్రలను దింపుటకు

ఉపయోగించు మసియై మసిన గుడ్డ

పేలిక [నె; ఆ; కర్నూ; తె]

మసిపాత = (చూ) మసిగుడ్డ [కరీ]

మసిబుడ్డి = నిరాశుడ్డి; దొటి; దవతి [అ]

మసిలీళం = చేపలు వట్టువారి పాలెం;

వట్టపు పాళెం; బెస్తపాళెం [శ్రీ]

మసుకు = కనుజీకటి — మసుకులోనే

బయలుదేరినా; మసుగు [నె]

మస్కాగొట్టు = మోసము చేయు [అ-వె]

మస్కాబెట్టు = (1) కందెనబెట్టు

(2) వంచించు [కరీ]

మస్కావేయు = ఉచ్చించు [మ]

మస్రీ = మదము, పొగలు [వ]

మస్త = (1) మదము — వీసగ మస్త పట్టి

నది; మదింఁనది [అ]

(2) ఎక్కువ — మామిడి మస్తగా కాసింది

[నె]

మస్తై = అబ్బు; అడ్డవ [నల్ల]

మహాడి = మిడ్డె; మాడి [కర్నూ]

మహానూలు = కుప్పలు నురిసి ధాన్యము

ఇంటికిచేర్చి, గడ్డివాములు వేయు సేద్యపు

పని; మాసూర్ — ఈ పేరు యింకా

మహానూలు కాలేదు [నె]

మహానూలు అను అరబ్బీ పదమునకు

అదనని, ఋతుపని అర్థము. పూర్వము

వలెనే మొగలుల హయాములో గూడ

శిస్తు ధాన్యరూపముగ వసూలు చేసికొను

టకు దివాణపు ఉద్యోగులు దగ్గర ఉండి

రైతుల కుప్పల నురిపించి, తమ భాగపు

ధాన్యమును ఆయా యా గ్రామములలోని

రాచగెదలలో భద్రపరచి, ఎక్కట్లను

(బెట్టిలను) కాపుంచి పోయేవారు. ఇట్లు

అదనుకు చేయు నురిసిళ్లను, ధాన్య సేకర

ణను మహాసూర్ అనిరి. ఆ ధాన్యపుశిస్తు

వసూలు కార్యకలాపము నేడు లేకపోయి

నను కుప్పలపని పూర్తిచేయుటకు మహా

సూర్ అనుదునే ఉన్నారు; మాసూర్;

సుగ్గి [నె]

మళ = (చూ) మొల [తె]

మళ = చీల; మేకు; మొళ [నే; ఆ]

మళిగి = పెద్దఅంగడి [అ]

మళిగె = చిల్లర అంగడి [చ]

మళ్లగుళ్లాలు = మలకలు; పేటిలు; మలగు

దాలు [కరీ]

మళ్లగొట్టు = (చూ) మలగొట్టు [కర్నూ;

అ]

మళ్లవేయు = మళ్లెయు (చూ) — మలవేయు

[కర్నూ]

మళ్లగొట్టు = (చూ) మలగొట్టు [వ]

మాంతమైనోడు = ముటికుడు [ను]

మాగ = పెద్ద సముద్రపు చేప, 2,3 అడుగుల పరిమాణము గలిగియుండునది [కృ]

మాగ = మంచిగా — నిజంగా (సింద్యుగా వ్యుత్పన్నము) — మాగ దెచ్చితిని [కరీ]

మాగండము = మహాకష్టము [కరీ]

మాగన్ను = తూగువలన ఏర్పడిన అరమోడు కన్ను — మాగన్నుగా మండినా; మేగన్ను [నె; కర్నూ; తె; అ]

మాగి = చరితాలము [కరీ]

మాగు = పాకబారు — గాజులు మాగినవి (చేతిపై చరితాలమున్నందున)

మాగుడు = (1) పండ్లు మొదలగునవి ఎక్కువగా మాగుటచే కొట్ట కుళ్లు కంపు; బూజువాసన [నె; కర్నూ]

(2) మంచివాసన; పండ్లు మాగిన వాసన [తె]

మాగుడుకాలము = శరత్ హేమంతములు పులలో జమ్మిలు చేయుకాలము; మాగిరి కాలము [నె-పొ]

మాగురువాసన = కుంటువాసన [న]

మాటుచేసుకొను = వివాహము నిశ్చయము చేసుకొను; మంచిమాట చేసికొను [అ-నె]

మాటుమిగులు = ముందుగా చెడ్డగ పలుకు —

మాట మిగిలి దెబ్బలు తిన్నాడు [నె]

మాటలపుట్టు = పదరుదోతు — అమె మాటల పుట్టి [నె; కర్నూ; అ; తె]

మాటపచ్చు = (1) నిందపచ్చు [నె; పొ; సర్క]

(2) రాజునిదన కలుగు [నె-పొ]

మాటి = ప్రియ కన్యనుండి, గూఢమీదగా పైన జాట్లకు తగిలించు నగ, మాటి[నె; కర్నూ; తె; అ; చ]

మాటు = (1) వేలందు పులి మొదలగు వివిధ వాడుకగా వచ్చిపోవు ప్రదేశములలో సాధారణముగా జలాశయముల దగ్గర, వేటగాడు పొంచి వేచియుండుటకు అనువుల మరుగు ప్రదేశము — మాటుతలు పులి రాలేదు

(2) లోహపాత్రలకు వడిన బొక్కలు అతుకుటకు పెట్టిన లోహపుబిళ్ల — మాటు వేసినాడు [నె; కర్నూ; తె; సర్క]

(3) కమలపాకుల కన్నకట్ట; విడి [కరీ]

(4) అతుకులు — బిందెడు మాటు వేసినాడు [కరీ; నె]

(5) గజైలను కయారు చేయునపుడు కుంపటిలో ఏర్పడిన నిప్పులగుహ [గు]

మాటుకొను = (1) ఎదుర్కొను — వాడు దానితో మాటుకొన్నాడు [నె; కర్నూ]

(2) కరుణకొను [చ]

మాట్లాడుకొను = ముందుగా బాడుగు మొదలగునవి నిర్ణయించుకొను — ముందుగా బాడుగు మాట్లాడుకొని బండిఎత్తు [నె; కర్నూ; అ; తె]

మాడ - (1) వరహాలో సగము, రెండు రూపాయలు — అదే మాడలా వరహాలా [చ; నె]

(2) దేవాలయ ప్రహరీ అనుకొని ఏర్పడిన గ్రామపీఠి — ఉత్తరమాడాపీఠి [చ]

(3) కలరంద్రము (మా) మాడు [కరీ; నె]

మాడము = మట్టు; మేఘము; మోడము — తూర్పున మాడము వట్టి నది [అ]

మాడి = మిడ్డె; మహడి; మాడి [రా; క]

మాడీ = (1) మేడ; మిద్దె [అ; బ]

(2) మిద్దెపై రెండు అంతస్తు [అ]

మాడు = శకువు పుట్టగనే నెత్తిన పుట్టెలో ఏర్పడియుండు గుండ్రటి మెత్తటి ప్రదేశము, ఇది క్రమేణా గట్టిపడిపోవును. ఇది గట్టి పడుటకు ఎంత ఆలస్యమైన అంత ఆయుస్సు ఎక్కువని నమ్మకము; బ్రహ్మరంద్రము. పెండ్లిలో పడువుకు జీలకర బెల్లము పెట్టుచోటు, పెండ్లికి ఇదే ప్రధానక్రియ — మాడుట అమృతం పూయి; మాడు వగిరి వచ్చినారు [నె]

మాడుచెక్క = వంటలో ఆడుగంటి మాడిన చెక్కలు [తూ-గో; గు; నె]

మాత = పెండ్లి చేసికొనకుండా జాతరలలోను, కొలువులలోను జరుగు ఊరేగింపులలో చిందువేయు మాదిగ ఆడవకు; ఈమె పెండ్లిచేసికొనదు; జన్మించిదేగాని ఆమెకు ఈ ఆటపాటలు లేవు [నె]

మాతుడుపు = మాతంగిని ఆరాధించు ఆచారము. ఇది కొందరు వ్రాహ్మణులలోగూడ మన్నది [నె-పొ]

మాద = మానని మేహవ్రణము [నె-పొ]

మాదాకవళము = మూచించి, అనుక్కొని సంపాదించుకొనిన భిక్షన్నము; మధుకరము. మాదా అనగా తమిళమున దేవుడు, కవళ మనగా అడుగుకొనిన అన్నము; ప్రార్థన గీతములను పాడుచు ఇంటింట పెట్టించుకొనిన అన్నము; మాదుకరము [చి; నె]

మాతాలు = వ్యాక్తివేషను వేయు టీకాలు [అ]

మాదాపన = (1) నిద్ర వట్టిపట్టని స్థితి

(2) జ్వరాదులలో ఒళ్లు తెలిసీ తెలియని స్థితి (కోమా) — మాదాపనలో నున్నాడు [నె]

(3) అజీర్ణము — మాదాపనగా ఉంది, తేవులు వస్తున్నవి [చి]

మాదుము = పెద్దకురుపు [గ]

మానకము = (1) పనిమానిన నెలపు దినము — ఈదినం మానకము [మ]

(2) మాఫీచేయు; మన్నించి విడుపుట. [కరీ]

మానవతి = మానముగల యువతివలె నటించు స్త్రీ; మంగ [కరీ]

మానా = (1) చూచి అనుసరించుటకు ఎర్పక చిన వస్తువు; నమూనా

(2) విధము — వారంతా ఒకే మానాలో బడినారు [నె]

(3) పై విలాసము; చిరునామా [కరీ]

(4) విద్యార్థులకు వ్రాత కుదురుటకు కాపీకి లింపు వ్రాయు మొదటిలింగి — కాపీ మానావ్రకారం వ్రాయలేదేమి? [నె]

మానాన = లావు — మానాన అయినపు[మ]

మానిక = (1) అలంపూరు తాళిలో ! 2.

కొలత నేరు ఒక మానిక, 12 మానికలు ఒక తూము; 20 తూములు ఒక పుట్టె [మ]

(2) రెండు తవ్వలు లేదా, అద్దలో సగము [వ]

(3) ముంతలో సగము

(4) మార్లెక్ల సీమలో (దర్శి, పొదిలి) వారు కలో నున్న సింగంపుట్టి కొల మానములో ఒక భాగము. ఇది మదరాసు పడికి సమానము) $1\frac{1}{2}$ (శేర)

దీని భాగములు —

తవ్వ = మానికలో సగము

సోల = తవ్వలో సగము

అద్ద = సోలలో సగము

చిట్టి = అద్దలో సగము [నె-మెట్ట]

(5) వరంగల్లో గిద్దెల ఎరువు (లెక్క)

వ్రకారము — గిద్దెడు, అరసోల, సోల, తవ్వ, మానెడు, అద్దెడు, వంచెడు..

ఇదన, తాము. గిడెనుండి తర్వాతిని
అన్ని ఒకదానికి మరొకటి రెండింతలు
[వ]

మానిముంత = (మా) మానిముంత [నె]

మాను = పొడవు లావు గలిగిన దూలము
వంటి కొయ్య (Log) — శేఖమానులో
గోని చక్కలు తీసినారు [నె]

మానుకాయ = తూముకు ముద్దెరయిదు
కొయ్య; ముద్రపలక [కరీ]

మానుగాయి = ధాన్యమునకు, ములుక
(మునక) వచ్చి తడిసినప్పుడు పట్టెడి వర్ణ
విశేషము; పచ్చగింజ [కృ]

మానుతోలు = కంపతోలు [చి]

మానుముంత = గట్టి కొయ్యను తొలచిచేసిన
గిన్నె, మణిగకు వాడుదురు

(2) పొట్టివాడు; మానిముంత — మాను
ముంతవలె [నె]

మానుపులి = అడవిలోనుండు ఒక విష
వృక్షము, పకుపులు దీనిని ఒరుసుకొన్న
ప్పుడు దీనికి అంబుకొని పోవును. అప్పుడు
ఆ మానిని గొడ్డలితో గొట్టిన, అది పకు
పును విడుచును. ఇది మాంసాశనులైన
వృక్షజాతి వంటిది. దీనిని తాకగానే అప
యవములు అట్లే అంటుకొని పోయి,
నరములను లాగి ప్రాణము తీయును.
ఎల్లప్పుడు ఇది జరుగదు, ఒక్కొక్క
ప్పుడు ఒక్కొక్క చెట్టుకు యీగుణము
కల్గుచుండును. నెల్లూరు సంకపేటలో
ఒక వేపచెట్టుకు గూడ యీ గుణము కలిగి
నది. (దీనిని విద్వాన్ కౌట ముత్రిహృత్వా
శాస్త్రీగారు. (పోదిలి) స్వయంగా చూచి
నారు) [నె]

మాంసాశనులైన వృక్షములు చాల
పెద్దవి, మెడగానక్కరులో యిప్పటికిని
ఉన్నవి, ఇవి పెద్ద జంతువులను లాగు
కొని, కాండమునకు శాఖలకు విగించు
కొని చంపి మాంసమును గ్రహించి,

ఎముకలను ఉమ్మివేసినట్లు వదలివేయును.
ఇట్లే చిన్న ఈగలను పట్టి బంధించి తిని
వేయు చిన్నచెట్లు, కొన్ని తీగలు మన
దేశమున గలవు.

మాపుపొంటె = ఒకపూట మాత్రమే పని
చేయుట [కరీ]

మామిడిఅంచు = అంగవస్త్రములకు నేసిన
తెల్లటి చిక్కటి వెడల్పుఅంచు — మామిడి
అంచు పంచ; మామిడంచు [నె; కర్నూ;
అ]

మామూలాపట్టు = కలు, సారాయి, దుకా
ణాలు ఇజరాకు తీసుకొను [మ]

మాయబరీ = భుక్తము కొఱకు కొంత
ఏర్పాటుచేసుకొనినది [న]

మాయబరికిచ్చుట = కౌలుకిచ్చుట [నల్ల]

మారటలాడు = (1) కీచులాడు; వివాదపడు
[నె]

(2) ఎదురుడు — మారట నోరెదానలై
భారత-ఉద్యోగ [అ]

మారా = ఎక్కువగ — మారా బలిసివాడు
[నె]

మారాకు = (1) చెట్లపాది తీగలు, పందిరికి
ప్రాకుటకు ప్రక్కన అనుగా పెట్టు మండ
మొదలగునవి — బుద్ధిలతవన్ మారాకు
హత్తింబి [నె; కర్నూ]

(2) ననకువచ్చు మూడవఅకు; రెండు
దిప్పలు గలిగిన అంకురము; మూడవ
అకును దొడుగుట — కాకరమొక్క
మారాకు వేసింది [నె-పొదిలి]

(3) విత్తు చిట్టి వచ్చిన మొక్కకు పుట్టిన
రెండవఅకు [తె]

(4) మొలక చిగిరిన తర్వాత మొదట
వేసిన అకు [అ]

(5) పండుటకు రాలిన తర్వాత వేసిన
కొత్త నన

మారాజు = (1) మహారాజు; శ్రీమంతుడు —
అయిన పెద్ద మారాజు

(2) గొప్పవాడు—అయిన మారాజు
 (3) సత్పురుషుడు [తె; నె]
 మారాము = పోరు; హఠము—మారాంపెట్టు
 కొన్నాడు [చి]
 మారాముళ్లు = (1) కపటము—మారాముళ్లు
 తెలియనివాడు [నె]
 (2) చిక్కులు; వివాదములు—మారాముళ్లు
 తెట్టినాడు [నె]
 మారి = (1) కలరా వ్యాధి [కరీ]
 (2) అమ్మవారు; స్నేహితుడు [చి]
 మారు = (1) వినరు — కొట్టడానికి చెయ్యి
 మారినాడు [చి]
 (2) వర్షాయము; తడవ — ఎన్నిమార్లు
 చెప్పేది [తూ; గో; నె]
 (3) దుక్కిలోని కొండల భాగము —
 నేను ఇటు మారుతెట్టి దున్నుతాను [కరీ]
 (4) దూరము — రెండుచేల మారుతొంది
 [తె]
 (5) భోజనము చేయుటలో మరిసారి
 పెట్టించుకొను అన్నము—మారుతెట్టుకో
 తంటే మరల రాదు [నె; కర్నూ; వ]
 (6) మజ్జిగ—మారుతోనుకో [నె; వ]
 మారుగాలి = అంతకుముందు వీచుచుండిన
 గాలి నిలిచిపోయి, ఎదురు దిక్కునుండి
 వీచుగాలి—మారుగాలి పుట్టిన తర్వాత
 చల్లబడింది (సాదారణంగా తూర్పుగాలినే
 మారుగాలి అందురు.) [నె; వ; అ]
 మారుచీరె = మార్చి కట్టుకొనుటకు ఉపయో
 గించు రెండవచీరె (చీర) — మారుచీరైనా
 లేదు [చి; నె]
 మారుచూపు = కోవపుచూపు [కరీ]
 మారుచేడ = దున్నుటకు చేనికి పెట్టిన నీళ్లు
 చాలకపోగా మరల బెట్టిన తడి [నె; అ]
 మారునీళ్లు = ఋతుమతియైన నాడే ప్రీ చేయు
 స్నానము — మారునీళ్లు తోనుకోని
 తండలలోకి వచ్చింది [నె-పొ]

మారుపాలు = తరిపాలు గాక మరొక ప్రీ
 బిడ్డకు ఇచ్చు పాలు — మావాడు మారు
 పాలతోనే ఎదిగినాడు [చి]
 మారుపు = ఒకరకపు చేప [కరీ]
 మారుబెట్టు = పాలలో చేమిరి (తోడు)
 వేయు (మారు = మజ్జిగ, దీని చుక్క
 వేసినచో పాలు విరుగును) [నె-మెట్ట]
 మారు మనుము = కొన్ని కులములతో,
 అడుది మగని వదలి, మరల ఇంకొకని
 చేసుకొను పెండ్లి; విదాకుల చట్టము—
 మాటలానికి మారుమనుము లేదు [నె;
 కర్నూ; తె]
 మారు మనుపు = (మా) మారుమనుము [అ;
 నె]
 మారు మసలు = నిరక్షముతో అలస్యము
 చేయు—వాడు మారు మసలుచున్నాడు
 [నె-పొ]
 మారు మానము = (మా) మారుమనుపు;
 మారువానము [వ]
 మారుమూల = దూరమున కడ కంకలలో
 నుండునది—మాది ఒక మారుమూలవల్లి
 [నె; కర్నూ; తె; అ]
 మారువానము = (మా) మారుమనుము [తె]
 మారువేయు = ఒకకోడె వేతాక దానిపై
 దాడికొఱకు (తీకొనుటకు) యత్నించు;
 మార్కొగ్గు [కరీ]
 మారెముళ్లుమనిషి = తగువుకు నిదమగు
 మనిషి; మారాముళ్లు మనిషి [కరీ]
 మార్పుడుగాడు = మత్స్యవిశేషము [మ]
 మార్పులు = మూలిన ముండ్లు గలిగి తాకిన
 వారిని పొడుచు చేపలు; తేలుమీను [శ్రీ]
 మార్కొగ్గు = దీకను; మారువేయు [కరీ]
 మాలకాకి = (1) కౌకులలో ఒక తెగ
 (వ్యంగ్యముగా) మలినడు—అతడుమాల
 కాకి [కరీ; నె]
 (2) ఏవని లేకుండా ఊరంతా తిరుగువాడు
 [గో]

మాలకొండల = నల్లటి కొండలచేప; మాల
మట్ట గుడిసె [నే; రా]

మాలదు = కాదు; వీలుకాదు. — అదంతా
మాలదు [చి]

మాలపంకిలము = అపరిశుభ్రత [కరీ]

మాలపున్నమ = భాద్రపద మాసములో
పున్నమినాడు చేయు వండుగ; ఖాలిము
లలో బలి ఇచ్చి వేడుక చేసుకొందురు
[ఆ; మ]

మాలాడ = మాలవలె; మాలవాడ [నే; ఆ]

మాలిత = మాలత్రీ; మాలత [నే]

మాలిమి = (మా) మాశము [కర్నూ]

మాలి = రివెన్యూ [కరీ]

మాలు = (1) ద్రవ్యము [కరీ]

(2) వస్తువు — ఇప్పుడు మంత్రీకి మంచి
మాల వచ్చింది [హే]

మాలుగు = లోపలి కామోదేకముతో
మూలుగు నీలు—అబ్బియ్య మాలుగులలో
ఉన్నాడే [నే]

మాలుగుబాము = పామువలె పొడవుగా
నుండు ఒక జాతి చేప; మలుగు [గో]

మాలె = గుడిసెకాని ఇల్ల [మ]

మాలెత = మాలత్రీ; మాలిత [నే]

మాలెము = (మా) మాశము [అ]

మాలిటీ = చెవిగుబుట్టుకొను నగ; మాలీ
[రా; నె]

మాలపురాయి = మిసలుండు పెద్దచేప [చి]

(2) నల్లటి మండినీటిచేప—వాడు మాల
రాయి మాదిరి ఉన్నాడు [నే]

మాలపులు = (1) మామిడిచెట్లతోపు—మాల
లలో దూరినాడు; ఇట్లే ఈతచెట్లగుంపు
ఈదులు [నే; తె]

(2) కాటిపువ్వును (చుండుకాయ) ఎంపించి
మూటగటి నిప్పంటించి త్రప్పిన రాయి
పులు. ఇది దీపావళిలో పిల్లకాయలు
ఉపయోగించు బాణానందులో ఒకవిధము
[చి]

(3) చేపలను పట్టుకొను పరికరము. పెద్దరు
షేక్తో అల్లిన దీనిని చిన్నకాల్వలకు
అడ్డముగా నిల్పుదురు; కొడమ [గో]

మాసలా = మాదిరి, నమూనా (Specimen)
[అ]

మాసూలు = (మా) మహనులు [నే]

మాసోరి = భార్య; తక్కువజాతుల వారు
దాదాపు 25, 30 సంవత్సరములున్నవారు
భార్యను గూర్చి ఇతరులతో చెప్పనవ్వకు
వారుమాట [మ]

మాస్కేసిన్లు = తగనిసంబంధము - పాత
గుడ్డకు అతుకగా వేసిన ఇంకొక వేరిక
(మానిక) వలె సరిపోనది - అదంతా
మాస్కేసిన్లై ఉన్నట్; మానిక వేసినట్లు
[మ; నె]

మాళిక = మిడ్లె; మేడ; మాళిగ; ఇల్లు [రా;
తె; గో; చి]

మాళిగ = (1) మిడ్లె, ఇల్లు; మాళిక [తె; రా;
గో; చి]

(2) ఇల్లు (అరవము)—శవతిరుమాళిగ
వది : [అ]

మాళెము = (1) పిల్లలకు పెద్దవారితో కలుగు
చనువు. ప్రేమ—వాడు నాకు మాళెము

(2) వశవు వనికి మరిగి (నేర్పుకొని)
లోబడుట; మాలిమి — అగిత్త మాళె
మైనది [నే; తె]

మాళ్లు = అడుగు మాడిన యన్నపుచక్కలు;
మాడులు [కరీ]

మింగిడి = మీగడ [కృ]

మించా = ఎక్కువగా, (మించునట్లు) —
మించానోయదేనికో [నె]

మించనాడు = తిట్లు [కరీ]

మించు = పెండ్లి అయిన స్త్రీ పాదము నాలవ
[వేలికి పెట్టుకొను ఉంగరము; పిల్లేళ్లు
[లా]

మిగమీరు = (1) అతిశయించు

(2) మాటవినకపోవు [మ]

మిచ్చితెన = నిచ్చెన; మిచ్చెన

మిచ్చెన = నిచ్చెన; మిచ్చితెన [అ; బ]

మిటకరించు = (1) భయముతోకందార్చు —
మిటకరిస్తూ తూర్పున్నాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

(2) సందేహించు [చి]

(3) ఆశ్చర్యంలో ఏమీ తోచకుండు [వ]

మిటకాయించు = (1) ఎగ నామముబెట్టు

(2) పైకి లేచిపోవు [కరీ]

మిటాయిలేచు = ఒకవైపు పైకి లేచిపోవు
— బండి మీటాయి లేచింది; మిట్లు [కరీ]

మిటిమిటిసర్దము = ఎఱుని మధ్యాహ్నపు
తెండ; మిడిఎండ [కరీ]

మిటుకులాడి = వగలాడి [తె]

మిట్ట = (1) ఇంటి తల వాకిటనుండు లోగిలి;
ప్రాంగణము — మిట్ట న మంచా; వేసినాదు
(ఇంటిపెనుక భాగమును నండు అంచురు.
— నండువాకిట) [నె]

(2) గ్రామమధ్యమున నుండు జలాశయ
మునకు చుట్టు నాలుగు ప్రక్కలా ఏర్ప
గిన వీధులు — తూర్పు కోనేటి మిట్టన
వారి ఇల్లు [నె]

మిట్టకాయ = చిటిక; [వేల్మిడి [వి]

మిట్టలు = చిన్న నల్లటి చేపలు [శ్రీ]

మిట్కిచ్చు = కొంచెముగ పెట్టు; (మిటి
కించు); ముట్టించు [మ]

మిట్టు = బండిపెనుక బరువైతే నొగలు పైకి
లేచుట; మిటాయిలేచు [నె-పొ]

మిఠాకోరు = చూడ్తుమిరిపోవు అడుగు —
అవిడ మిండల మిఠాకోరు; ముటాకోరు
[కరీ]

మిడనరము = ఎగురుబోతు తనము; ఎగ
నేయు పొగరు — వాడుమిడనరపుముండా
కొడుకు [నె]

(2) పెడనరము [అ]

(3) ఎగిరివడు వ్యాధి [నె]

మిడిదేలు = గడిదీరు; ముఖ్యమగు — వీడు
వారిలో మిడిదేలినాడు [నె-పొ]

మిడిమిడి = అర్థము; సగము సగము —
వానిది మిడిమిడి జ్ఞానము [తె]

మిడును = ఎండిన మామిడి ముతలను నాన
బెట్టి ఆరసముతో చేయు పచ్చడి [నె]

మిడుగు = అయ్యో అయ్యో అని ఏమికోచక
తిరుగు; మిడుకు [మ]

మిత్రమ్మ = (చూ) మిత్రయ్య [శ్రీ]

మిత్రయ్య = పూరిజగన్నాథ స్వామివారి
ప్రసాదమునుగాని, ఇంకేదేవుని ప్రసాద
మునుగాని సాక్షిగా పెట్టుకొని ఇద్దరు మను
ష్యులు ప్రమాణము చేసుకొని స్నేహితు
లైన వ్యక్తులు; మిత్రమ్మ [శ్రీ]

మిత్తిబియ్యము = చేటలో బియ్యముపోసి
పెండ్లికొడుకుపైనుండి తిప్పి మంగలి
వానికిచ్చునది [మ]

మిత్రవిందె = వగలాడి [మ].

మిదె=రాతిమేడ (వట్టిపి కానిది) [అ]

మినకర=అగ్నికణము — మినకరబూచి
[చ]

మిన్నలమ్మ=మెరుము. ఈమెను అర్చునుడు
ప్రేమించి, ఆకాసమున రథము నడుపు
నట, ఆ రథకబ్బిమే ఉరుము, అమె
ఆమూలలో మినుక్కుమని ఈమూల
తక్కుమనును [చ]

మిట్ట=మిట్ట [కరీ]

మిట్టిగాడు=గర్వి [మ]

మినమినలాడు=నిండు విగువుతో కళకళ
లాడు [కరీ; నె]

మిసిగు=మాటిమాటికి; నిష్కారణముగా—
వాడు మిసిగితే ఊరికి పోవాడు [తె]

మిల్లి = (1) పసిపిల్లలు నాడుకొను చిన్న
చెంబు [మ]

(2) చిన్నది—మిల్లిగంటి [మ; నె]

మిశ్రణ=చిన్నగంటె, మిశ్రగంటి [నే]

మీ

మీటు

మీశ్వ

మీటు=(1) చిన్నగ కయ్యము పుట్టించు

(2) చెవిలో మాటచెప్పు [కరీ]

మీదిపంచ=పైపంచ, అంగవత్తము [తె]

మీదుకట్టు=దేవునికి మొక్కొని ముడుపు
గట్టు [నె-మెట్ట; తె; అ]

మీదుబెట్టు = పశువు మొదటికాత పాలను
మొదటిసారి పిండి దేవునికి ఆరగించుటకు
ప్రత్యేకించుట [నె-మెట్ట; అ; తె]

మీనుబిల్ల=(వ్యంగ్యముగా) చుట్టెనవాడు
—అ అమ్మాయి మీనుబిల్లి [కరీ]

మీసాలబువ్వ = ఇంట్లో అందిలికాగి, బైట
పన్నన్నం తిన్నట్లు ప్రదర్శించుటకు
మీసముపై అతికించుకొనిన మెతుకులు
[వి; శ్రీ]

మీశ్వ=ఈడు [నే]

ము

ముంగము

ముంజ

ముంగము=తాటిఆకుతో పొట్లముగా గట్టి
నది; ముంగాము [గో; నె]

ముంగమూసి=నంగనాచి — పాపం ఏమీ
తెలియదు, ముంగమూసి:

ముంగర=(1) శ్రీలు ముక్కుపుడక బదులు
ఒక ప్రక్కన ధరించు పెద్ద వలయపు
నగ; ముక్కర [నె; ప; అ]

(2) ముక్కుపోగు [అ]

ముంగారు = ముందుకారు; అదను ప్రారం
భము [నె; కర్నూ; అ; తె]

ముంగి=గడ్లగలది [మ]

ముంచెట్టు = వలసినంత లాభింపజేయు;

ముంచిత్తు [కరీ]

ముంజ=తాటికాయ లోవలనుండు మెత్తటి

పదార్థము; నుంగు; నుంజ [నే]

ముంజకాయ = ముంజకుండు కాటికాయ: X
చుండుగాయ (మగతాడిచెట్టు పేయ
పోడవాటి గుండ్రనివి) [నే; తె; ఆ]

ముంజకంపు = దుర్వాసన [గు]

ముంజేత = ముండుగా [కరీ]

ముండపాప = మగడు వచ్చిన తర్వాత

పుట్టిన పిడ్డ [శ్రీ]

ముండబొలు = భర్త చనిపోయిన స్త్రీ [వి]

ముండమోపి = (వికంతువు) చేతగానివాడు;
అప్రయోజకుడు [ఆ; నె]

ముంత = (1) ఒకవిధమగు కంచుచెంబు —
శలెముంత [వ]

(2) ఒకకొలతపాత్ర, దానికి మూడునేర్లు

(3) నాలుగు నవశేర్లు ఒక ముంత [నె]

(4) నీరుత్రాగుటకు ఉపయోగించు చిన్న
మట్టిచెంబు—ముంతతో గూడ నీళ్లుఇవ్వ
లేదు [నె]

ముంతఖర్జూరము = మెత్తగా నానబెట్టిన
ఖర్జూరపువండు [నె]

ముంతపప్పు = చిన్న మట్టిసిడతలో నిప్పువేసి
పప్పు చుద్యవుంచి వేడిచేసి అప్పటికప్పు
టికి అమ్మే వేరుశనగపప్పు [వి]

ముంతపొగ = ఒక ముంతలో చిప్పువేసి
అందులో మిరపకాయలువేసి పెట్టునది
[మ]

ముంతపొగబెట్టు = ఒక శీత, గదిలోవేసి
పొగబెట్టునది [అ]

ముంతమామిడి = జీడి, క్యాజు. ఈచెట్టు
మొదట ఆఫ్రికానుండి పోర్చుగీసు నావి
కులు - వాస్కో-డిగామాచేత కొనిరాబడి,
మలబారు తీరమున ఇసుక తిన్నెలలో
పెంచబడినది. కాయకు గింజ బయట
నుండుట చేతను, కొత్తదగుట చేతను
సంస్కృతములో అగ్రబీజమన్నారు;
గోడంబి, దీని కాయే పువ్వు, జీడి అనిన
భల్లానికి [నే; చి; ఆ; కర్నూ, తె]

ముందరిట్లు పెద్దఇండ్లలో మొగదలనుండ
పెద్దహాలు, నేటి ద్రాయంగరూం వంటిది
మొగసాల [నే; కర్నూ; ఆ; ప; తె]

ముందల - కుండు [వి]

ముందాడి = మొదలు—ముందాడే చెప్పినా.

ముందోడి [నె]

ముందేరు = దున్నుచున్న నాగేశ వరుసలో
మొదటి మడక (నాగేలు) [నె]

ముందోడి = మొదటనే; ముందాడి [నె]

ముక్క = పేనానిబ్; పాళి; టాకు [ఆ; నె
తూ-గో]

ముక్కన = మహాసు ఇరువది నాలుగవ
కొలత [చె]

ముక్కపొందిక = ఎట్లో నర్దుకాని పోవు
[కరీ]

ముక్కర = (హ) ముంగర [కర్నూ]

ముక్కవాసన = (హ) ముక్కువాసన [నె
గో]

ముక్కాకలు తీరినవాడు = మూడుమారుల
కాల్పబడి గడిదేరినవాడు, అనగా అ
నమర్చుడు

ముక్కాములగా = ముక్కు (వఱకు
మునుగునట్లుగా; సంపూర్ణముగా — న
కీ వేశ ముక్కాములగా వనితన్నది [గు]

ముక్కాలుదుడ్డు = మూడు పైనలు; కాని
చినడబ్బు; బొట్టు [చి]

ముక్కిడి = (1) చీటికి మాటికి ఏడ్చువాడ
— ముక్కిడివీల్లి [నె]

(2) ముక్కుతో మాట్లాడునది [తె]

(3) నడ్డిముక్కు [అ]

ముక్కిడిదుడ్డు = పెద్దపైన; అర్థణా [మ]

ముక్కు = (1) ఏదేని వస్తువు నిలుపు
నుంచు—ముక్కుబట్టు

(2) తిట్టు [కరీ]

ముక్కుపుల్ల = (1) ఒకరాయవేసిన ముక్కు
పుడక [మ]

(2) బులాకి [రా]

ముక్కువాసన = మక్కిపోయిన వాసన;
ముక్కివాసన; ముగ్గువాసన; ముక్కు-
వాసన [వ]

ముక్కెర = (చూ) మంగర, ఇది బంగా
రుది [తె]

ముక్తసరిగ = క్లుప్తముగ — ముక్తసరిగా
మాడు మాటలలో చెప్పినాడు [నే]

ముఖండి = అదికాది; కామందు [కరీ]

ముఖపాఠము = నోటికి వచ్చినట్లు వల్లించిన
పాఠము [కరీ]

ముఖవచనం = నేరుగా (స్వయముగా) చెప్పిన
మాట — ఆయన ముఖవచనం లేనిది
నేనెట్లా ఇచ్చేది [తె; అ]

ముగెక్కుడు = (చూ) మొన ఎక్కుడు [అ-
పె]

ముగ్గణ్ణు = తల్లితో పొలమునకు పోయిన
యెడ దూడ, పాలు కుడవకుండా, దాని
మాతికి కట్టునట్టి పంగలకణ్ణు; ముగ్గొయ్య
[నే-పొ]

ముగ్గుపురుగు = నీటిలో ముగ్గువేసినట్లు అతి
వేగంగా తిరుగాడు పురుగు [చ]

ముగ్గువాసన = ముక్కువాసన [అ]

ముగ్గొయ్య = (చూ) ముగ్గణ్ణు [నే-పొ]

ముగ్గోసన = ముక్కువాసన [అ]

ముచ్చ = (1) పశువులపై ఏర్పడు కారెలు —
ముచ్చలదు [వ; నె]

(2) కోడె చూపురముపై పోసిన నలుపు
చాయ — ముచ్చవోసినకోడె [కరీ]

ముచ్చట = వెంట్రుకల ముడి; బుచ్చిడి —
—ముచ్చట ముడిచేసింది

ముచ్చినగుంట = తల మెడ గలసిన వెనుక
వైపు గుంట; ముచ్చిలిగుంట; ముచ్చెన
గుంట; ముచ్చినిగుంట [నే]

ముచ్చినిగుంట = (చూ) ముచ్చినగుంట [అ;
నే; తె]

ముచ్చిలి = చిన్నచేతి [చ]

ముచ్చిలిగుంట = (1) గొంతుక్రిందకంటె
బొక్కలకు నడుమనుండు గుంట [వ]

(2) (చూ) ముచ్చినగుంట

ముచ్చు = మనసు దాచి మాటలాడకుండు
వాడు [నే]

ముచ్చుడుగుంపులు = మెడపై కలక్రింద
ఉన్న వెంట్రుకలు [మ]

ముచ్చుమొగము = (1) లోపలి క్రొర్యమును
బయటికి పొంగనివ్వనివాడు

(2) దొంగమొగము [నే]

ముచ్చె = ఒకవిధమైన పాదరక్ష — ముచ్చెతో
కొట్టినాడు [తె; నె]

ముచ్చెమటులుపట్టు = బాగా చేమటపోయి
(భయముచేతగాని, శారీరక శ్రమచేతగాని)
[వి; నె]

ముచ్చెనగుంట = ముచ్చిలిగుంట [నే-పొ]

ముచ్చెలి = ముచ్చెనగుంట; జడ ఆరంభ
మయ్యే స్థానము [నే-పొదిలి]

ముజుగుంబము = (1) మొగమొటము [అ]

(2) ముసుగులో గుడ్డలాట; ముజు
గుమ్మము; ముసుగుంట్ల [అ; బ]

ముజుగుమ్మము = ముసుగుంట్ల, మొమో
టము. ముసుగుతో గుడ్డలాట; ముజు
గుంబము [అ; బ]

ముజ్జిరు = (1) పెద్ద చీకాకు

(2) పెద్దచీకటి [కరీ]

ముటాల్ = అదివేకి [నే-దక్షిణ]

ముట్టకొలత = మొత్తముకొలత — ఈ వస్తు
ధాన్యము ముట్టకొలత వదిలస్తాలు [కరీ]

ముటాకోరు = అదివీతివరుడు; — ముంథల
ముటాకోరు

ముట్టకోసుకూర = గోసీపువ్వు; క్యాబేజీ

ముట్టగిల్లు = (1) విప్పు రగుల్కొను

(2) ఏదైనా వ్యాధిసోకు; ప్రబలు

ముట్టి = (1) ముట్టె [నే]

(2) మోపు—కట్టలముట్టి [వి]
ముట్టించు = (1) వెలిగించు — దీపం
ముట్టించు [నె; కర్నూ-పణ; అ]
(2) ధాన్యమును మార్చుచేయు [వి]
(3) కగిలించు [తె]
(4) కొంచెముగా ఇచ్చు—బెల్లంముట్టించి
నాడు (తాకించు అనుట)
ముట్టికంప = ముంద్ర పొద [వి]
ముట్టు = కదురులో మొదట తగిలించుదారము
—కొత్తముట్టు [అ; నె]
ముట్టుకుట్టు = బహిష్ట సమయమున శ్రీలకు
వచ్చు కడుపునొప్పి [నె; గు]
ముట్టుబడి = వసూలు [కరీ]
ముట్టెమోపు = కీలకస్థానము; మూలస్థానము
క్లిష్టస్థితి — అది తీరా ముట్టెమోపుట
వచ్చింది [నె]
ముడిగి = పదహారు ఎకరాల పొలము [వి]
ముడిబడు = (1) లంకె ఏర్పడు [కరీ]
(2) వివాద మేర్పడు—వ్యవహారం ముడి
బడింది [నె]
(3) సమాప్తమగు [కరీ]
ముడివేళ = ఇబ్బంది వేళ [కరీ]
ముడుకులు = మోకాటిచిప్పలు; మోచేతి
చిప్పలు [గ]
ముడుచు = దొంగిలించు; ఊరుకొను [వ]
ముడుదూడు = కొయిలగోపి; దుప్పుడు [నె]
ముడుపు = చెల్లించవలసిన ధనము [కరీ; నె]
ముడ్డి మొగంలేదు = తీరు తెన్నులేదు; గుడ్డ
నోరు లేదు [వి]
ముతక = (1) తలవెంట్రుకలకు వట్టిన జిడ్డు
—తల ముతక వట్టినది [తె]
(2) లాపు [అ]
(3) మొరటు—ముతక గుడ్డ [నె]
ముతకజిట్టు = నూనె మొదలగు వానిచే
ముక్క వాసనబట్టు; మెలబట్టు

ముతుక = ముతక [వ]
ముత్తి = ముత్యము [వి]
ముత్తు = మూత్రపువాసన; గత్తుకంపు [కరీ]
ముత్తెము = నిమ్మకాయలోని ముత్తెములవలె
విడివిడిగా ఉండునవి [నె]
ముత్యాలతొడుగు = తెల్లని కుండలు వేసిన
మకూచికము [వి]
ముదనస్థము = (1) నిస్సంతపుట [గో]
(2) ఎక్కువ నష్టము—అవని ముదనస్థ
వైంది [నె; అ]
(3) సీచము — ముదనస్థపు ముండా
కొడుకు [నె; తె]
ముదరస్థం = (చూ) ముదనస్థము [గు]
ముదురు = లేతగానిది, ఎక్కువైనది —
ముదురు ఎరుపు [కరీ; నె]
ముద్ద = సంకటి [అ]
ముద్దాయి = (1) పిర్యాదు చేసినవాడు (Com
plainant) [తె]
(2) నిందితుడు (Accused) [సర్కా]
ముద్దుగులము = మూడుగులములు, వన్నెం
డణాలు [నె]
ముద్దుగ = బాగుగ; మంచిగ; ముచ్చటగ—
అబీర ముద్దుగున్నది [తె; నె]
ముద్దెర = వైష్ణవ గురువులచే శంఖచక్రాలు
చేతులపై ముద్ర వేయించుకొని, వైష్ణ
వము స్వీకరించుట [మ]
మునమున = కోపము మ్రొంగికొని, రుస
రుసలాడుట [గు]
మునాఫాకిచ్చు = కౌలుకిచ్చుట [మ]
మునిపొంటే = రెండుపూటలా నాగలికొని,
మోటకుకొని ఒకేజత ఎద్దులను కట్టుట
[న]
ముమ్మడి = కలిసిచేసినది—ముమ్మడివ్యాపా
రము; ఉమ్మడి [మ]
ముయ్యలు = బిందువుల వివాహాది శుభ
కార్యాలలో, కొంత పైకము కొన్ని వస్తు

వులు కట్టురూపముగ చదివించినవి. వీటి పట్టిక వ్రాసియుంతురు. ఆవల ఇవి యిచ్చిన వారింటిలో శుభకార్యము జరిగినప్పుడు ఇచ్చే వీటిని తిరిగి ఆపెండ్లి వారికి చదివించుదురు; చదివింపులు. కేవలము ధనరూపకముగా ఒకటి రెండు రూపాయలనే ఇచ్చుటకు నెల్లూరులో ఈడు అందురు [మ]

(1) బహుమతులు, కానుకలు [అ-పె]

ముయ్యి = (1) చదివింపు; వధూవరులకు వివాహ సమయమున బంధుమిత్రులుచ్చు బహుమతులు, కానుకలు మొదలగునవి; ఈడు

(2) పొత్తుల సేద్యము; తోడిడిసేద్యము [అ-పె; మ]

ముయ్యికిముయ్యి = బదులుకు బదులు [అ]

ముయ్యెర = (చూ) (1) ఊదర

(2) బహుమతి; ఈడు; కాన్క] అ-పె]

ముయ్యెరపెట్టు = (1) ఎలుకలు, నందికొక్కలను పొగపెట్టి చంపునది; ఊదరపెట్టు

(2) చీకటిలో ఉంచు [మ]

మురక = (1) సగము, సంకటిముద్దలో సగము, రొత్తెలో సగము

(2) చక్కలముల ముక్కలు, పొలుకులు [అ-పె]

మురుమురాలు. = ధాన్యము ఉడుకపెట్టి దంచిన బియ్యమును వేయించినవి

(వేయించిన ఉప్పుడు బియ్యము) [వి]

మురీలు = బొరుగులు; మురమరాలు; పేలాలు [గ]

మురుకు = చిన్నదిగాచేసిన గట్టి మణుబావు [నె; చి; హై]

మురుగులు = (1) చెవులపోగులు [అ]

(2) ముంజేతి కడియములు [నె]

మురుపు = గర్భము — నీ బలపు మురుపు దీస్తా అని తిట్లు

ముట్టి = మురికి [వి]

ముట్టుపాలు = (1) బట్టెకాని ఆవుకాని ఈనిన దినమున యిచ్చుపాలు; జాన్నుకాలు [మ; నె]

ముట్టలు = ముఱముఠాలను తినుబండారము [శ్రీ]

ములికి = (1) వంగిన కొనగల ముల్లు [వి]

(2) బొంగరమునకు విగించిన ఇనువచీల [నె]

(3) చిన్న కూచిచీల [నె]

ములివాడ = నల్లగానుండు చిన్నచేప; ఇది ముండ్లతోడుగు [శ్రీ]

ములుతన = తొలుతన [కరీ]

ములుము = మునుము — రెండు ములుముల కోత అయినది [నె]

ముల్లాను = ముల్లకణ్ణతో పొడుపుతిని నడచునది — అయెద్ద మూల్లాని పోవును [నె-పొ]

ముల్లుబోయు = తిరుగలి మొదలగు వానికి గంట్లుపోయు; కక్కుగొట్టు [అ]

ముసారా = ఎడతెరిసి లేకుండా కురియువాన మునురు — ముసారా వట్టిఉన్నది [నె]

ముసి = (1) పరిపెరు మంచికోపుగా పెరుగుట — నల్లగా ముసివేసుకొని పెరుగుతున్నది [నె; వ]

(2) తెలుపు నలుపు కలిసిన రంగు — ముసెట్ట [అ-పె]

ముసింపు = చెడ్డకాలమునకు చెడ్డబుద్ధి పుట్టు; చెడ్డకాలము పైకొను — వాడికేదో

ముసింబి అది చేసినాడు [నె]

ముసిండి = మూగగాఉండు; ముసెండి [అ-పె]

మునుగుంట్లు = (1) మొగమాటము; ముంజగుంబము

(2) మునుగులో గుడ్డులాటలు [అ; బ]

మునుగులో గుడ్డులాట = (1) రహస్య
ముగ వాడులాట, వివాదము (లోపల ఏమి
చేసికొనినాలో బయటివారికి తెలియనిది
అనుట [నె]

(2) మొగమోటమి; ముజుగుమ్మము [అ;
బ]

మునురు = (1) చుట్టుకొను — ఈగలుముసిరి
నవి [అ; నె]

(2) జడివాన; ముసార [తె; నక్క]

(3) అన్నము — వాడు మనురు ముట్ట
లేదు [అ]

ముసెండి = మూగగానుండు; ముసిండి [అ-
పె]

మూ

మూకుడు

మూతయిల్లు

మూకుడు = కడురుకు విగించిన గిలకవంటి
కొయ్యతునక; దిండు; మూగటి [చె]

మూగ = వేగక మిగిలిన ధాన్యము [తె]

మూగకంకులు = గింజలు పట్టని కంకులు
[అ]

మూగటి = (చూ) మూకుడు [అ]

మూగకలలు = వ్యర్థపుకోర్కెలు [కరీ]

మూగతీట = పుండ్లు లేక అట్టవలె లేచు తీట
[అ; నె]

మూగదెబ్బ = గాయము బయటికి కను
పించకుండా లోపలనే కండ్ల నరిగి బాధ
పెట్టు దెబ్బ [నె; కర్నూ; అ; వ]

మూగనోము = మౌనవ్రతము [నె; కర్నూ]

మూగవేయు = లోహసామగ్రి బెజ్జములను
సుత్తెతో మూతవడునట్లు కొట్టు [గో]

మూగాము = విడవకుండా మబ్బుగప్పి
యండియు వాన కురువకుండు స్థితి —

మూగామువల్ల వడ్లు ఎండలేదు; మూగాము

మూసుకొని ఉన్నది [నె; అ]

మూగెండ (మూగ + ఎండ) = సూర్యుడు
మబ్బుచాటుననుండి కలిగించు ఎండ [నె;

మూటకూడు = (1) దారిన తినుటకు అన్న
మును సాదకములనే ఒకటిగనే కట్టిన

మూట, ఇది కలియబడి యుండుటచే
అంత మేలైనది కాదనుట — మూటకూడు
తిన్నట్లున్నది; అధ్వాన్నము [నె; వ]

(2) శవమును మోయునప్పుడు చింపుటకు
కళ్ళందగ్గర పెట్టు అన్నము [వ; అ]

మూటబడి = మూడు ధాగముల దిగుబడి
లభించునది — పరిగలప మూటబడి
బియ్యము వస్త్రవి, అరుగలప సగము
[నె-పో]

మూటలుమోయు = కొందెములు చెప్పు
[నె]

మూటలు వేయువాడు = చాడీలు చెప్పు
వాడు; మూటలు మోయువాడు [చి]

మూటు = అవముపైకప్పు; ఇటుకకూల
పైకప్పు; జల్లె [చి]

మూడవహస్తంవారు = వైదికులు (రెండు
హస్తాలు/చేతులు)గా మూడవదిచాడస్త్రము,
ఇది గలవారనుట) [గు]

మూడారుగాలాలు = ఎల్ల వేళలు [కరీ]

మూతిముప్పిడి వ్యవహారము = దావరి
కముగా చేయువని [వి]

మూతికట్టు = ఉగ్గము [కరీ]

మూతయిల్లు = గాలిరాని కొంప [కరీ]

మూతినాకుళ్లు = (1) మొగము మందరి
మాటలు [తె]
(2) ఇచ్చకములు [నె]
మూతిముడుచు = (1) అనన్యవడు [వి]
(2) అత్తప్పిని దెలుపు [నె]
మూదేవి = ఏడుపు మొగముతోనుండువాడు;
పెద్దమ్మ — అంతా మూదేవి మాదిరి
ఉన్నావే ? [నె-దక్షిణ]
మూసగాయ = దోసకాయ గిజరుతీసి తరిగి
వండినకూర [నె-పొ]
మూల = వీధికుని; మలుపు [కర్నూ]
మూలకట్టలు = (1) చెరువు కలుజుకు ఇరు
ప్రక్కల ఉండు బుట్టవైన కట్టలు;
మొత్తలు; దిమ్మెలు [నె]
(2) మంచమునకు వేసిన ఇనుపమూల
కట్టు. కదలకుండుటకు కాళ్లకు పట్టిలకు
మూలలలో వేసినకట్టు [అ]

మూలగాలి = చలికాలములో ఈశాన్యము
నుండి వీచు ఈదరగాలి [నె]
మూలగొట్టు = మారుమూల [కరీ]
మూలమట్టము = యావత్తూ; అంతా [గో]
మూలమలుపు = వీధికుని తిరుగుడు; వీధి
మలుపు [కరీ]
మూసికొనివచ్చు = క్రమ్ముకొని ఆవరించు
— పుట్టువాన మూసికొని వస్తున్నది
[నె]
మూసిన ముత్యము = (1) తెలిసిగూడ
తెలియనట్లు నటించువాడు [నె; కర్నూ;
తె]
(2) ఎక్కువ మాట్లాడనివాడు [వ]
మూసినవాయనం = పెండ్లి సమయములలో
తీర్థములసమయములలో చేటలలోమంగళ
ద్రవ్యములు పెట్టి పైన చేటమూసిముత్య
దువుకు ఇచ్చునది; మూసినవాయనం
[సర్కా]

మె

మెంగెము

మెటిక

మెంగెము = సున్న; కూన్యం [కరీ]
మెంటు = వనరమునకు ఒకకొమ్ము ఒక
వైపుకు, ఇంకొకటి మరియొకప్రక్కకు
తిరిగియుండుట — మెంటాపు [నె; వ]
మెంటుకన్ను = మెల్లకన్ను [తె]
మెంటుకొమ్ము = (చూ) మెంటు
మెంటువ = మూతి ఎరువులోను, మూతి
పొడవులోను కొంత వారకుండు ముంగిన
జాతి [నె; చి]
మెండు = (1) పైకిలేపు [తె]
(2) గడ్డను ఎదిలేసి పలుమారు గాటువేసి
ప్రక్కన నాటిన గుంజ మొదలగు వాటిని
పెగల్చుట; నెరుము [నె-పొ]

మెండుబండవాడు = మెండి అను ఒక
కులంకూడా ఉన్నది; ఏమీ ఇవ్వనిదే
ఈయాచకుడు పోకుండా ఇంటిముందు
అశుద్ధం పెట్టుకొని తింటూ, కూర్చుండును.
అది నిజంగా అశుద్ధం కాకపోవచ్చు కాని
అట్లాగే కనబడును; మెండిబండవాడు
మెండుబండవాడు [వ]
మెండ్రించు = బలముగా తెలుకు [కరీ]
మెకము = ఏడుబంది; ముండ్ల వంది [అ]
మెచ్చి మేకతోలు కప్పు = బూటకపు
ప్రసంగం చేయు [వి]
మెటిక = (1) మెట్టు; సోపానము — మిదై
పెటెల [అ]

(2) వేలు మొదలగు వాటిని విరచి చేయు శబ్దము—పెట్టిక విరిచినాడు [నె]

మెట్ట=(1) ఆడువారు వెంట్రుకలను ఎడమ వైపుకు మళ్ళించి తుడుముకొను కొప్పు—పెట్ట ముడిసింది [త్రీ; వి]

(2) మిఱు; మెరక [నె]

(3) నీటివనతిలేని ప్రదేశము—పెట్ట తాలూకా [నె]

(4) మాగాణి, జొన్న మొదలగునవి పండు పొలము—పెట్ట వది ఎకరాలు; మెరక; చెల్క [నె: కర్నూ; తె]

మెట్టుదుక్కి=ఎండిన భూమిని దున్నినది × దుంపదుక్కి; ఎలిగడ దుక్కి [వ-గో; త్రీ]

మెట్టవేదాంతము = (1) అనుభవములేని వేదాంతము; కలువాయి వేదాంతము [వి]

(2) బూటకపు మాటలు

మెట్టు=చెప్పు [క]

మెట్టుకట్టు = సరుకు బస్తాలు ఒకదానిపై ఒకటి పేర్చు; నట్టుగట్టు [గు]

మెట్టుకట్టె=పొయ్యిమీద ఉడికే సంకటిని తెట్టుతో గెలుతుటకు, కుండకు అనించి, దానిపై ఒకకాలు అదిమిపెట్టు కట్టె. దీనికి చివరన పంగలు ఉండును. [నె-మెట్ట]

(2) కంపకు ఉపయోగించు ఇట్టి కట్టె పొడవుగా నుండును, దీనిని రాగలకట్టె అందురు

మెట్టు=మూలమట్టము [వ]

మెడచింపులు=మెడపంపులు [వ]

మెడపంపులు=కంఠభాగము; మెడపొంపులు—మెడపంపులు ఎరుగగొట్టినారు [నె: కర్నూ; అ; తె]

మెడవిగుపు=పొగరు [గో]

మెడపచ్చ=రోదెలకు కాడి తాకిడిచే ఒరసి మెడపై గుబ్బలేడు; అట్టుగు [కరీ]

మెత్త = (1) బండిమీద జల్లు గడ్డి

(2) పకువులు పండుకొనుటకు వేయుగడ్డి [నె]

(3) పకుపు [చి]

మెత్తబడు=(1) ఆర్థికముగా దెలైతలు మెత్తబడినారు [నె: తె]

(2) ఎడ్లు దున్నలు బాగా పని మెత్తబడి నడువ లేకుండు [ః]

మెత్తా=కలదిండు [కరీ; న]

మెత్తాళ్లు=చిన్న సముద్రపు చేప ఎండబెట్టియే వాడుకొందురు.

మెత్తు=(1) ఎక్కువ: నిండు—మెట్టుగా ఉన్నది [నె: తె]

(2) గాడి, బొట్టలలో దాన్యము గడ్డి దురిగి, బురదమట్టితో ఒనది—గాదెమెత్తు పూడబెరిమును తీయ; మేగు [అ; నె:]

(3) ఒక బాధ్యత; ఒక భారవ

మెత్తుకూటిగుడ్డ=కూటిమత్త కట్టినగుడ్డ [నె]

మెత్తుకొను=కన్నులు త్రొక్కుడుగా నుండి అతుక్కొనిపోవు

మెద=(1) గడ్డిమోపు [మ]

(2) కోసిన పసకట్ట [కరీ]

మెదగట్టు=గింజలు దులుపు [వ]

మెదగడ్డ=బండిపక్రము దిగబెట్టమట్టిగల ప్రదేశము; మెదుగు

మెదగము = గడ్డిని తొక్కి ఎక్కువగా మెదిగినది (నరిగి)

మెదలు=(1) అప్పుడప్పుడు కనబోవు—అయిన ఇట్టా మెద [నె: కర్నూ; తె]

(2) కదలు [చి]

మెది = పొలము (మడి) పారకమునకు ఏర్పరచిన నీటిరేవు; మడవ [కరీ]
 మెదిగినవాడు = అనుభజ్ఞుడు — నలుగురితో మెదిగినవాడికి తెలుసు [చి]
 మెదిమడవ = కొంత నీరు పైన పొరి పోవునట్లు వేసిన చేనిగట్టు [చి]
 మెదుగుట = (1) ఒక విషయక్షణముగా చరింపబడుట — అనంగతి బాగా మెదిగింది [నె; కర్నూ; తె; వ]
 (2) అనుభవము గడించుట — ఆయన బాగా మెదిగినవాడు [అ]
 మెదుగుడుబడు = (1) సమస్యను కొంత దంగుట (దంచుట)
 (2) దారి బాగా నయగు [కరీ]
 మెదుపు = (1) పనికి అలవరచు; కరపు — తేగను మెదుపుదురు; మరపు [కరీ]
 (2) పూయు; కూర్చు; నింపు [వ; తె]
 (3) ఒకపన్నువుకు మృదుత్వమును కలిగించు వేరు వస్తువు. ఇడ్డలియ్యపు నూకలో మినవవప్పు కలుపుటవంటిది — ఇడ్డలికి మెదుపు తక్కువైంది [నె; కర్నూ]
 మెదురు = మెదడు [నె]
 మెదువు = మెల్లగా — మెదువుగారా; మెత్తగా [చి]
 మెప్పాచారము = నలుగురికి మెప్పుగుమాట [కరీ]
 మెరక = మెట్టపొలము [సర్కా; తె]
 మెరగనూడు = ఒకములేకుండ లోహములను అతుకు [చి]
 మెరమన = హింసించి హింసించి ఒక మనిషిని చంపుట — వాడిని మెరమన చంపినారు [క]
 మెరము = చేబ [నే]
 మెరవణి = ఊరేగింపు — ఊరు మెరవణి; మెరిమెణి; మెరవిడి; మెరవణిగె [చి; అ]

మెరవణిగె = ఊరేగింపు; మెరిమెణిగ [నే]
 మెరవిడి = ఊరేగింపు; మెరవణి [అ]
 మెరిక = (1) దంచగా బొట్టువీడని గట్టి వడ్డగింజ
 (2) నమ్మరుడు; గట్టివాడు; మెరికె — మెరికలంటివారిని వీరినాడు [నె; తె; అ]
 మెరికె = (చూ) మెరిక [కర్నూ; నె; వ]
 మెరిమిట్ల = వీరభద్రుని తిరునాళ్లలో జంగాలు నిప్పులలోనుండి నడచిపోవు ఉత్సవము; నిప్పుల గుండము [కరీ]
 మెరిమెణి = ఊరేగింపు; సాధారణముగ వివాహ సందర్భములో వధూవరులను ఊరేగింపుగా తీసికొనిపోవు ఉత్సవము; ఊరేగింపు; మెరవణి [మ]
 మెరిమెణిగ = ఊరేగింపు, మెరివిణి
 మెరివిణి = పెండ్లి ఊరేగింపు; మెరవణి; మెరిమెణిగ
 మెరుగుడు = బంగారుతో వేయబడుట [మ]
 మెలి = (1) చిక్కుముడి
 (2) ప్రతిష్ఠంభనము; మెలిక: మెలికె — వరిష్కారం మెలిబడినది [నె; అ; తె]
 మెలిక = (1) బెత్తం; బిజ్జ [చి]
 (2) మెలి; చిక్కు — మెలికబడింది [నె]
 మెలికె = (చూ) మెలి [కర్నూ; వ]
 మెలుపు = చిక్కు, మర్మము — దీనిలో చాల మెలుపులున్నవి, తెలిసికొనుట కష్టం [నె]
 మెలుము = (1) రెండు మూడు తాళ్లను, వేసకుండా మెలివేసినది (పెనవేసినది)
 (2) నలుగగొట్టిన ఈత, తాటిమట్ట — మెలుములతో బిగించినారు [నె]
 మెల్ల = (1) మిద్దె గుమ్మానికి మీదుగా గజం ముందుకు పెంచి కట్టినగోడ — మెల్లగోడ [గో]
 (2) మెల్ల

(2) వసారా [గు]
 (3) అరుగు; మెల్ల [కరీ]
 మెల్లగిచ్చి గిల్లిపో = ముక్కుగిల్లే అట [మ]
 మెల్లుఅక్షరము = వత్తులేని హల్లు, క. గ.
 చ వంటిది [చి]

మెల్ల = (1) నులగవంటి, (బెత్తమువంటి)
 లేకకొమ్మ — చింతమెల్లెత్తో బాదివారు
 [నె; కర్నూ]
 (2) అరుగు, మలెసాం [కరీ]
 మెసలు = కదలు — వాడు మెసలకుండా
 ఉన్నాడు [తె]

మే

మేక

మేడెముబెట్టు

మేక = అమాయకుడు — వాడు ఒట్టి పేక;
 గొట్టె అనుటగుడ గలదు [ప]
 మేకుమియ్య = (1) అసాధ్యుడు [వి]
 (2) ప్రతిరోధము కల్పించువాడు [నె]
 మేకొను = కాడికిందికివచ్చుట; అంగీకరించు
 [కరీ]
 మేగన్ను = నిద్రకు ముందుస్థితి —
 మేగన్నుగా ఉండగా లే పేసారు; మాగన్ను
 [చి]
 మేగు = అకుకునట్లు రాయు — మబ్బి మేగి
 నారు; మెత్తు [కరీ]
 మేచారము = ఋణమిచ్చినందుకు నిచ్చు
 లంచము; ఇది వస్తురూపముగ నుండును
 — నన్నూరు అప్పిచ్చినందుకు అపు
 పెయ్యో మేగరము ఇచ్చినాను [నె.పో]
 మేచారము = సౌకుమార్యము [గు]
 మేట = (1) కుప్పవదుగు ద్రొక్క ఎద్దుల
 బంతిలో మొదటి ఎద్దు (రోపలి అద్ద
 ప్రక్కది) × అసురు
 (2) దావలి భాగమున మొదటిఎద్దు —
 మేట నడచును
 (3) ముందుకోపు [కరీ]
 మేటిఉమ్మడిపొలము = గ్రామస్థలముకు
 ప్రత్యేకమైన పట్టానుండికూడ, గ్రామ

సాముదాయక ప్రయోజనముగా వదలిపెట్ట
 బడిన భూమి [నె.కందుకూరు]
 మేడకుడు = అమాయకుడు [కరీ]
 మేడాటము = (1) మొండితనము; పిడి
 వారము — బడికిపోకుండా మేడాటం బెట్టి
 నాడు [నె]
 (2) మంకు [వ]
 మేడామి = (మేడివామి) కుప్పను నురుచు
 నప్పుడు ఎల్లిపోయిన ఒక్కొక్కపొడుగు
 గడ్డిని కల్లముచుట్టు ఎత్తుగా వేసిన మేట,
 (కుప్ప) మేడాము [నె]
 మేడాము = (చూ) మేడామి [నె]
 మేడాము పడు = కార్యము వగదెగక
 నానుడుపడు [నె]
 మేడి = నాగలి వెనుక పైకి ఎత్తుగా బిగించిన
 ఊసుకట్టె — కాడి మేడికడగా బెట్టిన
 రైతు [నె; కర్నూ; ప; అ; తె]
 మేడితోక = పట్టుకునేటందుకు వీలుగ వడ్డ
 వాడు (వడ్డంగి) చేయు పనిముట్టు [మ]
 మేడిమలక = ఊడిపోకుండా మలక (మెలి)
 వేసి కట్టినకట్టు [కరీ]
 మేడెముబెట్టు = (1) పనిచేయకుండా
 పీష్మించు [కరీ]
 (4) హతము బెట్టుకొను [కరీ; నె]

మేను = ఏటవాలగ వేసిన పెద్ద మడవ;
పైచేనికి క్రిందిచేనుకు ఎత్తులో ఎక్కువ
వార ఉన్నప్పుడు యీ ఏటవాల మడవ
వేసి క్రింద గుంట వడకుండా చేయు
దురు [నె]

మేపుడుకోడె = వ్యవసాయమున కుపయో
గించు కోడె × మాపుడుకోడె = వచ్చిన
వారిని చూపు అందమైనది [నె-పొ]

మేయు = లోలోపల ఎచ్చుట — వ్యాధిలో
లోన మేస్తున్నది [కరీ]

మేరువగప్పు = సన్నని వండుగప్పు [కరీ]

మేరువు = నానువచ్చెడల (నగలు) బిగింపు
సంతనము [గు]

మేరోడు = దర్జీ; కుట్రపువనివాడు [కరీ; వ]

మేర్మాను = (1) కానుక

(2) గొప్పతనము [కరీ]

మేలు = పైభాగము; పైన — మేలుదూలము;
మేలుబంతి

మేలుగాయ = మంచికాయ; మొదటికాపు
కాయ × తాలుకాయ [కరీ]

మేలుదూలము = దూలముమీది గుజ్జలపై
అమృతబిడు చిన్న అడ్డదూలము; గుంట
దూలము; [నె]

మేలుమడవ = పెద్దకాయవనుండి పిల్లకాయ
చీలువోట (యాగర) వేసిన పెద్దగట్టు —
మేలుమడవ తెగింది [నె; ఆ; పె]

మేలుమాలె = మిద్దెలో మొదటి అంతస్తు

మేల్వాటు = మిద్దెటిందల్ల పైకప్పున ఉట్టి
పోయుట [ఆ]

మేవచేప = ఉప్పువేసి ఎండబెట్టుటకు పనికి
వచ్చు చేప [కవు]

మేవా = ఎండబెట్టిన వండ్లు [కరీ]

మై

మైదాకు

మైదాకు = ఆడపిల్లలు గోళ్లకు రంగువచ్చు
టకు అమర్చు ఆకు; గోరంటాకు [కరీ]

మైదుచల్లు = మంత్రపుపొడిచల్లి, మైమర
పించు [మ]

మైనపుముక్కు = సమయానుకూలముగా
పక్షములు మార్పువ్వకై, మైనముతో
చేసిన ముక్కు ఎటువందిన అటు వంగు
నట్లు యీ మార్పు; దొడ్లడు పుచ్చకాయ;
ఏగాలికాదావ ఎత్తువాడ; నీడివంక తుంగ
[నె]

మైనపువత్తి = క్యాండిల్; మొంబొత్తు;
కొవ్వొత్తి [నె]

మైవన్నా = అహంకారము [కరీ]

మైలబిడు

మైల = (1) మాలిన్యము — పూర్వరేకలు
యిప్పుడే మైల విడుస్తున్నది [నె]

(2) ప్రసవించిన వెనుక వెడలివచ్చు మైల
నీరు; మావి—మైల వడలేదు [ఆ]

(3) ముట్టు; అంటు, సూతకము [వ; తె]

(4) వయసుకోడెకు గంగడోలమీది
పిర్నడు నల్లదనము — మైలెద్దు; మైల
కోడె (ఈ నలుపు వయసు ఎదుగుకొలది
పోవును) [నె-పొ]

మైలతేరు = బ్రహ్మాత్మవస్తువను, శాస్త్రోక్త
ముగా శ్రమకములవారు లాగినకర్మాత్
ఇతరులు లాగు తేరు [ఆ]

మైలబిడు = మడివిడుచు [కరీ]

మైలలు = చంటిబాలులకు దగులు ముట్టుమైల
[కరీ]

మైలవన్నె = తెలుపు నలుపు మిళితమైన
వర్ణము—మైలవన్నెలకోడ [చి: నె]

మైలనంత = చేపల మార్కెట్ [చి]

మైలసోకు = ఆకు తోటలకు వసువుతోటలకు
బహిష్కరించినవారి మైలకగులు [గు]

మొంటి

మొ

మొక్కడగు

మొంటి = చిన్నగంప మున్నగువానిపంటి
వరికరము [చి]

మొంటె = పిల్లలు ఆడుకొను చిన్నచేట;
మొరిలె; మొరిటి [మ: కరీ]

మొండి = (1) ఆటలలో అడ్డము తిరుగుట—
వాడిదంతా మొండిఅట

(2) అక్రమము—మొండిచేష్టలు

(3) హతము; తిరుగుబాటు — అబద్ధ
మొండికేసుకొంటుంది

(4) వని అయినదాక వదలకుండుట —
మొండికేసుకొని డబ్బుతీసుకొని పోయి
నాడు [నె]

మొండిచేట చూపు = అడిగినదానిని లేదను;
వట్టిచేటజూపు; చేట తిరుగవేయు [కర్నూ]

మొండిచేయిజూపు = ఎగబెట్టు; మోచేయి
జూపు [తె]

మొండిబండవాడు = పట్టువిడువనిమూర్ఖుడు.
బండబాండ్లు అనువారు దిమ్మదీర్చిన
ఆరణ్యకులు. భిక్షమునకు వచ్చినప్పుడు
ఎంత పొమ్మనినా వాకిలిని విడిచిపోక
మోడిబెట్టుకొందురు [నె: అ]

మొండు = (1) తప్పు

(2) అసమర్థత — ఈమొండు నావీడిక
వచ్చినది [నె-పొ]

మొండుబండవాడు = (చూ) మొండిబండ
వాడు [తె]

మొండుబడు = మొండికి దిగు [కరీ]

మొండెముక = ఎద్దలకు ప్రక్కలలోఉబ్బి
ఉండు ఎముక, ఇది దుర్లక్షణము [నె-
పొ]

మొక్కముక్కొట్టు = తీవ్రపదార్థాలు అతిగాతిన్నం
దున పుట్టు వెగటు; మొగముమొత్తు
[మ]

మొకిరి = (1) చేనిగనిమలు కలిసిన మూల
[నె]

(2) చివరి అంచు

మొకిరె = గోడ మొదలగు వాటి భాగములో
ఏర్పడు బొక్క; మొరిక [కరీ: న]

మొకిరెలు = పొయ్యిరాళ్లు [మ]

మొక్క = నాలుటకు అనువైన చెట్టుపిలక—
తెంకాయమొక్క [నె: కర్నూ; వ: అ]

(2) పరి కోసిన యెరువాక ఏర్పడినమోటు
మొదలు; కొయికాలు—ఇదిమొక్కడుగు
వైదు (వరికోసి వెంటనే దున్ని పెట్టిన
వైదు) [నె: కర్నూ: అ]

మొక్క = పైబట్టిలేని వాడు—మొక్కవలె
తిరుగుచున్నాడు [చి]

మొక్క-చెడు = పూర్తిగా చెడిపోవు; మొద
లంటచెడు — వాడు మొక్క చెడిపోయి
నాడు [నె: అ]

మొక్కడగు = పరికోసి వెంటనే మిగిలిన
మొక్కలు (కొయికాలు) దున్ని వెంటనే
మరల పెట్టిన వంట; రెండవకారు—
ఈ వీడు మొక్కడుగులు మంచివంట
నిచ్చినవి [నె]

మొక్కలిపీట = ముక్కలిపీట [గ]
 మొగముగొట్టు = అనహృతబుట్టు [కరీ]
 మొగం మొత్తినట్టు = గట్టిగా—వాణ్ణి మొగం
 మొత్తినట్టు తిట్టినా [చి]
 మొగం మొత్తు = తీవు మొగలగువాటిని
 ఎక్కువగా తినినందున వెగటుబుట్టుట;
 మొకముగొట్టు — అదంటే ఆయనకు
 మొగం మొత్తి పోయింది [నె; కర్నూ; అ;
 వ; తె]
 మొగం వాచిపోవు = ఒక వస్తువు మీద
 ఎక్కువ అపేక్షవదు; వాచిపోవు—పచ్చ
 క్లకు మొగం వాచిపోయింది [నె]
 మొగదల = మొదట — ఊరి మొగదల;
 మొగాళం [నె]
 మొగరముగడ్డ = గణుసుగడ్డ; రత్నపురిగడ్డ;
 కందగడ్డ; చిలగడదుంప; తెలగదుంప;
 మొరుంగడ్డ [మై]
 మొగాళం = మొదట; మొగదల [నె]
 మొగి = (1) వరుస
 (2) తాచిచెట్టు, ఈతచెట్టుయొక్క తల
 భాగము [కరీ]
 మొగిలినాగు = మొగలిచెట్టలోను (దొంకల
 లోను) మొగలిపూవు వాసన కలిగిన
 పాము; ఇట్లే మల్లినాగు, సంపంగినాగు,
 చింతనాగు, తాటినాగు మొదలగునవి [శ్రీ]
 మొగుదారి = అగ్రగామి; మొగేదారి [నె;
 చి]
 మొగురము = స్తంభము [కరీ]
 మొగేదారి = పనికి ముందుగా సిద్ధపడువాడు;
 సమర్థుడు [నె]
 మొటిక = (1) మొట్టికాయ—మొటికేకాడు
 [చి; నె]
 (2) మొగమునలేచే యావనపుపొక్కులు;
 మొటిమ
 (3) చిన్నముక్క—బలవపు మొటిక
 (4) గారుగగా నిలిచిన మొటిక [నె-పొ]

మొటిక్కాయ = మొట్టికాయ [కర్నూ; అ]
 మొటిక్కాయ = గోరుచిక్కుడుగాయ; మటి
 క్కాయ; గోకిరికాయ; శ్రీరామచిక్కుడు
 [చె]
 మొట్ట = ఒకరకపు చేప [కరీ]
 మొట్టు = మోడు [కరీ]
 మొట్టెక్కాళ్లు = వేళ్లకు గొట్టలేనికాళ్లు [నె-
 పొ]
 మొట్టెవాడు = అంగ వికలుడు [నె-పొ]
 మొడుగు = గనె [కరీ]
 మొత్త = (1) మాల [చి]
 (2) గోదాము; గిడ్డంగి [గు]
 (3) పశువుల కట్టివేయు కట్టుకొయ్య [కరీ]
 మొత్తలు = (1) దారికి (గేటుకు) ఇరు
 వ్రక్కలా కట్టిన దట్టమైన గోడలు;
 దిమ్మెలు
 (2) తలము (ఏకము) కపిల (మోట)
 గిలక చట్టమునకు క్రింద కట్టిన గోడ
 భాగము [నె; కర్నూ]
 (3) తొంటి—అపేత మొత్తలు జారినవి,
 వీల్లలు పుట్టరు [నె-పొ]
 మొత్తనము = సమృద్ధి [కరీ]
 మొత్తు = కొట్టు [అ; నె]
 మొత్తుకొను = (1) గట్టిగా కేకలువేయు —
 వాడు ఊరకే మొత్తుకుంటున్నాడు
 (2) ప్రారేయపడు [తె; నె]
 మొదలుమాసిన = వంశనాశపమైన [కరీ]
 మొనఎక్కుడు = పోవుటకు కష్టమనిపించు
 దారి, ప్రదేశము—మూలప్పేటకు పోవా
 లంటే మొన ఎక్కుడనిపిస్తుంది [నె]
 మొనదేలి = కొన్నెగా [కరీ]
 మొనదేలు = (1) నెత్తురుగడ్డ మొదలగు
 వ్రణములు, పగులగొట్టుకొనుటకుముందు
 మొన ఏర్పడుట [నె; వ; అ]

(2) ఒక వివాదము పరిష్కార ముఖ
మగుట—వానికి ఇప్పుడే దేలింది [నె;
కర్నూ; అ; తె]
మొపికలు = యౌవన సూచకముగా లేదు
చిన్న గుల్లలు; మొటిమలు; మొటికలు
[అ]
మొప్పము = (1) మోసము
(2) ప్రహరము [కర్నూ]
మొమ్మటు = మైనము [మ]
మొయిన = కుభాకుభకా క్కాలలో బ్రాహ్మణుల
కచ్చె స్వయంపాకం. బియ్యము పన్ను,
చింతపండు ఆకులలో కూరలు ఉప్పు
నెయ్యి మొదలగునవి; మోయన
మొయిలుమేయు = మబ్బు పర్వతశిఖర
మలను చుట్టుకొను, ఇది త్వరలో రానున్న
వర్షమును సూచించును — ఈ పొయలు
బాగా మొయలు పేసింది [నె]
మొరము = (1) గులక రాతినేల; మొరుము
[మ; నె]
(2) మెట్టనబెట్టు పరి [చి]
మొరవ = చెరువునిండి పారు అలుగు;
కలుజా [తె; చి]
మొరాయిండు = మొండిబడు [తూ-గో]
మొరిక = చిన్న గుంట; మొరికి — గోడకు
మొరిక పోయింది [నె; వ]
మొరికి = అంగలోపము; మొరిక [కరీ; నె]
మొరుంగడ్డ = గణుసుగడ్డ; చిలగడదుంపు,
రత్నపురిగడ్డ; కంద; తెలుగుదుంప;
మొగరముగడ్డ [న]
మొరుము = రాతిపలుకులతో నిండిననుట్టి —
మొరునేల, మొరునావి; మొరము [చి]
మొట్ట = (1) జిగురు పదార్థము నిచ్చే ఒక
రకపు చెట్టు—మొట్టబంక
(2) అంగలోపము — తొట్టి, మొట్టి
[కరీ]

(3) తక్కువ [మ]
మొల = (1) తలబుడుపులేని లావు ఇనుప
చీల; మళ—మొలదింబి బిగించు [నె]
(2) నాగలికట్టును ఇముడ్చుచీల
(3) మేకు [నే]
(4) రాతిని చెక్కు సాధనము; చీనము—
ఎమొల తొలిచినదో ఈ శిల్పము [చి]
మొలక = (1) మోసులెత్తిన వద్ద విత్తన
ములు; ఇవి రొంపిలో చల్లుటకు ఉపయో
గింతురు.—మొలక మండ
(2) పెద్దచెట్టు (అరటి) ప్రక్కన మొల
చిన చిన్నవీలక [నె; కర్నూ; అ; తె]
మొలకబారింది = మొలకెత్తినది [చి]
మొలకలపున్నము = వైశాఖ మాసములో
పున్నమనాడు శ్రీలు చేయు పండుగు[అ]
మొలతాడుతీయు = (మా) పోతుగాడి [గో]
మొలపంచ = పోవతి; అంతరీయము —
మొలపంచతోనే స్నానంచేయి × పైవంచ;
ఉత్తరీయము; అంగ పత్రము [నె]
మొలపడి = పైరుకోసిన తర్వాత చేలలో
రానినగింజలు వానకు మొలచిన మొల
కలు — మొలపడి ఎక్కువగా వచ్చింది
[నె]
మొలుపుజూపు = స్పోటకము పోయట
ప్రారంభించు — ఈదినం ఆమ్లపాద
మొలుపు జూపింది × దించుకొను = తగ్గి
పోవు [నె]
మొలుపుపదును = మొలకలు మొలుచుటకు
చాలినంత తడి [కరీ]
మొల్కబోయు = మొల్కకొరకు వడ్లు
పోయు; ములకబోయు [న]
మొల్లి = చిన్నాపిల్ల [కరీ]
మొళ = చిన్నపైజా లోహపు మేకు; మొల
[అ]

మోంబొత్తులు

మోంబొత్తులు = కొవ్వొత్తులు, మైనపువత్తులు
క్యాండిల్లు [అ]

మోక = మొగ్గ [కరీ]

మోకాటిదండె = (1) బండి బరువు
ఎక్కువ అయినప్పుడు, ఎద్దులు ముందటి
మోకాళ్ళపై వ్రాలి పూని లాగునని

(2) ఎక్కువైన ప్రయత్నము—మోకాటి
దండెవేసి వని పూర్తిచేసినాడు [నె]

మోకాటిలో మెడనరం పట్టింది = అనం
భవాన్నిగూర్చి చెప్పట; బట్టతలకు మోకా
ళ్ళకు ముడిపేసినట్లు [గు]

మోకు తిరుగని = మిక్కిలి లాపైన —
మోట తిరుగనిచెట్టు [వి]

మోకుబిళ్ళ = గడ్డి, కంప మొదలైనవి బండి
మీద తోపుగా వేసి బిగించు మోకుల
చివరన కట్టియుండు కొయ్యబిళ్ల [నె]

మోచీవాడు = చెప్పలు చేయువాడు; ముచ్చి
వాడు [కరీ]

మోచేతిక్రింద నీరుత్రాగు = పీనాతి దీన
ముగా ఒకరిపై ఆధారపడియుండు. దోసి
లితో నీరు త్రాగునప్పుడు రెండు మోచే
తుల బుడుపునుండి నీరుకారిపోవు
చుండును, ఈనీరు త్రాగి బ్రతుకు దైన్య
స్థితి అనుట; మోచేతి గంజిత్రాగు —
ఆయన మోచేతిక్రింది నీరుత్రాగి బ్రతికే
వారెవరూ లేదలే : [నె; తె; గు]

మోచేతిగంజిత్రాగు = (చూ) మోచేతిక్రింది
నీరుత్రాగు [కర్నూ; గు]

మోచేతిదెబ్బ = చాలా బాధాకరమైన దెబ్బ
[సర్కా; నె]

మోచేతిమీసం = అడవారికి ఎంతో అరు
దుగా మోచేయిపైగా, కుచ్చుగా రోమము
లుండును. ఇది చాల అదృష్ట సూచకము

—దానికేమి మోచేతి మీసాలున్నవా ?
[చి]

మోచేయిజూపు = ఎగబెట్టు; పిల్లకాయలు
అటలలో నియమనకు భిన్నముగా ఎదురు
తిరిగినపుడు మోచేయి చూపుదురు —
ఆయన మోచేయి చూసినాడు [నె; అ;
వ]

మోట = కపిలబారి మొదట (పైకి) ఎద్దులు
వచ్చి నిలుచుచోట, ఇక్కడనుండి నీరు
నిండిన బాసను లాగుకొనుచు బారిలోనికి
ఎద్దులు దిగిపోవును [నె-అత్త]

మోటపంపు = మోటతోలి పొరించు పొలము
[కరీ]

మోటా = మొరటు [అ]

మోటి = గోడమీదకప్పు మదురు [కరీ]

మోటిక = నరుకగా. లేక కోయగా మిగిలిన
చిన్న మొదలు — మోటికలు లేకుండా
గారుగు; మోటిక [నె]

మోటు = మోటిక—చేలో మోటులేపి దీసి
నారు [అ; నె]

మోట్లుగొట్టేవేళ = వేగుచుక్క పొడిచి
నంతనే మోట్లు—(మోటలు, కపిలలు)
కట్టుటకు వెళ్ల నమయము, దాదాపు 3½
4 గంటలు [మ]

మోడి = (1) దొమ్మర మొదలగు ద్రిమ్మరి
జాతులవారు, గిరులు దాటి నడుచు
నుంచిన పండ్లపై డబ్బును తీసికొనుటకు
చిందులతో, పాటలతో పోయి చేయు
ప్రయత్నమును మోడి అందురు. ఈ అట
గాండ్రకు ప్రతిగా, ఎదురు మాండ్రకుడు,
ఎదుట వేసిన గుడిసెలో గూర్చుండి,
పాముల బుట్ట నూడుచు చిందులువేయుచు
పోవుచుండు దొమ్మరిని మండ్రములతో

అశక్తుని జేయ ప్రయత్నించుచుండును. ఇరువారుల వారును క్షుద్ర విద్యలను ప్రయోగించుచుండురు. చివరకు గిరులు దాటి, వాట పందెపు డబ్బును తీసికోగలిగిన దొమ్మరి మోడి గెలిచినట్లు ఎంచబడును.

(2) వట్టదల చూపుట — మోడివేసి కూర్చోని ఉన్నాడు

(3) పిల్లలు హతము జెట్టుకొనుట; మూర్ఖపువట్టు — మోడి వీల అని త్యాగ రాజు వాడినాడు [నె; కర్నూ; ఆ]

(4) పంకము; పందెము [తె]

(5) నేపు—నేను వచ్చి కొంచెము మోడి అయింది [మ]

(6) పూర్వపు మహారాష్ట్ర లిపి [అ]

(7) స్వర్ణ [కరీ]

మోడెముబోవు = పరి పరుగు దగిలబోవు [కరీ]

మోద = (1) నెత్తురుకదుము — మోద కట్టింది; మోదు [నె; తె; ఆ; పె]

(2) కమలపాకులకట్ట [గో]

మోదు = మోద—చెయిమోదు కట్టినది [అ]

మోపి = ఒక తీట్టు; ముండమోపి వెధవ అని అర్థము—పోరా మోపీ [తె; నె]

మోపు = (1) పెద్దప్రయత్నము — దానికి పెద్దమోపు చేసినాడు [నె]

(2) సంభోగము — వాడు దానికి మోపు చేసిండు [మ]

(3) గర్భంచేయు [వ; తె]

(4) కోపము — చాల మోపుగా మాట్లాడాడు [చి]

(5) గొట్టములను అతుకు [గు]

(6) నగకు రాళ్లతాపు—రాళ్లమోపుకమ్మ [నె]

(7) అధికమగు — జ్వరం చాలా మోపు చేసింది [నె]

మోపుగా = మెల్లగా [నె-పొ]

మోపూరుచక్కెర = విషవపీరము. మోపూరులో ఒక సంసారి, ఆ స్థికారకు ఒక బిడ్డకు యీ విషమును చక్కెర అనిచెప్పి యిచ్చి చంపినాడు. అది మొదలు దీనికి యీపేరు [నె]

మోయన = (1) పరిపోవునది; ఒకపాటిగా నుండునది—అది మోయనగా నున్నది; మోయిన [నె]

(2) వల్లెలలో సంసారుల ఇండ్లకు బ్రాహ్మణ అతిథులు వచ్చినప్పుడు, వారి భోజనమునకు వలసిన వంట సామగ్రిని ఒక బ్రాహ్మణుని ఇంటికి పంపునది. దీనితో వంటజేసి అతిథి సత్కారము గావించురు; సాహిత్యము — ఇద్దరికి మోయన వంపినారు; మోయిన [నె; తె; ఆ]

(3) ఒకపాటి పరిమాణము గలిగిన—అయిన మోయన పనినీ [నె; కర్నూ]

మోయిన = (చూ) మోయన [నె]

మోర = (1) పశువులమూతి [ఆ; నె]

(2) (నీచార్థములో) ముఖమునకు — నీమొగము నీ మోరలే [నె; వ]

మోరి = పంతెన; అత్తెడ; జేరి [ఆ-పె]

మోరీ = (1) నీటికాయవ [తె]

(2) చిన్నపంతెన [ఆ; హై]

మోరుచిక్క-ము = ఎదురుబడుట [కరీ]

మోరుదోపు = చెప్పిన విననివాడు [కరీ]

మోరుదోపుచేష్టలు = చేకగాని సోమరి చేష్టలు [మ]

మోరువొట్టు = కల్లు [మ]

మోసు = పేరుకొనిన వండు మట్టికుప్ప [కరీ]

యంబ = (1) చీకాకు; పనిలో కలిగిన చిక్కు;
ఇబ్బంది — ఇంట్లో యంబగా ఉన్నది
[నె]
(2) వేడిమి — ఈదినం చాల యంబగా
వుంది [చి]
యంబ్రహ్మ = అప్రయోజకుడు — వాడునట్టి
యంబ్రహ్మ [నె; కర్నూ: అ; తె]
యటమటము = చిక్కు; సంకటము [కరీ]
యట్టము = కంపతొడుగు [అ-పె]
యడ్డామడ్డి = ఎడ్డిమడ్డి; మొరటు [అ-పె]
యతామతం = వెట్టిమొట్టితనము, యతివలె
అలౌకికముగా నుండుట; యతిమతము;
యతిమితం — ఆయన యతామతం మనిషి
[నె; తె]

యతిమితం = (చూ) యతామతం [నె;
కర్నూ]
యత్తవారి = ప్రయత్నము; సన్నాహము;
యత్వారి — మంచి యత్తవారి చేసినాడు
[నె]
యత్వారి = (చూ) యత్తవారి [నె]
యదబడు = భయపడు [అ; బ]
యదార = (1) ఆసక్తి
(2) చీకా చింత [అ; బ]
యమగండడు = చాలా సాహసము గల
వాడు [సే]
యల్లాబాగా = తేరగా [అ; బ]
యశవు = (1) రోగము
(2) అశుభమైనమాట — ఇదేవి యశవు
[సే]

యా

యాకటి = వేకటి; గర్భిణి
యాకము = అఖండము, యాకాణము [మ]
యాకాణము = మొదలు తుద ఒకటిగా కలిసి
యుండుట — అదూలం యాకాణానికి ఒకే
మోస్తరుగా ఉన్నది [నె]
యాకాము = పేకున [చి]
యాకిరి బీకిరి = చిందరవందర; ఒకత్రమము
లేని [అ; బ]
యాగర = సాగు నీటికాలువలు చీలు
మొత్తలు, (వోటు) రెగ్గులేటరు [నె]
యాగట్టు = గొట్టుకు వెనుక చేర్చిన అక్కె-
డను కలిసి ఉంచు కట్టు [నె-మెట్ట; అ]

యాగీ = అల్లరి — వాడు యాగీ చేస్తాడు
[తె]
యాటోలె = ఏటవాలు [మ]
యాతబెట్టు = ప్రయోగముచేయు; చాతబడి
చేయు; పంపుచేయు [నె-పొ]
యాతరమంది = నీచులు [తె]
యాతరి = (1) మర్యాదతెలియని
(2) పొడిచే వశవు [నె-పొ]
యాదర = ఇంటిలోను, ఉమ్మడి కాపురముల
లోను, ఎవరికి వారు డబ్బును మిగుల్చు
కొని చేర్చిపెట్టుకొనుచు, రహస్యముగ
వస్తువులను ధన్యాదుల అమ్మి మూట

గట్టుకొనుచు, ఎవరి సొంతమును వారు
పెంచుకొను చుండునది—అమె యాదర
గట్టినది. యాదరగట్టిన సంసారం
ఎక్కరారు [నె]

యాదస్తు = జ్ఞాపకము [వి]

యానము = అన్నమెత్తుకొని వెళ్ల పాత్ర
[చి]

యామ = ఒకవిధమగు చేప [గు]

యార = (1) పనిచేయక వదలివేసినదినుము;
నెలవు—ఈదినం యార వదలినారు

(2) జాతరలలో ముఖ్యమైన ఉత్సవము
లేని దినము

(3) చెట్టును, కల్లుఉట్టినీయకుండ నిలిపిన
దినము—చెట్టుకు యార వదలినాడు[నె]

యారగట్టు = వ్యసనాయమునకు కావలసిన
తాళ్ల మున్నగునవి; కలవ [నె]

యారదోలు = పారదోలు, కోడిపిల్లలను
చేపారివ తర్వాత తల్లిపెట్టనుండి ఎడము
చేయు [నె-పొ]

యారదోను = (చూ) పారదోలు [నె-ఆత్మ]

యారపోటి = (చూ) తోడిడి [నె-ఆత్మ]

యారాము = (1) పైరుబెట్టిన, పైరునాటిన
కయ్యలో పిరు బయటికి పోవుటకు చేసిన
లోతు తక్కువ, చిన్న పాయకాలున[నె]

(2) కప్పుకాలున [అ-పె]

యాలాము = (1) పశువులను కట్టివేయుటకు
పొలములో తాత్కాలికముగా అమర్చిన
దొడ్డి; యాలాలు

(2) పొలము మధ్య ఏర్పరచిన చిన్న
పశువులదొడ్డి, కాపురపు గుడిసెలు (Farm-
House)—పంగలు యాలాలు [నె]

(3) దుర్గమారణ్యములలో వెలసినదేవతల
తీరునాళ్లకువచ్చిచేరినజనము, ముఖ్యముగా
కలిగినవారు ఏర్పరచుకొనిన తాత్కాలిక
వనతి, బస—సుబ్బయ్య యాలాములో
దిగినా [నె-మెట్ట]

యావ = (1) అధికానక్తి — ఆయన బలే
యావ మనిషి

(2) వృథామానసిక కామేచ్ఛ—యావతో
తిరుగుచున్నాడు [నె; అ]

(3) పాటు [కరీ]

(4) నైపుణ్యము, అభినివేశము [వ]

(5) వంక; సాకు; మిష—ముత్తగ్గుడున్న
మృత యావ, నే నెవరినో

(6) దీవి—యావగా ఉంది [వి]

(7) ఎగబడు [ప; గో]

యావన్నగొలము = ఎల్లకాలము, ఆరు
గాలము [అ; బ]

యాష్ట = మానసిక ఆయాసము — ఆయన
జోరకే యాష్ట పోతున్నాడు [నె]

యాసమాటలు = (1) కావరపు మాటలు
[కరీ]

(2) ఒక ప్రాంతము వారికి ఇంకొక
ప్రాంతమువారి మాటతో దోచు ఆవరిక
ధ్వని; నూతన కైలి—నెల్లారుకు గోదా
వరి మాట యాస

యాసరపోవు = వేసారు [మ]

యా

యాపానికిలాగు

యాపానికిలాగు = బంధించి కప్పపెట్టు —
వాడిని యాపానికి లాగినారు. ఈమాట
సామాన్య ప్రజలలోగూడ వాడుకలో
నున్నది - యాపము = యజ్ఞపశువును

బంధించు సంభము. దీనికి కట్టి మేకను
చంపి వన (పేగుపై నుండు పన్నెటిపొర)
దీని పేర్లు [నె]

యె

యెతమతం

యెదరపు

యెతమతం = ఒకరు బెనన్న దానిని
కాదనుట; యతమతము [గు]
యెతీపతి = అటూ ఇటూ కేలని పరిస్థితి —
దానికి యెతీపతీ కేలలేదు [గు]
యెదరపు = (1) బదులు; ఎదరపు [చి]
(2) సహాయము చేయవలసిన వారు, దానికి
మారుగ సహాయము చేయించు కొనుట

— అమ్మగారింటకి యెదరపు పెట్టవలసి
వచ్చింది [నె]
(3) రావలసిన బాకీని వసూలు చేసుకొను
టకు, ముణ్ణునికి చేయు అర్థికసహాయము
— అయిన కంట్రాక్టు యెదరపు వెట్టి
నివరణ వసూలు చేసుకోవలసి వచ్చింది
[నె]

యే

యేడి

యేడి = బండిజల్ల చివరన ఆకు అడ్డము
పెట్టుకు ఆనుగా కట్టిన త్రాడు — యేడి

ఎప్పు [నె-అత్త]

యో

యోగులమారి

యోగులమారి = ఉపాయశాలి

రంగము = వివాదము; రచ్చ — దాని
విషయంలో పెద్ద రంగమైనది [నె]
రంగరజ వాళ్లు = రంగులు ఆడేవాళ్లు; రంగ
రాజువాళ్లు [మ]
రంగరాజువాళ్లు = గుడ్డలకు రంగులదేవాడు;
రంగరజవాళ్లు [నె]
రంగసాని = భోగముచాన. గంగజాతరలలో
ఈ పాత్రగల నాటకము ప్రసిద్ధము [చి]
రంగు = వలపు — దానికి వాడిమీద రంగు
[వి]
రంగులాడి = వేషకాంత [కరీ]
రంజీతు = ఆస్తియమైన విషయము బయట
బడినప్పుడు ఒక వ్యక్తి పడు బాధ —
అతడు రంజీతు పడుతున్నాడు [నె-
మెట్టి]
రంది = (1) పోడు
(2) వలపుగాని రాకపోకలు — వాడిది
రంది అయింది
(3) తీవ్ర కామోద్రేకము—వాడికి రంది
పట్టింది; యావ [నె]
(4) గొడవ — వాడి రంది వాడిదే [నె;
తె]
(5) కలహము [గో]
(6) విచారము; మనోవ్యధ [వ]
రంప = చిన్నకట్ట (కొయ్య) పేడు [వి]
రంపు = (1) గోడు
(2) చేయు బలవంతము—దబ్బుక వాడు
రంపు చేస్తున్నాడు [నె; కర్నూ]
(3) పీడ—దాని రంపు ఎక్కువైంది [నె;
తె; ఆ]
(4) గొడవ [గో]

రక్కు = గోళ్లతో గట్టిగా గీకు [నె; కర్నూ;
తె; ఆ]
రక్కొను = అభివృద్ధిచెందు; రెక్కొను [చె]
రగడ = రచ్చ; వివాదము—దానికి ఒక పెద్ద
రగడైంది [నె; కర్నూ; తె]
(2) కొట్లాట [ఆ]
(3) రాపిడి [వి]
(4) నచ్చి వతానీలు మసాలపేసి ఉడుక
బెట్టిన భక్ష్యము [హై]
రగరగ = మెఱపు [కరీ]
రచ్చ = (1) కొట్లాట [వి; నె]
(2) సమావేశము [చి]
(3) రచ్చబండ—చావిడి
(4) పెద్దగొడవ—రచ్చ రాయిడి [గో; నె]
రచ్చన = ధన్యపు కుప్పచుట్టు, ముద్దెర
(ముద్ర) వలుకలేని వాళ్లు బూడిదతో
గుర్తుగ పోయినది (రక్షణ) [మ]
రజను = అంపముతోగాని ఆకురాయితోగాని
బంగారముపై రాసినపుడు రాయ బంగా
రపు పొడి [గు]
రటాణి = తిరుగలి; లంటారొ, రాగరాయి
[నే]
రత్నపురిగడ్డ = (చూ) గణుసుగడ్డ; చిలగడ
దుంప; కంద [హై]
రపాట = (1) ఒకేలక్ష్యము కలిగియుండుట
—ఒకే రహస్యము ముందు పోయినాడు
[నె]
(2) దెబ్బ [కర్నూ]
రపాన = (చూ) రెపాన [నె-ఆత్మ]
రప్పము = గొట్టెల మేకలకై కంపలతో
నిర్మించిన దొడ్డి [ఆ-పె]

రచనము = కలహా; రచన: రచనము—

దానికిగా రచన రచనమైంది [నె]

రచనము=(1) అందము

(2) గలాటా; రచనము [అ-పె]

రచి = మధ్యకారు మెరకపంట × కరివ్
[కరీ]

రచు = అదికము [కరీ]

రచపిచ్చి = (1) అదికానక్తి [నె]

(2) కామాతురత; యావ—అయిన రచ
పిచ్చిగాడు [నె; వ]

(3) బంగారుచేయు ఆకాంక్ష; రచవాద
కౌల్యము (పాదరసంతో బంగారుచేయు
ప్రయత్నము) [చి]

రచిత = కురుపులనుండి కారు చీము, నెత్తురు
[నె]

రా

రాకాసిగుళ్లు

రాజమండ్రిరవ్వ

రాకాసిగుళ్లు = పూర్వము మృతకశేబరము
లకు చేసిన భూస్థాపనములు. ఇవి కందు
కూరు, కనిగిరి తాలూకాలయందు అచ్చ
టచ్చటగలవు, స్థానికులు పూర్వకాలమున
రాక్షసులు తవస్సు చేసుకొను మందిరము
లను నమ్మకముచే పై పేరుతో పిలుచు
చున్నారు. కాని ఇవి పూర్వము మృత
కశేబరముల నుంచిన స్థలములని చరిత్ర
పరిశోధకుల అభిప్రాయము [నె.మెట్ట]
రాకిణి = ప్రియ కలపై బెట్టుకొను నగ [మ;
కరీ]

రాగరాయి = తిరుగలి; రాగినకల్లు [నె]

రాగలకట్టె = కంపను నెట్టుటకు, కట్టుటకు
ఉపయోగించు, ఒక చివరన పంగాలుగల
పొడవుగట్టికట్టె (కట్ట; రాగోల [నె])

రాగిటి = ప్రియ శిరోభూషణ; రాగిడి [అ]

రాగిడి = నెత్తిపై విశ్లవరెట్టు నగ[గు;తె]

రాగినకల్లు = తిరుగలి; తిరుగలి; చివరరాయి;
రటాణి; లంటారొ; రాగరాయి

రాగిల్లు = ఆరితేలు [కరీ]

రాగోల = కంప యెట్టెముల నెత్తు పొడుగాటి
లావణికట్ట; దీని చివర రెండు పంగ
యందు; రాగలకట్టె [కరీ]

రాచగుమ్మడి = బూడిదగుమ్మడి [వ]

రాచినుకు పోచినుకు = అప్పుడప్పుడు
కురియు వాన కుంపరలు — రాచినుకు
పోచినుకు బీట్లో గడ్డ బాగా పట్టినది
[నె]

రాచి రంపానబెట్టు = బాదించు — అమె
కోడలిని రాచి రంపాన బెట్టింది [నె]

రాచిప్ప = (మా) రాచిప్ప [నె; కర్నూ; తె]

రాచిప్ప-రాతిచిప్ప = (1) తెలివితేలి మొద్దు
— సైదాపురం రాచిప్ప అనితిట్టు. గూడూ
రుకు పరమటనుండు సైదాపురము చుట్టు
పట్ల మైకాగనులలోనుండు దంపుడు అనే
మెత్తటి పసిమిచాయ రాతిని మలిచి పెద్ద
చిన్న గిన్నెలవంటి పాత్రలను చేయు
దురు. చారు మొదలగునవి కాయుటకు
వచ్చుట్లు పెట్టుకొనుటకు మడిగా బ్రాహ్మ
ణులు వీటిని ఉపయోగించుదురు. ఇది
మొద్దుగా నుండుటచే, మొద్దునునిషినిగూడ
రాచిప్ప అని అంటున్నారు

(2) రాచిప్ప [నె; కర్నూ; వ]

రాజమండ్రిరవ్వ = రాజమండ్రి ప్రాంతపు
ప్రీ, ఉత్తమప్రీ అని [గో]

రాజాశువు = చాలా మంచి పోకవక్క-
[తూ-గో]

రాజేయు = (1) పొయ్యిలో నిప్పువేసి
మండించు

(2) పద్యాదులను కంఠోపాతం చేయు—
పుస్తకమంతా రాజేసినాడు; బాగా ఒప్పు
గిస్తాడు [నె]

రాటు = (1) గుంజ; గూటము; మేకు

(2) కొయ్య [చి]

రాటుపాకు = (1) రాట్నపు చక్రమున ఆకుల
వలెనుండు వెడల్పు చక్కలు

(2) ఒకజాతి ఆకు తీగ, దీనిని మేకులు
గూడ తినవు [నె]

రాటు = (1) రాకపోకలు — మనసి రాటు
శగులుతున్నది [నె]

(2) అనుభవం—అతడు రాటు దేలినాడు
[ఆ; తె]

రాట్నము = సూతిగిలక [చి]

రాతము = ప్రతిదినము వాడకము [కరీ]

రాతిఉప్పు = భూమిని క్రవ్వి తీయునది;
సెందవ (సింధుదేశపు) లవణము [నె;
తె; ఆ]

రాతిమాంసము = పచ్చడి; ఊరుబిండి [నె-
కలవాయి]

రాపిచ్చి = ధనదాయమునందే కోరికగల
మానసిక స్థితి — ఆయనకు రాపిచ్చేగాని
పోపిచ్చేలేదు [నె]

రామందాడి = రామునిదాడి; శ్రీరాముడు
కోరికమూలకతో చేసిన దాడివంటి దనుట.
అసంఖ్యాకముగ ప్రజలు గుమికూడుట,
రాకపోకలు జరుపుట—జనం రామందాడి
అయినది; ఎలకల రామందాడి అయినది
[నె]

రామకుందనము = కల్లుకొట్టి [తె-భోనగిరి]

రామచక్కని = అత్యంతము చక్క-నైనది
[పై]

రామబాణాలు = చీకట్ల; కర్ణలు [మ]

రామాయపట్నముధ్వస్తం = ఒకడు ఇంకొ
కని వస్తువును అన్యాయముగా లాగుకొని
నప్పుడు, మధ్యవచ్చిన పెద్దమనిషి—
చెడ్డసొమ్మును చెరిసగము చేసికొనమని
నర్థజాటుచేసి తీర్మానము చేయుట.
రామాయపట్నంవారు సాధారణముగా ఇట్టి
పరిష్కారములే చేయుచుందురని ప్రతీతి.
తుని తగవు చేయు [నె]

రామములక్కాయ = టొమాటో; టక్కోరవు
వంకాయ

రాలగుంట = (చూ) రాలగుంటి

రాలగుంటి = నటింటి, నేలమట్టమునకు పాతి
పెట్టియుంచిన, కొద్ది గుంటి గలిగినవలక
రాయి. దీనిపై కుందెనబెట్టి దంచు
కొందురు; రాలగుంటి [నె-మెట్టి]

రాలుగాయ = (1) పనికిరానివాడు — రాలు
గాయవల్గు రిత్తమాట [గు]

(2) మఱికుడు [కరీ]

రాలుడు = చెట్టునుండి తమంతతాముగా రాలి
నవి—రాలుడు పిందెలు [కర్నూ; నె]

(2) (చూ) రాలు [కర్నూ]

రాలుబడి = ఫలసాయము—ఈ వీడు నీరుబో
కంటె రాలుబడి జాస్త; రాలు; కనుబడి;
దిగుబడి [చి]

రాలు = పరి మొదలగు పైరులు యిప్పు
ఫలితము — ఈవీడు పంటచేసే రాలు
జాగున్నది. దంచినప్పుడు తేలికబియ్య
మును దిగుబడి అన్నట్లు; రాలుబడి; దిగు
బడి; కనుబడి [నె; ఆ; తె]

రావమన్ను = రేవమన్ను [కరీ]

రావు = (1) రీవి—అశనిముఖం రావుగావుంది
(2) ముఖకాంతి—రావుగలమనిషి [చి; నె]

రావూరురసికుడు = నెల్లూరు నెంజాణకు
ఎదురుద్దిగా పేరాంచిన కల్పితపురుషుడు.
రావూరు నెల్లూరుకు తూర్పున ఉన్న
గ్రామము [నె]

రాళ్లు = రవ్వలు, పువ్వరాగములు మొదలగు
నవరత్నము—రాళ్లగాళ్లు [నె]

రికాముగా = (1) తీరికగా, పనిలేకుండా [నె]

(2) వ్యర్థముగా [శ్రీ]

రిక్క = ఎద్దుల నడల్పు శబ్దము [చె]

రిక్కగోచి = ఒంటిరిక్కగోచి × విక్లగోచి
[కరీ]

రిక్కు = నిక్కు [కరీ]

రిచ్చపిట్ట = ధ్వని లావుగానేయు ఒకపిట్ట
(వ్యంగ్యముగా) నోరు నెత్తిన పెట్టుకొను
చునపి [కరీ]

రిట్టకాయ = కుంకుడుకాయ [వి]

రిబ్బు = ఆకులు మొగలు మొదలగు వానిని
గోళ్లతో తెంచు [కరీ]

రిల్ల = లేకకొమ్మ — ఆరిల్లను కొట్టివేసెను
[కరీ]

రిల్లగాళ్లు = తొటగాళ్లు [కరీ]

రివట = (1) కొంచెము — వాడు రివటైనా
పెట్టడు [నె-పొ]

(2) జడి; పెద్ద—రివటగాలి

రివట = (చూ) రెవట [వ]

రివరివమును = ఇగురించు [కరీ]

రివ్వ = (1) సన్నగా, పొడవుగా ఉన్నవెదురు
బొంగు

(2) బెత్తము; రువ్వ [వి]

రు

రుణము = పెంపు; అభివృద్ధి — వాళ్లకు
అయింట్లో రుణములేదు [నె]

రుద్ధంతనేపు = ఎంతోనేపు [వి]

రుబ్బులాడి = వారివి వీరివి అనక అందరి
కోకలు ధరించు శ్రీ [కరీ]

రుమాలు = (1) తలపాగ [నే]

(2) జేబుగడ్డ [గు]

రుమ్మెన = గుంటుకు (గుంటక) యొక్క
పట్టు గట్టు (మేడి) [కరీ]

రుళి = కాలి అందె [నే]

రువ్వ = బెత్తము; మెల్లై; రవ్వ — చింత
రువ్వ [వి]

రూ

రూక = (1) ఒకటింకాలజా [చె]

(2) రెండు అణాలు [వి]

రూటము = కన్నచేసినందుకు కట్టు (జరి

మాన) ధనశిక్ష [నె-పొ]

రూపుదప్పినవాడు = పనికిమాలినవాడు

రూపుబడదు = పొడగట్టదు; కనుతారించు [కరీ]

రెంటాము = ఎద్దుమూపురము; చెందు

రెంటాలకుపోవు = మలవిసర్జనకుపోవు;

రెండేళ్లకు పోవు [అ]

రెంటేలు = అధికాచమానము [అ]

రెండెళ్లబండి = సామానులబండి వంటిదే కాని, పైకప్పు ఉండును; గూటిబండి [మ]

రెండోపాలు = రెండోపంట [వి]

రెక్క = (1) ద్వారబంధమున రెండు అరలుగా విగించిన తలుపులలో ఒకటి — దానికి ఒకరెక్క మూయి [నె; కర్నూ; తె; అ]

(3) పొగాకులో ఈనెకు ఒకపైపు భాగము [గో]

రెక్కదుప్పటి = ఒకే పొరగల దుప్పటి × పెద్దదుప్పటి [నె]

రెక్కపత్తె = బండిచంకపత్తె [నె-ఆత్మ]

రెక్కపాయ = కోడి — ఆకాశీర్థం [కల్ల]

రెచ్చి, రెక్కపాయ కల్పరా [నె-ఆత్మ]

రెట్టకాయ = రెండూ ఒక్కటిగా కలిసిన కాయ; అమడకాయ; అరటివండ్లిట్టి మాంత్రికులకు అవసరము [చి]

రెట్టగోడ = ఇంటి ప్రక్కగోడలమీద ఇరు ప్రక్కలా, కప్పుదించుటలో ఏటవాలు ఏర్పరచుటకు అటునిటు వాటముగా గట్టిన నెత్తిగోడలు (Gable Wall) [నె; వ]

రెట్టబిడ్డలు = అమడబిడ్డలు [చి]

రెట్టమతం = సామాన్యప్రజలు సాధారణముగా అను దానికి వ్యతిరేకముగా చెప్పు మాట, చేయు వాదము — వాదంతా రెట్టమతం. వేమనవర విమర్శించుటచే రెట్టమతమను నానుడి పుట్టి పెరిగి అలముకొనినది. ఇతరు గొల్లడని ఒకమాట.

రెట్టమతకాత్తమును అయ్యల బాస్కరుడు తెనిగించినాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

రెట్టమతమోడు = (1) అవివేక

(2) మొండిపట్టుకలవాడు [అ]

రెడ్డి = ముననబు; గొడు; కాపు

రెడ్డిమ్మ = వాయల్పాడు సమీపం గ్రామ దేవత. ఈమె మహమ్మదీయ సేనలతో పోరాడి చివరికి కొండలోని బండను బ్రదలు చేసికొని లోనికి వెళ్ళినది. ఈమహాపత్రివ్రత వరమున పుట్టిన వారికి రెడ్డెన్ను, రెడ్డిమ్మ అని పేర్లు ఏచూ పూజలు విశేషోత్సవములు జరుగును [చి]

రెడ్డోరి ఆపత్తెడు = రెడ్డివారి ఆటోత్తెడు.

(1) చూపులకేగాని చేతలకు వనికేరాని వ్యక్తి. గ్రామ పశువులను దాటుటకుగా అచ్చువేసి, వెంకటేశ్వరుని పేర విడిపించిన రెడ్డిగారి ఆటోత్తెడు, ఇది తానుగా దాటడు, ఇంకొక ఎద్దును దాటనీయదు.

(2) ఒకవని తను చేయక, ఇంకొకరిని చేయనీయని బయటి పటాదోవపు మనిషి (చూ) ఆపత్తెడు; రెడ్డోరి దున్నపోతు [నె; తె]

రెడ్డోరి దున్నపోతు = అన్నిటికీ అత్యంతరముపెట్టువ్యక్తి — రెడ్డోరి దున్నపోతు అదీ ఎక్కడు, ఇంకోదాని ఎక్కడానివ్వదు; రెడ్డోరి ఆపత్తెడు [చి; తె]

రెపాన = (1) ఎవరిపాటికి వారు — ఎవరి రెపాన వారు చేసినారు

(2) తదేకధ్యానము — ఒకటే రెపాన చేసినాడు [నె]

రెప్ప = ఇలారానికుండు ద్వారము — రెప్పయొత్తి గింజలు తీయండి [నె]

రెబ్బుగా = పోడిగా; గుబురుగా — పైదు రెబ్బుగా వస్తున్నది [నె]

రెయ్యలు = పెద్దతలకాయ కలిగిన చేపలు,
రొయ్యలు [శ్రీ]
రెల్లు = కాకిరెల్లు; రెళ్లు; కరము (Reed) [నె; వ]
రెల్లుగడ్డి = రెల్లు [అ]
రెవట = (1) రేతకొమ్మ

(2) రేతకొమ్మ — తమలపాకుల రెవట;
రివట [నె]
రెళ్లు = వరి వెన్నులో గింజలు కలిగిన చీలిక
— ఈవడు రెళ్లు ఎక్కువగా లాలింది [నె]
రెళ్లు = రెల్లు; కాకిరెల్లు [నె]

రే

రేక

రేవుకుపోవు

రేక = (1) గాయము — రేకచేసినాడు [అ]
(2) విడియనాటి చంద్రుడు [చి]
(3) చేద (చేదనది) [వి]
(4) కాటికలతో చేసిన కోలదొప్ప [నె]
రేకు = (1) సంసారి వికంతువులు ధరించు;
అంచులేని పాలచాయ (రేత రోజా) కోక
[నె]
(2) టీన్, ఇత్తడి మొదలగు చాతువుల
వలుచని యాకు — తలుపుకు రేకుగొట్టు
[కరీ; నె]
(3) ఒంటి వరుస దుప్పటి [మ]
రేగడపాలు = ఈదిన 3, 4 నాళ్లు ఇచ్చుపాలు,
ముట్టుపాలు; జాన్నపాలు [నె; వ]
రేగడబట్టి = అప్పుడే ఈదిన ఎనుము; రేగడ
బట్టి [నె]
రేగిగంప = తగులుకొన్నచో వదలక కల
హించు శ్రీ [మ]
రేచిక = (చూ) రేక్క [మ]
రేచు = అడవికుక్క; చాల భయంకరమైనది
[నె; కర్నూ; వ]
రేడ = తేనె పెరడు; తేనెకుట్టె [చి; అ]
రేపము = స్నానము — మాత్రాన్తి నీరేప
మైనది (నందించుమాట) [నె-హా]
రేనాటిన్లు = రేనాడు (వరమట సీమ) నుంచి
పెన్నకు పారివచ్చు ఎల్లుటి బురదనీరు [నె]

రేపమున్ను = నన్ననివందుమట్టి; రేపుమున్ను
[కరీ]
రేపు = (1) చాకలి చేసిన ఉతుకు — ఎన్ని
రేపులయ్యాయి; మూడు రేపులకి నెల
[వి]
(2) ఉపాయము [కరీ]
(3) కాలిబాటవలె రేక ఏటి రేపువలె
ఏర్పడిన ప్రదేశము — రేపులు రేపులుగా
గొరిగినాడు (నింద) [నె; తె]
(4) వైపు; పార్శ్వము — అవని ఒక
రేపుకు ఇప్పుడే వచ్చినది - అనగా పరి
ష్కారమునకువచ్చినదనుట; ఏరుదాటు
వారికి రేపు - దిగునట్టిచోటు - దొరకినట్లు
[నె]
(5) అగిలగి వరుసబెట్టి తిట్టుట — రేపు
బట్టి తిట్టెడు [వ]
రేపుకుపోవు = (1) భర్త మరణించిన శ్రీని
జలాశయమునకు (కడ కర్మచేయుచోటికి)
తీసికొనిపోయి, గాజులు వసువుకుంకుమ
తీసివేసి పుట్టింటివారు ఇచ్చిన వస్త్రము
ధరింపజేయు సాంగము [తె; నె]
(2) అవర కర్మలకుగా జలాశయమునకు
పోవు — ఈదినం ఎత్తురేపు [నె]
(3) చాకలి గుడ్డల నుదుకుటకు ఏటికో
చెరువునకో పోవుట [అ]

రేవుబెట్టు = తిట్టు — శవునితో ఉత్తరము
 తిట్టు [వ]
 రేవుకువచ్చు = (1) ఒకవని వైనమగు;
 పరొన్నుమగు — ఇప్పుటికి అవని ఒక
 శవున వచ్చింది [నె; తె]
 (2) ఒడ్డుకు వచ్చు [గో]
 రేవుకువేయు = చాకింటవేయు; చాకిరికి
 గుడ్డలువేయు [వి]
 రేవునబడు = కడలేరు; సఫలమగు; రేవుకు
 వచ్చు [కరీ]

రేవుమన్ను = సన్నని వండుమట్టి; రేవ
 మన్ను [కరీ]
 రేవురావు = గతి మోక్షము [కరీ]
 రేవులేని = వెరవు చాలని [కరీ]
 రేశము = పొరుషము; — రేశముకలమనిషి
 [వ]
 రేశ్క = (1) ఇది అడవియందు పొంచిఉండి
 పశువులను పటి శరీరమంత రంధ్రములు
 చేసి నెత్తురు పీల్చు మృగము; రేచు
 (2) వెంటకగలి విడువక కయ్యముపెట్టు
 కొను త్రీ; రేచిక, రేచు [వ]

రా

రాంపికరవు

రాంపు

రాంపికరవు = అతివృద్ధివలన పైరులు
 మురిగి చెడి ఏర్పడిన కరవు × వరవు
 కరవు [నె]
 రాంపు = పోరు; రంపు [అ]
 రాంపుట = డబ్బుకు ఇబ్బంది; కసాలా
 [త్రీ]
 రాంపు = (1) వశువుల ఉచ్చ పేడ కలిసి
 ఏర్పడిన బురద [నె; కర్నూ; అ; తె]
 (2) వ్యంగ్యముగా వంతోషము — అయిన
 తొచ్చులో ఉన్నాడు [నె]
 రాంజ్జ = ఈదరగాలి, చలిగాలి [గ]
 రాంట్ట = (1) వచ్చిఅకు మురిగి అయినవరువు
 [నె; దక్షిణము; చి; అ; వ]
 (2) లేతకొమ్ము — తోరణానికి మామిడి
 రాంట్ట కావాలి [గో]
 రాంట్టెలపెంకు = సజ్జరాంట్టెలుగాల్చు మట్టి
 పాత్ర [నె; పొ]

రాడ్డ = ఎడమ — రాడ్డచేయి [కరీ]
 రాత్తి = మగ గురితోలు [నె]
 రాడ్డు = (1) ప్రొడ్డు; సేవు
 (2) కొంత [వి]
 రాప్పుడువేట = (చూ) అరవువేట [త్రీ]
 రాబ్బు = బురద [నె]
 రామ్ము = చన్ను — బిడ్డకు తొమ్ముకుడుపు,
 వచ్చిరాని తొమ్ములు [నె]
 రాయ్యపొట్టు = (చూ) కూనరాయ్య [నె]
 రాష్ట్ర = (1) పని కష్టము; శ్రమాధిక్యము
 — అతడు రాష్ట్రకు ఓర్వోడు [వ; కరీ]
 (2) మురికి [అ]
 (3) ఇంటి చాకిరి [వ]
 (4) అవమానము — వాడు రాష్ట్రబడినాడు;
 రాష్ట్ర [నె; కరీ]
 రాసరాసలాడు = కోపించు [కరీ]
 రాన్డు = (చూ) రాష్ట్ర [కరీ]

రోకటిశాస్త్రం = చిన్నబిడ్డలు నన్నగా ఉన్నప్పుడు, రోటిలో కూర్చుండబెట్టి, ముగ్గురు ముత్తైదువులు పసుపు కుంకుమ పూసిన రోకళ్లనెత్తి “పొడుతునా వేతునా” అని బెదిరించి, రోకళ్లతో తాకుట, ఇట్లు చేసిన ఆ బిడ్డ తుండువలె బలియనని నమ్మకము [చ]

రోకు = (1) ఆనక్తి, మోజు — రోకుతో పని చేసినారు [నె; శ్రీ]
(2) వైపు; వలను [చ]
(3) వలపు — ఆ రోకు పోకుడు [కరీ]
(4) చాకిరి [అ]

(5) తగని ప్రీతి, ఎక్కువప్రీతి [గ]

(6) ఒకరికి పొద్దస్తమానము కష్టపడి పని చేయు [అ; బ]

రోమ = రేచుకుక్క [అ]

రోద = బండిచక్రము, కల్లు; గాలు [న]

రోపు = కోవము — చాల రోపుచేస్తున్నాడు [చ]

రోలుగుంట = దంచుకొనుటకుగా, నేలమట్టమునకు ఇంట పొతిపెట్టిన, చిన్న గుంటి గల రాయి; రాలగుంట, రాలగుంటి [నె]

రోసినవాడు = సిగ్గుమాలినవాడు — వాడు అన్నిటికీ రోసినవాడు [నె]

లంకె = మేలు కీతల కలగలుపు, మంచి ఎద్దుతో దొంగెద్దును, ఆవును లంకె పెట్టుదురు [వ]

లంగా = (1) చిన్నపిల్లల పావడ; పరికిణి [కర్నూ; ప-కీ; అ; చ]
(2) ఆడవాళ్లు చీరలో ధరించు ఉపవస్త్రము [కరీ]

లంగా = (1) సీచుడు; కొరగాని — లంగా నాయాలు [కర్నూ]

(2) రొడి; నంగా [కరీ]

లంగా నాయాలు = సీచుడు; కొరగాని వాడు [కర్నూ]

లంగు = నష్టము — వ్యాపారంలో లంగు వచ్చింది [నె-పొ]

లంగులు = కాలినరములు — లంగులు దెగ నడచితి [కరీ]

లంజదిబ్బ = పూర్వం బౌద్ధాలయము అండిన చోట. చెడిన ఆరుదల్లా అందు చేరిపోవు చుండుటచే వ్యంగ్యంగా ఆ ప్రదేశమునకు ఈ పేరుబెట్టి వైదిక మతమువారు బౌద్ధమును న్యూనపరచిరి. బౌద్ధవిహారములకు ఊరికి నడుమ పెద్దగోడలు కట్టగాని, మట్టిదిబ్బలు పోసిగాని వేరు చేసి యుంచిరి.

లంటారొ = తిరుగలి; రాగరాయి [నే]

లండ = (1) మొండితనము — వాడు లండన పడెనాడు [తె]

(2) వ్యర్థుడు [చ]

లండు = మొండి [ప; కరీ]

అంద = (1) లావెన, పెద్దదైన — అంద
గోరి [నె; గో]
(2) మాదిగవాడు తోలు నానవేసే గోలెము
[వ; కరీ]
అంప = (1) ఒక పెద్ద లోగిలిలో (అవరణ
ములో) ఉండు కొన్ని ఇండ్లు; లొంపి—
ఆ అంప ఇండ్ల వాళ్లంతా.
(2) దగ్గర సంబంధములు గల కుటుంబ
ములు; లొంపి [నె-కందుకూరు; గు]
అంపట = (1) తగులాటము—వాళ్లది పెద్ద
అంపటై పోయింది [నె; గో; తె]
(2) బాధ; ప్రయాస [అ].
అంబడి మనుము = ఒకసారి వివాహమై
అత్తగారింటికి వెళ్లి ఎంత కాలానికైన
అమ్మగారింటికి తిరిగి రాకపోవు సంబం
ధము [మ]
అకుముకిగాడు = తార్చుగాడు [గో]
అక్కంచు = వత్తుములకు నేయు చిక్కటి
వన్నె అంచు, ఇది అంచు చివరనుండియే
ప్రారంభమగును [నె]
అక్కపూత = అక్కపూసి, బచ్చెన రంగు
వేసినది [వ]
అక్కి = సంబంధము [కర్నూ]
అక్కోరోడు = (చూ) బైరూపోడు, పగటి
వేషగాడు; పెరేషికాడు; తు పా కి
లొట్టోడు [మ]
అక్కివట్టె = (1) ద్వారబంధపు క్రింది అడ్డ
పట్టె; ఇది పవిత్రమైన దని త్రొక్క-
నీయరు, దానిపై కూర్చుండనీయరు [నె]
(2) గడపకు పైభాగమునం దుండు పట్టె;
నెత్తిపట్టె [నె-పొ]
అగాటు = కలక్రించుల పట్టీలు; అగోటు [అ]
అగాయించి పట్టుకొను = ఒకటి పట్టుకొను
[వర్కా; నె]
అగాయించు = కేరకు వచ్చిన తిండిని
బాగుగా గొంతువజ్జుకు తిను — అగాయించి
తిన్నాడు [తూ-గో; నె]

అగాంగి == ఒకే వరుసన [కరీ]
అగితి = అనుకూలము [అ]
అగువు = (1) పరుగు—అగువు డీ [నె]
(2) లాఘవము — అయిన ఆవని అగు
పుగా చేసినాడు [నె; అ; బ]
(3) నెమ్మది; స్వస్థత [అ]
అగెత్తు = పరుగెత్తు [నె; అ]
అగోటు = వట్టి; అగాటు [కర్నూ]
అగ్గపట్టు = అధికమైన పట్టుదల [అ-పె]
అగ్గపుపోలు = వివాహ అగ్నసమయమున
చాకలి బియ్యముతో పోయు గీతలు; తెల్ల
పోలు [మ]
అగ్గలెత్తు = (1) బండిలో నుండి ఏదైన
క్రిందికి తోయునప్పుడు నొగ పైకెత్తి
వెనుకభాగము భూమి మీద మోయు.
నట్టుంచు; నొగలెత్తు; అగ్గలెత్తు
(2) అధికముగా నవ్వుట [అ-పె]
అగ్గలెత్తు = బండినొగ పైకి ఎత్తి వెనుక
భాగము నేలకు ఆనించు; అగ్గలెత్తు;
నొగలెత్తు [అ-పె]
అజ్జగుజ్జులు = పెనుగులాటలు [వి]
అటుకువేయు = (చూ) రిక్కవేయు [అ]
అటుకున = (1) గబాలున—అటుకున
నోటిలో వేసికొన్నాడు; అపుకున
(2) చిటికెలో, వెంటనే [అ; బ; నె]
అట్టపిక = అప్పడాల కట్టు; కొడుపు [నే]
అట్టాట = నినాదము [గు]
అట్టి = తగవు; అట్టి [శీ]
అట్టి = తగవు; అట్టి [శ్రీ]
అట్టు = (1) లావు—అట్టుమనిషి [నె]
(2) టొంగరము [కర్నూ; నె]
(3) గుండ్రటి మనిషి [వ]
అడితీ = ఆలస్యము [కరీ]
అడి = గుత్తి, చేతు [కరీ]

లత్తగొట్టు = పాపము ద గి లి నశించు
[కరీ]
లత్తుకోరు = కొంటెబాలుడు [గు]
లపుక్కున = చప్పున—లఘుక్కున మింగే
నాడు; లపక్కున [వి]
లప్ప = (1) బీగము [అ]
(2) లావైన [కరీ]
(3) నిక్షేపము [నె-మెట్ట]
లప్పున = చిటికెతో, వెంటనే; చప్పున
[అ; వి]
లప్పెడు = ఎక్కువ—నాడు లప్పెడంత
అన్నం తిన్నారు [నె-ఆత్మ]
లఘంగు = అప్రయోజకుడు [అ]
లఘోదిధి = మొత్తుకొనుట—లఘో దిఘో
విధి నాడు [గు; నె]

లయలు = న య గ ర ము లు; వగలు;
టక్కులు; అభినయములు — లం తా
లయలు పడిపోయినాడు; లయ్యలు;
లయ్యలు [కర్నూ; నె; తె]
లయ్యలు = (చూ) లయలు [కర్నూ]
లయ్యలు = నయగారాలు; టక్కులు;
లయలు; లయ్యలు [కర్నూ]
లవలాడు = పెనుగులాడు; ప్రాకులాడు
[తె]
లవ్వాడు = పాటుబడు [కరీ]
లనుగు = (1) నష్టము
(2) కొన్నిటికి జతగా చేర్చు పదము—
లభ్యు లనుగు [నె]
లస్త = అందుబాటు [కర్నూ]

లా

లాంతేరు

లాలాయ

లాంతేరు = చేదీపము; లాంతరు; లాందరు
[గో; వి]
లాందరు = ల్యాంట్రీ, చే దీ ప ము;
లాంతరు; లాంతేరు [నె; అ]
లాకు = (చూ) నాగు; నాము; లాగు [అ; వి]
లాగు = ధన్య ఋణముపై వడ్డీగా ఇచ్చు
ధన్యము; నాగు; నాము; ధారణి [అ]
లాగోడి = మునాఫా భూమిని కొలుకొచ్చుట
వలన వచ్చిన లాభము [కరీ]
లాజలు = పేలాలు [కరీ]
లాజిగ = పెద్దగ [మ]
లాట = పరి మోచలగు వాటిని కోసిన దుంప
నుండి మొలచిన మొక్క; నాము; లేట
(Latoon)

లాటకట్టు = కొయ్యకాయ, కోసిన పైరు
చిగిర్చి పుట్టిన కరలు; నాముకర [కరీ]
లాటను = లాంటర్ను; లాందరు [నె; అ]
లాభం కలుగు = ఒకటి (వ్యాపారస్థులు
రెక్కింటిలో ఒకటి అనుటలో కలిసి
రాదని కాటాలు దానికి బదులు లాభం
కలుగు అని తమ కొలతను తూనికలను
ప్రారంభించురు. రైతు “పాలి కలుగు”
అని ప్రారంభించును [అ; వి; నె]
లాభము = కష్టపను [అ]
లాము = గుంపు; రాశి [అ]
లాలాయ జలము = జొల్లు, సొంగ; తేవ
[వి]

లాలిగ = మానె పోసే గొట్టము; పన్నల్;
గరాటి; లాలికి; లాళిగ; లాళిని
[అ; ఐ]
లావాపోడు = మటికుడు [వ; వి]

లాసిగా = పెద్దగా, గట్టిగా — కొంచెము
లాసిగా చెప్పు, లాసిగా వీలుపు [తె]
లాళికి = గరాటి; పన్నల్; లాళిని [అ]
లాళిని = గరాటి; పన్నల్ [అ]

లి

లింగము

లిసురు

లింగము = కల్లరొపై [న]
లింగాలు = (1) బాలెంత నీళ్ళకు పెళిన
రోజున పలుగురాళ్ళ కి గాని లింగాని చేద
బాని గట్టుపైన పెట్టి, పసుపు కుంకుమతో
అలంకరించి, నవధాన్యాలు పోసి ధూపము
వేయు రాళ్ళ
(2) బాలింత ఊరుదాటి పెళ్ళేటప్పుడు ఒక
ఊరి పొలిమేరదగ్గర పెట్టి పూజించి పెళ్ళ
రాళ్ళ [మ]
లింగిలింగడు = ఇద్దరాండ్ర మగడు [కరీ]
లిక్కి = (1) మెట్టచేలలో, తడవకుండానే
కలుపుకీయి చిన్న కొడవలి [నె]
(2) చిన్నకొడవలి [అ]
లిక్కికి లిక్కిపెట్టు = ఒకదానికొకటి తేలి
కుండా లంకెలు పెట్టియుంచిన వ్యాపారము;
కంపులమారి [గో]
లిగాడ = అవనింద; చెడ్డపేరు [అ; ఐ]
లిగాడి = (1) ఇబ్బంది
(2) వివాదము

(3) ఆవద — ఈమధ్య నాకు ఒక లిగాడి
వచ్చి, వేయి నష్టం వచ్చినది [నె-పొ]
లిత్తి = (1) నష్టము
(2) ఆవద; చిక్కు — లిత్తిలో పడ్డ ప్రాణం
[వ]
లిద్ది = బండిచక్రములో ఉలవాయి వవలైన
ప్పుడు, కుండ వదులు, చేచ్చొకముగా
బెజ్జము దీసి కొయ్యకునక అందు గట్టిగా
బిగించి, మరల ఇరుసుకు రంధ్రముచేయు
నది — దానికే లిద్దెలు వేసినారు
(2) గట్టిప్రతికీయ చేయుట — వాడికి
బాగా లిద్ది బిగ గొట్టినారు; లిద్ది బిగిసింది
[నె]
లియూలు = పేలాలు; నెయ్యిలు [గ]
లివ = కత్తి — వాడిలో ఇప్పుడు లివలేదు
[నె; తె]
లిసురు = కుప్ప నురిసే ఎద్దులబంతిలో చివరి
ఎద్దు × మేది [నె-అత్త]

లి

లిబలు

లిరిజాలము

లిబలు = రాన్యములో పన్నటి చచ్చుగింజలు;
ఈబలు; తరకలు [నె-అత్త]
లిరిగా = అస్పృహముగా — అ నంగతి లిరిగా

తెలియ వచ్చింది; లిరిగా అన్నాడు [నె;
అ; వ; తె]
లిరిజాలము = సులభముగా చేసిన పని [అ]

లుంగచుట్టు = క్రమవదతి లేకుండా వస్తువులను కలిపేయు [గో]
 లుంగి = ఉత్తరదేశములో మగవారు కట్టురంగు రంగుల మొల అడ్డకట్టు; ఇది ఐర్యా మొదలగు తూర్పు ఆసియా వారికి గూడ జాతీయ వద్దతి.
 లుకలుక = పురుగులు హెచ్చుగా ఉండి ఒదులెక్కు—వీడినీండా పురుగులు లుకలుక లాడున్నాయి [సర్కా: వ]
 (2) వస్తువు పాతదై బాగా కదిలి అరుట—బండి లుకలుకలైంది [నె; అ]

(3) కుటుంబీకులు మధ్య చెడిన సామరస్యము—ఆ కుటుంబములో లుకలుకలు [పారంభమైనవి [తూ-గో]
 లుకచెడు = పూర్తిగా చెడు—ఆ కుటుంబము లుక చెడింది [నె]
 లుచ్చాపు = నీచము [అ]
 లుడవలు = చుట్టలు, మూటగా చుట్టినవి—విడిచిన గుడ్డలన్నీ లుడవలు లుడవలుగా పెట్టినాడు [గో]

లూ

లూతవుండు

లూతవుండు = కంటి కొలికిలోని వుండు [కరీ]

లె

లెక్క

లెనడా

లెక్క = (1) డబ్బు—లెక్క చేతిలో లేదు [క: కర్నూ; అ; చె; తె]
 (2) దూరము—ఎంత లెక్క వెళ్లినాడు [నె; శ్రీ]
 (3) ఎన్నదగిన—ఆయన లెక్కలోని మనిషి [నె; తె]
 (4) గురుత్వము—వాడంటే నాకు లెక్క లేదు [నె; కర్నూ; అ; తె]
 లెక్కదీరింది = ఆయువు ముగిసింది—ఈనాటితో ఆయన లెక్కదీరింది [చి]
 లెక్కపక్కలేదు = నిరాదరణముగానుండు

—మగడంటే దానికి లెక్కపక్క లేదు [నె; తె]
 లెక్కచారము = (1) న్యాయము (correct) [అ]
 (2) సంప్రదాయము [నె]
 లెక్కలు = ఎక్కములు—లెక్కల వుత్తకము [చి]
 లెల్లెపదము = మాదిగతిట్లు; లెల్లెపాట; అసాది కూతలు [కరీ]
 లెల్లెపాట = మాదిగతిట్లు; లెల్లెపదము [కరీ]
 లెనడా = సోమరికనము—వాడు పనికి లెనడాయించినాడు [శ్రీ]

లేకి = (1) కళ్ళలాడ్చికొని బ్రతుకువాడు [కరీ]
 (2) ఏరుక తినువాడు; లేకితనం [చి]
 (3) తగినది [గు]
 లేకిడి = (1) బికారితనము [కరీ]
 (2) తక్కువతనము [మ]
 లేగడబట్టె = అప్పుడే ఈనినగేదె; లేగడబట్టె [గో]
 లేచిపోవు = త్రీగాని, పురుషుడుగాని ప్రియులతో రహస్యముగా యిల్లువదలిపోవు — అది నాడితో లేచిపోయింది [నె; కర్నూ, అ; తె]
 లేట = కొయ్యకాలునుండి మొలిచిన మొక్క; లాట; నాము [కరీ]
 లేటబారు = వెలవెలబోవు [కరీ]
 లేదరబిడ్డ = పసిబిడ్డ — పాపం అందరూ లేదరబిడ్డలే [చి]
 లేపు = (1) దూదివరుపు
 (2) దూదితో నింపిన దిండువంటి సంచి [అ; బ]
 లేవ = (1) బండి మొదలగువాటికి వేసిన వెనుకబరువు; లేవడ; లేవు × అరక [నె; కర్నూ]
 (2) సక్తవ [గో]

లేవడ = లేవ (చూ) లేవడి [అ]
 లేవడి = దారిద్ర్యము [గో]
 లేవలేని మనిషి = (1) గర్భవతి [నె; కర్నూ]
 (2) రోగి [తె]
 (3) అశక్తుడు [గో; గు]
 లేవలేనోడు = శక్తిహీనుడు; కాలుపోయినోడు [మ]
 లేవిడాలు = బెల్లపుపాకులో నువ్వువప్పపోసి చేయు ముద్దలు (బిళ్లలు) [వి]
 (2) హేళనలు [నె-పొ]
 లేవిడి = (1) అనమర్తుడు [చి]
 (2) ఒరితిట్టు [అ-పె]
 లేవిడిగొట్టు = ఓడినవానినిచేయు వరిహానము — లేవిడిగొట్టి వంపినాడు [నె]
 లేవిడిలేపు = వరిహాన పాత్రునిచేసి అవమానించు [మ; నె]
 లేవు = (చూ) లేవ [నె-మెట్ట; అ]
 లేసు = (1) తేలిక, లాఘవము — అది లేసైన పని; బలే లేసుగా చేసినాడు
 (2) చులకన — వాడు లేచైపోయినాడు [నె-పొ]
 (3) ద్రవరూపము [నె]
 లేసుగాచేయు = నేర్చుగాచేయు [గు]

లొంక = దొంక [కరీ]
 లొంగిలువేసికొను = చేరవేసికొను [కరీ]
 లొంద = (1) వల్లపునేం [కరీ]
 (2) దొంక

లొందలు = గుంతలు; తగ్గులు [తె]
 లొంప = (చూ) లొంపి [నె-పొ]
 లొంపి = (చూ) లంప; లొంప [నె]
 (2) నొక్కలు [అ]

తొగిడి = దొంగ అవు మెడలోకట్టు పెద్ద ఇనుపమువ్వ; బొజిగ [చ]

తొగ్గిడి = త్రొక్కిడి—తొగ్గిడితిండి [కరీ]

తొచ్చుదనము = చిన్నతనము; వెలితి; అపమానము [నె-పొ]

తొజ్జు = (1) హీనస్థితి [చ]

(2) లోగు; చొకుకు [కరీ]

తొటుకు = (1) వాగుట—ఎక్కువగా తొటుకొద్దు [అ-పె]

(2) నష్టము [కరీ]

తొట్టగాడు = తొట్టగలవాడు (ఒకవిధమగు తిట్టుమాట) — తొట్టగాడితో శెప్పకో [వె]

తొట్టాకు = (వ్యంగ్యముగా) తాంబూలము [అ-పె]

తొత్తడిగె = అప్పడాచేయు కట్ట [నే]

తొడబెట్టు = (1) క్రింది మురికి పైకి లేపు—ఎందుకు తొడబెట్టుకొపురా [తె; నె; అ]
(2) గడచిన వానిని అనవసరముగా చెప్ప [తె]

తొడారిబుచ్చి = ఏసంగతి దాచలేక ఆడంబరముగా మాట్లాడువాడు [తూ-గో]

తొడిగ = పావుతవ్వ [చ]

తొడిపి = బురదతో నిండిన వల్లపునేల; తొడుగు [నె; వ]

తొడుగు = (1) ఎక్కువగా నీళ్లుపోసి అతిపలుచగా చేసిన చల్ల మొదలగునది [గో]

(2) బురద

(3) బురదలో నిండిన వల్లపునేల; తొడిపి [నె; వ]

(4) ఒడులు — వాడికి చొక్కా తొడుగైనది [నె-పొ]

తొడుము = ప్రక్కన పారుచుండు ఏటిపాయ ఒకటి, ఆంధ్రవాహినియై, మరల కొంత దూరమున, ఒక వల్లపుచోట పైకుదికి, నిరంతరాయముగా నీరు పారుచుండనది; బుగ్గ—తాడివర్తి తొడుము [నె]

తొడ్డ = వెనుకబడ్డవాడు—[వతి ఆటలోనూ తొడ్డే [చ]

తొకుక = తొంద; దొంక [కరీ]

తొత్త = గుంట, ఉత్త — శనకాయలన్నీ తొత్తలే; తొటకన్ను తొత్తపోయింది [చ]

తొద్ది = (1) గుంటప్రదేశము—రెండు చేల పథ్య తొద్దిన పూడ్చి కలుపుకొన్నాడు [నె; కరీ]

(2) లోసు [కరీ]

తొయ్య = వానసీగ్ల కోసివేయుటచే పొలములలో ఏర్పడిన నిట్రమైన గుంట [తె]

తొల్లాయపాట = క్షుద్రములగు పాట [కరీ]

తొల్లి = (1) రంకు; ధ్వని [మ]

(2) అల్లరి [తె]

తొనుగు = లోకువ [చ]

తొ

తొకాయ

తొకాలు

తొకాయ = (1) పేరు ఊరు లేనివాడు—లేక లేక ఒక తొకాయ పుడితే, ఆ తొకాయ కన్ను తొట్టబోయిందట [నె]

(2) పలానివాడు అనుట—ఎదో ఒక తొకాయ [వా]

తొకాయగాడు = ఎవరో ఒకడు అనుట [కరీ]

తొకాలు = ఎడమప్రక్క ఎడ్డు; దావపెడ్డు [అ-పె]

లోగా = ఇంకకు క్రితం—లోగా యిచ్చినది
పోన [కరీ; నె]

లోగాడిపిల్ల = (1) కనంతానే తనపై భారము
మోపుకొనునది, ఏనుగు తననెత్తిపై తానే
చున్న పల్లకొన్నట్లు

(2) స్వయంకృతావరాధముతో బాధపడు
వ్యక్తి (బండిలాగు ఎద్దులలో ఒకటి కాడ
కట్టు వెపుకు నెట్టుకొని వచ్చు ఆల
వాటున వడును. దీనివల రెండెదుల
బరువు అది ఒక్కచే వహించి బాధపడు
చుండును); లోకాడిపిల్ల; లోకాడెడ్డు [నె;
అ]

లోగాడిపుల్ల = ఎద్దు కాడికట్టువైపుకు నెట్టు
కొని రాకుండ చేయటకు పలుపు తొలిలో
దించిన ఒకపాటి బొడవైన లాపుపుల్ల;
లోగాడిపుల్ల [నె; ఆ; చ]

లోగాణిపుల్ల = (చూ) లోకాడిపుల్ల [చ]

లోగిరి = మండువా [వి]

లోగిలి = (1) ఇంటిముందు ప్రహరీలోపల
ఉండు ప్రాంగణము; మిట్ట—నా లోగిలి
లోకి అడుగుబెట్టవదు [నె; కర్నూ, తె; ఆ]

(2) ఇల్లు [తూ-గో]

లోగుట్టు = మర్మము—లోగుట్టు పెరుమాళ్ల
తరుక [తె; నె]

లోమోపు = (1) అంతర్ముఖమగు దృష్టి

(2) మర్మము బయటబెట్టక దాచు స్వభా
వము

లోటా = (1) చెంబు [నే]

(2) బంబర్ల, గలాను; టంబ్లర్ [ఆ; నె]

లోడారాయి = చెరువు, కాలువ మొదలగు
వాటి లోపలి కట్టకు నీటికోత, అలల
దెబ్బ తగులుతుండునటులు, పరువున కట్ట
పొడవున విగించురాయి; అలరాయి
(Revitment) [నె]

లోడు = ఒరగుదిండు [అ]

లోతక్కువ = లోకువ [ఆ; బ]

లోనంగల్ల = ఎక్కడనో లోపల [మ]

లోనైన = మొదలగు, లోనగు [నె; కర్నూ
అ]

లోపాయకారి = (1) లాలాచి, ఇద్దరు భాగ
స్థులు ఒకటై మూడవ భాగస్థుని మోస
గించుట

(2) కత్తువుకు రహస్యముగ సహాయ
పడుట—వాళ్లు లోపాయకారి పనిచేసి
నారు

(3) భూమిని కాయకు దీసికొనినవాని
దగరనుండి, మారుకాయకు దీసికొనినవాడు
[నె; కర్నూ; అ]

లోపిరికి వెలిపిరికి = ముందువెనుకలాడుట,
త్రొక్కటవడుట—అయిన లోపిరికి వెలి
పిరికిగా ఉన్నాడు [నె; తె]

లోపు = (1) పొటలో త్రిప్పినట్లగు

(2) కుండలోని ద్రవవదార్థమును కలియ
బెట్టు [కరీ]

లోప్రాగరు = అంతర్మదము, బయటికి
వినయము నటించునది — వాడికి
లోప్రాగరు [నె; ఆ]

లోబడు = ఉన్ననరకు చాలవరకు అమ్ముడు
పోవు; ప్రయమగు — కాయలు లోబడ
అమ్ముకొన్నా; అస్త్రాని చాలవరకు
లోబరచినారు [నె]

లోలక్కులు = వ్రేలాడునట్లుగా బాలికలు
చెవికి ధరించు ఆభరణాలు; లోలాకులు
[అ]

లోలాయపడు = పనిబాట రేకుండ తిరుగాడు
—వాడు లోలాయపడుతున్నాడు; లోలు
పడు [నె]

లోలాయి = తారుడుకాదు

లోలుపడు = కష్టపడు—వాడు పనిలేక
లోలుపడుతున్నాడు; లోలాయపడు [చ]

లోపట్టము = కొనుటలో అమ్ముటలో కలుగు
కుట్టి (నష్టము) [కరీ]

లోవి = అన్నమువండు పెడల్పు మాతిగల
కుండ [నె]

లోనంచు అగు = ఎదుటివానితో రహస్య
కార్యముతో కలియు — ఇంటివాడు
లోనంచు కానిదే ఇంత జరుగదు [తె]

వ

వంక

వచ్చు

వంక = వల్లము [నే]

వంకి = ప్రియ ధరించు బంగారు వెండి హస్తా
భరణము; రెట్టికడియము [అ]

వంగు = (1) వాన కురియుట ప్రారంభించు
— ఇప్పుడే తొలకరి వంగినది; వంగ
బడినది

(2) పరికోత ప్రారంభించు — ఇప్పుడే
మిట్టచేలో వంగినాడు [నె]

వంచ = (1) దుప్పటిగుడ్డతో కట్టిన దొలి —
వంచగట్టి అనువత్రికి తీసుకవచ్చినాడు
[నె; రా]

(2) చెంగోపు; చెంగొరస (దుక్కిఅయిన
తర్వాత, చుట్టు గనిమల నరికి సరిజేయు
నది [అ]

వంజరం = రెండు అడుగుల వరకు ఎదుగు
సముద్రపుచేప; పీపుమీద నల్లటి చుక్క-
లుండును (King Fish) [శ్రీ]

వంటపుట్ట = వంటవాడు [గం]

వండ = (1) దండుగ [చి]

(2) ఉపద్రవము; ఆరిష్టము — కొంపకు
వండదెచ్చినాడు; వచ్చి [నె]

వంత = వీధి నాటకంలో వెనక పాడుపాట
[చి]

వంతు = (1) ఉమ్మడి పనిలో దామాషాగా
పనిచేయునది [తె]

(2) వంకము — వా తో వంతు పెట్టు
కొన్నట్లు [ప; నె]

వంపు (1) తడవ, వర్షాయము — అప్పుడే
రెండో వంపు అన్నం తిన్నాడు [నె]

(2) బండిచక్రమునకు వేయునది; పూటి
[చి]

వంపొత్తుకొను = పశవరచుకొను [కర్]

వక్కండు = వప్పు బియ్యములను నన్ను
పోటుతో దంచుట [తె]

వక్కణము = (చూ) ఒక్కణము [నె]

వక్కణాలు = పొంకమైన మాటలు [తె]

వక్కల ముక్కలు = అరకొరలు —

వనివక్కల ముక్కలాచేసి పోయినాడు;

వక్కలు ముక్కలుగా నవలి మ్రింగు;

వక్కలు ముక్కలు [నె; అ; వ]

వక్కలొక్కలు = లొడుకుల్లోడుకులు
[అ]

వక్కాకుశాస్త్రము = వివాహ నిశ్చయ
కాంబాలము [అ-సె]

వక్కి = బక్కచిక్కిన; ఒక్కి; ఒల్లి —
వక్కివాడు [నె; కర్నూ; అ]

వగ్రణ = తిరుగపోత; పోవు [నే]

వచ్చు = (1) ఎక్కువగా వ్యాపించిన కలరా
బోచీటిద; అరిష్టము; చేటు — వదో వచ్చి

బుట్టినట్టు వుట్టింది; వంద [నె; అ]

(2) తీవ్రమగు అస — వచ్చబట్టి అదే
మాటకీమాటకీ తిన్నాడు [అ]

(3) అనూయ

వచ్చుండాలు = పోటీలు [గు]

వచ్చుగావుండు = వచ్చుగా ఉండు [వి]

వజ్రలేరుపులు = పెండ్లిలో వడమటి అరుగు మీద పెట్టుకుండలు. ఇక్కడనే పెండ్లి కూతురు గౌరీపూజ చేయును [మ]

వట్టము = (1) పెద్ద నాణెమునకు చిల్లర యిచ్చుటకు తీసికొను సుంకము—రూపాయకు బదులైనలు వట్టము [నె; చి; కర్నూ]

(2) నష్టము; దండుగ — దాంట్లో నుంచి వటం వచ్చింది [కరీ; ప; గో; ఆ]

(3) జుట్టి [కరీ]

(4) అవసరమైన కర్పు [అ]

(5) పంకర; వక్రము [గో]

వట్టపునోరు = (1) వదరుబోతు [వ]

(2) వక్రపునూలి లాడువాడు [నె]

వట్టవారు = ఘండు మానకవచ్చు [కరీ]

వట్టికాలు = మోకాటి క్రింది భాగము — నా వట్టి కాలి రోముం పోయినట్లు [నె; ఆ; తె]

వట్టిచాప యండు = చిక్కిపోయినాడు [మ]

వట్టిచేప = ఉప్పుచేయక ఎండబెట్టిన మంచి నీటిచేప — వట్టి చేపవులును. (ఉప్పు రుద్ది ఇట్లే ఎండబెట్టిన సముద్రపు చేపను కరవాడ అందురు.) కాకి అరుస్తూనే ఉన్నది, కరవాడ ఎండుతునే ఉన్నది [నె; ప; ఆ]

వట్టితునకలు = ఎండిన మాంసపు వరుగులు; ఉప్పుకండలు; ఉప్పుంసులు [మ]

వట్టిదిపోవు = పొయ్యిమీద వంటకములు ఏమీ లేకుండా పూరకే కచ్చెలు కాలిపోవు — పొయ్యి వట్టిది పోతున్నది [నె]

వట్టిపోవు = (1) పశువు ఇచ్చే పాలు ఎండి పోవు [కర్నూ; నె]

(2) భూమి తడి ఆరిపోవు [కర్నూ; ప - గో]

వట్టివాడు = వ్యర్థుడు [నె; ఆ; తె]

వట్టు = పరకు—ఇంతవట్టు [కరీ]

వట్టు = ముఖముపై ఎండిన కన్నీటిగుర్తులు [నె-పొ]

వశము = ప్రథలో జోడించు వంపు రేకు [చి]

వడ = (1) గారె [నె; చి; రాయ; తె]

(2) ఎండబెట్టు—వడ దగిలించి [ఆ; తె]

వడకవప్పు = చిన్న ముక్క [తె]

వడప = పరిశుభ్యత — వడప అయినది [గు]

వడపు = (చూ) ఒడుపు [కర్నూ]

వడము = చేపలువట్టు పరికరము [చి]

వడితనం = తొందరపాటు [శ్రీ]

వడిదారము = రాత్రిమునకును కడుగును తగిలించియుండు దారము (బెల్లు వలె) [నె]

వడిదుడుకు = (1) ప్రమాదము — అవడ [నె-పొ]

(2) ఎచ్చు తక్కువ—దారి వడిదుడుకుగా ఉన్నది [నె]

(3) నడకలో ఒక క్రిమరీతి లేని వ్యక్తి; తొందరపాగి— అయిన ఒక వడిదుడుకు మనిషి [నె]

వడివంగు = గర్వమడగు [కరీ]

వడిసెల = (చూ) ఒడిసెల [నె; కర్నూ]

వడుపు = (1) వత్తుగా ఉన్న పైరు [తె]

(2) చేతిలానువము—వాడువడుపుగా వని చేస్తాడు [తె; నె]

వడుసుబోవు = (1) పంగిబోవు [అ]

(2) గుడ్డనూలు తక్కువై ఉతుకులో దారు దారుగా ఏర్పడు — పంచ వడుసు బోయింది [నె]

వడ్డించు = తిట్టు, తన్ను— నాలుగు వడ్డించరా [తె; నె]

వతను = పాలు మొదలగునవి వాడుకగా
యింటికి తెచ్చి యిచ్చుచుండుట —
ఆతడు వతనుగా మంచి పాలుపోస్తాడు;
వాడుకగా [గో]

వత్తలు = (1) వాడిపోయినవి [కరీ; చి]
(2) కాయలుకోసి ఎండబెట్టిన వరుగులు
[ఁ]

వత్తాని = చూట సహాయముచేయుట; ఒకరి
పక్షము వహించుట — అయినట వత్తాని
వచ్చినారా; వత్తాని [నె; గు]

వత్తి అగు == కృశించు—వత్తి అయిపోయి
నాడు [నె; కర్నూ; అ; తె]

వత్తులు = చంటిపిల్లల ముంజేతి ఆభరణ
ములు; ఒత్తులు [కరీ; నె]

వత్తాని = (చూ) వత్తాని [తె; నె]

వదగడు = పనికిరాదు— అవి విత్తనాలకు
వదగవు [చి]

వది = (1) రోతైన గుంట

(2) గాయము [నె. పొ]

వనగూడు = కలసివచ్చు; సమకూరు—వీటి
వనగూడలేదు [నె]

వనజంబళము = అన్న వస్త్రాదులను కోరక
కేవలము నిరీడనానికి పనిచేయు ఏడాది
సరిజీతము; కడుపు కూటిపని [అ]

వనము విడిచిన కోతి = కులమునకు బాసిన
వ్యక్తి [కరీ]

వనారు = వీలు; సౌకర్యము; వసరు [అ; బ]

వనాసరము = వ్యర్థము; అనవసరము
[అ; బ]

వన్నెవాసి = కీర్తి—వన్నెవాసి తగ్గింది
[నె; కర్నూ; తె]

వపదీయు = అధికముగా బాధించు—వాడి
వపదీని ఆరవేసినారు (వప = పేగులపై
నుండు సన్నటి పొర; యజ్ఞములలో
యజ్ఞపశువు వపదీని పేర్లు; అదే విధ

ముగా బాధించుట అనుట, ఇది అతి
సామాన్యమైన వాడుక మాటగా నున్నది)
[నె; కర్నూ]

వప్పారు = పాక; వసార [నే]

వయ్య = ఒకడానిలో భాగము [నె]

వర = (1) బావులు కుంచుటకు ఉపయోగించు
మట్టితో చేసి కాల్చిన వలయములు —
వరలవావి [నె]

(2) పరువు, దిండు మొదలగు వాటి
మునుగు; కలీబా, గొసిన [నె; కర్నూ]

వరంబడి = ధనదాయము; వరుంబడి
[కర్నూ]

వరక = ఏడవారు; ఏటి వరక [చి]

వరకట్ట = అడవివంది వెండ్రుకలతో చేసిన
చిన్నకట్ట. (బ్రష్) దీనితో ధనికుల ఇండ్లలో
బంగారు సొమ్ముల మకీల అప్పుడప్పుడు
కడుగుచుండురు; వరాకట్ట; వరాహపు
కట్ట [వ]

వరగడ్డము = (1) నిద్రముగా నున్న రాతి
యొక్కగాని, గట్టు యొక్కగాని అంచు
—వరగడ్డాన నిలుచుకో బాక [నె; తె;
గు]

(2) ప్రోవ ఒకప్రక్క ఎత్తు ఇంకొక
ప్రక్క తగ్గుగా నుండునది [అ]

వరటకపోవు = కృశించు; ఎండుకపోవు
[నె]

వరడు = ఒక్కచిక్కిన వాడు [గో]

వరడుగ్రక్క = నక్కయఅవు [కరీ]

వరదగూడు = చంద్రునిచుట్టు ఏర్పడు వరి
వేషము; గలిగూడు [మ]

వరదట్టుకొను = రాబట్టుకొను—రావలసిన
వడ్డీ వరదట్టుకొన్నారు [చి]

వరంపండు = (చూ) వరపడు; వరము
పండు; వరముకొరకు పండు (పండు
కొను) [వ; కృ]

వరపడు = కోర్కెలకొఱకు, ముఖ్యముగా
 త్రివిధ సంతానముకొరకు, దేవి ఆలయ
 మున నిష్ఠతో ప్రతిదినము కొంతసేపు,
 దేవి ఎదుట పాగిలబడి, ధ్యానముతో
 నుండుట— అమె జొన్నవాడ కామాక్ష
 ప్పుట వరపడినది [నె; కర్పూ; అ; తె]
 వరప్రయాణము = చేయదలచుకొనిన
 ప్రయాణమునకు తిథి వారనక్షత్రములు
 బాగలేనప్పుడు, ముందుగా ఒక మందిదిన
 మున వేరొక యింటికి వయనమై పోయి
 ఉండుట [అ]

వరలు = వాగు; వదరు

వరవ = (1) చెరువుకు నీళ్లు వచ్చుటకు సహజ
 ముగ (త్రవ్వకనే ఏర్పడిన వాగు) అ చెరు
 వుకు వరవ వాగులైవు [నె; అ; తె; గు]

(2) చేకూరు నడుపాయము — డబ్బుకు
 మాకేమి వరవ ఉన్నదా? [నె; అ; తె]

(3) గడ్డ [వి]

వరవడి = వేగము; ఉరవడి [కర్పూ; నె]

వరసందు = రెండు ఇండ్లసూరు కలిసికొనిన
 చోటు, వాటినుండి జారిన నీరు బయటికి
 పోవుటకు గోడల నడుమ ఏర్పరచిన
 చిన్న ఎడము — వరసందున నడచిరా;
 సూర్యసందు [నె; అ; గు]

వరసజ్వరము = చలిజ్వరము; మలేరియా

వరాకట్ట = పందిరోమములకట్ట; వరకట్ట
 [నె-పొ]

వరిడి = (చూ) వరిది [తె]

వరిది = శ్రీమంతులు, రాజులదగ్గరకు
 ఎప్పుడూ ఇచ్చకము మాటలు చెప్పనది;
 — అయనకు ఎప్పుడూ వరిది చెప్పాల.
 వర్తి; వరిడి [నె]

వరి మురిగెనని కొడవలి బారవేయు =
 అక్కఱ వస్తువును అక్కఱలేనప్పుడు,
 అజాగ్రత్తగా పడవైచి, తరువాత వివార
 పడు [కరీ]

వరుంబడి = ధనదాయము; డబ్బురాక; వరం
 బడి; వరుమానము — మాకు వరుంబడి
 తగ్గింది [నె; తె; అ]

వరుగు = ఎండిందిన కూరగాయ ముక్కలు
 — మామిడివరుగులు; వారుగులు [కరీ;
 వి; నె]

(2) బక్కచిక్కిపోవు — వాడు వరుగై
 పోయిండు [వ; నె]

వరుణ = ఒకరిగా వ్రాజయో, పారాయణయో
 చేయుటకు మరియొకరిని నియమించి
 అవసరమైన ధనమిచ్చుట — ఆయనకు
 వరుణ ఇచ్చినాడు [శ్రీ]

వరువది = (చూ) వరిది [నె-పొ]

వరుస = ప్రాయము; వయస్సు — అయన పెద్ద
 వరుస మనిషి [నె; వ]

వరుసబడు = మామలెల్లడు వరుసతో వరి
 హాసములాడుకొను — వరుసబడుతున్నాడు
 వరుసలాడు [నె]

వర్తిగ = (చూ) తలేరు [అ]

వర్తి = (చూ) వరిది [నె]

వర్లు = వదరు; [పేలు — వర్లుబోతు [అ; మ]

వఱదవాలు = ప్రవాహమువలె వచ్చు;
 వెల్లువబెట్టు

వఱలు = కారము — వఱలుగారెలు [వి; శ్రీ]

వఱలులు = వీటలు — గోడ వఱలులిచ్చింది
 [వి]

వల = పర్యాయము — మీరవతోటలతో ఒక
 వల సాలు తోలెదరు, రెండవ వల అచ్చు
 తోలెదరు [గు]

వలంత = ఒక కొనన రెండుగా చీల్చి
 పంగాలు చేసిన నొగ, దీనిని బురద
 కయ్యలో చదరపెట్టను ఉపయోగించు
 నల్లమానుకే బిగించెదరు [నె; వి]

వలపక్షము = పక్షపాతము — అయనకు వాడి
 మీద వలపక్షము [కర్పూ; నె]

వలలో వేసికొను = బేలుపుచ్చి లోబరచు
కొను—అయినను ఎటనో వలలో వేసి
కొన్నాడు [నె]
వలాకు = సుకుమారి [కరీ]
వలాసాలు = మిల్లుసంచులు [కృ]
వలికి = శృణవము; గోరి [తె; నె]
వలిబట్టు = చలికి అవయవములు కొంగుర్లు
పోవు — ఈ ముసాగావ నన్నజీవాలవ
వలిబట్టినది [నె; ప; తె]
వలుసపోవు = కారణము లేకయే తల్లికి
పాలు రాకుండుట [మ]
వల్లకో = ఊరుకో; వల్లకో [శ్రీ]
వల్లడి = తొందర; చెడుపు—వాడికేమి వల్లడి
వచ్చిందో (తిట్టు) [నే; నె]
వల్లపడదు = వీలుకాదు; చెలడు—అదంతా
ఇక్కడ వల్లపడదు [నె; తె; అ; గో]
వల్లమాలిన = (1) అడ్డు ఆపులేని — వల్ల
మాలిన కోపం వచ్చింది [వి]
(2) సాధ్యంకానివని — ఈ వల్లమాలిన
వసులు నావల్లకావు [వి]
వల్లమునంచి = ధబ్బువేసి నడుమునకు
కట్టుకొను తిట్టి; జాలెనంచి [అ]
వల్లచెపు = దారితెన్ను—నీవనికీ దారితెన్ను
వల్ల వైపు లేదు [నె.పొ]
వల్లు = శకునము [కరీ]
వల్లుమిక్కిలియగు = అవశకునము కలుగు
[కరీ]
వల్లె = పంచ, గుడ్డ [చె]
వల్లెంపుపంచ = పెండ్లికూతురుకు వల్లె
వాటుగా రెండువక్కల వేయు అంగ
వస్త్రము [నె.పొ]
వల్లెవాటు = అంగవస్త్రమును ఒక చంక
క్రిందనుండి తీసి ఎడట భుజములపైకి
లాగి కప్పు విధము [చె; నె]
వల్లెలు వేయించుట = యుక్తవయస్సు
వచ్చిన ఆడపిల్లలకు మేనమామలు ఓజీ

(పెట్టలు తెచ్చి వేడుక చేయించి ఇచ్చుట
[తూ-గో])

వషట్కారాలు = చీవాట్లు [తె; నె]

వష్టమువాడు = వైష్టవుడు [నే]

వసపాది = ఇంటిపెరటితో. జలదారిగుంట
చుట్టును, బిడ్డల వైద్యమునకుగా వసగడ్డ
లను వేసి పెంచుపాది. తుంగవలె ఎప్పటి
వసను మూడేండ్ల కొకసారి త్రవ్వివేసి
కొత్తవసను నాటుచుందురు, లేకున్న వస
ముదిరి నాభి అయి, కఠిన విషమగును
[నె-ఆత్మ]

వసపిట్ట = ఎడతెరిసి లేకుండా మాట్లాడు
వాడు (చూ) వసబోసినవాడు [తూ-గో;
గు]

వసబోసినవాడు = ఎక్కువగా మాట్లాడు
వాడు; వాయాడి. వసచొది చిన్నపిల్లలకు
పోయుదురు. దీనిని ఎక్కువగా పోసిన
మాటలు ఎక్కువగునని నమ్మకము—
వాడికి ఎక్కువగా వసబోసినాడు;
వసపిట్ట [నె; కరీ]

వసారా = (1) రెండువ్రక్కలా క్రిందికి
సూర్లుదించిన ఘరిపాక [నె; కర్నూ; అ;
తె]

(2) ఇంటిముంచు వేసిన వరండావంటి
పందిలి [నె; తె; మ]

(3) సోపా [అ]

(4) అరుగు [వి]

(5) గుమ్మము [కరీ]

వసుకుడియు = క్రొత్తపెండ్లి జంటను పీటల
నుండి లేపునపుడు వారిపై నుండి ముడుపు
పైసాలు చుట్టితీయు [కరీ]

వస్త్రకలిశము = (చూ) వస్త్రగాయము; వస్త్ర
కళశము [కర్నూ]

వస్త్రకళశము = (చూ) వస్త్రగాయము; వస్త్ర
కలిశము [కర్నూ]

వస్త్రకాయకము = వస్త్రగలితము [వి]
 వస్త్రగలితము = (చూ)వస్త్రగాయము [నె]
 వస్త్రగాయము = (1) దేనివిగాని మెత్తటి
 పొడిగొట్టి, పలుచటి గుడ్డగుండా అది

పడునట్లు చేయుట; వస్త్రగలితము, వస్త్ర
 కలిశము, వస్త్రకళకము [నె; గో]
 (2) వడగట్టు [అ]
 వస్త్రగాళము = వస్త్రకాళము [అ]

వా

వాక

వాట్లమారి

వాక = వంశగౌరవమునకు తగినది — నాకు
 వాకగాదు [కరీ]
 వాక = నీరుబారు వల్లపుపొలము; వాడ;
 వాడవ; వడవ
 వాక = వలదు — వాక-తాకవాక [అ]
 వాకిర = కక్కుట [నె; అత్మ]
 వాకిటఉండు = స్త్రీ బహిష్టము అయి దూరముగ
 ఉండు [వి]
 వాకిలి = (1) కలుపు [రా; నె]
 (2) ఆవరణము, గుమ్మము [నరా-]
 (3) ఇంటికి ముందు ఉన్న ఆవరణము;
 మిట్ట [శ్రీ; ఉ-గో]
 వాగట్టు = వాననీరు కల్లములోనికి రాకుండా
 చేయను కుప్ప నురిపిడి కల్లముచుట్టు
 వేసినకట్ట [నె; అ]
 వాగర్థ = సముద్రతీరము; కఱవాక; కరాక
 [నె-తూర్పునాడు]
 వాగల్లము = కుప్ప నురిపిడికిగా చేసినకల్లము
 చుట్టు పడుగు వరచిన దానికి మించు
 నట్లుగా ఎక్కువగా చేసిన కల్లము [నె]
 వాచిపోవు = ఎక్కువగా ఆశపడు — మొగం
 వాచిపోవు; మామిడిపండుకు వాచి
 పోయినా [నె]
 వాచూరు = ఇంటికప్పుచూరు; వాలుచివరి
 భాగము — వాచూరుపట్టె [చి; నె]
 వాచూరు = వాళలిచూరు [కరీ]

వాచేడు = ఎక్కువగా చెడు; వాచ్చెడు [అ]
 వాచ్చెడు (వాని + చెడు = ఎక్కువ చెడు)
 — వాడు వాచ్చెడిపోయినాడు [నె]
 వాటంగ అగు = లావుగ అగు [మ]
 వాటపందెము = ఒడ్డిన పందెపు ధనము
 — పదిదూషాయల వాటపందెము వేసు
 కొన్నారు [నె; అ]
 వాటపడు = బండి మొదలగునవి తలక్రిందు
 లగు; వాటుపడు [అ; బ]
 వాటుము = (1) ఎక్కువైన బలుపు — వాడు
 వాటంగా ఉన్నాడు (వాటంబైన వేట
 తమకంటె అని పోతన) [వి]
 (2) అనుకూలము — వాటంగా వారికింది
 [నె]
 (3) ఏటవాలు స్థితి — వారివాటుము [నె]
 వాటారము = చిలికే కవ్వపుత్రాడు; తరి
 చాడు [గు]
 వాటికూళ్లు = వారియింట, వీరియింట తిను
 ఉచితమైన భోజనము [నే]
 వాటు = (1) అప్రయత్నముగా కలిగిన
 లాభము — బోలెవాటు గొట్టినాడు [నె]
 (2) తలక్రిందు లగుట; బోలెవాటు —
 బండివాటు వడినది; వాటపడు [నె; తె]
 (3) అసందర్భపు కూక [వి]
 (4) కొగిలింక — వాతేనుకొను [కరీ]
 వాట్లమారి = వాట్లు = అసందర్భపు మాటలు
 పలుకువాడు [కరీ]

వాడ = ధాన్యములు విలువచేయు పెద్ద మట్టి పాత్ర [అ; బ]

వాడకము = ఉపయోగము; వాడుట [నె; కర్నూ; అ; తె]

వాడకాలు = (1) బోగంబిది—ఇదేమి వాడకాలునీది అయిపోయిందే [నె-చిక్షిణ]

(2) వాడవదినె — వాడవ (పేటకంత బీక) వదినె (వరునైనది) [వ]

వాడపెంకాయ = బొసకదీసి ఎండబెట్టిన గోడుమవర్ణపుకాయ [నె]

× వచ్చి పెంకాయ; కొబ్బరికాయ

వాడవదినె = తిరుగుబోతు ఆడది [కరీ]

వాడుక = (1) వినికిడి; జనశ్రుతి—అయిన మంచివాడని వాడుక [నె; కర్నూ]

(2) అలవాటు—అది వాడికి వాడుక [తె; నె; అ]

వాణి = కండువా; ఉత్తరీయము; పై పంచ [శ్రీ]

వాణి = పైట; ఓణి

వాతవియ్యము = శవము నోటిలో బోయు వియ్యము (అత్యంత దైన్యమును దెలుపు పదము—వాతవియ్యము గూడ లేకుండా చచ్చినాడు [నె])

వాతవియ్యము = (చూ) వాత వియ్యము [నె]

వాద = వెల్లువనీరు తగులు పల్లపు పొలము; పడవ; బాడవ—అల్లారువాడ [నె]

వానకాలం యానంగిచదువు = సరిగా రాక ఎప్పుడో పీల్చెనప్పుడు, వానలలో ఎండలలో చదివిన చదువు; వనిలేని కాలంలో చదివినది, ఒక్కముక్కల చదువు [మ]

వానకాళ్లు = క్రిందికి సారలు సారలుగా దిగిన మట్టులు; ఇది వర్షపాతము — పరమట వానకాళ్లు దిగినవి; వానసేర్లు [నె; అ]

వానగండు = (1) వడగండు; రాశ వర్షము (2) పెండ్లికొడుకుకు బావమొడుగు వడించు పిండివంట [మ]

వానగుడిసె = గొడగు [చి]

వానసేర్లు = (చూ) వానకాళ్లు [వ]

వానాకాలపుచదువు = అరకొరలుగా వచ్చిన విద్య—వల్లెలలో పనులలేని వానాకాలములో మాత్రం చదివిన చదువు [నె]

వానాగుంతలు = వామనగుంటలు [చి]

వాపరించు = ఎక్కువగా దందానడపు [కరీ]

వాపాటము = అభ్యాసము; అలవాటు [పొ]

వాపు = కోరిక [గు]

వామానము = మృషాభిమానము; తెచ్చికోలు గౌరవం—వామానం చూసి పోయినాడు [నె]

వామి = (1) సురిసిన గడ్డిని పొడవుగా, గడ్డి అయిపోవునంత వరకు ఉండు నట్లుగా పేర్చినది; మేట; [నె; కర్నూ; తె]

(2) కయ్యలలో పోసి ఉంచిన పెద్ద ఉప్పు కప్ప [నె; అ]

(3) పెరడు—గడ్డివామి [చి]

వామినికోయు = గడ్డిమేటను పేర్చు [నె]

వాము = (1) అప్పుడే రొంపిన చల్లనచేనిలో విరిచిన నీటిని, చిన్న చిన్న కాలువలు దీసి, చల్లిన మొలకకు దెబ్బతగులకుండా మెల్లగా ఆ నీటిని బయటకు తీసివేయుట—నారు కయ్యలో నీళ్లు వామిరా [నె]

(2) కప్పదీయు [అ]

వాముకొను = గడ్డగప్పు [చిరీ]

వాయు = (1) తినుబండారములు కాల్చు నప్పుడుగాని, వియ్యము మొదలగునవి దండునప్పుడుగాని బాండలిలో, రోటిలో ఒక్కొక్క కడవ పట్టగలిగినది; వాయు—దానిని రెండు వాయులుగా దంచు [నె; అ]

(2) వర్షాయము (అన్నము తినునప్పుడు)—మొదట వాయు [అ]

వాయాడి = (1) నోరుగల ప్రి; ఊరికి వాగు నది [చి]

(2) మాటకారి [నె]

వాయి = (హ) (1) వాయ [కర్నూ; తె]

(2) మూర్చరోగము

వాయిదా = (1) వాగ్దానము [తె]

(2) కేసు వినుటకు కోర్టు యిచ్చు గడువు

(3) చెల్లించవలసిన మొత్తము వద్దులు వద్దులుగా చెల్లించు — పది వాయిదాంతో కట్టాల (Instalment) [అంధ్ర]

వార = (1) ప్రక్క; వైదొలగు — ఒకవారగా నిలుపు; ఓర [నె; తె]

(2) దూకుడు; వాటము (Slope) [అ]

(3) వ్యత్యాసము — దానికి దీనికి అంతగా వారలేదు [నె]

వారగు = తొలగు — వీడ వారయింది [అ]

వారచ్చు = ఒకే అట్టతో కుట్టిన పలుచటి చెప్పు [నె-మెట్ట]

వారడి = (1) భేదము — దాని వారడికట్టచ్చి నాడు

(2) చేసినతోటను, తక్కువను సరి చేయుట; ఎలవ — అన్నంవారడి ఫల హారంలో తీసేనాడు [నె]

(3) ఏటవాట [అ; బ]

వారపాక = ఇంటిగోడకు అనించి వాలుగా వేసిన పందిలి [నె-ఆత్మ]

వారపాకు = కొట్టము [తె]

వారపోయు = (1) పుట్టచుట్ట దిరుగుచు, ధ్రువాని దంపతులుగాని నన్నగా పోయు నీరు మొదలగునవి [కర్నూ]

(2) దేవునిముందు నీరుబోసి మ్రోకుట [తె]

వారబోవు = (1) ప్రి విహిష్టు ఆగు; దూర ముగ నుండుట — ఆమె వారబోయింది [నె]

(2) ఓరగానుండు [వ]

వారము = పంటలో సగము ధాన్యమునిచ్చు వద్దతి — వారం సారం వచ్చిందింత; మేడిపాట [ఓ]

వారా = భేదము; వార [అ; బ]

వారాది = పంతెన [తె]

వారాలుజేసికొను = రోజొకరియింట నియా మకముగా భోజనము చేయుచు ఏడు దినములు గడుపుకొను, ఇది ముఖ్యముగా విద్యార్థులు చేయువని [వి; కఠి; నె]

వారిజీ = కపిల (మోట) కాడిమద్య, నీటి బాస మోకును విగించుటకు, పన్నికట్టి పెట్టిన పలుపు (ఉచ్చుతాడు); వార్నె

వారిసె = (1) మోటుపగము

(2) నాగటితాడు [కఠి]

వారు = (1) సన్నముగా కోయు (చెక్కు) [నె]

(2) దేవునకు నైవేద్యముగా పోయునది [నె]

వారె = రెండుచేతులకు అబ్బునంత — వారె గట్టి తెస్తున్నా; పందెం [వి]

వార్నె = (1) కపిల మోకును కాడికి విగించు టకు పన్నిన ఉచ్చుతాడు; వారిజీ [నె-ఆత్మ]

(2) కాడి మానుకు వదులుకట్టియుంచు ముప్పేటతాడు [నె-పొ]

వార్నెపీట = వార్నెను దూర్చు అల్లకము [నె-పొ]

వాలకము = (1) పేరుకు పనిచేసినట్లు నటించుటకు — వాలకంచేసిపోయినాడు [నె]

(2) విధానము; వద్దతి

వాలకాలు = జాతరలలో వేయు వేషములు [గ]

వాలగ = మేలైన నున్నటి మంచివీటిచేవ; వాలుగ [నె; అ; తె]

వాలగ మీసాలవలె = కోవుగా తెగులు లేకుండా ఎదుగు వరిదంబును పోల్చి చెప్పుట — వైరు వాలగమీసాలవలె వస్తున్నది [నె; అ]

వాలాయము = (1) సహజము — ఇది వాడి వాలాయము [కర్నూ; నె]

(2) అలవాటు ప్రకారము, అయినను కాక పోయినను అదే సమయమునకు చేయు పని — వాన వాలాయం తీర్చుకొని పోయింది; అనగా బాగుగ కరువలేదనుట [నె: అ]

(3) కప్పక — వాలాయంగా రండి [వ]

వాలు = (1) ఏటవారు — ఇంటికప్పుట వాలు తక్కువై నది [నె: కర్నూ]

(2) వర్షాయము — ఇది రెండోవాలతిండి [నె]

(3) బావి త్రవ్వినప్పుడు తీయు వరుస [కరీ]

(4) ఒరగడ్డము; ఏటమైన ప్రదేశపుకొన [అ]

వారుగ = (చూ) వారిగ [వ]

వాలెరుపు (వాల + ఎరుపు) = ఉచ్చతో గూడ అరి, పొడిపొడిగా విరబడిపోయిన పేడఎరుపు [నె]

వావిలిపొరక = దూలాలపైన కప్పు దంతి; కొడినెపొరక; దంతి [కరీ]

వాసనకట్టు = నెయ్యి మొదలగువాటి వాసన తగ్గిపోకుండునట్లు, పాత్ర మూతికి గట్టి మూతగా కట్టినది; వాసనకట్టు [నె]

వాసి = (1) నెమ్మది; నయము — జ్వరం వాసి అయినది

(2) కొరక, పరిమాణము — పని తాళు (పాతక) వాసిగూడ తాలేదు [నె]

వాసూరుపట్టె = వాసూరున విగించిన చెక్క- [చి]

వాళిగ = పొన్నలు (Funnel) కువ్వెస; గరాటు

వాళి = (1) వాడుక, అలవాటు [వి]

(2) ఉనికి; స్థావరము — ఇది దేశవాళి పసరము

వి

వింటిలిదబ్బ

వింటిలిదబ్బ = విల్లి నంబువంటిది, బాణము నకు బదులుగా అల్లెత్రాడు నడుమనుండు చిన్న అల్లె కమ్మలో చిన్నరాయిబెట్టి, అల్లె త్రాడు లాగి కొట్టునది; ఇంటిలిదబ్బ; ఉండేలిదబ్బ — పిల్లకాకేమి దెలుసు వింటిలిదబ్బ ఏటు [నె: అ; తె]

విచారింపు = ఒక ఇంట జరిగిన మరణ మునకుగా, ఆ ఇంటివారి చుట్టములు పోయి చేయు ఓదార్పు; పరామర్శ; మంద లింపు — విచారింపుట తుక్రవారంపోరాదు [నె: కర్నూ; అ; వ]

విచ్చు = ప్రత్యేకముగా నుండు నాణెము; విచ్చురూపాయి. [గ]

విచ్చెలు = దూదపంజలు [కరీ]

విడిచినది

విడతలు = మారు — ఎన్ని విడతలుతింటారు; ఇడతలు [తె]

విడదొక్కు = ఒక పెద్దపొలమును విభజించి బాగములకు ఆయా బాగములను ప్రత్యే కించు — మిదిపొలం పెద్దవాడికి విడ దొక్కినారు [నె: అ]

విడవలి = చెరువుకొట్టులలో గంటగట్టిఎదుగు దర్బగడ్డి. దీనితో ఇండ్లు కప్పుదురు; కుళ; ఇడవలి (ఈ జాతిలో నువాసన గలదే వట్టిపేరు) [నె]

విడిచినది = భర్తచే విడువబడిన జారిణి

(2) నిగ్గవిడిచినది ప్రి — అది విడిచిన ముండ [నె: అ]

విడుచు = కలకు అంటిననూనె, సీకాయ
మొదలగు వాటితో పులుచుగా నూనె
వదలుట—తల బాగా విడిచినది; విడిచి
పోయినది [నె]

విడుచు = వండిన పత్తిని కాయనుండి
ఁబలుచు—ఈ చేను మూడు విడుపులకు
వచ్చినది [నె-పొ]

విడుదాకు=విడిపోవుట [కరీ]

విడెముపెట్టు=చునుపు నిశ్చయమొనర్చు;
విశ్చిత్తార్థము; తాంబూలముపెట్టు [కరీ]

వితణము = వితండము; మూర్ఖము; పెడ
ద్రుము — వాడు ఒలే వితణ్ణపు మనిషి
[నె; అ]

విత్తుపూజ్యము = చల్లిన విత్తనములుగూడ
వందక పైరు ఎండిపోవుట — ఈ విడు
మాట విత్త పూజ్యమైనది × కొడవటి
పూజ్యము=పైరు ఎదిగి కోయవలసిన
అగత్యము లేకనే ఎండిపోవుట [నె]

విదైలు=కెరటాలు [వి]

వినాయింపు=మినహాయింపు [వి]

వినకిడి=(1) కింవడింతి; అవాయి; పుకారు;
[నె; కర్నూ; తె; అ]

(2) విననది [గో]

(3) అనేక విషయములను విని తెలుసు
కొని యుండుట [అ; బ]

(4) ఇంపు—అయన ఉపన్యాసము విని
కడిగా లేదు (వినుటకు సొంపులేదు)
[అ]

వినపించుకొను=(1) చెప్పినది ఆలకించు

(2) చెప్పినట్లు చేయు — వాడు నామాట
వినపించుకోలేదు [నె]

విప్పలగ్గము = కొంతవంత; విద్వారము
[కరీ]

విప్పెట్టు=జగుప్పితము [కరీ]

విరగగోయు = తగించు—తనకు రావలసిన
దబ్బు విరగగోచుకొని మిగత దబ్బు
నాడు [నె-పొ]

విరదాట్లు = వీరులత్రాళ్లు, కొలుపులలో
గొల్లలు తొడలుచుట్టు వినరికొట్టి 'టప్'
అను శబ్దముచేయునవి. ఇవి ఎలుకతోక
వాటపు కురుచమొకటి. ఇవి ఉంచు
పెట్టెను 'గంగపెట్టి' అని పూజింతురు
[నె]

విరుగడమైపోవు=విడిపోవు [కరీ]

విరుగుడు = విషమును విరచునది; ఉపశమ
నము—నామక (నాగుక) బిలుము విరు
గుడు [నె; కర్నూ; అ; వ; తె]

విరుపు=(1) అనూయ [కరీ]

విలవిలలాడు = ఆయాసముతో తిరించు
[కరీ]

వినరురాయి = తిరగలి; రాగినకల్లు [అ]

వినవిన=(1) ఒకచని కొకటి యంటక
ఉండు

(2) దేనికదే యుండి పోవు [వి; కరీ]

విస్తళ్లువేయు=భోజనమునకు నిద్రముచేయు;
పీటలువేయు—విస్తళ్లు వేసినారు, లేండి
[నె; కర్నూ; తె]

విస్తుపోవు=అశ్చర్యపడు [చ]

వి

వీరంగము

వీరజాటి

వీరంగము=పెద్ద గోల [కరీ]

వీరకత్తి = వియ్యపురాలు × వీరూడు =
వియ్యంకుడు (భ్రష్టరూపములు) — ఈర
కత్తె; ఈరకాడు [గ]

వీరజాటి=వీరులతాడు. గంగమ్మ భక్తుడు
దీనితో మోడుకొనుచు, నృత్యముచేయును.
(చూ) విరదాట్లు [చ]

వెంగళప్ప = వెణ్ణిబోగలవాడు [నె; సర్కా; తె; అ]

వెంపలాడు = తరిమి వెన్నాడు — వెంపలాడి చంపినాడు; వెంపల్లాడు [క]

వెంపు = వైపు; తట్ట; ప్రక్క

వెత్తెళ్లు = కొలబానలతో దాన్యము కొలవగా హెచ్చు వచ్చిన దాన్యము [నె-పో]

వెచ్చము = (1) ఇంటికి కావలసిన చిల్లర వస్తువులు—వెచ్చానికి పోయినాడు [నె; కర్నూ; అ]

(2) మందులు వండుటకు కావలసి వచ్చే శొంఠి, పిప్పళ్లు మొదలగు దినుసులు [తె]

వెచ్చలు = నింపుకలు; నిప్పుకణములు [అ; కరీ]

వెట్టికిబ్రతుకు = నిరాదరణచూపినను బాగుగ పైకివచ్చు—యానాది బిడ్డమోదిరి వెటోకి బ్రతికినాడు [నె]

వెటకారము = కామే సమర్థుల మని ఇతరులను వికటముగాచేయు వెక్కిరింప [గో]

వెణ్ణిరు = వేడినీరు x పన్నీరు = చల్లనీరు [అ]

వెనుకదన్ను = వెనుకనున్న సహాయము [వి]

వెనుకడిము = వెనుక నుండు బలము [కరీ]

వెనుక కపిలె = (చూ) తిరుగుడు కపిలె [వి]

వెనుగాడు = వెనువెట్టె; పూరిండ్లకు పైభాగమున వానములకు ఆధారముగా నుంచు కొయ్య [నె-పో]

వెనుగు = కంటె [వ]

వెన్నముద్ద = ఒకరకపు గాదము; వెన్నాది [కరీ]

వెన్నుదంతి = జొన్న కంకులను పోగు చేయుట మొదలగు వసులకు ఉపయోగించు సాధనము [నె-ఆత్మ]

వెన్నుపోటు = ఒక ఇంటి వెన్నుగాడి ఇంకొక ఇంటి వెన్నుగాడికి అడ్డముగా నుండుట. వాస్తుప్రకారము ఇది దోషము—అ యింటికి వెన్ను పోటు క గిలంది - పోటీ [నె]

వెన్నాద్రి = ఒక రకపు గాదము [కరీ]

వెన్నెమ్మ = పురిటిలో శిశువులకు హనిజేయు పిశాచి [నె-పో]

వెణ్ణిక్కుటై = ఏమీ తెలియని వ్యక్తి (కుట్టి అనిన బాలుడుగాని, బాలికగాని అని తమిళము)

వెణ్ణివెంగళప్ప = వెణ్ణి బాగుల వాడు [వ]

వెలయు = (1) తగ్గు

(2) భూమినుండి పుట్టుకొనివచ్చు [కృ]

వెలిగడ = (1) నీరుబెట్టక దున్నిన దుక్కి; ఎలిగడ—వెలిగడ చల్లినాడు; గడ్డలలో కలిపినారు x రొంపిదుక్కి [నె]

(2) వర్షాధారము గల భూమి [నె-పో]

వెలిగనులుబడు = నిడు ర దేలిపోయి కన్నులు నిలిచిపోవు [కరీ]

వెలిగాకి = ఎవరితోను కలియక తిరుగు వ్యక్తి [కృ]

వెలిగాడి = ఎద్దు బండికాడ చివరకు పోవుట; ఎలిగాడు [నె; అ]

వెలిగొండలు = నెల్లూరుజిల్లాలో తూర్పుకనుమలకు పేరు, తెల్లటి అని. వీటికి కర్నూలు మండలములో ఆర్లగడ్డ దగ్గర ఎఱ్ఱముల అని, నంద్యాలకావల నల్లమల అని పేరు

వెలిమబ్బు = కురిసి కురిసి వెల్లడారిన మొగులు [కరీ]

వెలుగడి = కార్పిచ్చు; ఎఱగలి [కరీ]
 వెలుచు = చిన్న పాత్రలను తోము [కరీ]
 వెలుచు = కడుక్కోమీద ఉన్న నూలు పంతు
 కెక్కించు: లేదా రాట్నములకు డబ్బాలు
 కగిలించి ఆ డబ్బాలకు నూలు చుట్టు;
 ఎలుచు
 వెలుతురుకట్టె = ఒక అడవిచెట్టు కొమ్ము.
 దీనిని వచ్చితో వెలిగించినచో చమురు
 జోసిన దివిటీవలె వెలుగుచుండును [నె]
 వెల్లువ = ఎక్కువగా నుండుట, ఏటి వెల్లువ
 వలె ననుట—ఆ పొలములో తాటిచెట్టు
 వెల్లువ; ఎల్లవ [నె; ప; అ]
 వెల్లువకట్ట = (మా) పొల్లకట్ట
 వెళ్ళగాయు = నోటినుండి వదలు—ఆ వటపు
 విడవట వెళ్ళగాయును [నె-పొ]

వెళ్ళనంపు = (1) జాతర అయిన తర్వాత
 ఆ గ్రామదేవతను ఊరి పొలిమేరకు తీసి
 కొనిపోయి, వెలిమొగము బెట్టి ఉంచి,
 తల పగులగొట్టి వచ్చు తంతు; విసర్జన
 పంటిది — పోలేరమ్మను వెళ్ళనంపినారు
 (2) ఇష్టములేని వారిని పంపి వేయు —
 అయినను వెళ్ళనంపను యంతనేపు బట్టి
 నది; సాగదోలు [నె]
 వెళ్ళనీడు = దాటు; గడచు [కర్నూ]
 వెళ్ళబోసుకొను = తన దుఃఖమును ఒకరి
 ముందు గాతగా చెప్పకొని ఏడ్చు [నె]
 వెళ్ళాల = (1) శాఖాహరులైన మొదలియార్లు
 [చి]
 (2) కృషికులు
 వెళ్ళిపోవు = చనిపోవు [నె]

వే

వేంపుడు

వేలుకూరు రామాయణము

వేంపుడు = వేయించినది; వేపుడు —
 వేంపుడు కూర; వేక [నె; కర్నూ; అ;
 తె]
 వేకాడు = ఉక్క [చి]
 వేగించు = నెగించు, నిర్వహించు [కరీ]
 వేగిలి = సువ్వు చేని అడుగు [కరీ]
 వేగిలివారు = తెల్లవారు; వేగులవారు [కరీ]
 వేగులవారు = తెల్లవారు; వేగిలివారు [కరీ]
 వేచికాల్పు = ఎక్కువగా బాధించు —
 అయిన నన్నజనాన్ని వేచి కాలుస్తున్నాడు
 [నె; అ]
 వేపు = వైపు; వెంపు; తట్టు; ప్రక్క
 వేపుడు = వేయించినది — వేపుడుకూర;
 వేంపుడు [నె; కర్నూ; తె]
 వేయికొళ్ళజెఱ్ఱి = ద్రిమ్మరి

వేరగు = అన్నదమ్ములు కుటుంబవిభాగముగు
 [అ]
 వేరుబోవు = కుటుంబము విభాగముగు; వేర్లు
 బోవు [కర్నూ; తె]
 వేర్లుబోవు = కుటుంబవిభాగముగు; వేరు
 బోవు—అన్నదమ్ములు వేర్లుబోయినారు
 [నె]
 వేర్లుబోవు = వేరైపోవు; వేరుబోవు [వ]
 వేలుకూరు రామాయణము = మొదలు
 పెట్టిన పని ముగియులోపలనే పలుమారు
 మరల మరల ప్రారంభించుచు వచ్చునది.
 చిత్తూరు తాలూకాలో వేలుకూరుగ్రామ
 మున్నది. రామాయణ కాలక్షేపము ప్రారం
 భించి సాగుచుండ మధ్య రెడ్డిగారు వచ్చే
 వారట. రెడ్డిచ్చె మొదలెత్తుకోమంటే
 మళ్ళీ మొదలుపెట్టి కొన్ని క్షణాలైనదే

మరొక రెడ్డిగారు రాగా మొదలెత్తుకొని
మల్ల ప్రారంభించుచునే యుందురు గాని
కథ ముందుకు సాగిపోక ఆ పుణ్యకాలము
గడచిపోయేది, కథ సాగేదికాదు [చి]
వేషాలమారి = (1) క్షణక్షణమునకు మనసు
మారుకొనువ్యక్తి
(2) ఎప్పుడూ వేళకోళము పరువాడు—

వాడంతా వేషాలమారివాడు [నె; కర్నూ;
తె; అ]
(3) మోసగాడు, వేషాలమారి [చి]
వేసె = చీరకట్టుకొనుటలో పెట్టుకొను గోది
[సర్కా]
వేళపాళ = సమయము, సందర్భము —
వాడికి వేళపాళ లేదు [నె; కర్నూ; అ;
తె]

వై

వైపు

వైవాటు

వైపు = (1) ఆనుకూల్యము — పనికివైపు
దప్పింది
(2) పట్టు — వైపు దప్పి జారిపోయింది

(3) మెలకువ—వైపుగా పనిచేయు [నె;
కర్నూ; తె; అ]
వైమూల = ఐమూల [కరీ]
వైవాటు = ఆచారము [కరీ]

వొ

వొట్టెలు

వొస్కెలు

వొట్టెలు = వంపులు; చీలికలు; పట్టెలు [మ]
వొట్టుపొయ్యి = నీళ్లు కాగుటకు ఒకకుండము
పొయ్యి ప్రక్కన గుంతచేసి ఉంచి అమర్చిన
పొయ్యి; పొంతకుండ; పొయ్యి [మ]

వొట్టెమాటలు = వంకరమాటలు [మ]
వొస్కెలు = వధూవరులవై నుండి దిగతీసి
దానమిచ్చు వైసలు [మ]

వో

వోకారము

వోలాలు

వోకారము = వాంఠి; వాకర [మ]

వోలాలు = కాల్చిన వచ్చి శెనగకాయలు
[మ]

శకణ్ణము = వేళాకోళము, చాల్చి; శాణి—
అబ్బయ్య శకణ్ణాలువడుతున్నాడే [నే]
శకులుబడు = మితిమీరు; వెణిచేష్టలు చేయు
—నెకలబడుతున్నావే [నే]
శకున గీసిగాడు = ప్రతిదానికి అడ్డుపడేవాడు
శకునపక్షి = అభ్యంతరాలు చెప్పవారు;
శకునాలపక్షి; శకునగీసిగాడు [చి; కర్నూ]
శకునాలపక్షి = (1) ప్రతిదానికి ఏదోఒక
అభ్యంతరము చెప్పవ్యక్తి; ప్రతిదానికి
శకునముల పట్టింపు చూచువాడు; శకున
పక్షి [నే; తె]
(2) చెడ్డగా శకునం చెప్పవాడు, అనిష్ట
సూచకుడు [అ]

శక్కుండాలు = శకణ్ణములు, వేళాకోళములు
[అ]
శటము = విపాస; ఊద; విచ్చి; అధికేచ్ఛ
[అ; బ]
శటాయింపు = విరక్తి; కోపము [అ]
శతమానము = ఎక్కువగా తిట్లుట (నూరు
తిట్లు అనుట) — శతమానం శెట్టినాట
[నే; తె]
శరవ = మాతి సన్ననిపాత్ర [నే-పొ]
శరామసి = కొంచెముగూడ తీరిక లేనివని;
గబగబ ననిచేయు — ఆయన ఇప్పుడు
శరామసిగా ఉన్నాడు [నే]
శర్లు = కలపాగగట్టు పెద్దరుమాల

శాండో

శా

శాకారము

శాండో = (1) సర్కసులలో భీమునివలె
బలప్రదర్శనముచేయువాడు — శ్యాండో
వనులు
(2) ఎక్కువ శారీరక బలముగలవాడు;
భీముడు. ప్రొఫెసర్ కోడి రామమూరి
శ్యాండో ఈ శతాబ్దాదిలో, స్విడ్జర్
ల్యాండు దేశస్థుడు — ఈజిప్ట్ శ్యాండో
అను పుల్లనివలె ఇనుపగాలునులు
త్రెంచుట, వీనుగను పైన ఎక్కించు
కొనుట మొదలగు బలప్రదర్శక కార్య
ములను చూపుచు సర్కసు సాగించినాడు.
ఆయన ఆంధ్రుడు, విజయనగరవాసి.
కోడి రామమూరికి ఆ శాండోకు పోటీ
జరిగి, కోడివారు గెలిచినారు (ఈయన
విశ్వబ్రాహ్మణుడైనను నాయుడని పేరు

బడినది) వీరు అరి మొదలు 'రామమూరి
శ్యాండో' అను పేర విదేశములు న్నిదేశము
పర్యటించి పేరాంచి, పరమవదించినారు.
[నే; తె; అ]

శాక = ఖాగము; గురుతు; ఘరితము—
అబద్ధమాడిన శాక కొట్టినది [నే]
శాకండాలు పోవు = బడాయిలు పోవు;
ఎగిరిపాలు [గు]
శాకము = నేకము; సెగ; వేడిమి—పొయ్యి
శాకము [అ; బ]
శాకరము = శోభించు—ఇప్పుడు శాకర
ముగా ఉన్నాడు; ఈ పైరు దానికంటే
శాకరముగా నున్నది; శాకారము [నే-పొ]
శాకారము = (చూ) శాకరము [నే-పొ]

శాఖము = మాంసము (పై జాతులవారు
వాడు మాట) [వ]
శాగమట్ట = (చూ) కలబంద [వ]
శాగరమట్ట చీర = నారచీర [మ]
శాణ = తెలివిగలవాడు [తె]
శాణతనము = జాణతనము [మ]
శాణా = అన్ని నేర్చిన నాగరికుడు; జాణ
[కరీ]
శాణాతనము = శాణీతనము [గు]
శాణి = కోడిగము; చాల్చి—అంతా శాణిలు
పడుతున్నాడే [నె]
శాణి = నేర్పరి; నేర్పరికనము [అ]
శాణితనము = నాగరికము [కరీ]
శాతబడి = (చూ) చేతబడి; సేతబడి; శాతాళము
[కర్నూ; కరీ]
శాతాళము = సేతబడి; సేతాళము [కరీ]

శాతువ = పని, నేర్వగం; శాదవ [అ; చ]
శాదము = పచ్చిక [నె-పొ]
శాదవ = చేసిన పని (వ్యంగ్యముగా) —
ఏమి శాదవ చేసినావయ్యా [నె]
శాదానము = చేసిన పనికి వ్యంగపదము;
శాదవ [కర్నూ]
శాదారము = నష్టము [చి]
శాన = నాల—శానా పని [కరీ; వ; నె; చి]
శానభోగు = కరణము; కలకర్డి; కనక
స్థిళ్ల
శానా = చాలా [సే; నె; తె; చి]
శాపనగొట్టు = శాపము దమిలిన — ఈ
భూములు శాపనగొట్టు భూములు [కరీ]
శాబ్ది = ప్రతిజ్ఞ—శాబ్దీ దీనినాడు [నె]
శాబ్ది = (1) రూపము,
(2) సస్తువు; ఉరువు [చి]
శావ = సేవ—దేవుని శావదీసిరి [కరీ]

ని

శిండ

శివాలాడు

శిండ = అడగురి [గు]
శిఖండి = రెండువైపుల తలలు గలిగిన
పాము—మొండి నీకండి [నె; ఉ-గో]
శిగినపు వక్క = చిగినపు వక్క; మేలైన
వక్క [కర్నూ]
శిల్లులు = ఎద్దుల మెడలపై కాడిపెట్టి, దాని
పైన బిగించే కొయ్యలు [వ]
శివ = (1) తారాజువ్వ [చి]
(2) సన్నని వెదురు మెలిక, గాలముగా
త్రాడును కట్టునది. దీనిని పిట్టలు వట్టు
టకు ఉరులుగా ఉపయోగించుతురు [చి]

శివముమాలు = దేవుడు పూనుటచే తూలు
[కరీ]
శివమెత్తు = అవేళము పొంగు — వాడికి
శివమెత్తింది [తె; నె]
శివా అంటూ = ఓంనదమతా; సిమా అంటు
[కరీ]
శివాలాడు = (1) ప్రాదేయ వడు—వాడిని
వట్టుకొని ఊరకే శివాలాడినా
(2) పీగడియ [నె]
(3) దేవుని పూనికవల్ల మైకం కమ్మి
ఉగులాడు [గో; వి]

శ్రీ

శీరాలు

శీలముండలు

శీరాలు = కట్టెను చెక్కే వనిముట్లు; బాడిన
[మ]

శీల = చీల [వ]
శీలముండలు = (హ) చీల మడిమ [వ]

శు

శుద్ధిపెట్టు

శుభస్వీకారము

శుద్ధిపెట్టు = కడగు, భుజించిన విస్తరి తీసిన
చోట, అరికి శుభ్రపరచుట [ఆ: నె]

శుభస్వీకారము = కర్మ ముగిసిన తర్వాత,
మామగారలు కర్మ చేసినవారికి వత్తము
లిచ్చు ఆచారము [అ]

శూ

శూన్యము చేయించుట

శూన్యము చేయించుట = (హ) చేతబడి [అ]

శే

శేవుకొను

శేరు

శేవుకొను = బలములేకుండా శరీరము ఉరు;
వాపు; ఉబల [శ్రీ]

శేరు = (1) గిలక జబ్బు (వృషణవ్యాధి)
హెర్నియా—వాడికి శేరు దిగింది [వి]
(2) వశువుల మగ గురి [నె]

శ్రీ

శ్రీము

శ్రీవము = శాశాహారభోజనము — ఈ దినం మాత్ర శ్రీ వం [దక్షిణము]

శ్రీ

శ్రీకణాలు

శ్రీకణాలు = ఏడులు [కరీ]

శ్రీ

శ్రీరామచిక్కుడు

శ్రీరామచిక్కుడు = గోరుచిక్కుడు, మటిక; గోకిరి

షో

షోకు

షోదా

షోకు = (1) వగ — అతడు షోకులు బడు
చుండ [నె]
(2) విపరీత అలంకరణము; విలాసము
[కరీ: నె]
షోడదాయినకొడుకు = దుర్మార్గుడు [గో]

షోదా = పనిబాటలు లేకుండా తిరుగాడుచు,
శ్రీరవెంట బడుచు విలాసముగా తిరు
గాడు పనికిమాలినవాడు. ఇతడు రాడి
వలె దుర్మార్గుడుగాక మెత్తనివాడు [నె]

స

సంకటికట్టె

సంగి

సంకటికట్టె = అంబలి మొదలగువాటిని
గెలుతుకట్టె; తెడ్డు [చి]
సంకదాళ = సంకలో కలుగుగడ్డ [అ]
సంగటివేళ = ఉదయం సంగటి (సంకటి)
దిను ప్రొద్దు (ఉదయం 10 గంటలు); కాపు
కూటివేళ [అ]
సంగడాపు = శ్రీ పురుష లక్షణములతో
పుట్టిన అపు. దీనిని యింట వుంచుకొనరు,
గంగిరెడ్ల వారికి యిచ్చిపేతురు [నె-పొ]
సంగడి = సామాన్యమైన నడులను దాటుటకు
ఉపయోగపడు పడవ [గు]

సంగడికోళ్లు మంచం = కాళ్లు (కోళ్లు)
సంగడి (కరిమెన) పైస మనువుగా
గుండ్రముగా చేసి అమర్చిన మంచము;
అరదాలమంచము [మ]
సంగనోటు = అధికము; ఎక్కువ — సంగ
నోటిపని అయినది [అ; బ]
సంగి = (1) అడుదానివంటివాడు; ఆడంగి
రేకులవాడు; కొట్టా
(2) ఏమిచేతగానివాడు [మ]
(3) కల్లివొల్లి ఏడ్చుకలది, (కలవాడు)
[అ-పె]

సంగ్రహము = ఉక్కబోయట [అ; బ]

సంచకరి = బయనా; సంచకరువు; సంచకారము [కరి]

సంచకారము = సంచకరువు [అ]

సంచకరువు = బయనా; అధ్యాస్య; సంచకారము [నె; కర్నూ; అ]

సంచకారము = సంచకరువు; బయనా [అ; నె]

సంచ = పశువులపారుడు వ్యాధి [శ్రీ]

సంచు = (1) గుంపు [గో]

(2) మర్కము [అ]

(3) గొడవ—ఈసంచ నాకేల [కరి]

(4) విధము—వాడదంతా విచ్చినంచ [నె-కనిగిరి]

సంచరేవు = సంసారుల పెండిండ్లలో ముహూర్తమైన మరునటిదినము సాయంత్రము, ఊరిచెరువు రేవు దగ్గరకు పెండికొమరుని తీసికొనిపోయి, అలంకరించి, చదురు జరిపి గుట్టముపై కూర్చుండబెట్టి ఊరేగింపుగా ఇంటికి తీసికొని వచ్చుట. ఇది పేడుతైన దినము. పెండికూతురు పూలపల్లెకిలో ఉత్సవమున చేరును; సందిరేవు [నె]

సంతన = (1) ఒకపనియొక్క ముగింపు [గు]

(2) పనిచేయుటలో లాభనము [నె]

సంతనాపి = సరియగు యేర్పాటు [గ]

సంతసారకాయ = ప్రతివారు వట్టిచూచి విడిచిపోవునది. అంగడిలోని అనవకాయను కొనువారు గోటనొక్కి ముదురు లేతను చూచునట్లు ప్రతివారు ఉపయోగించు వస్తువు అనుట—సాని కువములు సంత సారకాయలు (కవిప్రయోగము గూడ)

సంతము = సొంతము [కరి]

సంతుముసుగు = వంశ మంతరించు [కరి]

సందకాడ = సందెకడ [అ; బ; నె]

సందప్ప = చంద్రుడు

సందాల = సాయంసమయములు; వగటాల; వగటివేళ [అ; నె]

సంది = ప్రాంతము; చుట్టుపట్ల — ఈ సంది అట్లాది లేదు [అ]

సందిబొందె = త్రీజు సందికి (రెట్టకు)కొడుగు కడియము [నె.పొ]

సందిరేవు = సంసారుల పెండిండ్లలో లగ్నమైన మరునాడు పెండికొడుకును చెరువు దగ్గరకు తీసికొనిపోయి అలంకరించి, అచ్చట నాట్యపు చదురు జరిపి; ఊరేగింపుతో ఇంటికి తీసికొనివచ్చునది; సంచరేవు; సందెరేవు [నె]

సందిలి = (చూ) సందెడు; సందిట [కర్నూ]

సందీలము = ఎక్కువ—సందీలము నని ఉంది [అ-పె]

సందు = పాద్యమినాటి చంద్రవంక; నెల [శ్రీ]

సందు = (1) విధము—సందులేఖండా జనం శ్రీకృష్ణినిపించునారు

(2) ఇంటి వెనుకభాగము; దొడ్డి; పెరడు సందులోబావి. సందు × మిట్ట

(3) మధ్యకాలము; సంధి సమయము—కొత్తపాతల సందున [నె; కర్నూ; వ; అ]

సందుకొట్టు = పసిపిల్లలకు నెలలమారు మధ్య తగిలెడు బాలగ్రహవ్యాధి—అరవ నాటి సందు [వ; నె]

సందుకొను = (1) కలిసికొను; పంపించు కొను—చిత్తస్వాతి సందుకొన్నవి [నె; అ]

(2) మధ్యదూరు—మా తగువులో అతడు సందుకొన్నాడు [నె]

సందులు = బాలింతకు పేళ్లుపోసే దినము [మ]

సందులోమందు = ఇరుకాటములో మెలగు [కరి]

సందేశబళము = సందెపూట అడుక్కును కూడు; సందేశవళము [కరీ]

సందెడు = రెండుచేతులు బారలుగా చాచిన అందు ఇముడునంత; సందిలి, సందిటి— సందిట్లో-సందెడుగడ్డి [నె; తె; ఆ]

సందెరేపు = (1) ఊరేగింపు [అ]

(2) (చూ) సందెరేపు [నె]

సంపత్రు = చివాహనంకరము వదువు తల్లిగా రింటికి పోవుట; [చె]

సంపర్తి = కరణము [చి]

సంబంధాలు = ఉత్తరక్రిమలు జరిగిన మరు నాడు వియ్యంకులుచేయు విందు—సంబంధాలు కలిపేవరకూ ఉండి వస్తాము [చి]

సంబడము = (వ్యంగ్యముగా) ఇదేనాఅనుట—ఈ సంబడానికేనా యింత అర్థాటం [నె; కర్నూ; అ; తె]

సంబడు = వెట్టివాడు (సాంఘికి వ్యంగ్యముగా)—ఈ వెట్టిసంబడేమి చేయగలడు [కరీ]

సంబరము = (1) తిరునాళ్ల మొదలగువేడుక—సంబరానికి పోయినాము [నె; కర్నూ; అ; వ]

(2) సంతోషము

సంబళగాడు = జీతగాడు, సాలు సరి జీతము మీది వనిచేయు కూలివాడు [అ]

సంబళము = నెలజీతము [అ; నె; చి]

సంబాళించు = సమకాయించు [నె]

సంసారి = (1) రైతుకుటుంబికుడు; గృహస్థు; × బోగుబడి — ఊరిసంసారిలంతా చావిడికాడ చేరినారు [నె; కర్నూ; అ; వ; చి]

(2) వత్తివ్రత — ఈవిడ సంసారియా బోగుబడియా [కరీ; నె]

సకారదీర్ఘము = సాని [శీ]

సకారము = వేళ్ళ, సాని [చి]

సకలాతు = ఉన్నికావ [అ]

సకా = కూడా—అది సకా; సగ [శీ]

సకినాలు = బియ్యపుపిండితో చేయు తిను బండారము [మ]

సగ = కూడ — నేను సగచూడలేదు; సకా [నె-పొ]

సగవడ = (1) సగము అగు — అవని సగ వడ అయినది [కరీ]

(2) సరివడు [కరీ]

సగపెట్టు = (1) తయారుచేయు [గు]

(2) సవరించు; అక్క-అకండించు — నాకు డబ్బు సగపెట్టు; సగవేయు [కరీ]

సగమంత్రము = నడిమధ్య — వని సగ మంత్రముతో వదలిపోయినాడు; నడు మంత్రము; నడిమంత్రము [నె; అ; తె]

సగవేయు = సిద్ధముచేయు — బండి సగ వేయి; సగపెట్టు [నె; ఆత్మ]

సగాల = ప్రాంతము, ప్రదేశము [అ]

సగాలు = సమీపము — ఇది ఎంతే వాడి సగాలకు రాదు [నె-పొ]

సగించు = రుచించు; బుద్ధియగు; సయించు — అన్నము సగించలేదు [నె; తె; అ]

సగిచ్చినట్లుండు = హాయిగా ఉండు [అ; నె]

సగిలి = (4) ఊరిసకువుల కొట్టములనుండి సత్తువను కొట్టకొనివచ్చిన వాననీరు — అది సగిలి పోతే చేస

(2) సత్తువ—అది సగిలిచేస

(3) సత్తువ ఎక్కువ అగు—అచేస సగిలి పారిపోయింది, ఇది పెచ్చరే [నె]

సజ్జా = ప్రస్తుతమునకు — సజ్జా దాన్ని ఎత్తుకపో [నె]

సడబోయు = గోగులు మొదలైన పైరు, చాలలేకుండా చేయట; నిండుగా చలుట గోగులు సడబోసివారు; ఎడబెట్టు [నె-పొ]

సడాయించు = (1) దంచు

(2) వివయించు

(3) తిట్లు—భాగా నదాయించినాడు; సద
యించు [నే]
సడింపులు=ఒకసారి దంపిన బియ్యము;
(2) దెబ్బలు [ఆ; బ]
(3) చివరన ఇంకొకసారి దంచవలసిన
బియ్యము; సగం చేరుట్లు
సజ్జయ్య=పినతండ్రి; సన్నన్న
సత = తీవ్రవ్రయత్నము — సత పోరినా
అయన ఒప్పుకోలేదు [నే]
సత్కదీయ = దృష్టిపరిహారము తీసివేయు
[మ]
సత్తరకాయ=భార్యభర్తలకు అన్యోన్యత
లేకయుండినను, కలిగిన సంతానము—
సత్తరకాయ పుట్టినాడు [గో]
సత్తా = ఆర్థికస్తోమత — అయన దగ్గట
ఇప్పుడు సత్తాలేదు [నే]
సత్తారు=అన్నపురాని — పుట్టెడు బియ్యం
వండి సత్తారు పోసినారు [నే-పొ]
సత్తికారు=రెండవసంబ ధాన్యము [శ్రీ]
సత్తూరి=(చూ) చత్తూరి [అ-పె]
సత్తెమ్మ=శక్తిరాయి [చి]
సత్తేశము = దసరాలో విచిత్రవేషములు
ధరించి బిచ్చం అడుక్కొనేవారు. దీనిని
భిక్షం అనక ఇనాం అందురు [మ]
సదాటము=సమతలమైన ప్రదేశము; చదర
కట్టనేల [కర్నూ]
సదును=(1) సమతలము - చదరము—
కయ్యన సదునుచేసినారు; చదును [నే-
మెట్ట; స; అ; తె]
(2) తేమ; నెమ్ము [అ]
సదునుచేయు=కొట్టు [వి]
సద్ది=అడుగురి [వి]
సద్దికంపు=(చూ) చద్దివాసన [కర్నూ]
సద్దిపీనుగ=ఎన్నడో చచ్చినది [అ]

సద్దులు = బతకమ్మ వండుగరోజు, పిండి
చక్కెరతో చేసే అయిదు విధములైన
పిండ్లు (పిండితోచేసిన వలహారము) [మ]
సద్దె = సొంతము — మానదైతమ్ముడు;
సయాము [అ]
సని=చలుటకు పీలగునట్లు వితనమునకు
వచ్చు (మొలక) మోము; మొలక [కర్నూ
వ. కొ]
సనుగొయ్యలు = బండివరంమీది నాటు
(కొయ్యలు); గుజ్జలు; నన్నుగొయ్యలు
సన్న=చిన్న — సన్నపంచె, సన్నచెంబు
[మ]
సన్న = బరువు లేవనెత్తునపుడు ప్రక్కకు
వేసి పైకెత్తు కట్ట — సన్నలేచి బండి
తెక్కించండి; లివర్ [చి]
సన్నగాడు=ఒక ఊరిలో వీరకుటుంబీకుడు
— సన్నగాండ్ర వభిరులు; సన్నోడు
[నే; అ]
సన్నజీవము=మేకగాని, గొట్టగాని (చిన్నది
అనుట) [నే; కర్నూ; అ; మ]
సన్నన్న=పినతండ్రి; సజ్జయ్య
సన్నపోరగాండ్లు=చిన్నపిల్లలు [మ]
సన్నాలు = దేవుని రథచక్రాలు అటుఇటు
పోకుండా అడ్డువేయు మొద్దు; చొప్పులు
[తె]
సన్ని=సవికలరాయి [శ్రీ]
సన్నికల్లు సరసుడు=డాలులరాయడు [వి]
సన్నియ్యపొద్దు = మధ్యాహ్నము మూడు
గంటలు [మ]
సన్నుగొయ్య = బండికి ప్రక్కల బిగించు
గుజ్జ; (మేకు) సనుగొయ్య [నే-మెట్ట]
సన్నుబుద్ధి=పసిపిల్లలు పాలు త్రాగుటకు
అనువుగా గొట్టము ఉంచినచేసిన చిన్న
మట్టిగురిగి; పాలసీస [మ]
సహాయ=(1) సమము
(2) సమకలము [అ]

(3) పూర్తిగా తుదముట్టించు — దానిని
సహాయ చేసినాడు [నె]
సపారము = (1) ఇంటి వెనుక గోడకానించి
ఏటవాలుగ గడ్డి ఆకులతో వేయు వందిరి;
సప్పరము; చప్పరము [నె; మ]
(2) ఒకే ప్రక్కకు ఏటవాలుగా కట్టిన
వందిలి; వరండా — సపారంలో కూర్చో
[నె]
సపారు = వసారా; చిన్న వందిరి [చి]
సపెట్టు = వగబట్టు [నె-ఆత్మ]
సప్పరము = (చూ) సపారము [అ]
సబురు = (1) తడవ; పర్యాయము
(2) ప్రయాణము — ఒక నబురు కొట్టి
వచ్చినాడు [నె; అ-పె]
(3) ఓడప్రయాణము [గో]
సబ్బిండు = నానా జాతులు కలసిన సంఘము;
వివిధ వస్తువులు కలిసినది — దాంతో
సకల సబ్బిండు కలిసినది; సకలసబ్బిండు
గోత్రానాం పుల్ల వృత్తానాం అని కోడి
గవు చాటవ [నె; అ; తె]
సబ్బిండు పెట్టు = బూతులు తిట్లు —
సబ్బిండు పెట్టి వంపివాడు [నె-హొ]
సబ్బా = తెల్లని పావురము [గు]
సబ్బిము = సగ్గుబియ్యము [అ]
సబ్బుబియ్యము = సగ్గుబియ్యము [నే]
సమకాయించు = (1) బుజ్జగించు, బ్రతి
మూలు — బిడ్డను సమకాయించు
(2) కష్టమునుండి బయట బయట, సమా
ళించు — ఆయన కాస్త సమకాయించు
కొన్నాడు [నె]
(3) కాపాడుకొను — అన్నిటిని సమకా
యించుకొను శక్తి [కరీ]
సమకాయించు = (చూ) సమకాయించు;
సమ్మాళించు; సంభాళించు
సముక్తు = ఉగ్గు గిన్నె [గ]

సయాము = సౌంకము — నాట ఆమె
సయాము అక్క అవుతుంది; సద్దె [నె-
హొ]
సయించు = రుచించు; ఇష్టమగు; సహించు;
సగించు [కర్నూ]
సరం దప్పింది = (1) పొరపోయినది [మ]
(2) గొంతు ఎంతినది
సరంబి = (1) దూలమునకు వనిక వచ్చు
మొద్దు [వి]
సరకము = మలము
సరఖా = కన్నపు దొంగకనము [కరీ]
సరచు = (చూ) సరచు [కర్నూ]
సరడు = దారమువలె నుండు బంగారు దండ;
దీనిలో మంగళ సూత్రమును బిగింతురు
[నె; కర్నూ; తె]
సరత = చెమట [అ; బ]
సరవడి = బరువు బండలను లాగుటకు ఉప
యోగించు చక్రములు లేని మొరలు
కొయ్య చట్టము [నె-మె]
సరవిచెట్టు = (చూ) చవకచెట్టు
సరాగాలు = సరదాలు; హాస్యములు; వినో
దములు [చి]
సరాసబడు = (1) కుతుక దగ్గబడు [కరీ]
(2) పొరబోవు [మ]
సరాసరి = (1) నేరుగా; తిన్నగా; చక్కగా
— సరాసరిగా పో [నె; కర్నూ; తె; అ]
(2) సగటున; యావరేఖ [నె]
సరి = గంజి [కర్నూ; తె]
సరి = (1) నిర్బంధమును సూచించు పదము
— తప్పని సరిగా రావాల [నె; కర్నూ;
అ]
(2) సమాప్తి; నాకనము — వాదంత.ళితో
సరి; బ్రతుకడు [వి; నె]
(3) బట్టలకు కంబళ్లకు వేయు గంజి
[అ; బ]
(4) అడవిలో చిన్నబాట

(5) అగాధము

సరి అంబలి = చింతగింజలు, మొదలగు
నవి కలిపి గొంగుళ్లు నేయుటలో గట్టి
కొరకు ఉపయోగించు అంబలి [మ]

సరిఒత్తు = (1) సరిజేసికొను

(2) రెంటిని పోల్చి చూచుకొను —
తెక్కలు సరి ఒత్తుకొంటున్నారని [నె;
అ; వ]

సరికిసరి బరికిబరి = సరిసమానం [వి]

సరిగ = (1) జల్లారు — సరిగంచు పంచ [నె;
అ; తె]

(2) ఆభరణము; సరిగె [అ]

సరినాగు = అప్పుగా తీసుకొన్న ధన్యము
నకు సంవత్సరమునకు రెండింతలుగా
ఇచ్చు వడ్డీ వంటి ధన్యము; సరికిసరి
నాగు; నాము [మ]

సరిపట్టు = బ్రతిమాలుచు తిరుగు [వ]

సరిపించు = మొద్దువోయిన కత్తి మొదలగు
వాటి వాదరను కాచి కొట్టి పగును
వచ్చునట్లు చేయు — గొడ్డలి సరిపించు
కొనిరా [కర్నూ; నె]

సరిపిణి = గొలుసు; శ్రీల ఆభరణము [అ]

సరిబరి = సరిసమానము — ఆ కోడెకు దీనికి
సరిబరి [నె-పొ; మ]

సరివి = (చూ) సరుగు; చవక [అ]

సరుకు = చవకచెట్టు; క్యాపురీస; సరుగు;
సవక; సరుగుడు; సరివి [సర్కా]

సరుగు = (చూ) సరుకు [సర్కా]

సరుగుడు = సరుకుచెట్టు; (చూ) చవక
[కర్నూ]

సరుడు = మెడలో ధరించు బంగారు నగ;
సరుడు [చె]

సరుపు = వానజల్లు

సర్దు = చెమట — ఒక్కతా సర్దుబోసింది [అ]

సర్వసిద్ధి సరసులు = నెల్లూరి నెరజాణలకు
(రావూరి రసికులు) సరిపోవు సరసులు
[వి]

సల = చిన్న కాలువలలో కట్టలతో కట్టిన
అడము. దీనిలో చేపలు పచ్చి చిక్కు
కొనును [శ్రీ]

సలగ = జంపైన, పొడవైన — కోడె మంచి
సలగ పొదుగా (పాటుగా) ఉన్నది [నె-
ఆత్మ]

సలప = వెడల్పు బండ చెక్క; సలువ;
సల్పి [కరి]

సలపన = పలుపన

సలవరించు = నొప్పి పెట్టు [వి]

సలకా = చువ్వ [కరి]

సలింద్రము = స్రవ; చలి పీండ; చలి
పందిరి [మ]

సలిపి = పేలినట్లు ఎఱుగి గుల్లలు గుల్ల
లుగా లేచి బాధించు స్తోమకు వ్యాధి. ఇది
మంత్రముతో నయమగును. మంత్రము
నకు ముందు నిద్ర చేయుట ప్రమాద
కరము. ఒకే పేరు గలిగిన భార్య భర్త
లలో ఒకరు మన్నపు పేళ్లు సలిప గూడ
ఇది తగ్గిపోవును; సలిపిరి; సలుపు [నె]

సలిపిరి = (చూ) సలిపి [కర్నూ]

సలుకు = (చూ) సలిపి; సలుపు [అ]

సలుగు = (1) మొరటువాడు [శ్రీ]

(2) నాగలికట్టు [కరి]

సలుపు = (1) నొప్పి, బాధ — ఈ కుదుపు సలి
పింది [గో; తె; చి]

(2) చిన్నచూపు [నె]

సలుపు = (1) నాగలి, బండి మొదలగు వాటిని
పన్నునప్పుడు; కాడిని నొగ మొదలుకు
దగ్గరగా కట్టినది. దీనివలన నాగలి నేలలో
బాగుగ దిగును, బండి భారమగును X
ఎలుపు [నె; ప; అ]

(2) లఘుత్వము — ఆయన బాగా నలువై
పోయినాడు [నె]

(3) చనవు [నె]

సలుసు = నొప్పిపెట్టు; దన్నులు [శ్రీ]

సలేంద్రి = చలివేంద్ర [అ: 3]
 సల్ప = (1) కుమ్మరివాడు కుండలు నున్నగ
 చేయనప్పుడు వయోగిండు కొయ్య [న]
 (2) వలుచని బండ: సలప; సలువ[నిజా:
 మ]
 సల్లాడము = చల్లడము; సల్లడము; నిజాడ;
 పైజామ [అ]
 సల్లిపురుగు = సారెపురుగు
 సల్లెము = పైర్లము వలన శరీరముపై
 ఏర్పడు దద్దురు [వి]
 సవక = (చా) చవకచెట్టు; సరుకు; సరు
 గుడు [నె]
 సవడలు = రెండు అడుగులు వరకు పెరుగు
 మంది నీటిచేపలు [శ్రీ]
 సవర = (1) బంగారు సావరికా, సవరస;
 సవరను
 (2) చవుడుబారు — అ కయ్య సవర
 బోయింది [నె]
 సవరను = (చా) సవర; సవరను [కర్నూ]
 సవరను = (చా) సవర [వ]
 సవక = ఒక జాతి పందిపుకోడి [శ్రీ]
 సవారి = రెండెద్ద బండిపై ఎండ తగల
 కుండుటకు వేయ వెనురుదబ్బుల గూడు
 [అ-పె]
 సవారిబండి = మనుష్యు లెక్కు బండి;
 సవారి కచ్చరము; పెట్టిబండి [కరీ]

సవారి వేసిండు = చనిపోయినాడు [మ]
 సవాల = పెద్దగొంగడి [మ]
 సవుడు = చుట్టినేల మున్ను; చవుడు [మ]
 సవ్వ = (1) విత్తనాలు వర్లిన వెంటనే చేనిలో
 నిలిచిన నీటిని వాముటకు (బయటకు
 పంపుటకు) చేసిన సన్నకాలువ [నె]
 (2) అనమ్మడు [నె-పొ]
 సవ్వన = జవ్వన; చవ్వన — సవ్వగా
 ఉన్నది [నె: వ]
 సప్తిపంచ = (షష్టి పంచు) సుబ్బరాయుడి
 షష్టివాడు బ్రహ్మచారలకు దానము చేయు
 చిన్న పంచె [అ]
 ససవ = చవట [గ]
 ససి = (1) నాడు విత్తనములు (ససి) పోసిన
 కయ్య; నాడుకయ్య; అకుమడి [అ]
 (2) కక్తి — ససి చెడనది [గో: నె]
 (3) దుచి — ససి లేదు [నె]
 సక్ల = (1) కువములు,
 (2) వదలు (Loose) — దారము సక్లగా
 కట్టినాడు [నె: శ్రీ]
 (3) వానజులు — నల్లకొట్టింది [నె]
 (4) కాక్లు — నల్ల ఎరగొట్టారు [చి]
 సక్లగొట్టు = వానజులు ప్రక్కలనుండి
 లోపలికి గొట్టు, జల్లగొట్టు; చక్లగొట్టు
 [నె: కర్నూ]

సా

సాక

సాంగెము

సాంగెము = (1) తక్కువ కులమువారి కుల
 కట్టుబాటు — అది శబ్ద సాంగెము
 (2) తంకు; సంప్రదాయము: సాంగ్యము
 [నె: కర్నూ; అ: తె]
 సాంగ్యము = (చా) సాంగెము [నె: కర్నూ]

సాంబ్రాణి కడ్డిలు = అగరొత్తులు [చి: నె]
 సాక = పిల్లలకు మహుచి వచ్చినప్పుడు ప్రతి
 అడంగ గుడిముందు పోయ ముందు —
 నీరిసాక; కల్లసాక [మ]

సాకుడుతల్లి = పెంపుడు తల్లి [నె]

సాగ = మేడి తోకకు ప్రక్కన అడ్డముగా
బిగించు కొయ్య (చిల్ల) [నె-పొ]

సాగు = (1) మాట, లేక అధికారము చెల్లు
బడి యగు — సాగినవారు; సాగితే పడ
వన్నారు, జారితే పడవన్నారు [నె;
కర్నూ; అ; తె]

(2) సాగిలబడు [గో]

సాటవ = (1) సామెత; నానుడి; చాటవ [నె;
కర్నూ; అ]

(2) బండి నొగపై గల చట్టము; చాటవ;
చాటువ — సాటవను బట్టుకొనె లాగివేసి
నారు [వ]

(3) ఒక జంతువు నిచ్చి దానికిగాను
మరొక జంతువును (మార్పుకొనుట) తీసి
కొనుట; చాటవ; సాటువ [తె; అ- పె]

(4) పోలిక; సంబంధము — దానికి దీనికి
ఏమి సాటవ? [అ; నె]

సాటింపు = గ్రామ దేవతల తిరునాళ ప్రారం
భమును గూర్చి గ్రామములో తెలియ
జేయుట; చాటింపు [కర్నూ]

సాటిమొఱు = ఎల్లరకు తెల్లనుగు మొఱు
[కరీ]

సాటువ = (1) చూ) సాటవ; చాటవ; [నె;
కర్నూ; వ]

(2) వైకవ్య లేని బోడకచ్చలము [కరీ]

(3) ఏదైన ఒక వస్తువు నిచ్చి మరొక
వస్తువును తీసుకొనుట; మార్పిడి — ఈ
పద్ధు సాటువ కిచ్చినాడు [అ; పె; తె]

(4) పోలిక — దానికి దీనికి ఏమిసాటువ?
[అ; నె]

సాతుకొయ్య = వసారాల కవ్వకు బిగించు
నిలువు వానము (కొయ్య) [నె]

సాతువాడు = గోనె పంచులు కట్టువాడు
[నె]

సాదము = ప్రసాదము; అన్నము (దీనిని
వైష్ణవులే కాదుదురు. (ఇది కమిళము)
[కరీ; నె]

సాదాత = జాగు [కృ]

సాదు = బొట్టు బెట్టుకొనుటకు పాగుగావేసి
ఎండబెట్టిన నల్లటి వద్రాము; దీనిని నీటి
బొట్టువేసి చాచి బొట్టు బెట్టుకొందురు
(చాచునది) — సాదుబొట్టు పెట్టుకొన్నాడు
చాచు [నె; వ]

సానిక = (1) అన్నము దిను కంచము [నె]

(2) పేడనీళ్లు [తె]

సానిమొయ్య = చుక్కలు చుక్కలుగా
నుండు సముద్రపు చేప [శ్రీ]

సాన్నికుండ = ప్రతి ఉదయము ఇంటిముందు
చల్లు పేడనీళ్లు కలుపుకుండ; కల్లాపకుండ
[మ]

సాపాటురాముడు = తిండికి దప్ప ఇతర
మునకు పనికిరాని సోమరి [నె; కర్నూ;
వ]

సాపు = (1) ఒకజత — పంచలసాపు; చాపు
[శ్రీ; నె]

(2) స్పష్టముగా — ఉన్ననంగతి సాపుగ
చెప్పు [వ; నె]

సాపెన = కావము [వి; కరీ]

సామంతము = గర్వము చూపుట; అహం
భావము; పెక్కు [గ]

సామనలుపు = చామనచాయ [కర్నూ]

సామిని = గడ్డిచామి; మేట [వి]

సామీను = గడ్డి మొదలగు వాటి మోపులను
మట్టనముగ పేర్చినకవ్వ [నె-ఆత్మ]

సారగము = సేవకావృత్తి; అధికకృషి
[కరీ]

సారవ = (1) కట్టడముకట్టునప్పుడు పనిచేయు
వారు గోడ ప్రక్కన నిలువబడుటకును,
సామాను పెట్టుకొనుటకును అమర్చిన
చట్టము (Scaffolding) [నె; కర్నూ; వ]

(2) వంతెన [రా; తె]
 (3) చార [అ]
 సారసత్తులు = (1) దియ్యపుపిండితో చేసిన సేమియాలు
 (2) ఆవిరిలో ఉడికించిన పిండివంట [అ]
 సారువ = (చూ) సారవ; సార్వ [చి]
 సారి = (1) వెన్నుగాడి ఎత్తుగానుండి రెండుప్రక్కల సూరు క్రిందికి కిందిన పూరికలు; పాక [నె; వ]
 (2) పరంజా [గో]
 సారిగ = తవ్వలో నగం [చి]
 సాలు = (1) పొడవు; అంగస్తాష్టవము కలిగి యుండుట—అది సాలైన పసరము [నె]
 (2) వంశక్రమము; చాలు [చె]
 సాలుపు = కొండ, ఏరు మొదలగు వాటి ప్రక్కన అనుకొని పొడవుగా సాగిపోవు ప్రదేశము; సాలుపు—ఎటోసాలుపున, నము ద్రువుసాలుపున [నె; కర్నూ; వ]
 సాలుపు = (చూ) సాలుపు [నె; కర్నూ]
 సాలుమూల = క్రమము—సాలుమూలతెలిసి వనిచేయి [నె]

సాలె = చదువులబడి (కన్నడ సంప్రదాయము); సాశ్త్రే [అ-దక్షిణ]
 సాలేశ్వరము = చత్వారము, నలభై ఎండ్లకు కలుగు కంటిచూపు మనక (చాలిన్ అంటే ఉరుదులో నలభై, ఆ వయస్సులో వచ్చు దృష్టిమాంద్యమును చాలిని అన్నారు. ఇది ఈ పదభ్రంశము, ఇట్లే చత్వార మనగా నలువదిపది వచ్చునది అనియే సూచన. సంస్కృతమున చత్వారింశతి అనగా నలభై) [చి]
 సావడము = పామువలె పొడవుగా పలువగా నుండు చేప; మలుగు [శ్రీ]
 సావడి = రచ్చ; చావడి; సావిడి; [మ; నె]
 సావోటి = హెచ్చు — సావోటి డబ్బులు ఇచ్చినాడు [శ్రీ]
 సాసవలు = ఆవాలు; సాసూలు [చి]
 సాసూలు = ఆవాలు; సాసవలు [అ; నే]
 సాహిత్యము = (చూ) మోయన—బ్రాహ్మణ కులకు ఇచ్చు ఆతిథ్యము [వ]
 సాశ్త్రే = బడి; వల్లెకూటము; సాలె [మ]

సి

సింగంపుట్టి

సింగినాదము

సింగంపుట్టి = మారెళ్ల సీమ అనబడు పొదిలి దర్శి తాలూకాల ప్రాంతములో సింగం రాజు అధికారము సాగించి, ఒక కొత్త కొలమానమును తన పేర ప్రవేశ పెట్టినాడు. దీనికి 30 చిన్నతూములు. దీనికంటె పెద్ద పుట్టిని ఆ ప్రాంతమువారు వల్లెపుట్టి అందురు [నె]
 సింగిడించుకొను = ఒళ్లు విరుచుకొను— ఎందుకంత సింగిడించుకోవడం [నె-పొ]

సింగిణి = ఇంద్రధనుస్సు [మ]
 సింగినాదము = (1) అనభ్యుత్తర చైనము— అంతా సింగినాదం వడుతున్నావే. సింగి . ఎరుకలసాని, సింగడిభార్య, ఆమె ఏక నాదము (ఒకేతీగ గల తంబురవంటి వాద్యము) మీదుచు పోదెచ్చెప్పును; అట్టి నాదము లేక చేస్తయే యిది అనుట—సింగి నాదం జీలకఱ్ఱ అనునది ఇంటపదము [నె; కర్నూ]

(2) సిల్లలపిడ్డు [అ]
 సింగీతము = చేపలపట్టు వల [చి]
 సింధ = చింద; గొల్లి; అడుగురి [వి]
 సిందోళ్లు = చిందువేయు (అట అడు) మాది
 గలు; వీరు సిందు భాగవత మాడుదురు
 [కరీ]
 సింపించుకొను = ఒకరు భుజించుట
 యందలి అయిష్టతను తెలియజేయు [అ;
 బ]
 సింబారము = ముక్కుద్రాడుతో గూడ అలం
 కారము వశపుల మాతికి కట్టి త్రాడు;
 సిగమోర; సింగిమోర [అ; బ]
 సిగనము = మేలుజాతి వక్క [నె.పొ]
 సిగమోర = ఎద్దులకు అలంకారముగా
 మోరకువేయు అల్లకము; సింబారము
 [నె]
 సిగినమాకు = మేలైన కమలపాకు [అ-నె]
 సిట్టిగ = (చూ) చీకటిగ; చిన్నతూగ [అ]
 సిట్టెపుతొట్టి = కంసారి ఉపయోగించు
 కుంవటి [మ]
 సిడి = (1) పోరుబెట్టుట [గో]
 (2) సిల్లకాయలు తెలియని బాధలచే
 ఏడ్చి కలి తండ్రులకు కలిగించు చీకాకు
 — ఇంట్లో నీడిగా వున్నది (సిడి = జాత
 రలలో బలి వశపును వ్రేలాడ దీయు
 ఏకము (కలుము) వంటి కొయ్య చట్టము;
 సిడిమాను. దానిపైన ప్రాణి పడు అవస్థ
 వంటిది అనుట [నె; అ]
 సిడెము = లోహ ఖండము — అతడు ఇనుప
 సిడెము [కరీ]
 సితకలు = మాంసపు ముక్కలు; మాంసపు
 కండలు [శ్రీ]
 సితెరి = గయ్యాళి [అ; బ]
 సిదుగు = అల్లరి, కొంచెకనము [అ; బ]
 సిద్ద = (1) చిన్న మట్టిపీడక; సిద్ది [శ్రీ]

(2) చిలుము [వి]
 సిద్దపటం దోస = కరబూజు [నె]
 సిద్దిలి = దెక్కలిజాతి [కరీ]
 సిద్దె = బాగా బలిసిన మనిషిని వ్యంగ్యంగా
 సిద్దెకు సిద్దె అని అందురు [వ]
 సిపాయి (1) వేరునెనక్కాయలు, వ్రత్తి
 మొదలగు వాటిని తూచే కాటాలోని సిబ్బె
 (గోనె గుడ్డ)
 (2) అసిమిసంచి [అ]
 సిప్ప = (1) బండిచక్రము; గాలు; కలు
 (2) కొబ్బరిచిప్ప [శ్రీ]
 సిప్పసప్ప = నిర్విమర్శగా కొలుట — అత
 డా బిడ్డను సిప్ప నప్ప కొట్టెను; చిప్ప
 చప్ప [కరీ]
 సిప్పగి = కుట్రపువాడు; దర్జీ
 సిబ్బి = (1) అన్నంవాళ్ళు చిల్లల మూకుడు,
 మట్టిదిగాని, లోహపుదిగాని [వ; అ]
 (2) తక్కినతట్ట [అ]
 (3) బియ్యము మొదలగునవి వడియబోను.
 కొనుటకు ఉపయోగించు పేళ్లతో అల్లిన
 బుట్ట; దీనిని పేడతో అలుకరు [నె; వ]
 (4) చర్మమునకు కలుగు పొడ రోగము;
 పోలి
 సిబ్బిరేకు = గుడి వార్చుకొను చిల్లల తట్ట;
 జల్లి మూకుడు [శ్రీ]
 సిబ్బె = (చూ) సిబ్బి [అ; బ; నె]
 సిబ్బెము = ఒంటిచర్మముపై లేచు క్షుద్ర
 చర్మవ్యాధి; సిద్దము [కరీ]
 సిమాంటు = మొట్టమొదటిసారి — సిమాంటు
 వస్త్రే వాణ్ణి తిట్టిండు; సిమాంటుకాసిన
 అనవుకాయ కనక అందరికో ముక్క
 పంచివెట్టాలె [ప]
 సిమ్మానూనె = కిరణనాయిలు; సిమ్మానూనె.
 [అ]

సిమ్మడిరప్పన్న = (సంహృదిరప్పన్న)
అబోతు [వి]

సిరిచాప = (చూ) చిరిచాప, చిటుచాప; [నె;
కర్నూ; తె; అ]

సిరిచుక్క = వీదిబడులలో పిల్లకాయలు
తెల్లవారకముందే బడికి వచ్చేవారు.
మొదట వచ్చినవానికి సిరి, రెండవవానికి
చుక్క అరచేక బెట్టినవి. ఆ తర్వాత
వచ్చినవానికి శి మొదలు, వరుసప్రకారము
బెత్తముతో అన్నేసిదెబ్బలు కొట్టుదురు
[నె; కర్నూ; వ]

సిరులు = గ్రామదేవతల జాతరులు—బల్లమ్మ
సిరులు [శ్రీ]

సిట్టలు = కోవము [వి]

సిలలు = (1) దారులింగములు (పోతురాజు,
పోలేరమ్మ మొదలగునవి)

(2) సంసారుల ఆవర క్రియలలో పూజకు
నెలకొల్పు ఇటుకరాతి లింగములు. వీటికే

ఆదరింపుగా పోయు కన్నీళ్లు అను వీటి
అభిషేకము చేయుదురు. [నె]

(3) దేవతలను భావముతో నుంచిన రాళ్లు;
శిలలు [నె-పొ; గో]

సిలలునిలుపు = సంసారుల ఆవరక్రియలలో
ఒక ప్రధానమైన క్రియ [నె]

సిలువేరు = కొట్టవచ్చినట్లుండు ఎఱ్ఱరంగు;
ముదురు ఎరుపు—అమె సిలువేరు వీర
కట్టంది [కరీ]

సిసలు = (1) వంశమూలము—సిసలు ముని
గెను [కరీ]

(2) మేలైన—సిసలైన వంట [కరీ]

(3) అప్పటమై; యోగ్యమైన—సిసలైన
మనిషి [నె]

(4) సరియైన; సక్రమమైన కొలకగాని
లెక్కగాని—సిసలైన తూకం [నె]

సిసింద్రీ = చురుకైన [శ్రీ]

స్రీ

సీకరణి

పీల

సీకరణి = అరటి, మామిడివంటి ఫలములు
తరగి చక్కెరవేసి చేసిన ఫలాహారము
[అ]

సీకులు = సలాకలు [కరీ]

సీతాకుండ = దృష్టిదోషము తొలగించుటకై
సున్నముపూసి నల్లని చుక్కలుంచెడి
కుండ; దిష్టికుండ [వె]

సీతారామకోరుట = కళకళలాడు [గు]

సీతాళాలు = తట్టు అను స్పృహకము (Chic-
ken pox) [అ]

సీదరిచ్చుట = అసహ్యముపొందుట; చీద
రించుట [మ]

సీదారము = చీద్రము [కరీ]

సీపెముత్తెము = అసలు ముత్తెము, ఆతె
ముత్తెము [కరీ]

సీబావి = మంచివీటిబావి [అ-దక్షి]

సీబిల్లి = పిల్లి [అ; బ]

సీమనూనె = కిరసనాయిలు [అ]

సీరా = (1) వత్సనారాయణ ప్రసాదముగ
గోధుమనూకతో చేయు తీవినదార్దము.
[వి]

(2) హల్వా [వి]

సీల = చీల [కరీ]

సీలుఅగు=కోలుకొను [కర్నూ]
సీసాలోకిదిండు = పూనిన దయ్యమును
మాంత్రికుడు మంత్రాలచే వదలించి, ముగ్గు
మధ్యబెట్టి యుంచిన ఒకసీసాలోనికి దిగు
నట్లు చేయును. అవల దానికి గట్టి బిరడా

బెట్టగా దయ్యపు పీడ అంతటితో వదలి
పోవునని విశ్వాసము, బిరడాబెట్టు అని
గూడ అందురు అనగా-పీడ వదలించు అని
అర్థము [నే]
సీళ్లువేయు=ఊలవేయు [నే]

సు

సుంకరి

సుడిగాడు

సుంకరి=ఊరిబంక్రాతు [కరీ]
సుంకరోడు=ఊరుకావలి కాచేవాడు; కావలి
వాడు [మ]
సుంకు = (1) అమ్మవారు పోసి దిగుతున్న
పుడు పెసలు ఉడికించి తట్టలోపోసి
పోకినవ్యక్తి ఎదురుగ చెరగి పంచిపెట్టు
గొగ్గిళ్లు [చి]
(2) బాధ—వాడిసుంకు వదిలింది [వి]
(3) కగువు—సుంకు తెగగొట్టు [శ్రీ]
(4) మొగలిపువ్వులోని రజము
(5) వరిగింజ పువ్వు — సుంకురాలి
పోయింది [నె; తె]
(6) మదము — అతనిసుంకు లుడిగినవి
[కరీ]
సుంకులు=పెండ్లికి ముందు ముత్తైదువులు
చంచు వడ్లు [అ]
సుంగుడు = (1) మిగతేశేషము; లాభము;
చింగుడు [చి]
(2) వడ్డి [నె-వెంకటిగిరి]
సుగమంచి=కన్యాకుల్యముతోపాటు ఇచ్చు
ఇబ్బడిబియ్యము వప్పులు, నేయి వగైరా
సంతారము; సుగమంచి; సుగుమంచి[అ]
సుకి=లోన తీపివదార్దము పూర్ణమునుంచి
కాల్పెడియింద; బూరె; తినుబండారము;
సుఖియ [చె; నె]

సుక్కా = వేయించిన మాంసము; చుక్కా-
[అ]
సుగమంచి=పెండ్లి కూతురుకు ఇచ్చుటలితో
బాటు వెంట పంపు దాన్యము [నె-మెట్ట;
అ]
సుగమంచివారు = రెడ్లలో ఒక తెగవారు
[చి]
సుగాని=కష్టమొర్వలేని--సుగాని ప్రాణము
[అ-పె]
సుగీలు=తినుబండారములు (చూ) సుకి [చి;
నె]
సుగుంటలు = పూర్ణముతో చేసిన ఫలహార
ములు [చి; అ-పె]
సుగుమంచి=(చూ) సుగమంచి [అ]
సుగ్గి=పంట మార్పిడికాలము; మహాసూర
[అ-పె; తె]
సుగ్గు=రక్తవిరేచనము [చి]
సుట్లు=(1) తాగేచుట్టలు
(2) పెట్టెలు [మ]
సుడి=(1) తమలపాకుల చిన్నకట్టలు (పిడి-
పిట్ల) బెట్టికట్టిన పెద్దకట్ట [నె]
(2) కట్ట; మోపు—జనపనార సుడి[గో]
సుడిగాడు=శృశానము; సుడుగాడు; సుడు
గాడు [నే]

సుడిదలు = బాలింకల పాలరొమ్ములకు
(స్తనములకు) పావల తల తగిలినందున
పాలు చేపకపోవుట [మ]

సుడియ = కన్య [నే]

సుడివెంట్రుకలవాడు = దౌర్భాగ్యుడు, పొరక
సుడి ఉండిన వశువుకు వెచ్చరను గూర్చు
నట్లు యీతనికి యీసుడి లేకున్నను
ఉన్నంత (వెంట్రుకల పలయము) చెడు
పును కలిగించు ననుట — వాడు వట
సుడివెంట్రుకలవాడు [నే; అ]

— వాడికి గుడ్డతో నుడి ఉన్నది [వ; నె]

సుడుగాడు = శ్మశానము; సుడిగాడు [నే; అ;
బ]

సుడెండ = మధ్యాహ్నము, తీక్షణముగ
నూటిగా పడు ఎండ [అ]

సుడెము = దీపావళి వండుగలో వెలిగించి
తిప్పటకు చొప్పుతో కట్టబడిన వంజు [నె-
మెట్ట]

సుణ్ణంగి = చూడలేనితనముగలవాడు

సుత = (1) కూడ — అతడు సుతరాలేదు
[కరీ; వ]

(2) మొదలుకొని — అది సుతా ఆయన
రావడంలేదు [నే; వ; గో]

సుతారము = నాణ్యం [మ]

సుతారి = నేర్పరి [కృ]

సుత్రాము = పూర్తిగా — అసలే నాకైతే
సుత్రాము శిష్టంలేదు [మ]

సుదారి = నిర్వహించి [అ; బ]

సుదిని = పక్కపై పరిచే దుప్పటి [న]

సుదుగాడు = శ్మశానము; సుడుగాడు; సుడి
గాడు [అ]

సుదుము = ఎక్కువగా నలిగిపోయిన గడ్డి
[నే]

సుద్ద = (1) ఒకరకపు తెల్లని గట్టి మట్టి,
వీధిలో ముగ్గు లిడుదురు [కరీ; నె]

(2) మూత్రముగుండా బయటబడు తెల్లటి
వద్రార్థము, ఇది ఒకవ్యాధి—సుద్దబడి బల
హీనమైనాడు [నే]

సుద్ది = (1) వార్త

(2) ఎరుకలసాని చెప్పు జోన్యపుమాటలు

(3) పాటగా చెప్పు వీరుల కథలు [అ; నె]

(4) విషయము; జోలి—నా సుద్ది నీకెందుట

సుద్దీ = పూర్తిగా, సుతరామూ — నామాట
సుద్దీ ఎనడు [అ; బ]

సుద్దులు = నేరణలు [కరీ]

సునాతి = సౌకుమార్యము—హారతి తీసి
కొంటే ఉష్ణం; ప్రసాదం తీసికొంటే
వడితం వట్టే వసుమకోమల శరీరుల
యొక్క తత్త్వము [అ; బ]

సున్నకు సున్నపూళ్లకిపాళ్ళి = ఏమియు
మిగులలేదనుట [అ; నె]

సున్నపుకాయ = (1) ఇండ్లలో తాంబూలపు
సున్నముంచుకొను మట్టిముంత, ఇది
అనేక ఆకృతులతో అందచందముగజేయ
బడియుండును [నే; కర్నూ; అ]

(2) కోడిగ్రుడ్డు [వి]

సున్నపుగురిగి = (చూ) సున్నపుకాయ [వ]

సున్నిబిండి = (చూ) సున్నబిండి [కర్నూ]

సున్నుండ = మినవసిండి, నేయి సంవ
దారలో చేసిన మిఠాయి [వి]

సున్నుబిండి = పెనలు, కచ్చారాలు మొద
లగు సుగంధద్రవ్యములు కలిపికొట్టిన
బియ్యపుసిండి. దీనిని స్నానములలో
ఒళ్లు రుద్దుకొనుటకు ఉపయోగింతురు,
సున్నిబిండి; సున్నిసిండి; నలుగుసిండి
[నే; తె; గో; వ]

సుబ్బి = (చూ) సోబి; సుబ్బెరి [అ]

సుబ్బెం = (చూ) సోబి; సుబ్బి [వ]

సుమాది = సోమరిపోతు [శ్రీ]

సుమారు = నానిరకము; నమ్మరాని [అ]

సురకాయ = పొరకాయ; అనవకాయ [కరీ]

సురకాయలునరుకు = వ్యంగ్యముగాకోతలు
కోయు [కరి; నె]
సురతాణిబొమ్మ = నేర్చుకల అందక తె
[తూ-గో]
సురిగ = (చూ) సురిగ [వ]
సురిగె = బరిగె [కరి]
సురిగెను = ఏగును [నే]
సురుముకొను = (1) నిప్పునెగకు వెంట్రు
కలు కాలి చుట్టచుట్టుకొనిపోవు
(2) బీటిగడ్డి బాగా ఎత్తిపోవు (కాలిన
వెండ్రుకలవలె) — వానలేక గడ్డంతా
సురుముకొని పోయింది [నె; అ]
సురుసుకొను = (చూ) సురుముకొను [నె-
పొ]
సురిగ = చెట్టు లేతకొమ్మ; సువ్వ; నెరిగ
[నె]
సులిగిరి = చర్మవ్యాధి, ఇది లేగిముల్లు తాకిం
చిన పోవును; సుల్లచుండు [మ]
సులుగు = నన్నటికట్ట (వంచిన వంగగలది)
బికిపిల్లలను కొట్టుటకు ఉపయోగించు
బెత్తవంటిది) సువ్వ. బెత్తము [మ]
సులువు = నమపాళము — గోడలు సులువు
చేసిరి [కరి]
సుల్లకూత = అబద్ధము [కర్నూ]
సుల్లచుండి = ఎంగిలిదడ్డు [అ]

సుల్లజుండు = గుండ్రముగా దురదతో ఏర్పడు
చర్మవ్యాధి (Ring Worm) [నె]
సుల్లల సుభద్ర = రంకుటాలు [వి]
సుల్లాయికూతలు = (చూ) చుల్లాయిమాటలు
[నె; గో]
సుల్లాయిమాటలు (కూతలు) = (1)
అసూయతోకూడిన ఎత్తిపొడుపుమాటలు.
(2) అవనిండావాక్యములు — అయిన
కంతా సుల్లాయిమాటలే; సుళ్ల; సుళ్ల
కూతలు [నె; గో]
సువ్వ = (1) పొడుగున వన్నగనుండు కట్టె;
దోటి [మ; వ]
(2) పొడవుగా సాగిన లేతకొమ్మ; నెరిగ
[నె]
సువ్విపాటు = వ్రథమ రజస్వలకు వేడుకగా
పాడు పాట — సువ్వి “సువ్వింలే”
అని పల్లవి [నె]
సుళువు = (1) కిటుకు [అ]
(2) సురిభము — అవని సుళువుగా చేయ
వచ్చు [నె]
సుళ్ల = (చూ) (1) సుల్లాయి మాటలు; సుళ్ల
కూతలు; సుళ్ల మాటలు [కర్నూ]
(2) అబద్ధము; సుళ్ల [కర్నూ]
సుళ్లకూతలు = (చూ) సుల్లాయి మాటలు;
సుళ్ల మాటలు [కర్నూ]
సుళ్లు = అబద్ధము; సుళ్ల [అ-దక్షి]

సూ

సూంతి

సూదిగొంతు

సూంతి = అవనింద, కళంకము; లోకువ
[అ; బ]
సూక = వేపుడు; ఇగురు [నర్నా]
సూకరాలు = (1) సుకుమారతలు
(2) విదూరములు [గ]

సూగుడ్లు = పాత నాణెములు [మ]
సూజీ = రవ్వ; సూక; సూజ్జి; సోజి
సూదిగొంతు = నన్నగా ధ్వనినిచ్చు గొంతు
— సూదిగొంతు బానకడుపు అని అప
హాస్యము [నె]

సూను = శవగమిడితో చేయి వ్యంజనము
[కరీ]

సూన్యము = (మా) చేతబడి [అ; నె]

సూరు = (1) ఇంటి కప్పు క్రింది చివరి
భాగము [నె; వ; అ]

(2) తాటి ఆకుతో ఇంటి కప్పు కుట్టు
నప్పుడు బిగించుటకుగా సూరు కోట్టు
దబ్బుకు క్రిందినుండి అందించు గట్టి నార
వట్ట — సూరు అందించే మనిషి లేడు
[నె; అ]

సూరుకోటు దబ్బు = ఇండ్లు కప్పునప్పుడు,
ఆకును బిగించుటకు గుచ్చి, కట్టు తడ
వను పైకిలాగు (కంట్యాణేవలె) ఉపయో
గించు ఇనువకోల [నె]

సూరుపోయు = తలనుక్రిందుగా నుంచి నీటి
లోనికి దూకు [అ; బ]

సూర్యుడు, చంద్రుడు = పావటకు ఈవల
ఆవల పెట్టు వగలు [మ]

సూల = (1) ఇటుకరాయి కాల్చుటకు పొడ
వుగా, క్రింద మంట వేయటకు పొవ్వల
వంటి కంతలుబెట్టి పేర్చినది, చదరముగా
పేర్చిన దానిని బట్టి అందురు — సూలలో
ని పేసినాదు [నె; వ; అ]

(2) కూర; మాత; వెన్నుపోటు [గో; నె]

(3) పూస, ఇది పాటి నేలలో దొరకును.
స్పటికము వలె మెరయుచుండును — ఆ
సూలదండ వే ను కొన్న ముసలాపె
లవరు : [నె-పొ]

సూనకము = వివాహ సమయాన వధువు
తలపై నలంకరించు పూవుల కూర్పు
[అ; బ]

సృజన = చేసిన కర్మ; జాయ మానం.
— ఇంతకూ వాణి నృజన లట్లా ఉన్నది
[గో]

సె

సెద

సెలగ

సెద = రుసుము [వి]

సెన = (మా) జన [నె]

సెనావతి = బట్టల నేయవాడు [శ్రీ]

సెమ్మె = దీపస్తంభము [నె]

సెయికోలు = కుడివ్రక్క; చెయికోలు [అ]

సెల = (1) వాగు మొదలు, మూలము

(2) చటియ [నె-ఉదయగిరి; తె]

(3) కురుపు ఒకచోటమాని మరియొకచో
బయలుదేరుట — ఆ తరుపు సెలవేసింది
[నె; గో; అ]

(4) పండ్లు, కాయలు కొన్నప్పుడు మాటికి
పైన లెక్కలోనికి రాకుండ వేయకొనరు
కాయలు; కొనరు [మ]

సెలంబులవారు = చేతి అందియలతో
సరించువారు; కావడపాటను పాడుదురు.
సెలంబు అనగా తమిళమున అందియ
[వి]

సెలక్కాయ = వేరుశనగకాయ [వి]

సెలగ = (1) లేతకొమ్మ [నె]

(2) రాన్యమును కొలుచునప్పుడు 20;
50 మొదలగు సంఖ్య వచ్చినప్పుడు, ఆ
సంఖ్యకు బదులు చెప్పు సంకేతపదము,
పందొమ్మిది సెలగ అని చెప్పి, మరల
ఒకటితో కొంత గాని, లెక్కింపుగాని
ప్రారంభించురు [అ; వి]

(3) 80 కుంబా [వ]

(4) బట్టె [అ]

సెలగబాటు=(1) పుచ్చబుట్టు
 (2) వంశము అతిగా విస్తరింపు [కరీ]
 సెలగా=శలాకవలె, వంకరలేని [కర్నూ]
 సెలగు=చిన్న మండలను చెండుట [కరీ;
 నె]
 సెలగొట్టు = ముట్టు ఒకవో గుచ్చుకొని,
 అందులో కొన్ని దినములుంటి మరొక
 చోటినుండి బయటికి వచ్చు [వ]
 సెలగోల=కారదా; చలకోల [వి]
 సెలపెయ్యి=కట్టుకాటు పెయ్యి [కరీ]
 సెలబారు=పుండు చుట్టును గుల్లలు మొలచి,
 పుండు వ్యాపించు — అది సెలబారి తెగ
 టారి పోవైతి చంద్ర (మనుచరిత్ర); సెల
 వేయి [అ]

సెలలు=(చూ) సెలలు [చి]
 సెలపు=వ్యయము — ఎక్కవగా సెలపు
 చేసినాడు [నె; చి; గు; అ]
 సెలవేయు-సెలపోయు = కురుపు చీము
 కూడి నొప్పి కలిగించు — తరుపు సెల
 వేసింది [నె; మ]
 సెలుపు=దీర్ఘకాలానంతరము అనుట —
 ఎంతో కాలానికి సెలువుగా యిప్పుడు
 చూచినా; సెలపు [నె]
 సెవత్తకారి=నెరజాణ; చమత్కారి [వి]
 సెవ్వ=సీ+అవ్వ = ఆడవాళ్లు ఇంకొక
 స్త్రీని సంబోధించు పదము — సెవ్వా,
 ఎట్లున్నాడు [కరీ]

సె

సేకు

సేనలు బోయు

సేకు=గోగునార [వి]
 సేకుసేల=గడ్డి బలిసి దున్నుటకు కష్టమైన
 సేల; చేకుసేల [గు]
 సేతె = గింజలను రాల్చి చిక్కువడని పరి
 గడ్డిమట్ట; మట్ట [గు]
 సేత=వ్యవసాయము [కరీ]
 సేతవ=(1) కృషి
 (2) ఏదైనా పని; సేదవ [తె; నె]
 సేతబడి=(చూ) కాతబడి [కరీ]
 సేతాళము=చేతబడి, కాతాళము [కరీ]
 సేదరం మాదరం=చిరాకు; చీకాకు [మ]
 సేనాపతి=సాలివాడు [వి]
 సేరిదారుడు = భూస్వామి భూములను
 సాగు చేయించువాడు; పండించిన

పంటలో ఇతనికి భాగముండును, నెల్లూ
 రిలో తలమనిషి వంటివాడు [మ]
 సేరు=(చూ) చేరు [అ; నె]
 సేర్లు=కావడిమట్టు తాళ్లు [నె]
 సేరుకు సవాళేరు=ఎత్తుకు పై ఎత్తు [తె]
 సేలు=పురుషార్థము [కరీ]
 సేవ=దేవునికి జరుగు వాహనోత్సవము—
 ఈ దినం రంగనాయకుల గరుడసేవ;
 రావణాసేవ [నె; దక్షిణ; కర్నూ; అ; తె]
 సేనలుబోయు = వధూవరులకు, పెండ్లి
 పీటల మీదనే కంకణ వివర్ణనమునకు
 ముందు, పెండ్లిపెద్దలు ముగ్గురు, మూడేసి
 విడికిళ్ల తలంబ్రాలు (=సేనలు) వధూ
 వరుల ముందు పోయినది [నె]

సై = సిద్ధము—సై అంటే సై అన్నాడు [వ]
 సైగొట్టు = అన్నది కాదనక అంగీకరించు;
 ఊకొట్టు; బలకొట్టు [మ]
 సైగ్గా = నిశ్శబ్దముగా; తెలియకుండ; సైగగా
 —అమె సైగ్గా పోయింది [నె; ఆ; తె]
 సైజేయు = సిద్ధపడచు [కరీ]
 సైదాపురం = మొద్దు మనిషి; మందబుద్ధి—
 సైదాపురములో దొరుకు మొద్దు రాతిచిప్ప)

వంటి వాడనుట (చూ) రాతి చిప్ప-పోరా
 పుంగసూరు (పిచ్చివాడా) అన్నట్లు మోస
 మునకు కుంబకోణ మన్నట్లు ఆయా స్థల
 ప్రాశస్త్యమా - నిందనో బట్టి వాడుక
 లోనికి వచ్చుమాట [నె]
 సైయిగా = (చూ) సైగ్గా [నె]
 సైసూడు = రుచిజూడు; చవిచూడు [మ]

సాంతా = లాఠీకట్ట [కరీ]
 సాండిగలు = పడియాలు [అ]
 సాండెలు = చుండలు, గుడాలు; గుగ్గిళ్లు
 [మ]
 సాండెలు గొడ్డు = అప్రయోజకుడు [వి]
 సాగయు = ఇష్టపడు [నె-పొ]
 సాగిలి = తిక్కవాడు—బుద్ధ సాగిలివాడు
 సాజ్జి = సోజి; సూక; రవ్వ
 సోటు చేయు = భోజనమునకు సిద్ధము
 చేయు; పీటలుపేయు [మ]
 సాట్ట = వంకర — అక్షరములు సాట్టగ
 నున్నది [అ]
 సాట్టు = (1) నెపము, సాకు; సొడ్డు [అ]
 (2) లొట్ట [మ]
 సాడసాడ = జొట జొట (నెత్తురు కారుట
 యందలి ధ్వన్యనుకరణం) [కరీ]
 సాడలు సాడలువోవు = ఆకలిచే పొక్కి-
 పోలిపడు [కరీ]

సొడ్డు = సాకు; నెపము—దానికొక సొడ్డు
 బెట్టినాడు; సొట్ట [నె]
 సొత్తిక = పడిలో నల్లవ భాగము [చి]
 సొత్త = (1) గింజలులేని కాయలు— సొత్త
 కనక్కాయలు
 (2) పల్లము; సొట్ట [చి]
 సొత్తికూర = ముల్లంగికూర [శ్రీ]
 సొత్తి దుంప = ముల్లంగి దుంప [వి]
 సొద = (1) ఒకరి కష్టములను ఇంకొకరితో
 విసుగు బుట్టునట్లు చెప్పకొనునది; సోద
 —అయన ఏదో సొదచెప్పి పోయినాడు
 [నె; కర్నూ]
 (2) దుఃఖము; గోడు [ఆ; తె]
 సొదజొచ్చు = అగ్ని ప్రవేశము చేయు;
 సతి [అ]
 సొదజోవు = ప్రాణము సొమ్మసిల్లి పోవు
 [గు]
 సొన = (చూ) జన [అ]

సాన = (1) వాగ్రస (సముద్రతీరమున) ఇసుక తిన్నెలనుండి పుట్టి, బుగ్గవలె విరంకరాయముగ, జాలువారు నీటి జల కాలువ — ఆ సానక్రింద యాభై ఎకరాలు పొడదల [నె: గు]

(2) మామిడి మొదలగు కాయల తొడిమ

క్రమచగానే కారు వన నీరు [నె:కర్నూ]

(3) పుండునుండి కారు రసక [వ]

(4) చేప గుడ్డు — చేప సాన లేక చేప జెన [గో: చి]

(5) కోడి గ్రుడ్డు నుండి కారే నీరు వంటి ద్రవము [గో: ఆ: చి]

(6) వనన మొదలగు వాటి తొన [శ్రీ]

(7) నవ, జల [చి]

సొమ్ములు = పశువులు; గోగణం [శ్రీ: వి]

సొమ్ములకాపు = పసులకాపరి

సొర = (1) సముద్రపు పెద్ద చేప. దీని ముక్కు, ఇరుప్రక్కలా వండ్లు గలిగిన ఒక రంపమువలె పొడవుగా నుండును. ఇది ఈ ముక్కులో ఇతర చేపలను నరికి వేయు భయంకర జలజంతువు. దీని చమురు మందుకు ఉపయోగింతురు. దీనితోక కరకైన కొరడావలె ఉపయోగ పడును. (Shark) [నె: వ]

(2) గాయము తడిసినపుడు చేయు నొప్పి — ముల్లు గుచ్చుకొని, అది సొర పోయినది

(3) ప్రాణము శోషణోపు [ప్రా]

సౌరకాయ = ఆపవకాయ; సౌఖ్యకాయ [నె: రా: శ్రీ]

సౌరకాయలు కోయు = డంబాలు చెప్పు కొను — సౌరకాయలు బాగా కోసేవాడు [నె]

సౌరడ = (1) చిన్న తొడకురుపు గడ్డ [శ్రీ]

(2) ఒక ఊరిలో చెప్పిన విషయమునె చెప్పుట — వాడిదంతా ఒకటే సౌరడ [నె]

సౌరపోవు (వేయు) = (1) చుట్ట మొదలగు వాటికి ఒకతట్టు నిప్పు ఎగట్రాకిపోవు — చుట్ట సౌరపోయింది [నె: వ]

(2) గుంపులో నెట్టుకొని పోవు — వాడు సౌరేనుకొనిపోయినాడు [నె: గు]

(3) వాననీళ్ళకు పొలము కాలువలుగా కోసి కొనిపోవు — చేనంతా సౌర కోను కొనిపోయింది [నె: వ]

(4) గొంతు ఎండిపోవు — గొంతు సౌర పోయింది [వ: కరీ]

సౌరబడి = (1) వంశక్రమము — అది వారి సౌరబడి; చాలు; ఆణెము [అ-పె]

(2) నవభావము — వాళ్ల సౌరబడి మంచిది కాదు [చి]

సౌరితె = దొన; గుహ [కరీ]

సౌరుగు = (1) చూరు క్రింది భాగము — మేజా సౌరుగు [చి]

(2) ఊబుల్లోని ద్రావరూపము — సౌరుగులో బెట్టు [నె]

సౌరుపు = అంటు; పొరుపు [కరీ]

సౌరెక్కు = ఏదైన ఘటంగా గొంతులోకి పోయినప్పుడు దగ్గువచ్చు [అ]

సౌఖ్యకాయ = ఆపవకాయ; సౌరకాయ [కర్నూ: శ్రీ]

సోందేలుగాడు = వ్యర్థుడు [వి]
 సోంబేరి = సోమరిపోతు — వాడు సోంబేరై
 పోయినాడు [నె-దక్షి; చి; తె]
 సోకుమొకాలు = రాజకీవులు [కరీ]
 సోగ = (1) కోరి; అండాకారము (Oval) —
 అమెది సోగమొగము [నె]
 (2) పొడవైన; సోగు [కరీ; నె]
 సోగు = పొడవైన; సోగ [కరీ; నె]
 సోడిదేవు = (1) అప్రయోజకత; కొఱగాని
 తనము [అ]
 (2) పనినుండి నిలిపివేయు — వాడిని సోడి
 దేవు చేసినాడు (వోడదేవ్) [నె]
 సోడు = పోలేడు [కరీ]
 సోడ్డు = మొట్టికాయ [వి]
 సోద = (చూ) పొడ [కర్నూ]
 సోదా = పనిబాటలేక తిరుగువాడు. నీతిలేని
 విలాస పురుషుడు; ఊదా — వాడు వట్టి
 సోదా [నె; ప]
 సోదె = విసుగె తించు మాటలు — ఏదో ఒక
 సోదెచెప్పి పోయినాడు [నె; కర్నూ;
 ప]
 సోన = (చూ) పొన [నె-వాగర్త; ప; అ]
 సోనె = చనువుతో స్త్రీలను అను మెత్తటి
 తిట్లు — దా నమ్మ సానె గదవె [నె]
 సోప = క్షోభ — నీ సోప ఏమిటి చెప్పు [నె-
 పొదిలి]
 సోబి = (1) చాకలి ఉతుకునప్పుడు చేయు
 కబ్బము [చి]
 (2) దేహముమీద ఏర్పడు బూజరవంటి
 చర్మవ్యాధి; సుబ్బెము [నె]

సోమసూత్రము = గోకర్తము [గు]
 సోమిడి = ఒక బాలవ్యాధి. మూడేళ్లు దాని
 బిడ్డలను స్త్రీలు ఋతుస్నానమాడిన
 వెంటనే చూచినచో పిల్లలు ఎండిపోదురు.
 దీనిని సోమిడి తగిలినది అందురు [వ]
 (2) చిన్నపిల్లలు ఏదో గాలి తాకుతువల్ల
 చిక్కి పన్నగా అగుట; పక్షిదోషము
 [మ]
 సోల = (1) చిన్న కొలపాత్ర [నె-మెట్ట; తె;
 అ]
 (2) తవ్వలో సగము [గో]
 సోలకము = సముద్రపుగాలి — సోలకం
 దగిలితే తెంకాయచెట్లు బాగా ఎదుగును
 [నె-వాగర్త]
 సోలజేయు = (1) మాటలతో, చేలతో
 ఎదుటివానిని బేలుపుచ్చు; లోబరచుకొను;
 సోలించు — అయినను సోలజేసివేసినాడు
 [నె; ప]
 (2) ఓడించు [తె; అ]
 (3) వదలుచేయు — వాడి గుడ్డసోల
 చేసిండు [వ]
 (4) ఉబ్బించు; పెద్దదిచేయు — పొగిడి
 వాడి గుడ్డసోల చేసినాడు [నె]
 సోలిగాడు = అనామకుడు — ఎదుకల సోలి
 గాడు; ఒక సోలిగాడు (వ్యంగ్యముగా)
 [కరీ]
 సోలు = (1) చండాలుడు [వి]
 (2) ఓడిపోవు [అ; బు]
 సోలుపు = పరుస (చూ) సాలుపు [చె; అ]

సాండు = ఆటోకు [గ]

సాటు = సగటు [కరీ]

సాతు గ్రామకమ్మడి పనికిరానివానికి పెట్టు
పెలి; ఆంక్ష [నె]

సాదా = సామగ్రి [కరీ]

సారముగా = ఒక క్రమములో [కరీ]

స్తాంబాళము = వల్లెము [నె]

స్వాతికొంగ = స్వాతికారైలో వచ్చి వరి
చేలలో వ్రాలియుండు తెల్లటికొంగజాతిది.
ఇది జనవరితోగూడ ఎక్కడికో ఎగిరి
పోవును. కోకిల, ఆరేటిబాతు, నీరుకాకి
మొదలగు జలపక్షులవలె ఇది ఋతువును

బట్టి దేశాంతరములకు ఎగిరిపోయి తిరిగి
వచ్చు పక్షిజాతికి సంబంధించినది (Cli-
mate Changing Bird) [నె; వ; అ]

స్వాధీనాడుమానము = భూమిని ఆడుమాన
బెట్టి (తాకట్టు; ఆయకం; తనభా ధబ్బు
తీసికొని, ఋణముతీరువరకు ఋణదాత
స్వాధీనములో ఆ ఆస్తిని ఉంచునది; తీరు
భోగ్యము [నె]

స్వాస = ఆళ [శ్రీ]

స్థితిమంతుడు = బాగా ధబున్నవాడు [అ; నె]

స్వాస్థ = చౌక [శ్రీ]

హండా = వెడల్పుమూతిగల లోహపాత్ర;
అండా [తె]

హంసనత్తు = హంసఆకారముతోచేసి, క్రింద
ముత్యాలు వేలాడగట్టిన సగ [మ]

హద్దూపద్దూ = నీతి నియమము; అద్దూపద్దు
హద్దూపద్దూ లేకుండా వ్యవహరించినాడు
[కర్నూ; నె]

హాయింఁచుకొను = (1) అపహరించుకొను
(2) దక్కించుకొను [అ]

హరిగిలి = (చూ) అరిగిండ్లు, పుట్టి [కర్నూ]
హల్లి = లెక్కలలో శూన్యస్థానమును తెలుపు
గురుతు. సున్నకు విలువ ఉన్నది, దీనికి
లేదు. ఇట్లుండును (. (౨64), అల్లి
హల్లికిహల్లి సున్నకుసున్న = ఒకరు చేసిన
దానికి తగిన ప్రతిక్రియ — సున్నకుసున్న
సరిపోయినదనుట [నె; కర్నూ]

హూనం = పిండి — ఈపనితో నాదేహం
హూనం హూనం అయింది [నె-హా]

హోళిగ = ఓళిగ, ఒబ్బట్టు [అ]

494.8133
COD

Acc. No. 7437

కడపటి చేర్పులు

ఈడవ

సరందప్పు

ఈడవ = ఆకుతోట (అమలపాకులతోట) తిగ
నాటి, ఆకు గోసికొని ముదరువైనందున
వదిలివేసి తోటకు చెడగొట్టుటకు వట్టు
కుప్రకాలము. ఇది రమారమి మూడేం
డుండును — రెండు ఈడవలకు కొలు
కీచ్చినా (చూ) ఈడవ [నె-వింజమూరు]
ఊర్పు = వండినకూరలో అడుగున నిలుచు
చిక్కటివులును — ఊర్పుదీసిఇటువేయి
[నె]
ఎరుకబట్టు = గుర్తించు — అయినను ఎరుక
బట్టగలవా? [హై]
కట్టుమోతు = తోడుబోతు; కొరబడి చేసే
వాడు
కనుబడి = కోసిన పైరులో రాలు ధాన్యము;
రాలబడి — ఈ ఎరుకనుబడితక్కువ
[నె-కోట]
కయికాడి = బండి ఎద్దులను కట్టినట్లే నిలిచి
యుండుటకు ముందు నొగ క్రిందబెట్టు
కట్టె; బింటుగూటము [నె-మెట్ట]
కోడినిదుర = నిదుర వట్టిపట్టక సగము
మొలుకవతో నున్నట్లే స్వల్పద్వనికిగూడ
లేచునది. కోడి ఇట్లే నిదురించును —
రాత్రంతా కోడి నిదురగానే ఉండినది
[నె]
కోవ = కావవ — కోవలుదీసి నీరుపారించు
[నె]
గూడమంచు = దట్టమైన పొగమంచు —
గూడమంచు దారిలో మూసివేసింది [నె]
చీమునెత్తురు లేకుండుట = మటుమర్యాదలు
లేకుండుట; ఆత్మగౌరవం లేకుండుట —

వాడికి చీమునెత్తురు లేదు; సిగ్గుకరము
లేనట్లు [నె]
తలికి = వరకు — నేను వచ్చేతలికి ఆయన
లేడు [నె]
నీలపాలివాళ్లు = చావుతో మైల (అంటు)
ఏర్పడు చుట్టములు; మరణమునకు నీట
మునుగు దాయాదులు — నీళ్లపాలి
వాళ్లందురు రాలేదు [నె]
పా = (1) ఇద్దరు కలిసి పోవుదము అనుట
Let us go — ఇకపా [నె]
పాయ = పశువులమేపుకు ఉపయోగించు
అడవి — పశువులను పాయకు తోలినారు
(చూ) పాయ; [నె-రాహురు]
మత్తిగుడ్డ = సిల్కాయలు బడిలో పలకల
తుడుచుటకు నీట తడిసియుంచుకొను
గుడ్డపేలిక, లేక పేలికల చిన్నమూట —
మత్తిగుడ్డ ఎండిపోయింది [నె]
మరులుపెండ్లి = పెండ్లి అయిన తర్వాత,
వధువునింటనుండి మొదటిసారిగా వరుని
ఇంటికి సవాంధవముగ వచ్చుట —
అందరూ మరులుపెండ్లికి పోయినారు [నె]
ముసిమి = బంధువు చనిపోయిన తర్వాత
ఆయింట వండుగ వేరుక చేయకుండు
కాలము (Mourning period) — వాళ్ల
యింట్లో ముసిమి అయినందున, వీల్లకాయ
లకు మేము అప్పచ్చులు పంపినాము [నె]
సరందప్పు = దప్పికచే గొంతు ఏండిపోవు
[హై]

మయిలెడ్డు = అన్ని రంగులు కలిసిన శ్వేదం
[కరీ]

మరక = ఎడకారు మేక, లేక గొట్టెపిల్ల —
పెండికి ఒక మరకను వడవేసినారు; మరి
[నె-కొనిగిరి; వ]

(2) గుర్తు — బట్టకు నల్లమరక వేసినా
[తె]

(3) మైల; కర [నె]

మరగాలు = (1) కొయ్యతో చేసిన కృత్రి
మృతాలు, దీనిని కట్టుకొని నాట్యము
చేయుట ఒక విశేషము; కొయ్యకాలు
గుఱపుట దక్షిణాదిన ప్రసిద్ధము [నె;
తె]

(2) కట్ట [గో]

మరగు = (1) చారు మొదలగునవి ఎక్కువ
కాగు; మరుగు

(2) ఆనక్కుడగు — తినమరగినాడు [నె;
తె; ఆ]

మరచెంబు = మూతని బిగించుటకు మర
గోసిన చెంబు, రైలుచెంబు [ఆ; తె]

మరదాము = చెట్టుకాయ రె. డవకారు కాపు,
గైరంగము [చి]

మరన్ని = ఎక్కువ — మరన్నిశెట్టు; మరి
గన్ని; మరిన్ని [నె]

మరపు = (1) అలవరచు — మరవవచ్చున
గాని, మాన్పులేము [నె; ఆ; వ]

(2) కోడెను పనికి అలవాటుచేయు —
దానికి బండి మరవినారు; మరుపు [నె;
కర్నూ; తె]

మరమరాలు = బొరుగులు [కర్నూ; తూ-
గో]

మరము = (1) చేట [పే]

(2) గట్టి రాతి పారు నేల; మరుము [నె]

మరవ = (1) ముంతకంబె కొంచెము పెద్ద
మట్టిపాత్ర [నె-ఆత్మ; నె-పొ]

(2) చిన్నకుండ — మజ్జిగ మరవ [ఆ]

మరవ = (1) చెరువు ఆలుగు

(2) కోడి [ఆ]

మరవలు = వయస్సు చెల్లినవారికి నరముల
నుండి కాళ్ళకు దిగు నీటిచారలు. ఇవి
తాళవలె లావుగ కనిపించుచుండును —
ఆకోడికి కాళ్ళ మరవలు దిగెను; జోము
దిగు [నె-పొ]

మరామళ్ళు = చిక్కులు, మరాముళ్ళు [గు]
మరామేకు = అసాధ్యుడు (స్కూ) అని
[వి]

మరి = గొట్టెపిల్ల; మరక

మరిగంత = ఎక్కువ — మరిగంతా తీసకరా
[నె]

మరిగన్ని = ఎక్కువ — మరిగన్ని ఇవ్వ
బాక; మరిన్ని, మరిన్ని [నె]

మరిడమ్మ = కలరా [వి]

మరిన్ని = (1) మరికొంచెము [వి]

(2) ఎక్కువగా; మరిగన్ని; మరిన్ని [తె;
నె]

మరిపేట = ఉదయము తిను చలిది అన్నము
నకు మధ్యాహ్న అన్నమునకు మధ్య
తిను తిండి [క్రీ]

మరిపేలు = పెండికాగానే, పమావరులు
అత్తగారింటికి (వధువు యింటికో వరుని
యింటికో, వెళ్ల సాంప్రదాయక ప్రయా
ణము. వధువు యింట పెండ్లి ఆయన
వరుని ఇంటికి, వరుని ఇంట పెండ్లి
ఆయన వధువు ఇంటికి బోవునది [చి]

మరుగు = (1) పీల్చ మొదలగునవి ఎక్కు-
వగా కాగు; మరుగు [కర్నూ]

మరుగుమందు = శ్రీ పురుషుని లోబరచు
కొనుటకు వెట్టు మరులు మందు; మచ్చ
మందు; గరము [వ]

మరునాగి = (మా) మర్నాగి [కరీ]